

தீ:

தொல்காப்பியம்

செய்யுளியல்

தச்சினுர்க்கினியருரை

உரையாசிரியருரையுடன்

வேதுமல்தானவீதவான்

ரா. இராகவையங்கார்

பரிசோதித்தது.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரசுரம் - ஐ.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுந்திராசாலேப்

பதிப்பு.

1917.

ஸ்ரீ. முகவுரை.

தொல்லைப்பிரயம் என்பது தொல்லைப்பிரயஞ் சொல்லப்பட்டதால்
 இவ்வெழுத்து, இத்தொல்லைப்பிரயஞ் சமதக்கிவிழுதல்வரேன
 ம், இவ்வெழுத்து என்னும் இவ்வெழுத்துவரேனென்றும்,
 த்தியர் வடக்கினின்று தென்நிலைப்போதுவென்றபோது இவ்வை
 ன்மொழிபோன்றதென்றும், கச்சிஞ்சுக்கினியர் பாலியுமாக்கம்
 லத்தார். அவர் தொல்லைப்பிரயம் என்பதற்குப் பழைய கப்பியுத்
 த்தியுள்ளோன் என்று ஆண்டுக்கினி. இவற்றைத் தொல்லைப்
 ம் என்பது இவ்வுருபத்திவழங்கியெய்வென்றும், இவ்வை
 ம் கச்சிவிவென்பது இவ்விவ்வெய்வென்றும் தெளிவாகும்.
 தவாரமுகமுதலாக வடமொழியிலுள்ள தொன்னூல்கள் பல
 மிலும் "காலியருமம்" என்பதோர் பழையருபப்பெயர் வழங்கப்
 பற்றுகம் அம்மொழிக் காலர் என்றிடு. காலியர் காலியர் வழி
 மென்ப. காலி கச்சிஞ்சுக்கு ஒருபெயர். இவர் பிருகுமநாருகி
 சமாபிணாநாந் பார்த்தவர் எனவும் வழங்கப்பட்டவர்.
 கச்சிவியும் அவர் புதலவரும், பிருகுமம்மிசியாதலால் பார்த்தவர்
 என்றும், அவரே காலியம்மிசியாதலாத் காலியர் என்றும் பெயர்
 துப. காலியிபெயரையும் பாலகண்டத்துப் பிருகுமநாருகி
 ன்பத்தினியைச் "காலியமாத" என்று வழங்கினார். காலிய
 ம் என்பது காலியர்க்குத் தாய் என்றவாறு. இதனார் சமதக்கினி
 ம்வரான இவ்வெழுத்துக்கினியின் குலம் காலியருமாதல் நன்றான
 ம், இது பழமைபற்றி கிருந்தகாலியருமென்று வழங்குப்படு
 ன்று கருதலாகும். இது தமிழ்ந் தொல்லைப்பிரயக்கு. என்று
 ல்கப்படும். இக்குடியிற்றிநித்தெந்ததனும் குடிப்பெயரே
 யாக வழங்கப்பட்டதென்க. பாலியருகித்தியமாத் ததும்
 தொல்லைப்பிரயனைத் தன்பெயர் தோற்றி' என்கென்தவால் தன்
 யர் குடிப்பெயரேயாக விளக்கஞ்செய்தார் என்பதே கருத்தாதல்
 ன்க. இது முப்பாலகினியர் வந்தவர் எனப் பெயர்செய்தது
 மென்கென்க.

இத்தொல்லைப்பிரயஞ் அகத்தியனுய்நாண்கர் பன்னிருவருட்
 தவராவ். இதனை "அகத்தியர்வழித்தோன்றிய ஆனியமெல்ல
 ன்னஞ் தொல்லைப்பிரயநே தலைவென்பது எல்லாவாசினியருக்
 கப்பெய்வென்ப" என "வினியின்கு" என்னும் மரபிற் குத்தி

வுரையிற் பேராசிரியர் கூறியதனுணர்ச்சி. அகத்தியனார்க்குத்
காப்பியனார்க்குமுதலாகப் பன்னிருபுவர் மாணாக்கருண்டெ
“மன்னியசிறப்பின்வானோர்வேண்டத், தென்மலையிருத்தசீர்சா
வான், தன்பாற்றண்டமிழ்தாமின் னுணர்ந்த, துன்னருள்
தொல்காப்பியன்முதற், பன்னிருபுவரும்பாங்கும்ப்பார்க்கத்,
வரும் புறப்பொருள்வெண்பாமாலைப் பாயிரத்தாணுணர்ச்சி.
இவர்காலம் இஃதென்றதுணியப்பாதிருப்பினும் இறப்பரு
தென்பதுமட்டும் எல்லாருக்கும் ஒப்பதாகும். தொல்காப்பி
ஆதிபூநியின் அத்தத்தே இந்நூல்செய்தாரென்று கச்சினார்க்கி
பொருளதிகாரக் கற்பியலுரைக்கண்ணொண்டார்.

இவர், அகத்தியனார்க்கெய்தருளிய தமிழ்முதலானவன்
இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழுட்பற்றி மிகவும்
கிடத்தலான் அவற்றுள், தமிழுணர்ச்சிக்கின்றியமைவாத
இயற்றமிழ்ப்பகுதியை எடுத்துக் கொடுத்த எழுத்து,
பொருள் என மூன்றதிகாரமாக்கி ஒவ்வோரதிகாரத்துக்குப்
தொன்பதியலாகப்பகுத்து இருபத்தேழு இயலாகவைத்து
லாகாவரும்பொருள்பொதிந்து தன்மைபொடிபுணர்ந்த ஓ
வாய், சிவ்வகைபெழுத்தின்செய்யுட்டுருத்திரங்குளாற் பல்வகை
இத்தமிழுவகு பயன்கொள்ளுமாறு இந்நூலை இயற்றியரு
கடைச்சங்கத்தாருள், கனவியற்பொருள்கண்டகணக்காயனா
நக்கிரைனர் “இடைச்சங்கத்தார்க்கும் கடைச்சங்கத்தார்க்கும்
யிற்புறத் தொல்காப்பியம்” என்றாகலான், இவர் செய்தருளி
றானின் தலைமையும் பழமையும் நன்றுணரலாம்.

இந்நூலுட்கூறப்பட்ட எழுத்து, சொல், பொருள் எனப்
மூன்றனுள் முன்னையஇரண்டும் பொருளாராய்ச்சிக்கேஉபகாரப்
பிறற்றலால் பொருளதிகாரத்தின் மேம்பாடு இனிதுணரப்படும். எ
ளதிகாரமேம்பாடு இறையனார்களையல் முகவுரையானும்தெ
பொருளைத்தும் நிலைபெற்றுவிளங்குதல் எல்லிசைப்புலவரியு
பல்வகைச்செய்யுளின்கண்ணேயாமென்பது தெளிவப்படுமாத
செய்யுளிலக்கணவாராய்ச்சி பொருளதிகாரத்தே வேண்டப்
தெனவுணர்ச்சி. இப்போது வழங்குகின்ற எழுத்து, சொல், ம
அணி பென்னப்பட்ட ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் ஒருவன் உற்றுண
செய்யுளின்கண்ணேயாதலாற்செய்யுளிலக்கண ஆராய்ச்சிதமிழு
கிக்கு இன்றியமைவாமை காணப்படும்.

இனி இத்தொடங்கப்பெய்திற்று உலகவிவற்றியவர் கண்டார், ஸாபாசிரியியன் பூதனவாகன், பேராசிரியர், சேனாவரைவர், கச்சிர்க்கெனியர் என்பவராவர்.* பூதியருட் கண்டருளா சொல்லி ரத்தித்தெய்வத்து அதுவுக்குறையாகக் காணப்படுவது உலகா ரியியன் பூதனவாகனாக மூன்றதிகாரங்கட்கும் உதவது. பேரா ரியருளா பொருளதிகாரத்திதழியல் காரங்கரு இப்போது ன்னது. சேனாவரைவருளா சொல்லதிகாரத்திதழிக உன்னது. இவ திகாரத்திற்குமட்டுமே இவருளாபெழுதினனென்ப. 5 கச்சினர்க் கரியருளா எழுதத்திகாரத்திற்கும், சொல்லதிகாரத்திற்கும் பொரு ளதிகாரத்தில் மெய்ப்பாட்டியல், உலகவியல், மாரியல் என னும் மூன் றதிகாரத்தில்க்கலாக ஆரியவாகட்கும் இப்போது காணப்படுகின்றது. இவற்றுட் செய்யுளியற்குக் கண்டார், சேனாவரைவர் இருவர் க்கிக் 16 உலகாசிரியர், பேராசிரியர், கச்சினர்க்கெனியர் என னும் மூவ ருளாயிருந்த வரிப்பெயர். இம்மூவருளாயும் இதற்குமுன் ஸ்ரியன் 1, னவ, தாமோதராய்க்கெனியவர்க்கள்கிட்ட பொருளதிகாரத்தின் 16 உலகவியலுளா கச்சினர்க்கெனியருளா உதந்தென்றும், பேராசிரிய ருளா தென்றும் வான் சொக்கிழப்பத்திரிணகடத்தியகாரத்தில் அதன் முதற்கொரு திருத்தபகுதி ஆகவச்சியில்விளங்க எழுதினென். இக்காலமே ஆவாச்சிட்ட பொருளதிகாரமாயியலுளாயும் கச்சினர்க் கெனியரதன்றென்றும் பேராசிரியரதன்றும் சொத்தமிழ் இன்னபர் 5 தொகுதிப் பதினென்றும் பகுதிமுதற்கட் தெனியத்தென். அவற்றை ரண்மெனியர்க் பெருகும். ஆண்டுக்கெண்ணென்க. இவ்வாரே அவாச்சிட்ட பொருளதிகாரமெய்ப்பாட்டியலுளாயும் உலகவியலுளா யும் கச்சினர்க்கெனியருளா உயர்வென்பது தெனிகின்றது. || பின்னர்க் கெனத்த இவ்வியலுளாயும் அடக்கிய பழையதொடங்கெனகத்தப் பேராசிரியலுளா என எழுதிருத்தனானும் இக்கருத்து வலியுறு வின்றது. || அவாச்சிட்ட பொருளதிகாரத்திதழியலுளா காரங்கன்

* தருகாரகவதவியல்கு புத்தகவெய்தத்ததரிசெனெனா பதாங் காப்பியர் சொல்லதிகாரமே ஒன்றெனது. அக்கெட்டெனியத்திதழித் இவ் பேராத்திதருத்தெனெய்ப்பாட்டினாயினதனவு கெத்தகவாரைததத்திரு பது..... குடுகுபெனத்தததென எழுதப்பட்டுள்ளது. இதனவிய் பெட்டினுளையுளா ஆத்திசெயல்பேராசிரியலுளா எய்த தனியப்படு கின்றது. இவ்வே மாரியலுளாயித்தண்ட "அவ்வியுத்திதன்" என்னும் பொதம்பாரிக்குப்பா ஆத்திசெயல்பேராசிரியலுளா.

முடிதும் ஒருபடியாகக்காணப்படும்“இவ்வேர்த்துஎன்னபெயர்த்
வெனின்” என வினவிக்கொண்டு அதன்மேலுரைப்பது ஈச்சி
கினியர் வழக்கன்றென்பது தொல்காப்பியமுதற்கண்ணுள்ள இருப
மூன்றியற்கும் ஈண்டுச்செய்யுளியற்கும் அவர் கூறும் உரைத்தெ
கத்தான் எனிலையிலாகும்.

இவற்றுட் செய்யுளியல் ஈச்சினர்க்கினியருரை இற்றைக்
பதினேந்துவருட்கட்டுமுன் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின்பொ
டுப் பண்புயதமிழ் ஏடுகள் தேடிச் சென்றகாலத்து ஆழ்வார்திருக்கரி
க வி ரா ஜ னே க ச ரி திருமேனிஇரத்தினசகிராயர்வழித்தோன்,
தாயவலந்தீர்த்தான்கிராயர்வீட்டில் இ ர ண் டி எட்டுப்பிரதி
கிடைத்தன. இவற்றுடன் திருமயிலைத்துவான் சண்ம
யின்னையவர்கள் உதவிய தொல்காப்பியப்பிரதியிலும் இச்செய்யுளி
ஈச்சினர்க்கினியருரை யிருத்தலைக்கண்டு அதனையும் ஒப்புநோக்
கொண்டு, இம்மூன்றுபிரதியுமே வைத்து இச்செய்யுளியலுரை
கிற்றறியிற்றியன்றவரை பரிசோதிக்கப்பட்டதாகும். இந்ஈச்சின
கினியருரையுடன், ஆழ்வார்திருக்கரித்தேவாரிரான்கிராயர்வு
முந்தவியதும் இதனாகும் அச்சிடப்படாததும் ஆகிய செய்யுள்
லுரையாகியிருரைப்பிரதி மிகவுஞ் சிதிலமடைந்திருந்தனை அ
ருவடிகு. லுள்ளவாரே, ஆராய்ந்துகொண்டு, இவ்விருவாரினையும் சீ
புத்தகவாயிலாக வெளியிடலாயிற்று.

இப்புதிப்புத்தொட. வகப்பட்டு வெடுக்காலமாக முற்றுப்பெறு
கிருந்தனைச், செந்தமிழ்ச்செல்வனேவந்தரும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க
நலைவரும் எம் அன்னதாதாமாயிய மாட்சிமைதங்கிய ஸ்ரீமா
ஸ்ரீ ராஜாரணேகவாலேபதிமஹாராஜர்வர்கள் விரைவினிற்றைவேற்
மாறு பஸ்காதுர்துண்டி, அதற்கு ஆவனசெய்ததவ, அதனானே சீ
தூல் வெளிவந்ததாதவின், அவர்கட்கு என்றும் கன்றிபாராட்டு
கடப்பாடுடையேன். இச்செய்யுளியலுரைப்பிரதினை அன்புடன
விய நவ்லோர் பெருந்தகைமை என்னவெஞ்ஞான்றும் மறக்கற்பா
தன்று. செந்தமிழ்ச்செல்வச்சேதுவேந்தரும் அவராதரிக்கு
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கமும் நீழீவாழ இறைவனருள்புக.

இவ்வனம்,

ரா. இராகவையங்கார்,

ஸேதுஸம்பந்தானஸித்வார

சுருதிவண்ணம்	220	சுருதிவண்ணம்	9
சுருதிவண்ணம்	158	சுருதிவண்ணம்	14
சுருதிவண்ணம்	118	சுருதிவண்ணம்	10
சுருதிவண்ணம்	15	சுருதிவண்ணம்	36
சுருதிவண்ணம்	170	சுருதிவண்ணம்	172
சுருதிவண்ணம்	74	சுருதிவண்ணம்	7
சுருதிவண்ணம்	42	சுருதிவண்ணம்	
சுருதிவண்ணம்	38	சுருதிவண்ணம்	
சுருதிவண்ணம்	198	சுருதிவண்ணம்	126
சுருதிவண்ணம்	120	சுருதிவண்ணம்	95
சுருதிவண்ணம்	162	சுருதிவண்ணம்	88
சுருதிவண்ணம்	180	சுருதிவண்ணம்	129
சுருதிவண்ணம்	173	சுருதிவண்ணம்	20
சுருதிவண்ணம்	79	சுருதிவண்ணம்	71
சுருதிவண்ணம்	199	சுருதிவண்ணம்	22
சுருதிவண்ணம்	155	சுருதிவண்ணம்	26
சுருதிவண்ணம்	197	சுருதிவண்ணம்	45
சுருதிவண்ணம்	189	சுருதிவண்ணம்	140
சுருதிவண்ணம்	107	சுருதிவண்ணம்	284
சுருதிவண்ணம்	161	சுருதிவண்ணம்	212
சுருதிவண்ணம்	191	சுருதிவண்ணம்	216
சுருதிவண்ணம்	190	சுருதிவண்ணம்	119
சுருதிவண்ணம்	136	சுருதிவண்ணம்	199
சுருதிவண்ணம்	117	சுருதிவண்ணம்	111
சுருதிவண்ணம்	81	சுருதிவண்ணம்	112
சுருதிவண்ணம்	187	சுருதிவண்ணம்	109
சுருதிவண்ணம்	196	சுருதிவண்ணம்	61
சுருதிவண்ணம்	211	சுருதிவண்ணம்	58
சுருதிவண்ணம்	104	சுருதிவண்ணம்	239
சுருதிவண்ணம்	1	சுருதிவண்ணம்	29
சுருதிவண்ணம்	47	சுருதிவண்ணம்	63
சுருதிவண்ணம்	79	சுருதிவண்ணம்	72
சுருதிவண்ணம்	66	சுருதிவண்ணம்	77
சுருதிவண்ணம்	263	சுருதிவண்ணம்	28

தொல்காப்பியம்

பொருளதிகாரம்

அ. - செய்யுளியல்

நச்சினர்க்கினியருரை.

மாத்திரை யொழுந்திய லைச்சுவாக யெனாஅ
யாத்த சிரே யுயாப் பெனாஅ
மாபே நூக்கே தொடைவகை யெனாஅ
நூக்கே பாபே யனனிய லெனாஅத்
தினேபே கைநோர் கூற்றுவகை யெனாஅத்
கெட்பேழர் கணனே காலவகை யெனாஅப்
பயனே மெப்பா டெச்சவகை யெனாஅ
முன்னம் பொருளை லுதைவகை யெனாஅ
மாட்டே வண்ணமா டியாப்பியல் வகையி
னாறுதலை மிட்ட வள்ள லெந்து
மம்மை யமுது தோன்மை தோலே
விருத்தே மியைபே புனனே மிழைபெனாப்
பொருத்தம் கூறிய வொட்டொடுத் தோகைஇ
நல்லிசைப் புலவர் செய்யு னாறுப்பென
வல்லிதிற் கூந் வகுத்துவாத் தனரோ.

என்பது குத்திரம். இவ்வோத்து செய்யுளு இலக்கணம் உணர்த்தி
முமயிற் செய்யுளியல் என்னும் பெயர்த்து: எனவே இவ்வோத்துதலி
து செய்யுளிலக்கணமாயிற்று. பாயிரத்துள் 'வழக்குஞ் செய்யுளு மாயிரு
தலி, நெழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளுஞ் ஆராய்வல்' என்றபையான்
தற்கு முன்னர்க்குறிய துதிகாரச்சொல்லும் இவ்விதிகாத்துய்எல்லாம் வழ
குக்குஞ் செய்யுட்கும் வேண்டுவனகூறி, அப்பிரகண்டிப்பற்றிச் செய்யுள்

நிகழுமாதலால் அச்செய்யுட்டுரிய இலக்கணத்தையெல்லாம் இவ்வேழு ணுட் டொகுத்துக் கூறுகின்றார் என்னுணர்க. இங்ஙனக் கூறவே, முதல் ஃ ஒத்துக்களோடு இலையுடைத்தாயிற்று.

இவ்வேத்திலுள் இட்கிலிர்சூத்திரம்;—இவ்வேத்திலுள் மேற் பின்ற செய்யுட்டு உறுப்பாவன இவையென்று அவற்றது பெயரும் மு ஃயும் கொள்கவும் கூறுகின்றது.

இதன் பெ. நூல். மாத்திரையென்றது எழுத்திற் குறித்தாக வரு திகாரத்தோறிய மாத்திரைகள் தந்தும் அடியின் றுறந்து பாவின் சுவேதபாடுகளை யுணர்ந்தி விராஜம் கூற்கும்வினையை; மாத்திரையென்றது த்திரையளவை என்பதனும், எழுத்தியல் என்றது எழுத்தியல்வகையை பதனும் மேலிவ்ஞத்திரத்தாத் பெறுக. எழுத்தியல் வகையென்றது எ த்திரைத்துக் கூறிய எழுத்துக்கள் செய்யுட்கியலும் வகையை, அவை யென்றது இயலையும் உரிமையும் என றுவகையாம் அகரக், பாட்டியை, யாத்திர் என்றது பொருள்பெறத் தொடர்ந்து கற்றஞ் சி எனவே அகையும் தனித்தனியே பொருள்பெறுவனவும் தனித்தனிப் பருளினிற் சீராயவழிப் பொருள்பெறுவனவும் என இருவகையாம்; தே சாத்தன் எனவரும். அடியென்றது அச்சிர் இரண்டும்பவவுத்தொடர்ச்சி ருமப்பை, யாப்பெய்ந்தது அலவடிதொழும் பொருளே தழைத்தப் பெ. தோர் ஓய்வையை, மாபென்றது காலத்தொழும் இடத்தொழும் வறு திரித்தவாற்றாத்கேற்ப வழுப்படாமற் செவ்வகேள் ருதையென, சென்றது பாக்களைத் துணிந்து உறுத்தலை, தொடைவகையென் றெழுத்துவொற் பொருள்களை வதிவொதிந்தித்தெட்டுக்கின்ற தொடை பகுதிகளை, கோக்கென்றது மாத்திரை முதலிய உறுப்புக்களையுடையத் கோட்போர்க்கு கோக்குதல்படச் செய்தலை, கோக்குதல் - பயன்கோ, பாவென்றது இவ்வுறுப்புக்களையுடைத்தாய்த் தேட்புலத்திருந்து கொல் பொருளுட் தெரியாமல் ஒருவன் கூறியவழியும், இஃது என்னசெய்யுடு தறிவதற்கு வதவாகிப் பரத்துபடச் செவ்வதோரோசையை, ஆனல் என்றது அடிவகையையே, திணையென்றது அகத்திணையும் புறத்த யும் அறியச்செய்தலை, கைகோள் என்றது அலவத்திணையொழுக்கம், யச் செய்தலை, கூற்றுக்கையென்றது அச்செய்யுட்கேட்டோரை இது, கின்றோரின்னோரென அறிவித்தலை, கூற்றினை என்பது பாட்டமா அஃது எண்ணிய மூன்றிணையுத் தொகுத்ததாம், கேட்போர் என்றது ணர்க்குக்கூறவின்றது இதுவெனத் தெரித்தலை, கனனென்றது இயற் பெணர்ச்சியும் இடக்கலைப்பாடும் முதலியன உணர்ச்செய்தலை, கால வையென்றது முதலாவதும் திணைகழ்ச்செய்தலென பொருணிசுழ்ச்சியை

நிலை. பயனென்றது சொல்லிய பொருளாத் பித்தொன்று பயப்படுகெய்
லை. மெய்ப்பாடென்றது சொத்தோட்டோர்க்குப் பொருள் கட்டினாருதலை.
சுவகை யென்றது சொல்லப்பட்டாத ஒழியும் தழீஇக்கொள்ளக்கொத்தலை.
து கூற்றும் குறியும் எனவருதலின் வகையென்றார். முன்னொன்றது
துவாரையும் சுதர்க்கோட்டோரையும் குறிப்பான் எல்லாரும் ஒருதம்படி
கய்தலை. பொருள் என்றது புலவன் குங்குருத்திற்கொண்டு செய்வதோர்
பாருண்மையைய. துறைவகை யென்றது முதலில் ஒருவும் முறைபிறழ்
தலும் இஃது இதன்பாற்படுமென்று ஒருதுறைப்படுத்தக்கேதுவாயதோர்
குவிபுனதாகக் செய்தலை. மாட்டென்றது அகன்றும் அணுகியுள் கிடத்த
பாருள்களைக் கொண்டுவந்து தொடராகக் கட்டி முடித்தலை. வண்ண
மென்றது ஒருபாலின்கண்ணிகளும் ஒரையிசைப்பதாத. அனாஅ என்ற
நிலைமாம் எண்ணிகைத்தொல். வகாங்கண். எண்ணப்பொருட்டி. யாப்பி
ரில் வகையி னுதலையிட்ட அக்கலைத்தும் என்றது யாப்பிலக்கணப்பிரகுதி
பாஸ் அவ்வண்ணத்தொடு கூறிய இருபத்தாறாம் ஁-து. அம்மை.....
மருத்தலாத்தனவே என்றது அம்மைமுதலிய வண்ணாக வணப்பொடும்
முற்கூறிய இருபத்தாறுத்தொருத்த ழுப்பத்தலாங்குமுப்பாக்கி இம்முப்
பத்துவான்றும் கல்லிசைப்புலவர் செய்யப்படுகொய்யுத்த ௩. உறப்பமென்று
கூறி, அங்கனம் இலக்கணமே கூறியிடாதே அவற்றைத்தாளு செய்யல்
வண்மையினமென்று உவாழ்பட வருத்த அகவத்தாறாம்பல்லாம் போயினார்
என்றவாறு.

செய்யுளுதற்பென்கூறி வல்லிதின் வருத்தலாத்தனவென மாறாக.
இருபத்தாறுவன்றும் எட்டுவன்றும் இருவகையாற். ஒருகைகூறியது,
இருபத்தாறும் தனிகிலைக் கெய்யுட்டு ஒன்றென்றனை இன்றியமைவாவாய்
வருதலும், அவ்வெட்டும் பல செய்யுட்டொடர்க்கத் தொடர்கிலைச்செய்யுட்
கேபெரும்பான்மையும் உறப்பால்வருதலும், தனிகிலைக்கண் ஒரோவொன்
ருயும் வருதலும் அறிவித்தற்கு வண்ட. இவ்வுறப்புக்குதையாமற் கெய்யுட்
செய்வார் கல்லிசைப்புலவர் என்பதாலும், அடியனாயதை கூறியவற்றிற்கே
இவ்விலக்கணமென்பதாலும், * அடியனாயதையிலலா துள்ளுதலிய ஆறந்
ரும் தினாமுதலிய உறப்பு ஆகா என்பதாலும், அவற்றாண்டலும் உளாயும்
ஒழிந்த ஁ன்றும் செய்தாற். இசைப்புலவர்களை என்பதாலும் உணர்க.
இனி துளும் உளாயும் செய்தாரும் கல்லிசைப்புலவர் என்பது பின்னர்
அவற்றிற் கிலக்கணம் உறங்குறி புணர்க. உறப்பெனவே உறப்பினுடர்
கெய்யுளும் அதன்கண் அடங்கும், உறப்பினது ஈட்டம் முதவாதலின்.

* 'அடியனா யில்லா வாதென மொழிப்' 'அனையதா, தாலி னுள வுளா
யினா குறிப்பினுள்' என்பனவற்றினுணர்க.

தொல்காப்பியம் செய்யுளியல்

இவ்வாறாயின் தலைமை உறுப்பாகக் கொள்ளாது தென்னைமொழித் தலையாவது நீரினது தொழிலாகப் பாக்களின் ஒலையுத்கட்டு இருசெய்தததாகும்; அங்ஙனானினைத் திருநீரினையும் ஆவிரியொல்லாம் இருசெய்தனவென ஆடியாகவே வருத்துக்கொண்டாநதலின் தலையென வேறுகுறுப்பினும். அன்றியும், தலையான் குறுவகுப்பாகும் உதாரவினக் குறுவகு உறுப்பென்று கொள்ளவேண்டியது; அங்கனம் வருத்துக்கொண்டமையின் உறுப்பென்னுது நீரினது தொழிலாய் ஒலையுத்கட்டுதற்படுதென்றே கொண்டார். அதனை யுறுப்பென்பார்க்குப் நீரான் அடிவகுது குற்றமாம். தொல்காப்பியசொகு ஒருசுரலையாணுக்கரவிய கருக்கைய வியையும் உறுப்பென்னார்; பிற்பேற்றிய கருக்கைய வியையும் முதலியே கொள்வர்; அது பெறுஞ்சாது.

இவ்வுத்திரத்துட் கூறிய முறையே முறையாமாறு வருகின்ற குறுக்களின் பொருட்டிடையான் உய்த்துணர்ச்சு. வளப்பெட்டும் தனித்த வருளாறும் தம்முள் இயையுடைமையும் ஆண்டுணர்ச்சு. இவ்வுறுப்பினையுரியவற்றியும் உலகத்தார்குறியுமாகக் கொள்க. இவற்றை உயிரில்கலையையுறுப்புப்போற் கொள்க.

உ. அறுத்தல்

மாத்திரை யானது மொழத்தியல் வளையு

மேற்றின்க் தன்ன வென்றனார் புலவர்.

இது நிறுத்தமுறையானே மாத்திரையும் மொழத்தியலும் உணர்த்துன்றது.

இ-ள். அவற்றுள் மாத்திரையானவும் என்பது முற்கூறியவற்றை மாத்திரையைச் செவிகருவியாக உணர்த்துகொள்ளும் நிலையும். மொழத்தியலையும் என்பது முற்கூறிய முப்பத்துமூன்றெழுத்தும் யாப்பிலக்கணத்திற்குப் பதினைந்துபெயர்வாய் கடக்குங் கூறபாடும். மேற்கிளந்தன்ன மொழி புலவர் என்பது மொழத்தோத்திற்கூறிய இலக்கணத்திற் பிறழாவருமென்று கூறுவர் புலவர். ௪-௮.

எனவே அளவென்றது மொழத்திலக்கணத்தில் மொழத்திற்குக் கூற மாத்திரைகள் தத்தம் ஒசைகளைப் புலப்படுத்தி நீங்குமாத தொடர்ப்புபடுத விதாயுப் திற்ப்செய்யும் நிலையை அளந்துகொடையு: என்றது “அளபி, தயிர்த்தன மொத்திரை கீடலும்” (தொல்-மொழி- தன்- ௨௩) என்னு குத்திரத்தானும் “குறுமையு செவியு மாவிற் கொடலும்” (மொழி- ௬) என்னு குத்திரத்தானும் செய்யுட்குரிய ஒசைதருமென

கச்சிராக்கிவிபரணை.

ய டெட்டெழுத்துக்களும் ஒத்தெழுத்துக்களும் தந்தன் பாலின் பால்
 வேறுபடுத்தித் தரும் பன்றிதான். இவ்விதமாக குந்திரத்தோலின்
 துணைகளைப் பாட்டெடுத்தான். 'இவை உலகத்தையு கண்ட' பன்
 போல, அவை அனல்பெருமையிலேயேயுள்ளது. இதனாகிய பன்
 வேறுபாடு உணரவாய்வதில் தென்புறப்பலக உணரவாய்ப்புக்களின்¹
 ரணை உதிர்ந்து உதகா-யின்; .. " அருவங்கொள் வாய்க்குறையுள் வாய்ப்புள்
 'ரேகையினி' (கவி-பாலை-80) எனவும்; 'சுடையோ கண்டிருவையு
 டன்கு கக்காடின்' (அட) எனவும் குந்தெழுத்துக்களெல்லாம் பெட்
 முத்தினையாத்திகையாகிவந்து விசையுள் பன்றியை காண்க. "குடும்ப
 எப்பொலிந்த கொங்கவற் புலி" (அகம்-8) "பிழையுட்புப் பின்னாண்
 டங்க கவிதையை முறைத்தனோ" (கவி-பாலை-80) எனக்குந்
 முத்துக்களெல்லாம் இடையிலிவந்து ஒத்தெழுத்துக்களாக ஈர்திணை
 யுத்த விசையுள் பன்றியை காண்க. இதனால் எழுத்திற்குத்திரக்களாக
 இம்* குணைஉதிர்ந்த.

இனி எழுத்தா ருப்பத்துமுண்டனாட் செல் எழுத்துக்களை உயிர் எண்
 டு பெயர்கொடுத்த அலந்தைக் குறிஞ்சும், பெருஞ்சும், அனபெடைபும்,
 தீயிலிசாரும், குந்திரையாரும், ஐக்கக்குழக்காரும், முண்டக்குழக்க
 ம் எனப் பெயர்வேறுபாடு கொடுத்த அரணுமி டட்டாக்கியும், செவ்வழத்
 தகை மெய்வண்ணும் பெயர்கொடுத்த அலந்தை மெய்விலாரும், வய்வி
 நும், இடையிலாரும், குந்தாரும், ஒத்தாபெடையும் எனப் பெயர்வேறு
 கொடுத்த அரணுமி ஈருக்கியும், இவையின்கிடங்குவந்தை உயிர்
 ம் எனவேருஞ் பெயர்க்கியும் மேற்குறிப்புகளோடு பரிந்துரைத்து பெயர்
 ய் கண்டிடக்கூடுமென்றற்கு எழுத்தியல்வகை சென்றது. இங்கொழுத்
 தை எழுத்தினுட்குறிப குந்திரங்கொண்டு பாட்டெடுத்தான். அவை 'ஒன

* 'அனபிதாவயித்ததும்' 'குறையுறையெனயும்' என்னுமின்னும்.
 யர் இவ்வெழுத்திற்குத்திரக்களென்னும் எழுத்தோத்திரவென்னும்
 த்ரிபத்தி இவ்வெழுத்திற்குத்திரக்களென்னும் எழுத்தோத்திரவென்னும்
 ரு, கண்டைக்குறைத்தாக்கு அவற்றிற்கும் உரைத்து, இவ்வகையான
 னபேயு குணம் எழுத்துக்களாடுதல் காண்க.

† "இவற்றோடு மகாக்குழக்காரும் உட்புப் பதினெழுத்தென்பாரா
 னர். அந்நாற் பன்னென்றையெயிற், பாட்டெடைத்தையன் கேட்டுக்குத்
 தனையென்பார்" என்குப் பேராசிரியர். அனபெடைவை பொருளாக
 ன்னினி மகாக்குழக்கைக்கூட்டிப் பதினெட்டெனவேகொண்டார் வாய்
 தங்கவருவார். (எழுத்தோத்து-உ)

காச வி,முணாய்' (தொல்-மழுத்-தான்-அ) 'அ, இ, உ, எ' (இ
'ஆ, ஈ, ஊ, வ' (பு-க) 'கீட்டம் நோண்டின்' (பு-க) 'அவை
குற்றிகலிகாம்' (பு-உ) 'ஒள பாகு பிடனுமா குண்டே' (பு.ப
உ.ச) 'வல்லெழுத்தென்ப' (பு-பழுத்-தக) 'மெல்லெழுத்தென்ப' (பு
'இடையெழுத்தென்ப' (பு-உ.க) 'உயிர்மெய்யன்னை' (பு-மொழி
என்பனவாம். அனபெடையிண்டும் எழுத்தாந்தன்மை *மேலே.
அம். இவற்றுட் குறிலும் செடிதும் குற்றாகாரம அரைக்குறுப்பாம்.
தெத்த அரைநம் வேறுபடையிலின் ஒற்று அரைக் குறுப்பாகா; உ
பெடைக்குறுப்பாம். செடிதும், அனபெடையிண்டும், உயிரும்,
மெய்யும், முவினரும், ஐகாச ஒளகாசக்குறுத்தும் தொடைக்குறுத்
குறிலும், செடிதும், அனபெடையிண்டும், முவினரும், ஆய்தரும்
ணத்தித்தொறுப்பாம். இவற்றை இயற்கையெழுத்துஞ் சார்பெழுத்துங்
இரண்டாகவும் வகுப்பர்.†

௩. குறிலை செடிலை குறிலின் குறிலென.

உரைப்பொரு வகுத்தொரு மெய்ப்பட நாடி

தேரு கிரையு.மென்றிதிற் பெயரே.

இது உறுத்த முடியானே அரை கூறுகின்றது.

இ-ள். குறிலும் செடிதும் தனித்துவந்தும், குறிலின்கு இ
வந்தும், குறிப்பின்னர் செடிதனைத்துவந்தும், பின்னர் இரண்டு
பெரு வகுத்தொரு பெருள்பெற வாய்த்து கிரையிற வகையாக்
கையும் கிரையகையும் என்ற பெயர்க் குறியர். (௩-௩)

குறிலும் செடிதும் தம்முள் மாத்திரையொங்காவேனும் அவ
மாத்திரையை போக்காது எழுத்தாந்தன்மையோக்கி இரண்டிற்கும்
வொசலகு பெறுமென்றார். இதுகுறிவினைக்கும் குறினெழுத்தும் உ
கோசை கிரையகை என்ற பெயர், ஆட்சியும் குணமும் காண
பெற்ற பெயர். இரண்டெழுத்தானாகாது ஒரெழுத்தானாகவின்
தன்மே! அகரண றேரியஅசை கோசை என்றாயிற்று. 'உயிரி வெ.
மெண்ணப்படாது' (தொல்-செய்-ச.ச) என்றவின் ‡எண்ணப்படா.

* செய்யுளியல் - ௩௭,௧௨.

† சிறப்பெழுத்து உறுப்பெழுத்து எனத்தொகையும் செய்வார்
பருங்கலயிருத்திகாரர்.

‡ 'எண்ணப்படாத' எனவும் பிரதிபேசம்.

ன் பயம் படாது அரைத்தாதித்தலின் அரைபெயர்நும் பெயரும் வய
7. இன்மெழுத்தகைநலின் இணையரைபெயர்நும் பெருகுப்பட
யரை பெயர்நுவித்து.

உதாரணம்:—அ, இ, ஆம், நும் வளவு, பன், பன், புகம், புகம் என
வரும். ஒற்றுக்கள் எழுத்தாய் கண்டு அங்குபொதுத் குரீயவழி
ன்பது சொகு மாரி:கவன்னை 'சொழிப்படுத் திரைப்பிழை' (உ1)
பதன்கட் கூறியவாற்றாண்க. குரில் செழல் என எழுத்தாக
தேனும் 'செட்டெழுத் தேழு.யோடெழுத் தொகுமொழி' (37-௪)
ததனும் செழல் சொல்லாதன்மையும் 'குத்தெழுத் தைத்ற மொழி
பிலவே' (37-௪௪) என்பதனாற்றிழைத் திறபாண்மைசொல்லாதன்
யும்பெறுதும்; அன்றியும் ஒற்றுக் கூறியவையாணும் பெறுதும். 'உன்
தோழி எனவேகாண்கும் 'வரி வரால் கவர வலின்' என்கையகை
க்கும் வந்தன. (ந)

8. இருவகை எழுத்தொடி முகயத்தவை வரினே
கேர்பு கிரைபு மாகு மென்ப.

இது உருத துரைக்கறங் கூறுகின்றது.

9-௪. இருவகை உகாமொடு என்பது குத்து 10 குத்துகாகுகோடே.
வலியைத்துவரின் எ-து மேற்கூறிய கோளையும் உகையையும் பின்ன
புது ஒருசொல்லிலுக்காடுபட இணைத்துவரின், கேர்பும் கிரையும் ஆகு
கற்பு எ-து கற்றுத்தருவையே கோளையோடியைத்த குத்துகாரும் அத
ருகையைத்த குத்துகாரும் கேர்பரை எனப்படும்; கிரையகையோடு இயை
குத்துகாரும் அதனோடியைத்த குத்துகாரும் கிரையரை எனப்படும்.

10. தேரின்பின் உகாம்வருதலின் கேர்பு; கிரையின்பின் உகாம் வருதலின்
பாபு என கூட்டியும் குணரும் காணமாகப்பெற்ற பெயராதல் மேற்
புரியவற்றுட்காண்க.

11. "இனி கோள்கிரையரைகளைத் தளியரை, இணையரை என்பாரு
ளும்: என்னை? 'தளியரை பென்ரு விணையரை பென்ரு, விண்ணென
சொழிப வியல்புணர் தேரே' என்றார் காக்கையாடிகளியார்" என்பது மாப்
நங்கலயிருத்தி. (அரைபொத்து-௪). 12

13. 'குத்தெழுத்தைத்தும்' என்புழி முற்றும்மை எச்சப்பட்கின்ற
னக்கொன்றே தாமே கிறைந்துகின்று மொழியாதலில்; சென்மெய்யொடு
14. திறைத்துகின்ற மொழியாம் எனவுரைப்பர்.

உம். வண்டு, காசு, காம்பு, மின்னு, காணு, நீர்வு; கோரைமூல் பின்னும் இருவகை உகாரும் வந்து கோப்பரையாயிற்று. குறித் பின் இருவகையுகாரும் கோப்பரையாகாமையே *மேத்குறுகின்றார். வாசு, குசு, மலாடு, மலாட்டு, இரவு, புணர்வு, உலாவு என நிரையையாநாக்கின் பித்ருத்தாகாரும், நிரையையாமூலின் பின்னர் முற்றுக்காரும் வந்து நிரையாயிற்று. குறினெடி வெற்றின் பின் வந்த முற்றுக்காரம் உளவேந்தாகம் 'குற்றிய லுகாரமு பற்றென மொழிப' (தொல்-பழுத்-புணரி-உ) உலிதியாற் குற்றுகாரம் புள்ளிபெற்றுநின்றதும் புள்ளிபெற்றதொற்றுப்போ ஒடுக்கிநிலாது தன்னுண் ணாப்பட்டமெய்யுந்தாலும் அரைமாத்திறை, ய்சின்றதேனும், அகன்றிலைந்தலின் ஒத்தென்றதுமாகாது ஒருமாத்தி பெற்ற உயிர்போல அகன்றிலையையையின் உயிரென வேறோலருத் ததுமாகாது இதனோம்செயற்பாஸ்துவிவருளையாக்ருதலென கோப்பரை நிரையரை என வேண்டுகுநர் ஆரிரியர். பின்னும் னோர் உபெறுமென்று கொண்டாசேனும் அவர்க்கும் அலகுபெருவென்றுந் தெனவேண்டியவாதும், தேமா, புளிமாவொழியாக் காசு, பிறப்பு எகர்குந் வீருத வேறுதாரணங்கொண் டவேண்டியவாதும் உணர்க; எனவே குரம் அலகுபெருவாயிற்று. வண்டு, கொண்டி என ஒரை ஒய்வாயமை (சதுரவிகக உணர்க).

ஒரு மாத்திறைபெற்ற முற்றுக்காரம் கோப்பரை நிரையையாமே ளின்;—வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு என்புழிப் பிறத்தலுகவலோகை மிமின்னு மின்னு மின்னு வன்புழியும்பெறப்படுதலானும், வெண்பாட்ட வண்டுஎனக் குற்றுகாரவீற்று னின் அழியு; † கோறு என முற்றுக்கார னின்றழியும் ஒத்தவோரையவாமாகாணும் அங்ஙனையெனவாயிற்று. ‡ 'எழுத்தளவெடுக்கிலும்.....மொழிப' (தொல்-பாஉ) என்ற வித் பெறுதும்.

* தொல் - கு.

‘முற்றுக்காரம் இரண்டளாப்பின்னும் வருக்காற் குறிலொற்றின் னும் கெடிந்பின்னும் என கோப்பரைக்கு இரண்டல்லதாகாது. நிரைய கண்ணும் குறிவிண்பின்னும் குறினெடிந்பின்னும்ல்லதாகாது. ‘எனம்—மின்னு, காணு’ எனவும், உருகு, குளாவு எனவும் வரும். வாழ்வு, த என கெடிவொற்றின் பின்னும் முற்றுக்காரம் வந்ததாலெனின், அவை எனவும், ‘இக்காட்டிய நான்குமே ஆவன’ எனவும் கூறுவர் பேராசர்

† பேராசரீயர் “குற்றிய லுகார மொழிநிதைத்துக் கொளாது, தித்த தேயீத்தடி மருங்கினும்” என்பதனுரையில் ‘மருங்கு என்றதனால் ஈர்கண்ணும் இதுநிக்கண்ணே முற்றுக்காரம் விலக்குண்டதெனக்கொள்க: ருர்க்குப் ‘புலமலர் த் தாசகல்ம் புல்லு’ எனவும் ‘கண்ணாக் காண்க: எனவும் வருமாலெனின், அவை மருஉவழக்கு என்’ எனக்கூறுவர்

கச்சிஞர்க்கிணியருரை.

சூறிலினை யுகா மல்வழி யாண.

இது தனிக்குறிலினாலுய வேணப்பின்னும் இருவகை உகாம் வந்து
கையாநிலை மிலக்கினமையான் பங்நிலைவிவக்கியதுஉமாம். குற்
: குற்றெழுத்துப்போன்று அனகுபெறுமென்றையின் எய்தாதது
வித்து வழுவுமைத்ததுஉமாம்.

ஆ-ம். குற்றெழுத்தோடினைத்த குற்றியலாகாரமும் முற்றியலாகாரமும்
: நதவிடத்தே முற்குறிய கேப்பையாவாய்; எனவே குற்றெழுத்தோ
: த, குற்றியலாகாரமும் முற்றியலாகாரமும் வந்துழி கையாவாயம். எ-று.

இனி, 'உடம்பொழிபுணர்த்தல்' என்பதனாற் குறிலினையெனக் குற்
: ததையும் குற்றெழுத்தென வேண்டினமைபெற்றும். உ-ம்:—ஒவிய
: யது என ஒரணப்பின்னச் வருகின்ற குறியின்வந்தகுற்றாகாம் குற்
: த்துப்போன்று குறிலிணையுமாய் அனகுபெற்றதெனும் குற்றாகா
: யென்று இலக்கணமல்லதோர் வழுவுமைத்தவது. இங்ஙனம் குற்றாக
: எழுத்தளபெஞ்சுமெனவே, 'குற்றிய லாகா முறைப்பெயர் மருக்கு,
: ற்றிய லாகாநிலை காரமொழி முதலும்' (வழுத்-மொழி-உ-ம்) என விதி
: துக்கதையென்று முதலாட் குற்றாகாம், வருத்தளபெஞ்சுக் குற்றெழுத்
: த்போன்று அனகுபெறுதலும் கொள். கரு, மரு இவை முதலாகாரி
: யாம். (இ)

கா. இயல : ச முதலின் *டேனை ய அரிவாய்.

இது முற்குறிய அனாயை துருஉறுவது அவற்றிக்கு எய்தாதது
: தவிக்கின்றது.

ஆ - ம். இயலரை முதலினாடு எ-து முதற்கண்வந்த கேரும் கரை
: : இயற்றிக்கொள்ளப்படாது இயற்கைவகையான் கன்ருக்குன்று தகை
: : யலின் இயலரை பென்றம்: எனைய அரியரை எ-து ஒழிந்த இரண்டும்
: பற்றிக்கொள்ளப்பட்டுக் தொழிற்செய்தற்குரியவாதலின் உரியவரைகெண்
: ம் பெயராம். எ-று. அக்-கனம் இயற்றதல் சேகுட் காண்க. (உ)

ஈ. தனிக்குறின் முதலரை பொழிநிறைத் தாகாது.

இஃது எம்மியதவிவக்கிப் பிறிதவிதி வருத்தது.

ஆ-ம். மொழி கைதந்து எ-து பெருகுத்த ஒத்தமைப்பட்டு த்தப்
: பர் சொல்லப் பொருளைக்கெடுத்து: தனிக்குறிய-முதலெழுத்தைத்
: தக்குறியாக்கின்: முதலரைகளாது எ-து அது வேணாவாகாது. எ-று.

* 'டேனை ய அரிவாய்' எனவும் பிரதிப்பதம்.

எனவே, பொருள், கத்து ஒற்றுமைப்பட்டதில்லாது விட்டிசைத்து
றுழி கோசையாம் என்றவாறாயிற்று. புளிமா என்றவாழிப் புளியென்து
மைப்பட்டதின்ற தொல்லிச் சிதைத்து முதல்கின்ற பகர உகரத்தை
சையாக அலகிடப்பட்டாது. இனி விட்டிசைத்து நேசசையாங்கால்
குறிப்பு, தற்கட்டு, வினா, கட்டு: என *ஐந்து பொருளின்கண் விட்டிசை
கோசையாம். உதாரணம்:—

‘வெநிகமற் தன்புறவின் கீச்சி யுகளு
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அ உ மறியா வறிவி விடைமகனே
கோ அலைய னின்னுட்டை நீ’

என்பது வவம். அ உ என்பது அகரத்தன்னையே சுட்டுதலிற் தத்.
‘அ ஆ விழ்த்தானென் றெண்ணப் படும்’ (காலடி-க) என்பது அருட்டு
அ அவனும், இ இவனும், உ உவனும் என்பது கட்டு. எ வன் எ
விகு. ‘உணயிற்கோடல்’ என்பதனான் ஐத்திடத்தும் விட்டிசை
கொள்க; ‘அ, இ, உ, எ, ஒ என்னுமப்பா ஸ்த்தம்’ (தொல்-எழுத்.,
க) எனவரும். இவை மொழிசிதைத்துத் தனிக்குறியாய் கோசைய
வாறு காண்க.

அ. ஒற்றெழுத் தியாத்நே குற்றிய னிகரம்.

இது குற்றியலிகரம் அலகுபெற்றும் அலகுபெருதும்வரும்என்க

இ-ள். குற்றியலிகரம் ஒற்றியற்று எழுத்தியற்றுஎ-து குற்றி
மாவது ஒற்றியல்பினையுடைத்து : அதுவேயன்றி, எழுத்தியல்பி
உடைத்து. எ-று.

என்றது அலகுபெருதவழி ஒற்றும்: அலகுபெற்றவழி எழு
என்றவாறு. உ - ம்:— ‘சூழலினி தியாழினி தென்ப’ (இருக்குத
என ஆசிரியத்தனையாயும் ‘அருளல்லதியாதெனின்’ (விடி-உருச)
கலித்தனையாயும் வருதலிற் குற்றியலிகரம் அலகுபெருது ஒற்றியற்ரு
“சினக்கி யாரோ மாருதுமென்று, வனப்பு சினக்கியா னுணாப்பக்
மதி” என இக்குற்றியலிகரங்கள் அலகுபெறுதலின் எழுத்தியற்ரு

* “இனி விட்டிசைக்கும் இடத்தான் மூன்றென்பது உணயிற்கு
அவை ‘அ ஆ விழ்த்தான்’ எனக்குறிப்பின்கண் வருதலும், ‘அ உ
எனக்கட்டின்கண் வருதலும், ‘கோ அலையல்’ என வவந்தன் வ
என விட்டிசைக்கும் இடத்தான் மூன்றெனப்பட்டது” என்பர் (பு
யர்.

னம் + சான்றோர் செய்யுள்வருதல் பெருவாயிற்று. ஒற்றினையும் எழுத்
தா + ஒரோரிடத்துக்கூறினானும், ஈண்டு ஒத்துஎழுத்து எனக்கூற
ஒற்றல்லாவெழுத்தை யுணர்ந்திற்று †. (அ)

முற்றிய லாகாற மொழிசெய்துத் தொனாஅ
நிற்ற லின்றே யீற்றடி மருங்கினும்.

இது குற்றியலாகாத்திற் கிணமாவிய முற்றுநாத்திற் கு இலக்கணம்
சென்றது.

இ-ள். முற்றிய..... கொனாஅ எ-து முற்றியலாகாரமும் .வரு
ழியைச் சிதைத்துப் பிரித்து. அவற்றினின்றும் வாக்விக் கொடுக்கப்
: எனவே நிலமொழித்தொழிலாவிய உகாரமும் நிலமொழியீது கெட
ற உகாரமுமே கொன்க எ-து. நிற்ற.....மருங்கினும் எ-து அது
க இடையினன்றி சுற்றடி விடத்திலும் இயலசையாய் நிற்றலின்றி
வே உரியசையாயே நிற்றும். எ-து.

நாணுடை யரினல் (அகம்-௩௦) என்புழி வருமொழியின் உகாரம் வக்
வியது முற்றுநாமாகாதென்றுணர்க. இனி 'காணுத்தலை யாக வைரி'
'வடத்தயின் மடித்த தாலை' (அகம்-௨௦) 'நறவுக்கொடி' (சி-முத்-௪௩௩)
'வடத்தலைக்கொண்ட' (அகம்-௧௭) 'கிண்ணுப்பிர்த்தன்ன' (நற்-11௭-௮௧)
வ நிலமொழித்தொழிலாவிய உகாரம்பெற்றன. கீர்க்கு, சிமுற்குணன்ற
க்கணுருபு நிலமொழித்தொழிலாகாமாம். உலவுகடல், விசல்கொடி என

* 'மற்றியா சென்னுளேன் கொல்லோ' என்னுத் திருத்தொழிலாயிர்,
௪௦௨) 'சுசற் கியான்வைத்த வன்பினைந்து' என்னுத் திருச்சிற்றப்பலக்
கொணினையும் (௪௦௩) கொக்குசு.

† 'உயிரில் வெழுத்து மெண்ணப் படாஅ' (பெய்-௪௪) என ஒற்றின
எழுத்தென்துக் காண்க.

‡ பேராசிரியர், குற்றியலிகாம் ஒற்றியற்கு உலகுப்பெருமலே வரும்
துருகநி, யாப்பருங்கலயிருத்திகாசர் காட்டிய 'முத்தியாய் பெய்த வளை
தலை' என்பன முதலிய உதாரணங்களைச் 'சான்றோர் செய்யுள்ளவென
13:1' எனவுணரப்படர்.

ன்னதுவாம். “சுருப்புலவு சுருத்தொடையலன், கலன்னவு கலன்னவு
சிலைமொழிபீற்று மகசர்க்கொட சின்ற உகாம் முத்துகரமாயின். இனி
துள்ள தாகு மழிவு’ (திருக்குறள்-௭௭௭) ‘இன்னா திணியார்ப் பிரிவு
ககடுஅ’ (சுருமமே கலவர்கட் டஞ்சு’ ‘பேரதிவாணர் துணியு’ ‘பாடநில
யிரவு’ ‘பேரற்றதாரமுன்னர்க்கெலவு’ (கான்மணி-௧௮) ‘புன்கணுடை
புணர்’ (திருக்குறள்-௧௧௭௨) †‘புனைமலர்க்காசகலம் புல்லு’ ‡‘அநு
மடவார்க்கருளு’ ‘கோலு’ இவை யடியிறுதிக்கண் உரியனையாட்
வாறு காண்க.

‘நிற்றவின்னே’ என்றதற்கு சுற்றடிக்கண் நிற்றலில்லையென்க
அவை முடியாவாம். இவை அசைக்கும் ஒசைக்கும் உறுப்பாம். உ
என்ற உம்மையாத் குற்றுகாரமும் ‡. ‘சேற்றுக்காளீலம்’ எனப்ப்
கொடாமலின்றவாதும் ‘எப்போற்றிடத்தானென்னேறு’ (வெண்.
௨௨) என இறுதிக்கண் உரியனையாய் சின்றவாறுக்காண்க. நானுண்
பது குற்றுகரமாகாது.

* “பேர்ந்து பேர்ந்து சார்ந்து சார்ந்து, தேர்ந்து தேர்ந்து மூடு (வண்டு
குறு விண்டு நீங்கி, நீர்வாய்க் கொண்ட நீல மூர்வா, பூதை உ
வாய, மதியேர் துண்டோ டொங்கி மாலை, கன்மணங் கமழும் பன்ன,
வமைமேய் விரைந்தோ ளம்பரி செடுங்க, னீணையி் சேர்த்து போற்றி
மூலை, யிரும்பன் மலரிடை யெழுந்த மாவி, னாறுத்தழை துவல்வருத்
தேர் தல்கு, வணிகைக ள்ளையு வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் வா
வாளினம் பிறைதுத, லொளிகலவு வயர்க்கிறை யுருவுடை மகளிசொர்
முழவு முழங்கிய வணிகலவு மணிகை, சிருத்தனவு மலானவு சுருப்புல
ந்தொடையலன், கலன்னவு கலன்னவு கலன்னவு கலன்னவு, பெரு
புணர்ந்தனை யென்பவன், தொருநீ மறைப்ப வொழிசுவ தன்னே.”
செய்யுளியலுணாயில் ‘இழைப்பு’ என்பதற்கு உரையாசிரியர் எடுத்தே
பாட்டு.

† இனமலர்க் கோதா யிலங்குநீர்க் சேர்ப்பன்

புனைமலர்க் தாசகலம் புல்லு.

‡ மஞ்சுருத் கோலை மலைகாட மூத்தாறு

மஞ்சொன் மடவாட் கருளு. இவை யாப்பநூல்கலவிநந்தி

கோள் (௭௨),

- § சேற்றுக்கா ளீலஞ்செருனென்ற வேந்தன்வேல்

கூற்றுறம் மொயம்பிற் பகழி பொருகய

சேற்றற் தொழில்வடிவு தம்முட் டமொற்றம்

வேற்றுமை வின்றியே யொத்தன மாவேட

சாற்றுக்கா ளாட்டியர் கண்—இஃது இன்னிசைப்பல்செருன
உரையாசிரியர் காட்டிய பாட்டு.

20 குற்றிய லுகாரமு முற்றிய லுகாரமு
மொத்தெடு தேவன் றி நித்தவன் பெறுமே.

இது உரியவைகள் ஒத்தப்பெற்று சிந்தாமன வய்தாத தெய்வமிந்
து.

கு-ம். குற்றியலுகாரமும் முற்றியலுகாரமும்-து முற்கூறிய குற்றிய
லுகாரமும் முற்றியலுகாரமும். ஒத்தெடுபெறுமே -து வருமொழி
வெழுத்துவரும்வழி வல்லெழுத்தெடு தேவன் றி நித்தவன் பெறும் -து.

உதாரணம்:— 'சேற்றுக்கானிலம்' 'காணுத்தனையாகவைவ' 'கெருப்
பினெத்தணிந்த' 'கனவுக்கொனீ கண்டது' என இருவகை உகாரமும் ஒற்
டுத்து உரியவையாயினவாறு காண்க. உம்மை எழிர்மறையாதலின் ஒற்
டாது வருதலே பெருப்பான்மை பென்றுணர்க. 'நிலைமொழி ஒற்று
நீக்கு உண்ணும், நடக்கும் என்பன தோல புரிமாவாயே கூற்றும்; வித்
தன், கடவுள் என்பனவும் அவை.

(34)

21 அசையுஞ் சிறு மிசையொடு சேர்த்தி
வருத்தன ருணர்த்தலும் வல்லோ தாதே.

இது முற்கூறியவற்றிற்கும் இனி வருங் சிர்க்குமெல்லாம் புறக்கடை.

கு-ம். அசை... .. சேர்த்தி -து அசைகளையும் சிர்க்களையும் ஒசை
யொடு சேர்த்தி. வருத் தாதே -து வேறுபாடுணர்வித்த
லும் செய்புரிவர்களைத் துறைபோயினாதுகெறி. -து.

முற்கூறிய மாத்நிறையென்னு முறப்பின் ஒசையை யனந்து இன்
னோசையும், இன்னோசையையும் அறித்து உணர்த்துக. -து.

உ-ம். 'தருக்கிப் புணர்த்து தணந்த தமது, பொருப்புப் புடைத்தப்
புடைத்து' என்றால் வெண்பாவிற்கற்றி இன்னோசைத்தாகாரையிற் 'பொ
ருப்புத் ததைந்த பொழிந்து' என மெல்லினவோசைச்சேர்க்க இன்னோசைத்
தாயிற்று. 'சிலநிசை நீடுவாழ் வார்' (திருக்குறள்-6) இதலுன் வாழ்வா
ரென்னும் ஒசையைவருத்து வார் என கோசைச்சேர்க்க அசையான் இன்
னோசைத்தாயிற்று. இதனை வகையுளி என வேறேருறப்பாக்குவாராளுள்.
இனிக்கட்டலாயடியையும் சிர்வகையடியையும் இசையொடுசேர்த்தி இன்
னோசை யுணர்க. அஃது 'அளவுஞ் சித்தும் வெண்ணிக் குரிய' (செய்-64)
என்ற பதினான்கெழுத்தளவும்வருங் கட்டளைவெண்பாவும் வெண் சீரோ
பெயன்றிற் கலித்தனைதட்டி இன்னோசை பெருதாம். மாசேர்வாய் மாசேர்

வாய் மாசேர்வாய் மாசேர்வாய் என்றத் துள்ளலோசையும் பிறக்கும். இ மாசேர்வாய் பாடிநி காருருமக் காருரும எனின் இன்னோசைந்தாய்க் பலோசைபிறந்தது. இனிச்செவ்வகையடிக்கும் 'வாதானு நாடாமா மால்* யாதோதான்' என்றத் செவ்வகைத்துள்ளலோசையும், 'என் னெவன்*' என்றத் செவ்வகைச் செப்பலோசையும் பிறக்குமாறு இசையொடு த்தியுணர்க. இனி ஞாயிறு புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசேர்வாய் என் ஞாயிறு என்ற இயற்செர்ப்பின் திணையொன்றி ஞாயிறுத்தனையாயிற்றே கலித்தனப்பாற்படுதலும்; ஞாயிறு புலிசேர்வாய் புலிசேர்வாய் மாசேர் வன்வழிப் புலிசேர்வாய் மாசேர்வாயென சொன்னிற்றேனும் கலித் தப்பாற்படுதலும் இசையொடு சேர்த்தியுணர்க. இவ்வாறே பிறவும் உ துணர்த்துதல் அத்துறைபோலிஞர்க்கே தெரிவதாம்.

இனி உம்மையான் அடியு மிவ்வாறே வருத்துணர்த்துக. 'தாதல நி யா நாட்ட மிகவட்டிக், கையது சணிச்சியொடு மழுவே' (அகம் - சட வாய்த்து) என்புழி 'இகலட்டி' என்னுஞ்சீர் குறித்தபொருளை முடியகாப் யாப்பென்னும் உறுப்பினான் அடங்காது 'இகலட்டிக்கையது' எனமேன் யொடு பொருள்கடித்தேனும் இசையொடு சேர்த்தி வருத்ததாயிற் இன்னும் அதனானே எழுத்தகவியலியாயி 'சுசிறென்னுந் தன்னோடு பெண்ணை' என்பதனை அசையொடுஞ் சிறொடுஞ் சேர்த்துணர்த்ததனுட் ன்க. இனி அகவன் முதலிய வன்னோசையினையும் ஒன்று மூன்றுக்கி ல்ததல் தொல்காப்பியனுர் கருத்தன்ருயிற்று; என்னை? இயலசை மயக் இயற்சீரும், உரியசை மயக்கிய இயற்சீரும், வெண்ணெய்ப்பற்றி யே வேறபடத்தோன்றலின் அவை பன்னிரண்டென்னும் வரையுடங்க ன்பது பற்றி. இன்னும் 'இசையொடு சேர்த்தி' என்றதனானே 'ஞான மிடனுமா குண்டே' (தொல்-மொழிமாபு-2.8) என்ற ஐகாரமும் பொ சிதைத்திசையொடுசேர்த்தல் கொண்க. 'வண்ணொன்றையை மருட்டிக் கா புக்கத்த லாளுப்பெருவன் மமயனே' இவைமுதலிடைகடைகளிற் சி தும் வருமென்று கொண்க.

க2. ஈரசை சிகரண்டு மூவசை புணர்த்துஞ்
சிரியாய் திறந்து சிரெணப் படுமே.

* திருத்தொழில்-க. 107.

† "செங்கண்மேடு கரும்புழக்கி, யங்கணீலத் தலாருத்திப், பெ காஞ்சி கிழற்றியிலுஞ் செழுநீர் ஸ்வய லூரன், புகழ்த் வானுப் பெரு மையனே" இது யாப்பநயங்கலந்தந்திமேற்கோள் (சுரு).

‡ உரையாசிரியரும் இதுவே பாடக்கொண்டார். பேராசிரியர் 'பு தும்' என ஒதுவர்.

இது சிறத்தருடையவனே சீருணித்தவன் ஞெடும்பி அயத்தின்
தீயும் அயத்தா பொதுவியக்கனரும் உணர்த்திற்ற.

இரு. கால விவரத்தொன்றில் ௧-து கால தன்மில் இரண்டாம்
தொன்றில், மூன்றாம் விவரத்தொன்றில் ௨-து மூன்றாம் தன்மில்
பெருந்தொன்றில், இந்தத் தொன்றில் ௨-து அந்தந்தது
மற்ற பெரித்தொன்றில், சேயுண்டதில் தொன்றில் ௨-து
மற்றது அந்தந்தத் தொன்றில் பெருந்தொன்றில் ௨-து
மற்றது தொன்றில் தொன்றில் ௨-து தொன்றில் ௨-து தொன்றில் ௨-து
தொன்றில் தொன்றில் தொன்றில் ௨-து தொன்றில் ௨-து தொன்றில் ௨-து

[illegible]

* மத்திய சேனாத்தலைவரின், பணிப்பேர்த் துறைப்படித்த
பணிக்கு அது சேனாத்தலைவரின், பணிக்கு ? நோர்மல் துறைப்படித்த
தது துறைப்படித்த துறைப்படித்த ? பணிக்கு பணிக்கு.

லோசையின் ஞாலானும், சீர்தம்முட் புணர்ந்து தலின்மையானும், & சீர் அறுபது காட்டுகின்ற வழி யாண்டும் கேற்பதை நினைபதைகள் அஃ றுமையானும் தொல்காப்பியனும் கொள்ளார். உ-ம் 'காத்தன், கொத்த ம ஈரனைச்சீர்கொண்டன. காண்பேர், சாய்க்கானம், தேமாக்களாய் எ டு உண்ணாதன, தின்னாதன, தேமாக்களினி எனவும் இவை மூவகைகொண் பிறர் தொடர்புபடுத்தின செய்யுள் 'உலகமூலப்ப விலனேர்பு' (திருமு ற்றுப்படை) 'யாதானு நாடாமால்' எனவும் 'வகையில புகழ்வயக்கு மெ மின்' (பட்டினப்பாலை) எனவும் ஈரனைச்சீரும் மூவகைச்சீரும் வந்தன. |

கங. இயலகை மயக்க மியற்சீ ரேனை
யுரியகை மயக்க மாகிரிய வுரிச்சீர்.

இது முறையானே இயலகையும் உரியகையும் வேறு வேறு தம் மயக்கிவரும் ஈரனைச்சீர் உணர்த்திற்று.

இ-ங். இயலகை மயக்கினவற்றை இயற்சீரென்றும் உரியகை கினவற்றை ஆகிரியவுரிச்சீரென்றும் கூறுக. எ-று.

மயக்கம் என்றது தம்மொடுதாமயங்குதலும் தம்மொடுபிற்றும தலுமாம். உ-ம். கேர்கேர், கிரைகிரை எனத் தம்மொடுதாமயக்கின ; டு டுணையும் பிறித்து கேர்கிரை கிரைகேர் எனப் பிற்தொடுமயக்க இக்க டு இயற்சீராயிற்று. இக்கான்கு வழியுமல்லது வேறுகூட்டமின்மையும் ர்க. இவற்றைத் தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவீரிஎனவும், சருவீனம் ளம் எனவும் காட்டுப; பிறவாறுக்காட்டுப. கேர்புகேர்பு கிரைபுரிசைபு தம்மொடுதாமயக்கின. இரண்டினையும் பிறித்து கேர்பு கிரைபு, கேர்பு எனப் பிற்தொடுமயக்க இக்கான்கும் ஆகிரிய வுரிச்சீராயிற்று. றை வீடுபேறு, தடவுமருது, பாறுகுருகு, வாகுசோறு எனக்காட்டுப யுள்—'ஆவோ, கேடிக் விழுப்பொருடருமார் பாகில' (குறுந்தொகை என காணியற்றீரும் வந்தன. 'வெளிற்றுப் பனந்துணியின் வீற்று டிடப்ப' எனவும் 'தெவுண் மண்ணை துடச்சலி னிறவுக்கலித்து' (அக) எனவும் 'பூண்டுவிட்டு வளரும்' பூங்கட் புதலவன்' எனவும் 'வ ளிதைத்து வளிந்துவாக்கு 'கிமித்தேர்ள்' (திருமுருகாற்றுப்படை) ' வந்தவந்துள் வீற்றுவித்துவனவும் இதவுக்கலித்துஎனவும் பூண்டு எனவும் வசித்துவாக்குஎனவும் கான்காடிரியவுரிச்சீரும் வந்தன. பாவிற்கும் இயுத்தானும், இயல்புவகையான் ஒரோசொல்லையவருந ரும்பான்மை யாகலானும் இயற்சீரெனவும், ஆகிரியத்திற்கு உரின உரிச்சீரெனவும் ஆட்சியுக்குணருக்காரணமாகப் பெயர்த்தபெயர்.

நகராண்மீகீனியுரை.

(செய்-கக) எனவும் 'வெண்பா வுரிச்சி' காமிரிய வுரிச்சி' (செய்-
ம் பிஞ்சும்) ஆகப். (4௩)

முன்னிகர வரினா மன்ன வாகும்.

இ இயலையும் உரியனையும் மயக்கிச் சீராமாத உறுதித்தது.

'உரியனை மயக்க மாகிரிய வுரிச்சி' (செய்-கக) என்ற அதிகா
யுல்லரியனாகமுன்னி கிணைப்பைவரினும் அல்லரியனை மயக்கமா
யுரிச்சொகம். ௬-௭.

வெண்புரினா, கிணைப்புரை. உ-ம். கடுகொடி. காணுத்தனை, உ-த
கொடிஎனவரும். செய்கும்—'ஒக்குமலைப் பெருவிற் பார்ப்புஞ்
' (புறம்-௫௫) 'காணுத்தனை யாக வையமாண் விரைக்கு', 'கனிந்துச்
பாருத கண்ணகன் பறத்தலை' (புறம்-கச) 'உயவுமதி யுருவி னோல்
ந்குடை' (புற-௬) 'ஒக்குதினை வியன்பாப்பின்' (மதரைக்காட்டு)
'விழப் பாவலர்க்கு' 'கனிந்துநனைத் துவினுத்த' 'பிணர்மோட்டுப்
பரி' 'கிலவுமணல் வியன்கானல்' எனவும் ஆசிரியத்திலும் வஞ்சியி
தன. 'அக்குதினை யன்னத் துவினவதுக்கு சோனாட்டு' 'இவையும்
'டி யாக வெழுதுகோ' எனவும் வெண்பாவினுட் கட்டியாயடிப்பல்லா
ன்மைவந்தன. கட்டியாயடிபன்மை இவ்வொருசேர்த்திணைக்க
இயலனையோடு மயக்கினமையிற் பாதிரி கணவிரிபோலக் கொ
(கச)

௬௫. நேரவ னிந்தி னியந்திப்ப பால்.

இது இயலனை உரியனை மயக்கத்துப் பிறப்பன இரண்டியத்தின
து.

இ-ம். அவன் கேள்திப்பின் இயந்திப்பால் எ-து மனனாத அதிகா
ன் உரியனாவிரண்டன் பின்னும் கணவிரியின் அனவிரண்டும் இய
பாலவாம். * ௬-௭.

அவை வெண்புரை, கிணைப்புரை. உ-ம். சேத்துக்கால், வெணுக்கால்,
ந்துத்தான், நுதலுத்தோன் எனவரும்; கீத்தகீ, குளத்துகீர் எனவும்
கபூ, மேவுச்சி, விருகுதி, உருகுதி எனவும் கண்டுகொள்க. இவைமேல்
பாதிரி கணவிரி என்னும் இயந்திப்பாற்படும். போதபூ, விருகு

இவற்றை ஆசிரியவுரிச்சிப்பின்வைத்ததென்னவெனின்—இவைபு
வெய்யை ஈண்டொருக்கியைதல் பெரும்பான்மையென்பதறிவித்த
னவுணர்க' என்றார் பேராசிரியர்.

என்னுமியண்டன் கட் குற்றுதகம் மேல்வரும் கெடிவோடினைத்தினை
பாதிநி கணவிரிபோல நிரையாமோவெனின்; ஆகா;—அக்குற்றுதகம்
நிரையாமையென்று கேருகிறாய் முதலாய் நிரையீருகிய சீர்தனை
டாங்குத் தட்டும்; செய்யுள்— கீத்துநீர்ப் பரப்பி னிவந்துகென் மா
எனப் போதுபூவும், வீற்றுதியும் வந்தன.

கக. இயலரை விற்துமு னுரியரை வரினே
நிரையரை வியல வாகு மென்ப.

இது மேலின்ற இயற்கை நிரையர்தான் நிரையர்க்குள் உரியரை
நிரையர்க்கத்தான் ஒழிந்துகின்ற கான்வியற்குள் உணர்த்திற்று.

கு-ள். இயலரை.....வரினே எ-து இயலரையிரண்டன்பிங்
உரியரையிரண்டும் ஒன்றிரண்டுசெய்து மயங்கி காண்காங்கால் அங்
கரியரையும்; நிரை.....மென்ப எ-து இயலரைமயக்கமாகிய இயற்கை
னுள்ளிரையீற்ற பாதிநியும் கணவிரியும்போல வருஞ் செகாடி தட்டும்.

அவை கேர்க்கேப்பு, கேர்க்காப்பு, நிரைகேப்பு, நிரைகாப்பு என
கால் கேர்முதலிரண்டும் பாதிநிபோலவும் நிரைமுதலிரண்டும் கணவிரி
லவும் கொள்க.

*இக்குத்திரமும் தனைக்குமாறு கூறிற்றும். உ-ம். போரோ
ஹை, பூமருது காரருமு, கடியாறு பெருகாஹு, மழகளிறு கரை
வனவரும்.

கக. அன்பெடை வரைநிலை யாகு முரித்தே.

இஃது வ்யயதன்மேற் சிறப்புவிதி.

கு-ள். எழுத்தாகாத் தகெட்டெழுத்தேதேயோசொழுத்தொரு
(மொழி-க) எந்ததொரு சொல்லாந்தன்மையெய்திய அன்பெடை
நிரையர்க்கேடரிய அதிகாரத்தாலும் இயற்கை நன்மையெய்திற்று
னையே எழுத்துநிலைமைப்படுத்து அசைநிலையும்வெண்டலின். அந்
.....முரித்தே எ-து அன்பெடை மேற்கூறிய இயற்கைநிலைமை
தலையன்றி ஓரையாய் சிற்றனுமுரித்து. எ-ஊ.

* “இக்குத்திரமும் சாரமானேயன்றிச் சீர்தனைக்குமாறு கூறிய
ற்று. இவற்றைப் போரோறு பூமருது கடியாறு மழகளிறு எனினும்
காது” என்றார் போரகியரும்.

உம்மையாத் சீர்கிலையாதலெவையுடைத்து. நிலையென்றதனால் எழு
நிலையும் கேள்வந்தார். அங்ஙனம் சீர்கில பெறுக்கால் முற்கூறிய ஈசனைச்
சித்தானுள் துரிசியவுரிச்சொறும், போதுபூவிதருநீ என்னுயிர்த்துயத்
தொழிந்த தொழிந்த கேள்வீ, கிணைப்பே, கிணைகிணை, கேள்வீ, கேள்
வீ, கேள்வியை, கிணைப்பே, கிணைகிணை என்னுயிர்த்தீர் எட்டிமாம்.
கிணைநாலை ஒருமொழியைத்தேயுடைய என்பது. ஆஅ எனத்தேமா
நீற்று. கடாஅ எனப் புனிமாவாயிற்று. பாஅது என ஈடுவெழுத்து ஞா
கூறிற்று; என்னோ? கடாஅ என்புறி அனபெடையதாகாரம் பிரித்துக்
கொடியிலுந் போல ஆகாததுப் பின்னின்ற அகமும் குற்றகாரும்
வினையெனப் பட்டவையினென்பது. ஒழிந்தவையற்றிற்கும் இஃதொ
ம். ஆஅறி என்பது ஞவெழுத்துப் பாஇரி. வடாஅது என்பது ஞவெ
ழுத்துக்கணவியாய். படாஅகையென ஈடுவெழுத்துக்கணவியாய். ஆஅங்
ள ஈடுவெழுத்துப் போசேளும். ஆஅவது என ஞவெழுத்துப் பூமருது
அர்த்த என்பது கடியாளும். பாஅவது என்பது மழகளிளும். இவை
தொல்லாக்கின்ற எட்டியற்றொன்றும் அனபெடுத்தன. 'தேவக் தேரும்
புறவீர், போஒரி தன்னுஞ் சொஒரி கண்ணிக், ஞாஅம் பிணையல்
அங் குஞ்சிக், குடாஅரிக் கோவல ஈடாஅரின் வையத்த, கானெறிச் சொ
றனர் கொல்லோ, மேனெறிச் சொன்று பொருள்படைப் போசே'—இத
ள் இயலவை மயக்கிய இயற்சீர் காண்கும் வந்தன. ஒழிந்த காண்கும் இவ
ளன் அடங்கும். இங்ஙனம் சீர்கிலையெய்திய வறக்கிற்கும் பெட்டிக்கும்
நாதுவாயது இயற்கையனபெடை என்றும், செய்யுட்டுப்புலவர் ஒள்கரு
செய்துகொண்டது செயற்கையனபெடை என்றங்கொள்க; இவ்விதி
டனையடிக்கென்றுணர்ச்ச. இவை சீர்கிலையடிக்காயிற் தனிநிலை, முதனிலை
வடநிலை, இதுதிநிலை எனக்கொள்வார். 'ஆஅ வலிய வலவன்' எனவும்,
மர் கிணைய வழுஅ லெல்லாக்கன், சேவயரி சித்திய கண்' எனவுரிவை கேர்
மேயும் கிணைவேருமாக அலகிபெ. இனி ஒள்கையாக்கார் செயற்கையனபெ
ட்டிசீர்கிலையாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதல்போல, இயற்கையனபெடை அகை
யாதல் செய்யுட்கேயுரியவாதலும், புணர்ச்சிவகையன் எழுத்துப்பேரு
பெண்பெடைகள் அகைநிலையாதலும், பொருள் புலப்பாட்டிற்குப் புலவர்
பெட்டி செயற்கையனபெடையுடிலவும் அகைநிலையாதலுக்கொள்க. உம்.

* "ஆஅ வலிய வலவன்" பாசுப்பிடுரு, உரு ரி. ஈடுகொள் ஈடுகொள்
இரிபுட், ஈடுக. திணையலெய்தத் துஞ்சா திணைவன்சேன், மேள வலெய்
யம்போ னதுத. தா, மேளவுழுக்குத் தவ்".

‘உப்போது வென்வுரைத்து மின்வான் *’ என்புழிப்பண்டமாற்றி⁶ வாகாரத்திற்குள்ள ஓரலகே பெறுதலின் ஓரையாயிற்று. ‘ஊறு’⁷ என்பதும் அது. இவை இயற்கையனபெடை யசைநிலை பலாஅக்கோட்டுத் திங்கணிமேற் பாய்ந்த கடுவன்’ என்புழிப் ‘பலாஅ’ ழுளிமாவாகாது ஓரையாய்க் கோடு என்பதற்குக் கூட்டிக் கணவிரியாக அபறும். ‘குறியதன் முன்னரும்’ (எழுத்-உயிர்மயங்-உச) என்னுஞ் சத்தாற் பெற்ற அகாரமும் அனபெடைபோல் அசைநிலையாயிற்று. ‘பாஅய்ப்பாஅய்ப் பட்டன்று நீணிலா மென்றோன், கலம்போதய்ப்பே னெனவை செய’ எனப் போதய்ப்போதய் எனச் செய்கைக்குறிப்புப் பட்டச் செய்யுள்செய்தவழியும் அசைநிலையாயிற்று. இவை ஒசை சினை செய்யுளின்பஞ் சிதைபுமென்று அலகிருக்கைக்கட் சிதைத்தார். இஃ குபெருவெனவே, கெடிவின் தன்மையேயாயிற்று. இதனானே ருபிபோல் எழுத்தாந்தன்மையும்பெற்றும். இனி, வா அழக எனவும், து எனவும் மூவசைச்சீராணும் வருதல் உம்மையாற் சீர்நிலை யெய்துஞ் குற்பெறுதும். அவை வெண்சீரும் வஞ்சிச்சீருமாம்.

கஅ. ஒற்றை பெடுப்பிணு ஈற்றென மொழிப.

இஃது ஒற்றைபெடையும் சீர்நிலையாதலையன்றி அசைநிலையுடையதாதெய்துவித்தது.

இ-ள். ஒத்.....மொழிப எ-து ஒற்றைபெடுத்தாலும் உட்போலச் சீர்நிலையெய்தலும் ஓரையாய் நின்றனுமுரித்தது. எ-று.

ஒத்தெனவே, ‘ஊருணகமன வயல னவாய்தம்’ என்பது உபசாரத்துங் குறிநீரழும் குறிவினைக்கீழும் அனபெடுத்தல் பெறுதும். கலம் எனவும், அரங்கம் எனவும் வரும். எணையவற்றோடும் சீராமெனவே, சாசைச்சீரும் மூவசைச்சீருமாதல் பெறுதும். மேலாகைச்சீர் கூறுதலின் இதனை சுண்ணெவத்தார். ஓரையாதல் சிறுப

* “இடைதுடங்க வீரங்கோதை பின்ருழ வாட்கண், புடை போழ்வாய் - திறத்த—கடைக்கடையி, ஹப்போது வென்வுரைத்து னொளிமுறுவத், கொப்போகீர் வேலி புலகு”.

† “பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைக்கினிகன், சொல் தீதாற்றிவினக் துற்றினவர்—னெல்லுககு, தானேஒது நென்பா ளடைசீரு மென்றிலைக்கு, மானேமா ளன் தனத்த மண்” “தோற்ற எனவும் பாடம். இவை வாய்ப்பநங்கலர்நுத்திமேற்கோள்.

ன்ன தண்ணெனைக கணையம்கெட்டிம என்புழிக்கண்ணென்பது
 பெய்தித் தேமாவாயிற்று. தண்ணெனை வந்தவழித் தட்பத்திற்
 ிக்துதற்காக இயற்சீர்க்கண் ணகாவொற்றினே பிகர்கொடுத்து அன
 ிதக செய்யுன்செய்தான். அது, மாகசெக்காம் என்னும் வஞ்சீர்சீரா
 ித்தகை: பாவிபி என முன்னின்ற இயற்சீரேயாக என வருவமைத்த
 ிதுதவும் ஓரரை சிதைவாதுகிற்கவும் அலகுபெறுதெனவே எழுத்
 ின்மை வயிற்றது. இது வதக்கிற்குத் செய்யுட்கும் உதப்பாய் கின்
 அளபெழுதலும், தேரத்திக்கொண்டன அளபெழுதலுமாம். கன்ன
 ரதது, புள்ளிவென்றது, கன்னென்றது, கண்ணென்றது—இவை
 கிற்குத் செய்யுட்குரிய. தோற்றினது—கண்ணெனை முற்காட்டி
 இருவகை யுரையுய்க் கெய்க்கு, குரங்கு, மின்னனு, கெய்க்
 ின வையளபெடையின் வருமெழுத்தோடுகூடிப் பேரேறு, கடியாடு
 ித்தமுறையோலாது வண்டு வரகு என்னும் உரியவைப்பாற்படுதலிக்
 ிளபெடையின் வேறுக வேறுதினார். இருவகையுக்காதோ டியையாத
 க் 'கண்ணடையென்ன' 'கெய்கென்னுங் கலிதரத்தம்' எனத் தே
 யாக அளகுபெற்றன. இனி, 'கட்டம் வேண்டின்' (வழுந்-தான்-க) என
 ந் குத்திரத் துட்காட்டிய 'வொய்க்க போவா' * என்னும் மூடியாண்கி
 தித்துங் 'மைக்கொத்து' என்பதனானே, சீர்வகை வடியோசைகெழன்
 றில்லாத பொய்விற்கோசை அவ்வொன்றை உண்டாக்கியுதிருமென்
 ி, 'குன்றுகெடுத்தாற்புகொன்' என்பதனானே அவ்வொற்றுந்
 ிர சிதைவாவிடின அங்ஙனம் வருவித்த ஒற்றை அளபெடுத்துக் கொங்க
 ின்றுங் கூறியவிதிபுகொங்க. "அம்பொரைத்... ..ருன்" இதனுள்
 ிவகாவொற்றிவிட்டிருரை அவ்வொற்றையுண்டாக்கிற்று. அடுத்து அவ்
 ிடுத்தது வந்துழிக்காண்க.

(கஅ)

கஅ. இயற்சீ மிதுதிமு வேரவ வரிற்றி

யுரிச்சிர் வென்பா வரகு ரென்ப.

"செய்யுட்கு சோனச சிதைவுக்கா வீசளபு, மையப்பாழன்றி யுணை
 -மைத்தொர்த், தின்றுபுத் செய்யுட்கெழுநெருந்தை யுண்டாக்கு, ருன்
 ிவொற்றாபுக் கொன்"

† "அம்பொரைத்து ஷடயிய காம வேரவ வென்ன வந்தன, னம்பு
 ின்னிர் வஞ்சு ிக்குகா வாயினுந், தக்கு ரவ்வை தாக்கொ ஷப்பி வெஞ்சு
 ிந்து தாழ்வந்தாம், பொங்க ரவ்வ வஞ்சு ிக்கொ ஷப்பு கண்டு நெருக்கி
 ின்." (திருவாரூர்-காமநீ-ரு). 'அஞ்சு ரவ்வ' 'பொங்க ரவ்வ' என
 ியுதிக்குத்தே இவ்வகைத் துண்ட பதைய கித்தாயுள்ளிப் பித்தொவன்றித்
 னப்பட்டது.

இது முறையானே மூவகைச்சொனர்த்தத்தொடங்கி, வெண்பாவுரிச்சிர் உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். அவன் இயற்சிறுதிமுன் கோந்திப்பின் எ-து அங்ஙனம் கூறிய இயல்பையானுடைய இயற்சிறுதிக்கண் கோரைவத்துதிப்பின்பாவுரிச்சொருமென்ப எ-து அங்காங்கும் வெண்பாவுரிச்சொருமென வர் புலவர். எ-று.

அவை.—கோர்கோர், சிறைசிறை, கோர்சிறை, சிறை எனவரும். இவற்றை மரகெட்வாய், புலிவருவாய், மாவருவாய், வாய் எனவும்; தேமங்காய், கருவினங்காய், கடவினங்காய், புலி எனவுங்காட்டுக. செய்யுள்.—“காமன்கா னென்று கருஜாரார் பாச தாமத்தாழ் கோதை வருவானை—யாமு, மிருகுடங்கை யானென்றோ தொழக்கண், டொருகுடங்கை யாயின கண்” என நான்கு வெண்காண்க. இஃது ஆட்சியுங் குணமும் காணமாகப் பெற்றபெயர், டெவிர்தும் அதன் பகுதியாகிய கலிப்பாலிற்கு முரிமையின். இனிப் பாக இயற்சொன்றால் இயல்பைமயக்கமாகிய இயற்சொன்னைப்பொதுவாக உரிச்சொன்றால் உரியசைமயக்கமாகிய உரிச்சொன்னைப்பொதுவாக உரிச்சொன்றால் இத்தொல்காப்பியமானுபத, இக்குத்திரத் ‘வெண்பாவுரிச்சொளியியவுரிச்சிர், ரின்பா கோடி’ என்பத (செய்-௨௬) பெறுதும்; இதனால் ஆட்சியும் பெற்றும். இதுவும் கயடிக்குஞ் சிர்வகையடிக்குமுரித்த.

௨௦. வஞ்சிச் சிறை வகைபெற் றனவே

வெண்சி ரல்லா மூவகை யான.

இஃது ஒழிந்த மூவகைச்சிர் கூறுகின்றது.

இ-ள். வஞ்சிச்சொன்று கூறுபடுக்கப்பட்டன, மேற்கூறியவெல்லா மூவகைச்சொல்லாம். எ-று.

அவை வருமாறு:—கோ, சிறை, கோடி, சிறை என நான்களையுந்தி, ஒருகால் கோருன்னாகவும், ஒருகால் சிறைமுன்னாகவும், ஒருகால்

“இதனுட் காமன்காண் எனவும், கருஜாரார் எனவும், இருகுட எனவும், யானென்றே எனவும் நான்குவெண்சொன் வந்தன” என்றார் சிவியர்.

னாவும், ஒருகால் திரைபுழுன்னாகவும் வடுத்து நேர்க்கு முடிக்கப்
ரம்; அவ்வாதெடுத்து நிரையிருக முடிக்கப் பதினாரும்; அவ்வாதெ
நேர்க்கு முடிக்கப் பதினாரும்; அவ்வாதெடுத்து நிரையிருக முடிக்
னாரும்; ஆகவே, அதுபத்துநாண்காவிற்று. அவ்வாதெடுத்து நாண்கு
மக்கு கவி நேரும் நிரையும் நேரும் திரைபுமாத நிற்குமாதும் உண

அவை;—

உதாரணம்.

- க நேர்நேர்நேர்
- உ நேர்நிரைநேர்
- உ. நேர்நேர்புநேர்
- ஈ நேர்நிரைபுநேர்
- இ நிரைநேர்நேர்
- ஊ நிரைநிரைநேர்
- எ நிரைநேர்புநேர்
- ஆ நிரைநிரைபுநேர்
- ஈ நேர்புநேர்நேர்
- ஊ நேர்புநிரைநேர்
- உ. நேர்புநிரைபுநேர்
- க. நிரைபுநேர்நேர்
- க. நிரைபுநிரைநேர்
- க. நிரைபுநேர்புநேர்
- க. நிரைபுநிரைபுநேர்

- மாசேர்வாய்
- மாவருவாய்
- மாபொருவாய்
- மாவழங்குவாய்
- புவிசேர்வாய்
- புவிவருவாய்
- புன்பொருவாய்
- புவிவழங்குவாய்
- பாம்புசேர்வாய்
- பாம்புவருவாய்
- பாம்புபொருவாய்
- பாம்புவழங்குவாய்
- களிதுகே வாய்
- களிதுவருவாய்
- களிதுபொருவாய்
- களிதுவழங்குவாய்

னாவும் நேர்ந்து மூவகைச்சிற் பதினாரும் வந்தன. வெண்
சென மேற்காட்டிய நாண்கு மொழித்தொழிந்த
பன்னிரண்டும் வஞ்சியுரிச்சிற்.

- க. நேர்நேர்நிரை
- க. நேர்நிரைநிரை
- க. நேர்நேர்புநிரை
- உ. நேர்நிரைபுநிரை
- உ. நிரைநேர்நிரை
- உ. நிரைநிரைநிரை
- உ. நிரைநேர்புநிரை
- உ. நிரைநிரைபுநிரை

- மாசேர்க்காய்
- மாவருகாய்
- மாபொருகாய்
- மாவழங்குகாய்
- புவிசேர்க்காய்
- புவிவருகாய்
- புன்பொருகாய்
- புவிவழங்குகாய்

நேர்புகேர்நிறையு	பாம்புகேர்கடறு
நேர்புகிறைநிறையு	பாம்புவருகடறு
நேர்புகேர்புகிறையு	பாம்புபோருகடறு
நேர்புகிறையுகிறையு	பாம்புவழுங்கடறு
நிறையுகேர்நிறையு	கனிறுகேர்கடறு
நிறையுகிறைநிறையு	கனிறுவருகடறு
நிறையுகேர்புகிறையு	கனிறுபோருகடறு
நிறையுகிறையுகிறையு	கனிறுவழுங்கடறு
எனவும் நிறைந்த மூவரைச்சீர் பதினாறும் வந்தன.	

இவை அறுபத்துநான்கினும், *காண்குநீதி, ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சி
நாம். செய்யுள்:—

‘மேற்கோட்டுநீர் சீழ்ப்பாத்தான்
விழுக்கோட்டுமெய் வியல்விசும்புதேயம்
தோக்குமுன்னர்க் காம்புகிழிவப்
பாய்த்தசென்றுசென் றாக்குநவியின்
நெறித்தவீண்டாக் கறித்தகக்காரகொன்
தலக்குகோட்டுமெத் திலக்குநவியுசெய்
தூர்நிறைக் காவிரி பாக்குத் தண்டலை
மூதா ரோனே பேரினா வளவன்
கரம்படர்த்து வருத்தவ தெவனே
நாம்பா வாழ்க்கைப் பாணர் கடும்பே’

இஃதான் பேரிற்ற மூவரைச்சீர் பதினாறும் வெண்சீர் காண்குமொழி
ஒத்த பன்னிரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் முறையானே வந்தன.

தண்டண்டலைத் தாதுறைத்தவின்
வண்டோட்டுவயல் வாய்புகைபுகைக்
தயலாவி னறைக்கடிவையின்
வழிபோருவா மறித்தருபுகினர்க்
தோக்குசென்னிலை வங்குகதிர்தரிஇப்
போதுதாக்குநிலை மீதுபுகுத்துபுகுத்

வெண்சிறை மேற்காட்டிய என்னும்.

இது முதலாகவரும் என்னுசெய்யுளும் வஞ்சிக்கீர் அறுபதும் வந்த
புப் போசியர் கூறியவை.

தொடுங்குசெய்தொழில் வழங்குவிளக்குழார்
நிருந்துசோட்கிரிவைக் குங்குவிருந்துசொளு
நண்ணர் நன்னாட் டெண்ணு குங்கொல்
பொன்னிநன் னாட்டுப் பொருக னெங்கோன்
ருடோய் தட்க்கை மல்லவ*
ஹடுகெழு நிருவித் பீடுகெழு வேத்தே

இதனுள் நிரையிற்று வஞ்சிச்சிர் பதினாறாம் வத்தன்.

‘வான்பெய்யாது தீம்பெயல்பெய்து
மரையாறுபேர்ந்து கால்சுர்துபாய்ந்து
கரைபெய்யாது நிரைவளஞ்சான்று
வரையாதுதந்து பலாப்பழுத்துவித்த
பாம்புகொள்ளாது கீங்குகடர்கீண்டு
வித்துநுறுவாய்த்து முத்துக்கரும்புபூத்து
வரம்புகொள்ளாது நிரம்புபெருங்குட்டு
விரும்புகீங்குமஞ்சு துவின்றுபெயர்ந்துபேர்தல
வாழாது யோங்கிய கோழிலைப் பாக்ஞர்
தண்டா யாணர்த் தென்ப வென்றும்
படுவது கூட்டுண்டு கடவது கோக்கித்
குடிபுறத் தருடம் வேத்த
ஹடுகெழுத் தண்குடை கிழந்து காடே’

இதனுள் கோப்பீருவிய வஞ்சிச்சிர் பதினாறாம் முறையானே வது.

‘சிற்றம்மிகுபு செங்கிணஞ்சிறத்து
கூற்றெடுத்துவினைபு கோள்குறித்துமுயன்று
புளிப்போத்துலவும் பொலக்கொடியெடுத்துப்
புகலேற்றமலைத்து பகையாகதொலைத்து
வேம்புமீதணிபு போத்துபடத்தொடுத்து
வீற்றுவிற்றுப்புகுந்து வேற்றுர்க்கும்புகிளர்பு
களிதுகாங்கிளர்த்து குளிறுசூல்படைத்துத்
கொரித்துதுங்குகடத்து வினைத்துமலைத்துதொலைத்து
மணங்கம ழாரமொடு தயங்கர் குடிய
வென்வேத் கொன்னி பொன்னியத் புனைகழல்

* ‘வல்லமன்’ எனவும் பிரதிபேதம்.

பாடுபெறு பாணினும் பலவே
பாடச தோடிய காடுகெழு வேந்தே

இதனும் சீனாநீற்று வஞ்சிக்சீர் பதினாறும் முறைபடவே வந்தன. (1)

உக. தன்ம வுய்யுதிந் தநவமா - சிந்தோ.

இஃது அவத்தைப் பாவிஞ்சுரிமை கூறுகின்றது.

3-ள். இவ்வாறு வஞ்சிக்சீரும் தந்தன் பாவக்மன ஆசிரியம், வெ
ய்யுன் மாறா எ-று. எனவே, இதுபாண்டியான், ஆனன மேற்கூறு
உதாரணம் முற்காட்டியவற்றைக் காண்க. இவன்பான் ஆசிரியபுரி
தக்கலோசனைய ஆக்குமாதபோல், இஃது அகவகோசனைய ஆகா
ன்பதாம். (உக)

2.2. வஞ்சி ஈருங்கி வெஞ்சிய அரிசு.

இது மத்தைச்சீர்க்கன் வஞ்சியுண் மயக்குமாறு கூறுகின்றது.

3-ள். கட்டளைமயக்க வஞ்சிப்பாணிக் கன் காணச்சீர்பதினாறும் முல
க்சீர் அறபத்துவரும் பரிய எ-று.

எனவே, கட்டளைமயத் கூறுவாராயிற்று. 'வெண்கயக்கம் உயவகுமெண்
' (பட்டினப்பாலை, 107) 'உயவகுமெண் தாண்டவந்த' 'தொண்டிந்த
தொண்டி' (107) என வுயவந்த 'உயவ' தன்மவந்தும், 'தந்தபாறு
புணவின்' (107) என தந்தன் முன்ன வெண்கயக்கம், 'புட்டெய்பப்
புணவின்' (107) என துண்டு வெண்கயக்கம், 'புன்னுத்தயின் புலம்
வந்த' என ஆசிரியபுரிச்சீர் வந்தும் தக்கலோசனை பிறக்கும் என்பது
(உஉ)

2.3. வெண்பா அரிச்சி தாசிரிய அரிச்சி

சீர்பா மேறக் கொருங்குறிலை யினவே.

இது கட்டளை ஆசிரியத்திற்கு அடிபடிப்படாத சா இலாவ வெண்கின்

3-ள். வெண்கரும் ஆசிரியபுரிச்சீரும் கட்டளை ஆசிரியப்பாணிக் வரும்
அகர்ப் பொருத்தத்தினது. எ-று

↑ எனவே, இவ்வாறு, உயவகுமெண் துன்னையித்தொண்டித் உதமும்
தொண்டிக்கொண்ட கட்டளைமயக் கட்டளை உருவென்கை, சாவகை

யடிக்கு வெண்க்கும் ஆசிரியவுரிச்சீரும் பொருத்தவரும் என் றுணர்க ண்சீர்வந்தன மேற்கூறுப * . 'வண்புகழ் சிறைந்து வசிந்துவாங்கு முருகாற்றுப்படை) என ஆசிரியவுரிச்சீர் பொருத்தவந்தது.

உ.சா. குறித்தனை மருங்கிற் கடியவுழ் பாடாஅ.

இது கட்டளைக்கவிக்கட் சீர்மயங்குமாறு கூறுவின்றது.

இ-ள். கவித்தனையானவ கவிப்பாவில்வரும் கோடியிடத்து ரு முன்னினைவீற்ற விரண்டுசீர் வருதலும் நீக்கப்படா. 67-ஆ.

† உய்மை இறத்ததுநழீஇயிற்று. 'ஒங்குநிறை உடுக்கம்படா கொக்குத் துறைவகை' 'விளங்குமணிப் படம்பொன்னின் நியவ ளீளையாடி' எனவரும். ‡ இவ்வாறுகூறவே, சீர்வகைக் கவிபுகழ் டியொழிந்த ஆசிரியவுரிச்சீர்களும் எண்கச்சீர்களும் வேண்டியவனது மாயிற்று.

உரு. குறித்தனை உய்வு நேர்ந் திசைநீர்
நிலைக்குறித் தனறே தெரிவு மோர்க்கே.

இதாவும் கட்டளையடிக்கோர் சீர்வகையறை கூறுவின்றது.

இ-ள். கவித்தனையானவ கவிப்பாவில்வரும் கோடியிடத்தி டுபரிமா என்னும் கோற்றியந்திரிசையும் சுற்றற்குறித்தன்று, தன் னையத் தெரிவோர்க்கு. 68-ஆ.

இங்ஙனம் வரைந்தோதவே, சீர்வகையடிக்கண் இவ்விரண் வருதல் பெறுதாம். உ-ம். "ஐயிரு தலையி னரக்கர் கோமான்" எனவே, கோற்றியந்திரி ஒழிந்த எட்டியந்திரும் கவிக்குவருதலும் ற்கும் வெண்பாவிற்கும் ஒழிந்த பந்தியந்திரும் வருதலும் பெற்

உ.க. வாஞ்சி மருங்கின நிறுதி விவடி.

* "இன்சீ ரிழைய வருவ தாயின்" (௩௫) என்னுஞ் சூ காண்ட.

† ஆசிரியத்திற் கடியப்படாவாதலையன்றி நண்டிக்கடி வன்றவாரும்.

‡ 'இவ்வாறு கூறவே' என்பது ஐங்குணம் உரைபுள்ளதடி டலையடிபெயரவே என்றதாம்.

இது கட்டளையல்லா வஞ்சிப்பாலில் வாப்பெருவியற்சீர்கடறவில்லது; நித்தனாமருங்கிலும் அன்னது வஞ்சிமருங்கிலும் என் வானா கடறின நின் கட்டளையன்மை பெறுதும்: தனோத்தந்தொழில் கட்டளையாடிக்கண் டாகலின்.

இ-ம். வஞ்சிப்பாலிடத்தும் அரைச்சீர் இன்னும் இத்தனோடுகல்வா ந்தச்சீர்க்கண். ௮-௭.

என்றது மந்தரைப்பாக்களாப்போல் சீர்வார்த்துதன்மடித்தியையல் நி தச்சீர்நோதும் தம்முள் வேறுபாடுதோன்றத் தூக்கப்படும் ஸூனா வஞ்சி வேண்டுவின் அகலோலாபடப் பெரும்பான்மை கல்லா தேமா, புலி என்னும் இன்னும் ௮-௭: வன்னை? முத்தர் வஞ்சியோடு தொட ட்கால் இறுதந்தொழில் பெறுவது கண்ட கோலின்; படிவே, கலித்து நியலிடத்துச் சிறுபான்மை தூக்கப்படுமோலையடவும் தித்தும் வந்து ஈர்க. உம்மை இறக்கது தழீவூற்றது. உ-ம். “கொத்தக் கொடியுயரிய” கலிமட்கைவெறித் தனவே” என கோத்தியற்சீர் முத்தர்கட் குங்காவலின். அகல்வயல் மலையோலி, கலயுமணல் வியன்சாணல்” (புறம்-௧௭) எனபார் மேதக நிரப்பொலித்த, வோக்குகல் வயக்கலிது” (மதுரைக்காஞ்சி) னவும் ஒழிந்த வுயற்சீர் முத்தர்கட் குக்கண். இவை கட்டளையன்மைபுண க. “புங்கூர் புணர்மருதின்” “தென்றட் டங்கரும்பின்” என * கலிக்கு டறியவழித் தூக்கண்

இனி “மண்டிணத்தகடறு, தன்னேத்திய லிகம்பும், லிகம்புறதவரும் புலியும், வளித்தலையுய நீயுக், நீருசனிய நீரும்” (புறம்-௨) என தந்துக்கண் டுருதல் பெரும்பான்மையாதலின் *இதுநி கல்லா எனப் பெருஞ் கூறலா ளுமை புணர்க. “மருங்கு” என்றதனான் கோத்தியவஞ்சிக்கே இவ்வகையறை புலியுலிய வஞ்சிக்கு இன்றென உணர்க. (௨௭)

௨௮ இவகையில் கலறய நிற்குவ வாய்

“வாசகநிலை வகையாச் சிச்சிலிபெறலே.

தி-

* இக்கலித்தகாட்டிய இயற்சீர்க்கண் அளபெடுத்துக்கறப்படுவன என் து நுகொண்டு அளபெடை வென்சீக் வன்பர் பாராதிரிய.

+ “வஞ்சிப்பாலினுள் அடிநித்திரிசிலாது கோத்தியற்சீர் என்நகரது; அளவே, அடிநு தற்கண் தீரப்பெயும் வண்டகாரும்” என்பது உரையாதி யருரை.

இது கூன்களையுஞ் சீராமனுடனும் உடைய என்வந்தது.

இ-ள், இவை கலை.....வாயின் எ-து ஒன்றிலேனையாற் சி
மைப்பபட கூறத்து நீற்குமாயின், அவை.....பெறல் எ-து அவை
ப்பட்ட சொற்களை யெவ்வாற் சீர்கலை பெறுதற்கு வரையார். எ-று.

உ-ம், 'கழஞெழுதா மன்னவந்தங் கை' * புனஞுடன் பேரே
"எவ்பேரத் தி, ந்தமனென் னேது" (வெண்பா மாலை-வாழை-உஉ) '
ணை யட்ட... கூறித்து' (கூறுபுரி-உரு, உரு, உரு) என கோளையும், கை
யும், பேர்பளையும், திறப்பளையும் ஈவித்து. இவை ஒரோமேரோ
காட்டித் திறனும் ஒழிந்த அவைகட்டுங் கூறிக்கொள்க. இங்ஙனம் கூ
வெண்பாட் பற்றி முக்சீர்த் தாகும்' (செய்-எஉ) என்பதிலி துமாத்

எ-து இயற்சீர்ப் பற்றாடுத் தியற்றினர் கொளலே
தலைவனாக சிறைவாழ் தன்மை யான.

இ-து எய்தியது ஒருமருங்குமறுத்தது; இவ்வகையின்று
வெய்தியுத் தலைபடா என்வதின், உரியவரைதட்கும் என்வதின் எ
வயதுவித்தது உமாம்.

இ-ள், இயற்... படுத்து எ-து முக்சீர்த் கூறிய உரிய
மும் இயற்சீர்க்கண்ணேகறுப்படுத்து, தலைவனை.....யான எ-து
உந்தீர்க்குத் கூறுத்தலைவனை கெடாத தன்மைக்கண்ணே; இயற்
னல் எ-து அவற்றையும் இயற்றிக் கொள்க. எ-று.

* அவிழ்த்த துணியனைக்கு மம்பலுஞ் சீர்கு
மறிழ்த்திவார் மூன்ன மலருங்—கலிழ்த்து
கழஞெழுதா யானை கொடுமான்றேர்க் திவரி
கழஞெழுதா மன்னவந்தங் கை" (பொய்கையாள்வாக்கு; யாப்பந்
விருத்திமேற்கோள்-௩௩)

† பெண்ணை மார்பிற் புனைகழற்காற் கெல்லியே
ருன்னென்னென் னாமுலக்கை பற்றினேத்—கண்ணே
மனஞெழுதா வாயெல்லா மலருநீர்க் கோழிப்
புனஞுடன் பேரே வரும். (யாப்பநங்கலவிருத்திமேற்கோள்
'ஆதான் தென்ப வெண்பா யாப்பே' என்பது' உரையாசிரியரும் இ
யுரை எடுத்தோடுவார்.

தேற்றியற்சீர் அதிகாரத்தாற் நேரடிபுளிமாப்போலத் தட்டல் கொ
தலைவனை சிந்தையா என்றது எய்தியும் தலையா என்று கொங்க, 'மூல
த்தெ நென்று முனிவான்' * 'மெய்ததோர் திணைத்துக் கண்ண்புகல்'
இரண்டலாச்சீரும் இயற்சீர் வெண்டலையாகத் தட்டன், 'தலைவனை
தயாதத்தன்மையான்' என இடம் தயாதித்தது, சீர்வகையான் அனா செ
வறுகின்ற அடியுதழ்த்து வருபது எனப்பட்ட தலைவனை நெக்கு
தேறென் னுத்தொகைபெருது இயற்சீர்க்கண் அடக்குவன் தற்கு
மே, கட்டலையடிக்கே இவ்வகையைரை அல்லாழி வரையரைவின்மையிற்
த கொள்ளப்படாதென்றுணர்க, 'குக்காலத்தார் சீர்வகையடிக்கு தலை
கண்வர். "இடைமண்டிச் சொல்வதனைக் கண்டு, பெடைகொண்டு" † என்
முழிக் கண்டு என்பதனை இயற்சீர்வெண்டனை பெண்பர். இனித்கவியிற் தலை
வயின்' (மெய்தது) என்றதன்பின் இக்குத்தொகைதவின், இவையு
கீக்கு விலக்குண்டு நுகிரியத்திற்கும் அவன்பாவித்தும் உரிய வாயின; எ
க, நுகிரியத்திற்கு இயல்கையையுடைய இயற்சீர்க்கானும் உரியவாயின; எ
த இயற்சீர்க்குறும் குக இயற்சீர்ப்பத்தும், முன்னினை வீற்ற நுகிரியவுரி
நெண்டும் காண்டுகூறிய அகாச்சீரினும் அகப்பதினென்றும் அடியுத
யிற்று. வெண்பாவிற் குருகனை இயற்சீர்ப்பத்தும் வெண்சீர் காண்கும்
காச்சீர் இரண்டும் எனப் பதினாறு சீரும் அடியுதமுடையிற்று. அவர்கு
தேற்றியற்சீர் ஒழித்த இயற்சீர் எட்டும் வெண்சீர் காண்கும் நுகிரியவுரி
த இரண்டும் எனப்பதினென்றும் அடியுதமுடையிற்று. இனி காப்பத்தான
த உண்மையனாகாவி இயற்சீர்ப்பத்தும் நுகிரியவுரிச்சீர் இரண்டும் வெண்
காண்கும் அகாச்சீர்இரண்டும் எனப்பதினெட்டாயிற்று. இவற்றுண்
நுகிலைமைப் படுவனபட்டு முப்பத்தொன்றாமாது 'சீர்வகையான்' (மெய்த
து) என்னுஞ் குத்தொத்துத் கூறுதும்.

(௩௮)

சிலையிலக்கு நீன்புகுவஞ் சொன்னெயி கேரக்கி
ருளையிலக்கிற் நென்று முனிவான்—மலையிலக்கு
தாள்மலை மார்ப தனிமை பொதுக்குமோ
தாள்மலை கண்டுகூழ் போந்து. (யாப்பநங்கலயந்தித் தேற்றோன்
கா, ௩௭)

† தடமண்டு தாமனாயின் குதா டவ
னிடையெழுச் சொல்வதனைக் கண்டு—பெடைகொண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தாரோ பொங்குந்
தூழி கடாயினு னார். (மே.௧௧)

௨.௬ வெண்சீர் நற்றகை கிளையலர ரொழிந்தே.

இது வெண்சீரார் கவித்தலையாமாறுணர்த்திற்று. கவிக்கு வினையுள்ளியுள்ளதாகும் பற்றி இவ்வந்தி கூறியதன்மையு கலியுதிதாரம் காரணம் யுணர்க.

1

இ-ள். வெண்சீர் நற்றகை எ-து வெண்சீர்கள் பலதொடர்ந்து, ஷய்யன் தின்றவழி அவ்வெண்சீர்களுள் சுற்றுவின்ற சீரின் முதல்வகை: சிவையசையியற்றுவது மந்தை ஸ்ரீமாதல் வெண்சீர் வந்து கலையாயவாறுபோலக் கவித்தலையாம். ௨-௬.

என்றது, வெண்சீர்ப்பின்னர் களவந்த தட்டலே திறந்தது. அதாவது வெண்சீர் களவந்த ஒன்றிலும் அது வெண்ணோன தருகவிர் கட்டலையாகாமைகருதி முன்னர் மூன்றுகளும் பகைத்தே வெண்மென்றும், அவைதம்முட்பகைத்தவிர் பின்வருஞ் சீர் ஓபகைத்த தன்மையையாய்த் துன்னலோசையே சிகழ்த்துமென்றவகை வெண்சீர் என்றது ஆற்றினையியற்பெயராதலிற் பன்மைப்பாற் பட வெண்சீர்களுள் என எழறுருபு கொக்கது. சுறுவன்றது இவ்ந் சுற்றையென்றது இறுதிச்சீரிலுடைய அசையென்றவாறு. ௨.௬. “குமனவன்றி யுழலன்ன வெம்மையால்” (பாலைக்கல்-௩௦) என இவ்வகை பகைத்து வந்து சுற்றுச்சீரின் முதற்கணின்ற டேனைய கிளையன த்துன்னலோசைகோடலிற் கவித்தலையாயிற்று. இது கட்டலையே பது ‘தலைவகை சிதைவாற் தன்மையான’ (௨௭-௨௮) என்கின்ற ரத்தாற் கொள்க. “அரிதாய வறனென்பதி யருளியோர்க் களித்தலும் த்கலி-௧௦) என்புழி வெண்சீரினுதி ரிளாமாதலியந்திற் தட்டலிற்று. சை சிறவாதலிற்று, ‘பண்டாங்க மாலங்காற் பணையுழி லிணைமே (கவித்தொலை-௧௮வுள் வாழ்த்து) போன்று.

௩.௦ இன் சி னியய வருகுவ தாரின்

2 வெண்சீர் வரையா ராசிரிய வரத்தே.

3 இது கட்டலே யல்லுழி வெண்சீர் மயங்குமாறு உணர்த்திற்று

இ-ள். இளிய ஓசை பொருத்த வரும் ஆசிரிய வடிக்கண் வெ வரப்பெறும். ௩-௦.

௩-௦. “இவ்விடத்தில் வளையு வின்னடகன் விடக்கைத், தவிழ், வடிய தலையாலக் கானத்து” (புறம்-௧௧) என்றவழித் தலையாலம் ௨

டிபுன் இன்சீர் இயைபு வெண்சீர்வந்தது. வருகுவதாயின் என்ற ஒரு
மன் ஓடிக்கண் ஒன்றே வருகல் நிறப்புடைத்து: பல்வருதல் நிறப்பின்
(160)

க. அக்கிலை மருங்கின் வந்து புரிச்சி

ரொன்றுத் துடைப வேரொரு வழியே.

இது வஞ்சிச்சிர் ஆகியிததுத் தாங்குமாறு கூறுவின்றது.

இ-ள். அக்கிலை மருங்கின் எ-து கட்டளை வல்வழி இன்சீரியையவரின்.
நி..... வழியே எ-து வஞ்சிச்சீர்களும் ஒரோவோர்வழி ஆகியிதது
மொருத்துதல் உடைய. எ-று.

ஒருவழி பென்னுது ஒரொருவழியென்றது அதுபது வஞ்சிச் சீரிலும்
தரிசேவருதலும் அவைபலின் தவாசாமையும் அறிவித்தற்கு. இ-ம்.
சீர்க்காம், புலிசேர்க்காம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்காடு, புலி
செல்காடு, பாம்புசேர்வாய், பாம்புவருவாய், கனிதசேர்வாய், கனிதவரு
வாய் எனவரும். சொல்புன். “யாடியோடு மலர்க்கு மாத்தாட் கொன்றை, குறி
யோடு கமழுகு குன்ற நாடன்” என மாசேர்க்காமும், புலிசேர்க்காமும் வக்
ர. “முன்றிலாடு மஞ்ஞை முநிலை கறிக்கும்” என மாசெல்காடு வந்தது.
[வந்தாறு தவரவாய் மலர்க்கு கோக்கின்” எனப் புலிசெல்காடு வந்தது.
என்போன மலர்க்கு வண்டியாய்ந்த தாமரை” என மாசெல்காடுவந்தது.
நடிவழங்கு குன்று கண்டு போகி” எனப் புலிசெல்காடு வந்தது. “காடு
நா வழிதலும் கடுங்கண் யானை” எனப் பாம்புசேர்வாய் வந்தது. “கந்த
நதய வழுத செங்குநர் செதுகின்” எனப் பாம்புவருவாய் வந்தது.
நூத்துடாந் திருத்த சிலம்பிற் சேக்கும்” எனக் கனிதசெல்காடு வக்
ர. கடலுக்கவாய் விழித்து கான்வாறு வரித்த” எனக் கனிதவருவாய்
வந்தது. பாம்புவருவாய் கனிதவருவாய் என்ற இரண்டும் போடும் நினைபும்
ன் வருதலின் சினைகொளிய வஞ்சிபுரிச்சீசெனப்படா. (க)

௩. நாத்சீர் கொண்ட தடிவெள்ளப் படுமே.

இது * கிறத்தமுறையானே செருணத்தி அடியுணர்த்துகின்றது.

இ-ள். நாத்சீர் கொண்ட அளவடியை அடியென்று நிறப்பித்துக்
தப்படும். எ-று.

* முதல் குத்தித்துன் ‘யாத்சீரேயடியாப்பெனா’ என கிறத்த
கறையானே.

எனவே, ஒழிந்த* காண்கடியும் சிறப்பிலவாயிற்று. 'திருமுறை திருணித விகம்பின்' (மலைபடுகடாம்) 'அகர முதல வெழுத்தெல்லா (திருக்குறள்-௧) 'அரிதாய வதனெய்தி வருளியோர்க் களித்தலும்' (கலி-௨௦) என காற்சீரடியாத் தரங்கோ மூன்றுபாவும் துறியவாத குறையானும் சிந்தடியானும் சிறப்பான்மை கூறினார்.

௩௩. அடியின் எனவே தலைபொதி தொட்டையே.

இது காற்சீரடியின் சிறப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். அக்காற்சீரடியான் வருக் கட்டளைபடிக்கண் உன்னன் பதுதலையும் பத்தொன்பதினாய்த் திருதூற்றுத் தொண்ணு, தொட்டையும் என வரையறைப்படுவன. எ-று.

எழுபது தலைப்பகுதியாத் கட்டளைபடி யெனவறழ்வதூஉம், திருபத்தைத்தடியென வரையறைப்படுவதூஉம், பத்தொன்பத் திருதூற்றுத்தொண்ணுற்றென்றென்னும் தொடைப் பகுதி பெடுவதூஉம் காற்சீரடியேயாயிற்று எனவே, காற்சீரான்வருஞ் சீர்வருத் தலையும் தொட்டையும் கொள்ளின், அவை, வரையறையின்றென அளவடி இரண்டினையுட்கும் ஒன்று வந்தத் தொட்டேகோடும், ஒரகாண்கும் விசற்பத்தொடை கொள்ளாமையும் உண்டாக.

௩௪. அடியிறந்து வருத வில்லென பொழிப.

இது கட்டளைப்பாட்டிற்குத் தொடைக்கும் ஒர் கருவி கூறு

இ-ள். அதுதூற்றிருபத்தைத் தடியுள்ளும் ஓரடி நின்றாங்கு ஓரடியும் முன்னின்றவடியை இறந்து வருதலில்லை என்று செஞ்சியர். எ-று.

என்றது, முற்கூறிய தலைவகையேயன்றி, அடியோடு அடி-தத் தலைகொள்ளுக்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென் தொடை கொள்ளுக்காலும் வந்தவடியே வரவேண்டு மென்பதூஉதாயிற்று; எனவே, தேமா தேமா தேமா தேமா என்னும் அடி-டை கொள்ளுக்கால் "வாமா நேறி வந்தோன் மன்ற" என வந்தவால். வேண்டுமென்பதூஉம், "தேமாஞ் சோலைத் தீந்தே னுண் தும்பி யாகல் கண்டது" எனத் தலைவழுவாதித் தொடைப்பகுதி

* குறையையும், சிந்தடியும் பெடியையும் கழிகெடியடியும்.

பதம் உதவியாருவீர்த. இனி வெண்பாவினுள் "செய்தே யெறிபு
தூர்: சிதவனாதின் தேயெறிபு பவதயிரோ கன் தேகான்" (பாடி-௩௬)
பன்னிரண்டொழந்தியுபொன்றையுள் இருகாற் கொல்வி ஏதனை
ஞக்கால் அடியோடடிக்கப்பட்டதத் தனாவனை சிவதயாதா சொ
பகுதியுட்பட்டவாறு காண்க. "யானூடத் தானுணர்ந்த யானுண
ரிட்டதற்பின், குணூட யானுணர்ந்தத் தானுணரான்—தேனுது"^௧
பதினென்கொழந்தின் இவ்வதின்தேனும் தனாவனை யொன்றா
குணூடப் பகுதியுட் படாமாகவிர்த. வண்டு யாகு வாகு வாகு என
வடிவைய மீட்டும். வண்டு யாகு வாகு வாகு எனத்தது தொடை
ய்ஞக்கால் குசியத்தனா தட்டு வழுவாயிற்று. கவிக்கு அன்னதோர்
யவனாயின்த. அது "வெண்சீர்த் தனை" (செய்-௨௬) வன்னுஞ் குத்
தானும், "தம்சி ருச்சுழித் தனாவனை வேண்டா" (செய்-௫௫) வன்
து குத்திரத்தானும் உணர். மனா அகவலும் வெள்ளையுமே வனை
தப் பட்டன. இதனானே, அலுதாற்றிருபத்தகத்யமும் தம்மன்னர்
மே வந்த தனாயுத் தொடைமும் அழப்படாமத் கொன்னுமென்றவாறு.

௨௫. அடியின் சிறப்பே பாட்டெனப் பரிமே.

இதுவும் அந்தாற்செய்யின் எதப்படி உறுப்பதம்.

சூன், அடியின்பாட்டே எ-து அகத்தொடியெனனும் உறுப்பான்
தே பாட்டெனே எ-து எதவெனப்பட்டு உ-து சி, ப்புணர் பாட்
டன்ற உறுப்பும். எ-து.

அடியினுத் செய்யுள் வகையதை உதவின்றி யாத்தினா முதலிய
தோப்பான் இத்தனாப்பரிஞ்செய்யென்ற வகையதை உறுப்பானையில்
யுபயான் வந்ததே பாட்டென்குத். அது துவகைத் தக்கத்தாம் பிழகான்
தும் வந்தொடியானே னன்ற பாவும்காப் பெரும்கான்மை செய்யுட்
யு-து, வஞ்சிப்பா சிதவாயிற்றுகத் செய்யுள் செய்தயாற்றினுணர். (௩௫)

தக. ௧௦. தாவெழுத் தாதி யாக வாதெழுத்

தேற்றிய சிலந்தே குறையு பென்ப.

௩. —————

௧ "யானூடத் தானுணர்ந்த யானுணரான் யிட்டதற்பின்

குணூட யானுணர்ந்தத் தானுணரான்—தேனுது

கொய்தார் வழுதி குன்றிற் தனாவனை

மெய்தி யிராக்கித்த வாறு.

௩௭. ஏழெழுத் தென்ப சிந்தழிக் கனவே
யிரெழுத் தேற்ற மல்வழி யான.

௩௮. பத்தெழுத் தென்ப நேரழிக் கனவே
யொத்த நாலெழுத் தொற்றவன் கடைபோ.

௩௯. முனைவர் தெழுத்தே நெடிவழிக் கனவே
யிரெழுத்து மிருதனு மிவப்பென மொழிப.

௪௦. முனை நெழுத்தே கழிநெடிற் கனவே
யிரெழுத்து மிருதனு மிவப்பென மென்ப.

இவை ஐந்துருத்திரமும் உதாரணங்களுக்கும் உரையினைப் பூர்த்தி செய்துள்ளன. இவை எந்தெந்த இடத்துணைப் பகுதிப்பகுதி அவற்றது பெயரும் முறையுத் தொகையுக் கூப்பிற்றன.

௪௧. காலெழுத்து முதலாக ஆறெழுத்துக்களும் ஏறிய புகழ் நிலத்தையுடைத்து குறைய வ-று. சிந்தழிக்கெல்லை ஏழெழுத்தென வுமே என்று கூறுவர், எட்டு மொன்பதும் இரண்டெல்லாதவிடத்து உருவழிக்கெல்லை பத்தெழுத்தொன்றுமே என்றுகூறுவர், அதனோடு பதினென்றும் பன்னிரண்டும் பதினென்றும் பதினென்றும் மூலிய கால் முத்தாளுகிய கான்கு நிலனும் ஏழாமாய் வாராதவழி. ௪௨. காலெழுத்து பதினெழுத்தெழுத் தொன்றுமே என்று கூறுவர் அதற்குப்பதினெழுத்தொன்றும் இரண்டெழுத்து மிக்ருவரும் கலமிரண்டும் இயல்பெல் கூறுவர் ௪௩. கழிநெடிவழிக்கெல்லை பதினெட்டெழுத்தாமென்று வர், அதற்குப் பத்தொன்பதும் இருபதுமாய் இரண்டெழுத்தும் மிக்ருவரும் இயல்பெனையும் இயல்புத்தென்பதென்று சொல்லுவர். ௪௪.

குறையுமொழித்தனவற்றை இங்ஙனம் வருத்துணைத்தார், தலைகூட்டை யென்னும் மூன்று கூற்றான் ஒன்றற்கொன்று சிறப்புமிழிய முடிமையின், ௪௫. 'பேர்த்து... தன்றே' இதனுள் காந்தொழிக்கப்பதினெழுத்தாவகையடியும் முறையானே வந்தவாறு காண்க. மக்களுட்குக்குறினைக் குறையென்றும், அவனறித் தெரிது கெடியானைச் சிந்தனென்றும், 'பவமைத்தானை அனவிதப்பட்டானென்றும், அவனறித் தெரிது கெடியாறு

* இச்செய்யுள் முழுதையும் இஃதால் ௪௨-ம் பக்கத்துக் காண்க. ௪௩ பாட்டின் 'பன்னெல்லுறா' எனவும், 'அமைமேர்மென்னேறும்' எனவும் 'இரும்பமன்மலரிடை' எனவும், 'அணிநடைபகைஇய' எனவும் பாட்டேயுக்கொள்க.

புலா னென்றும், அவனின் மிகநெடியானைக் கழிவநெடியா னென்றும்
 மூலாவின் அவைபோலக் கொள்க, இப்பெயர். இவை சீர்வணக யாழக்
 குங்கும்: என்ன? கருங்கயவெழுத்தானும் இருசொனும் வருவன குற
 ள்ளவும், ஏறியவெழுத்தானும் முச்சொனும் வருவன கிச்சடி எனவும்,
 உட்கொண வெழுத்தானும் நாத்சொனும் வருவன அளவடி எனவும்,
 கவெழுத்தானும் ஐந்த்சொனும் வருவன நெடிடை எனவும், அவற்றின்
 க வெழுத்தானும் அந்சீர்முதலிய சொனும் வருவன கழிநெடிடைபென
 டுங்ளனம் இருவகையடிக்கும் ஒருபெயரே கொள்க, அவை 'ஒங்குதலை
 ன்பாப்பின்' (மதுரைக்காஞ்சி) 'வலமாதிரித்தான் வளிகொட்ப' (ஐங்குறு
 பெரியோர் பெயர்க்கடி மன்னே) (புறம்-௨௩௩) 'செய்சோற் குணு களிபல
 த்தன் மன்னே' (ஐங்குறு-௧௦௦) 'நெய்யறி தெற்குறி புரிநிரி பிரியா வறி
 ள் முத்துநீர்' (குறிஞ்சிங்கவி ௩) 'கவிரிதழ் நதலிய துவரித முரிவை
 கலியழிற் கணத்தொடு விரையாட்' * 'மூவடிவி னுவிசண்டி குழ்கடரு
 ன முழுதலகு மூடி முளையிற் றாதி' என இவற்றைமுதையானே குறளடி
 கடி, அளவடி, நெடிடை, கழிநெடிடை எனப்பெயர் கூறுப; என்செயின்
 நகன சிறப்பில்.

௧. சீர்நிலை தானே வாய்ந்தெழுத் திறவாது.

௨. இது மேலெழுத் தென்னன் அடி வகுத்த கட்டளைபடிக்குச் சிறும்
 சீர்த்தென்னன் வகுப்பின் தது.

௩

௪. இ-ய. ஒருசொனது உலமைதான் ஐத்தெழுத்து இறத்துவாது. எ-று.

௫. பெருமைக்கு எல்லகூறி வளையறுப்பவே, சிறுமைக்கு எல்லை வளா
 யற்ப்பாது: ஒன்று முதலாக வருதல் பெற்றும். அளவறிவழிற் பிரித்
 திறவிற்புனே யென்பது பிரிதலை யேகாசம். அவற்றையுஞ் சீசென
 டிக்ருட் எனின்:—அவை இயற்றிப்பாற்படுத்த இயற்றவேண்டா; இங்
 ளும் பாற்படுப்பனவற்றைச் சேர்க்கதலின் மயக்கக்கூறவெண்ணுங் குத்
 தாம். இனி அவை மூன்றெழுத்தினிகவாயமை உலாயிற் கொள்க. அச்
 சீர்

* "மூவடிவி னுவிசண்டி குழ்கடரு வண முழுதலகு மூடி முளையிற்
 றாதி, அவடிவி னுவிசங்கு வெண்குடையி னீழற் கடனோயின் னடிபோற்
 டி கொல்லகதொன் துண்டாற், சேவடிக்கடமனாயின் சேவரிதழ்க னன்
 டி விகத்தனவே சேவடியின் கொக்கதிர்தன் பாயப், பூவடிவு கொண்டன
 போ பொங்கொளிகன் குழ்த்து புலங்கொளா வாகெமக்கெம் புண்ணியன்
 டிகாவே." (யாப்பருங்கலயநந்தி யெற்கோள.)

சீர்சன் வருமாத:—தஞ்சையும் வன்மென் ஓரொழுத்துச் சீரென், ஞாயிறு, போதுபு, போதோது, மின்னு, வாகுளன் இளையத் தூதம் துச் சிராகும் என்ப; புளிமா, பாழிசி, வலியது, மேவுசீர், பூமருது, கடியாத, விறகுதீ, மாசெல்வாய், நீலிகொடி அரவொடுக ழுத்துச்சீர் பதினென்றாகும்; கணவீர், பெருகாணு, காகுருமு, மழுகளிது, மாவருவாய், புல்செல்வாய், காணுத்தலை, காதுபுலிபு பதசீரும் காலெழுத்துச்சீராகு மென்ப; கணாயுருரு, புலிவருவா கொடி மூன்றும் ஐயெழுத்துச் சீராகுமென்ப. 'எழுத்தளவெஞ்சிது ௯௩) என்னுஞ் குத்திரத்தான் இங்ஙனங்காட்டினும். ஆர்ச்சீர் முப் பரம்.

௪௦௨. நேர்நிலை வஞ்சிக் காது மாரும்.

இது வஞ்சிப்பாலினுள் வருஞ்சீர்க்கு எழுத்துவகை கூறுவின் டு-ன். சமநிலைவஞ்சிக்கு ஆறெழுத்துமாம். எ-று. *

அஃது இருசீரான் வரும்; முச்சீரான் வருவது வியசிலைவஞ்சி யதிகாரத்தாற் + பெருமைக்கெல்லை கூறினார். சிறுமைக்கெல்லை கூறுப. எனவே, ஆறெழுத்தினிகத்தன கட்டளையடிக்காகாவென உம்மை இதத்தது தழீஇயிற்று, ஐத்தேயன்றி ஆறுமாமென்றவின் முற்கூறிய உதாரணங்களுட் காண்க.

௪௦௩. எழுத்தள வெஞ்சினுஞ் சீர்நிலை நானே குன்றது நிருத்தது மில்லென பொழிப.

இது முற்கூறிய சீர்கட்கெல்லாம் பொதுவிதி.

இ-ன். எழுத்தளவெஞ்சினும் எ-து முற்கூறிய சீர்களெல்ல டளையடிக்குத் தத்தம் எழுத்துக் குறைந்துமிக்கும் தம் அளவிற்து சீர்நிலை.....மொழிப எ-து அவை அவ்வச்சீரொளவேபட்டுச் செ அவ்வப்பாக்களின் ஒன்றையையுணர்ந்தி, ஒருதன்மையாலாயே நிற்கு கப்பெருக்கம் இன்றென்று கூறுவர் ஆசிரியர். எ-று.

எனவே, அவை கட்டளையடிக்கு எழுத்தெண்ணி அடிவரு குன், இயற்சீரும் உரிச்சீரும் ஒருநிலைமைப்படுதலும், வஞ்சிச்சீர்

* 'இருசீரான் வருதலின் சமநிலைவஞ்சி எனப்பட்டது' என்று கிரியநும்.

† இதற்கு மேனின்ற அதிகாரத்தான் என்க.

‡ ௪௦௨ஆம் குத்திரத்துட் காண்க.

நிதலும் உடையவேனும், அவ்வெழுத்திற்குங் கருக்கப்
கயிற்றென்று கூறியவாளுயிற்று. தானே எந்ததனான்* அகசத்
ம் இருநிலைமைகொண்ட. அவை இருநிலைமைப்படுமாறு—‘இவ்வகை
ய வியத்தீர் வுண்டனாட், புனிமா வொழிந்த வியத்தீர் மூன்று, தந்தை
னாயிற் பாதிரி, வலியது கணவிரி யெனவிரு வகையா, யிருமுன்
யியம்பினர் புலவர்’ தந்தை-ஒருவருத்தத் தேமா, ஞாயிறு-சொழுந்து
தீரி, வலியது-புவெழுத்துக்கணவிரி: இவற்றுட் குற்றாகம் எழுத்தெ
ப்பெருமையான் அலகு பெறுதலின், இருநிலைமை எய்திற்று. உரி
மயங்கின இயத்தொறும், போதுந், மேலுந், விறகுந், உருமுந்
தீரது, கண்ணு, பூமுகது, சாகுருமு, மழகநிற, நொய்யுருமு, கடியாறு,
கான் என்று எருகத்தான்சாராகும். இவை குற்றகா முற்றகாங்க
இருநிலைமை எய்தின. இருவகை இயத்தொய பதினெட்டு, புனிமா
பெய்தொண்பதாகும்; ஆக இயத்தீர்ப்பத்தொண்பது இவற்றுள் ‘தந்தை
ச புனிமா தீரது, மன்றி வந்த வீணென் சொயப், பாதிரி கணவிரி
தின் தவையு, கொன்றி வந்தன வாடிரி யத்தொ, பொன்று தனவே வெ
னா வாகும்’ ‘மூன்றினா வீற்றவா சிரிய வுரித்தீர், நீடு கொடியே காணு
நயே, உரது புனியே விசய கொடியென, வீடுக கத்தா வீரிதான் டாமிப்,
‘நி கணவிரி போலத் தட்டும்’ என உரித்தீர்கள் இருநிலைமை எய்தின.
‘ஊ மின்னும் வாகு மாடிமெனக், கண்டவீ ருதா வகைத்தீர் கான்குத்,
‘ச புனிமா வாந்தி தட்டும்’ என தகைத்தீரும் இருநிலைமைஎய்தின.
‘கச்சிர் கான்கும் ஒருநிலைமையவேயாம்,’ வெண்தீர் கான்குத் தம்முற்
றும், தட்ட வெண்டினை கட்டினாக் காது, சீர்வகை யாங் வகுத் கலிக்கும்
‘தீரக்கு, மாகு மென்ப வறித்திடு சூதே’ ‘வெண்தீர் தம்முண் மாகுங்
‘தீரை, கட்டினைக் கலிக்கென் குட்டிய தாகு, மதனே முயத்தீர் ஒன்றி
‘சுது, கட்டினை வெண்கைக் காகு மென்ப’ ‘இயத்தீர் ககைத்தீர் ருரித்தீர்வெண்
‘னை, மயங்கு வகுத்த தீர்க சொல்லா, மென்றுதலை யிட்ட கொருமுப்
‘தீ’—ஆக கால்வகைக்கும் முப்பத்தொன்று. இனி வகுதியுரித்தீர்ப்பவகை
ப்படுமாறு—‘குறையமுதலா’ (௫௪) என்னுஞ் குத்தித்தது கட்டுதும்.

* உயிரில் லெழுத்து மொண்ணப் படாது

விரித்திற மியக்க மின்மை யான.

—இஃது எய்தியது விளக்கிற்று.

—ஆ-ஊ. உயிரில்.....படாது எ-து ஒற்றும் துய்தமும் குற்றகமும்
த்தெனப் பெயர் கூறியுள்ளும் எழுத்தாக எண்ணப்படா; என்னை?

* தானே என மிகுத்துக் கொல்லியவதனான்.

உயிர்.....யான எ-து அவை தத்தம் ஒசை இனிது வினங்க ஓ
ருக்கூறிய எண்வகை நிலத்தினும் வினங்க இயங்காமையின்.எ-று.

என்றது, எழுத்தெண்ணுமிடத்து அவை ஒழித்தெண்ணு
வாறு. இது கட்டளைபடிக்கு *‘பேர்ந்து சென்று’ என்பதனும்
யொழித்து எண்ணப்பட்டது. பின்னுள்ளோர் கோலிட கட்டளை
துறை சுந்தர் தூக்கடங்கடதும் இவ்வாறெழுத்தெண்ணுதல்.
மென்றுணர்க.

சுரு. வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்.

இஃது அதிகாரத்தானின்ற வஞ்சியடியாலாது கூறுகின்றது.

சு-ள். முற்கூறிய சமகிலைவஞ்சியினடி இருசீரையுடைத்தார்
எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலை, நெறப்பிலை வியகிலைவஞ்சியினின்றும் பிரி
வியகிலை வஞ்சிக்குக் கட்டளை யின்றது. இங்ஙனம் கூறவே, வஞ்சியடி
வாற்றான் உறழப்படுமாயிற்று. அது ‘குறளடி முதலா’ (இள) என்
காட்டிடும். இங்ஙனம் வஞ்சியுறழாலிடிற் குன்றர் கூறவென்று
தங்கும்.

சு-ள். தன்சீ ரெழுத்தின் சீன்மை முதனே.

இது முன்னர்ச் சமகிலைவஞ்சிக்குப் பெருமைக் கொல்லை
யின் ஈண்டுச் சிறுமைக்கொல்லை கூறுகின்றது.

சு-ள். அவ்வஞ்சிச் சீருக்கு எழுத்தின் சிறுமை முதனே.

‘நன்’ என்றது முற்கூறிய வஞ்சியை. உ-ம். கொண்டு
கொலைக்களிறுகடாஅய்’ எனவரும். ஏகாரத்தானே மேல் வருகி
நிலைவஞ்சிக்காயின் மூவெழுத்தினிழித்து ஈசெழுத்தானும் வருமெ
ன்க; ஐக்கைகாடு என வரும்.

சு-ள். முச்சீ ரானும் வருமிட னுடைத்தே.

இஃது ஒழிந்த வியகிலைவஞ்சி கூறுகின்றது.

* “பேர்ந்து சென்று சார்த்த சார்த்த” என ஒற்றங் கு,
ஒழித்தெண்ணப்பட்டமையால் எழுத்தடியாயிற்று” என்றார் பெ

† சுஉ-ம் சூத்திரம்.

கு-ள் வஞ்சியடி இருசொன்னதீர் கிறபான்மை முச்சொனும் வரப் பம். (1-9).

‘உடைத்து’ என்பதனால் இது கட்டளைமயமையும் சான்றோர் செய்யு பவிரமைமையும் பெறும். இரண்டிலையும் வஞ்சியடி எனவரைவாது கூ , இரண்டடியும் மயக்கிவந்த பாட்டை மயக்கடிவஞ்சியெனவும் வேறு மயத்தனவற்றைக் குறையடிவஞ்சி, *சிந்தடியவஞ்சியெனவும்கூறிக்கொள்க, உ-ம். “தோ, மறைத்தம்பிற் துளைதோன்றுவ” (புறம், ௪) எனவும் லக்கொராது விவக்கம்போன்றன” (நெடி, நெடி) எனவும் குறையடியும் டியும் வந்தமையன் † இப்பாட்டு மயக்கடிவஞ்சியாம். (௪௭)

௪௮. அநசக னாகு மம்மயி னுன்.

இதுவும் அதற்கெய்தியதோர் விதி.

கு-ள். அங்விண்ணடியில் கண்ணும் காண்ககையும் கூளுய்வரப்பெ . (௪-9).

உ-ம். ‘வான், வலந்தா மறுப்பட்டன்’ (புறம், ௪) இகளை வான்வரைக் கன ஒருசீர் ‘வளந்தசீர்’ (செய், ௧) என்பதனால் வலந்தருகல் வான்மேற் று மறுப்பட்டன் என்னும் பயனிலை கின்றவற்றையின் வான்என நே ரகூலிற்று. ‘அம், பதர்சோலி னகஞ்சிவந்தன்’ ‘வண்டு, மலந்தே ற வரிபாடின’ ‘சரிதே, கதவெறியாம் சிவந்துரைடு’ (புறம்-௪) என க்ககை கூலுவிற்று. ‘சரிதே எந்த வகாரம் அமைக, சலித் பொருளின் கின்றது.

இனி இச்சூத்திரம் பொதுவாய்க்ற்றவிற் துக்கொண்டுபட இடையினும் உடயினும் கூளுய்திற்பனவுக் கொள்க. உ-ம். † ‘கலங்கழாஅலிற், துறை, நக்காறுதே’ எனத் துறையென இடைக்கண் நிரையகை கூலுயிற்று, மாவுழங்கின் மயக்குற்றன, வழி’ இதனால் வழியென இறுதிக்கண் வாயகை கூலுயிற்று. ‘தேரோடப் துகன்கொழுமின, தெரு-’ என இறு த்கண் நிரையகை கூலுயிற்று. முழித்தன வகதுழிக்காண்ட. (௪௩).

* சிந்தடியான்வருதக் கிறபான்மையெனக் கொள்க என்பர் பேராசிரி

† ‘வான், வலந்தா மறுப்பட்டன்’ என்னும் புறப்பாட்டு.

‡ இவைவிரண்டும் பாப்பருங்கலவ்யாகுத்திரசாசர் கட்டியன (முழியி . ௧.)

சூ. ௩. சீர் ௩ னாத னோடிக்கு ருரித்தே.

இது மூன்று பாவிற்கும் உரிய அளவடிக்கு எய்தாததெய்து ன்றது.

சூ. ௩. அளவடிக்கும் சீர் ௩ னாதல் உரித்து. எ-று.

இஃது இருவகையடிக்கும் உரித்து : உ-ம். * 'அவளோ, கேடிக் பொருடருமார் பாகிலை, வாடா லுள்ளியல் காழித் தோரோ' (குறை • ௨.௧௧) † 'உதுக்கான், காந்தாளு வண்ணைக் கவணமாப் பூதன் வினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும் மூன்றுபாவினும் வந்தன. ஏற்புழிக்கோடல் என்பதனால் அடி கோடும், தன்னினமுடித்தல் என்பதனால் வஞ்சிக்குக்கொள்க ; ஐ முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்' எனவரும்.

நூ. ஐவகை யடியும் மீரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலந்த
வெழுபது வகையின் வருளில் வாகி
யதுநூற் திருபக் கைந்தா ருர்மே.

* 'அவளோ' என்பது ஆசிரியம்.

† 'உதுக்கான், காந்தாளு வண்ணைக் கவணமாப் பூதன் பகந்தாளுப் பல்புகழ் பாடி.—பிரந்தார்மாட் டின்மை யகல்வது போல விருணீக்க மின்னு மளித்தேர் மழை. இது வெண்பா. மாப்பூதன், சுமானமாப்பூதன் எனவும் பாடம்.

‡ 'உலவினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே ட மிருந்தகைய விருவகைமே வெளிபோலக் கூடர் சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பென்னும்பிற யுறுதகைமையுலகிற்கோர்பிழைப்பாகித்தோள் இது கலி.

§ 'உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவு
முதுநிலழி யொழுருமே

யதனா, னத்திற நாகெ னன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறத்தே' இது வட
வைத்து மேற்கொளும் யாப்பநுங்கலவிநீத்திகாசர் காட்டியன, (ஒழி

மேலு காத்தியுயிரின * ஐவகைவகைகூறி இதனானே அதுதாத்திருபத் தானுமென அவற்றின் விசற்புமும் கூறினார்.

கு-ள். ஐவகை..... காலை எ-து மேற்கூறிய ஐவகைவழியும் விரிக்கு த்து. மெய்.....விவத்த எ-து பொருள்வகைவகைகூறி பதினேழ் நில மாய். எழுபது.....வாசி எ-து எழுபதுவகைக் குற்றம் கீழ்க். அது... எ-து அதுதாத்திருபத்தைத்தாம். எ-று.

எனவே, பதினேழ்க்கிலத்தேறிலும் எழுபதுவகைக்குற்றம் விவிலும் தாத்திருபத்தைத்து என்ற கட்டளை வகையாலிற்று. அவதற்கு இவற் பத்தொன்பதும் உரிச்சிற் றான்கும் அரைச்சிற் றான்கும் ஆக இருபத்தே , வெண்ணிக்கு இயற்சிற் பத்தொன்பதும் வெண்ணிற் றான்கும் அரைக் றான்கும் ஆக இருபத்தேறும், கவிக்கு கோத்தியத்திற் றுண்டிருபித்த றிற் பதினாறும் உரிச்சிற் றான்கும் வெண்ணிற் றான்கும் ஆக இருபத்து ஐகும், ஆக எழுபத்தெட்டிற் றிர்களுள் அவதற்கும் வெண்ணிற் றான்கும் ஐச்சிற் றட்டிம் இயத்திற் பார்ப்பித்துத் தனைகோடவின் அவதனை இய திர்க்கண் அடக்க எழுபதாம். சிர்க்கு ஒன்று ஒன்றினு தட்டிர்க்கால் அவை யானுள்ளவி ழுவையையக் கட்டிக்குமாரின்மையின் அவ்வொகை கெட்டாது தத்திரு எழுபதுதனை வழுவின்திவாங்கவேண்டும். என்பாற் * எழுபது வகை ய் வழுவிற் ற் என்று இவ்வண்ணித் தனைகொண்டாசேனும் தனைக்குத் தித்த அரைச்சிற் றட்டிம் ச் சாய்கின்ற அடியுறமுமெனவுணர்க. அவதற்கு சிரியத்தனையும், வெண்ணிக்கு இயற்சிற் வெண்டனையும், இயத்திரொத்தட் டண்ணிற் வெண்டனையும், தன்னதற்குக் கவித்தனையும் ஆக அதுதாத்திருபத் தத்து தனையும் மூன்று பாலிதற்கும் பருக்குக்கால் அவதற்கு முத்தாத்திரு த்தான்கும், வெண்ணிக்கு தத்தொண்பத்தொன்றும், கவிக்கு தாத்திரு றுமாம்.†

வி * மெய்வகை யமைகத* என்றதனால் றான்கு சிரினும் உதழ்வின் தனினே அடிருதத்கண்ணே வெளிப்படவைத்து அவ்வச்சிரினடி யக்கப்ப பெ

* குறளடி, சிச்சடி, கோடி, செடி, கழிசெடி, (செய், உக, உஎ, உ, உக, உ௦.)

† “மெய்ந்த முத்திற் றிருபத்து றான்கவல் வெண்ணிக்கு தத்தொண்பத் தொன்றாகுத்—தன்ன னவையது தாத்திருப தாமடி காடி னவையது தாத்திருபத் தைத்து”

யருக்கொடுத்து அகவற்கு ஒரோவொன்று பன்னீரடியாகவும் ஒழிந்த டற்கும் பிறவாகாகவும் உதழப்படும்.

இனி அகவற்கு உதழுமாறு:—‘இயற்சீ ருரிச்சீ ரைச்சீர் கூ ண்டு தலையிட்ட வைவைத்து சீரா, யகவற் கொரோவொண் றுதழு மடி கை, யீரா தென்ப வியல்புணர்ந் தேரோ’ ‘அகவற்குரியசீ ரிருபத்தே துந்தையும் வண்டும் முதல்வரு மடிக்க, ணக்காண் கெழுத்து முத கொண்டு, பதினைத் தளவு மேறிப் பெறுத்தொகை, சீரா தீரா குருடு உச, உ-ம். துந்தை வண்டு வண்டு வண்டுஎனவும் துந்தை காருருமு துவு களிமுழவு எனவும் ஒசெழுத்துத் தேமாவடி காண்குமுதற் பன்னி ளவும் உயர்வனவற்றிற்கு முதலையும் முடி விலுடைய காட்டினும். இ மேல் வருவனவற்றிற்கும் இடைசின் தளவற்றையு மிவ்வாறே சீர், தகி ய்து ஒட்டிக்கொள்க. வண்டு வண்டு வண்டு வண்டு எனவும் வண்டு, மு களிமுழவு களிமுழவுஎனவும்; வண்டு என்னும் ஒசெழுத்துச் சீரடி, ண்காண்டற்கும் முதலும் முடிவுக்காட்டினும். ‘தேமா மின்னு காகுமுத லடி, யைத்துமுத லீசோட் டளவு முயர்ந்து, வந்த தொகைமொ வொரு, மே’ ௩௬. தேமா வண்டு வண்டு வண்டு எனவும் தேமா காருருமு களி களிமுழவு எனவும்; தேமா அடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவும். னும்; மின்னுவாகு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும். ‘ஞாயி துபூப் போசேறு புளிமா, துசவு முதலா வந்தவைத் தடிபு, யாது தெ பதினே துளவு, முயர்ந்த தொகைமொ ளெருபுத் தாகுட்’ ௪௦. ‘ஞாயி கு வண்டு வண்டு எனவும் ஞாயிறு களிமுழவு களிமுழவு களிமுழவு வ ஞாயிற்றடி பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுக்காட்டினும். மே போசேறு என்னும் இரண்டற்கும் இஃதொக்கும். புளிமா வண்டு வக ண்டு எனவும் புளிமாந் காருருமு களிமுழவு களிமுழவு எனவும் ஒட்டி ாவுக்கும் இவ்வாறே யொட்டிக; என்னைத்தடிக்கும் முதலும் முடிவு ண்க. ‘பாதிரி வலியது மேவுச்சீர் கண்ணுண்ப், பூமருது கடியாது வி ரீடுகொடி, யாதி யாலிய வடிக டாமே, யேழுமுதன் மூவா தளவு மு, தொகையாறு முடிவிட்ட தொண்ணு குகும்’ ௪௧. பாதிரி வாகு வண்டு எனவும் பாதிரி களிமுழவு களிமுழவு களிமுழவு எனவும் பாந் பன்னிரண்டற்கும் முதலும் முடிவுக்காட்டினும். ஒழிந்த ஏழிற்கும் இ தேர் யொட்டிக்காண்க. ‘கணவிரி யூறுபுவி காருருமு பெருநாணு, த தீ மழகனிறு காணுத்தனை முதலா, வந்த வடிக ளிருகாண்கு தொ பத்தொன் பானள வும்முயர்ந்த தொகை, காண்குமுடி விட்ட வெண்டு பக்காம்’ ௪௨. கணவிரி வாகு வண்டு வண்டு எனவும் கணவிரி கடி மு களையுருமு களையுருமு எனவும் கணவிரியடி பன்னிரண்டற்கும்

முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாதே யொட்டிக்கொண்க. வுடொடி நொடியுரு முதல்வரு மடிசு, னொன்று தலையிட்ட லிருகாண் தாட்டே, யைக்காண் கனவு முயர்ந்த தொகைதா, மூவெட்டாக மொழிந் து புலவர்' உச. விரவுகொடி வாகு வண்டு வண்டு எனவும் விசவுகொடி மூவு நளிமுழவு களிமுழவு எனவும் விசவுகொடியடி பன்னிரண்டற்கும் லும் முடிவுங்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இவ்வாதே யொட்டிக்கொண்க. கவற் குதழ்த்த வடித்தொகை கூறி, னுன்குதலை யிட்ட காவைத் தனோடு, வாகு னாகு மொழித்தனர் புலவர்' இஃ அடி முத்தாற்றிருபத்து காண்க; ச.

இனி வெள்ளைக்கு உதழுங்கால் எழும் ஈட்டும் ஒன்பதும் பத்தும் நூ எழுத்தாகிய வடிசும் முதலா வந்தவை பதினான்கெழுத்தளவும் உய்கு ல் ஒர் சீர் எட்டடியும் ஏழடியும் ஆறடியும் ஐந்தடியும் பெற்று னாற்றெ ட்த்தொன்றும். 'இயற்சீர் சணவீசீர் வெண்சீர் கூடி, விரண்டு தலையிட்ட யைத்து சீராய், வெள்ளை யுறழு மாறு கூறி, னெட்டு மேழு மாறு மைக் 'மன், றெட்டு மடிசைப் பெறுமவை தாமே' 'வெள்ளைக் குரியச் சிருப சழணன், தந்தை வண்டு ஞாயிறு போதுபூப், போசோறு முதலா வந்த க, னேழு தொட்டே யீசோ முனவு, முயர்ந்த தொகைகா லொருபன் தா ' ௭௮. உம். தந்தை நளிமுழவு வாகு, வாகு எனவும் தந்தை மயசான்று - றருமு காகுருமு எனவும் தந்தையடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும். ஈடிற்ரும் இவ்வொக்கும். ஞாயிறு வண்டு வாகு வாகு எனவும் ஞாயிறு ிருமு மாவருவாய் காகுருமு எனவும் ஞாயிற்றடிக்கு முதலும் முடிவுங் ட்டினும். பொதுபூ, போசோறு என்னும் இரண்டற்கும் இவ்வொக்கும். தமா மின்னு வாகு வலியது, பாதிரி மேவுசீர் கன்னுணுப் பூமருது, கடி 'ச லிருகுழி மாசெல் வாய்முதல், வந்த வடிசு லிருகாண்கு தொட்டே, யீ 'தனவு முயர்ந்த பெறுத்தொகை, யேழுறுடி வட்டவே றொருபன் தாகும்' 1 தேமா வாகு வாகு வாகு எனவும் தேமா நளிமுழவு காகுருமு பாதிரி 'வும் தேமாவடிக்கு முதலும் முடிவுங்காட்டினும். மின்னு வாகு என்னுமி ட்டற்கும் இவ்வொக்கும். வலியது வண்டு வாகு வாகு எனவும் வலியது றுருமு காகுருமு பாதிரி எனவும் ஒட்டிக. ஒழிந்தவற்றையும் இவ்வாதே ட்டிக. 'கணவிரி பெருவேணுக் காகுருமு பவிவாக்வாய், மழ்கவிரி 'முத்தீ மாவரு வாய்புளிமா, வாகுத் தீமுதலாக வந்த, வடிசு னொன்பது 'ச முனவு, முயர்ந்து பெறுத்தொகை யுணாக் கூறி, னுன்குதலை யிட்ட வை றுரு பத்தாம்' இச. கணவிரி வண்டு வாகு வாகு எனவும் கணவிரி காகு - ம காகுருமு தேமா எனவம்கணவிரியடிக்குமுதலும் முடிவுங்காட்டினும். றருமு வண்டு வாகு வாகு எனவும் காகுருமு காகுருமு காகுருமு ஞாயிறு

எனவும் ஒட்டுக. புளிமா வாரு வாரு எனவும் புளிமா புலிவரு
ருமு தேமா எனவும் ஒட்டுக. ஒழிந்தவற்றிற்கும் ஏற்குமாறநிட்டு
'கணையுருமு புலிவருவாய் முதலா மடிக, வீணாத்து தொட்டே வீடு
முயர்ந்து பெறுத்தொகை வீணாத்தாகும்' ௧௦. கணையுருமு வண்டு,
ரு எனவும் கணையுருமு காருருமு பாநிரி தேமா எனவும் கணையுரு
கு முதலும் முடிவுக்காட்டினும், புலிவருவாய்க்கும் இஃதொக்கு
ளுன்கெழுத்தினேறியக்காத் செப்பவோரை திரிபுடைய கட்டி
பது இசையொடுசேர்த்தியுணர்க. 'வெண்ணாக்குமழந்த வடிக் தொ
னென்று முடிவிட்டவெண் நெருபது தூறும்' ௧௧.

இனிச்சுவிக்கு உறமுமாத;—'மேரீ ரெழுநீந்த வியந்தி ரெட்டும்.
நி ரிருசீர் தம்மொடு கூட்டி, காங்குதலை விட்ட காலக் தாதி, யொடுந்
ண்மைத்தடி யுறழப் பெறுமே' 'கவிக்குற முத்தி ரிருபத்து காங்
ளாயிது போதுபூப் போதோறு முதலா, வந்த வடிகன் பதின்முன்று
டே, யொன்றுதலை விட்ட வீரெட்டனவு, முயர்ந்து பெறுத்தொகை,
ந்தாகும்' ௧௨. ஞாயிது புல்செல்லவாய் புல்செல்லவாய் மாசெல்லவாய்
ஞாயிது புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாசெல்லவாய் எனவும் ஞாயித்
முதலும் முடிவுக்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.
நிற்குமுதலே சூசிரியத்தனையும் சுற்றிலே வெண்ணீர் வெண்டீர்
குமாலெனின், 'சிலைமுதல் வெண்ணீர்' (செய்-௨௪) என்னுஞ் சூத்
றும் 'வெண்ணீர் தலை' (ஐடி, ௨௧) என்னும் சூத்திரத்தாலும்
கவித்தனையாமாது காண்க. 'பாநிரி வய்யது மேலுசீர் கன்னுனாப்
து கடியாது விதகுநீ மாசெல்லவாய், நீடுகொடி முதலா வந்த வடிக,
தொட்டே மூவா தனவும், வந்து பெறுத்தொகையுரைப்பி னதுநிலை
துமுடி விட்டகா வெருபுத் தாகும்' ௧௩. பாநிரி புல்செல்லவாய்
வாய் மாசெல்லவாய் எனவும் பாநிரி புலிவருவாய் புலிவருவாய் மாவரு
வும்பாநிரியடிக்கு முதலும் முடிவுக்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும்
க்கும். 'கணவிரி யாறுபுலி காருருமு பெருமா, னுருமுத்தீ மழ
ணுத்தனை புல்செல்லவாய், மாவருவாய் முதலா வந்த வடிகன், ழுனை
ட்டுப் பத்தொன்பா னனவு, முயர்ந்து பெறுத்தொகை முன்ன வீடு
கணவிரி புல்செல்லவாய் புல்செல்லவாய் மாசெல்லவாய் எனவும், கண
வருவாய் புலிவருவாய் மாவருவாய் எனவும் கணவிரியடிக்குமுத
வுக்காட்டினும். ஒழிந்தவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். 'விரவுகெ
யுருமு புலிவருவாய் முதலா, வந்த வடிக வீரெட்டுத் தொட்டே, 'க
கனவு முயர்ந்து பெறுத்தொகை, ழுனைவ் தாக மொழிந்தவர் பு
விரவுகொடி புல்செல்லவாய் புல்செல்லவாய் மாசெல்லவாய் எனவும் வீ

தலைவர் புலிவருவாய் புலிவருவாய் எனவும் கிரகவு கொடி கடித்து முதலாவது காட்டினும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இப்பெயராகும். 'கவிஞர் விதழ்த்த வடித்தொலைவ, வீணாம் பதனென காலைத் தானும்' கஉ-11.

முதுகைப்பா விற்றிருந்ததே தோஷம், உறுதூற்றிருப்பதைத்தான் 'ஆக அடி உடிக'. இவற்றின் அடிவர்த்தனப்பற்றின்மையால் வெவ்வேறு பதினெட்டாம் ஆம் நூற்றாண்டைப்பற்றித் தனியொருபுத்தொகுதி வரலாற்று தொண்டைநாட்டினால் 'மெய்யுறு நூல்' (செய், 1906) என்குத்தொகுதி நடத்தும்.

திரு. ஆர். என். கிருஷ்ணன்: கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குத் தயவுசெய்து பதிலளிப்பாரா:

பாங்குறு வுணர்க்கேதாள் பன்னுங் காலை.

¹இந்த ஒழித கண்டடியையும் காத்திரப்போல வறழ்க வன்பார்க்கு
²வயதழமைக்குக் காணங்குறுவின்றது.

இ-ம். துலகனம்... தனவே ஏ-து அக்கற்றியுபோல மற்றை
கடியுறையும் விரிப்பின் அமை இலக்கணங்கூறுதற்கு வளையறைப்ப
பெண்ணிறத்தனவாம், பாங்கு ... காண ஏ-து பகுதியுறு வறிக்தோர்
புகுக்கால்து. † ௩-று

[illegible][illegible]

† 'சனத்தொழிந்த முன்தயாரானே அஞ்சா முதலாக மேன்மேலும் உறையிலாவாம்' என, அந்தாவது அதுதான்றிருப்பதைத்தொழிந்தும் ஐந்தாவது ம் ஐந்தாவதும் உறையு முவாயிசத்தொருநாற் றிருப்பதைத்த விதப்பதன் அந்நகன் துருவது இவ்வகை ஸயத்தொது முதமுப் பதினாயிது தான்றிருப்பதைத்த விதப்பதாம். அந்நகன் ஏழாவது வரும் கிரைமயும் உறையு முதமுத்தொன்னாயிற் றொருநான்றிருப்பதைத்த விதப்பதும், இவ்வகையிலுந் வாய்பிலாவாம், அந்நியும் இத்தொல்லப்பதும் அந்நியுமாவும் ஏழத்தொனும் விதப்ப வாய்பிலாவாம்' என்பது உறையிலும்.

கந்தாநுவி கட்டளையடி பயின்றுவார் செய்யுள்செய்தார் என்பது இரகசனாற் பெறுதும். பின்பு கடைச்சங்கத்தார்க்கு அந்தரிதாதவி னையடிபயிலச் செய்யுள் செய்தாரென்றுணர்க. இக்காலத்தார் அங் செய்யுள் செய்திலென்று கடைச்சங்கத்தார் செய்த அளவடி சிறு காததுபோல அதுவும் கொங்க. வஞ்சிக்கு வரையறைப்பெம்படி 'முதலா' (செய்-இன) என்பதனுட்குதும்.

ரு2. ஐவகையடிபு மாகிரியிபக் குரிய.

இது முன்னர் கூறிய கட்டளையடி இன்னபரித்கு உரியவன் இ-வ். †காலெழுத்துமுதல் இருபதெழுத்தின்காலும் உயர் னேழ் நிலனும் ஆகிரியப்பாவிற்குரித்து. எ-ன.

*"மற்று ஆகிரியம் என்பது மகாவீரனுலின் 'மக்கான் புன் னே சாரியை' (எழுத்-உ.இ-கூ.) என்பதனான் அந்துச்சாரியை பெ ண்டி மெனின், அது செய்யுள் விகாமைன்பாருமுன்; அந்நன்று சின்றது காண்காருருபாயினன்றே அது கடாவாவது; அதனைவு பொருண்மைக்கண் அக்குச்சாரியை ஈதுறியியாது வந்ததென்று பெ பம்" என்றார் பேராசிரியர்.

† "காற்சொழ்க்கண் வருக்கப்பட்ட ஐவகையடியும் ஆகிரியப்பா ய எ-து, ஐவகையடியும் உரிவெனவே அவற்றிற்கு முதலாகிய கா முரித்தாயிற்று. உ-ம்.—'தேர்த்து தேர்த்து சார்த்து சார்த்து, கேர் து வாமினா சிவையிற், தேர்து வல்லினா சேர்த்து துமமே' இ முதலடி. காலெழுத்தான் வந்தவாறு காண்க. 'குன்று கொண்டி னில் பொன்ற வந்த மாரி, சென்று காந்த திறலடி. தொழுமே' இதன்க லடி. இத்தெழுத்தான் வந்தது. 'அய்யுதிரீது பூசி, யெழு மேது னைக, கூது செஞ்சே குறையில கமக்கீடு' இதன்கண் முதலடி. 4 தான் வந்தது. 'போது சார்த்தம் பொற்பு வேகது' இது முதலடி. 4 தான்வந்தது. 'கன்னே னுணன் னுணந்துகைம் மிகுடங், கர பெருக்கா டாவியு, மொளிபெரிது சிறந்தன் றளியவென் னெட்டு முதலடி. யெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'சொருகுதேர் வாழ்க்கை யா தம்பி' இஃது ஒன்பதெழுத்தான் வந்தது. 'காமஞ் செப்பாது மொழிமோ' இது பத்தெழுத்தான் வந்தது. 'தாமரை புளா யேவடி' இது பதினேழுதொழுத்தான் வந்தது. 'காயுடை முதலீர்ச தாமரை' இது பன்னிரண்டெழுத்தான் வந்தது. 'அகலிற் பாயிருங் பருவி' இது பதின்மூன்றெழுத்தான் வந்தது. 'யாவற லும் பொலந்தொழிப் புதல்வனை' இது பதினெழுத்தான் வந்தது. 'வா னுயரிய வெரிமரு ளவீர்கடை' இது பதினாற்பெழுத்தான் 'விசிஞ்ஞாப் பெருக்கடல் வளையு வுலகமும்' இது பதினாறெ ழுத்தது. 'தேன்றுங் குயர்சினைய மலைஞாறிய வியன் ளாலம்' எனெழுத்தான்வந்தது. 'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறும் கழி மாவும்' இது பதினெட்டெழுத்தான் வந்தது. 'கெடுக்கொடிய கெருகடைய புண்மறவரும்' இது பத்தொன்பதெழுத்தான் 'அமர்காணி னமர்க டத்தவர் படைவிவந்தி யெழிர்சிறகவின்' இ தெழுத்தான் முதலடியொன்று வந்தவாறு காண்க," என்பது உர னுரை.

என வ தன்னுமுமின்றி இருபத்தேழ் சொன்வந்த முத்தாற்றிருபத். த
தடிபும் ஆசிரியத்திற்கு உரித்து வ-று. முன்னர்ப் பொதுவாகமேதி
நீரீனம்வப்பருத்தார். உம், 'பேர்த்து பேர்த்து சென்ற சென்ற'
பது. இவ்வாறு ஓசாசிரியத்துக்கண் உத்தடியும். உரினமுறையே சிந்த
உருமெனமோ'இன்னமையின் எம்மாத்தூதும் அம்மவத்தும் ஆசிரியத்தும்
வருத்தற்குரியவென்பதே ஆசிரியத்திக்கு வருத்தாயிற்று. இக்கருத்தா
த்தே 'பேர்த்து சென்ற' என்ன உ காசனத்தா 4-டிக்கட்டத்துத் தீம
ப்பலவும் வருவதாயிற்று (இரு)

நீ. வி.ரா. அப்பா அபிஷேக மெனாடா கீழே விடவே.

இந்த வழியை இந்தியா டிரைவாடைக்கிறது, தனியாகவேயிடுகிறது. தோடுவென்று கருதி வந்தால் சிவனாகவேயிடுகிறது.

தூ.அ. அரிசியம் இருபத்துமூன்று அச்சுலித் சிவ அமுலினும் முத்.உ. அரிசியம் சிவத்தினின்றும் குணத்து பதினாறு சிவத்தினின்பிடிவாசன.௮-௩

உம்மை இந்தத் துறையில் இருக்காண் ஓயுக்கட்டி வலுப்படவரினும்
வருகட்டிப்பறதாமற் சீர்வணவாறுபாய்; இவ்வெழுத்துமுதல் இருபதெழுத்
தும் வரும் பா.று. அ.நா.க.வெட்டுள் இவையுடன் வந்துபிரிக்காண்க. (மு. 1)

திரு. குன்றி வங்கபிணர் தலைநிலை வங்கபிணர்

பின்னர் வாகன சோதனைக்கு முன்பு.

இன்று வயசாத தெய்துவித்தது; உரிச்சு நத் சீர்வகையடியும் உரிச்சு
நிலைவகையடியும் உள், அளவையும் முந்திய ஐவகைகளும் பெறுமெ
லின், தன்சொன்னே அதிசாத்தான் ஆகியவழிச்சொயிற்று.

மு-ம. தன்நிர்வாகியிலும் எ.து துணியிலுள்ளிருந்து உத்தரணம், தன்
 வகையிலும் எ.து அச்சுதானது தன்நிலைக்குள்ளும், இன்.....முடிய
 2 இன்நிர்வாகியிலே அல்லாதிருப்பது முதல் சில நூல்களையுடையவன்
 பிணைந்திருக்கிறதே உதாரணம் 6-7

[illegible]

வழிந்தென்பதும், முன்னிறைவீற்ற விரண்டும் இடையில் வராத முதற்கண்ணே வந்து இயற்சீரோடு தட்டு இன்னொருசந்தாமென்பது அகை யோரடிக்கிரண்டுவந்து தட்டாலும் இன்னொருசந்தாமென்பது அறிவித்தற்கு.

உ-ம். 'ஓங்குகோட்டுத் சொடுத்த பாம்புபுரை யருவி, நிவந்து ன்று கனிற்றி னிலக்குகோடு புரைய' இவை இடத்திசொன்றிடையிற் சீரான் வந்தன. 'பாம்புமணி புரிலும் பாளா ளீர்குரவால்' இஃது டிடையிட்டது. 'ஓங்குமலைப் பெருவித் பாம்புகாண் கொளி' (புறந்) 'உவவுமதி யருவி ளோக்கல் வெண்குடை' (புறம்-௩) இவை தனை கையான் வருதலாற் கட்டியோயாய் இன்னொருசொபெற்றன.

இனி, ஐந்தெழுத்துமுதலாத் தன்சீர்வகை வருதலும் தனாவகை மெழுத்துமுதலாக வருதலும் உரைவிற்கொள்க. அவை 'ஓங்குடு மீது பாய்ந்து பாய்ந்து, முகக்கிலையாடு காடற், குணப்பதை யெவன்டு தோளே தோழி' இஃது ஐந்தெழுத்தாத் தன்சீரடிவந்தது. 'ஆறு தடங்கு காடு போந்து, விளங்கிழை நகர்வயிற் போந்தன, முழங்குசை தழங்குதால் சிறக்கே' இஃது எழெழுத்தாத் தனாவகையடி வந்தது. பென் ததனாற் இயற்சீர்ப்பாற் படுத்திய அகைச்சீர் இன்னியாய்த் தன் கையினுத் தனாவகையினும் வரும் இஃது இருவகையடிக்குப் பண்கூறிற்று.

101. தன்சீர் குள்வழித் தனாவகை வேண்டா.

*இது முன்-ஆசிரியத்திற்குச் சீர்வகையுத் தனாவகையுத் கூறியு யே வெண்பாவிற்கும் அங்விண்ணும் உதவின்றது.

உ-ம். வெண்ணிர்திற் பெண்ணிரவந்தொன்றிய வெண்டனை கட் வெண்பாவிற்கு வேண்டா. எ-று.

* 'இத்துணையும் அடியும் அடிக்குரிய ஏழுத்தும் ஒத்தினர்; இவை கண் ஒகைவேறுபாடுணர்த்தாத் தனாயிலக்கணம் உணர்த்துவார் அத்த கண் வருவதோர் மாபுணர்.....ற்று. தத்தஞ்சீர்கிலைவகையானும், நிலைவகையானும் இனியவோகை வேறுபாட்டினையுடைய ஐந்தடிக்குத் தன்சீருள்வழித் தனாகன் வேறுபாடுகோடல்வேண்டா எ-று. எனவே சீ றோகையைத் தருமென்றவாரும். உரியதன்சீரென்று ஐந்தடியினும், வழிசிலைபெய்த் தன்சீரென்றுகொள்க; அஃதாவது குறையடியாக ஐந்தெ ழுத்தினும் ஆறெழுத்தினும் ஓகைச்சீரும் வருதலன்றி ஸ்வகைச்சீரான் னைம் பிறவாசிரியர்கொண்ட சேரோன்றாசிரியத்தனை, கையொன்றாசிரிய

எனவே வெண்சீர் சிற்ப தொண்டிவந்தொன்றிய வெண்டூர் தட்டின
 ிரு சாடிக்கட்டத்தர் தொடைகொள்வழி வேண்டும் என்பதுகொள்க.
 தொடைகொள்வழிக்கொள்க. தன்சீரொன்றது வெண்சீரை; ஈன்வழி
 சிறது அவ்வெண்சீரே வருஞ்சீராயவழி கொள்வதாது; எனவே வெண்
 ற்ப இயதன்சீவந்தொன்றிய வெண்டூர் வேண்டும் என்பதவாறுவிற்து;
 ிததவியதறிதற்பாற்பயிம். 'வெண்சீரொன்றின் வெண்டூர் கொள
 ' வெண்சீர் கொன்றினும் வெண்டூர் யாகு, 'சின்சீர்வியசீரியதூர்யான்
 னர் காக்கைபாடினயா; மிகு திரைகொள்ளாமற்குக் காணம் "ஆ
 ிசித்தம்" (பெருங்கு) என்னுண்டிதேத்தது கூறுதம், (குறி)

திரு. ஜி.வி.வி. சிவசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் கட்டிடக்கலைத் துறையில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் போன்றவை நடப்பதில் தாமதமாகிறது. இதற்குத் தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

இது கட்டிடக்கலைப் பத்திரிகைக்குத் தட்குமாறு உறுதிப்படுத்த

இரு. இயற்கைப்பூதம் பிறப்போடு மனவாழ்காத தததரித்தனை வரு
சின் முதலமைச்சரோடென்றின் னுது ஒடுசெயவடி சூத்த தட்டு முறை
கெள்றறியல்வேண்டிப். எரு

ரூ. இயற்றிச் செவண்டனா, செவண்டிச் செவண்டனா, சலித்தனா, ஒன்றியவந்து
தனை, ஒன்றிதவனஞ்சித்தனா என வழுவுண்டையிலும் வருத்தித்தனை சிலமொ
வருவிபுரிச்செய் வருஞ்சிச் முதலக மோலி ஒன்றினைது ஒன்றிய வருதி
செயனவும் ஒன்றிதது ஒன்றிதவனஞ்சித்தனை செயனவும் வழுவுருபவகவின்
வருபாற்றினும் தனையாற் பயனின் தென, சிலமொழியாவிய வஞ்சியுரிச்
சானே ஓசையுண்டித்தவன் வஞ்சித்தனாகோடல் செவண்டாசாவிலுர்.
ரி செவண்டிச் செவண்டனையும் செவண்டிச்சுற்ப வருஞ்சிச் செவண்டையும் செவண்
தல் இயற்றிசாதல்வந்து செவண்டனாகாத செவண்டுதவன் சிலமொழியாசி
செவண்டினா 'செவண்டித்தனைச சினையனாவியத்தே' (செய்-உக) என ஒது
ன் இதனை சினையற்றியத்தொக்கினும் வருஞ்சிச் கோசை முதலியத்தொ
றம் இயற்றிச் செவண்டனையாம். அவ்வாறன்றி வருவொழியும் செவண்டோ
ர் தன்செருள்வழித்தனைவனவெவண்டா என்பதனருடல்வரும். அதனானே
தபாற்றினும் செவண்டிச் செவண்டனா கொன்னாசாவிலுர். இனி ஒழித்த நா
தனையும் உதவெண்டாவாம் இயற்றிசான் வருதவன் எனின் அதுதன்
ச இயற்றிச் செவண்டனா உதவெண்டதவின் துரிபித்தனாய் உதவெண்
மனக் என்பது உதவையாதி யநுநா.

⁴ இ. ச. சீனிவாசன், 'இ. ம. ச. பி. உருவம் - கருவியை', 1991.

ஒப்பினெனவே ஒவ்வாதது இயற்சீர்வெண்டோ யென்றெதி
துக்கொள்ளப்படும். உ-ம், 'அகலிரு விகம்பிற் பாயிருங் பருகி' (பெ
ண்) என்றவழி நேரும் களையும் ஒன்றி கோண்டுகிரியத்தனோ கி
ன்றுகிரியத்தனாயிற்று. 'கத்தக கடடறக் கற்பவை கற்றபி-ளி
ற்றகுத் தக' (பிருக்குறல்-க. ௨௪) என நேரும் களையும் ஒன்றாது (பெ
ண்டனாயாயிற்று. 'கீத்துகீர்ப் பாப்பி னிவந்துகொன் மான்தே
புழி கீத்துகீர் என்பது கோப்புசேர் பாதிசிபோல சின்று பாப்பின்
நேறடு கிளையொன்றுகிரியத்தனாயாயிற்று. 'மேற்றுக்காலிலம்' (பு
ர்புகேர் பாதிசிபோல சின்று ஒன்றாது இயற்சீர் வெண்டனாயாயிற்று.
'காரேறுபொருத கண்ணகன்செழுவின்' என்புழிக் காரேறு என்னு
கேர்பு பாதிசிபோல சின்று பொருத என்பதனேறடு கிளையொன்ற
தனாயாயிற்று. 'வாணுடுபோய்' என கேர் கோப்பு ஒன்றாது இயற்சீர்
டனாயாயிற்று. 'வாவினாத்து பணந்து' என கேர் கரைபு பாதி
சின்று மணந்து என்பதனேறடு கிளையொன்றுகிரியத்தனாயாயிற்று.
ருத்தாதுக்கும்' என கேர்கிளையு ஒன்றாது இயற்சீர்வெண்டனோ
'வெயிலாடுமுகலின்' என கிரைகேர்பு கணவிரிபோல சின்று முக
னேறடு கிளையொன்றுகிரியத்தனாயாயிற்று. 'வகையாடுவன்பற்று
கிளா கோப்பு ஒன்றுமையின் இயற்சீர் வெண்டனாயாயிற்று. 'கட
லிலம்புருடி' என கிரைகரைபு ஒன்றி கிளையொன்றுகிரியத்தனாயி
'கிலைலிலங்கு கீழ்புருவம்' என கிரைகரைபு ஒன்றாமையின் (பெ
ண்டனாயாயிற்று : என கிரைகரையயங்கிய இயற்சீராயும் ஒன்றி
ருதும் வந்தன ஓரண-ச சீரிதண்டும் இயற்சீருமாய்த் தட்டுமாய் (பெ
ண்).

௧௩௩. குறையு முறைய வலவயு கூறு
முறந்திலை யிலவே வந்திக் கொன்ப.

இது வஞ்சியடி யுறமுமாயும் அது பெறுவன முணர்த்தித்த

௧௩௪. காலெழுத்து முதலாகப் பதினான்கெழுத்தளவும் உ
யிர், வஞ்சியடிக்கு. ௭-௩.

முற்கூறிய அதுபது உஞ்சியுரிச்சிருள்ளும் இருபத்தான்குள்
ன்ற இருகிலைமையவாகவும் இருபத்தெட்டுச்சீர் ஒரோவொன்று
கிலைமையவாகவும் எட்டுச்சீர் ஒரோவொன்று எட்டு கிலைமையவாகவு
ள்ளப்படும். அஃதனம் கொள்ளவே இருபத்திருபததுவான்காம்.

அவ்வான் இருக்கைமையென்பும் இருபத்துகாண்கும் கேர்தெட்டும், கிணர்
தட்டும், கேர்த்து காண்கும், கிணர்த்து காண்குமாம். அவை மாப்போரு
ய், மாவழங்குவாய், புலிப்போருவாய், புலிவழங்குவாய், பாம்புசேர்க்காய்,
ம்புலவருவாய், கனிதசேர்க்காய், கனிதவருவாய் எனவும் மாசேர்க்காய், மா
சுதாய், மாப்போருசுதாய், மாவழங்குசுதாய், புலிசேர்க்காய், புலிவருசுதாய், புலி
பாருசுதாய், புலிவழங்குசுதாய் எனவும் மாசேர்க்காடு, மாவருகாடு, புலிசேர்
காடு, புலிவருகாடு எனவும் மாசேர்க்கடறு, மாவருக்கடறு, புலிசேர்க்கடறு, புலி
வருக்கடறு எனவும் வரும். மாப்போருவாய் என்றதற்கு மாமேலுவாய் என
த்தகாக்கொடுத்து இருக்கைமையாகுக. ஒழிந்தவைவற்றுட் குற்றகாங்க
கு மிவ்வாதே குற்றகாய் பெய்தொட்டிக. இவற்றான் மாசேர்க்காத்திற்கு
ரன் ஞாயிது எனவும் மாவருகாத்திற்கு மாவலிய்தெனவும் புலிசேர் கா
திற்கு வருஞாயிது எனவும் புலிவருகாத்திற்குத் திருவலியது எனவும்
முத்துக்குடைபுலிகொற்பெய்து இருக்கைமையெய்க. இங்ஙனம் இரு
க்கைமையான் காப்பத்தெட்டாயிற்று. இவற்றான் எழெழுத்துச்சீர் இரண்
ரம்.

இனி காண்கு க்கைமையென்பும் சீரிருபத்தெட்டும் கேர்த்து காண்கும், கிணர்
தெட்டும், கேர்த்தெட்டும், கிணர்த்தெட்டும்; அவை பாம்புப்போருவாய்,
யம்புலவழங்குவாய், கனிதப்போருவாய், கனிதவழங்குவாய் எனவும் பாம்பு
சேர்க்காய், பாம்புலவருசுதாய், பாம்புப்போருசுதாய், பாம்புலவழங்குசுதாய், கனித
சேர்க்காய், கனிதவருசுதாய், கனிதப்போருசுதாய், கனிதவழங்குசுதாய் எனவும்
மாப்போருகாடு, மாவழங்குகாடு, புலிப்போருகாடு, புலிவழங்குகாடு, பாம்புசேர்
காடு, பாம்புலவருகாடு, கனிதசேர்க்காடு, கனிதவருகாடு எனவும் மாப்போருகட
று, மாவழங்குகடறு, புலிப்போருகடறு, புலிவழங்குகடறு, பாம்புசேர்க்கடறு,
பாம்புலவருகடறு, கனிதசேர்க்கடறு, கனிதவருகடறு எனவும் இவற்றான்
பாம்புப்போருவாய், மின்னுப்போருவாய், பாம்புமேலுவாய், மின்னுமன்னு
வாய் என ஒன்ற காண்க வாய்பாடுபுத் தெய்வாவற்றோடு மொட்டிக.
இவ்விருபத்தெட்டனுட் பாம்புசேர்க்காத்திற்கும் பாம்புசேர்வது, மின்னுச்
சேர்க்காத்திற்கு மின்னுச்சேர்வது எனவும் பாம்புலவருகாத்திற்குப் பாம்பு
லவியது, மின்னுலவருகாத்திற்கு மின்னுலவியது எனவும் கனிதசேர்க்காத்
திற்கு கனிதஞாயிது, அரவுசேர்க்காத்திற்குப் பாவுஞாயிது என்னும் கனித
வருகாத்திற்குக் கனிதலவியது, அரவுலவருகாத்திற்கு அரவுலவியது என
வுங் கொங்க. இங்ஙனம் காண்குக்கைமையென்கவே அத்தெருபத்திரண்
டாயிற்று. இவ்விருபத்தெட்டனுள் குற்றகாய் பெய்தால் எழெழுத்துச்சீர்
சீர் பதினாறும் எட்டெழுத்துச்சீர் ஞானமாமம்.

இனி எட்டுதலைமைப்படுஞ் சீசெட்டும் கேள் துறாக்கும் சீவாபீது ,
 ன்குமாம். அவை பரம்புபோருகாடு, பாம்புவழங்குகாடு, களித்போருகா
 களிதவழங்குகாடு எனவும் பரம்புபோருகடது, பாம்புவழங்குகடது, களி
 போருகடது, களிதவழங்குகடது எனவும் வரும். இவற்றன் ஒன்றத்
 மூன்றுரியகை புண்மையின் முதற்கணின் தவற்றை யுரியகை விரண்டற்
 தனித்தனி முதற்காரம்பெய்து பின்னிசண்டற்கும் முற்றகாரம்பெய்து வ
 ரு நிலைமை யெய்துவித்துப் பின்னர் நிரியையையுரியகையொன்றினையும் மு
 த்காரமாகி வதனோடு முன்னார்க்குத் தவற்றை வேறுவேறு முற்றகாரம்பெய்
 நான்குதலைமை யெய்துவித்த எட்டாயிற்று. இவற்றன் எழெழுத்தாஞ் சீ
 பதினென்தும் எட்டெழுத்தாஞ் சீர் ஆறும் ஒன்பதெழுத்தாஞ் சீர் ஒன்றம
 ஆக இருதூற்றிருபத்துவான் வயிற்று. “அறுபதீ நாக வகுத்த வஞ்சியு
 மெவன் சீர்க ளிருதலைமை யெய்தி, காலைநீ சொக நான்குதலை யெய்தி, மி
 நான் கிருசீ நிருகாங்கு வலியெய்தி, மிருதூற் நிருபத்து வங்காய் விரியும்.”
 “அவற்றுளொன் பதெழுத் தாஞ்சீ சொன்று, மிருகாண் கெழுத்தா குஞ்
 ரொன்பது, மேழெழுத் தெய்துவ மூப்பத்து மூன்று, மாகாற் பத்து மூ
 று மாக, தூற்றெண் பத்தொன் நடிபுதழுமே”

இனி யடியுறநாத *நாற்பத்துமூன்று முதழுமாது:—எட்டுதலைமை
 ய்தவனவற்றில் அரவு விரவு குரவு என ஒன்பதெழுத்துச் சீசொன்று: நான்
 குசீல யெய்தவனவற்றில் அரவுவிரவுகாடும், புலிவிரவுகாடும், அரவுவ
 ருரவு என எட்டெழுத்துச்சீர்மூன்று: எட்டுதலைமை யெய்தவனவற்றில் அர
 விரவு குரவு, மின்னுவிசவுகாடும், அரவுமேவுகாடும், அரவுவிரவுகடது, அர
 வதங்குருகாடும், களிதவிரவுகாடும் என எட்டெழுத்துச் சீராத: ஆக எட்டெழுத்
 துச் சீசொன்பது: இரண்டுதலைமை யெய்தவனவற்றில் புலிவிரவுகாடும், பு
 வகுருகாடும் என எழெழுத்துச்சீர் நான்கு: நான்குதலைமை யெய்தவனவற்றில்
 அரவு விரவுகாடும், மின்னுவிசவுகாடும், அரவுவருகாடும், அரவுமேவுகாடும், அர
 வதங்குருகாடும், களிதவிரவுகாடும், புலிவிரவுகாடும், அரவுவருகாடும், மாவிரவுகாடும்
 புலிமேவுகாடும், புலிவிரவுகடது, புலிவதங்குருகாடும், மின்னுவருகாடும், அர
 மேவுகாடும், அரவுவருகடது, களிதவருகாடும் என எழெழுத்துச்சீர் பதினாறு:
 எட்டுதலைமை யெய்தவனவற்றில் மின்னுவிசவுகாடும், அரவுமேவுகாடும், அர
 விரவுகாடும், அரவுவதங்குருகாடும், களிதவிரவுகாடும், மின்னுமேவுகாடும், மின்னு
 விரவுகடது, மின்னுவதங்குருகாடும், பாம்புவிரவுகாடும், அரவுமேவுகடது, அ
 ருபோருகாடும், களிதமேவுகாடும், அரவுவதங்குருகடது, களிதவிரவுகடது,

* ஒன்பதெழுத்துச்சீர்-க. எட்டெழுத்துச்சீர்-க. எழெழுத்துச்சீர்-க.க.
 ஆக-ச.க.

னிறவழங்குநாவு என வொழைத்துச்சிப் பதினெந்து; ஆக வொழைத்துச்சிப் முப்பத்தாண்டு.

இனி ஒழிந்த துற்றெண்பத்தொன்றும் அடியுறமுமாயு:—“மூவெழுத் தச்சி ஶாருதி யொன்பாறு, நாவெழுத் தச்சி ஶோழாதி பத்து, மையெழுத் தச்சி ரொட்டாதி பதினென்று, மாதெழுத் தச்சி ரொன்பது முதலி, ஶாறு முபுருங் காலை மேல்வருஞ் சிர்க்குறு மூன்று தான்கு மைத்து, மாறு மெழுத் தா ஶுருஞ் சிர்வல், தாக்கங் வெண்கலா யுறந்த வடிந்தொகை, யெழுதாற் திருபத்து நான்கு மொழிப.” இங்ஙனங் கூறியவாற்றான் இயற்சிற் கட்டினாயடிக்குறழாவென்றுணர்க. உம். ‘கால்காய்த்து காமபுரிடி’ என்பது ஶுறெழுத்தடி. ‘கல்கூர்ந்தது வில்லோர்க்காம்’ என்பது வொழைத்துடி. ‘மண்பெய்தது மண்குளிர்ப்பு’ என்பது எட்டெழுத்தடி. ‘தேன்பெய்தது ரொழுநகர்ந்தொழும்’ என்பது ஒன்பதெழுத்தடி: இவை மூவெழுத்துச் சிற் ஶாசெர்க்காடு நான்கடியும் வந்தவாறு; ஒழிந்தனவுமண்ண. ‘மண்மாய்ச் சென வுள்வீழ்த்தது’ என்பது வொழைத்துடி. ‘விண்மாய்ச்சென மேற்றெழுத்தது’ என்பது எட்டெழுத்தடி. ‘காடோங்கிய கல்கெழுநகம்’ என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. ‘கோடோங்கிய குறும்பொறைமருங்கு’ என்பது பத்தெழுத்தடி. இவைநான்கடி நாவெழுத்தி ஶாசெர்க்காம் சின்றுறந்தவடி: ஒழிந்தனவும் அண்ண. ‘மலையெய்தென வான்வெண்ணென்று’ என்பது எட்டெழுத்தடி. ‘தலையெய்தெனத் தண்ணென்காவு’ என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. ‘கடம்பூத்தணர் கன்னவீழ்த்தொழும்’ என்பது பத்தெழுத்தடி. ‘யிழிநாங்கிணையின்ன்கரும்புவா’ என்பது பதினெனெழுத்தடி. இவை நான்கும் ஐவெழுத்துப்புவிசெர்க்காம் சின்றுறந்தவடி. இனி ஶுறெழுத்துச்சிற் வருமாறு, ‘அமைவிடுவோடி வஞ்சியோர்த்து’ என்பது ஒன்பதெழுத்தடி. ‘களை குாவன கானத்தனகு’ என்பது பத்தெழுத்தடி. ‘தினைப்புனத்தித னையற்பிரியாது’ என்பது பதினெனெழுத்தடி. ‘மனைக்குறமகள் கடைப்புறத்தரும்’ என்பது பன்னெனெழுத்தடி. இங்ஙனாறையொழிந்தனவு முதற்குறொண்க. வஞ்சி மூன்றுபாலும்போலச் சிறப்பின்மைவின் சுண்டிப்போதத்து கூறினார். ஒழிந்த மூச்சிடி சிறுவாவிற்றுகலின் அதற்குக் கட்டினாயடிக்குக் கூறிற்றினர்.

(௫௭)

௫௮. அளவுஞ் சித்தும் வெண்ணைக் குரிய

தனாவகை பொன்னுத் தன்மை யான.

இஃது ஆசிரியவடிக்கும் அதனைடத்தாசிய வஞ்சியடிக்கும் உரிய நிலைக்கறி வெண்பாவிற்குரிய நிலங்கடறுகின்றது.

இ-ள். அளவடிவையுடைய சிந்தையுமுள்ளும் என்ற எட்டுவது, பாயிற்ருரிய, தலைவகையொன்றாக தன்மையான், எ-று.

‘ஒன்றாகத் தன்மையான்’ என்றதனானே ஒன்றியவாகாவாயிற்று இயற்சொன்றிய வாகிரியத்தலை வாகாமையும் வெண்சீரிசிற் ப வெண்தொன்றிய வெண்டலை சொப்பலோசைக்குத் துள்ளலோசைக்கு பெயவாகவின் அதுவாராவென்றதும் கூறிற்றும். ஒன்றாதென்றதனாகத் தலை யொன்றுமென்று பொருட்குமேனும் அஃதிலக்கணமன்பு எனவே மூற்கூறிய இயற்சீர்வெண்டலையையும் வெண்சீரியற்சீரோ வெண்சீர்வெண்டலையையும் விலக்காமையுணர்க. உ-ம். ‘நின்று கெடிது பெயர்ந்து’ என்பது எழுழுத்தடியா யிசைநிலை நிறு அசைச்சீரியற்சீராய்த்தட்டது. ‘கந்தவரைச் சேர்வர் கலைநிறை சியார், பெற்றன மென்றே பெயர்ந்து’ இது பதினாண்டெழுத்தடிய வறித்தார் தேற்றியக்கா லஞ்சுவ நிலை’ இது பதினாண்டெழுது னஞ் சீர்வகையொன்றலிற் கட்டலையாகா. இதனும்பர் கெடிவ வந்தன சீர்வகையடியாம். ‘வானவரு கான்முகனும் வாகவனு மா ராவைருக் காணு வான்’ எனப்பதினாறெழுத்தான்வந்த வெண்சீரெ ளீர்வகையடி. ‘வானவரு கான்முகனும் வாகவனுக் காணுரே’ என்ப னலோசைக்குணர்க; இவ்வெண்பாவை எந்திகைச்சொப்பலெனப் பி னோர் கூறுவர். அவர் கூடும் ஒழுக்கையும் னுக்கையும் பெரும்ப பதினாண்டெழுத்தினிகத்து வாராவென்றுணர்க. மூச்சொன்வரும் ச மூதலிய மூன்றுநிலத்தி னிகத்து வாராகமையுரையிற்கொன்க. ‘மாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய், மாவருவாய் தேமா வாகு’ இ வருவாய் மாவருவாய் மாவருவாய் மாற்றினரே’ என இரண்டத்து ின்றவாறுக் காண்க இதனானே மேலீரடிக்கூட்டத்துத் தொடை னுக்காத் கலிக்கு வெண்சீரோடு தட்ட வெண்சீர்வெண்டலை கொள் ணர்க.

இ-ள். அளவடி மிகுதி யுளப்படத் தோன்றி யிருகெடி லடியுங் கலியிற் ருரிய.

இது முறையானே கலிக்குரிய நிலங்கூறுகின்றது.

இ-ள். இருகெடி லடியும் எ-து கெடி லடியும் சுழிகெடி லடியும். தோன்றி எ-து அளவடிக்குறித்தென ஐவகையடியின் மிகு, பதினமூன்றும் பதினாளுமாயி ளழுத்துக்களோடு தோற்றப்பட் யிற்குரிய எ-து கலிப்பாலிற் ருரியவாம், எ-று.

அவ்வடி யைத்தனான் மிருதியெனவே பதின்மூன்றும் பதினான்குமே
ர பெறுதும். இனிச்செர்வகையடிபாய் இச்சிலக்கரைத் தப்பி வருவன
கோன்க. உ-ம். “ஐயிரு தலையி னாகக்கர் கோமான்” “சுந்தமை
ய் சுரிவனர் பித்தையன்” (பாலையக்கலி-௨) எனப் பதினென்றும் பன்
னும் எழுத்தான் வந்தன. (௫௧)

௭௦. நிராமுதல் வெண்சீர் வந்துநிறை தட்பினும்
வரைநிலை யின்றே யவ்வடிக்கென்ப.

இதவும் அவ்வடிக்கெய்தியதோர் தனைவிசுத்ப்புகடறுவென்றது.

௫-ம். நிரை.....தட்பினும் எ-து சிறையீற்றியத் திரும் நிரையீற்
ரிய வரிச்சீரும் சிற்ப நிராமுதல் வெண்சீர்வந்து சிறையாவொன்றியக்
கும். வரைநிலை.....கென்ப எ-து கட்டளையடிக்கு நீக்குநிலையின்து ;
வே கலித்தனையாம். எ-று.

உ-ம். “மணிபுரை திருமார்பின் மறுத்தயங்கத் தோன்றுக்கால்” என்
த திருமார்பின் என்னு நிரைமுதல் வெண்சீர்வந்து மணிபுரை யென்னு
வீற்றியத்திரோடு தட்டுக் கலித்தனையாயிற்று. “ஒங்குநிலை யகன்மார்பி
நிதிசமு மாமேனி” இது சிறையீற் றுசிரியவரிச்சீரோடு அவ்வாறு
து ; எனவே நிரைமுதலியத்தீர்வந்து நிரைதட்பினும் அதனோடு கோ
ல் வெண்சீர் வந்து ஒன்றாதொழியினும் துள்ளலோரை பிறவாணையிற்
றையடியாகா என்றவாறு. அவ்வடிக்கெனவே இவ்விதி கட்டளையடிக்க
டறுவது. இதனானே சிறையீற்றியத் தீர்ப் பின்னர் நிரைமுதல் வெண்
சீர்முதல் வெண்சீரு முதல்வந்து பின்னர் வெண்சீர் அடுக்கிய வெ
ணை வரினுஞ் சிறிதுதுள்ளலோரை பிறத்தவின் அதனைச் சீர்வகையடி
கறுண்க. உ-ம். ‘அணிமுக மதியேப்பப் வம்மதியை நனியேயக்கு, மணி
மா மாதழகின் பின்னொப்பப் பின்னின்கண்’ (குறிஞ்சிக்கலி-௨௮) என
பனவும் பிறவுமாம். (௭௦)

விராஅய தலையு மொருநிலை யின்றே.

இதவும் அவ்வடிச் சீர்வகையான் உருசுத்தோர் விதி.

௫-ம். சீர்வகையான் வருங்கலியடி தலைவியினும் சடியப்பட்டா. எ-று.

என்றது வெண்சீரோடும் குறித்த சீரோடெவிராஅய்த்தட்பினும். எ-று.

‘மடியிரான் செல்வம்போன் மரணந்த வர்கெல்வம்’ (பாலையக்கலி-

கூச) எனவும் 'வயக்குதாமண்டிலம் வடமொழிப் பெயர்பெற்ற' (செய்-௨௪) எனவும் பிறவாறும் வரும்.

௩௨.. இயற்சீர் வென்னடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைஞ்சுரி மாபி விற்கவும் பெறுமே.

இது வென்னடி ஆசிரியத்துள் வருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள், இயற்சீர் வென்னடி எ-து இயற்சீர்வெண்டளை யாசிரியர் கெண்வரும் வென்னடி. ஆசிரிய.....பெறுமே எ-து ஆசிரியப்பாலின்க ளிற்றத்தூரிய மாபிவோ நற்கப்பெறும். ௩௩.

உம்மை எதிர்மறை. ஆசிரியவாடியோடு மயங்கி அதற்குரிமைபூண்டிற்ருமென்பார் நிலைஞ்சுரிமாபினென்றார். இதனானே மயங்காமல் இயற்சீர் வென்னடி முழுதும்வரவும் பெறுமென்றால் கொள்வாருமுளர். ௩௪ 'எறம்பி யணியிற் குறம்பல் களைய, வுலக்கல் என்ன பாதை யேயி கொடுவி லெயினர் பகழி மாய்க்கும்' (குறந்தொகை-௭௨) என இயற்சீர் வென்னடி பின்வருகின்ற ஆசிரியவடியோடு மயங்கிவந்தது. இனி 'கொல்லில் வேட்வென் கொள்வேட் டெழுந்த, புதர்முக யானை றதன்மீ தழுத்தி செக்கோற் கடுங்கணை போலு மெழுஅது, கெஞ்சல் கவர்த்தோ ணினையி' க்கண்ணே' இது வென்னடிமுதும் வந்ததென்று பெயர்கிரியர் காட்டினு இதுனை அகவலோரை பிறக்குமென்றகொள்வின் இயற்சீர் வெண்டளை வ்ருமென்ற கட்டளைவெண்பா வின்றுமென மறுக்க. இனி ஆசிரிய தன் இங்ஙனம் வ்ருமெனவே வெண்பாலினுள் ஆசிரியவடி முழுவதா தன்றையோடு வாரா சிறிது வருமென்றகொள்க. அது கவிக்கும் பரிடற்கும் உறுப்பாய்வரும். வெண்பாக்களில் ஆசிரியத்தனை வருமேனும் அக வெண்டளைக்கொச்சகமாமாறுமுண்டக. (க

கூக.. வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முனவென மொழிப.

இது மூன்றுபாலிற்கும் இஞ்சீரடியும் வருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள், வெண்பாலோடு கலிப்பாலோடு விராஅயும் ஆசிரிய வோடு விராஅயும் வரும் இஞ்சீரடிகளும் உனவென்று கூறுவர் புலவர். ௧

* 'கொல்லில்.....கண்ணே என்பது செய்யுள்முழுதும் இயற்சீர் வென்னடியான வந்தது' என்பது பேராசிரியருரை. (செய்-௭௨)

தர்சனத்தின் விருதை.

என்தோ தன்மையென்றது அப்பாக்களை. வெண்டனெவெனவே இரண்டு வெண்டனையும் அடக்கலின் அவற்றுள் வெண்டெவெண்டனையாவதற்குத் தீர்மானமென்பாவது சிவனைக்கவியும் அடங்கிற்று. இனி 'நினைமுதல் வெண்டி' (கப) என்னுஞ் சூத்திரம் இதற்குகாசமாதலின் கட்டளைக்கலித் தும் ஐஞ்சொடி கொள்க. . தனியென்றதனஞ் கட்டளையென்பவியிற்றும் கொள்க. அடியும் என்ற உம்மைவான் வெண்பாவிலுள் மிகவுஞ் சிறுபா த்மை வருதல்கொள்க. உவ்வென்றதனஞ் கலிப்பாவிலுள்ளும் அதற்குறு ப்பாய்வரும் பாக்களுள்ளும் பெரும்பான்மை வருதலும் ஆகிரியத்தன் அடு த்வருதலுக் கொள்க. 2-ம். 'கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதளங்க, வொ ன்சொப் குருதியுளோடு கிடப்பதே கெண்டிக், கெழுதகை யில்லென் கிடத் துடப் பன்னு, அழுதகண் ணீர்துடைத்த கை' எனவும் 'கிடங்கிற் கிடங் கிற் கிடந்த கயிலைத், தடங்கட் டடங்கட் டளிரியல் கொள்ளாள் கிடக்கில், மரையாற் பொலிந்தகை ஹையெயிற்றுச் செவ்வா, யிரையாடன் கண்டனெஞ் கு மென்று.' எனவும் இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சொடி வந்தவாறுகாண்க. 'அவனரித்த கொடியெவையோ ணகம்புக்கா ணாகலையன் தகற்றியே' என டும் 'அனரின சலிப்பொறித் துத்திமா னகத் தெருத்தேறித், துணியிரு ம் பனிரும்பித் தொட்டெழ்த்து மலைத்தனையே' எனவும் இவை கலியுள் ஐஞ் சொடி வந்தன. 'தனைமிகு தெரவகவகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக' (குறி த்டிக்கலி-உ) என்று கலிக்குறும்பாயிவ ஆகிரியத்தன் ஐஞ்சொடிவந்தது. பிற லுதம்புக்கலிதல் கலித்தொகையுள் ஐஞ்சொடி வருமாத காண்க. 'சிறு சோற்றிலு னளியல் கலத்தன் மன்னே' (புறம்-உஉ௮) என்பது முதல்கக ளங்கடி ஆகிரியத்தன் ஐஞ்சொட்கி வந்தன. தன்னினமுடித்தல் என்பத ன்ற கட்டளை யாகிரியத்திற்குவருமேனா முணர்க. இன்னும் ஐஞ்சொடியும் என்ற உம்மைவாறற் கொச்சுக்கலிக்கு ஐஞ்சொடியும் வருமாறுகொள்க; 'மன் தபார்த்த கின்றதாயைக் கன்றுபார்க்கு மின்னும்.வாசாள்' எனவரும்; இது னை இனமென்பாருமுள் பின்னுள்ளோர்.

(கஉ.)

கச. அறுசொடியே யாகிரியத் தனியென்தோ.

கெறிபெற்று வருஉ ரோடி முன்னே.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி; கலிக்கு ஐஞ்சொடி வெய்தியதன் மேலே அறுசொடியும் எய்துவதித்தலின்.

கு-உ. ரோடி முன்னே எ-து ஐஞ்சொடிக்கு முன்னுள் பின்னும். அது ஐஞ்சொடியும் எ-து அறுசொடி தனக்குரிய வெண்டனையென்க. இஃது தனியேனெ லுதகப்பெற்ற கட்டக்கு கலியினுள். எ-று.

முன் எந்ததனை இடமுன்னாகவுங் காலமுன்னாகவுங் கொண்
யொடும் என்ற உம்மையாற் தனக்குரிய வெண்ணீர்வெண்டனையான்
லும் மயங்கிவருதலும்பெற்றும், உ-ம். *முன்னைத்தஞ்சிற்றின்
யெம்முள்†+கணாபொரு காண்யாற்றங் கல்லத ரொம்முள்ளி.....வராக்
இவை முன்றமுடி நோடியாக முன்னும் பின்னும் அறுசொடி வந்தன
தற்கு ஆறுஞ்சிர்க்கு ஆசிரியத்தனையான் வந்தன. தெறிபெற்று எந்த
பாக் கட்டளை விட்டன்றி யொருசெய்யுள் முழுவதுஉந் தானே வந்
தொன்க. ‡ “தொக்குத் துறைபடியுந் தொண்டை யஞ்செய் வாய்
தொண்மேற் பெய்வான், கைக்கொண்ட நீருட் கருககண் பிறழ்வ க
தெண்ணி, மெய்க்கண்ணனும் பெய்கல்லார் மீண்டுங் கணாக்கே தெ
மிளிர்வ காண, செக்கர் மணற்கிணக்கு மேழை மகளிர்க்கே தெ
கொற்றை”. எனவரும்: இவை கொச்சகக்கவி. “வனாபுணா துணாடே
மணநாறு நறுதுதல் பொருட்டு வந்தோய்” என ஆசிரியத்தனை
அறுசொடி வந்தது. கட்டளையன்றேற் தனையென்றதனை நூற்சொடிக்கு,
கோட வின்னென்றார்; இவற்றிற்குத் தனை வரையறை வின்று. இவ்
பின்னுள்ளோர் இனமென்பர்.

௬௫. எழுசி டடியே முடுகிய னடங்குர்.

இது முறையானே கலிக்கு எழுசொடியாமாறு கூறுவின்றது.

* முன்னைத்தஞ்சிற்றின் முழங்கு கடலோத சூழ்சிப் பெயா
வண்ணைக் குணாப்ப லறிவாய் கடலையென் றலறிப் பெயருந்
தன்மை மீடவார் தணந்துருத்த வெண்புத்தம்
புன்னையரும் பேயென்னப் போலாரைப் பேதுறுக்கும் புகாடு
இது முன்றமுடிருறைத்து முன்னும் பின்னும் அறுசொடி வந்த,
பேராசிரியர் காட்டியது.

† கணாபொரு காண்யாற்றங் கல்லத ரொம்முள்ளி வருதி ராயி
னனாயிருந் யாமத் தடுபுள்ளோ தும்மஞ்சியகன்று போக
நையுருமே துங்கைவே லஞ்சக தம்மை
வரையா மக்கையர் வவ்வுத லஞ்சதம் வாராலையோ.

‡ இஃது சுற்றயலடி குறைத்து இயற்சொச் சிறப்புடை வெண்ட
னும் சிறப்பில் வெண்டனையானும் வந்த ஆசிரியநேர்த்துறைக்கு யாடு
கலயிருத்திகாரர் காட்டியது (௭௬.)

§ இது பேராசிரியர் காட்டியதே. (செய்-௭௭.)

கு-ள். எழு சொன் வரும் அடியே முடுகியத்தண்ணே பயின்று நடக்
க-று.

சுதாம் பிரிவில், உ-ம். “கவிரிதழ் கதுவிய துவரித முரிவையர்கவியழிற்
தொழி விரையாட்” என எழுசொடி முடுகியத்தது. இவை கவிக்கும் பரி
ந்தும் உரிய, முடுகாத எழுசொடி வந்துழிக் காண்க. (கவி)

க. முடுகியல் வரையார் முதலீ அடிக்கும்.

இஃது எய்தாத செய்துவித்தது; எழுசொடியே வன்றி அதுசொடியும்
சொடியும் முடுகு மென்றவின்.

சு-ம். எழுசொடிக்கும் ஐஞ்சொடிக்கு முன்னின்ற அதுசொடிக்கும்
சொடிக்கும் இம்முடுகியல் நீக்கார். எ-று.

முதலீசொடிக்கும் என்ற வும்மை எச்சவும்மை யாதலின் காற்சொடியும்
தனைப்பயிலாது முடுகுமென்க. உதாரணம் மேலைக்குத்தித் துட் காட்
ம். (கக)

எள. ஆசிரிய மருங்கினும் வெண்பா மருங்கினு
முவகை யடியு முன்னுத லிலவே.

இது முடுகியல் இன்னபாவிற்ரு உரித்தெய்திவந்தது.

கு-ள். தனியேவரும் ஆசிரியப்பாவினும் வெண்பாவினும் முடுகிய
டி முன்னும் வாப்பெரு. எ-று.

முன்னென்றது காற்சொடியும் ஐஞ்சொடியும் அதுசொடியுமான அடினை.
சொடி முன்னுதலின்று என்றதனால் முந்உறிய மூன்றடியானும் வரும்
நடுகியலோடு விரா அய்த்தொடர்ந்து ஒன்றாய்க் கவிக்குறுப்பாவவரும் ஆசி
யமும் வெண்பாவுமுள என்று கொள்க. உ-ம். “நெறியறி செறிஞறி
நிரிபி பறியா வறியனை முத்தரீஇத், தகைமிடு தொகைவகை யறியுந்
நன்றவ ரினமாக, வேய்புணை மென்றோட் பசுவையு மம்பலு, மரையப் புணர்
செயு மெல்லா முடவீச்சு, சேயுயர் வெற்பனும் வந்தன்ன, பூவெழி லுண்
கணும் பொலிகமா வினியே” (கவி, குறிஞ்சி-௩) இஃது அதுசொடியும் ஐஞ்
சொடியும் முடுகி ஒரு தொடராய்வந்த ஆசிரியம். “தகைவகை மிசைமிசைப்
பாய்மா சார்த்துட், செதிரொதிர் சென்றார் பலர்” (கவி, முல்லை-௨) எனவும்,
“இரிபெழு பதிப்பதிர் பிகுத்துடன் பலர்கீச்சு, வரிபரி பிறப்பிதபு குடர்சேராத்
குத்தித்தன், கோடழியக் கொண்டாணை யாட்டித் திரிபுழக்கும், வாடிஸ்

வெருளி யெழிலேறு கண்டையிஃதொன்று, வெருவரு து மமெடுப்படு
ண்டு, திரிதருங் கொல்களிதும் போன்ம்' (ஹெ முல்லை-௩) எனவும் இ
காற்சொடி முடுகியலோடொன்றும் வந்த வெண்பா. இதனுள் ஐஞ்சொ
வந்தது. "மேனிலை மிகலிகளின் மிடைகழி பிழிபுமேற் சென்று, வே
புரையிறத் திறநுதி மருப்பின் மாதஞ்சான், பாணித வெண்ணெ யெருத்த
ப்பாய்த்தானைக், கோணுது சூத்து மிளங்காரித் தோற்றக்கான், பான்
சேர்ந்த வாயினாக் கொள்விகெரு, கீனித வண்ணலும் போன்ம்" (ஹெ
முல்லை) என ஐஞ்சொடி முடுகியலோ டொன்றும் வந்த வெண்பா. "மல
புகலெழ வலர்மலர் மணிபுரை கிரிந்தோள் பிணைஇ, யெருத்தோடியில்
த் தோன்றினன் சேன்றி, வருத்தினன் மன்றலில் வேறு" (ஹெ ஹெ
இஃது அஞ்சொடி முடுகியலோ டொன்றும் வந்த வெண்பா. இவற்றை உ
மென்னுமோ வெனின்:—என்றும்; அசாகமாவது பிற்தொன்றே
கூட்டி சூத்துவியாமற் குணேபோய் அந்து சிற்பதாம். அது பரிபாடந்
புளுதுப்பென்பர்; இது பிற்தொன்றனோடு கூட்டி சூத்துவித்துக்கொ
குசித்தாம் இவ்வேறுபாவு அறிக.

கூறு. ஈற்றாய ஹைய பாசரிய மருங்கித்

சேற்ற முர்ச்சித் தாகு மென்ப.

கூறு. இகடும் வயிரவாச் தொட்டபுணர் வேரே.

இரண்ட சூத்திரமும் உரையியைபு வேக்கி உடன்குறித்து. இ
அசிரியத்துட் சிந்தையருமென வந்தாததெய்தலித்தது.

திரு. அசிரிய மருங்கி வீற்றவலியே தன் தோற்றாவு முர்ச்
செடைத்தாய் வாத்வேண்டி; தொட்டபுணர்வேர் இடையிலும் வருத
கீக்கார். ௪௮௭.

பேராய் பிரிசலை. முர்ச்சித்து என ஒருமை கூறியவதனும் ஈற்றது
க்கண் ஒன்றே வருதல் பெரும்பான்மைபென்றும், தொட்டபுணர்
வன்றதனால் இடை இயன்முனைந்து வருதலும், தோற்றம் என்றத
இடையொன்று வருதலும் கொள்க. உ-ம். "தலத்திலும் பெரிதே வான
முயர்ந்தன்று, கீரினு மாதள வின்றே சாரத், கருக்கோற் குறிஞ்சிப்
கொண்டு, பெருத்தே னிறைக்கு காடகொடு கட்பே" (குறுத்தொகை
இஃது ஈற்றவாது முர்ச்சித்தாயிற்று. "கீரின் தண்மையுந் தீவின் வெம்
யுந், சாசந் சார்த்து தீயத் தீகுந், சாச குடன் கேண்மை, சாச சாசந்
சது, தீயத் தீயத் தீய்தொல் ளாவே" இஃது இடையிணைபுண்டது வந்தது

* “திறியகட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே
பெரியகட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்த் துண்ணுமன்னே
சிறுசோத் றுணு கனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ் சோத் றுணு கனிபல கலத்தன் மன்னே
யென்பொடு தடிபடு வுறியெல்லா மெமக்கியு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாக் தானிற்கு மன்னே
காத்த காறுத் தன்னையாற்
புலவாநா மென்றிலை தைவரு மன்னே
யருத்தலை விரும்பாண சகன்மன்னடைத் துறையுரிஇ
விரப்போர் கையுளும் போவிப் புரப்போர்
புன்கண் பாணை கோச வஞ்சொணுண் டோர்க்கிப்
புலவர் காவிற் சென்றுவீழ்த் தன் தவ
னருகிதத் தியங்கிய வேனே
யாசா கெத்தை யாண்டினன் கெய்வோ
வினிப், பாடுகரு நில்லைப் பாடுகர்க்கொண் தீருகரு நில்லைப்
பனித்துறைப் பகன்றை கறைக்கொண் மடமார்
குடாறு வைவி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
நியாது ஓயு முயிர்தவப் பவவே” (புறம்-௨௩௫)

இதனுள் ‘காத்த காறுத் தன்னையாற்’ எனவும், ‘அருகிதத்தியங்கிய வேனே’ எனவும் தனித்துவந்தன. ‘பெரியகட் பெறினே’ என்பது சொற்சீரடி. இதனைக் குறையாகக்கிக் குறையும்கவருமென்புர் பின்பு துள்ளொழிவாகியார்†. ‘உப்பிலாஅ வலிப்புழக்கல்’ (புறம்-௨௩௬) முதலிய வஞ்சியடி.

(௧௬)

* உணாயகிரியி, இதனைப் பறினேழடி யாகிரிய மெனக்கொண்டு, இதனுள் “எழாமடியும் பண்ணிண்டாமடியும் முச்சிரான் வந்தன; மூன்றாமடி முதலாக ஆறுமடியிருவிய காண்கடியும் பதினொலாமடியும் ஐஞ்சிரான் வந்தன; இரண்டாமடியும் பதினொன்றாமடியும் அஞ்சிரான் வந்தன; ஏனைய காண்கு சிரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடியமக்காகிரியமாயிற்று” என்றார். (தொல், செய்யுளியல், ‘வெண்டிவ்வியையும்’ என்பதனுடைய)

† யாப்பருங்கலவிருத்திகாரர் ‘இணைக்குறையிடைபல குறைத்திறி னியல்பு’ என்பதனுடைய ‘திறியகட்பெறினே’ என்னும் புறப்பாட்டை எடுத்தோதி ‘இஃது இருசொடியும் முச்சொடியும் இடையிடை வந்த இணைக் குறையாகிரியப்பா பிறவுமென. என்னே? “அனவுடிபுத்தமு மாகியு மாகித், குறைய சித்தடி யென்கு விராண்டு, மிடைவா கீதப் திறிணைக்குறையாகும்” என்பார் காக்கையாடியியார்’ எனக்கூறினார்.

எ-ஓ. முச்சிச் முரற்கையு னிறையவு நிற்கும்.

இது கவிக்குச் சிந்தையும் வருமென வந்தாததெய்துவித்தது.

இ-ங். முரற்கையுள் எ-து கவிப்பாலினுள். முச்சிச்.....நிற்
எ-து முச்சொடி ஒருசெய்யுள்முழுதும் நிறையவு நிற்கும். எ-று.

உம்மையான் முதலிடைகடை என்னும் முன்றிடத்தும் ஒசோவடி
யும் இரண்டும் பலவுமாய வடியாயும் நிற்கும் என்றவாறு. உ-ம். 'நீர்க்
கண்கலுழித் தாங்குத், கார்க்கைக் கண்டனல் காநலர், தேர்வாக் கண்டில
ளே, பீர்வாக் கண்டனல் தோனே' முச்சொடி முழுதும் வந்தது. 'அரி
பறுப்பன சுற்றி, யெரிநிகழ் கணிச்சியோன் குடிய பிறைக்க, னுருவ ம
போலக், குருதிக்கோட்டொடு குடர்வ வந்தன' (முல்லைக்கலி-௩) 'உ
ருடுகியலான் முதலடியும் முன்றாமடியும் முச்சொய் வந்தது. 'நின்
னாற் காண்பென்மன் யான்' (குறிஞ்சிக்கலி-௩) இதுவும்இடையில்வந்த
'செய்தானக் கன்வன் மகன்' (ஐங்குறு-௧௨) இஃது ஈற்றில் வந்தது. பல
வந்தன வந்துழிக்காண்க. (4

எ-க. வஞ்சித் தூக்கே தொதுக் கெய்த்நே.

இது வஞ்சிக்குஞ் சிந்தடி வரும் என்பின்றது.

இ-ங். வஞ்சிப்பாலினிறுதி ஆசிரியப்பாலினிறுதிபோன்று இதக. எ-

'செத்தாக்கியற்று' என்ற மாட்டேற்றானே, ஆசிரியத்திற் கோ
தானாக் தனையானும் சுற்றயலா முச்சொடியாய்வருதலும், இடைக்கண்
சொடி வருதலும் பெறப்பட்டது.

உ-ம். "வான், வளத்தா மறுப்பட்டன

செவ்வா னத்து வனப்புப் போன்றன
தான், களங்கொளக் கழல்பறைத்தன
கொல்ல லேற்றின் மருப்புப் போன்றன
தொல், துவைத்தம்பிற் துணைதோன்றல்
நிலைக்கொகா விலக்கம் போன்றன
மாவே, யெறிபதத்தா விடக்காட்டக்
கறுப்பொருத செவ்வாயா
னெருத்துவல்லிய புலிபோன்றன
கனிதே, கதவெறிமகச் சிவந்துறாஅய்
துறிமழுக்கிய வெண்கோட்டா

ஐயிருண்ணுங் கூத்துப்போன்றன
கீயே, யவஞ்சுரைப் பரீஇயிவுளிப்
பொலந்தேர்மிசைப் பொவிவுதோன்றி
மாக்கட னிவந்தெழுதருஞ்
செஞ்ஞாயிற்றுக் கவினைமாதோ
யனைபை யாகண் மாதே
தாயி னாவாக் குழவி போல

வோவாது கூடலின் னுடற்றியோர் காடே” (புறம்-௩)

ஊ முச்சீடியிடைவந்து மண்டவவாசிரியத்தானிற்றது. “அரிமயிர்த் திா
சுமுன்னை” என்னும்பாட்டினுள் “இழைபெற்ற பாடினிக்குக், குதப்புணர்
தீர்த் கொளவல்பான் மகனும்மே னனவாக், கொன்னதற் புரந்த தாமரை,
வெள்ளி காராத் பூப்பெற் றிசினே” (புறம்-௧௧) இஃது சுற்றயலடி. முச்சீர்த்
தாவிச் செந்தாக்கியற்று யிற்ற வஞ்சிப்பா : தனிச்சொற் பெறுமென்று பின்
னுள்ளேய் கூறிய தால்கின் சான்றோர் செய்யுட்காகவென்று கொள்க. சுற்
றடி வரைந்தோதவே, இடையினெல்லாவடியும் வரப்பெறுமாயிற்று. ‘கேரி
ழை மகளி ருணக்குணாக் கவருங், கோழி பெறிந்த கொடுக்காற் கணக்குணை’
(பட்டினப்பாலை) என ஆசிரியவடியும் வெள்ளடியும் இடைவந்தன. (௧௧)

௭௨. வெண்பாட் கூற்றடி. முச்சீர்த் தாரும்.

இது வெண்பாவிற்கு முச்சீர் வருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். வெண்பாவினிறுதியடி முச்சீரான்வருதலை கூடைத்தாரும். ௭-௩.

உதாரணம் மேற்காட்டுதும். சீர்த்தென்னுது ‘ஆகும்’ என ஆக்கங்
கொடுத்தமையான், அத்திறையாக்கமின்றி காற்சொன் மண்டலித்து வரு
தலும், இடையினும் முதலினுஞ் சிறுபான்மை முச்சீரான் வருதலும். கொ
ள்க. ௨-ம்.—

“அறையருவி யாடா டினைப்புனமும் காவான்
பொறையுயர் தன்னிலம்பிற் பூந்தழையும் சொப்பா
ளுறையவன் வேழுமொன் றுண்டென்ற னன்னை
மறையதகீர் வாழிய மையிருங்-குன்று” என மண்டலித்து
ந்தது.

“அட்டாஹும் பால்கனவயிற் குன்றா தளவகாய்
கட்டாஹு கண்பல்லார் கண்பல்லார்
கெட்டாஹு மேன்மக்கன் மேன்மக்க னோசக்கு
கட்டாஹும் வெண்மை தரும்”

புதுமுதலா.

“நாளுமான் நீயாப் பகலும்
பகாஅது கண்புடைக் கேளிர்ப் பிரிவுந்
தகாஅது னிவனென்னுஞ் சொல்லாரிந் கான்தும்
வகாஅது தொழிக வெமக்கு.”

இது சான்றோரெல்லாரும் பிறைதொழுததேனும், பாட்டாய் வு
லின் மந்திரமாகாது. இனி,

“வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவ
ஞன்மாடக் கூடவிந் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைந் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது”

“கறைப்பற் பெருமோட்டிக் காடு சிழுவோட்
கறைத்திருந் சாந்துதொட் டப்பே
*மறைக்குமா மாட்டாது மந்துந்தன் கையைந்
குறைக்குமால் கூர்க்கத்தி கொண்டு”

இவை ஐயவையுந் காரணக்காலம்மையுந் கூறியன.

“உலகு பரிப்பப் பசிக்கு ஞலகு
துயர்தோத் திரு னலவு
ந் துத்திவாய் வஞ்சி யுடையாழ்வி பெண்ணு
மொருத்திய லுண்டிய வலகு.”

அங்ஙனம் செய்யுள்செய்த முன்னோரைக்கண்டு பின்னுள்ளோர்
கூறச் செய்யுளாகச்செய்தலின் இவற்றை †ஆரிடமென்பார் இவ்விதயந்
தார். (6)

* “மறைக்க வறியாது மந்தந்தன் கையை” எனவும் பாடம்.

† “வரிசை பெரிதுடையர் கட்டுமெட் தாயர்
புரிசை பொருகாரா சாமலமெட் தன்னீருந்
தன்னிலத்து வல்ல புரிசைக்குந்
தெற்கொத்தித் தோன்றுந் திருகென் மலிவேனம்
பொற்கொத்தி புக்கிருக்கு மார்”

“வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம் பஞ்சவ
ஞன்மாடக் கூடவிந் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைந் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியுட் காக்கை கரிது”

எக. அயாத்திரித் தாகு உ மய்யி ஹம்.

“அகாச்சிராகும்” எனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

“கிடங்கித் கிடங்கித் கிடத்த கயிலைத்

தடங்கட் டடங்கட்டளிரியலாச் செல்லாச்—கிடங்கித்

வலையாத பொயித்ததோன் வலவெயிற்றுச் செல்வா

விரையாட்டி கண்ணொக்கு மென்று” இத்தொடக்கத்துப் பொய்

வயர்வந்தும், நடழங்கிப்பகவர் செய்த வாகதேவனாக் கித்தழ முதலாகிய
தொள்செய்யுட்களும் வப்பாதபடுமோவெனின்:—ஆரிடத்தெய்யுள் வணப்ப
கித் துரிடமென்பது உவையத் செய்யுள் கட்டுவதெய்ய உறுப்புகளின் மிக்குக்
தடைத்தும் கிடப்பனவெனக்கொள்க. “வரிசைபெரிதுடைவர்” என்பது
கித்தை; அல்லா மிக்குக் குறைத்தும் வந்தன. அங்வாரிடச்செய்யுள் பாடு
தற்குரியார், ஆக்குதற்குக் கெடுத்ததற்கும் ஆற்றலுடையோராயினர்: அவர்,
இம்மைமறுமை முக்காலமுமுணர்ந்த இருபுகளெனக்கொள்க; என்னை?

“உவையத் செய்யுட் கோதிய வவவையித்

குறையயும் விதப்பயும் குறையா வாத்

விரகுநன் மொழிதவி னுரிட மென்ப” எனவும்,

“ஆரிடச் செய்யுட் பாதெத் குரியோர்

கத்தோ நதியா வநிலமிக் குடைவோ

முடிவாகக் காலப் பண்புமுறை யுணகு

மார்தல் ஈவந்த வகுத்தவத் தோரே” எனவும் சொன்னார் பாட்

டியம்மாபுனடயார். வடதுறுடைவாரும் பிங்கலமுதலாகிய சாதோபிதி
“ஐன் விருத்தகாதி முதலாகிய விகற்பங்களாத் கிடத்த உவையத் கலோக
விரை மிக்குக் குறைத்தும் கிடப்ப இருபுகளாத் செல்லப்பட்டனவந்தை
துரிடமென்ற வழக்குவரெனக் கொள்க; அத்தேயேனின்:—

“வரி விரண்டுஞ் திறக வெயில்வரிக்குத்

காருடைய பீலி கடி காவாட்டிரிய

வத்திழர் வாயா வணியவிலே போன்றதே

பொத்தோன் டுச்சிப் பிசையு”

“உடையார் சென்றக்கா லுசெல்லாக்கு் கற்ற

முடவாக் கோலுன்றித் சென்றக்காத் கற்ற

முடைபவரும் வேறு படு”

“கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுணிக்

வொண்ணெடு குருநிலி யோடு கிடத்ததே—கெண்டக

இது பே. புற்கு வந்தியதோர் விதி.

கெழுதகை வில்லென் டிடத்துடப் பன்னு

எழுதகண் ணீர்துடைத்தகை” என்றித்தொடக்கத்தன (நீதித்திராள் செய்யுளும், ஓளவையார் செய்யுளும், பத்தினிச் செய்யுளு லாகவுடையனவெல்லாம் எப்பாற்படுமெனின்— ஆரிடப்போலியென் னூரிடவாசகமென்றும் வழங்கப்படுமென்க, இவைவெல்லாம் இருபுள்ளி எணையோராதி, மனத்ததுபாடவும், சாஷவுங் கெடவும் பாடவும்வல்ல பாரணர் கல்லாடர் மாமுவர் பெருத்தலைக்காதர் பெருஞ்சித்திரர்—இத் டக்கத்தோரும் மிக்ருங்குறைத்தும் பாடப்படுவனெனக் கொள்க; என்!

“மனத்தது பாடு மாண்பி னேருஞ்

சினத்திற் கெடப்பாடுஞ் செவ்வி போரு

முனிக்கணச் செய்யுண் மொழியவும் பெறுப” என்றார்

யார்மபுடையார். வாலாறு:—

“இலையல வாலினு மெட்டி பழுத்தாற்

ருலையல வாக்களி கொண்மின லாகா

வினையான் முலையலங் கொண்டு முறுவலிக் கின்ற

வினையுடை கெஞ்சினே வேதுகொ ளீரே”

(திருமுலம், மகளிரிழிவு

இம்முலிவாக்கி யிக்குவந்தது; “வச்சியம் வாலி கிறைமதி முக்கோண, (நிரேர் வாக்கல் விலங்குறத்த, லுட்சக் காவட்டத் துட்புள்ளி யென்ப புட்காணர் கண்ட் புணர்ப்பு” இது மத்தியதுலிற் புட்காணர் கண்ட துக்குறிவென்பா; இஃது இரண்டாமடி குறைத்துவந்தது. ‘கிடா டிடவிலல்’ என்பது பொய்கைவாக்கி யிக்குவந்தது. “கறைப்பற் (மோட்டுக் காடு கிழுவோட், கறைத்திருத்த சான்றைத்தொட் டப்பேய், ப ச்ச வறியாது மற்றதன் கைபைக், குறைக்குமால் கங்குத்தி கொள இது பூதந்தாநுங் காரைக்காற்பேயளநும் பாடியது; இஃது இரண்ட குறைத்துவந்தது. அறிவுடை நம்பியார் செய்த கித்தம் எப்பாற்படுமெ னின்:—தாக்கலோரைத்தாய்ச் கரிதகத்தருகு தளிக்கொலின்னித் “ ரும்பிணர்த்தடக்கை” என்னும் வஞ்சிப்பாவேபோல வத்தமையால், ச சொலிலலா வஞ்சிப்பாவென வழங்காமோவெனின்:—வழங்காம்; செ வுறுவலாய் வஞ்சியடியால் வந்த பொருளுறுப்பழித்தமையால்: உறு செய்யுளெனப்படும். துடறுக்கிற்பகவர் செய்த வாகதேவனுர் கித்தமும் ன்ளோரைகொண்மெ, கொன்னாது மிக்ருங்குறைத்தும் வாலானும், டு களாற்பாடப்படுதளானும் ஆரிடச்செய்யுளேயாம்.” (யாப்பறங்கலவிந

கு-ம். அவ்வெண்பாவின் சுற்றிவரும் முச்சொடியின் இறுதிச்சீர் அசைச்சொல் சிற்றும். எ-று.

‘இயற்சீர்ப் பாற்படுத்தியத்திறன் கொளலே’ (செய்-உஅ) என்பத னுள் வெண்பாவின் முதலுயிரிடையும் இயலகைச்சீரிசண்டும் வாரா: உரிய கைச்சீரிசண்டும் வரும்: என்பதனை, ஈண்டு இறுதிக்கண் இயலகைச்சீரும் உரியகைச்சீரும் வருமென்றவாறு. (எங்)

எசு. கேரீற் றியற்சீர் நிகாபு நிகாபுஞ்
சீரோற் றிறாஉ மியற்கைய வென்ப.

இஃது அவ்வகைச்சீர் காண்கணுள் சிளையும் சிளையும் இன்னுழி நின்று இன்னவாறு தட்டும் என்கின்றது.

கு-ம். சிளையும் சிளையும் கேரீற்றியற்சீர்ப்பின்னே தளாகொண்டிறும் இயல்பின். எ-று.

‘இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றுக்’ (செய்-உஅ) என்றவைதாம் வருஞ்சீ ரோடு தட்டுமாறுகறி, ஈண்டு அவை முன்னின்ற சீரோடு தட்டுமாறு கூறுகின்றது. உ-ம். “கெடுப்பதாஉங் கெட்டார்க்குத் சார்பாய்மற் ருக்கே, யெடுப்பதாஉ மெல்லா மழை” (திருக்குறள்-கடு) “கன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர், கெஞ்சத் தவல மிலர்” (ஐடி-௪௦௭௨) தனக்குவமை மில்லா தான் ருஞ்சேர்த்தார்க் கல்லான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது (ஐடி-௭) “அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி, பகவன் முதற்றே யுலகு” (ஐடி-௧) இவை தேமா புளிமா என்னும் கேரீற்றியற்சீர் சீராயகைச்சீரோடும் நிளாபகைச் சீரோடுத் தட்டின. (எசு)

எடு. திராபவ ணிற்ப் னேரு நேர்பும்
வகாவின் றென்ப வாய்மொழிப் புலவர்.

இஃது ஒழிந்த கேருநேர்பும் இன்னுழிசின் னு இன்னவாறு தட்டு மென்கின்றது.

கு-ம். கேரீற்றியற்சீர் சின்ற விசண்டாஞ் சீரிடத்து. சிளையீற்றியற் சீர்சின்றபின் அதன்பின்னொரு நேர்பும் வந்து தட்டலிக்கப்படா வென்பர் மெய்மொழிப்புலவர். எ-று.

உ-ம். “பாலொடு தேன்கலத் தற்றே பணிமொழி, வாலெய் ஹரிய கீர்” (திருக்குறள்-௪௧௨௧) ‘அழிந்தின்று யாற்ற வினிதேதம் மக்கன், சிறைக யளாவிய கடழ்’ (ஐடி-௧௪) ‘இனிய வுளவாக வின்னாத கடல், கனியிருப்பப்

காய்கலர் தற்று' (௭௨-௧௮) * படைகுடி உழமைக் கடப்ப னுறு, முன
யா னாசகு னேறு' (௭௨-௨௮) எனப் பாடிரி கணவிரி கிணைத்தியத்
போடும் கோங்கச் சீரோடும் கோப்பைச்சீரோடும் தட்டன. இனி, ௭
தெனமுடித்தலான் வெண்பாடியிச்சீர் கின்று கோங்கச் சீரோடும் கோப்பை
ச்சீரோடும் தட்டலும், ஒழித்தன விண்டோடும் தணியாமையும் கொங்க
உம் 'பிறவிப் பெருங்கட னீத்துவர் கீத்தா, நிறைவ ன்டினோ தாம்' (திரு
குறள்-௧௮) 'இருஞ்சே ரிருவினையுஞ் சோா விறைவன், பொருஞ்சேர் புந்
புகித்தார் மாட்டு' (௭௨-௩) எனத் தட்டன. (௭௩)

என. எழுதி நிறுதி யாகிரியன் கலியே

எள. வெண்பா கியல்துந் பண்டித முடியுந்.

இரண்டும் உரையையபுரோக்கி ஒன்றாகக் கூறிற்று. இது கவிஞர்
சித்திகூறி நுழைவருமாறு கூறுகின்றது.

இ-ள். கலிப்பா எழுதிறுதியாகி துசிரியத்தாலும் வெண்பாவின்
தியாலும் முடியும். எ-று.

'எழுதிறுதி யாகிரியம்' எனவே, ஆசிரியவடி பலவும் வந்து எழுத்து
முச்சீராகவே வருமென்பதாம். 'வெண்பாவியல்' எனவே, கட்டளைகெட்
பாவானும் சீர்வகைவெண்பாவானும் வந்து சுற்றடி முச்சீரான் வருமென்
தாம் பெற்றும். உ-ம் "ஆரிதாய வரனெய்தி யருளியோர்க் களித்தது
(பாலைக்கலி-௧௮) என்னுஞ்சுவியிதழியின் 'இளைகலமுடைய' என்னும் ஆசிரி
யம் சுற்றடி கூற்றீரும் அயலடி முச்சீருமாக எழுதோனின்றது. 'மணித்
மலர்ப்பொய்கை' (முருகக்கலி-௩) என்னுஞ்சுவியினிதழி 'மெல்லியான் செ
முதன் மேல்வந்தான் காலேபோ, வெல்லாத் துயிலோ வெடுப்புக் கின்பெ
டி, சிவ்வி னெழீஇய யாத்தழீஇக் கல்லாவாய்ப், பாணன் புருதாரக் கல்'
என வெண்பாவியலானின்றது. இது கவிஞ்ஞாப்பாய் வருதலின் ஆசிரியர்
தனையும் வந்தது. இஃது ஒத்தாழிசைக்கும் பெரும்பான்மைவிதி. 'பண்பு
என்றது விசேடமிக முடியுமென்றவாறு; எனவே, இருசீரும் காற்றீரு
ஐஞ்சீருமாயவடிக்கான் முடிவனவெல்லாம் கொச்சகம்: அவை இத்தனை
விசேடமின்று என்றவாறு. 'இயல்' என்றதனால் முன்றமயிற் குன்றத்,
வெண்ணைச் சுரிதகம்வரிற் பண்புநமுடியாவாம். (௭௪, ௭௫)

எஅ. எழுத்து முதலா கீண்டிய வடியிற்

குறித்த பொருளை முடிய நாட்டல்

யாப்பென மொழிப யாப்பறி புலவர்,

இது * நிறத்தமுதையானே யாப்பினர்த்துமின்றது.

இ-ள். எழுத்து...வடியின் எ-து எழுத்துமுதலாக அசையுஞ் சீரு
2மான்றாகத் தொடர்ந்தின்று வடியிலே, குறித்த...காட்டில் எ-து தான்
வடிவப்படுகிய பொருளைப் பிறிதோடியும் கொண்டு கட்டாததாமென்று
எதர்செய்தல். யாப்பென்.....புலவர் எ-து யாப்பென்று சொல்லுவார் அவர்
யாத்தலை வல்ல புலவர். 'எ-து.'

உ-ம். "கீரின் தன்மைபுத் தீயின் வெம்மைபு" எனவும், "துகடர்
பருஞ்சொல்வந்தோன்றியக்காற்றொட்டி" (காவடி-உ) எனவும், "அரிதாவத
னய்தி யருளியோர்க் களித்ததும்" (பாவைக்கவி-க) எனவும், "வசையில்
புழுவயங்குவெண்மீன்" (பட்டினப்பாலை) எனவும் இக்காவலைக் செய்யுட்
தன் முடியுந்துணையும் அடிதோறும் குறித்த பொருளை முடிய காட்டிய
யாறு காண்க. 'யாப்பறிபுலவர்' என்றதனால் இரூசோலும் முச்சோலும்
குறித்த பொருளை முடிப்பனவும், அங்ஙனமுடித் தொழிந்து அச்சினா
மேல்வருவின் தவடியோடு பொருண்முடியச் செய்வனவும் சிறப்பான்மை
யாப்பென்று கொள்க. உ-ம். "மண்டில மழுங்க மலைநிதங் கிளர், வண்டின
மலர்பாய்க் ஊதமீயினைக், கண்டற் காணற் குருகின மொலிப்ப" என
முச்சோலாட்டிலுன் வெண்பாவின் பயின்றவருமாறு உரையிற்றொள்க. (எ-அ)

எ-க். பாட்டுமா நூலே வாய்மொழி பிசியே
யங்கத முதுசொல் லவ்வேழ் நிலத்தும்
வண்புகழ் மூவர் தன்பொழில் வரைப்பி
னற்பெய ரெல்லை யகத்தவர் வழங்கும்
யாப்பின் வழிய தென்மனார் புலவர்.

இது முற்கூறிய யாப்பிற்கோர் வேறுபாடு கூறுகின்றது.

இ-ள். பாட்டுமா... நிலத்தும் எ-து பாட்டுக்களும் உரைகளும் துல்க
ளும் மந்திரங்களும் பிசிகளும் அங்கதமும் முதுசொல்லும் எனப்பட்ட
அவ்வேழப்பொருளிடத்தும், வண்...மூவர் எ-து கொண்டயாற் பெற்ற புகழி
யையுடைய கோசோழபாண்டியருடைய, தண்...வரைப்பின் எ-து குளிரிற்
செய்யுடைய காவலம் பொழிந்துட்டமக்கு லுணர்ந்து கொண்ட வடவேர்
கூட் தென்னுமரி யிடத்து. காற்பெய...வழங்கும் எ-து மலைமண்டலம்
சோழமண்டலம் பாண்டியமண்டலம் தொண்டைமண்டலம் மென்னும்
என்கு பெயரையுடைய தமிழகாட்டா கடாத்தும், யாப்பின்.....புலவர்.

* முதற்கண் 'யாத்தசோடியாயப்பெனா' என நிறத்த முறை.

எ-து செய்யுளின்பெயர் தனக்குப் பெயராகவு முடைத்து (மேற்கூ) யாப்பு. ௪-௩ *.

என்றது, குறித்த பொருள் அடிக்கண் முடிய காத்தெல் யங் இப்பகுதிப்படச் செய்தலும் யாப்புறுப்பென்றதாம். பாட்டுச்செய் உரைச்செய்யுள் தூத்செய்யுள் எனத்தமிழ்காட்டார் வழக்கியவாரே பெபெறுமென்றவாறு. எனவே, அக்காட்டார் வழக்கும் யாப்புப்பகுதி க ரூராயிற்று. (௧

அ) மரபேதானு,

நாற்சொல் வியலான் யாப்புவழிப் பட்டன,

இது † நிறுத்தமுதையானே மாபென்னு முறுப்பு யாப்பின் வருமாறு கூறுகின்றது,

கு-வி. மரபேதானும் - மாபென்ற வறுப்புத்தானும்; நாற்சொல் லான் - காங்கு சொல்லையும் உலகத்தோர் ஏழுவகைவழுவும்படாமல் குகின்ற வழக்கு வருவாதன. யாப்புவழிப்பட்டன - முற்கூறியயாப்பி ணத்தின் வழியிலே பொருத்தமுடையவாக்கிடப்பன. ௪-௩.

இத்தூவிடத்து இதற்கு முன்னும் பின்னும் கூறப்படும் மாபுள் லின், இத்தூவிடக் கூறிய இலக்கணங்களினின்றும் இதனைப்பிரித்துப் பிளையேகாரத்தாற் கூறினர். காற்சொல்லாவன:—இயற்சொல், திரிசொ ளினைச்சொல், வுட்சொல். பெயர் வினை யிடை யுரி என்பன இயற்சொ லின் பாருபாடாகலின், இயற்சொல் அக்காண்குபாருபாட்டானும் செய் குரித்தாயிற்று. இக்காங்கு சொல்லானங் காலந்தோறும் இடந்தோறும் ங்குகின்ற வழக்குஞ் செய்யுளுமிடைதெரியாமற் குருடர்வு படுத்தி மு ன்மபிறழாமற் செய்யுட்செய்க என்றவாறு. ௨-ம்.

‘ஒதியு மோதா குணர்விலா மோதாது

மோதி யிலைய குணர்வுடைபார்—தூய்தாக

நல்குர்த்துஞ் செல்வ நிரலாதார் செல்வரு’

நல்குர்த்தா நீயா ரெனின்’ (காலடி-௨௪௦)

* “பாட்டு முதலாக முதலொல்லுநகச் சொல்லப்பட்ட எழு ரீர னும் ஊவிய புகழையுடைய கோன் பாண்டியன் சோழன் என்னு மு தமிழ் காட்டகத்து அவர் வழங்கும் தொடர்வழிக்கண் வரும் மொழி பாம் என்றவாறு” என்பது உரையாசிரியருகா.

† முதற்கண் ‘யாப்பெனாது, மாபே தாக்கே தொடைவகை யெ ண நிறுத்தமுறை.

இது வழக்காகவுங் கூறப்படும். ஒருகாலத்து வழங்கிய சொற்களும் குஞ்சுகளும் அணிகளும் கோலமுதலியன ஒருகாலத்து வழங்காதனவுண்ட. ஒரிடத்து சிவமும்பொருண் மற்ருேரிடத்து சிவமாதனவுமுண்ட. அங் ளையும் இடமும்பற்றி ஏற்றவாற்றாற் செய்யுஞ்செய்க என்றவாறு. அதோ டி, இதோளி, உதோளி, குயின் என்றும்போல்வன இடைச்சங்கத்திற்காகா வாயின. 'அட்டா னானே குட்டுவன்' (பதிற்றுப்பத்து-௮, ௪௪.) 'உச்சித் தீயில சையினர்' (திருமுருகாற்றுப்படை) என்றும்போல்வன கடைச்சங் கத்திற்காயின சொற்கள், இக்காலத்திற்காகாவாயின. 'வரிமணன்' 'ஞெம ல்' கற்பக கடக்கும், பெருபிதப் பகட்டிற்குத் துறையு முண்டோ' (புறம்- ௪௦) 'தேமாந் தியுந் த கேமலக் சன்ன' (புறம்-௪௦௨) என்றும்போலும் உ.வ ப்பொருள்களும் இக்காலத்திற்காகாவாயின. இன்னும் அக்காலஞ்சிலத்தும் ஒரிடத்துப்பொருள் ஒரிடத்துவாக் கூறலும், உலகொடு மலைதலும், சமய னுலகனோடு மலைதலும், கலைகளோடு மலைதலும், பிறவும் இன்னோன்ன ளுய பொருண்மாயிற் றப்படும். இவை காலவழக்கிற்காமாறு அகத்தினை யிலுட் கூறிற்று. 'குண்டல மொருபுடை குலாயி வில்லிட, விண்டலர் தொருபுடை தோடு மிண்டெய' (பி. குண. ௧௫௬) 'வண்காது நிறைத்த பிண்டி யொண்டளிர், தண்பு னாகத் தினைப்ப' (திருமுருகாற்றுப்படை)

"அம்மலையடியுங் கையு மணிவினர் பவன வாயுஞ்
கேம்மலர் ததன காவுங் திருத்தொளியுடுகோடங்கேழ்
விம்மிதப் பட்டு வீழ வலத்தக மெழுதி யிட்டா
ளம்மலர்க் கண்ட முள்ளிட் டரிவையைத் தெரிவை தானே."

(சு. இலக். ௨௬) என்றும்போலும் அணியுங் கோலமும் இக்காலத்திற்காகா வாயின. 'புலிப்பற் கோத்த புலம்புமணித் தாலி, பொலிக்குழைச் செயலை புடைமா னாங்குல' (அகம். ௪) இது பருவத்துக்கேற்ற அணி. 'கோல் வினைப்பொலித்த' (அகம். ௬) என்னும்பாட்டுக் குறிஞ்சிக்கும் முல்லைக்கும் ஏற்றபொருள் தத்தமாயிற்றுங் வந்தன. பிறவுமன்ன. மலையைப் பிறங்க ளென்று பின்பு திரித்தாற்போல, இக்காலத்தார் உயர் என்று மலையைக் கூ ற்றவாறு. இனித் குடவாயிலை 'கொத்தக் கோழி குடத்தை வைத்த' (அகம்-௪௦) எனவும், 'பிறங்குலை மாடத் துறந்தை' (புறம்-௨௬) எனவும் குஞ்சோர் திரித்தவையையானே, இக்காலத்துக் கனத்துரைக் கனத்தையென் றும்போலத் திரிப்பனவும் அறிக. இனித் தயிந்துநகன் வழுவமைத்தவா றன்றி ஆகியரும் பிறபாடைமாக்களும் வேண்டுமாற்றாற் தயித்த் செய்யுள் செய்தல் மரபன்றென்றுணர்க.

(௮)

* 'ஞெயிப்பசைபக' என்றும் பாடம்.

அக. அகவ லென்ப தாகிரி யம்மே.

இது *சிறுத்த முறைவானே† தாக்குணர்த்துவின்றது; சிறுத்தப் பதம் பொன் வெள்ளிமுதலிய பொருள்களைப் பெற்றுழியன்றிக் கழஞ்சு, தெரிவு, துறாம் எனத் துலைக்கோலாற்றுகின்ற வகைக்கு மாறில்லை; அதுபோல அகவலையுடையது யுடையவாய்ப் பாடித் தாவினை வடிவமாக்குவதென்றித்தும் துக்கு ஓசைவேறுபாடுணர்த்துதலிற் தாக்கு எல்லாப் பாவிக்கும் பொதுவாயிற்று.

இ-ள். வழுக்கினான் அகவல் என்று வழக்கப்படும ஓசையை ஆசிரியர்த் திருநிய என்ப. ௭-௩.

அகலிக் கூதலின் அகவலாயிற்று. அஃதாவது கூற்றும் மாற்றமும் ஓடு ஒருவன் கேட்ப அவற்கு ஒன்று சொப்பிக்கூறுது, தாங்குநிவய நெல்லாம் வரையாத கூறுவது. அதனை வழுக்கினான் அகழத்தலென்பு அஃகனம் கூறுபிடத்துத் தொடர்ந்து கிடத்தவோசை அகவலாம். அஃகனம்பாவி பொருள் கண்ணும், கட்டுச்சுழக்கும் இட்டுகாப்பார்கண்ணும் கம்மின் உறத்தூறாப்பார் கண்ணும், பூசலிகைப்பார்கண்ணும் கேட்க லாம். வழுக்கினகணுள்ளதாய் அஃகனம் அகழத்துக் கூறும் ஓசை ஆசிரியப்பா. ௭-௩.

அஅ. ஓஅதாஅன் றென்ப வெண்பா யாப்பே.

இது வெண்பாவிற்ருநிய சொப்பலோசை கூறுவின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய அகலிக் கூறு மோசையன்றிக் சொப்பிக்கூறுவே ஓசையெல்லாம் வெண்பா எனப்படும் என்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். ௭-௩.

* 'மாபே தாக்கே தொடைவகை பெனாஅ' என சிறுத்த முறை.

† தாக்கெனினும் ஓசைபெனினும் ஒக்கும்.

‡ 'அகவல் என்பது ஆசிரியன் இட்டதோக்குறி' என்பர் உரையாசிரியர்.

§ 'அத்தன்றென்ப' என்பது உரையாசிரியர் கொண்டபாடம்; "வெண் பாயாக்கப்பட்டது அகவலோசை வந்தென்றவாத. எனவே அகவலில்லாத வோசையாம். இதனைப் பிறநாடாசிரியர் சொப்பலோசை வெண்பு, - அகவல் என்பது ஒரு தொழில்; அத்தொழில் அதன்கண் இல்லாமைமயின் அத்தென்றார். உதாரணம். 'பொன்னா மாநிழிந் புனைகழற்காற் கின்றியே குன்னேனென் னாழலைக்கை பற்றினேன்—கன்னே, மன்னேதி வாயெல்ல மல்குநீர்க் கோழிக்கு புனனுடன் பேசே, வரும்.' இது மேற் சொல்லப்பட்டது (அகவல்) போல இசைருதித்துவருதலின் தீச சொப்புதல்கி வாக்கிய போன்று அதிவோசைத்தாக்கி வந்தவாத கண்டுகொள்க" என்பது உரையாசிரியருரை.

யாப்பு என்றதனால் அங்மோசை செய்யுண் முழுவுதலும் ஒருக்கு தழீஇக் கிடக்கும் எ-று. அழைத்துக்கூறு தொருவற் கொருவன் இவல் புவகையான் ஒரு பொருண்மையைக் கட்டுரைக்குங்கால் எழுத்த மோசை செப்பமோசையெனப்படும். அங்மோசை மஃமது வழக்கினு ளின்மையின் 'அதாஅன்நென்ப' என அவைகளினிவக்கணம் பெறலாயிற்று. (அ-௨)

அந. * துன்ன மோசை கலியென மொழிப.

இது செய்யுட்கண் நிகழுதற்குரிய துன்னமோசை கூறுகின்றது.

இ-ள். வழக்கியலாற் கூறுது மூர்க்கைப்படுமாற்றாற் துன்னக்கொல் றுமோசை கலிப்பா எனப்படும். எ-று (அ-௩)

அச. † தூங்க மோசை வஞ்சி மாரும்.

இஃது அச்செய்யுட்கணிதத்தற்குரிய தூங்கமோசை கூறுகின்றது.

* “ துன்னமோசை கலிப்பாவிற்காம் எ-று. தன்னுதலாவது ஒழுகு நடைத்தின்றி இடையிடையுயர்ந்த வஞ்சல்; கன்று துன்னிற்தென்றாற் போலக் கொங்க. உதாரணம்.

‘அரிதாய வறனெய்தி வருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய படைவென்று பேணுரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருளவயிற் சென்றங் கா கலர்
வருவர்கொல் வயங்கிதாஅய் வலிப்பல்வான் கேளினி’

என்றவழி, ‘அரிதாயவறன்’ என்னின்றவழிச் செப்பமோசைத்தாயிய வெண்சிற்ப் பின்னும் வெண்டனைக்கேற்ற சொல்லொடு புணராத சூன் டெழுத்தமோசை துன்னித்துள்ளி வந்தமையாற் துன்னமோசையாயிற்று” என்பது உரையாசிரியருரை.

‘துங்கலாவது சீர்தொறும் ஓசையருத வஞ்சி எ-று. உதாரணம்.

“கறமறிவன் துறையெல்லா
மீறவீன்பன் விவ்வேல்லா
மீன்றிரிவன் கிடக்கெல்லாக்
தேன்றழுவன் பொழிலெல்லாம்
எனத், தன்பனை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு செழுமதின் மன்ன னுரே.”

இதனுட் சீர்தொறும் ஓசையருதவாறு கண்டுகொள்க

இ-ள். அடியிறதியித் துக்காத் தொகுத்துக்கப்படும் ஒசை வஞ்சிப்பாவாகும். எ-று.

துள்ளலுக் துக்கலும் வடக்கின்கண் சிகழாவென்றுணர்க.

அடு. மருட்பா வேலை யிருநா ளல்லது.

தாவிது வென்னுக் தனிவிலை யின்றே.

இது மருட்பாவிற்கு வேறுசெயில்பெற்றென்கின்றது.

இ-ள். மருட்பா எ-து மருட்பாவித் கோரையாவது. வேலை யின்றே எ-து ஒழிந்த இருகடறமல்லது தானாக வேறுபடுத்தி இத்தென்று காட்டுக் தனிவிலை யின்ற. எ-று.

எனவே செப்பலும் அகவலும் கூடியது மருட்பாவாயிற்று. அதிகா ப்பட்டுக் செய்யுட்குரியவாய் நின்ற துள்ளலுக் துக்கலும் ஒழிந்தனவே வரும் என்றற்கு 'வேலை' யென்றார். குத்திரங்களை நிறுத்தமுறையாத் கொள்து எதிர்சென்று கோடலிற் செப்பல் மூன்றும் அகவல் பின்னுமாம்.

அக. * அவ்விவல் பல்லது பாட்டாங்குக் கிளவார்த்.

இது மேலாவதறித் கோர் வரையறை கூறுகின்றது.

இ-ள். மேற்கூறிய கால்கோரையானவ்வு செய்யுளை முத்தனற்குத் துசிரியர் கிளவார்த். எ-று

* 'அவ்விவல் பல்லது' என்பது பேராசிரியர் கொண்ட பாடம்.

"இது பாக்க எல்லாவற்றிற்கு முரியதொர் மாடிணர்த்து. மேற்கு ல்லப்பட்ட ஒசைவகையா லல்லது பாட்டாங்குக் கூரார் என்றவாருயிற் பாட்டார்க்குக் கூறலாவது ஒசை யொழிந்து இருத் தனையும் படக்கூறு. அவ்வாறுசொல்லுங்கூர் பாட்டாக்காகாதென்பதாலும் அடியுட் தொன யும் பெற்றது வந்ததாயினும் தூலின்பாற் படுதல் உடையின்பாற் படுத ளன்பதாலும் கூறியவாரும். கூறுவருமாய்.

"ஐவகை யடியும் விரிக்குங்காலை

மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்து

மெழுபது வகையின் வருவின் வாசி

யததுந் திருபத் தைத்தா ரும்மே" (செய்-இ) என்பது துசிரியர்

விற்குரிய இலக்கணமுடைத்தாயினும் ஒசையின்மையான் துசிரியம் என படாது துலெனப்படுமென்று கொள்க" என்பது உரையாசிரியருரை. 7.

“அனவே, யானும் அதுவே குதிரினேன் என்றார். ஆங்கு எந்தது அநதீயநீரீன. இதன் பவன் முற்கூறிய பாக்களாத் பெயர் பெருத பரிபாடல் ருதவிய செய்யுள்கட்டுமோகை இவைவையாழிய வேறின்றென்பதும், மருட்பாப்போல வஞ்சியுக்கவியுக் தம்மிற்கலவா வென்பதும், பித்தாலத்த தால் செய்த துசிரியர் பாவுறுப்பிரை மயக்கம்பட வேண்டுவாருராயின் அவ்வா விலக்குவதும், முதலுலாசிரியர் இசைக்குப் பண்ணுத்திறமும் பருத்தாற்போல, இயற்குப் பாலும்இனமும் பருத்தார்கொல்லென்றும் ஐயம் நீக்குவதும் ஆம். இவர் கருத்தாத் கான்றோரும் இனம் கொள்ளாராயினார். (௮௬)

புள. தூக்கியல் வகையே யாங்கென பொழிப.

இது தாக்கெற்கு இலக்கணம் உறுவின்றது.

இ.வ. தாக்கென்று சொல்லப்பட்ட உதப்பு கடக்கும் இடவகை சொல்லப்பட்ட என்னிடமும். ௭-௮.

தூக்கென்பது சொல்லின் ருதியும் இலக்கணமாகம். அது நிறுத்தலும் அறுத்தலும் பாடலும் என்னின்றோன்னவற்றமேனிற்கும். ஈன்டும் உய்வாதே பாவென்றும், பொருளை இத்தினையடி யென நிறுத்துக் கூறுபாடறிதலும் அவ்வத்தாக்குன்றழிச்சொல்லுவார்: அத்து உதப்பு விகாப்பட்டு ஓவியதுபோன்று அனசயுமாறு காண்க. “பாவென மொழியிலுந் தாக்கி னது பெயரே” என்றார் பிறகாதலிற் தூக்கினைப் பா என்றதுமாகம். இரு சிக்குதல் ஐஞ்சேர்காதும் பார்த்துபட்ட அகவலோசனையைப் ‘பெரியகட்டுபெறினே’ எனச் சொந்தொடியாகவும் ‘யாம்பா டத்தான் மகிழ்த்துண்ணு மன்னே’ என அளவடியாகவும் ‘காதத காதுத் தன்னையால்’ எனச் சித்தடியாகவும் ‘சிறுசோற் றுறா கணியல் கலத்தன் மன்னே’ என கெடியடியாகவும் தாக்குத்துணித்தவாறு காண்க. இங்ஙனம் தாக்கின்றென ‘காதத காதுத் தன்னையாற் புலவு, காது மென்றலை தைவரு மன்னே’ என்றதனை இரண்டு காந்தொடியாக அலவிட அகவலோசை பிறவாமைமுண்டக. ‘உன்னார் கொல்லோ தோழி’ என்பதற்கு முன்னுடை என்பது அடியெதுகையாகச் சித்தடியும் கெடியடியுமாகக் கொள்ளலின்றதனையுக் தாக்குத்துணித் திரண்டியையும் அளவடியாக்ரியவாறுங் காண்க. தாக்கின்றென மயக்கடியுஞ்சிலிடைதெரியாமையு முண்டக. (௮௭)

அ.அ. மோனை யெதுகை முரணா சியையபென

காணெறி மரபின தொடைவகை யென்ப.

இது *திருத்தமுறையானே தொடை உயரின்னும்; அஃதற்கு பெயரும் முறையுமுணர்ந்தித் - து.

இ-ள். தொடைமேலாயும் எதுகையும் முரணும் இயையும் என வந்து வந்தியுமுறையுமேயுடைய, ௭௮௫.

நெறிமாபின் எனவே அஃபெடை வருவமைத்துக்கொண்ட எழுத்தாகலின் அவ்வாறு சிறத்ததன்மும். தொடைவகை-பென்றதனால் அசையாதாதிபுத் திரித்தாயும் கொண்ட. இவைதாம் அறுதூற்றிருபத்தைத் தழிக்கண்ணும் வந்தவடியேவரவும் பிறவடியாவும் தொடுப்பனவும், ஓரடிக்கண்ணே தொடுப்பனவும், கட்டையடியெவரி தொடுப்பனவும், சீர்வகையடி தம்மொடுதாரும் தம்மொடுபிறவும் வந்து தொடுப்பனவும் எனப்பலவாயிற்று. (௮௨)

அஃ. அஃபெடை தடுப்பெய வயத்து மாரும்.

இஃது எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி.

இ-ள். அஃபெட்டானே உயிரளபெடையைக் கூட்டித் தொடை வயதுமாம், ௭௮௬.

உம்மை எச்சவும்மையாகலின் ஒற்றளபெடை கூட்ட ஆறுமாம் ௭௮௭. உயிரின்பின்னது ஒற்றுகலின் உயிரளபெடை-யை யெடுத்தோதி ஒற்றளபெடையை உம்மையாத் கொண்டார். கலிக்கு ஒற்றளபெடை துள்ளலேசையை சித்தத்தாதவாறு மேற்காண்ட. (௮௭)

கூ0. பொழிப்பு மொழுவுஞ் செந்தொடை மரபு
மகமத்தனர் தெரியி வகையுமா ருளவே.

இதுவுமது.

இ-ள். பொழிப்..... தனர் எ-து பொழிப்புத்தொடையும் ஒருவத் தொடையுஞ் செந்தொடையிலக்கணமும் ஓரடிக்கண்ணே வருமென்றமைத்தனர் ஆசிரியர். தெரியி.....ளவே எ-து ஆராயின் அன்வயுத்தொடைவாதற்குள், ௭௮௮.

தெரியின் என்றதனாற் செந்தொடை-ஓரடிக்கண் வரினும் ஈரடியின்னறி வாரர் எனக்கொள்க. இஃதொருத்தான் ஈன்வயும்போதத்துவைத்தார்

* 'தூக்கே தொடைவகை யெனது' என்பது.

அவையும் என்ற உம்மையை எச்சப்படுத்திப் பிறவும் ஒரடிக்கண்ணே வருவனவும் உளவெனக்கொள்க. அவை முத்தெனையும், கிளைமுத்தெனையும், இரண்டந்தாதியும், இருவகை காளி உத்தமையுமாயும் விட்டினையுமாயும். (க௦)

கந. * திரிவிநாயக தமையுமாய் விட்டினை யாப்பி

மொழிந்தவாய் நியலகம் முத்து மென்ப. †

இது திரிவிநாயகத்தொடையும் இரண்டத்தொடையுமென இரண்டு தொடை கூறி அவை முத்தாதிய தொடைப்பாற்பட்டு அடங்கக் கூறுகின்றது.

இ-ம். காளினைப் பொருள்வகையால் தொடுக்குத்தொடையும் வந்ததோ காளிகாற்றெழுத்துத் தொடையும் முன்வைத் தொடைப்பாற்பட்டு அடங்கும். எ-று.

மீது தவெனினும் தொடுத்தவெனினும் ஒன்று. “அடல்வே லமர் பேச்சி சிவமுதல் கண்டே, யுடனு மிரித்தோரி மூழ்மலரும் பார்த்தும், கடனு கணையிருந் தாய்ப்புலம் பாம்பு, தாமதிய மாதென்ற காம்.” என்ற வரி உடலும் கடலுமென கிளவினைத்தொடைமேற் கூறுமாற்றும் எது உத்தொடையாய் அடங்கும். “பாவை மாக்கடற் றெழுதிவைப் பாவும்-பள்ளைட் செய்தி யின்றியா உடம்” என ஒன்றுகூறிக் கிளவித்தொடும் ஒன்று. அத்து இடையின்பாற்படுமொக ஒழிந்தனவும் அன்ன.

இரண்டத்தொடை யென்பது ஒரு சொல்லே என்கு சீருமாவ் வருமென்பது. அது “ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்” என வரும். இது குறையிற்பட்ட வியைபுத்தொடையாய் அடங்கும். “பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ - லாவீற்றிருத்த புலவீர்காள் பாடுகோ”

* “திரிவிநாயகத்தும் கோடலும் இரண்டத்தொடையும் ஏற்பவும் பெறுமென்றவாறு. திரிவிநாயகத்தொடையாவது பொருளைச்சேர்த்துத்திப் பணியுஞ்சேர்த்தும், இரண்டத்தொடையாவது ஒரடிமுழுதும் ஒரு சொல்லேவருதல். இத்துணையும் கூறப்பட்டது அடிதொடும் வருவன ஐந்து தொகை யெனவும் அடிக்கண்வருவன ஐந்துதொடை யெனவும் அவ்வவ்விதம் மூன்றாதி அடங்குமெனவும் கூறியவாரும்” என்பது உரையாகியிருக்கா.

† இக்குத்தொத்திற்கு கச்சினாக்கீனியருரை பிரதினிதர் காணப்பட்ட விடம். போரகிரியருரையே நன்றும் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

என்பது நிரைவீற்றிரட்டை. இதுவும் இயைபாய் அடங்கிற்று. செஞ்
டையாய் அடங்குவன உளவேற் கண்டுகொள்க. மற்று, இவை இங்ங
அடங்குவனவற்றை விதத்தோதுவதென்றையெனின், இவைபுக் தொடை
பாடுகண்டு ஐயுற்றான ஐயமறுத்தானென்பது. எனவே, ஒழித்தபொரு
தோள் தாமேசின்று தொடைப்பாடுகாட்டி ஐயஞ்செய்யாமையின் அவ
கூறுவியினுனென்பது. நிரைவையாவின் இளைத்தெனநிறுத்தபொருட்
ந்ப எதிர்பொருளும் எண்ணி நிறுத்துக் செய்யப்படுதலின் அது வேறடு
டையாக் கொலென்று ஐயஞ்செல்லுமென்பது. மொழித்தவற்றியலானெ
வே, தனக்கு வேறியல்பில்லாத செத்தொடை நீக்கப்பட்டது. பொழு
பும் ஒருவலும்போல ஓடியுள் கின்றுத் தொடைமைசெய்யினும் அவை ரு
ராய் அடங்கும். ஈரடிக்கட்டத்துத் தத்தம் வகையாற் தொடைமை
யாவென்பது. (க

கூஉ. அடிதொறுத் தலையெழுத் தொப்பது மோனை^௨

இது மோனையிலக்கணங் கூறுகின்றது.

ரு-ள். அடிதொறும் முதற்கண் ஓசெழுத்துவாத் தொடுப்பது மோ
னைத்தொடையாம். எ-று.

முன்னர் “அடியுள் னனவே தனையொடு தொடையே” (செய்-கூ.௩)
என்பதனால் ஓரடிக்கண்ணே தனையுத்தொடையும் வருமென்பது பெறு
லானும், ஈண்டு அடிதொறும் எனப் பன்மைகூறுதலானும், ஈரடிக்கட்ட
துத் தனையுத்தொடையும் வருமென்பது பெறுதலானும் ஓரடிக்கண்ணு
ஈரடிக்கண்ணும் தனையுத்தொடையுக் கோடல் வேண்டிமென்றுணர்க. ‘நீ
யெழுத்தொப்பது’ என்றற்கு, அடிகளின் முதலெழுத்தும் சீர்களின் மு
லெழுத்தும் என்பது பொருளாம். அடிதொறுமென்பது ஈரடியையும் ஓ
ரடியும் உணர்த்தலின், அடிமோனையும் இளைமோனையும் பொழிப்புமோ

* “அடிதொறும் தலையெழுத்தொன்றிவாத் தொடுப்பது மோனை
தொடையாம். எ-று. அஃதேல், “அடியுள் னனவே தனையொடு தொ
யே” (செய்-கூ.௩.) எனவோதி, ஈண்டு மற்றையடியினும் வருதல் பொரு
தாதெனின், ஆண்டு மற்றையடியுள் வாராதென்றால்லர்: அடியால்ல
உரை முதலானவற்றுள் தனையொடு தொடையிலையென்பார் “அடியு
ளனவே தனையொடு தொடை” என்றாரென்க. உ-ம், ‘மாவும் புள்ளு
வதியவிற்படர, மாகீர் விரித்த பூவுக் கூம்ப, மாவை தொடுத்த கோதைபு
கமழ, மாவை வந்த வாடையும், மாயோய் கின்வயிற் புறத்திறுத் தந்தே
எனவரும்.” என்பது உரையாசிரியருரை.

ஐம் ஒருஉமோனையும் கூடாதமோனையும் மேத்கதுவாய்மோனையும் சீழ்க்கது
வாய்மோனையும் முற்றுமோனையுமென மோனை எண்வகைப்படுமாயிற்று.
பொழிப்புமொருஉவும்' (செய்-க௦) என்னுஞ் சூத்திரத்தான், இவ்வாசிரியா
கொண்ட பொழிப்பும் ஒருஉவும் கோடற்கு அஃது இணைகொள்ளுமாறென்
னாவெனின் :— அச்சூத்திரத்த 'அவைவடிமாருளவே' எனச் சூத்திரஞ்செ
ந்தமையான் அவையும் முன்பிறவும் ஓடித்தொடையுமுன் என்று பொரு
டருதலிற் றொடைக்குச் சிறத்ததோன்றும் வினைமுதலியனவுங் கோலம்.
உம், 'கான் மருஞ்ஞயின்ற முட்டை, காத லின்றி வீசு மந்தி'—இஃது
நாடியும் எழுத்தொத்தலிற் றன்ருெடுதான்வந்து தொடுத்த கட்டளை அடி
மோனை, 'கோதை மார்பிற் கோதை யானும், கோதையைப் புணர்க்தோர்
கோதை யானும்'—இஃது எழுத்தொவ்வாமையிற் பிறவடிதொடுத்த கட்ட
ளையடிமோனை, 'யாண்டும் காணென் மாண்டக் கோனை, யாறுமோ ராடு
கள மகளே' (குறுத்தொகை-௩௧.) இஃது இருவகையுத்தொடுத்தது, 'கண்
டற் கானற் குருகின மொலிப்பக், கரையா டலவன் வளவயிற் செறிய'—
இது சீர்வகையடிதொடுத்தது, 'உவவுமுதி யுருவி னோக்கல் வென்னுடை'
'புறம்-௩.) 'ஒங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப னெடுத்தேர்' இவை கட்டளை
யிணைமோனை, 'உலக மூவப்ப வண்ணேர்பு திரிதரு' (திருமுருகாற்றுப்
படை) இது சீர்வகையிணைமோனை, 'செநநூற் தேய்த்த செல்லுநற் தட
ர்கை' (ஐ) 'கண்ணுடைய சென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு' (திருக்கு
றன்-௩௧௩.) இவை கட்டளைப் பொழிப்புமோனை, 'வெயிலுருப் புற்ற வெ
ம்பால் கிழிப்ப' இது சீர்வகைப் பொழிப்புமோனை, 'வடாஅது பளிபடு
செவ்வரை வடக்கும்' (புறம்-௧.) 'வானிடு வில்லின் வரவறியா வாய்மை
யால்' (நாலடி, கடவுள்வாழ்த்து) இவை கட்டளையொருஉமோனை, 'கல்லா
தவரு களிநல்லர் கற்றாருன்' (திருக்குறன்-௪௦௩.) இது சீர்வகையொருஉ
மோனை, 'வானம் வாய்த்த வாங்குநிற் வரவின்' 'அம்பு மழுது மலிர்கதிர்
சூயிது' (நாலடி, பிறனில்லியைப்பாமை) இவை கட்டளைக்கூழைமோனை,
'மடக்கண் மயிலின் மறலி யாங்கு' இது சீர்வகைக்கூழைமோனை, 'கந்திற்
பிணிப்பர் களிற்றைக் கதத்தலி' (கான்மணி-௧௨) 'பயவார்கட் கெல்லம்
பறப்பப் பயின்கொல்' (நாலடி, கன்றிலில்செல்வம்) இவை மேத்கதுவாய்
மோனை, 'எல்லை பெய்மொடு ஆழிப்பி பென் லுத' 'கல்லா ரிருவ் ருவப்ப
யரிலார்' (நாலடி.) இவை சீழ்க்கதுவாய்மோனை, 'ஒல்லா தொல்வ தென்
தலு மொல்லாவது' (புறம்-௧௧௧.) இது சீர்வகைக் சீழ்க்கதுவாய்மோனை,
'கந்த கசடநக் கற்பவை கற்றபின்' (திருக்குறன்-௩௧௧.) இது முற்றுமோ
னை, இது சீர்வகை முற்றுமோனை.

இனி, கவிக்கு 'இணையிசன் டியைத்தொத்த முகைகாப்பட் பிதிதி
யாதம்' (கலி-மருதம்-௧௨) இஃது இணைமோனை, 'அசிமதர் மழைக்கண்

னீ ஊர்முயிலேத் தெறிப்பபோல்' இது பொழிப்புமோனை. 'பெண்டெனப் பிறர்க்குதும் பழிமறப் பெறுகற்பின்' (ஐ) இஃது ஒருஉமோனை. 'கழிபட்டார் கமழ்கோதை கயம்பட்ட வருவின்னெல்' இது கூறுமோனை. 'அரிபென வுடையேன் ஊவலக்கொண் டழிவலே' (கவி, பாலை, ௧௬) இது மேற்கதுவாய்மோனை. 'முனிகதை யுயர்மலை முதிய முழங்குநல்' (ஐடி, பாலை, ௨௪) இது சிர்க்கைக் மேற்கதுவாய்மோனை. 'மணிவித மலர்ப்பொய்னக வளர்க்கருளு மாய்மோனை' இது சிழ்க்கதுவாய்மோனை. 'அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்' (பாலைஐ) இது முந்துமோனை. இவற்றுக்குச் சிர்வகைபலவும் வருமாறுணர்க. இக்குத்தியமுதலாகக்கூறல் கட்டியபடிக்குத் தொடைகொள்ளுங்காற் திறவுமூல்கழித்துத் தொடைகொள்ளுமாறு 'மெல்பெறு மாயின்' (செய்-கா) என்பதனுட் காட்டெதும். (௧௨)

௯௩. அஃதொழித் தொன்றி னெதாநக ஶாகூர்.

இஃது எதுகை கூறுகின்றது.

இ-ம். முத்குரிய முதலெழுத்தினையொழித்து இரண்டடியினுஞ் சீரமுதும்ஒன்றினும், இரண்டாமெழுத்தேஒன்றினும், ஐயடிக்கண் முயிருசீர்க்கண் இரண்டாமெழுத்துஒன்றினும், முத்சீரினும் மூன்றாதினும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முத்சீரினும் ஊன்காஞ்சீரினும் இரண்டாமெழுத்து ஒன்றினும், முத்சீரொழித்து விரைய ஒன்றினும், முதயத் சீரொழித்து விரைய ஒன்றினும், ஐதயத் சீரொழித்து விரைய ஒன்றினும், ஐந்திரும் ஒன்றினும் திரையாகெதுகை, ஐயொதுகை, இரையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒருஉவெதுகை, கூடையெதுகை, மேற்கதுவாயெதுகை, சிழ்க்கதுவாயெதுகை, முந்தெதுகை எனக்கூறப்படும். ௭-று.

அஃதெழுத் தொன்றின் என்னுறு முதலெழுத்தைச் சுட்டியவனான, முதலெழுத்தின்மாத்திரை தம்முன் ஒத்தல்வேண்டுமென்றகொங்க. உ-ம். 'மாயென் மாம்பி னாகம் போலுந், கோயென் கோத்த வெற்புநீர்' இது தம்மொடு தாம்வாத கட்டியத்தலையாகெதுகை. 'வானி விடலின் வாவிறிய வாய்மைபாற், காவிலை தோயாக் கடவுளை, காவல

• 'அஃதெழுத் முதலெழுத்தொன்றினும் இரண்டாமெழுத்தொன்றின் எதுகையாகும்' எ-து. அஃதென், முதலெழுத்து மொன்றி இரண்டாமிழுத்துமொன்றில் யாதருமெனின், முந்துற்ற மோனையாற் பெயரிட்டுவுகப்பெறும் எ-து. உ-ம்.—'கூடதாக்குமாவன்றி. ... களிதொருயாதநனரே எனவரும்' என்பது உகாயகியுதரை.

கேள்வி. 1. கருசி ரிடைபிடி. நெருடவென மொழிப.

இது சிறுத்தமுதையானே ஒருவரின் கெல்லாம் இலக்கணக்கூறுகள்
நீதி

இ-ள். இரண்டு சொற்களிலேயேயுள்ள முதற்சொல்லும் காலாந்திரமும்
ஒன்றியின் ஒருமோனை, ஒருவெதுகை, ஒருமூரன், ஒருவிலையு
என்பபடி எ-று.

ஒருவெதுகை வித்தோதினார், வெண்பாவிற்குச் சிறிதுவருதலானும்,
ஒன்றியத்திற்கு ஏனையவற்றிற்கிதது தோன்றுதலானும். உதாரணம் முன்
எனக்காட்டினும். (கூ)

கூ00. சொல்லிய தொடைவயாடு வேறுபட்டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை பென்ப.

இது செந்தொடை கூறுகின்றது.

இ-ள். சொல்லிய.....டியலின் எ-து முற்கூறிய தொடைகளால்
வாவற்றோடு ஒவ்வாதுவின் அதனை. சொல்லியற்.....பென்ப எ-து இயற்
சொல்லாத செய்யுள் செய்யும் புலவர் செந்தொடை பென்று கூறுவார்
ஒன்றியர் எ-று.

எனவே, விவரிப்பதற் செய்யுள் செய்யுட் செந்தொடையினானது
முற்று. உ-ம். “கெடுவேன் மார்பி னாள் போலச், செவ்வாய் வானத் தின்
கயி னருத்த” (அகம்-கூஉ) “விரும்பினார் முத்தார் பகலினை பின்னை”
இவை கட்டளைச்செந்தொடை. “பூத்த வேங்கை வியன்சிறை வேறி, மயி
ரின் மகவு நாட, என்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே” இது சீர்வ
கூகச் செந்தொடை. (கூ00)

* “இரண்டு சரிடையிட்டு மோனை முதலாயினவர்த் தொடுப்பது ஒருவ
தொடையாம் எ-து. உ-ம். “அம்பொற் கொடிஞ்சி கெடுத்தே கதறி”
இஃது ஒருமோனை. “மின்னிவ சொல்லிடத் தாங்கி மன்னிய” எ-து
ஒருவெதுகை. “நீயித்துகணம் கரும்பிய கொங்கை விரித்து” இஃது
ஒருமூரன். “சிறுவே யினிவத னபனை நடனே” இஃது ஒருவிலையு.
கூறாய்ச் செந்தெற் கறித்துப் போதும்” எ-து ஒருவெதுகைபெடை” என்பது
கூறாய்ச்சியருரை.

(கலடி, கடவுள் வாழ்த்து) இது தம்மொடு தாம்வந்த கட்டளை அடியெதுகை, 'சிலையிலிருந் கீன்புகுவஞ் சென்ருெயி கோக்கி, முலையிலங்கித் தென்று முனிவான்' இது சீர்வகையடிக்கட்டளையொடு தெடுத்த தலையாடுதலை, 'அகலிரு விகம்பிற் பாலிருந் பருகிப், பகர்கான் தெழுதரு பல்கதிர்ப் பரிதி' (பெரும்பாணாற்றுப்படை) இது கட்டளையடிச் சீர்வகையடியொடு தொடுத்த அடியெதுகை, 'தலையெழுத்தொப்பதுமேனை' (செய்-கஉ) என் தலித் தலையாடுமேனை இவ்வாசிரிடர்கொன்னார், 'வைகலும் வைகல்' (காலடி-அதன்வலியுறுத்தல்) என்னும் வெண்பாவிற் சீர்முழுதும் வருதலின் வழி மேனைப்பாற்படும், 'புன்சா லுன்னத்துப் பகைவ லெவ்கோ' (பதிற்றுப் பத்து-எ-க) 'மறத்தும் பிறன்சேடு குழற்க குழிள்' (திருக்குறள்-உ௦௪) இவை இணையெதுகை, 'பெண்ணேர் மேனி கன்னிதஞ் சிதைத்தோர்' 'உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமந் தத்தேர்' இவை பொழிப்பெதுகை, 'உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை' 'பறம்பிற் கேடமான் பாரியும் பிறங்குமினை' (சிறுபாணாற்றுப்படை) 'வாண்மால் குருதி களிதழக்கத் தாண்மாப்த்து' (கலவழி-க) இவை ஒருஉவெதுகை, 'இன்ன சென்ன தின்பம் வெங்கி' 'குன்றல் கொன்ற குன்றக் கொத்தத்து' இவைகடையெதுகை, 'பொண்ணேர் மேனி துன்னினர்' 'கொண்டுபா காட்டுவார் கண்டிலர்கொன் மண்டி, (காலடி, தாட்பத்தன்மை) இவை மேற்கதுவாயெதுகை, 'உள்ளினுன்னம் வேமே யுன்னாது' (குறள்தொகை-கபஉ) 'படியை மடியாத் திட்டா னடியிருந்' (கான்மணி, கடவுள் வாழ்த்து) இவை கீழ்க்கதுவாயெதுகை, 'கன்னிப் புன்னை யன்னக தன்னும்' 'இன்றுகொ லன்றுகொ லென்றகொ லென்னுது' (காலடி-அதன்வலியுறுத்தல்) இவை முந்தெதுகை.

1 இனிக்கலிக்கு— 'துடகாதார் பிடர்க்காய மார்வத் தித்தலின்' 'எறிநிறை செறிநையான் மிகவாங்கி மீதோங்கி' இவை இணையெதுகை, 'பெருவரை புறழ்மார்பிற் நிகுகோக்கு கரியோனை' இது பொழிப்பெதுகை, 'அணிவேங்கை செறிநீதற் சிளியோப்பு மணித்தத்தான்' இஃது ஒருஉவெதுகை, 'மணிவரை யணிமார்பிற் பணிமேவும் *பெரியோனை' இது கடையெதுகை, 'அலைகடற் றுயிலுணக்க மலையெடுத்த கலையோனை' இது மேற்கதுவாயெதுகை, 'கதிபல விதியாற்சென் நழுந்தாமற் றதித்தேத்தி' இது கீழ்க்கதுவாயெதுகை, 'திரிபுர மெனிகுறு வரிவாங்கும் பெரியோனை' இது முந்தெதுகை.

* 'பிதையோனை' எனவும் பாடம்.

௯௪. * ஆயிரு தொடைக்கும் கிளைபெழுத் துரிய.

இது முற்கூறியவற்றோடு தொடர்புடைய தொடைகளுள்வந்து.

இ-ள். முற்கூறிய மோனைக்கும், எதுகைக்கும் கிளைபெழுத்துக்களுடன்தொடர்புபெறும். எ-று.

கிளைபெழுத்தாவன:-வருக்கமோனையும், வருக்கவெதுகையும், வல்லிவெதுகையும், மெல்லிவெதுகையும், இடையினவெதுகையும் என ஐந்தாம். உ-ம். 'வயங்குதநீர் காய்த வாடை ஹைகறை, விசம்புரி வதுபோல் வியலிடத் தொழுதி' இது கட்டளைவருக்கமோனையுடைய தொடுத்தவருக்கமோனை. 'சல்லாதா னெட்பங் கழியகன் றுயினுங், கொன்னா ரறிவுடையார்' (திருக்குறள்-௧௦௪) இது கட்டளைவருக்கமோனை. 'கேளிர் போலக் கேளல வேண்டி, வேளான் வாயில் வேட்பக் கூறிய' இது கட்டளைவருக்கவெதுகை. 'வாரியும் வடித்த முத்தியு முறந்தாந், சீருடை கன்மொழி நீ சொடு சிதறி' இஃது இரண்டுத் தொடுத்தது. 'வாணயர் வெற்ப விரவின் வால்வேண்டா, யானை யுடைய காம்' இது கட்டளைவருக்கவெதுகை. 'தக்கார் தகவில டென்ப தவாவ, சொக்கத்தாற் காணப் படும்' (திருக்குறள்-௧௧௧) இது கட்டளைவல்லிவெதுகை. 'அத்தக் கன்வ ராடொழு வறுத்தெனப், பிற்படு பூசலின் வழிவழி யோடி' இஃது இரண்டுத்தொடுத்தது. 'அத்தனாந் தாற்கு மறத்திற்கு மாதியாய், சின்றது மன்னவன் கோல்' இது கட்டளை மெல்லிவெதுகை. 'தும்பில் புலம்பினு முன்னுதொறு நலியுந், தன்வாலசைபு பண்பில் லாடை' இது சீர்வகைமெல்லிவெதுகை. 'எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப், பொய்யா விளக்கே விளக்கு' (திருக்குறள்-௨௧௬) இஃது இடையினவெதுகை. 'மன்னர் மன்ன மறவர் மறவ, செல்வர் செல்வ செருமேம் படுக' (பெரும்பாணாற்றுப்படை) இது சீர்வகை இடையினவெதுகை. (௧௪)

* 'எ-து எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி வருத்தலை ததலிற்று. மோனைத்தொடைக்கும் எதுகைத்தொடைக்கும் எடுத்த எழுத்தே வருதலின்றி வருக்கவெழுத்தும் உரிய எ-று: உ-ம். 'பகடே, பல்பூங் காணற் கின்னை யோப்பியும், பாசிலைக் குளவியொடு கூதனம் விராடூய, பின்னுப்பினி யயிழ்த் நன்னெடுங் கூத்தல்' எ-து வருக்கமோனை. 'ஆறறி யத்தணர்க் கருமறை பலபகர்ந்து, தேறநீர் சடைக்காத்து திரிபுரத் தீமடுத்த' என்பது வருக்கவெதுகை' என்பது உரையாசிரியருரை.

† என்பது வகரவருக்கம் முதற்சண் வந்தனமயின் வருக்கமோனையாயிற்று என்பது.

கரு. பொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே.

இது *முறையானே முரண் கூறுகின்றது.

இ-ள். செல்லலானும் பொருளானும் பகைத்தல் முரண்டொடை.
எ-று.

அவை ஐவகைய: செல்லும் சொல்லும் முரணுதலும், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடும் முரணுதலும் என. உதாரணம்:—
'செல்வரை நிவந்த சேணிடை யருவி, வெண்மறி கறித்த முல்லை' இது கட்டளை யாடியும் சொல்லும் சொல்லும் முரணிற்று. 'செந்தொடைப் பகழி வாங்கிச் சினஞ்சிதத்து, கருங்கைக் கானவன் களிற்றுநிறத் தழுத்தவின்' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'கெடுப்பி னன்ன குட்டுச் சேவ, வீர்சேர் கானத்து கெடுமணற் கிளைப்ப' இது கட்டளையாடியும் பொருளும் பொருளும் முரணிற்று. 'கீரோ ரன்ன சர்யந், நியோ ரன்ன வென் னுரனவித் தன்றே' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று. 'தன்சே ருடைய தயங்கினர்க் கடத்து, வெம்பொருட் பிரிவை வேண்டிச் சென்றார்' இது கட்டளையாடியுஞ் சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணிற்று. 'சிறுநீர் கூர்ந்த செல்கடர் மரலை, கெடுகீர்ப் பொய்கைக் குறுகர் தந்த' இஃதிருவகை யடியும் அங்ஙனம் முரணிற்று: சிறுநீர் கூர்ந்ததுக்குச் சிறிய பொருளின்றது. 'செந்தீக் கானஞ் சென்ற மாதர், சின் னையி னெஞ்சழித்து வருந்த' இது கட்டளையாடியுஞ் சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணிற்று. செந்தீக்கு நிறமும் சொல்லுமு

* 'மோனை வெதுகை முரணே யியைபென' என மேல்ஐதியமுறை யானே என்றவாறு.

† 'அடிதொறும் லந்த செல்லலினுதல் பொருளினுதல் மாறிப் பட்டதொடுப்பது அடிமுரண்டொடையாம் எ-று: அவற்றுட் பெற்றுள் முரணுதல் சொல்லினுதல் பொருளினுதல் மாறுபடுவது. 1. 'ரணம்;—
'இரும்பி னன்ன கருட்கோட்டுப் புண்ணு, பொன்னி னவன் துண்டா திணங்கும்' என்பது இருத்பும் பொன்னும் மாறுபாடொடெத்தவழிப் பெருண்முரணுயிற்று. 'சிறகுடிப் பாதவா மடங்குள், பெருகதும்பையுந் துண்ணு முடையவா னனக்கே' என்றவழிக் குதயும்—குணமும் டுருகாது பெருமையென்றுஞ் சொல்லே மாறுகோடவித் சொன்முரணுயிற்று. 2. என்பது உரையாசிரியருரை.

ண்டு, நீர்க்குப் சொல்லின்று. 'செந்நீர் யன்ன சினைத்த யானை, நீர்களை பெருஅக் கற்பித் தோர்களைஇ' இஃ திருவகை யடியும் அங்கனம் முரணிற்று. 'செங்குரத் பைத்தினை விளைபுன மேலிப், பைக்கிளி கடிபும் பான்மொழி மகவிச்' இது கட்டளைக்கடியும் சொல்லும் பொருளும் சொல்லொழி பெரருளொடும் முரணிற்று. 'செய்யேற் சேய்ம் திருமண மறுத்த, கருவிற் கானவன் வரிச்' இது சேர்வகையடி அங்கனம் முரணிற்று. 'பன்மை சின்மை பற்று விதெலென், நென்பன்' இது கட்டளை இளைமுரண். 'நிலவு மிருளும் போல்வ நீர்வரை' இது சேர்வகை. 'கார்பெயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டிங்கிழ்' 'எழுந்து கந்திரெய் தொன்றுதி தாயின்' (காலடி-கயமை) இவை கட்டளைப் பொழிப்புமுரண். 'வருத மெனமொழித்தார் வாரார்கொல் வானம், கருவிருத்தா லிக்கும் பொழுது' (கார்காற்பது, க). இது சேர்வகை. 'பின்னுவ தென்று பிழத்திரா முன்னே' (காலடி-செல்வநிலையாமை) 'இன்சொற் குழியு ளினிதெழுஉம் வன் கொல்' (கான்மணி, கஉ) இவை கட்டளை ஒருதமுரண். 'வரினு நோம் மருத்தல்லர் வாராது.' இது சேர்வகை. 'நித்தத்தவி எனவி னெண்ணி னென்றோ' 'தேரும் யானையுங் குதிரையும் பிதவும்' இவை கட்டளைக் கூடைமுரண். 'கண்ணுக் தோளும் தண்ணதும் கூதப்பும்' (கந்தினை. அ-௪) இது கட்டளைக் கீழ்க்கூதுவாய் முரண். 'அமுத்தலிற் ரெருகுத் தலிற் பிரித்தலின்' (தொல், சொல், வேற்றுநையியல், கக) 'கற்ற விருதல் கிடத்த வியக்குதல்' இவை கட்டளை முற்றமுரண். 'நீரு ினனுத் தும் வளியு, மாக விகம்போ டைத்து மாகும்' என்பது சேர்வகை. இவற்றை ஐவகையாக முந் கூறினாரு விசிற்பிற் பெருகுமாகலின் கூவுற்றனேற்றன கொங்க. (கடு)

௮௬. * இதுவா யொன்ற லியாயின் யாப்பே.

இது முறையே இயைபு கூறுகின்றது.

இ-ள். இரண்டடியினும் பொருளியைபின்றி எழுத்தாதல் சொல்லாதல் சுற்றிலே பொருத்தத் தொடுப்பது இயைபுத்தொடைக்கொணம் எ-று

* 'அடிதொடும் சுற்றெழுத் தொத்துவரின் அஃது இயைபுத்தொடை யென்று சொல்லுவர் எ-று. உ-ம். 'இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளவியு மனக்கே, கன்மன்கே'மேனிக் கனக்குமா கணக்கே, பாடமைத் தோளிக் கூறு' மணக்கே'வரிமதர் மனழக்கண்ணு மணக்கே, திருதாத் பொறித்த தி' தமு மணக்கே' என வரும். அகை சென வகையாது கூறினமையாக ஓதொழுத்து இது திண்கண் ஒப்பினும் இப்பொருளெனக்கொங்க' என்பது உண்மையியுரை

அவரோ வாசார் கார்வத் தன்நீற, கொடிக்கு முல்லையும் கடிக்ககும்
 யின்றே' இது கட்டளைஎழுத்தடியியைபு. 'பாவை மாக்கடற்ருகுதினை
 வாயும், பண்டைச் செய்தியின்நிலன் வாயும்' இது கட்டளைச்சொல்லடி
 யியைபு; 'சீர்வகையடிக்கு வந்துழிக்காண்க. 'ஒங்கிய காத்தை நீக்கி பேசி'
 இஃதினையியைபு. 'விரிந்தாளு மலகாயின் விலித்தாலும் குயிலாயின்' இது
 பொழிப்பியைபு. 'காவெழுதல் கண்ணில் குழியு ளிராவெழுதல்' (கான்மணி
 ௨௪) இஃது ஒருஉயியைபு. 'பொருசுமத் தெழுவனச் பொருவினர் விரைவ
 னர்' இது உதையியைபு. 'நீகுந் தியு மாகிவ விதைவனும்' இது மேற்கதுவாயி
 யைபு. 'பொருவனர் விடுகனை தகைவன செறிர்வனர்' இது சித்தகது
 வாயியைபு. 'இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற் கிழமையில்'
 (தொல், சொல், வேத்தமையிடல், ௧௧) இது முற்றியைபு. 'காம்பிவர்
 தோளும் கருமதர் மறைக்கனும்' இது சீர்வகைப் பொழிப்பு. 'பகலும்
 கருநு மகலா தொழுகும்' இது சீர்வகை மேற்கதுவாயி. விரைவவற்றி
 த்துச் சீர்வகை வந்துழிக்காண்க. இவற்றிற்ரு எழுத்தியைபினும் சொல்
 வியைபினும் ஏற்றன கொள்க. வெவ்வேருகக் கோடல் அரிதென்று
 ன்க. (௧௧)

௧௧. அனபெழி னாவபே உனபெடைத் தொட்டயே.

இது *முறையே அனபெடைத் தொடை உறுகின்றது.

இ-ள். அடி முதல்கண்ணே எழுத்துக்கள் அனபெழுத்தாவவின்
 அவ அனபெடைத்தொடை எனப்படுக. ௧௦௭.

அனபென்றும், உயிளபெடையும் ஒத்தனபெட்டாயும் கோடற்கு.
 உ-ம். 'உரு அங்க் குறுகே யுணர்ப்பாய் கடலைச்-செரு அஅய் வாழியென் னெ
 ள்க' (திருக்குறள், ௩௨௦௦) இது கட்டளை உயிளபெடை. 'பாஅ லஞ்செவி
 ப்புணர்த்தான் மாசினா, மாஅல் பாணியொடு மறவர் மயங்க' இதுவும் இ
 குவகையடியும் வந்த உயிளபெடை. 'எஃஃ லெங்கிய கையா யின்னாயிர்,
 மெஃஃகு வார்க்கிஃஃ வீடு' இது கட்டளையொத்தனபெடை. 'கஃஃ றெ
 ள்ளும் கல்கதர்க் காளியைச், கஃஃ றென் னுக் தண்டோட்டிப் பெண்ணை'
 இதுசீர்வகையொத்தனபெடை. இவ்வொத்தனபெடை கட்டளைக்குக் கொள்
 ளம்; ஒழித்தனவற்றிற்கும் வந்துழிக்காண்க. இவற்றிற்ரு இனை முதலி
 யை கொள்ளாம், சிதப்பின்மையின். (௧௨)

* 'மோனை மெதுகை முதலே யியைபென' என ஒண்ணியதன் பின்
 னே 'அனபெடை' தலைப்பெய வைத்து மாறும்' என ஒதிய முறை.

கூ.அ * ஒருசீ ரிடைபிட்டு டெதகை யாயிற்
பொழிப்பென் மொழிதல் புலவ ராரே.

இது மறுத்த முறையானே பொழிப்பிற்கெல்லாம் இலக்கணம் கூறுவதற்கு.

திரு. வி. ஒரு சீர்,..... மொழிதல் 'எ-து' பொழிப்பு 'ஒரு சீரெல்லே' யிட்டுவைத்து 'எதுகையாயிற், பொழிப்பெதுகை' பென்று பெறுகிறது; அன்றிப் பொழிப்பு ஒருசீர் இடையிட்டி மோனைமுரணியைப் புவத்தனவாயிற் பொழிப்புமோனை, பொழிப்புமுரண், பொழிப்பியைப்பு' என பெயர் கூறுக; புலவராரே 'எ-து' இங்ஙனம் பெயர் கூறுதல் ஆசிரியர் சென்ட் செறி. எ-று.

இங்ஙனம் 'எதுகையைப் புலப்பட வைத்து' எனைய அநந்தரபந்தியாகுதலும், எல்லாவற்றினும் 'எதுகை' சிறந்த தோன்றுதல் கருதி, இவற்றிற்கு உதாரணம் முன்னர்க் காட்டினும். (கூ.அ)

கூ.க. † இருசீ ரிடைபிடி னொருஉவென பொழிப.

இது மறுத்த முறையானே ஒருஉவிற்கெல்லாம் இலக்கணம் கூறுவதற்கு.

* "ஒருசீரிடையிட்டி டெதகையாயிற் பொழிப்புத் தொடையாம்-எ-று' எதுகை என ஒதினாயினும் 'வத்தது கொண்டு வாராதது முடித்தல்' என்பதனால், மோனை இயைப்பு முரண் அளபெடை என்பனவும் பொழிப்புத் தொடையாம் 'எ-து. உ-ம். 'அரிக்குரற் கிண்கிணி யாற்றுஞ் சிறிடி' இது பொழிப்புமோனை. "பன்னருங் கோக்கின னன்னல் கவற்றி" இது பொழிப்பெதுகை. "கருங்கிய துகப்பிற் பெருவடக் தாங்கி" என்பது பொழிப்பு முரண். "கடலே, கானல் கழியே கைதையத் துறையே" என்பது பொழிப்பியைப்பு. "பூஉங் குவளைப் போது தருத்தி" என்பது பொழிப்பளபெடை என்பது உண்மையாகிய நுரை.

† "இரண்டு சீரிடையிட்டி மோனைமுரணியை வாத்தொடுப்பது ஒருஉத் தொடையாம் 'எ-து. உ-ம். 'அம்பொற் கொடிஞ்சி கெடுத்தே கவற்றி' இது ஒருஉமோனை. 'மின்னிய கொளிடக் தாங்கி மன்னிய' இது ஒருஉதுகை. 'குவித்துகணல் கரும்பிய கொங்கை விரித்து' இது ஒருஉமுரண். 'நிழலே யினியத் தனயல்த தடனே' இது ஒருஉயியைப்பு. 'காஅய்க் கெடுத்த கறித்துப் போதும்' 'எ-து ஒருஉவளபெடை" என்பது உண்மையாகிய நுரை.

௧௦௬. * மெய்ப்பெறு மரநிற் றெழைவாக தாமே

யையீ ராரிரத் தாகறஞ் ணுந்நெடு

தொண்டி தலைபிட்ட பத்துக்குறை யெழுதூற்

றென்பகி தென்ப யுணர்ந்திசி னேரே.

* “வடிவெபெற்ற மாரிணையுடைய தொடையினது பாகுபாடு பதின்மூரையித்தமதுதாம்மத்தொண்ணுந்நென்பதென் றாகாது. அவையாகுமாதா:—மொழிமுதலாகெழுத்து உயிர் பன்னிரண்டு: இதன்மீறியெழுத்தும் ஒரேவொன்றுக்குப் பதினென்றுவாகலின் அவற்றையுறது தூற்றமுப்பத்திண்டாம். ௧ த ௩ ப ம என்பனலற்றை உயிர் பன்னிரண்டோடு முறது அறுபதாம்; அவ்வறுபதம் முதற்குடையாகிய மீறாமெழுத்தோடு முறது அறுதூற்றறுபதாம். ௧காத்தின் முதலாகெழுத்தொன்பது; அவற்றைத் மீறியெழுத்தோடுறது எழுபத்திரண்டாம். வகாத்தின் முதலாகெழுத்தொட்டி. அவற்றைத் மீறியெழுத்தோடுறது ஐம்பதாம். வகாத்தின் முதலாகெழுத்தொன்று: மீறியெழுத்திலிலை. ஐகாத்தின் முதலாகெழுத்தொன்று: மீறியெழுத்தோடுறது ஆறாம் இவ்வகையினுள் முதலெழுத்தித் தொண்ணுற்றமூன்றும் மீறியெழுத்தித் தொன்னாயிரத் திருபத் தாமாது மோனைத்தொடை துயித்தொருபத்தொன்பதாம். எதுகையாமாது:—உ: மெழுத்து மொழியினையில் வாராது. உயிர்மெய்யெழுத்து இருதூற்றெருபத்தாறில் வருக்கமொழிந்த வெழுத்து இருதூற்றாகலினையும் மீறியெழுத்தினே றுறது இரண்டாயிரத்த காணுற்ற காற்பத்தெட்டாம். இதனேறி ஒற்றுப்பத்தொன்பதம் குற்றுகாமாறும் கூட்ட எதுகைத்தொடை இரண்டாயிரத்து காணுற்றெழுபத்தமூன்று பாகுபடாம். முாண்டோடை யெருண்ராண், கொண்ராண் என இரண்டாம். இயையுத்தொடை வருமாது. உயிரெழுத்து மொழியிற்றின்கண் ணுயிர்மெய்யே வருதலின் அவையாகா. உயிர்மெய் இருதூற்றெருபத்தாறினும் இறுதிக்கண் வாராதாம். ௧கா ணுயிர்மெய்பன்னிரண்டும் அகாம்பதினேறும் இகாம்பதினாறும் உகாயிரண்டும் ௧கா மொன்றும் ௧கா மொன்றும் இவைமெய்யித்தகின்ற எழுத்ததூற்றறுபத்தெத்தும், குண ௩ ம ன யுரல வுழை என்னும் புள்ளியிதபதினென்றும் குற்றியலுகாம் ஓராரும் ஆக இயையுத்தொடை தூற்றென்பத்திரண்டு பாகுபடாம். அஃபெடைத்தொடையாமாது:—மொழிமுதலாகும் உயிர்பெடை. எழு, க த் ௩ ப ம என்னும் உயிர்மெய்ப்பெடை முப்பத்தெத்த, ௧கா வளபெடைஐந்து, ௧கா வளபெடைஐந்து, ௧கா வளபெடை, யிரண்டு இவை ஐம்பத்தொன்றில் உயிர்பெடை தனிநிலையாம். மீறியவற்றிற் முதலிலை இடைநிலை இறுதிநிலை எனவறது தூற்றுக்காற்பத்தொன்றும்.

இது வரையறைப்பெய் கட்டினவடிக்குத் தொடைத்தொகை கூறுகி
ற்றது; எனவே சிவனைக்குத் தொடைவரையறை வின்ற எ-று.

ஒற்றைக்குள் வல்லெழுத்தாகும் மகாரும் முகாரும் ஒழிந்து வளையபதினெ
ன்றம் அளபெடுக்க ஒற்றளபெடை பதினென்று. இவ்வகையினுள் அளபெ
டைத்தொடை தாற்றைம்பத்தென்பது வகையாம். இவ்வகையான் ஆடித்
தொடை மூவாயித் தெண்ணுற்று முப்பத்தைத்த வகையாம். பொழிப்
புத்தொடை விரியெழுத்துவாராது. மோனைப் பொழிப்புத் தொண்ணு
ற்றழன்று; ஏதாளைப்பொழிப்பு இருதாற்றிருபத்தொன்பது; மூரண்பொ
ழிப்பு இரண்டு; இயையுப்பொழிப்பு துற்றெண்பத்திரண்டு; அளபெடையுள்
ஒற்றளபெடை பொழிப்பாக வாராமைவின் உயிரளபெடைப் பொழிப்பு
தந்ததேற்பத்தெட்டு; இவையெல்லாங்கூட்டப் பொழிப்புத்தொடை அது
தற்றைம்பத்துறு வகைப்படும். ஒருஉத்தொடையும் இவ்வகையினால்
ததுதற்றைம்பத்து வகையாம். இனிச்செத்தொடைவாராது; மொழிமுதலா
மெழுத்துத் தொண்ணுற்றழன்றுத் மத்தையடியினும் ஒத்துவருக்கால்
அவை மோனையுடக்குரலின் அவற்றையொழித்து ஏனை எழுத்துத் தொ
ண்ணுற்றிரண்டோடுமறு எண்ணுயிர்த் தைத்தாற்றைம்பத்தாறு வகையாம்.
இவ்வகையினுற் றெடையிகற்பம் பதின்மூவாயித் ததுதாற்றுத் தொண்
டூற்றெண்பதாம் என்றிக்" என்பது உரையாகியியகுரை. இவ்வுரைகாரர்
கொண்டபாடம் "தொண்டு தலையிட்ட பத்துக்குறை பெழுதாற், றென்று
மென்ப" என்பதாகும். ஈண்டு ஒன்றும் என்பது முற்றிலினை. பத்துக்
குறை எழுதாது-அதுதாற்றுத்தொண்ணுரும். தொண்டு தலையிட்ட அது
தாற்றுத்தொண்ணு அதுதாற்றுத்தொண்ணுற்றெண்பதாயவாறுகாண்க.
இவ்வுரையாளிரியர் கொண்ட இப்பாடத்தையும் உரைத்த லுரையினையும்
போகியியர் மறுத்தாறாதனர். போகிரியர் "தொண்டுதலையிட்ட பத்துக்
குறை பெழுதாற்றெண்பது" என்பது எழுதாற்றெட்டு எனக்கொண்டு
தொடைவகை பதின்மூவாயித்தெழுதாற்றெட்டு என்பர். பத்துக்குறை
எழுதாற்றெண்பது அதுதாற்றுத் தொண்ணுற்றெண்பதாம். தொண்டு
தலையிட்ட அதுதாற்றுத் தொண்ணுற்றெண்பது எழுதாற்றெட்டாதல் கா
ண்க. நக்கிண்க்கியியர் பத்துக்குறை எழுதாற்றெண்பது அதுதாற்றுத்
தொண்ணுற்றெண்பது எனக்கொண்டு, அதனைத் தொண்டதலையிடுதலாவ
து ஒன்பதாற் பெருக்கல் என்றுகருதி ஒன்பதனைப் பெருக்கியு அதுதாற்றுத்
தொண்ணுற்றெண்பது ஆகுவிரித் திருதாற்றுத் தொண்ணுற்றெண்மென்
பது பற்றித் தொடைவகை பத்தொன்பதினாயித் திருதாற்றுத் தொண்
னுற்றென்று என்பர். இங்னம் உரையாளர் மூவரும் கருத்து மாறுபடு
தல் காண்கொண்க.

நு-ள். மெய்.....தாமே எ-து கேட்டார்க்குத் தொடைப்பாடு
ளிப்படுக்கும் இலக்கணத்தவாவிதொடைக்கடாபாடுதாம்; ஐயோ.....
ஊற்றொடு எ-து பதினமூவாயித்தோடே; தொண்டு.....தென்ப எ-து ஒரு
பது தலைவிலேவைத்த பத்துக்குறைந்த எழுதுற்றொன்பது என்றுகூறுவது
என்பது ஆறுயிரத்திருதூற்றுத்தொண்ணூற்றொன்று என்று கூறுவர் எ-து
உணர்ந்திருளோ எ-து கட்டளையின் தொடைப்பகுதியறித்தோர் எ-று.

பதினமூவாயித்தோடே ஆறுயிரத்திருதூற்றுத் தொண்ணூற்று
ன்றெனவே, தொகை பத்தொன்பதினாயிரத்திருதூற்றுத் தொண்ணூற்று
ன்றாயிற்று. ஆக, ௧௩௨௩௬. பத்துக்குறை யெழுதுற்றொன்பதாவது அ
தூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது. இதனை ஒன்பதனோடு பெருக்க ஆறு
யிரத்திருதூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்றாயிற்று. இதனை ஆறுயிரத்திருதூ
ற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று என்று விளக்கக்கூறுது ஒருகார்குறைத்து ந
ன்மே லொருகாலேற்றி ஞாபகப்பட்டுத் குத்திரங்கெய்தது ஒருபயனோடு
அது கட்டளையடி அதுதூற்றிருபத்தைத்துத் தொடைகொள்ளுங்கால் ஐ
பத்தொன்பது வருவது அவை கணையப்படுமென்றற்கு. அவற்றுள் அடியே
னைத்தொடை மூன்று பாலினும் எழுபத்தெட்டுக் கோளும் வருங்கால் ௩
டிக்குட்பத்துத் தனைவழுக் கலையவேண்டும்; அவ்வழி அவற்கு காற்ப
தொன்றும் வெண்ணைக்குப் பதினெட்டுமாக ஐம்பத்தொன்பது கணையப்படு
அவை கணையுமாறு:—தூதை, வண்டு, தேமா, மின்னு, ஞாயிறு, போது
போரோது, பாதிசு, மேவுசேர், கணஞ்ஞா, பூமருது, நீலகொடி, காகுரு
காணுத்தனையென இக்கோதி பதினான்கும் அகவற்குப் பெருகிய நிலத்தி
லிரண்டடி தனை வழுப்பகும். வாகு, புளிமா, அசவு, வலியது, கடியா
விறகுதி, கணவிரி, உரதுபுலி, பெருகாணு, உருமுத்தி, மதாஸிறு, வி
கொடி, கையுருமு என இக்கிரையாதி பதினமூன்றுக்கு வருகிய நிலத்
தொவோவோடி தனைவழுப்பகும். ஆக அவற்கு காற்பத்தொருதனை வழு
யின. இனி வெண்ணைக்கு முற்கூறிய சேர்களுள் ஆசிரியவுரிச்சேர் காண்க
வெண்ணேர் காண்குக்கட்ட இருபத்தேழாம். இதில் கோதி பதினான்கு
வருகிய நிலத்து தொவொன்று தனைவழுப்பகும். கிரையாதியில் வாகு
கடியாது, விறகுதி, வலியது என்னுளான்கும் பெருகிய நிலத்து தொ
ன்று தனைவழுப்பகும். ஆக வெண்ணைக்குப் பதினெட்டு வருவாயிற்று. ஆ
தனைவழு ஐம்பத்தொன்பதாயிற்று. அவை வருமாறு:—வண்டு காகுரு
களிமுழவு களிமுழவு என சிற்பக் கண்டு எனத் தொடைவருங்கால் வெண்
னையாய் வருவாம். பதினான்கெழுத்திற்கும் இவ்வாறே கூறிக்கொள்
வாகு காகு காம்பு வண்டு என சிற்பக் குரவு எனத் தொடைவருங்கால்
ண்டினையாய் வருவாம். இனி வண்டு வாகு வாகு வாகு என சிற்பக் கண்

எனத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத்தனையாய் வருவாம். வாகு களிமுழவு
காருருமுப் பாதிரி என தீர்பக் குாவு எனத் தொடைவருங்கால் ஆசிரியத்
தனையாய் வருவாம். இவ்வாறே எல்லாவற்றோடும் ஒட்டி வழங்காண்க. கவித்
தனைவருவின் று. துந்தை மொழிமுதற்குற்றாக மா தவின் இதற்கொ
த்த மொழிமுதற் குற்றாக மிஷ்டையிற் கட்டளைக்குத் தொடை கோடல்
தீர்ப்பின்து. இத்திறப்பின்மை கருதாது தொடைகோடலும் ஒன்று.
துந்தைக்கு இருபதடிக் கழித்து அதுதுந்தைத்தடியுள் ஐம்பத்தாறு தனை
வழக்களைகது ஒழித்தவடி ஐந்துந்து நாற்பத்தொன்பதாறு பெற்ற அடி
மொனைத் தொடை ஐந்துந்து நாற்பத்தொன்பது—இளையக துந்தை யொ
ழித்த கேர்பதின்மூன்றுக் குற்றெழுத்து ஒற்றெடுத்த கேரையும்கெட்டெட்
புத்துத் தனியேவந்த கேரையுமாக உதாரணங்காட்டித்தேனும் அவற்றிற்
ஞரிய மூவகையையாவாணும் வரும் உதாரணங்கனையும் கூறிக்கொண்டு தொ
டை கொள்க ஒழித்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறே வேறுபடுமாறு அறிந்து
கொள்களை வருவித்துத் தொடைகொள்க.

“ஒன்று தலையிட்ட வையைத்துடிகும், வருவா யகவல் தொடைகொ
ள்க கூறி, கேரா திச்சிர் பதின்மூன் றற்குத், தத்தமக் குரிய பன்னீ ஈடிக்
ருண், முடியில் வருநீ ஈடிக னெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு,
வெண்டளை யாகித், தனையாழைப்படுதது, தனையாதிச்சிர் பதின்மூன்றற்குத்,
தத்தமக் குரிய பன்னீ ஈடிகளுண், முதல்வருமொகோவோ ஈடிகனெல்லாம்,
பின்வரு மடியின் முதற்சீ ரோடு, வெண்டளை யாகி முத்குறி யாக்குத், தனை
வழைப் படுதது, முடையயில் வடித்தொகை முப்பத் தொன்பதும், தொ
குகோ ளின்றெனத் துணித்தனர் புலவர்” “ஒன்று தலையிட்ட வையைத்து
டிகும், வருவா வெள்ளைத் தொடைகொள்க கூறி, கேரா திச்சிர் பதின்மூன்
றனு, முதழு கிலக்களுட் பெற்ற வடிகளுண், முதல்வரு மொகோவோ
டிக னெல்லாம், பின்வரு மடியின் முதற்சீர்தம்மோ, டாசிரி யத்தனை தட்டு
வழைப்படுதலும், வாகு கடியாது விறகுநீ வலியதெனு, தனையாதி யாகிய
திக ணுண்கா, ணுறழு மடிக்களுவிதுதிவடிக்களு, மங்குணத் தனைவழைப் படுதது
முடைமையி, னிவற்றான் வுச்ச வடிப்பி னேழார், தொடைக்கிணை பின்றெ
றத் துணித்தனர் புலவர்” “வழைக் கணைத் முதற்பா விச்சுடிக்குவ்,
வலிக்கும் வருவ மடிமோனைத்தொடை, வல்குந்து தது நாற்பத் தொன்பதா
ரும்” “அவை பகுக்குக்கால், அகவற் கிருதுத் தெழுபத்து மூன்றும்,
வெள்ளைக் கொருதுத் தைம்பத் தாறுவ், கவிக்கு துற்றிரு பஃது யாகும்”
“வண்டு தேமா மின்னு ஞாயிது, போதுபூ போனோ பாதிரி மேவசீர், கன்
னு பூமருது க்கொகடி காருருமு, காணுத் தனையிவை யொகோவொன்று
பத்தாக, வகவல் பெற்ற விறைமோனைத்தொடை, யினைப் பஃதொடு

மூப்ப தாகும்” ; கோரதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை ஈடும். “ வாகு புனி
மா வாகு வலியது, கடியாது விறகுதீக் கணவிரி யூறுபுலி, பெருவேணு
உருமுத்தி மழகளிது விசவுகொடி, களையுருமுதுவோவொன்று பதினெண்
ருக, வகவல் பெற்ற விண்மோனைத்தொடை, தூற்று காற்பத்து மூன்
றென துவல்வர் ” சீரையாதி பதின்மூன்றற்குத் தொடை ஈடும். ஆக ஆக
வற்கு இண்மோனைத்தொடை உளும்.

“ வண்டு ஞாயிது போதுபூப் போரே, நென்றிவை யொரோவொன்
றெவ்வேழாகத், தேமா மின்னுப் பாழிரி மேவுசீர், கன்னுணுப் பூமருது
செல் வாயிவை, யொரோவொன் ருகக் கருருமு மாவருவா, யொரோவொ
ன் னைத்தாக வெண்ணைக் கிண்மோனை, பெண்ப தாக வியலு மென்பு;”
கோரதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை ஈப. “ வாகு வலியது கடியாது விறகு
தீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்வாய் மழகளிது, உருமுத்திப் புலிய
லிவையல் வாறு, களையுருமுப் புலிவருவா, யொரோவொன் னைத்தாக வெ
ண்ணை பெற்ற, விண்மோனைத்தொடை யெழுபத் தாகும்; ” சீரையாதி
தீக் பதின்மூன்றற்குத்தொடை ஈயக. ஆகவெண்ணைக்கு இண்மோனைத்
தொடை ஈயக.

“ நேராதிச் சீரானு சீரையாதிச் சீரானு, மொரோவொன் னைத்தாகக்
கவிக்குவரு விண்மோனை, தூற்றிரு பத்தா துவன்றனர் புலவர் ” ஆகக்கவி
க்கு இண்மோனைத் தொடை ஈயக.

“ முவகைப் பாவிற்கு மொழித்த விண்மோனை, தூற்றுநூற்று காற்பத்
தொன்ப தாகும் ” ஆகத்தொடை ஐக்கயக.

“ நேராதி யாவிய சீர்பதின் மூன்று, னொரோவொன்று பத்தாக வ
வல் பெற்ற, பொழிப்புமோனைத்தொடை தூற்றுமூப் பத்தே ” கோரதி
பதின்மூன்றுக்குத் தொடை ஈயக. “ சீரையாதி யாவிய சீர்பதின் மூன்று,
னொரோவொன்று பத்து மொன்று மாக, வகவல் பெற்ற பொழிப்புமோ
னைத்தொடை, தூற்று காற்பத்து மூன்றென துவல்வர் ” சீரையாதி பதின்
மூன்றுக்குத் தொடை ஈயக. ஆக ஆகவற்குப் பொழிப்பு மோனைத்
தொடை உளயக.

“ வண்டு ஞாயிது போதுபூப் போரே, நென்றிவை யொரோவொன்
றெவ்வேழாகத், தேமா மின்னுப் பாழிரி மேவுசீர், கன்னுணுப் பூமருது
— செல் வாயிவை, யொரோவொன் றிருமூன்றுக்க கருருமு, மாவரு வாயி
வை யொரோவொன் னைத்தாக, வெண்ணை பெற்ற பொழிப்புமோனைத்

தொடை, யென்ப தாக வியம்பினர் புலவர்” கோதி பதின் மூன்றத்குத் தொடை அஃ. “வாரு வவியது கடியாறு விதகுநீச், கணவிரி பெருவேணுப், புலிசெல்லவாய் மழகளிறு, உருமுத் தீப்புளி மாயிவை யொரோவொன், நிரு மூன் றாக வியைந்த பின்னர், கணாயுருமுப் புலிவருவா யொரோவொன் றைத்தாக, வெய்கை பெற்ற பொழிப்புமோ னைத்தொடை, யெழுபத்தா நென் வியம்பினர் புலவர்” கணையாதி பதின்மூன்றத்குத் தொடை வகை. ஆகவென்றோருப் பொழிப்புமோனை ஈடுவகை.

“நேரு கிளையு மாகிய சீர்க, விருபத்து காண்கா னெரோவொன் றைத் தாகத், துன்னல் பெற்றபொழிப்புமோ னைத்தொடை, வீசைம் பந்து நிரு பது மாகும்” ஆகக்கவிக்குப் பொழிப்புமோனை ஈடுவகை.

“மூவகைப் பாலின் பொழிப்புமோ னைத்தொடை, ஐந்துத்து காற்பத் தொன்ப தாகும்” ஆகத்தொடை ஐந்தவகை.

“நேராதி மாகிய சீர்பதின்மூன்று, நெரோவொன்றுபத் தாகவகை, பெற்றவொருஉ மோனைத்தொடை ஐந்துமுப் படுதே” நேராதிபதின்மூன் றத்குத்தொடை வகை. “கிணையாதிமாயிய சீர்பதின்மூன்று, நெரோவொன் றபத்து மொன்று மாக, வகைப் பெற்றவொருஉமோ னைத்தொடை, ஐந்து பத்து மூன்றென் தவல்வர்” கணையாதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை ஈடுவகை. ஆக அகவற்கு ஒருஉமோனைத்தொடை உள்வகை.

“வண்டு னூயிற போதுபுப் பேரோ, நென்றிவை மொரோவொன் றெவவே முகத், தோள மின்னுப் பாதிரி மேயுசை, கன்னுணுப் பூமருது ஈசெல் வாயிவை, மொரோவொன் நிருமூன் றாகக் காகுருமு, மாவரு வாயி வை யொரோவொன் றைத்தாக, வெய்கை பெற்ற வொருஉமோ னைத்தொ டை, யென்னொரு பத்து மெய்து மென்ப” கோதி பதின்மூன்றத்குத் தொடை அஃ. “வாரு வவியது கடியாறு விதகுநீச், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்லவாய் மழகளிறு, உருமுத் தீப்புளி மாயிவை யொரோவொன், நிரு மூன் றாக வியைந்த பின்னர், கணையுருமுப் புலிவருவா யிவையொரோவொன் றைத்தாக, வெய்கை பெற்ற வொருஉமோ னைத்தொடை, யெழுபது பத்து மாகும்.” கணையாதி பதின்மூன்றுக்குத் தொடை வகை. ஆகவென்றோ ருஉமோனைத்தொடை ஈடுவகை.

“கவிக்கு வருஞ்சீர் பத்து காண்கு, மொரோவொன் றைத்தாகப் பெற்ற வொருஉமோனை, வீசைம் பந்து நிருபது மாகும்.” ஆகக்கவிக்குவகை.

“மூவகைப் பாலிக்கு மொழிந்த வொருஉமோனை, ஐந்துத்து காற்பத் தொன்ப தாகும்.” ஆகத்தொடை ஐந்தவகை.

“நேர்ப்பதின் மூன்றா னொரோவொன்று பத்தாக, வகவல் பெற்ற கூழை மோனைத்தொடை, தாற்றுமும் பட்டென துவன்றனர் புலவர்” ௪௩௦. “நிரையாதி யாகிய சீர்ப்பதின் மூன்றா, னொரோவொன்று பத்து மொன்று மாக, வகவல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, தாற்று நாற்பத்து மூன்றென துவல்வர்” ௪௪௩. ஆக அகவற்குக் கூழைமோனைத்தொடை உபயோகம்.

“வண்டு ஞாயிறு போதுபுப் போசேற, ஊலிவை ஒரோவொன்று விலை நூகத், தேமா மின்னுப் பாதிசி மேவுசேர், கன்னுணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, யொரோவொன்றுக் காருரும மாவருவா, யொரோவொன் னைத்தாக வெள்ளை பெற்ற, கூழைமோனைத்தொடை யெண்பப் தாகும்” ௪௩௦. “வாரு வலியது கடியாறு விறகுதீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்லாய் மழகன்றி, உருமுத்தீப் புளிமா விவையொ ரோவொன், நீரா ருக் வியன்ற பின்னர், கரையுருமப் புலிவருவா யொரோவொன் னைத்தாக, வெள்ளை பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, பெழுபத் தாரு வியலா மென்ப” ௪௩௧. ஆக வெள்ளைக்குக் கூழைமோனை கடுவக. “நேரு திரையு மாகிய சீர்க், ளிரி பத்து காண்கா னொரோவொன் னைத்தாகத், துன்னல் பெற்ற கூழைமோனைத்தொடை, மீனாம் பத்து மிருபது மாகும்” ௪௩௨.

“மூவகைப் பாலித்துக் கூழைமோனைத்தொடை, துருளுந்து நாற்பத் தொன்ப தாகும்” ௪௪௩.

“நேர்ப்பதின் மூன்றா னொரோவொன்று பத்தாக, வகவற் குவரு மேற்கதுவாய் மோனை, தாற்றுமும் பட்டென துவன் தனரே” ௪௩௦. “நிரையாகிய சீர்ப்பதின் மூன்றா, னொரோவொன்று பத்து மொன்று மாக, வகவல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, தாற்று நாற்பத்து மூன்றென துவல்வர்” ௪௪௩. ஆக அகவற்கு மேற்கதுவாய்மோனை உபயோகம். “வண்டு ஞாயிறு போதுபுப் போசேற, வன்லிவை யொரோவொன் தெவிலை நூகத், தேமா மின்னுப் பாதிசி மேவுசேர், கன்னுணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, யொரோவொன் ருருக் காருரும மாவருவா, யொரோவொன் னைத்தாக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய், மோனை யெண்பப் தாரு மென்ப” ௪௩௦. “வாரு வலியது கடியாறு விறகுதீக், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்லாய் மழகன்றி, உருமுத்தீப் புளிமா விவையொ ரோவொன், நீரா ருக் வியன்ற பின்னர், கரையுருமப் புலிவருவா யொரோவொன் னைத்தாக, வெள்ளை பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, யேறொரு பத்து மாகுது மாகும்” ௪௩௧. ஆக வெள்ளைக்கு மேற்கதுவாய்மோனை கடுவக. “நேரு திரையு மாகிய சீர்க், ளிரி பத்து காண்கா னொரோவொன் னைத்தாகத், துன்னல் பெற்ற மேற்கதுவாய் மோனை, மீனாம் பத்து மிருபது மாகும்” ௪௩௨.

ஸ்ரீவகைப் பாவிற்கு முற்றுமோனைத்தொடை, ஐஞ்ஞாற்று காற்பத் தொன்ப தாகும்; இசக.

“எண்வகை மோனைக்கு மியன்ற பெருத்தொகை, முத்துற்றுத் தொண்ணூற் திரண்டு தலையிட்ட, காலா விரமா கவின்றனர் புலவர்” ஆக மோனைத்தொடை சதுசககூயக.

இனி எதுகை வதுமாறு.

“அ¹வத் திருதாற் நெழுபத்து மூன்றும், வெள்ளைக் கொருதாற் றைம்பத் தாறுத், கலிக்கு தாற்றிரு பத்து மாக, மூவகைப் பாவிற்குத் தலையெதுகை, ஐஞ்ஞாற்று காற்பத் தொன்ப தாகும்” இசக. “அடியெது காத்தொடை கொள்ளுக் காறு, மிம்மு வகையா னதுபெ ருத்தொகையெஞ்ஞாற்று காற்பத் தொன்ப தாகும்” இசக.

“¹வண்டு தேமா மின்னியை யொசோவொன், ²நீரைத் தெய்திய வினை யெது கைதா, மூப்பு தாக மொழித்தன சகவற்கு” கூவ. “வலியது கடியாறு விறகுதிக் கணவிரி, யூறுபுலி பெருகாணு வுருமுத்தி மழகளிது, வீர ல்கொடி கரையருமு விலையொரோ வொன்றத், கொன்றுட லீரைத்தா லியன்ற வினையெதுகை, தாற்கெரு பட்டாக துவன்றன சகவற்கு” ஈவ. ஆகஆகவற்கு இனையெதுகை கசய. “ஞாயிது போதபூ வெட்டுமுத லேழும், பொரோது கண்ணனுப் பாதிரி பூமருது, மாசெல்லா யொன்பான் முதலா மாறு, மேவுசீர் காரருமு மாவரு வாயிலை, வீரைத்து தொட்டே வீரோழைத், வெள்ளை பெற்ற வினையெது கைத்தொகை, கையம்பத் தொன்ப தாகு மென்ப” இக. “வாடுரு காங்கு புளிமா வொன்பான், முதலா வொரோவொன் திருமுன் ருக, வெள்ளைக் கினையெதுகை மூவா ருகும்” கஈ. ஆக வெள்ளைக்கு இனையெதுகை என. “நேர்நிலா யீற்றுத் கலிக்கினை பெதுகை, யிருமுப் பட்டாக வியலு மென்ப” கூவ.

“ஸ்ரீவகைப் பாவிற்கு மொழித்த வினையெதுகை, யிருதாற் நெழுபத் தெழு ரும்மே” ஆக உவவி. “வண்டு காங்கு மின்னுத் தேமா, வைத்து ஞாபித போதபூப் போரோ, ஞாறு பாதிரி மேவுசீர் கண்ணனுப், பூமருது வீர கொடி வேழு காரருமு, காணுத்தனை யெட்டு முதலா வந்தவவை, ‘வொரோவொன் நெவ்வேழ் நிலம்பெற வகவற்குத், தொர்க பொழிப்பெதுகைத் தெர்ன்ணூற் றென்றே” கூக. “வாடுரு காங்கு புளிமா வாவொன்பான், வலியது விறகுதிக் கடியாறு பத்துத், கணவிரி யுருமுத்திப் பெருகாணு வுர அபுலி, மழகளிது பதினென்று கரையருமு வீரவுகொடி, வீராறு முதலா வந்தவை யொரோவொன், நென்பது நிலம்பெற வகவற்குப் பொழிப்பெ

துகை, தூற்றோ டொருபத் தேழுன னவல்ப” ௧௧௭. ஆக அகவற்குப் பொழிப்பெதுகை உாஅ. “வண்டு ஞாயிற போதுபூப் போரோ, நெட்டி முதலா வேழுத் தேமா, மின்னுப் பாதிரி மேவுநீர் கன்னாணுப், பூமருது வு செல்வா யொன்பான் முதலாதுங், காருருமு மாவருவாய் பத்துமுத னெத்த, மாக வெண்ணெக்கு வந்த பொழிப்பெதுகை, பெண்ணெரு பட்டே செய்த மென்ப” ௮௮. “வாருவலியது கடியாது விறகுநீ, பெட்டிக் கணவிரி பெரு காணுப் புலிசெல்லாய், மழகனி தருமுத்திப் புளிமா விமையொன்பது. கையுருமுப் புலிவருவாய் பத்து முதலா, வந்த வவையொரோ வொன்றைத் தாடி வெண்ணெ பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை, வாருரு பட்டை மைத்து வாகும்” ௯௦௭. வெண்ணெப் பொழிப்பெதுகை ௯௦௮. “வலியது விறகுநீர் கடியா நெனுமிவை, வீசேழ் தோட்டிப் பதினெட்ட டளவும், கணவிரி பெருகாணு வருமுத்தி மழகனிது, புலிசெல்லா யுதறுபுலிப் பதினாந்து முதலாப், பத்தொன் பானை வுயரவு களையுருமு, வீசவுகொடிப் புலிவருவாய் பதினாறு முதலா, விறுபதின் காறு முயரவும் வருதவிற், தன்னை பெற்ற பொழிப் பெதுகைதா, மறுபட்டை தாக வறைத்தனர் புலவர்” ௯௦௯.

“மூவகைப் பாலிற்று மொழிந்த பொழிப்பெதுகை, காணுந் தெரு, பத்து மூன்றென வலிப்ப” ௯௧௨.

“தேர்ப்பதின் மூன்றா னகவற் கொருஉவெதுகை, வண்டு ஞான்கு மின்னுத் தேமா, வவத்து ஞாயிற போதுபூப் போரோ, ருது பாதிரி மேவுநீர் கன்னாணுப், பூமருது நீடுகொடி யேழு காருருமு, காணுந் தனையெட்டு முதல வொரோவொன், நெய்வெயுரக விபன்றதொகைதா, மேதொரு பட்டோடிரு பத்தொன்றே” ௯௦௧. “நிரைபதின் மூன்றா னகவற் கொருஉவெதுகை, வாகு ஞான்கு புளிமா வசவொன்பான், வலியது கடியாது விறகுநீப் பத்தி, கணவிரி யுதறுபுலி பெருகாணு வருமுத்தி, மழகனிது பதினென்று வீசவு கொக களையுருமு, வீசாது முதலா வொரோவொன் நெுன்பா, னைத்தொகைதாற் றெருபத் தேழே” ௯௦௭; ஆக அகவற்கொருஉவெதுகை ௯௦௮. “தேர்ப்பதின் மூன்றான் வெண்ணெக் கொருஉவெதுகை, விண்டுஞாயிறுபோது பூப்போரோ, நெட்டிமுதலா வேழுத்தேமா, மின்னுப் பாதிரி மேவுநீர் கன்னாணுப், பூமருது மாவெல் வாயிலை யொன்பான், முதலா வொரோவொன் ருதுங் காருருமு, மாவரு வாய்ப்பத்து முதலாக வொரோவொன், தைத்து மாக வறைத்த தொகைதா, மெண்ணெரு பட்டே செய்த மென்ப” ௮௮. “நிரைபதின் மூன்றான் வெண்ணெக் கொருஉவெதுகை, வாரு வலியது கடியாது விறகுநீ, பெட்டிக் கணவிரி பெருகாணு வருமுத்திப், புலிசெல்லாய் மழகனிது புளிமாயிவை யொன்பது, களையுருமுப் புலிவருவாய் பத்துமுத

லாக, வொரோவொன் னைத்து கிலம்பெத், ருருருகு பட்டு மைத்து மாகும்” கவி; ஆக வெள்ளைக்கு ஒருவெதுகை ஈசலு. வேரோருத் கவிக்கொருவெதுகை, பெருகிய கிலத்தி லொரோவொன்று கணையப், பெறுத்தொகைநாற்பத்தெட்டுப்பின்னர்த் திரையி ஈசருத் கருக்கிய கிலத்திற், கொரோவொன் துணையப் பெறுத்தொகை யந்தா, மிருவகைத் தொகையுத் தொண்ணுற் குறே’ கவிக.

“மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வொருவெதுகை, வானுற்று நாற்பத் தொன்ப தாகும்” ஈசலிக.

“வண்டு தேமா கின் னிவை மூன்று, மொரோவொன்று கருக்கிய கிலத் ததர்வான், காவல் பெற்ற கூழை பெதுகை, வீரா ருக் வியலு மென்ப” மட. “வலியது கடியாறு விறகுதிப் பத்துக், கணவிரி புரதுபுலி பெருநாணு வரு முத்தி, மழகலிறு பதினென்று விரவுகொடி கணையருமு, வீராது முதலாக வொரோவொன் றென்பா, ஒருக வகவற்றுக் கூழை பெதுகை, தொண்ணு ருக்கத் தொகுத்தனர் புலவர்” கவி. ஆக அகவற்றுக் கூழையெதுகை ஈட. “ஞாயிறு போதுபூப் போசே நேழாப், பாதிரி மேவுசீர் கன்னுணுப் பூமருது, மாசெல் வாயிவை வொரோவொன் ருக்க, காரருமு மாவருவா வொரோ வொன் னைத்தாக, வெள்ளை பெற்ற கூழை பெதுகை, யாடுருகு பட்டு மொன்று மாகும்” கவிக. “வாசிரு கான்ற புளிமா வாவொன்பான், முதலா வொரோவொன்று காவன் காக, வெள்ளை பெற்ற கூழை பெதுகை, வீரா ருக் வியலு மென்ப” கவி. ஆக வெள்ளைக்குக் கூழை பெதுகை எய்க. “கிரை வீராருத் கூழையெதுகை, யிருமுப்பந்தா வியலுக்கவிக்கே” கவி.

“மூவகைப் பாவிற்குக் கூழை பெதுகை, யிருதுற்று முப்பத் தைத்தா கும்மே” உரகவிக.

“தோரியாகிய சிப்பதின் மூன்றுத், கருக்கிய கிலத்தி லொரோ வொன்று காண்காக, வகவல் பெற்ற மேற்கதுவா பெதுகை, யையொரு பட்டு பிரண்டு மாகும்” குவட. “வாசேனாத்த புளிமா வாவு, பதினென்று வலியது கடியாறு விறகுதி, வீராது கணவிரி புரதுபுலி பெருநாணு, வருமுத்தி மழகலி நிலையதின் மூன்று, விரவுகொடி கணையருமு வீசேழ் முதலாக, வொரோவொன் நேழாக வகவல் பெற்ற, மேற்கதுவாயெதுகைதொண்ணு த்ருென்றே” கவிக. ஆக அகவற்கு மேற்கதுவா பெதுகை ஈடவிக. “வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போசே, நெட்டு முதலாக வொரோவொன் நேழும், தேமா கின்னுப் பாதிரி மேவுசீர், கன்னுணுப் பூமருது மாசெல் வாயிவை, வொன்பா ன்முதலா வொரோவொன் ருக்க, காரருமு மாவருவா யிணைத்து முதலாக,

‘வொரோவொன் னைத்து மாக வெண்ணீர்க்கு, மேற்கதுவா யெதுகை பெண் பட்டாரும்’ அஃ. “வாரு வலியது கடியாறு விதருதி, பெட்டி முதலா வொரோ வொன்று காண்கும், கணவிரி பெருவேணுப் புலிசெல்லவாய் மழகளி, அருமுத் தீப்புரி மாலியை பொன்பா, னரையுருமுப் புலியருவா வினாத்து முதலா, ‘வொரோவொன் னெருகான் காக வெண்ணீர்க்கு, மேற்கதுவா யெதுகை பெண் பத் திரண்டே” இவ்வு. ஆக வெண்ணீர்க்கு மேற்கதுவாயெதுகை எவ்வு. “சிறையி னாரூர் கவிக்கு மேற்கதுவா, யெதுகை காற்பத் தெட்டா வெய்தும்” சயவு.

“மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த மேற்கதுவா, யெதுகை முத்தர் நிரு பத்து மூன்றே.” உாஉவஉ.

“வண்டு காங்கு தேமா மின்னியை, னைத்து முதலா வொரோவொன் னெழாக, வகவல் பெற்ற சீழ்க்கதுவா யெதுகை, பொன்று தலையிட்ட காலித் தாரும்.” உவஉ. “வலியது கடியாறு விதருதிப் பத்துத், கணவிரி யூறுபுலிபெ ருநாணு வருமுத்தி, மழகளிது பதினென்று விசுவகொடி கரையுருமு, வீராது முதலா வொரோவொன் னென்பா, னாக வகவற்குத் சீழ்க்கது வாயெதுகை, தொண்ணு ருசத் தொருத்தனப் புலவம்” உவ. ஆக அகவற்குச்சீழ்க்கதுவா யெதுகை சயவு. “ஞாயிது போதுபூப் போரே தென்றியை, பெட்டி முதலா வொரோவொன் னேழும், பாதிரி மேவுதிர் கன்னாணுப் பூமகுது, மாசெல்லா யொன்பான் முதலா வானுத், காகுருமு மாவருவா வினாத்து முதலா, வெ ரோவொன் னைத்து மாகத் சீழ்க்கதுவா, யெதுகை வெண்ணீர் கதுபத் தொ ரே” சயவு. “வாங்கு காங்கு புனிமா வொன்பான், முதலா வொரோவொ னெருகான் காக, வெண்ணீர் பெற்ற சீழ்க்கதுவா யெதுகை, வீரா னாக வியலு மென்ப. இஃ. ஆக வெண்ணீர்க்குச் சீழ்க்கதுவாயெதுகை எவ்வு. “சிறையி னாரூர் கவிக்குச்சீழ் கதுவா, யெதுகை காற்பத் தெட்டே யாரும்.” சயவு.

“மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த சீழ்க்கதுவா, யெதுகை யிருதாறு முப்பத் திரண்டே.” உாஉவஉ.

“வண்டு தேமா மின்னியை மூன்றுத், கருங்கிய நிலத்தி லொரோ வொன்று காண், ிடாக வகவல் பெற்றமுத் தெதுகை, வீரா னாக வியலு மெ ன்ப” உஉ. “வலியது கடியாறு விதருதி வீராது, கணவிரி யூறுபுலி பெருந ணு வருமுத்தி, மழகளிது பதினென்று விசுவகொடி கரையுருமு, வீரோத் து முதலா வொரோவொன் னேழாக, வகவல் பெற்ற முத்தெ துக்கதா, மேழே ரு பட்டா வியலு மென்ப.” எவ்வு. ஆக அகவற்கு முத்தெதுகை உவ.. “ஞாயி துபோதுபூப் போரேதென்றியை, பெட்டி முதலா வொரோவொன் னேழும்,

புதிற் மேவுசீர் நன்னுண்பு பூமருது, மாசெல்லா வொன்பான் முதலாக வந்து, காருருமா மாவருவா வீணாந்து முதலா, வொரோவொன் னைத்தா முத்தெதுகை வெள்ளை, காருரு படுத்து மொன்று மாகும்” ௧௮௧. “வா திரு கான்கும் புளிமா வொன்பான், முதலா வொரோவொன் றெருகாஃ ளாக, வெள்ளை பெற்ற முத்தெது கைதா, மீளா ருத வியலு மென்ப” ௧௮௨. “ஆக வெள்ளைக்கு முத்தெதுகை ஃட. தினையீ ாருத் கவிக்குமுற் தெதுகை, ஃலொரு படுத்து மெட்டி மாகும்” ௧௮௩.

“பூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்தமுற் தெதுகை, ஸுந்துதலை விட்ட வகுது ருக்கும்” ௧௮௩. “எதுகைவென் பதனு னியன்ற பெருத்தொகை, ஸுவா வித்தோ டிருந்துத் துப்பது” ஆகவே செய்துகைத்தொடை உதவாது.

“மோனைக்கு மெதுகைக்கு மொழிந்த தொடைத்தொகை, யிருபத் திண்கி முடியி னிட்ட, வறுதாந் டுடனோ ஸுவா மாகும்”. ஆகமோனைக்கு மெதுகைக்கும் எதுகாது.

இனி நான்காவது.

“அவதர் கிருதுத் தெழுபத்தி ஸுன்றம், வெள்ளைக் கொழுதுத் கைம்பத் தாது, கவிக்கு துந்நிரு படுத்து மாகும்.” “பூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வகுமுன், ஐந்துந்து காற்பத் தொன்ப தாகும்” ௧௮௪௩.

“நோ தித்தீர் பதின்மூன் ருனு, வொரோவொன்று பத்தாக வகவற். கிணமுத, னீணைம் பத்து முப்பது மாகும்” ௧௮௪௪. “கிணவா தித்தீர் பதின் ஸுன் ருனு, மொரோவொன்று பத்து மொண்ட மாக, வகவல் பெற்றவினை முன் டொடைதா, மீணைம் பத்தொடு காற்பத்து ஸுனதே” ௧௮௪௫. ஆக வகவற்கு உதவாது. “வண்டி ஞாயிறு போதுபுப் போரோ, நெட்டொக றா வொரோவொன் தெழுத், தேமா மின்னுப் புதிதி மேவுசீர், நன்னுண்பு பூமருது மாசெல் வாய்கை, வொன்பான் முதலா வொரோவொன் ருனுல், காருருமா மாவருவா வீணாந்து முதலா, வொரோவொன் னைத்தா மாக வெண் னை, கிணமுத னீணைம் பத் தாகுமென்ப” ௧௮௪௬. “வாரு வலிவது கடியாது விதருதி, மெட்டிக் கணவீரி பெருகுண்பு புளிகெல்லாய், மருகணி தருமுத் தீப் புளிமா வாவொன்பான், முதலா வொரோவொன் திருமுன் ராக, கைத ஸுருமுப் புளிகருவா வீணாந்து முதலா, வொரோவொன் னைத்தாக வெள்ளைக் கிணமுத, னீணமுதா படுத்து மாகு மாகும்” ௧௮௪௭. ஆக வெள்ளைக்கு ஈடுவது. “நெரு கிணைய மாகிவசீர், கிருபத்து கான்காது கவிக்கிண முன் டொடை, மீணைம் பத்து மிருபது மாகும்” ௧௮௪௮.

“மூவகைப் பாவிற்கு மொழிந்த வினைமுடி, னெஞ்ஞாற்று காத்பத் தொன்பது மாகும்” இளசுயக.

ஈன்டினைமுடிணித்குக் கூறிய குத்தொக்ககோப் பொழிப்புமுடினுக்கு மொருஉறுபுணுக்கும் கூறுமுடினுக்கும் மேற்குறையுமுடினுக்கும் கீழ்க் கூறுவாய்முடினுக்கும் முற்றுமுடினுக்கும் கூறி இனைமுடினுக்குத் தொடை கொண்டியுவாதேகொள்ள ஒரோவொன்று ஐந்துஐந்து காத்பத்தொன்பதாம். இசுக. “இனைமுடினை தொடையோ பேனைய கொன்ற, வொயோ வொன் னைஞ்ஞாற்று காத்பத் தொன்பதே”

“என்வகை முடினு எய்வன்ற தொடைத்தொடைமுடிந்நதத் தென்ன னுந் திரைன் முடிவிட்ட,கொ விரை வின்நைர் புண்ட.” இசு, சது. ௩.௩௧௩௩.

இளையவாய் வறுபறு.

“அகவந் திருநாற் நெழுபத்து மூன்றும், மென்றோக் கிருநாற் றைம் பத் தாறுக், கலிக்கு நாற்றிரு பதே மாக, மூவகைப் பாவிற்கு மெழுந்தமிழி யையே, வைஞ்ஞாற்று காத்பத் தொன்ப தாகும்.” இளசுயக. “கொல்லெ யிரையடி கொன்றோக் காறு, மூவகையானும் வந்த பெருக்கொருக, வைஞ்ஞாற்று காத்பத் தொன்ப தாகும்” இளசுயக.

“நேரா தித்திப் பதின்மூன் குறு, மொரோவொன்று பத்தாக வகவந்தி னையியை, பீரைம் பீது மூப்பீது மாகும்” ௩.௩௧௩. இவ்வகையினைப் மூன்றுபா விற்கும் பகுக்குமாறு—“ஐந்து தொடையா னகவற்கு வருத்தொகை, மொ ரோவொன் றிருநாற் நென்பத்து மூன்று, வாயித்து மூன்று நெருபத் தைத்தே” இசுயக. “ஐந்து தொடையான் வென்றோக்கு வந்தொகை, மொ ரோவொன் நெருநாற்றுப் பத்து மூன்று, வெண்ணுற் நெருபத் தைத்தென மொழிப” அசுயக. “ஐந்து தொடையாற் கலிக்கு வருத்தொகை, மொரோ வொன் நெருநாற் திருபதி தாக, ஐது தலையிட்ட ஐத்து நாகும்” ௩.௩௧௩.

“கூறிய மூன்றின் நெடைத்தொகை கூறிகு, லெஞ்ஞாற் றுடனென் னுற்று முப்பது” இசுவைத்து தொடையானும் பெற்றதொகை ௨௭ அசுயக.

இனி “ஐவகை முடினும் வருக்க மோனையும், வருக்க வெறுகையும் வழி மோனையும், உயிரெது கையு முறைத்தொற் தொடையு, மறுதாற் திருபத் தைத்தடி யோடு, தொடைகொளும் வகையைத் தோன்றக் கூறி, ஐத்த

யென்குஞ்சி முத்தப்பா விவண்டிற்று, முறழ்த்த வடிவ னிருபது கீக்கி, யேனைச் சீரா ஹழ்த்த வடித்தொகை, உறுதூற் றைத்தே உளரு மவந்துன், வருழினை வம்பப் தாறுங் கணைய, வெளோவொன் றெய்திய தொடைத்தொகைகறி, னுஞ்ஞாற்று நாற்பத் தொன்ப தாகப், பந்துத் தொடையும் பெற்ற தொகை ள,மையா யிரத்தொடுகணுற்றுத் தொண்ணாறு” ஆகப்படுத்துத்தொடைக்கு மொளோவொன் றைஞ்ஞாற்றுநாற்பத்தொன்பத்தாகப் பெற்றதொகை ஓதா ஈய. தந்தைக்கிவரண்டு மரபிற்குமுன்றும் வருப்போய் றம்பத்தாறு வருமாவிந்து. இனி இத்தொகையை மூன்று பாவிற்கும் பகுக்குமாறு:— ‘ஒளோவொன் றிருதூற் றெழுபத்து மூன்று, பத்தி னுனு டகவல் பெறுத் தொகை, மீரா யிரத்தோ டெழுதூற்று முப்பது” “ஒளோ வொன்றெருதூற் றுற்பத்தாறுபு,பத்தி னுனுன் வெள்ளை பெறுத்தொகை, ளாவிரத் தைஞ்ஞாற் றுபய் தாறும்” “ஒளோவொன் றெருதூற் றிருபய் தாகப், பத்தினுனுற் றுள்ளப் பெறுத்தொகை, ளாவிரத் திருதூ றுரு மென்ப.”

“தொடைமுற வைய்தா னியன்ற தொகைதா, மெண்ணு விரத்தொடு டுந்துற் றிருபது.”—முக்க.ரியவைத் து மிதஞ்சுத்தூற்பபத்துமாகப் பதினைற் றாறுப் பெற்றத்தொகை அது உய.

ஞ.சி முற்றெழுத்தொன்றொதுகை.

எழுத்தெண்ணப்படு மெழுத்துக்களிலும் எழுத்தா வண்ணுத வொத்துக குதூறுகாக்களிலுக் தொடைகொன்றொறு:—

“வண்டு மின்னு தந்தைதேற் றுக்கா, வீடுகொடி யீவலாற்று னறுப தகீக்கி, யேனைச் சீரா ஹழ்த்த வடிவ, னிருதூற் றதுபத்து காண்கா மவற் தன், முப்பத் தொருவழுக் கணந்து கொள்ளப், பெற்ற வகவற் றெடைத் தொகை கறி, னிருதூற்று முப்பத்து மூன்று சும்மே”—இதனுட் கணத்த தைத்துகீக்கி யேனைவோடியொன்பதிற்குப் பதினெட்டும் சிசையாதி பதி ன்மூன்றுக்குப் பதின்கூறுதொகை வரு முப்பத்தொன்றாயிற்று. “வண்டு மின்னு தந்தைதேற் றுக்கா, வீவற்றுண் முப்பத் தொன்று கீக்கி, யேனைச் சீ ரா ஹழ்த்த வடிவ, னுன்றோ டைம்ப தாரு மவந்துன், வருப்பதி ன்ஞஞ் னைய வெள்ளை, பெறுத்தொடைத்துறு முப்பத் தாதே” இதனுட் கணத் தசீர் காண்குக்கி வேளைவோடியபத்திற்குப் பத்தும் சிசையாதியுன். வுளரு வவியது கடியாறு விறகுடென்னும் காண்கரு காண்குமாக வருப்பதினுன் ளயிந்து. ஆக விசண்டற்கும் வரு காற்பத்துதது. “சேத்துக்கா வீடு கொடிச் சிசையு கீக்கி, யேனைச் சீராத் துள்ளல் பெறுத்தொடை, யொரு தற் றெருபய் தாரு மென்ப.” ஈவ

“மூவகைப் பாவின் மூன்று மெழுத்தொன், நெதுகை காணுந் நெழுபத் தொன்பது” எனவிக. அகவற்கைக்கும் வெண்ணுக்கு நான்கும் ஐவிக்வாண்டுமாக இவ்வகையாற் கணந்தொகணந்து மிரண்டா மெழுத்தும் மூன்றுமெழுத்துஞ் கேசவொன்றிற் நிலையாகெதுகைப்பாற்படுவனனும் பிதகிற் குறைந்து வெதுபித்திற் பிறதொடைசொந்து இத்தொடை சிறந்து காட்டாமையானும் அங்ஙனம் கணபுவெண்டிற்றெனவுணர்.

மெல்லினவெதுகை முநிலையன்.

இனி “மெல்லின வெதுகையு மிடைவின் வெதுகையு, மாசிடையெதுகையு கெடினமோ னையு, கிறைமுதற் சிறு துந்தையு நீக்கி, கேர்முதற் சிர்கன் பதின்மூன் றூறு, வொரோவொன் றுறழு மடித்தொகை கூறி, னூற்றோ டைம்பத் தாரு மவற்றுன், வழுநில மிருபத் தாறுங் கணய, வொரோவொன் நெய்துத் தொடைதாறு முப்பஃது” “அங்காற் றொடையா னை வல் பெறுத்தொகை, யைஞ்ஞாற் திருபஃ தாரு மென்ப.” “கேர்பதின் மூன்றுன் முன்னர்க் கூறிய, காலவகைத் தொடைக்கு மொரோவொன் றுறந்த, வடித்தொகை தொண்ணாற்று மூன்ற னுள்ளும், வழுப்பதின் மூன், கணய வொரோவொன், நெய்திய தொடைதா மென்ப தென்ப, தாகாற் றொடை பெற்றவென் டொடைதா, மெழுதாற் திருபஃ தெனமொழித் தனரே.” அவற்றுன் “துந்தை வந்த மெல்லின வெதுகை, முதற்பா விரன் டற்றுக் தகைவழுக் கணந்து, கொன்னப் பெறுத்தொடை பதினே ழாகும்.” “துந்தை தேமார் கணந்துகேர் முதற்செர், பன்னிரண் டாறு முன்னர்க் கூறிய, காற்றொடை வொரோவொன் நெய்துத் தொடைதா, மறுபஃ தாகக் கலிக்கு வருத்தொடை, யிருதாற்று காற்பஃ தென்றனர் புலவர்.” காற்றொடையானும் பெற்ற தொடைதா, மாயிரத் தோடு தொண்ணூற் நேயே” ஆகவிரகான்று தொடைக்கும் பெற்ற தொகை தகையன்.

இனி வல்லினவெதுகை வருபாயு.

“வல்லின வெதுகை வருக்கும் கால, கணபதின் மூன்று மின்னு துந்தையு, மேவு சிறு காணுந் தனையு, கணய கோதி பத்தா மவற்றிற், இருபது வழுவுங் கணந்த பின்னர், அகவல் பெற்ற தொடைதா றாகும்.” “கணபதின் மூன்று மேவு சிறு, மின்னு துந்தையுக் கணந்து கோதி, பதினென் றற்கும் பதினொரு வழுவுங், கணந்தபின் வெண்ணக் கறுபத் தெட்டே, மிராவீ ராறு காணுந் தனையு, மேவு சிறுக் கணயகே ராதி, பத்தாந் கவித்தொடை யைம்பஃ தாகும்.”

“மூவகைப் பாவிற்கும் வல்லின வெதுகை, யிருதாற் றொருபத் தெட்டென மொழிப.” எனவிக.

இனியுலாபபெடை வருமாறு.

“அகைச்சீர் காண்குரி முதற்செ டெட்டு, தந்தை யெனப்பதின் மூன்று
தொழிந்தது, நேசேற் கிளையே ழாங்கி சேரத், பெற்ற வடிதாற் தறப்பத்
தெட்டனுள், மூவேழ் வழுவு நீக்கிய பின்ன, உகலுப் பெற்ற வனபெடைத்
தொடைதா, துற்றெடு காற்பத் தேசென தவப்ப” “கூறிய பதின்மூன்
செழுதித் பின்னர், கோசான் பாணு கிளையொன் பாணு, மாய் சேரத் பெ
ற்ற வடிதா, துற்றே டொருபத் தேமா மவத்துன், வழுப்பதி னென்று நீக்கி
வெள்ளைக், கனபெடை துற்று ருரு மென்ப.” “உரிமுதற் செட் டொழி
த்த பின்னர், நேர்சிலை வீரென் சொற் துன்னத், கனபெடை பெண்பப் தா
ரு மென்ப.” “மூவகை யாற்பெறு முயிரை பெடைதா, முத்தாற்று முப்பத்து
முன்றென மொழிப.” காசுமரு.

இனி யொற்றாபெடை வருமாறு.

“தேமாப் புளிமா வெணுமிரண் டற்கும், வழுசில மூன்று கலைய வகவ
ல, கொற்றன பெடைதா யிருபத் தொன்றே.” “மாசெல்லவாய் தேமாவுழு
மிரண்டு கலாத்து, புளிமாப் புலிசெல்லவாய் கூட்டகான் காணும், வெள்ளைக்
கொற்றன யிருபத்து காண்க” “முதற்பா விரண்டிற் கொற்றன பெடை
தா, மைத்துதலை யிட்டகா னொருபப் தாம்” சவுதி. சூகவிரண்டு-அள
பெடையுல் கூட்ட உளவிய. இனி, யொற்றாபெடை துள்ளலோரை
யயத் தள்ளி கிற்றவாற் கலிக்கு வாராதென்றுணர்க. “எட்டுத் தொடையா
ளியன்ற தொகைதா, மொருதுத் தெழுபத் திரண்டெல்ல யிட்ட, வீரா யிர
மே யாரு மென்ப”

இனி யகையத்தாதி வருமாறு.

தேமா முதனின்றறுத்த வடிக்கு, காண்காஞ் செருத் தேமாவெனநி
ன்று மேல்வருமடியோ டத்தாதிக்க வெண்டுமென்றுணர்க. அது, “தே
மா வண்டு வண்டு காமர்” என்கின்ற மாமென மதித்தென வருமென்று
கொள்க. இஃது ஒழித்தவடிக்கும் மேல்வருஞ் சேர்த்தாதிக்குமென்றுகொ
ள்க. இது, முதற்பாவிரண்டற்குமே கொள்க. துன்பனம் கொள்ளுங்காற்
போது பூவுக்குப் போதுகசெனவும் வீரகுதிக்கு வீரிகாசெனவுங்கொள்க.
ஒழித்தனவற்றிற்கு மிவ்வாதே கூறவேண்டுவன கூறிக்கொள்க. “தேமா
வாறு ஞாயிறு புளிமாப், போதுபூ வேறு பாதிரி பூமருது, நீடு கொடியெட்
தீக்கா ருருமு, காணுத்தலை யொன்பது முதலா வந்த, வளையத் தாதி யொ
ரோவொன் சென்ப, தொன்ப தாக வகவல் பெறுத்தொகை, காலொரு
பிது மெட்டு மாகும்” சவு. இத்தக்குமேல் வருவனவற்றிற்கு “முதலா”
வென்பதனை யெண்களோடுகட்டிப் பொருளுணர்க. “புளிமா மொன்

பான் வலியது விநகுதிப், பத்துக் கணவிரி யுதபுலி மழகளி, நீரா றுகை
 எருமு வியுகொடி, வீழேழ் முதலா வந்தா திலொசோ, வொன்றே முக வு
 கவல் பெறத்தொகை, ஸையொரு பஃது மாத மாகும்” இவ். ஆக, ௪௩.
 ‘போதபூப் போசே நிருகாங்கு மேயுதிர், கன்னாணு மாசெல்வா வினாத்த
 முதலா, வொசோவொன் னைந்து மாவரு வாய்பன், மரிசைநி முதலாக பூ
 ன்து நிலமாக, வென்றை பெற்ற வசையக் தாதி, காலைத் ததனோ டெட்டி மா
 கும்” உவ. “விநகுதிக் கடியா டொன்பான் பெருவ, னுருமுத்திப் புவி
 செல்வாய் பதினென்று முதலா, வொசோவொன் னுன் னாக வென்றை பெ
 த்த, வசையக் தாதி காலைத் தாகும்” உவ. ஆக, ௪௪. இனித், கவிஞ்சையக்
 தாதி வருங்காற் தனக்குரிய இருபத்துஎன்குநீரு முநித்தவடிசுளுக்குமெ
 ன்ளிர் காங்கு மீற்றின்கண்வருவதல்ல தொழிந்தவியற்சீர் பதினாறு முநிச்
 சீர் காங்கு மீற்றின்கண் வந்த அத்தாநித்தொடை வெள்ளாவென்றுணர்வ
 “கேர் ஈது கிணயி ஈது, மாகிய சீர்கட் கொசோவொன் னைத்தாத், தம்
 னல் பெற்ற வசையக் தாதி, துத்தோ டுருபஃ தாகு மென்ப.” ௪௫.

“மூவகைப் பாலித்ரு மசையக் தாதி, விநகுதற் தெழுபத் திரண்டா
 கும்மோ” உளவல்.

இனித் தீர்த்தி வகுமாறு.

“வண்டு துவத காங்கு தேமா, மின்னிரு பூன்றது முதலா வொசோ
 வொன், தவ்வா ருக் வகவல் பெற்ற, சேத் தாதிவிருபத்து வன்கே” உவ.
 “வலியது விநகுதிக் கடியா நீரைத்து, கணவிரி யுதபுலி பெருகா னு வருமு
 த்தி, மழகளி நீராதும் வியுகொடி கையுருமு, வீழேழ் முதலா வொசோவொ
 ன் தேழாக, வகவல் பெற்ற சேத் தாதி, யேழொரு பத்தே யாகு மென்ப”
 வயி, ஆக ௪௬. “நூவிறு போதபூப் போசே தெட்டிப், பாதிரி மேயுதிர் கன்
 னாணுப் பூருது, பத்து முதலாக வொசோவொன் னையைத், தாடியுக் கரு
 குமு வீராத முதலா, பூன்து மாவ புளிமாப் பத்து, முதலான்கும் வாக்
 டிற் முதலா காங்கு, மாகியுட் வென்றை பெற்ற சீர்த்தாதி, ஸையொரு ப
 னுமெட்டி மாகும்,” இவ். “மாசெல் வாய் சேழ்புலி செல்வாய், மாவரு வ
 ள் டொட்டிப் புவிவரு, வாய் டொன்பது முதல வந்து, முன்புன் குருகு சீர்த்
 தாதி, துன்னத் சீரா குரு மென்ப” இதற்கு வந்த சீர் வருதல் கொண்க. ௪௭.

“மூவகைப் பாலித்துஞ்சீர் தாதி, துத்தோ டுபத்து வன்கென் த
 னாய், காணாந்து முப்பத் தாதி ர்த்தாதி” ஆகவின்கடந்தாதியும் உளவல்.

இனிச் செய்யுள், ௪௮. 19-வாழும் குறிப்புவிட்டிசையும் வருமாறு :—“தே
 மா வலத்து பூவியு போசேது, கன்னாணுப் பாதிரி பூவரு தேழுகா, குருமெ

புது முதலா வந்தவை பொரோவொன், னைந்தா வகவல் பெற்ற லீட்டினா
தா, மேலொரு பக்கே யாகு மென்ப” எல். “ஞாலிது போயே நிருகவர்கு
முதலேழ், பாநிரி தேமா கன்னுண்பு பூகருது, மாசெல்லா வென்பான்
முதலா வாழ் கருகுமு மாக்ருவாய் பத்துமுத லுந்தா, வெள்ளைக்கு வந்த
விட்டினை தாமே, ஸயவொரு பத்து கன்னு ம. ௧” எல். “ஞாலிது போ
யேது பதின்மூன்று கன்னுண்பு, பாநிரி பூகருது மாசெல்லா லீட்டி, கரு
குமு மாக்ருவாய் ஸயவத்து முதலா, வந்தவை பொரோவொன் னைப்பர்
தாதத், துன்னல்பெற்ற விட்டினை தாமே, காலொரு பக்கே யாகு மென்ப.”

250

“ஸ்ரீவகைப் பாலிக்கு மெழுத்து விட்டினை, தந்தோ டுபத்து நாள்
கே பின்னார், குறிப்பு விட்டினை மயவா குரு, மிருதொகை முன்னத் திரு
பத் தெட்டே” ஆகவிருவனை விட்டினை மயவா ௨௪௩௧௮.

“மோவா முதலா விட்டினை வீரு, வீரடித் தொடைகொரு மிருபத்
தைத்திள், குருகைநிலை பதினே லாலித் திருதாத், னைப்பத் தாதென் வ
நைத்தார் புலவர்” ஆகவீரடித் தொடை மிருபத்தைத்தொழும் பெற்றதொ
கை வகை டாபுமய.

இனி, யோசகத்தொடை கொண்டுக்கால் இன்னையும் பன்வருமடியொ
காலாபுரவப்பாடாமற் கொடு

அலுபாறு வெழுப்பெதுகை வநுமாறு.

“வண்டு கன்னு மின்னுத் தேமா, வகத்து ஞாலிது போதுபுப் போ
ய, முத பாநிரி மேலுந் கன்னுண்பு, பூகருது ஈடுகொடி பேலுக்கா குருமு,
ஞுத்தினை வெட்டு முதலா வந்தவை, பொரோவொன் தெய்வேழ் நிலம்
பெற வகவற்குத், தொக்க பொழிப்பெதுகை தொண்ணூற் றென்றே, வாகி
ரு வன்காவு புலிமா வென்பான், வலிவது விதகுநீக் கடியாது பத்துக், க
னலிரி புருமத்திப் பெருகாணு வுறபுவி, மழகாதி பதினென்ற லையரு
மு வீரவுகொடி, வீரது முதலா வந்தவை பொரோவொன், குருப்பது நி
வன்பெற வகவற் பொழிப்பெதுகை, தந்தோ டொருபத் தேயென தவ
ஃப” இனி வருத்தப் பொழிப்பெதுகை வருமாறு :- “வண்ணத்து மின்
னுத் தேமா வாத, ஞாலிது போதுபுப் போயே நேழு, பாநிரி கன்னுண்பு பூ
கருது கீடுகொடி, மேலுந் கொட்டுக் கருகுமு னைந்து, தனவென்பன்
முதலா பொரோவொன் குரு, வகவல் பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொ
டை, பெருபத் தெட்டே யாகு மென்ப” இனி சினைவாழ் வருத்தப்பொழி
ப்பெதுகைக்கு முன்னர் சினைவாழ் பொழிப்பெதுகைக்குக் கூறினவுரைச்
சுத்திரத்தைக் கூறிக்கொண்டு அதன்சொகையே இதைக்குக்கொள்.

கோதி வல்லினப்பொழிப்பெதனை வருமாறு :— “வண்டு ஞாயிறு தேமலைவந்து, ஞாயிறு போதுபூப் போரோ ருது, நன்னூல் பாதிரி பூமருது கடுகொடி, மேலு காருருமு வெட்டுமுதலா, வந்தவை யொரோவொன் தெவ்வேழ் நிலம்பெற, வகவல் பெறும்வல் லினப்பொழிப் பெதனை, யெழொரு பத்தே யெய்து மென்ப ” இனி கோதி மெல்லினப்பொழிப்பெதனைக்கு முன்னர் கோதிப்பொழிப்பெதனைக்குக் கூறிய வுரைக்குத்திரத்தைக் கூறிக் கொண்டு அதன்ஞெகையே யிதற்குக்கொள்க.

“நால்வகை வகவற் பொழிப்புத் தொகைதா, மைஞ்ஞாற் நெழுப்த் தெட்டா கும்மே ” ஆக ஞாஎவது.

இனி வெள்ளைக்குப் பொழிப்பெதனை வருமாறு :— “வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரோ, தெட்டு முதலா வேழும் தேமா, மின்னுப் பாதிரி மேவுசீர் நன்னூல், பூமருது மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறும், காருருமா வருவாய் பத்துமுத லீக்து, மாக வெள்ளைக்கு வந்தபொழிப் பெதனை, யெண்ணெரு பசுதே யெய்து மென்ப ” “வாரு வலியது கடியாறு விநாதி, யெட்டுக் கணவிரி பெருகாணுப் புல்செல்வாள், மழகளி தருமுத்தி புளிமா லிவை யொன்பது, ளையுரு முப்புலி வருவாய் பத்து, முதலா வந்தவை யொரோவொன் னைத்தா, வெள்ளை பெற்ற பொழிப்பெது கைத்தொடை, யானெரு பசுது மைத்து மாறும் ”

“இனி வுருக்கப்பொழிப்பு வருமாறு :— “வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரோ, பாதிரி மாசெல்வா யொன்பான் முதலாறு, மின்னு நன்னூத் தேமா மேவுசீர், பூமருது பத்து முதலா வந்து, மாவருவாய் காருருமுப் பதினென்று முதலா, நான்கு மாக வந்த வாற்றான், வெள்ளை பெற்ற வுருக்கப் பொழிப்பெதனை, யானெரு பசுது மொன்பது மாறும் ” இனி கிளையாதி வுருக்கப் பொழிப்பிற்கு முன்னர் கிளையாதிப் பொழிப்பெதனைக்குக் கூறிய வுரைக்குத்திரத்தைக் கூறியதன்ஞெகையே இதற்குக்கொள்க.

இனி வல்லினப் பொழிப்பெதனை வருமாறு :— “வண்டு ஞாயிறு போதுபூப் போரோ, தெட்டு முதலா வொரோவொன் தேழு, மாசெல் வாய் பூ மருது தேமாப், பாதிரி நன்னூல் வொன்பான் முதலாறும், காருருமாவருவாய் பத்துமுத லீக்து, மாக வந்த வாற்றான் வெள்ளை, பெற்ற வல்லினப் பொழிப்பெது கைதா, மானெரு பசுதோ டெட்டு மாறும்.”

இனி மெல்லினப் பொழிப்பெதனைக்கு முன்னர் கோதிப்பொழிப்பெதனைக்குக் கூறிய வுரைக்குத்திரத்தையே கூறி அதன்ஞெகையே இதற்குக் கொள்க. “நால்வகை வெள்ளைப் பொழிப்பெது கைதா, ளாணாற் காற்பத் தொன்றென மொழிப ” ஆக சாசவக.

இனிக் கலிக்குப் பொழிப்பேதுகையும் வந்தகப்பொழிப்
பேதுகையும் வநுமாறு.

“வலியது விதகுநீ கடியா நெணுமலை, வீரோழ் தொட்டுப் பதினெட்
டவதும், கணவிரி பெருகாணு வுருமுத்தீ மழகனிது, புலிசெல்வா யுதறு
புலி பதிவிந்து முதலாப், பத்தொன் பானன் யுயரவு நையுருமு, விரவு
கொடி புலிவருவாய் பதினாறு முதலா, வீரப்பின் காறு முயாவும், வருதலி
ந், துன்ன லோரை பெற்றபொழிப் பெதுகை, யறுபட் தாக வரைந்தனர்
புலவர்” சும. “மூவகைப் பாலிந்ரு மொழிந்த பொழிப்பெதுகை, காணுந்
றொருபத்து மூன்றென நவிலப்” சகவக.

முந்தெதுகையும் வந்தகமுந்தெதுகையும் வநுமாறு.

“நூத்தை வண்டு காங்கு தேமா, வைந்து முதலா வொரோவொன்று
வாங்கு, மின்னிரு காண்கா வொருநிலத்து வருதறு, மாக வகவல் பெற்ற
முந்தெதுகை, வீராறு மொன்று மாகு மென்ப” மட. இவற்றை யொரோ
வொன்றுகக்கொள்ளின் மற்றை யடியொடு தோவழுப்பமும்; அது “மந்தி
தந்த பைத்தாட் செத்தினை” எனகிற்ப் மெல்லடி வந்தெனத் தொடை வக்
தாற் தனாவருவாமாறு காண்க. “வலியது விதகுநீக் கடியாநீ காறுதல்,
கணவிரி பெருகாணு மழகனி துருமுத்தீ, யுதறு புலிப்பின் மூன்று நையு
ருமு, விரவு கொடிபதி னான்கு முதலா, வொரோவொன் தேழாய் முந்தெ
துகைபெறும்” “வருக்கமுற் தெதுகையுமவ்வா தேபெற், றொருநாற் பஃது
மகவற் செய்தும்” ஆக இருவகை முற்றும் ஈடுபட. “ஞாயிறு போதுபூப்
போரே தென்றிவை, செயட்டு முதலா வொரோவென் தேழும், பாதிநி கன்
ஞாணப் பூமருது மாசெல்வாய், மேவுநீ சொன்பது முதலா வாறுதல், காரரு
மு மாவருவாய் பத்து முதலிவ், துயாவும் புலிமா வொன்பது முதனான்கும்,
வாகெட்டு முதலா காங்கு மாகி, வந்த வியற்றான் வெள்ளை பெறுமுற், தெ
முபத்து மூன்றே யாகு மிங்ஙனம், வருக்க முற்றும் வந்தவென் னாக, விர
ண்டன் றொகைதூத்து நாற்பத் தாரே, நிரையீ காறுதழ்ந்த வடியது பஃ
திற், கருப்பிய கலத்தி லொரோவொன்று கணகயத், துன்ன லோரை பெற்
றொற்றுத்தொடைதா, காற்பத் தெட்டே யாகும் வருக்கமுற்றத் தொடை
புமவ்வா ருத, வீரண்டன் றொகையுத்தெண்ணுந் ருதே” “மூவகைப் பாலி
ந்ரு மிருவகை முற்று, முந்தூற்றுத் தொண்ணுந் தைத்தென மொழிப்”
காகவடு. ஆக தருககச.

இனியோதுவெதுகை வநுமாறு.

“தேர்ப்பின் மூன்று னகவற் கொருவெதுகை, வண்டு காங்கு மின்
னுத் தேமா, வைந்து ஞாயிறு போதுபூப் போரே, ருது பாதிநி மேவுந்

கன்னாணப், பூமருது கீடுகொடி யேழு காருரு, காணுத்தலா யெட்டி மூத
வாவொரோவொன், தெய்வே ழாக வியன் த தொடைதா, மேழொருபத்தே
டிருபத் தொன்றே.” கவி. “நிணாபதின் மூன்று னகவத் கொருடவெது
கை, வாகிரு கான்று புளிமா யொன்பான், வலியது கடியது விறகுதிப் பத்
தும், கணவிரி யாறுபுலி பெருகாணு வருமுத்தி, மழகனிது பதினென்று
விரவுகொடி கலாயுரு, கிராது முதலா வொரோவொன் மெய்ப்பா, னாத்
தொடைதூற் றெருபத் தேழே” ஈவ. சூ. உ. ௧௩. “கேர்பதின் மூன்றுக்
கெண்ணைக் கொருடவெதுகை, வண்டு ஞாவிது போதுபூப் போயே, தெட்டி
முதலா வேழுத் தேழா, நின்னுப் பாதிசி மேவுசீர் கன்னாணப், பூமருது யா
செல் வாவிலை யொன்பான், முதலா வொரோவொன் ருணும் காருரு, யா
வருவாய் பத்து முதலா வொரோவொன், ஹைத்து மாக வறந்து தொடைதா,
மெண்ணெரு பத்தே யெய்து மென்ப.”

“நிணாபதின் மூன்றுக் கெண்ணைக் கொருடவெதுகை, வாகு வலியது
கடியது விறகுதி, யெட்டிக் கணவிரி பெருகாணுவுமுத்திப், புலிசெல்வாய்
மழகனிது புளிமா வாவிலை, யொன்பது கலாயுருமும் புலிவருவாய் பத்து,
முதலா வொரோவொன் ஹைத்து நிலம்பெத், ருனெருபத்து மையத்து மாகும்.”
கவி. “கேர்புணுந் கலக்கொருட வெதுகை, பெருகிய ஈவத்தி கொரோ
வொன்று கலையப், பெறுத்தொடை காற்பத் தெட்டிப்பின்னா, சிணையாதித்
கருவிய நிலத்தி, வொரோவொன்று கலையப் பெறுத்தொடை யாதா, கிரு
வகைத் தொடையுக் தொண்ணுத் ருழே.” ௧௪.

“மூவகைப் பாவிற்கு மொழிகத வொருட வெதுகை, காணுத்து காற்பத்
தொன்ப தாகும்.” ஈ. ச. உ. ௧௫.

இவ்வருக்கவொருடவருயாறு.

“வண்ணைத்து மின்னுத் தேமா வாறு, ஞாவிது போதுபூப்பேயே தேரு,
மேவுசீர் பூமருது கன்னாண கீடுகொடி, யெட்டிக் காருரு, காணுத்தலா
யொன்பான், முதலா வந்தவை வொரோவொன் ருணும், பாதிசி யேழு முதலா
யேழு, மாக வகவற்கு வருக்க வொருடத்தொடை, மேழொரு பத்து மென்
பது மாகும்.” இனி சிணையாதி வருக்கவொருடவிற்கு முன்னர் சிணையாதி
வொருடவிற்குக்கூறிய உரைக்குத்தித் தைவேயிதற்குக்கொள்க. சூ. உ. ௧௬.

இனி கெண்ணைக்கு கோதி வருக்கவொருட தந்தை பொழியும்கு
ணர் கோதியொருடவிற்குக்கூறிய உரைக்குத்தித் தைக்கூறியதன்ருண
வி விதற்கேழுமுறைத்துக்கொள்க. அங். இனி கெண்ணைக்கு சிணையாதி
வருக்க வொருடவிற்கு முன்னர் சிணையாதி வொருடவிற்குக் கூறிய வரை

சூத்திரத்திதழ்க்கு நியதன்செருகையே விதற்குப் கொள்க. ௧௩௩. ஆக ஈசலிடு. இனிக்குவீர்க்கு வருக்கவெனாரு வித்கு முன்னபொரு. வித்குக் கூறியவுணார்குத் தித்குதையே கூறியதன்செருகையே விதற்குப் கொள்க. ௧௩௪. ஆக ஈசலிடு.

“சூதுவகைப் பாவிற்கு மிருவகை பொருள். தென்கை, தென்னை விசேயாகு மென்ப.” ஆக ௧௩௩. “அவ்வடிக்கவரும் விதற்பத்தொடைதாதுணாற் றமுப்பத்துநான்கு தலைவிட்ட, வீரா விசேய பொருமென்ப” ஆக ஓரடித்தொடை. ௨. ௩௪௩௩. ௪. “இருவகைத் தொண்டா னியன்ற தொகைதாம், பதின்குறையிதத் ததாதுந் துத்தொண்டாது, தீரடித் தொடையு மோரடித் தொடையு” மென்கூறாது. இனி, இக்குத்தித்திற்குத் ‘தொண்டுதலைவிட்ட பத்துக்குறை யெழுதாத்ருென்றுமென்ப’ வென்று பாடமோதிப் பதின்குறையிதத் ததாதுந் துத் தொண்டாதுதென்பாரு மினிப்பத்துக்குறை யெழுதாத்ருென்றுமென்ப வென்று பாடமோதித் தொண்டுதலைவிட்ட பத்துப்பத்தொன்பதென்பாருமினித் தொண்டுதலைவிட்ட பத்துக்குறை யெழுதாத்ருென்று மென்ப வென்றுபாடமோதிப் *பதின்குறையிதத் ததாதுந் துத் தொண்டாதுத்ருென்பதென்பாரும் இனிப்பத்துக்குறைய யெழுதாத்ருென்புத்தென்ப வென்றுபாட மோதி விதனைமிகவுகலித்த பொருள்கொண்டுபதின்குறையிதத் தெழுதாத்ருெட்டென்பாருமென்ப ப. பகுதியொளியர், இவற்றினால் துத்தினுள்குதொள்க. இனிமென்பபெறுமரபிற்குடைவெனவே விளங்குத் தொன்றுதனவுத்ருென்னைதொடையுமவாயிற்று. ஆவை ஆவெட யெதுகை வேறுபாடு மிரண்டை யெதுகையுத்ருென்னைதொடை வேறுபாடு மிரட்டையு மத்தாதி வேறுபாடு மினைகூறு மென்கதுவாய் துத்ததுவாய் முற்றுக்கடை வினா கடைக்கடை யிலைப்புணர்பின் என்பனவும் பிறவும் வேறுபாடாகக் கூறுவார் கூறுத்தொடைகளுமெல்லா மிதருணைதழித்துக்கொள்க. ஆவை மென்கு. ௩. ௩. இனி, “அடிதொடைம்கைபல விசவின வரின, முதல்வரு மதாது பெயர்கொண் முறைவே” எனக்குத்தித்குதொது பலரும் தீமுதல்

*காடக ௧௩௩ என்பர் உலாயாசிரியர்.

தக உலாயாசிரியர் பேராசிரியர்; இவற்றை இத்தால் கை-ஆம் பக்கத்திழ்க் குறிப்பிற் காண்க. இவ்வாறு காண் குறைப்பேதம் காட்டுதலால் கச்சினுர்க் கிரியர் இத்தற்குணா செய்ததற்கு முன்னமே காலவர் இத்தற்குணா செய் தனர் என்பது உத்தரணாப்படும. பாப்பருங்கலவிற்குத்திகாசுந்ருென்கூறு, ண்பர். (௨௩) “செத்தொடை யிட்டை.”

திருநனைத், “தொடைபலதொடுப்பினுத் திதாபலவிரன்னு, அதன் வத்த ணுன் மொழித்திதிற் பெயரே” (௩௩) என்னும் பாப்பருங்கலத்திற்குத்திதாபல விரன்னு.

வந்ததொடையே தனையே முதலிடனவே கொள்வர் பின்னுள்ளோர், அவர்பு
யார். என்னை? “செங்காற் பைத்தினை மிதணமேறிப், பைங்காற் சிறுவனின்
மோட்கை” யென்புழி எதுகையு முன்னும் வந்துழி முதற்கண்ணின்
திருநில்கண்ணின்னதென்று துணியலாகாமை கொள்க. இன்னுஞ் செட்
ட்செய்த சான்றோர் பலதொடையும் பலவிட கணமும் படவேண்டுமென
கருதிச் செய்தவற்றுட் சிலகளைத்தொன்றுகோடற்குச் காரணமின்மை
முணர்ச்சு.

*௩௩. தெரிந்தனர் விரிப்பின் வரம்பில பஸ்கும்.

இது கட்டளையடிக்கோர் புறவுடை.

இ-ள்; அதுதூற்றிருபத்தைத்துள் ஒன்றைநிறுத்தி யசனோடதுதத்
காங்களையுக்கட்டியு மதனோடி சிர்வகையடிக்கோயும் விகற்பத்தொட
க்கோயுக் கூட்டியுத் தொடுக்குத் தொடைப்பகுதிகளை விரிப்பினெண்ணித்
பலவாரம் ஏ-து.

எனவே, இங்ஙனம் கூறாமல் வரைபதைப்படுத்தி விலக்கண்கூற்றி
என்றார்.

*௩௪. எய்தியசன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்ந்து. மெச்சொல்பபப
தொடையினை ஆராய்த்து விரிப்பின் வரம்பிலவாவி விரியும். ஏ - னு. அமை
வன், மோனை எதுகை மூன் இயையு அளபெடை என்பனவற்றின்
இணைகூழை முற்று மேற்கதுவாய் சிழ்க்கதுவாய் கூடையிடை கடையி
பின்கடைக்கூழை இடைப்புணர் என வேறுபடுத்தாதுநீந்து எழுத்தத்
அகையத்தாதி, சேத்தாதி, அடியத்தாதி எனவும் உயிர்மோனை உயிரோடு
கெடில்மோனை கெடுவெதுகை வருக்கமோனை வருக்கவெதுகை
மோனை இனவெதுகை எனவும் முன்னுமெழுத்தொன்றெதுகை இன
ட்டெதுகை ஆசெதுகை எனவும் இவ்வாறு வருவனவற்றை மேற்கறி
கையினுள் எழுத்து வேறுபாட்டினுணர்தலும் கிரணிறையாகிய பொ
கோள்வகையானும் ஏகபாதம் எழுத்தற்றிருக்கை முதலாகிய சித்திரப்
கனானும் உறழவும் வரம்பிலவாவிவிரியும். அவற்றுட் சிலவருமாறு—
இயாவது முதலிருசீர்க் கண்ணும் மோனை முதலாயின வர்த்தொடுப்பது.
தையாவது முத்துத்த மூன்று சீரினும் வந்த இறுதிச்சீரின்வாராசது.
“அணிமல ரகோகின் தளிர்ந்தவக் கவந்த” இது இணைமோனை. “பொன்
ண் பொறிகண்ட் சேத்தி” இது இணையெதுகை. “சேறம்பேரக லக்குடு
குடி” இது இணைமூன். தாதுட் டா அமகா மருதக்க, இது இணைய
டை. “மொய்த்துடன் தவழு குடுகெப்பொழிலே” இது இணை மியையு; என
ம், இனிக்கூழை; “அகன்ற வக்கு லத்துண் மருக்குல்” இது கூழை மோ
“கண்ணிற் மென்முலை மின்னரிடை வருத்தி” இது கூழையெதுகை. “
பெரிய சிகர்மலர்ச் கோதைதன்.” இது கூழைமூன்.

ரங் தெரிடைவகை நிலையே பரங்கென மொழிப.

“மீ அத்தான் மோளுட்டெருமை” இதுகூழையுள்பெடை;என்வரும். இனிமேற்கதுவாயாவது காங்கு சீரினும் இரண்டாஞ்சீரோழிய வையவருதி; அவை “அரும்பிய கொக்கை யவ்வை யமைத்தோன்” இதுமேற்கதுவாய்மோனை. பிறவுமன்ன. கீழ்க்கதுவாயாவது மூன்றாஞ்சீரோழிய வையசீரின் வருவது; “அவிரமதி யனை யதிருத்த லரிவை” இது கீழ்க்கதுவாய்மோனை. பிறவுமன்ன. முற்றுவது காங்குட்டுமொத்தவருவது; இது “அயில்வே லனுக்கிய வம்பலுத் தமர்த்த” எ-து. பிறவுமன்ன. அந்தாத் தொடைக்குதாசனம்:—“உலகுடன் விளங்கு மொளிகுழவீர்மதி, நிலைநாழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை, முக்குடை நீழற் பொற்புடைதாசன, மாகனத் திருத்த திருத்தொளி யறிவனை, யறிவுசே ருன்ன மொருந்தவம் புரித்த, தன்னிய மார்தாடி தென்ப, பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே” எனவரும். இவ்வகையினுள் ஒருபாட்டிது மிழைந்தபாட்டினுதியாக வந்தாற்கொள்க. இத்தனையும்கூறப்பட்டன சிறப்புடைய என ஒருநிகராகக்கூறுப. இனி “மீன்தேர்த்த வருத்திய நுங்கல் வெண்குருகு” இது கடைவினை முான். இனிப் பின் முரணுவது காங்குட்டு மிரண்டாஞ்சீரும் ஒன்றத் தொடுப்பது. அது “கொய்யம்மலர் கூயித்த தன்னிழல் விரித்த” எனவரும். கடைக்கூழை முரணுவது முதல்கொழித்த மூன்றுகீரும் ஒத்தவருவது. உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. இடைப்புணர்முரணுவது இடையிருகீரும் ஒன்றத்தொடுப்பது. இதேபடு குறுஞ்சொல் கொடுத்தன் மால்வரை” எனவரும். இனிமோனை வேதகை வியைபு அளபெடையினும் அங்வழிவருவன வந்தவழிக்கண்டு கொள்க. உயிர்மோனையாவது முதலெழுத்தாவவந்த உயிரெழுத்து மற் றையழியினும் வருவது; அது “கயலே ருன்கண் கதுழ நானுஞ், கடர்புனை திருத்தல் பசைபாய” எனவரும். எதுகைக்கும் இதுதானேயாம். நெடிக்கமோனையாவது நெட்டெழுத்து ஒத்தவருவது. “தாயின்புதுவதுலகின் புறக்கண்டு, காமுறவர் கற்றறிந் தார்” எனவரும். நெடிசெவதுகையாவது “குலாவென்றே யஞ்சின சாழ்ந்தா சொருசாரார், கடகுவென்றே கூலிளி லோண்டா சொருசாரார்” எனவரும். இன்னெதுகைமுன்றறுவகை, அவை “தக்கார் தகவில சென்ப தவரவ, செச்சத்தாற் காணப் படும்” இதுவல்லின வேதகை. “அன்பினு மால்வ முடைமை யதுவீறு, நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு” இதுமெல்லினவேதகை. “எல்லா விளக்கும் லிளக்கல்ல சான்றோர் ளுப், பொய்யா விளக்கே விளக்கு” இது இடையின வேதகை. மேனையு ல்வாவது வருவன பாருபதித்திக்கொள்க. ஆசெதுகையாவது இடையின வோற்றிடை வசத்தொடுப்பது; அது “காய்மாண்ட தெய்வின் பழம்வீழக் க

(இ) ஐயமாறுக்கின்றது.

(இ-ங், சிர்வகையடிவரின் குறையப்பகுதி வகையகைப்பட்டாவனும் அவைசொல்லுக்கணிக்கும் விசேஷம் முந்தைய கட்டையேயெனினும் தொடை கொண்பப் பெறுமென்று கூறுவர் புலவர்; ௧-௩.)

என்றது வகையகைப்படுதேனும் தொடைக்கவியபடுமென்றவாறு. (௩)

* 'நாச நிவாத்திரைமுதலா வடிவிகை காண'

முன் சென்றி, பூமாண்ட நின்றேன் குறையுநீதி வஞ்சகப் போழ்த்து" என வரும். இனி இரண்டடியெதாவதாவது "உலகமுன்று மொருவகுடிகே த்துமாண், மலகமாய்நிறலிவன்னடி, வழுவினெஞ்சொலி வால்திருந்த வும், தொழுவுருவியினை நீங்குக் வென்றிவான்" எனவரும். இடையிட்டெத கையாவது "தோடா செல்வனை செங்கு காளு, செய்தனுண்கள் அபத னுப்ப, வாடாப் புலர்புகாதபுப் பசையம், வவகேதும் அபயப் பெருதி, தீடாடி ரென் னீர்மணக்கொண்டார், கேரை கொல்லை காதும்தோழி, வாட ப்பவ வ மறமுக்கத்தெயில், பருவஞ்செய்யாது வவனென்புலாஇ, கோடாமு யன் வேலித், கடிது மின்னுநித் கார்க்கைத் துலே" எனவரும். இவ்வகை யினும் மேலாவருவனவுக்கொங்க, பிதொடைபுயம் இவ்வகையினும் வரு வனவுக் கொங்க, மூன்றாமெழுத்தொன்றெதாவதாவது மூண்டாபு மூத்தொன்றது மூன்றாமெழுத்து முதலொன்றவது. ஏனெனவுநியாத உதாரணம் வந்தவழிக்கண்டுக்கொங்க, இவ்வகையினும் மேலெழுத்தே தப்பட்ட தொடைக்கட்டமும் காத்தொழிந்த வடிக்கண்ணும் இப்பகுதி டெல்லாங்கிரியவன வாய்ப்பினாகும். என்பது உரையாசிரியருரை.

* "என்பது தொடைக்குரியதொர் மாயுண்டி த்து. தொடை கி வகை மேற்கொல்லப்பட்ட பாகுபாட்டின் ஏ-து. வேறுபாடுணர்ந்த காண் கொல்லாபிடனுடைத்த ஏ-து: அச்சாவது எழுத்தான் வேறுபடுத்தும் சொல் லான் வேறுபடுத்தும் பொருளான் வேறுபடுத்தும் தும். இத்தனைபு தொடை கூறப்பட்டது" என்பது உரையாசிரியருரை.

ந் "மாத்திசை முதலாக அடிக்கணையம் கோக்குதலாய்வகையினை மேல் சென்று கொல்லப்படும், காணமெனினும் குறிப்பெனினும்மொக்கும் கோக்குதற் காணமென்பதனை உண்டிக்குறியெனமுற்போலக் கொண் அச்சாவது யாதானும் ஒன்றைத் தொகுத்தகால் கருதிய பொருள் முடியும்காலும் பிறிதென்காது அதுதன்னையே மேலித் தின்றினை. அடி கிலைகளும் என்றதனான் ஓடிக்கண்ணும் பவையுக்கண்ணும் கோக்குதல் கொங்க, அஃது ஒருவேக்காக ஒத்தவும் பலவேக்காக ஒத்தவும் இடையி ட்டு மேற்குதலும் என மூன்றுவகைப்படும். ௨-ம் "அதுகவையுந்பு மார் தில்லாளுட்ட, மறவிகைக்கிடிவன் டாரும்—வழியாகச், சென்றிய வோரிடத்தூர் உழெனின் செங்குமொன், துண்டாக வவக்கப்பா த்ந்து." இஃது ஒருவேக்காய்போடித்து. "அரியினதெறியுஞ்சுமின் கத் தம், பொறுமின் பிறக்கெஞ்சொற் போற்றமின் வஞ்சம், வெறுமின் வினைதியார் கேண்ணமென் ஞான்தம், பெறுமின் பெரியார்வாய்க் கொண் இதுபல கோக்காவிவத்தது. "உலகமுன்புலையேயுபுநிதிகு, பலர் புழ ஞாயிது கடந்தண்டாஅல், கோவறய்க்கைக்குஞ்சென்கிளல் கத்தொளி..... மறவியிற் கத்தின் வானுதல் கணவன, கார்கோன் மூர்தி? வந்தவழிதின் என்பது அந்நையுதிட்டதனை கோக்காது கணவனை கோக்குதலின் இடையிட்ட கோக்கிற்று. பிறவுமென்" என்பது உரையாசிரியருரை.

கோக்குதற் காரண கோக்கெனப்படுமெ.

இது நிறத்தமுதையனே கோக்குணர்த்துகின்றது. இது மேல்காற் கொல்லாற் செய்யுந் செய்யுந் வறுத்தியல்பின்மைய வென்றோமாமகலந்து நிற் பவர்கா சென்பதோரியக்களும்.

(இ-ள்) மாத்தினை.....காறும். எ-து. மாத்தினைமுதலிய வுறப்புக் கொண்ட வாகியம்புதுணையும். கோக்கு.....காணும். எ-து கேட்டோர் நீண்டகோக்கிப்பயன் கோடலையுடைவனாகக்கொய்யுந் கருவியை. கோக்கு... படுமெ. எ-துகோக்கென்று பெயர்கூறப்படுமென்றவாறு.

அடி. சிதைகாறுமென்றது ஓடிக்கணன்றிச் செய்யுந் வந்தவடியெத் துணையனும் கின்று முடிக்காறும். எ-து.

உ-ம். “மூட்டை வைத்தனாதோன்றவில்லாமொடு, பைக்காற்கொன்றை மென்பினியவிழ, விரும்புநிரித் தன்ன மாயிரு மருப்பிற், பாலவ லடைய விலை தெறிப்ப, பல்வந்த ஞாலம் புலம்புபுநக் கொடுப்பக், கருவி வானக் கதறாற தெறித், காக்கெய் தன்றே கவின்பெறு காணக், குாக்குரைப் பொ லித்த கொய்கவற் புலி, காம்பார்ப் பன்ன வாக்ருவன் பரியப், புத்தபொக் கர்த் துணையொடு யதித்த, தாதுண் பதவை பேதற ள்கூசி, மணிகா வார்த்த மாள்வினைத் தோ, னுங்கள்ள டோன்றத் குழம்பொறை காடன், கதவி னை விடவி னுதல்கைக்குணது, கொம்பெருந் குன்றத்தமன்ற காத்தட், போ தவி மூலிஞற, மாய்தொடி உரிவைவின் மாணவம் படர்த்தே.” (அகம்-ச)

வைப்புதனை பென்றதனா லகருத்துணையு மென்பென்னுது வன்மைய கய்க் கூரிதாய் கிந்தலினரும்பியணித்தென்பது கூறிற்று. இஃலமூல்கொன் றையும் பிணி யவித்தானவென்றது, அவையு மாமாதலிற் கடிதிற்கரியாவா கலிற் கடிதிற்கசித்த மூட்டைக்கு மூன்றே மெல்லிய பிணியவிழ்த்தமை கூ றிற்று. காய்த்த விரும்பு முறக்கிவிட்டவழியும் வெப்பமாகுதலாகுபோல கீர் தோய்த்தும் வெயிலாழ்த்த வெப்பமின்னுத்தணித்தில வென்பதுதோன்ற இரும்புநிரித்தன்னமருப்பென்றார். இஃல குழிதோறக் தெரிந்து ின்ற கீர்க்கு விரும்பினவாதலிற் பல்கால கீர்பருகுதற்குப் பாலைபுடைய பன்னத் ததச்சோ கின்றது என்றதாம். இத்துணையும் பருவத்தொடக்கியதுணையே வற்புதத்தில் கூறிற்று. புலம்பு முழுவது கீங்கித்தென்னுது ஒழுப்புடை தோன்றப்புறக் கொடுத்ததென்றமையின் அதுவும்பருவத்தொடக்கியதுணையே கூறிற்று. கொகுதிபையுடைய மேகல் காற்றின் விகிசொன் வினாகித் தோலித்தாசியைச் சிதவித்தெனயே புதுமைகூறிற்று. இத்துணையும் பருவத்தொடக்கி யணித்தென்றதின் வற்புதத்தந்திலைகானமை கோத்திற்று.

கொய்பாத வுனை பெருகுதலுக் கொய்த வுனை பல்பகாற் கொய்பப் பெருங்
 வேண்டதலுக் கூறவே குறிஞ்சை மனச்சொருக்குக் கூறிற்றும். அதன் கரு
 த்து வளையும்படி விசித்தவாரொலி நரம்பிற்கு ஒதிய கால்வகைக் குற்றத்
 தினு மார்ப்பென்னுக் குற்றமெய்திய நம்போசைபோல விசைப்பவென்கு
 பூத்தபொக்கென்பதனாற் பசிப்பிணிதீர அகரும் பொருளை யதருறை;
 வறக் கொடுப்பவுண்டு மகிழ்ந்து பின்புதாம் துகாரின்று வதியுமெனவே,
 யாமுமில்லை நிகழ்த்தாதற்கு துகர்த்தற்குமேந்த பொருள்களைக் குறைவறப்
 பெற்றுப் பின்னின்பதாகுதல்வேண்டுமென்பது கூறினோம். பொக்க
 ரிற் பசி தீர்த்து துணையொடுவதியுக் பறவையுக் தானதயுன்கிறபறவையுக்
 கலக்கமுறுதற்கஞ்சி மணியொலியை வீக்கிய தேனென்றதனாற் காது
 மருளுமுடைமையின் அகற்றின்பிரிவிற்றும்பசிக்கு மிசங்கினுனெனக் கூற
 வேயனவயவற்குளிக்கண்ணும் பெருருமென்றோம். வதியும்பறவையவ்வித்
 தேனு மென்பதுத் தாதுண்பறவை கரும்பென்பதும், “எங்குமோடி விடறு
 ள் கரும்புகான், வண்டுகான் மகிழ் தேனினங்கான்.” (சி. குண, ௬) எனப்
 பின்னுள்ளோர் கூறியவாற்றாறுமுணர்க, இதனாற் சேனிடைய வரையுணர்
 த்தும் மணியொலியை வாரொலிகேட்டு மணிமைக்கண்ணும் கேளாயாவி
 னையெனவு மல் வாரொலி தாதுண்பறவை பொலிக்கண்டிருதலின் கேட்
 டென்றிலெனவுக் கூறினோயிற்று. வாரொலி நம்போசை போதலின்
 பெருவரவாயிற்று. மாண்வினைத்தேனென்னுள், அவன்றன் கருத்திற்
 கேற்ப விளைமுடித்தமை தோன்ற; எனவே வன்புறைக்கேதுவாயின
 தெய்வந்தற்கு மலையாதலிற் தெய்வமணநாதம் காத்தளினுடைய பேரத
 விழா சிந்த மலர்போல அவர் புணர்த்தகாலத்துப் புதுமணநாதம் மரிவா
 யெனவே யவர்பிரிந்து சேய்த்தன்றென் வன்புறைக்கேதுவாயிற்று. சூ
 தொடி யென்றது, தேரண்மெலிந்துழி அயலார்க்குப்புறமறைத்தல் வேன்
 டிக் கொருகுத்தன்மையின்றி யணிந்தலிலேயே விடக்குத்தொடியென்றவாரும்.
 இதுவும்பிரிந்துசேய்த்தன்றென்றவாததாம். சுண்மொணலமென்றது அவர்
 பிரிவுணர்த்திய காலத்துப் பிரிவிற்றிடம்பட்டான் போன்றுடம்படாத்
 தின்ற நலத்தை; அது மெய்ப்பாடாம். இங்ஙனம் கேடல்நோக்கென்ற
 ணர்க.

10. ஆசிரியம் வஞ்சி வெண்பாக் கலிபென
காலியற் தென்ப பாவகை விரியே.

இது சிறுத்த முறையானே பாவென்னு முறப்பினுர்ததுகின்றது.

11. ஆசிரியப்பாவும், வஞ்சிப்பாவும், வெண்பாவும், கலிப்பாவுமென
பங்கு கூற்றது பாக்கூற்ற விரி. ௭-11.

வகை பெய்ததனாற் றாக்கின் றொடர்ச்சியாகிய இப்பாவென்னு முற
புநிகழுமோரையையும் அது சிகழுஞ்செய்யுளின் வேறுபடலோக்கிச் செய்
பட்கோ ருறப்பென்றுணர்க வெண்பதனம் வழக்கிற்குரியன செய்யுட்கு
நியமமென்பதன மோரோர்செய்யுட்க ணோரோவுறுப்புவருமாறுமொன்
ருன்றனோடு விரா தயப்பிதக்கும்பகுதியும் பொருள்வகையறையு மடிவரை
யறையு மெல்லாக்கொள்க. பாகான்கெனவே, பாவினை யுறுப்பாகவுடைய
செய்யுளுகான்கென்னும் வகையறையு மவற்றாற் பெயர் கோடலு மக்குத்
தூக்களாற்பெறுதும். “தூக்கே பாவே” பெண்பதற்குப் “பாவெனமொழி
நிறுத் தூக்கின து பெயரே” பெய் றுரி தன்வழிதுவோரும். (உம்)” உள்ளர்
கொல்லோ தோழி முன் னானட, யலங்குருலை யீத்தின் சிலம்பிபொதி செக்கா
ய், தவில்பொதி பவன மேய்க்கு, மலிப்பலி சன்னியக் காடிநட் தோரே.” இஃ
திரியப்பா வுறுப்பாகிய செய்யுள். ‘வகைப்பிடுபுந் ஸங்கு வெண்பின்’
ஐது வஞ்சியுறுப்பாகிய செய்யுள். ‘வாரியபெண்ணை வளாகுரும்பை வாய்த்
தனபோ, லேரிய வாயினு மென்செய்வ-கூரிய, கோட்டிபாளைத் தென்னன்
துளிர்தாத் தணியகலக், கோட்டிமென் கொள்ளா முலை.” இது வெண்பா வுறுப்
பாக வந்தசெய்யுள். ‘அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் தளித்தலும்’ இது
வியுறுப்பாக வந்த செய்யுள். இவற்றின் பாவைத் தூக்கி யடிவரையறுத்த
பது காண்க. ஆசிரியப்பா வெண்பாவென முன் னாக்கிச்சூரியவாரன் றி
ஆசிரியம் வஞ்சி செயன் தூதிரன், வதூகித்துஞ் செய்யுட்கு ருசிய ஸ ரொய்
லும் வெண்பாவும் போலக் செய்யுட்கூறக் கூடியும் வஞ்சியுஞ் சிறப்பிக்வே
வென்றையுருமைக்கும் அவற்றிற்கவ் வையுறவுடைய வென்றற்கு மென்க.

12. அக்கிலை மருங்கி னறமுத லாகிய
மும்முதற் பொருட்கு முரிய வெண்ப.

இது பாப்பொருட்குரியமை கூறுகின்றது.

13. மேலைக்குத்திசுத்திற் றோற்றவாய் செய்யப்பட்ட செய்யுளிட
ந்தவரு மறப்பொருளின்பமென்னும் மூன்றமுதற்பொருட்கு மக்கான்று
பாவு முரியன. ௭-13.

மும்முதற் பொருளுணவோ, தவற்றது துணைப்பொருளாகிய அதற்கு வின்மையும் பொருணிலையின்மையும் இன்பநிலை யின்மையுமடக்குமென்று உலகியற் பொருளுண்முன்றையு மிவையெனக்கூறி அவற்றையெழுத்து உறவே விவில்குநிற்கும். கூறு கூறுதற்குரியசொய்யுளும் மேற்றொகை மென்று கூறுமாறுணர்க. (கௌ)

30௭. பாவிரி மருகண்ணைப் பண்புறந்த கொஞ்சி

ஞ்சிரியப்பா வெண்பா வென்றும்.

காபிரு உறவினு னுடங்கு மென்ப.

30௮. ஆஞ்சிரிய நடைத்தே வஞ்சி பேளை

வெண்பா நடைத்தே கலியென மொழிய.

இவை யிரண்டும் உணையினைப் போன்ற உடன் கூறினார். இவை விரித்தது தொகுத்தல்.

ஞ-ள். பாவிரிதொகுப்பின் வது பகர்ச்சு விரித்த பகுதியையும் மைத் தன்மைபோல்த் தொகுப்பின்; ஆஞ்சிரியப்பா ..மென்ப, வ-து, ஆஞ்சிரியப்பாவும் வெண்பாவும்மென்றவர்களுண்டு மறினுடங்கு மென்று கூறவும் அதற்குக்காரண மென்றோவெனின், ஆஞ்சிரிய வஞ்சி வது, ஆஞ்சிரியவிசு பமரித துக்கம்பா மரு விரித்தது. 307-308 து, அழிந்த வெள் பாவின் விவற்பாவித் துக்கம்போல விரித்த பஞ்சுமென்று முதலுரை வர் கூறுதலின், எ-று

(கூ-ம்.) "விடுபெறுமிக்கிணைகூறு திகழ்கூறும்குறிநுது" எனத் தவறோன வஞ்சிக்குதுகூறுப பிறத்தது உறவுக்கூறு மொழிவாய் மாடு வாய் மாசேர்வாய் என வெண்பாவினுட கலிப்பாப் பிறத்தது. பண்பு வென்றதனான் ஆஞ்சிரியமும் வெண்பாவும் வியம்பெனவும் ஒழித்தன விசு மெனவுக்கொள்க. ஏனையென்றதனான் மூன்றபாவினுத் துள்ளிய கலிபு ளையு கொருவகையான் வெண்பா நடைத்தேயாம், இலக்கணக்கலிபு ளையவ்ருயினு மென்பது. (கௌ, 30.

309. வாழ்த்தியல் வகையே காற்பாகரு முரித்தே.*

இது முற்கூறிய மும்முதற்பொருட்கண் அதமானது வாழ்த்து, பொருட்டோய் காற்பாவிற்கு முரித்தாமென்கின்றது.

ஞ-ள். வாழ்த்தியலின் கூறுபாடு காண்பாவிற்கு முரித்து வ-து.

வகையென்றதனான் கூடவளரும், முனிவரும், பகவும், பார்ப்பாரை ஆசரும், ன்மையும், நானொன்று மறுமுதுதுவாழ்த்து வாழ்தலை. பெ

பான்மைய என்னதாம், அல்லன் வாழ்த்துகாற் தனக்குப்பயன்படுதலும்
படர்க்கைப்பொருட்டுப் பயன்படுதலுமென இருவகையாவதும் வாழ்த்து
மென்பதாம், முன்னியோகையும் படர்க்கையாகவும் வரும் வாழ்த்து மென்
பதவுட்கொள்க.

(உ-ம்.) “மாமல்லு சேவடி யாகத் துரீர், வரையாப், பெளவ முடுக்கை
யாக, விசம்புமெய் யாகத் திசைகை யாகப், பகங்குநிர் மதிரமொடி கடர்கண்
னாக, வியன்ற வெல்லாம் பயின்றகத் தடர்கிய, வேத் முதல்வ மென்ப,
நீதந விளங்கிய திமிரி யோனே” (உற்றினை வாழ்த்து) இது தனக்குப்
பயன்பட வாழ்த்தியது. “கீல மேனி வானிழை யாகத், தெர்ருவ னிரு
நா னிழந்தீழ், முய்கை யுலகமு முடித்தன முறையே” (ஐங்குறுநூற்றாவா
ழ்த்து) இஃது உலகிற்குப் பயன்பட வாழ்த்தியது. “மூக்கட் பகவ னாதொ
ழா தார்க்கின்னாடு, பெறற்பனை மெய்க்கை யுள்ளா டெழியின்னா, சக்கா
தானை மறப்பின்னா வாங்கினாடு, கத்தியான் குடொழா தார்க்கு.” (இன்னு
காற்பதவாழ்த்து) “வடவியி விடவின் முடிபவெனத்” (காவலகாழ்த்து)
“குறியிவ் தனார்க்கு” (கூலித்தொகை வாழ்த்து) இவற்றின் வேறுபாடுமுணர்க.
இவற்றைச் சுடவுள் வாழ்த்தென்று பெயர் கூறப்படும். “உரனென்னுக்
தோட்டியா தோறாக்குநர் நாப்பான், நாசென்னுந் வைப்புக்கோர் வித்து”
(திருக்குறள்-உள்) இஃது முயிசைய வாய்க்கியது. “ஆய் பவன் கீழி,
வாழி யாக வாழிய லலியே” இஃது தோள வாய்க்கியது. “விசம்பிற் தனி
வீழி கல்லாண்மர் லுக்கே, பகம்புற் தலைகாண் பரிது” (திருக்குறள்-கக)
இது மலையுரை வாய்க்கியது. “முற்கண் வந்துழிகாண்க, இவை அது
முறையவாழ்த்தெனப் பெயர் கூறப்படும். இவ்வென்றதனால் இயற்கை
யாய வாழ்த்தியவையையும், மேல்வரும புறங்கலவாழ்த்து முதலியவை இயற்
கையன்றி வாழ்த்தின்பார் கார்த்தப்படுவன எனவுஞ்சொல்க. வஞ்சிக்குநா
ணம் வந்துழிக்காண்க. “அங்கண் வகைத் தமராசர்” என்பது பின்னும்
சொர் கூறிய வாழ்த்தியல்.

(ககக)

* “அங்கண்வானத் தமராசரும், வெட்களியானே வெல்வெத்தும், வடி
வார்குந்தன் மணையருங், கடிமலசேந்திக் கதழ்கதிதைந்து, சிவசஞ் சும
த்தமணிபடை சேனை, கொங்கியசோகின் கொழுநிழற்கீழ்த், செழுநீர் பவ
னத் திசங்காம்பின, நுழைமதிபுணைய முக்குடைகூடல், வெங்கண்விசைப்
பகை விளியெய்தப், பொன்புளைகெடுமதில் புடைவளைப்ப, வகத்தொட்
டல மலையெய்த, கனத்தலையுலகுட னைவகை, மத்தமருத் தருங்குணைப்ப,
வந்தாதுத்துப் பின்றியப்ப, விலக்குசாமரை வெழுந்தலமர், கல்கிளர்பு
ழைந களிரொரிதர், விளிதருத் தருமெனலி டுதத்திய காதலன், திருமுடி
பாவுதுஞ் சித்திபெறற் பெருட்டே” இது பொதுச்சிசன் வந்த குறையு
வஞ்சிப்ப” என்றார் வரப்படுங்கலவித்திசசர். (க-துவகவிசைசாண.)

கக௦. வழிபடு தெய்வ நிற்புறம் காப்பப்
பழிநீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெருகு. ௧”

இது, என்னுபாலிற்று முரித்தேயன்றி, வரையறைப்பவும் வாழ்த்து
வறுபாடு கூறுகின்றது.

இ-ள். வழி.....காப்ப-எ-து, நீவழிபடும் சிக்குலதெய்வம் சிங்
ளைப்புறத்தேசின்ற காப்ப. பழி.. ...சிறந்து. எ-து, இல்லறத்தாத் பொலிந்த
செல்வத்தோடே நீ பெறும்புதல்வரும் அவர் பெறும்புதல்வருஞ் சிறப்
பெய்தி. பொலி.....வாழ்த்தே. எ-து. எல்லீரும் நீவொழிகாரமினென்று
தெய்வத்தைப் புறத்தே சிறுத்தி வாழ்த்தும் வாழ்த்து. கலி...பெருகு. எ-து,
கலிப்பாவுறுப்பாகவும் வஞ்சிப்பா வுறுப்பாகவும் பாடப்பெரு. எ-று.

எடுத்துக்கொண்ட காரியத்துக்கு ஏதுவாகிய தெய்வத்தினைப் படர்க்கை
யாக்கி, அத்தெய்வத்தாத் பயன்பெருகின்றனொருவனை முன்னிலையாக்கித்
கூறலிற் புறநிலையாழிற்று. வகையென்றதனூற் கலியின் கூறுகிய பரிபாடற்
ருயொர்க்கும். (உ-ம்) “கறிதுயி லாவனை யமர்த்தோன் காப்ப, வருட்டடம்
பூண்ட வகலாக் செல்வமொடு, நீயுநின் புதல்வருஞ் சிறந்து, வாழிய பெரும
பூழியர் கோவே” ‘திங்க ளிளங்கதிர்போற் தேந்திவக ளூர்த்தேவன், கைய்
தர் சிறப்ப மகிச்சிறந்து—திங்கட், கலைபெற்ற கற்றைக் கடைக்கடவுள்
காப்ப, நிலபெற்று வாழியகோ நீ’ எனவரும். || இது பாவென்னுமுறப்பிற்
குப் பொருள்வரையறுத்தது. சின்னென ஒருமைகூறிப் பொலிமினெ
னப் பன்மை கூறிவது, புதல்வனோடு கூடப்பாடுதற்கமைவு மென்றற்கு. (கக௦)

ககக. வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி வுறுவென் றவையு மவன.

இதுவும் பாக்களைப் பொருண்மேல் வரையறுக்கின்றது.

இ-ள். வாயுறைவாழ்த்தும் அவையடக்கியதுஞ் செவியறிவுறுவவு
மென்றம்முன்றம் மேலைப்புறநிலைவாழ்த்துப்போல, வாழ்த்துப்புகியவாக
துங் கலிநிலைவகையும் வஞ்சியும் பெருமைபுருடைய. எ-று.

அவைவயாமாறு மேற்கூறுதும். வாயுறையென்றது வாய்மை மொழியா
ய மருத்தெனப் பண்புத்தொகை. மருத்துபோதலின் மருத்தென்றார். ஒரு

* எனவே வெண்பாலினும் ஆசிரியப்பாலினும் இரண்டும் புணர்ந்த
மருட்பாலினும் வரப்பெறும் எ-து. என்பது உரையாசிரியருரை.

ன் நிறப்புக்கூறி வருத்தி அவற்குப் பயன்படக்கூதலின் வாயுறைவாழ்த்
தென்றார். பாட்டேற்றானே நிற்புறங்காப்ப என இடையித்தாற்போல
புதியமரும்கொள்க.

அவைபடக்கியவென்பது அவையடக்கியவியலெனவிரியும்; அஃது அவ
புக்குமாற்றும் (தன்னையிழித்துக்கூறி) அவரைப் புரந்தல். (அவைக்கட்
புடக்குதலாயின், அவையடக்கியவென்பது பாடமாதல் வேண்டும்.)

செவியறிவுறாவவாவது ஒருவர்க்குக் கேள்வியறிவு படுத்து அவரை
காழ்த்துதல்; என்று கூறப்பட்டவையையும் ஆசிரியத்தானும்வென்பாவானும்
கூறப்பெறும். எ-று.

எனவே, இக்காண்கு பொருண்மேலும் ஆசிரியமும் வெண்பாவும் வரு
மென்பதாடும் ஒழித்தன வாரா வென்பதாடும் மருட்பா அவ்விரண்டினு
றும் வருதலின் இப்பொருண்மேல் வருமென்பதாடும் பெற்றும். தெய்வத்
தோடுபட்டமையிற் புறகிலைமுற்கூறி, முன்னிலைக்குரிமையின் வாயுறைய
தன்பின்கூறி, வரையறையின்மையின் அதன்பின் அவையடக்கியல்கூறி, முன்
னிலைக்கண்வருமேனும் இன்னருணத்தையாவாபெனப் புரம்படவாழ்த்திப்
பித்தறுதல் வேறுபாடுடைமையின் அதன்பின் செவியறிவுறாக்கூறி இம்
முறையேவைத்தார். இங்ஙனன்கூறிய பாலுறுப்பினோ யுடைய நால்வகைச்
செய்யுட்கும் இவ்வுறுப்பின்திலக்கணமுய்துலிக்க. (௧௧௧)

௧௧௨. வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின
வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
ருங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றோம்படைக் கிளவியின வாயுறுத் தற்றே.*

இது முறையானே வாயுறை கூறுகின்றது

இ-ள். வேம்புங்...சொல். எ-து, முற்பகுவத்துக் கைத்தம் கடுத்தும்
நிப்பகுவத்துதிபயக்கும் வேம்புங் கடுவும்போல வெய்யசொல்லினை.
11—மென்று. எ-து, ஒருதடையின்றிப் பிற்பயக்குமெனக்கருதி. ஒம்
டை... தற்றே. எ-து, பாதுகாத்த சொல்லிற்றானே மெய்யாகவறுத்துவது.
வாயுறைவாழ்த்தே எ-து, வாயுறைவாழ்த்தாம். எ-று.

* “வாயுறை வாழ்த்துத லினக்க வாராயின் வேம்பினையும் கடுவினையும்
போல வெஞ்சொடைக்காறு பிற்பயக்கு மெனக்கருதிப் பாதுகாவற் கிளவி
யானே மெய்யறிவித்தல் எ-று. உ-ம் “இருங்கடற்றானையொடு பெருநிலக்
கைவியு” என்னும் பாட்டு. என்பது உரையாசிரியருரை.

உ-ம். 'இருக்கட றுதித்தவிப் பெருக்கன் மடலில், முடைமீலை வு
வண் திடைபிறக்கி மென்றித், தாமே யாண்ட வேமல் காணல், ரிடுதினா ம
வினும் பலரோ டுபிணைத், தாடுபதி யாகப் போதித் தத்த, ஈடுபிறர் வெ
ளத் கொன்றுமாய்த் தனகே-யதனா, வீயுங் கேண்மறி யத்தைய விபா, துட்
பெரி மென்ற ஷயிரு மில்லை, மடங்க றுண்மை மாயமோ வன்றே, ந மு
கன்றி ஈடுபடலை, வெண்மில்போலிப் விபா னாக்க, னுப்பிலா வளிப்புருக்கி,
கைக்கொண்டு பிறக்குளாகா, நிழிபிறப்பினே வீயப்பெந்து, நிலக்கயு
விலக்குபலி சிறையு, மின்னா னவகல் வரா முன்னே, சொக்கீ முன்னி
வினேயே, முக்கீ வரைப்பக முழுதுடன் தறந்தே' (புறம் ௩. ௬௩.) எனவரும்.

௧௩௩. அவையடக் கியலே யரிதபத் தெரிநின் ,
வல்லா கூறினும் வருத்தனர் கொண்மினென் —
தெல்லா மாந்தர்க்கும் வழிமொழித் தன்றே.†

இது முறையே அவையடக்கியல் உதவின்தது.

இ-ள். அவை.....யின். எ-து. அவையடக்கியலிலைக் குற்றமற கூ
யின். வல்லா.....கொண்டு—எ-து. வல்லாதவர்க்கு. நினும் அவர்க
ஆய்வந்து கொக்க யனா. வல்லா—தனது. எ-து. வல்லார்க்கும் வழி
தினவிடையதாம். எ-து

வல்லாதல் எவையது ஒன்றுவல்லாததல். அ-து ஒருவன் வல்லாத
தை வல்ல என்பவராகலின், அதனே நிச்சயம் 'வல்லா' என்றுயிற்று. (உ-ம்)
"திடைத்த விரிக்கிற் திணர்ப்பினு வாய்போ-றுரைத்த வரைபோகக் கே"
—முரைத்த, பயின்றவா செய்வார் செவகைத் கேளுகத், திவன்றவா செய்வ
பலர்" இது பூதநாசவையடக்கு. அரிதப கன்றதனாற் திறபான்மை வ
பினும் பொருளினும் வேறுபட்ட கொக்கத்தார் கூறத் தொடர்
செய்யுட்கும் அவையடக்கியல் கொக்க. அது "கற்பா துமிழ்த் மணி
கழு வாறு விட்டா, னற்பா ஸழியு வகைவெண்மறி போலரி தைத்த, சொ
பா துமிழ்த் மறுவு மறியாத் கழுஉலிப், பொற்பாவிடைத்துக் கொன்றவ
புலமை மிக்கார்" (சீர்தாமணி - பாவிடம்.) எனவரும். (௩௩)

† "கன்றி வேங்கத் முன்னியம் புறங்காட்டு" என்றும் பாடமுண்டு.

† "அவையடக்கியலைக் குற்றமற ஆராயின், அறியாதன கொல்விது
பாருபித்துத் தொடல்வேண்டு மென்று வல்லாமாந்தர்க்குத் தாம்,து கூ
எ-து—எ-து உரைப்பரிசியருரை.

ககச. செவியுறைதானே,
பொக்குத லின் லிப் புறையோர் காப்ப
ணாநிலம் கடனெனத் செவியுறுத் தற்றே.*

இது முனையே செவியுறை கூறுகின்றது.

ஞா. செவியுறுத்த போற்றிற் செவியுறை யென்றார், பெருங்கிணியிப் பெரியோர்களுடைய வாழ்தல் கடப்பாடு எனக்கூறித், செவிக்கு அறிவு தந்தவது செவியறிவுதான் என்று.

தானே என்றும் உகாரம் பிரிதினே, அஃது அடங்குவாழ்வார்க்குப் புகழாதலின் வாழ்த்தின்பாற் பட்டது. அதன்— “வடாஅது பணிபடு கொடுவரை வடக்குக், தெனாஅது குகெழு..... னன்னுந் பெருநீர் லிநிலை யானே” (புறம்-க) “என்று-நின்றுநா லென்பதத்தை யாகுமதி பெரும” (புறம்-சு) எனவரும். தானே என்றதனால் இன்னருளைத் தைபாவாமென்று வாழ்த்திப் பின் செவியறிவுறுத்தல் கொண்க. இத்துணையும் பாவின்பெரும், எண்ணமுறையும், வகையறையும், அமைபொருட்குரிமையும் கூறிற்று. (ககச)

ககரு. ஒத்தாழிசையு மவையு லாபபல
குட்டமு கோடிக்கொட்டின வெண்டி†

இதையும் பாடிப்பாடலாகக் கூறுகின்றது.

* செவியறிவுதலாவது பெரியோர்களுகுதலினறித் தாழ்ந்தொழுதுதல் கடனெனத் செவியறிவுறுத்தல் என்று உரையாசிரியருரை. போசிரியர் பொக்குதலினி லென்பதற்குப் பெருங்கிணியி என்பர்.

† இது செவியுறு அடிவளையறுத்தலை தவறிற்று. ஒத்தாழிசைக்கலிசூறப்பாவிய ஒத்தாழிசையும், துசிரியப்பாவின் கல்லைமண்டிலம் அடிமறிமண்டிலம் என்பனவும், ஒத்தாழிசைக்கும் கொக்கத்திற்கும் பொதுவாகிய குட்டமும் காந்திரடிக்கும் பொருத்தின என்று. மேல் துசிரியப்பாவிலிற்றையறம் இடையினும் முச்சிற்கும் இருக்கும் ஐஞ்சிறும் அதுக்கும் வருமென்றதனானே எல்லாவடியும் ஒத்தியருவனவுமுளவென் மண்டிலம் கூறவேண்டிற்று. || கலிப்பாவின் சரிதகம் சுற்றடிமுச்சோனும் சுற்றயலடிமுச்சோனும் வருமென்றமைபால் தாழிசையும் தாவுங் காந்திரைவலது பிறவாற்றின் வராவெனக்கூறல் வேண்டிற்று. குட்டமெனினும் தாலெனினும் ஒக்கும். இனிக்குகலிக்குதப்பாவியின்னவென இஞ்சோனும் முச்சோனும் வருதலானும், தனிச்சொல் ஒருசொன் வருதலானும் வேறுதவேண்டிற்று. || உதாணமுன்னகே காட்டுதம்” என்று உரையாசிரியருரை.

இ-ள். ஒத்தாழிணையும் - ஒத்தாழ்த்த வோசையும். மண்டிலவாப்பி மண்டலித்துவரும் வாப்பும். குட்டமும் இருசேரும் முச்சேருமாகித் துத்துவருவனவும்.) நோடி...என்ப - நோடிசேடிக்குப் பொருத்தின வந்த கவாசிரியர் எ-து.

என்றதனால், நாத்சேடி முாற்றைப்படத் துள்ளிவருதலேயன்றித் தாழ்த்த வோசைபெற்றதும் வருமென்றார். அதுவே ஒத்தாழிணையை ஒத்த முன் குய்வருமென்ற "ஒத்தமுன் குரு மொத்தாழிணையே" (௧௪௩). என்புழி கதுமாற்று னுணர்சு. இனி நாத்சேடியாய்வருமொசிரியமும் வெண்பாவும் ஈற்றயலடியும் ஈற்றடியும் முச்சேராவருமென முன்னிதித்தவை, ஒருகால் நாத்சேராய்வருமென்றற்கு மண்டிலவாப்பென்றார்; அது மண்டிலவாசிரியப் பாவும் மண்டிலவெண்பாவும். உ-ம். * "வோல்வேலி.....பெரிதே எனவும் † "அறையருவி பாடா டினைப்புணமும் காவான்.....குந்து" எனவும் மண்டலித்து வந்தன. இனி நாத்சேடியாய் வரும் ஆசிரியப்பாவும் குட்டம்பட்டுவருமென்றார். ஆசிரியப்பாவிற்குக் குட்டமாவது குறைய குறியும் சித்தடிவருங்கியும் பொருத்திவருதல். வெண்பாவிற்குக் குட்டமாவது ஈற்றயலடியேயன்றி ஏனையடியும் குறைதல். உ-ம். "வளித்தலைஇய டியும், நமுாணிய நீருமென்ற அங்கு" (புறம்-௨) என நாத்சேடிக்கு இருதரும் முச்சேரும் பொருத்தி ஆசிரியம் வந்தது. ‡ "அட்டா னும்பால்" "வஞ்சிவெளிய" § "ககா அ" § "காளும்" § "கறைப்பற்பெரு" X இவையே எழுதக். இவை வெண்பாக் குட்டம்பட்டு வந்தன. (௧௪௪)

கககா. குட்ட மெருத்தடி யுடைத்து மாறும். @

இது முற்கூறிய குட்டம் தாவுக்கும் உரித்தென்கின்றது

* வேலல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின், காரஞாட செவ்வியை யாகுமதி யாசல் தறித்திடு னோசே காதற், சிறகோட்டுப் பெரும்பழக் தாங்கி யாங்கிக ளுயிர்த்தவக் கிறிது காமமோபெரிதே" (குறந்தொகை. ௧௮).

† எஉ-ஆம் குத்திா வுரையிற் காண்க

‡ § § X இவ்வடைவாளமிட்ட சொய்யுட்களைக்-ஆம்பக்கத்திற்காண்க

@ எ-து "மேலத்தனோர் புறண்டை யுணர்...ந்து. ஈற்றயலடி முச்சேர வாவும் பெறும் எ-து. எருத்தடியுடைத்து என்றதனானே ஈற்றயலடி முச்சேரப் பொருளபடுமோவெனின், ஆசிரியப்பாவீ ஈற்றயலடி முச்சேராவருதலானும் துக்கியெனையோதலானும் அவ்வாற பொருள் படுமென்ற காண்க. உ-ம் முன்னர்க்காட்டினும், இன்னும் குட்டமென்பதனைத் தா தொச்சகமாகிய தொச்சகவொருபோகிற்கும் பெயராக வழங்கினுமையு அங்ஙனம் ஒத்தாழிணை என்பதனை ஒத்தாழிணைக்கல் பெண்கவெனத் தன்யும் கூட்டிப் பொருளுரைக்கப்படும்" எ-து உரையாசிரியருரை.

நூல். தாலிவை நூற்றடி குறைத்துவருதலை யுடைத்தாம். எ-று.

எருத்து என்றது தாலிவை; அஃது "எருத்தே கொச்சகம்" (௧௫௩) என்னுணர்க. "மெல்லினர்க் கொன்னறையும்" (முல்லைக்கவி. ௩.) "மலி நாயுர்க்குதன்" (ஐடி. ௪) எனவும் வரும். (௧௬௧)

எ. . மண்டிலங் குட்ட மென்றிவை பிரண்டுஞ்

பாந்தாக் கியல வென்மனார் புலவர்.*

* எ-று, "மேற்கொல்லப்பட்டவற்றன் மண்டிலங் குட்டமென்பவற
ஞ்சியதோ ரோகாவேறுபாடுணர்.....ந்து. மண்டிலமாகக் கூறப்படும்
வும் குட்டமெனக்கூறப்படும் பாவும் அகவலொகை யியல்பின; எ-று.
ம். முன்னர்க்காட்டுதம். இனி காண்குபாவின் வென்பாவல் கலிப்பாவும்
ன்னெடுத்தோதுகின்ற தாலினுணும் ஆசிரியப்பாவும் வஞ்சிப்பாவும் இத்
னையும் ஒதிய இலக்கணத்தான் முடிதலானும் அவையிற்றுக்குதாரணம்
ண்டேகாட்டுதம். ஆசிரியப்பாவாவது, பெரும்பான்மை இயற்றோனும்
நியவுரிச்சோனும் ஆசிரியத்தனையானும் அகவலொகையானும் நாதோடி
னும் சிறுபான்மை ஒழித்த சோனும் தனையானும் அடியானும் வருவது;
வற்றுதன்மேற்கூறப்பட்ட குத்திரத்தானுணர்க. இப்பாலிற்றீற்றெழு
துவையறுத்துணர்ந்தானமையின் எல்லா வீறுமாம். "அகவ லிகையன வக
ன் மற்றவை, யேயோ வியா"வென்னவயென் றிறுமே" என வரைத்து கூறி
ருளையாலெனின், உ-ம். "கோண்மா கொட்டுமென் தஞ்சுவ லொன்னூர்க்,
ருவிகம்பு கொடுக்கு நெடுவேல் வானவன், கூட லன்ன குறுக்கொடி
யிவவ, மென்றோ ணைகஇ நாடொறும், வடிவமை செய்கம் வலவயி னே
நிக், கைபோற் காந்தட் கடிமலர் கமழு, மைதோய் வெற்ப னல்கிருள்வரு
நிடம்" எனப் பிறவாற்றானும் வருதலின் ஈதுவையறுக்கப்படா தென்று
கூள்க. இனி இவ்வாசிரியப்பாவினை அடிசிலையாற் பெயரிட்டு வழங்கப்
படும். அஃதாமாறு:—ஈந்தயலடி முச்சோன்வருவதனை கேரிசையாசிரியமெ
ம். ௩-ம். "முதுக்குறைந்தனே முதுக்குறைந்தனே, மலைய நெஞ்சுவேற்
ண்ணி, முலையுங் வாரா முதுக்குறைந்தனே" என வரும். இடைபிடை
நுச்சிர்வரின் இணைக்குறளாசிரிய மென்ப. உ-ம். "கீரில் தண்மையுக் கீயி
ந் வெம்மையுஞ், சாசச் சார்த்து தீரத் திருஞ், சா ளுடன் கேண்மை, சாசச்
சாசச் சார்த்து, தீரத் தீரத் தீர்பொல் லாவே" எனவரும். எல்லாவடியும் ஒத்து
வருவதனை நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா என்ப; இது வந்ததற்கிலக்கணம் முன்
கூர்க்காட்டுதம். "வேரல் வேலி.....பெரிதே" எனவரும். இனி எல்லா
கடியமொத்துவரும் பாட்டினையே அடிமறிமண்டில வாசிரியப்பா வென்றும்
கூற்குப; அது சொல்லுகாததான், "கிரணிறை கண்ணம்" என்னும்

இது முற்கூறிய மண்டிலமும் குட்டமும் சூசிரியத்துக்குப் பெரும் பாண்மை வருமென்கின்றது.

இ-ள். மண்டிலம்...யீண்டும். ஏ-து. மண்டிலம் குட்டமென்று முற்கூறியவை யீண்டும். செத்துக்...புலவர். ஏ-து. சூசிரியப்பாவின் கண்ணே பயில நடக்குக தன்மைவையுடைய என்று கூறுவர் புலவர். எ-று.

குத்திரத்தாற்கொங்க. அது “சூல்பம்பிய சிறுக்கான்யாதே, சூலாமகரி ராணன் கினரோ, வார லெயரினே பாணஞ்சுவலே, சா னாடகீவா லாதே” என வரும்; இதனுள், உரதானுபேசாடியை முதலுமுடிபுமாக யுச்சரித்தாலும் ஒணையும் பொருளும் வழுவாமல் வருதலின் அடிமறியாயிற்று. இனி முச்சாடி முதலாக அதுசாடியிருக்க மயங்கிய சூசிரியத்தினே அடியமயங்காசிரிய மெனவும் வெண்பாவடி மயங்கிய சூசிரியத்தினே வெள்ளடிமயங்காசிரிய மெனவும் வஞ்சிபடிமயங்கிய சூசிரியத்தினே வஞ்சி மயங்காசிரிய மெனவுக் வழங்கப்படும். “வெண்டின விரியும்... .. மொழிபு” எனவும். “அதுசாடியே...முண்டே” எனவும், “இயற்றிர் வெள்ளடி...பெறமே” எனவும் வரும். “சூசிரியநடைத்தே வஞ்சி” என வேற்றுமைப்படவேறுதலானும் கொங்க. உ-ம். “சிறிய கப்பெறினே...தவப்பலவே” இப்பதினேறடி சூசிரியத்தும், சூலாமடியும் பன்னிரண்டாமடியு முச்சோண்டத்தன. சூலாமடி முதலாக ஆறுமடியிருக்கிய எண்ணடியும் பதினாறுமடியும் கிழங்கான் வந்தன. இரண்டாமடியும் பதினென்றாமடியும் அதுசாடி வந்தன. வியா என்னுசிரான் வந்தன; இவ்வாறு வருதலின் அடிமயங்காசிரியமாயிற்று. “எனும்பியானேயித் துறம்பல் கணைய, வுலர்ச லன்ன பானை யே நிக், கொடுவி லெயினர் பகழி மாங்குக், உவியத்தென்ப வவன்மொன்றகாதே, உதம தவலல் கொன்னாது கொதுமலர்க் கலமுயில் வழுக்கலாரே” இது முதலடி வியற்றிர்வெள்ளடியாதலின் வெள்ளடியாவிய வாசிரியமெனப்படும். “இருங்கட ஓடித்த...துறத்தே” இதனுள், “உப்பிலா வயிப்புழுக்கல்” என்பதுமுதலா மூன்றடியும் வஞ்சி. இனிவஞ்சிப்பாவாவது வஞ்சியுச்சோனும் வணச்சோனும் இருசாடியானும் வந்து தனிச்செதெபெற்று சூசிரியக்கரிதகத் தானிறுவது. இதத்திலக்கணம், “வஞ்சித் சிறே” “தன்பாவல்வழி” “வஞ்சிமருத்தின்” “வஞ்சியடியே” “முச்சோனும்” “வஞ்சித்தனக்கே” என்பனவற்றாற்கொங்க. இப்படி இருசாடிவஞ்சிப்பா முச்சாடிவஞ்சிப்பா என இருவகைப்படும். உ-ம். “பூந்தாமரைப் போதலமாத், தேம்புனவிலை மீன்றிசிதரும், வளவயலிலைக் களவயின்மகிழ், விரைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு, மனைச்சிலம்பிய மணமுடா முடி, வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவு, காளு, மகிழின் மகிழ்தாங் கூண், புக்கர் ஸாணப் பெருவண் மையனே” இதுருநாடியுயர் வந்து தனிச் சொற்பெற்று ஈற்றவலக முக்காரன் சூசிரியக்கரிதகத்தாகவந்த இருசாடிவஞ்சிப்பா

வரவே, வெண்பாவின் கண் சிறுபாண்மை வருமென்றவாறுயிற்று. இரண்டிமங்கனம் வருதல் சான்றோர் செய்யுளுட் காண்க. (௧௧௭)

தகது. வெடுவெண் பாட்டே குறுவெண் பாட்டே
கைக்கிளை பரிபாட்ட டங்கதந் தெய்யுளே
டொத்தவை கொல்லும் வெண்பா பாட்டே.

தனிச்சொற் பெறுதலெடுத் தோதிற்றிலரோளும் உடையிடுகோடென்பத னுற் கொண்க. “கொடிவாலான குருந்தத்தன் குறுத்தான, வடிவானே யிற் தழைநீரான வன்னுவின பரிபாட்டுக்குத் திணையரிமா னையேறித், தணையல்லாத் துறவுகெழி யிறைவனாகி, வெயினெடு வனிணிதிருத்தெல்லோ ட்கும், பரிப்பெரிவியை பற்றியிருந் செப்பிளேன் புணையெனத், திருவடி நிறுபடி கைதொழு, வெருவுறு காந்தி யீடுவனி பெயரிதே” இது முச்சீரடி யான்வந்த வஞ்சிப்பா. இனி, “வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சியவுரிய” என்றே தியத னுல், வெண்பாவடியோடுக் கலியடியோடு மயங்குவன கொண்க. “சேரிழை மகளிருனக்குணக்கவரும்” என்பதாசிரியவடி. “கோழி பெயரித்தகொடுக்காந் ணங்குறழ” என்பது வெண்பாவடி. “வயலாமைப்புழுக்குண்டும் வறளடம் பின் மலர்மலிந்தம்” என்பது கலியடி. இனிவெண்பா வாசாநற் கலிப்பாவா டுமும் முண்ணர்க்காட்டுதும்.” எ-து. உடையாசிரியருரை.

௧௧ எ - து. வெண்பாவாசாநுணர். . . ந்து. வெண்பா மாப்பாவது: வெண்பாசாநுணரியற்சீரானும் வெண்டலையாலும் செப்பலோகையானும் அள வடியாலும் முச்சீர்த் தமையாலும் வருவது. இவற்றிற் கிலக்கணமோதப்பட் டன. நண்டோதப்பட்டனவெல்லாம் அவ்வாறு வரும்; எ - து. இவையெ ல்லாமோசையானொருமாயினும், அவையானும் தொடையானும் பொருளா ளும் இனத்தானும் வேறுபடுத்தித் குறியிடுகின்றனான்றொன்றொன்றிடுகெடு வெண்பாட்டாவது அவ்வடியினெடியபாட்டுக்குறுவெண்பாட்டாவது அள வடியிற் குறியபாட்டு. கைக்கிளை பெண்பதனும் சிறுத்ததெண்பதனும் பொருளா ளாய்பெயர்த்திரிபாட்டாவது பரித்தபாட்டு புரிபாட்டெனவரும்; அஃதாவது: ஒருவெண்பாவாக வருதலின்றிப் பல்வெண்பாவாகிப் பலவு தப்புக்களோடு தொடர்ந்து ஒருபாட்டாகி முத்தப்பெறுவது. ஒத்தவையெ ள்றது, அவையானும் பொருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்தப்படாத சா மலவெண்பாக்கள்; அவையாவன: காய்கடியாக் வருவன; இவ்வாசிரியர்களின் மனை அளவென்றும் ஏறினவற்றை கொடுவென்றும் குறுத்தனவற்றைத் கு ற்றசித்து எனவும்வழங்குவராகலின் வேற்றுப்பெய்ருளானும் இனத்தானும் வேறுபடுத்தப்படாத கொடுவெண்பாட்டிக்குறுவெண்பாட்டும் சாமிவெண்

இது வெண்பாவென்னு முறப்பினை இன்னுழியாமெனப் பொருளுஞ் செய்யுளும்பற்றி வரையறுக்கின்றது.

இ-ள். முற்கூறிய செடுவெண்பாட்டிற் குறவெண்பாட்டிற் கைக்கிழைப்பொருண்மேல் வருஞ் செய்யுளும் பரிபாடற் செய்யுளும் வரையாடி பொருண் மேல்வருஞ் செய்யுளுமென்ற ஐந்தாக் தம்மினொத்த செய்யுளெல்லாம் வெண்பாவென்னு முறப்பினுள் யாக்கப்படுக் தன்மைவையுடைய, ௪-௩.

பாட்டிற் எனமுதலையானும் வரும். குறவெண்பாட்டாவன; இரண்டாயினும் மூன்றடியானும் வரும். ௨-ம். “அதத்தாறிதுவென வேண்டா” இஃது இரண்டடியும் ஒருதொடையான் வருதலின் குறவெண்பாவென். “உருவுகண்டென்னாமை” இது விசிற்பத்தொடையான் வருதலின் விசபக்குறன் வெண்பா. இனி மூன்றடியான் வருதலினைச் சித்தியல்வெண்பா என்றுவழங்கப்படும்; ௪-து. ௨-ம். “சுதுகில செய்தலாக் கொட்டியுக் தின்று” பிறர்காட்டுப்பெண்டிற் முடிபாறும் பாரி, பறகாட்டுப்பெண்டி சடி” இஃது ஒருதொருதொடையான்வருதலின் இன்னிசைச்சித்தியல் வெண்பா. “சுற்கொறவாயினதும் குவளைத் தார்கொண்டு, சுற்றும் வண்டார்க்கப் புனடத்தாடு பொற்றேசைன், பாலைநல் வாயின் மகன்” எனவும், “சுனையாழ வாய்மி பிழ பவரையினய, யானைக்கு நீத்துமுயற்குநிலையென்ப, காணக காட்குநிலை” எனவுறிகையிடைப்பட்ட தொடையசன்வருதலின் கேரிசைச் சித்தியல் வெண்பா. இனி ஈன்கடியான்வருவன சமசிலவெண்பா வெணப்படும்; அவற்றின் வண்டா மடியினிததிக்கண் ஒருஉத்தொடை பெற்றவருவனவற்றை கேசுவெண்பா வெணவும் ஒருஉத்தொடைபெருதவற்றை இன்னிசைவெண்பாவெனவும் வழங்கப்படும். ஒருஉத்தொடை வருக்க வெறுகையாடி வரும்; அவையெல்லாம் உசையிற் கோடல் என்னும் தத்திச வுத்திய கொங்க. ௮-து “அதுகவை யுண்டி யமர்த்தில்லா...நன்று” இது கேசுவெண்பா. “கல்வகையேறிக் கடுவன் கனிவாழையல்லது போழ்தினிய பழக்கெசண்டே, வெல்லையே போடு மலையாடன் கேண்மை, சொல் சொரியும் வளை” இஃது இன்னிசை வெண்பா. “வளம்பட வேண்டா,யில்” இதுகாண்கடியாயும் மூன்றாமடிக்கண் தனிச்சொற் பெற்றவலின் கேரிசைப்பாற்படும். பிறவுமன்ன. ஐத்தடி முதலாகப் பன்னிசைநகறும் வருவன பட்டுருடை வெண்பா வெணப்படும். இதனுள்ளும்ஒரு தொடைபெற்று வருவனவற்றை கேரிசைப்பட்டுருடையெனவும் ஒரு தொடையின்றி வருவனவற்றை இன்னிசைப்பட்டுருடையெனவும் வழங்கப்படும். “சேற்றுக்கச னிலஞ் செருவென்ற வேந்தன்செல், சுற்றறழ் பம்பிற் பகழி பொருகய;” சேற்றுத்தொழில் வடிவு தம்முட்டமொற்

எனவே, பெரும்பான்மை குறித்தபொருளை மறையாமற் செப்பிக்கதலே நூற்றிலக்கணமாயிற்று. “முன்னையகாலம்” (தொல். பொ. அகந்-ஞ௨) என்ற நூற்றிலையியற்கைக்கிரிையும், “கடவுளும் வரையார்” (ஷெ. ஷெ புறத்-௨௮) என்ற உம்மைபாற்றொண்ட புறத்திலையியற்கைக்கிரிையும்; அன்றிக் “காமஞ் சுவையினமையோன்” (ஷெ. ஷெ. அகந்-ஞ௧) என்ற கைக்கிரிையும், “கைக்கிரி வையோடு” (ஷெ. ஷெ. புறத்-௧௮) என்ற கைக்கிரியுட் கடவுட்கைக்கிரியால் வர்க்கைக்கிரியும் ஆகாவென்றகொள்க. உ-ம். “அணங்குகொ லாய்வயிற் றொல்லோ கணங்குறழ, மாதர்கொன் மறுமென் னெஞ்சு” (திருந்-௧௮௮) இஃது அகப்புறக்கைக்கிரி. “கவியாளைத் தென்னன் கனவின்வத் தென்னை, புறிய னளிப்பானே போன்றான்—தெயியாது, செங்காந்தன் மெய்விரலாற் றக்கை தடவந்தே, நென் காண்பே நென்னலால் யான்” (முத்தொள்ளாவிரம்) இஃது மணங்கடைஇ மான்மலை நின்றேற்குப், பொங்கு மருவிப் புனனுடன்- குல், வருகாங்கொல் வந்தென் வனமுலைமெய் வைகித், தருகாங்கொன் ற்புணிந்த தாள்” (ஷெ. இவை* சுட்டி ஒருவர் பெயர்கோடவிற் புறப்புறக் கைக்கிரி. “குமரிப் பருவத்தே கோதை புனைத்த, கொழுந்தம் புது னிருப்பப்- புழுத்தம், புனை யரும்பும் புகாஅப் புறம்பினையாய்ப், கொன்னை முறைய வுள்” இஃது கடவுட்கைக்கிரி.)

வந்துமை யின்றியே பொத்தன் மாவே, ராற்றுக்கா லாட்டியர் கண்” இஃது இன்னிசைப்பொருடை. “பன்மாடக் கடன் மதுரை கொடுத்தருவு, னென் னெது நின்றா ிருவ ரவருள்ளும், பொன்னேடை கன்றென்று ணல்வனே பொன்னேடைக், கியாளைகன் தென்னுளு மக்ரியைப் யாளை, பெருத்தத் திருத்த விலக்கிலவேற் தென்னன், திருத்தார்கன் தென்றேன் நியேன்” இஃது ஆறடியான்வந்தது. ஒருவத்தொடைபெறுதலின் இன்னிசைப் ப்பொருடைவெண்பா. “எற்றாறு பாய்ந்தொழுகுஞ் சேயரிக் கண்ணினாய், வற்றா ளவையுள் லாய்மாண்ட வேரிது, முற்றாப் பிணக்கு மதிலும் படுகெட்டு, மொப்ப புடைத்தா யொலியோலா கீர்ப்புட்க, டத்தி யிரைமேயுக் கையாள்வன் கின் னுர்ப்பே, ரொத்தனாகும் வண்ண முறைத்தி யெணக்கறக், கட்டலர் தாமரைபு ளுநல் கவியான்றேர்க், கத்திருவ ரையுருக் காயா மாமொன்றும், பெற்றவழி னாத்தன் னுளும் பேயி னிருந்தலையும், வித்தாக கொல்லி னிறுதிபும் பெற்றக்கா, னாத்திரையத்த தெம்முப்பேர் போலென்றான் வானவன்மை, விற்பொலிந்த ியம்பருவத் தான்”^௧ இஃது பன்னிரண்டடியான்வந்த இன்னிசைப்பொருடை.

* “மக்க னுதலிய வகளைத் திரிணயுஞ், சுட்டி யொருவர் பெயர்கொள் ப்பொது” என்பது. (தொல். பொ. அகந்-ஞ௨).

௧ இஃது பெருவல்லத்தைச்சொல்லியபாட்டு என்றார் யாப்பருங்கலவிகுத்தி

இனி “முன்னையமுன்றம்” (தொல். பொ. ௧௩-௧௪) எனக் களியிழைக்கரிய கைக்கிழைவிலும் வருமேனும் உணர்க. இனி* ஒருபொருளுடையவாறுவரும் கவிவெண்பாட்டும் ஈண்டுக் கூறிய கெடுவெண்பாட்டோடு ஒருபுடை யொப்பமைபுடைமையின் அக்கவிவெண்பாட்டாக இக்காலத்தோடே கூறுவின்ற உலகச்செய்யுளும் புறப்புறக் கைக்கிழைப் பொருட்டாததல் ஒன்றே முடித்தல் வன்னும் உத்தியோகம் கொண்க. அங்ஙனம் செய்யுள் இரண்டுதொப்பப் பொண்பாவிற் கெட்டும் வருதலிற் கவிவெண்பாவின் உருவறு ஆண்டுக் கூற்தம். இக்காலத்து அதனை ஒருதப்பாகச் செய்து பெப்பெண்பாவாகவுங் கூறல்; அது தள்ளுமேனென்கே யேற்குமறுபுணர்க.

பரிபாடலென்பது பரிந்து வருவது; அது கவிபுறம்புப்போலவது கருவு
பாவனும்வந்து பலவாழ்வும்வருமதானிற்றுமென்றுணர்க. அது மேற்காண்
அங்கதச்செய்யுள் பண்புச்சொடை; அஃ திருவகையாதல் மேற்கூறாதும்.(46)

பாசினிய சிபுஸான் முடியுமா பெ. தமேஸ்

(இரு.க) எத்தியதன்மோத் சிதப்புயிதி.

சு. துப்பாக்கி வரவு செலவுத் திட்டம் ௧௯௭௭-௭௮

வெண்பா. ஏனையரும் வந்ததழித் கண்டுகொன்ற இவர்தான் “தருபொருது
விய வெண்ணை வியலாத், திசியின்றி முழுவது கவிவெண்பாட்டி” என ஒதி
தமயாதி புணர்ச்சிமுடியெ பொருள்களும் யாதானும் தருபொருளைந்து
ஈத் திறனின்றி முழுவும் ப. வெண்பா வெண்பாவிலைக் கவிவெண்பா எனக்
குதளவெண்பா முதலாகிய எல்லாவெண்பாக்களும் கொச்சகத்திப்பாகையால்
கொச்சகமெனவும், யாப்பாய்வறித் பரிபாட்டெனவும் கொள்ளப்படும். யாப்பி
வருமெனவே இவ்வாகிரியப்பாகால் யாப்பென வந்ததேயாவதும் பாட
பாட்டுக்கைக்கிள யாருமெனக் கொள்ளப்படும். அது “பொன்னுமரப்பித்
புணனுடன் பேரே கரும்” எனவரும் கைக்கிளவெண்பா. யரிபாட்டிம் அர்
மும் தத்தன் சிறப்புக்குத்திர்த்துத் காட்டுதும். எ.து உடையாகிரியருரை.

* "ஒருபொரு ளுதலிய வெள்ளடி யியலாம், திரியின் தி வருவது கவிவெ யாட்டே" (ஷே ஷே செப்-கருசு) என்பதுகொண்டு இவ்வாறு கூறுகின்றார்

† ஒன்றினமூலத்தவெனவும் பிரதிபேதம் உண்டு.

† இவ்வியல் “ஒருபொரு ளுதலிய” “எவ்வெண் பாட்டே” என்னுஞ்
 இதற்குரிய உதாரணம் காண்க.

[illegible]

இவ்வன்மவருகது மருட்பா ஆவதனும், அதுதான் அகபயுறக்கைக்கிரோ
ன்பதனும் உணர்ச்சி. உம். “திருத்தம் வேரறும்பு.தனக்கே”
ன்பொருள்வெண்பாமாலை-கைக்கிரை) எனவரும். (௧௧௧)

10. பரிபாடல்¹ தொண்கிரை சிவிரி

சரிதபா வெண்ணு பிரபலித்தி என்பது.

பொதுவாய் பித்தர்து முறித்தென மொழியு.*

இது பரிபாடல்வாய் தாம் புதலடைதலுக்கின்றது.

கு-ள். பரி. கோ. வ-து, பரிபாடல்முற்கூரியவாதே வெண்பாவுறப்
புறவருதலேயன்றி. தொண்க... ..வீச்சு. வ-து, தொண்கிரையையும் விரிப்புகளக்
கூறுபா காண்கணர். இது... ..தி. வ-து, இது பாடுவென்றதிற்ப்பயிற் இயல்
புத்தி. பொது. ப. வ-து, பொதுப்படயாக்கப்பட்டிருந்ததற்கும் உரித்
தந்த உதய. வ-து.

உம்வரை இத்தத்த அறிவித்தது. உம் வண்ணவக ல்லாம் து முழுவதென
வண்டதோன், வண்ணு நடனவீராக காசுடை கண்டோகருத், தம்போடு
ந்துமோ கெஞ்சு.* எனப் பரிபாடல் வெண்பாவுறப்பாண்டுகதது. “ஆயிரம்
தித்த வண்ணுமட மருத்தம், கீழ்பிழ் திசுவென முழயிலை வண்ணு” வ-து.
வண்டனையும் ஆசிரியத்தம் அறிவித்தது. இது... ..தந்த
திருவாவெண்ணு பிரபலித்திவின் திப் பொதுவாய்க்குற உண்கணம் துத்த
புதலயாவது என்பது. கைக்கிரை உண்கணம் உண்கணம் இத்த வண்ணவக
திரியி இவ்வாறு பொது தந்தது. (௧௧௨)

உயிரண்டையும் ஆயிரம் கீ... ..தந்த வண்ணவக
கூறு மருட்பாவென்ப. கருத்தானுள் மேல் “மருட்பா கோண விரும்பு ரல்லது,
சிறுவெண்ணுத் தனிமை யின்பு” (தொல். செய்-அது) என நுதினாசென்று
கை. (“தனிமில்லி யின்றே” என்பதனைத் “தனிமையின்றே” என இவ் பாடல்
வண்டனாவது) அது “உரவென முக்கீ ருமா அயிரிமீக் தன்ன, கரகரு காமம்
கை-யிரவென, முன்னேயி திவக்க முதிர்க்கை, வெண்கிரை கல்கான் விடு
யின் அயிரே” (புறப்பொருள்வெண்பாமாலை - கைக்கிரை) எனவரும். வ-து
அயிரிரியருமா.

* வ-து பரிபாடல்வாய்தான்.தது பரிபாடல்வகது தொண்கிரைவகை
புற விரித்தென தொண்கிரையில்கண்களின் தி வண்ணவக விரித்தென பொதுவாய்
தற்கும் உரித்தென தொண்கிரை வ-து. உம்வரை எச்சகூறையாவதின்
கைக்கிரைவகையும்கூறு. அது வருகின்றது. திரத்தத் காட்டினும். பொது
வந்திரவகது ஆசிரியம் வருகி, வெண்பாக்க கலி, மருட்பா என்னெதப்பட்ட
வண்ணவகையுறப்பாடல். வ-து உண்கிரைவிரியருமா.

† “பரிபாடல்வகைச் செய்குறே, பொத்தவகை வெண்கிரை வண்ணு வாய்
கீ” என்று முற்கூறுத (தொல். செய்-௧௧௩).

௨௨௧. கொச்சக மராகஞ் சாரதக மெருதவதாநி
செப்பிய நான்குத் தனக்குறப் பாகக்
காமம் கண்ணிய நிலைமைத் தாகும்.*

வநிய

இது பரிபாடற்கேற்ற உள்சூறப்புக் கூறுகின்றது. இவை சிறப்புப் பாகிய முப்பத்துநான்குமன்றி இதற்கும் கவிக்கும் உறுப்பாவருமென்க, கொள்க.

இ-ள். கொச்சகம் என்றுது. “எருதய்த கொச்சகம்” (தொல்-செய்-௧௫௫) என்புழிக் கூறுகின்றும். சிறப்பில்லாதனைக் கொச்சகையென்றுகூறும் உழஞ் கோக்கி இதனைபுஞ் சிறப்பின்மையாற் கொச்சகம் என்று ரென்பாருமுள்ள. ருத் விண்ணாயின்ற அடி. அராகம்; சரிதகம், அடக்கியல்; எருத்து, தரவு; என்ற இவ் சேருடி (முற்கூறிய நான்குபாலைபுடி) கனக்குறப்பாகக்கொண்ட காமப்பெண்ணைக் கருதிய நிலைமைத்தாய்வரும். எ-று.

தனக்கென்றதனான் அலைவல்லன்பிறவுறுப்புக்கொள்வது மேற்கூறிய கண்ணிய என்றதனும் கடவுள்வாழ்த்தும், மலைவீனயாட்டும், புனல்வீனயாட்டும், பிறவு மெல்லாம் காமக்கண்ணியேவருமென்றகொள்க. கொச்சகவுறுப்பு பவிலவருதலின் முன்வைத்தார். அராகம் இடைபின்னல்பு லார. எருத்தினை ஈற்றில்வைத்தது தானன்றியும் அது (பரிபாடல்) வருதலின். உ-ம். “வாடு செழிவி மழைவண் கத்தத், தேனார் சிணைய மலைவி னிழித்தத், காள்மாடக் கூட வெதிர்கொள்ள வானு, மருத்தாரு தீகீர் மலிதுறை மேய, விருத்தைபூ ரமீர்த செல்வரின் திருத்தடி; தலைபுறப் பரவுதல் தொழுதே” இது தரவு. “ஒருசார், அணிமலர் வேங்கை மராகு மிழிப், பிணிகெசிற் பிண்டி சிவந்துசேர் போக்தி, மணிநிறம் கொண்ட மலை, ஒருசார், தண்ணறுத் தரமரைப் பூவி னிடைவிடை, வண்ண வரிவிதழ்ப் போதின்வாய் வண்டார்ப்ப, விண்வீர் திருக்கும் கயரின் வீரி

* எ-து, மேற்கொல்லப்பட்ட பரிபாட்டுப் பொதுவாய்விற்றலையனர்க் கொச்சகமும் அராகமும் சரிதகமும் எருத்தமும் என்றசொல்லப்பட்ட எஞ்ஞ முறுப்பாக் காமக்கண்ணியிலையுண்டதென்றவாறு

வனவே யறத்தினும் பொருளினும் வாராதாம். “வாழ்த்தியல் வகையே ஈற்பாற்ற முரித்தே” (தொல். செய்-௧௦௧) எனச் சிறப்புகையோதினமையான் நான்குபாடலினும் பரிபாடல் வெண்பாயாப்பிற்குதலின், கடவுள்வாழ்த்தாயும் வரப் பெறும். கொச்சகமென்பது ஐஞ்சீரெடுக்கவருகனவும், ஆசிரியவடி, வேண்ட வடி, வருவடி, கலியடி, செந்தீரடி, முகியவடி, என்றசொல்லப்பட்ட அந வகையடியானும் அழகுறத்தபாக்களை யுறுப்பாகவுடைத்தாதி, வெண்பாவியைத் புலப்படத்தோன்றும். “சொந்தீ ரடியும் முகிய வடியு, மப்பா நிலைமைஞ் முரிய வாகும்” (தொல். செய்-௧௨௨) என்றோதலின், ஏனைகரங்கும் கொச்சக

கவியிற், கண்வித் திருக்கும் கவம்; ஒருசார், எது கனோதத் திறப்பொடு மாதற், தழவி நேருதை பரின்தறி விழ்த்து, திரிசுரு மார்த்து கடுகு மீண்டித், திருகவத் தக வயம்; ஒருசார், எதத்தொடு வேதம் புறதவ முத்தி, விற்றபுகழ் நித்ப விளங்கிய கேள்வித், திறத்திற் திரியில்லா வந்தன நீண்டி, பறத்திற் திரியப் பந்; ஆங்கொருசார், உண்ணுவ புகவ பூண்ப வுடுப்பவை, மண்ணுவ மணிபொன் துவை கடல, பண்ணிய மாதா மார்தரு காகுதப், புண்ணிய வணிகர் புணமுது கொருசார்; விழைவதை விரைபெவன் மென்புல வன்புலம், கைம நுழுவர் கடி மறுகு பிறசார்; ஆங்கு, அனையவை கல்ல களிசுடு மின்ப, மிபல்கொள கண்ணி யவை” இதுகொண்டிருக்க. வண்டிபொசேதெனவெழு வண்டிபொசேதென மெழும் கடிப்பிருகேரிக் கதவயிற்றோட்டிக், கடிப்பிரு காதிற் கணங்குழை தொடர், மின்மினி வாய்த்த விளங்கொளி ததவை, நூர்கிற் தன்ன பெய்ம வேருதல், வாயிழை பளிச்சை வரிநிலப் புருவத், தொளியிழை போங்கிய கொண்ணுத வேரும், புலத்தோ டநீஇப் புதுமைக் தோரு, கைத்தோ டாவ வண்ணிக் தோரும், விடைபோ டகவிய விதவடை போரு, கடைபட மேவு வணியத் தோரும், கடனுதை திறையிற் கருணை போருத், கடம்பிக் கதிரெ ளத் துகரை போரு, மடைபத் குடைபத் புலகவப் புவேத்தி, விடைபொழி வின்ரி யடிபுலையா நீண்டி, விரைந்தார் விரையின் விழுப்பவன் தங்குக்குத், தங்குக் விரைந்தார் தங்குக் புறையு, மிருகேருத்தி வணிகத் வெருத்தின், வரைகெழு செல்வ கை; வண்டொடு தம்பியும் வண்டொடை பாழாப்ப, விண்ட கதட மெய்மோ டதிரத், தண்ட வகுநிபேர கருமுழை வார்ப்ப, வரிபுண்ட கண்ணு ரோ டாடவக் கடிப், புரிவுண்ட பாடலோ டாதுத் தோன்றத், கடு கதவொடு காமமுதிழ் விரிபக், கடட கதவொடு கவம் யிரும்ப, விரைய பிறவு மிலைபோல் வனவு, மனையவை பெய்வா மிலையவும் புணவிலைழ், பூமுடி காக் கை; இவை கொச்சகம். மணிமகு டகைகடை கெத்தொறி யொலிபொலி யவிரிமிடிக் புது

பொருளாகக் கொள்ளப்படும். “ததவும் போக்கும்” இடைவிடை மிடைத்தும், நுஞ்சி கெத்தியு மாதமெய் பெற்றும்...., வெண்பா வியலான வெயிடத்த தோன் தம்” (தொல்-௧௮௮) “பாவினை வகையே கொச்சகக் குறியென, தானவிய புலவர் தவன்றதைத் தனசே” (ஐடி-௧௮௮) என்னுரையின் இவ்விலக்கணத்தானே பரி பாடலிற் கொச்சகமும்வரும்வழித் ததவும், கச்சகமும் இடைவிடைமிடைத்தவய கொச்சக. வெண்பாவியலான என்னதனும் தனத்தனானும் பிறத்தியினும் வந்து சிறிது முச்சிசேந்தருகனவெல்லாம் கொச்சக அரசகமென்பது, மற்றது பாணம் பவபடியானும் (குந்தெழுத்தகொருத்திவரத்தொச்சகப்பது). பெருமைக் கெல்லு...., என்ன “ஆதடி யதாகக் காமே கள்ளை, பொசேதெனவந்து வீதலு

“பாட்டிடை மிடைத்தும் என்பது போலிரிபக் கச்சிஞ்சிக்கவியிள்கொண்ட பாடம்.

கூட்தற், பிணிசெய்தற் துணையினை தெளிவொளி திகழ்பு நெடும்தெரி யரிமது
மதிப்பரிமலர் மதிமுன்கண் யாணுதலோர், மணிமலிற் நெடுழிவெழி விகழ்வவி
திகழ்வழி திகழ்கலங்கடாக்கபரித் தண்ண வகதோ, டாணிபிக வந்திவறஞ்ச வல்ல
விகப்பப், பிணிசீங்க கல்லவை பெல்ல பெய்தருத் தொழிச், வரைவாய் தருவிய
கல்சேர் கிடத்தகைச், குளவா யமர்த்த னாக், இது முடிவியல். திகழொளி முகீர்
கடைத்தக்கல் வெற்புத், திகழ்வெழு வாய்தித்தல் சீர்சிறத் தெர்த்றி, மகா மதி
கடல் வைத்து நிறத்துப், புகழ்ச்சால் சிறப்பி னிருமித் தோர்க்கு, மறுது கடைய
வருவயின் னுணை, மிகாஅ விருபட மழியால் வாக், வகாஅ வயிவி நெரு
தோ னங்கால், மறுஅ தனிக்தோருக் தாம்; மிகாஅ மறவிய மேவலி பெயல்வம்,
புகாவெயிர் பூண்டாருக் தாம்; மணிபுரை மரமீல ரூதிய ரூல, மணிபோத்
பொறுத்தாருக் தாம்; பணிவிய்சீர்ச், செவ்வடைப் பாகன் திரிபுரஞ் செந்துழிக்,
ஈன்றுயர் சென்றி விவையவின் னுணைத், தொல்புழத் தந்தாருக்காம்; இவையும்கூ
காசாகம்; ஆன்ன ஆணக்குடையருந்தல் வாலிதம் விரித்தவை காரணமாகத்
கூறியற்காமல் கூறிற்று. (அராகம்வந்தன வந்துழிக் காண்க.) கொச்சுக்களும்
வெள்ளையாதல் பெரும்பாண்மைமே விதற்குக் கூறுகின்ற வுறுப்புக்கள் வந்துழி
மொக்கும். முடிவியலுஞ் சொத்தேடியும் வெண்கடையோடு தொடர்த்துவருதலின்,
“காமரு சுற்றமொ டொருக்குகின் னடியுறை, யாழிணைத் தொன்றுபு வைதலும்
பொலிசென, வேமுதா கெஞ்சாதேம் பரவுதலும், வாய்மொழிப் புலவரின் குணிழ
நெழுதே” இதுவுஞ் சுற்றத்தொழிபரிபாமைகூறலிற் காமக்கண்ணிற்று. “கரி
மலர் வினையுய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புறையு மேனியை மேனித், திரு
நெயர்ந் தமர்த்த மர்ப்பினை மரபிற், நிருபணி பிறக்கும் பூனை மால்வரை, பெரி
திரிக் தண்ண பொன்புனை யுழிக்கையை, சேகலால் கொடியொய்கின் வலகலி
னிறத்து; மேவலுட் புலந்தாமல் கூறு, காவல்தனை கருமறைப் பொருதே”
(பரிபாடல்) என ஆசிரியம் வந்தது. “கிள்ளுக்கும் புகழ்சிவணை”
(மே.) இது வந்தித்தாக்கு. பிறவுமன்ன. (செப்பிய என்றதனான்

முடையமு விசண்டி, வீரடி யாகு மிழிபுக் கெல்ல” என அகத்தியரு சோதிரு
ராகலின். சுரிதகமென்பது, ஆசிரியவியலானுதல் வெண்பாவியலானுதல் பாட்
டற் கருதியபொருள்முடித்துறிப்பது உரண்டபிழிபாகப் பந்தடிப்பெருமை
யாக வருவதொருதுப்பு. பாட்டிற்கு முகம் தரவாதலானும், கால் சுரிதகம்தர
லும் இடைசிலப்பாட்டோடு தாழிசையும் கொச்சுமும் ஆதாரமும் கொள்ளக்
கிடத்தலின் எஞ்சுதென்பது கழுத்தின்புறத்துக்குப் பெயராகவேண்டுமாதலான்
அவ்வுறுப்புத் தரவைச்சொர்க்கிடத்தல்வேண்டிமென்பு. என்ன. “தரவே
யெருத்த மராவல கொச்சை, டட்டியல் வையொ டைத்துறுப்புடைத்தே” என
அகத்தியம்கூறலின், தரவென்பதொருதுப்புக் கோடல்வேண்டிமெனின் இங்
காசிரியர் கொச்சைமெனே னியவத னுனே தரவும் அவ்விழக்கண் திற்படுமென்
பது மென்று எஞ்சுதென்பது இவ்வாசிரியர்க்குத்தினுற் தரவென்பதுபோலும்.

தராகயின் திருநாட்டில், கொச்சை மீறித் திருநாடா துறாருந் தும், அல்வயியைச்
 "தேவியிருந் தும், வெண்ணைக் கரிதகத்தாவிந் துந் கொங்கு" ஆறியோருள்ளாரரு
 முறைகாப்ப"வெண்ணும் பரிபாடலாட் "செறநர் வியழையச் செறித்தக்டேன்மை,
 முதமுறை காணு பிழைய தெரிவெண்ட, தன்வசல் னாவைய பெயர்கு" என
 வெண்ணைக் கரிதகத்தா விற்றது. (கடவு)

கஉஉ. சொத்தி தடிய முடிவை அடிய

1978-79 கிடைக்காத தரவிறக்கம்

இதுய் மதம் குள்ளுறப்புக் கூறவில்லை.

இ-ள். சொத்தையடி முகவிலையடிவும் பரிபாடற் குள்ளுதப்பவய்திறற்
தரியலாம். எ-று.

அடியென்றதனால் முற்கூறியவழியேயே தொடர்ந்தவது தராள வரலாறுகள் துணைக்குக. சொந்தேசு மேற்கூறிய (1) முடியியவழியாக (2) வெண்பா கோடு விடப்பட்டுத் தொடர்ந்தே (3) அராளவது, தாமே வேத விவரங்களாகவும், உரியவெனவே 493 இத்தனை புரியவல்லவென்றனாக. எனவே அராளயுறப்புத் தேவபாணிக்கல்லது வரலாறுகள் துணைக்கு. (கம.உ)

செய்து, கட்டிடம்⁽¹⁾ உடனடியாகவே நிர்மாணிக்கப்படும்⁽²⁾ படிவம் எஸ். ஏ.

புத்தரின் பின்னரில் சுவாமிநாதர் தான்

மொழிப்பண்புச் சான்றிதழ் வழங்குவதை 1995-ம் ஆண்டு

சொழிந்த திருநாள் சொந்தம்

அப்பிரபாடதர்சனத்தால் மீளவும் ஆராய்வு செய்யப்பட்டதும், அத்துடன் "மணிமேகலை யுதே யுதே யவதீரி, எரிசெய்து மரபி லீங்கை தரும்" என்றாராகலின், இனிச் சரிதரமனியும் பரிபாடல் முன்னும்பெறும்; என்ஊ, "கொச்சு உணவெரி கொண் டெனு விரா, படச்சியல் உணவெரி னாடச்சவும் பெறமே" எனவும் அகத்தியனு டேரதுதலின், ஏ-து உ னறயரசரியுநற.

* என்பது மத சேந்திரியு முதிர்வையும் பரிபாடற்குரிய ஏத.

சொந்தீதமயகாது வளூதிந்தருத்திரத்துப் காட்டுதலும், முனிபெயர்மயகாது
 ஐந்தமயகாதுமும் ஆதமயகாதுமும் எழமயகாதுமும் ஐந்தெழுத்துப்பெயர்வின் தொகுப்பு.
 உ-று ■ ஸ்வாசரிசியருகா.

↑ ஏ-த, சொற்கோடிப்பாடலானது.....இது ஸ்ரீமதராமாயணத்து பாண்டித்தித் தொகுப்பிட்டுவருவது. வணக்கென்பது அடியாற் பலவாயிதும் ஓடியாற் பலவாயிதும் வருதல். பாவருதல் சொன்னவென்றும், முற்றடியின்றி குறையு இத்தாலி ஏ-த, சொற்கோடியின்றி முட்டையாண்பவருதல். ஒழிவிடையாய்வு

இது மேலெண்ணிய சொற்றேடியாமா றுணர்த்துவின்றது.

இ-ள். கட்டு...தம். எது புணர்த்துரைவகையாற் கூறுமாறுபோல என்னோடு கூடியும். முற்...பும். எ-து, துக்குப்பட்டு முடிபு மடியின்றிக் குறைவிய சீமையுடைத்தாகியும். ஒழி...பும். எது, வேறொசையோடுகூடா தொழிந்து நிற்பதோரியலகையாகியும். வழி...தம். எது, அவ்வாறன்றி யதனோடு பல்வகை புணர்க்கப்பட்டிருின்றும். சொற்...பே. எ-து, ஒரொழுத்தொருமொழி முதலிய சொற்களெல்லாக் தாமே சீர்த்தன்மைபெற வகைபெற்று முடித்துநிறல் சொற்றேடியுக்கவகைமாம். எ ன்று.

மென்பது ஒழிந்தவிகையினை யுடைத்தாகியும் எ-று. எனபேய், இறுதிச்சீர், ஒத்தம் இரண்டும் அசைகுறைபவரப்பெறும் எ-று. வழியசைபுணர்த்தலாகுது ஒருசீரின்சுண்ணே பிதிதொழுதீர்வரத்தொடர்வதோர் அசைவரத்தொடுப்பது. சொற்சீர்த்திறதல் எ-று, சொற்றொழுதீர்த்தன்மையைப்பெற்றுநிற்தல். சொற்சீர்க்கியல்பே எ-று, இப்பெற்றியுடைத்துச் சொற்சீரினதியல்பு எ-று.

இவ்விலக்கணம் பரிபாடற்செய்யுட்கணவரும் எ-று. உ-ம். “ஆவிரம் விரிந்த வணங்குடை யருத்தலை, தீயுமிழ் திறலொடு முடியிசை யணவர, மாயுடை மலர்மாப்பின் மையில்கால் வளைமேனிச், சேயுயர் பிணையிசை யெழில்மேழி யேந்திய, வாய்வார்கு வளைகாஞ்சி லொருகுழை யொருவனை,” தாவு. 1 “எரிமலர் விளைஇய கண்ணை பூவை, விரிமலர் புறையு மேனியை மேனித், திருஞெயர் தமர்ந்த மார்பினை மார்பிற், நெரிமணி பிறங்கும் பூனை மல்வரை, யெரிதிரித் தன்ன பொன்புனை யுடுக்கையை, சேவலக் கொடியோய்நின் வலவறி னிறுத்த, மேவலுட் பணிந்தமை கூறு, நாவ லந்தண ருமறைப் பொருளை” எருத்த. “இளைபிரி யணிதுணி பிணிமணி யெரிபுரை, விடரிடு கடர்படற் பொலம்புனை வளைமலர், நெரிநிர டெரியுரு ளிகன்மிகு முரண்மிகு, கடறரு மணிபொடு முத்து யார்த்த நேரணி, நெறிசெறி வெறியுறு முறல்விற லணங்கணக் குவிர்த்துரணி, துணிமணி வெவிறுற முழில்புகு முலர் மலர்மாப்பின், நெரிவாய் துதிதுதி யெறி படை யருத்துமலை மிலர்கவைவிரிற், துணிபட லினமணி வியலெறு முழி லினிமை யிருளகல், முறசிறுரு புரியொருபுரி நான்மலர் மலரி லகின, வாய் பருவியி றெளிமணி மார்பணி மணமிக நானருவின், விரைவளி மிருகடு விகை யுடு வுறுதலை நிரைவீதமுணி, வயிரிய வமரரைப் போடுமூர் துடன்நிறைத் துரைஇய, தானவர் சேருமியிப்புனல் பொழிப்பிழிக் துருமுநிர் பதிர்பலக் தொட வவர் வென்றகனை”. இவைகாங்கும் அநாகம். “பொருளே மென்றவர் மதத்தப் கடந்த, செரு மேம்பட்ட செவிர்தீ ரண்ண, விருவக் தாதை விலக்குபூண் மாஅ, நெருள் நினவா வறிதன், யருளுறு தேக்கி முனைவர்க்கு மரிதே” இஃது ஆசிரியம். “அன்னமர பின்னையோய் நின்னை, மின்னனென் றுரைத்த லெமக்கெவ

உம். “கடல்வல் கடத்தென் குமரி” (தொல்-பாயிரம்) எனவும், “அ,இ,உ,
ஈ,ஒ வென்னு ம்பா லுத்தம்.” (ஹெ எழுந்த-தூல் ௧) எ-ம் இவை யெண்
டுண்புணர்ந்தன. “கதையணி மிடற்றின வை கண்ணணி தாதவினவை, பிறை
யணி கடைவி னவை” எனத் துக்குப்பட்டுமுடியாமற் குறைந்தன. “ஒருஉக்,
தொடியிய னல்லார் குரனூற்றத் தற்ற” (கலி ௮௮) ஒருஉவென சிறையடைதானே
தொழியையாயிற்று. ஆங்கெனவருத் தனிச்சொல் வழியடைப்பாற்படும்.
தொர்த்து, கருவனபோ ன்க்கின கொம்பு” “இளைந்துள்ளி, புருவது போலு

னெயிது” இதுபேரெண். அருமைத் கச்சினு மார்வ கின்வயிற், பெருமையின்
ஊலா யாமியன் மொழிபவை, மெல்லிய வெளுத்து வெளுது தல்லியற், நிரு
பது மார்பீ யருளல் கேண்மெ” இதுவு மாகிரியம். “விறன்மிகு விழுச்சீ ரத்தணர்
னக்கு, மறனு மார்வலர்க் களியுக், திறனிலோர்த் திருத்திய திறதீர் சிறப்பின்,
நறனு மாற்றவர்க் கணங்கு கீ, யங்கனோர் வானத் தணிநிலாத் திகழ்தகுற், திங்க
ளுத் தெறுகதிர்க் கணவியு கீ, கைய்தலை புயரிய வணக்குடை யருத்திறன், மைக்
தடை யொருவனு மடக்கலு கீ, கலமுழு தனையு யுகரது காட்சிப் புலனும்
ழவீனு னூற்றமு கீ, கலனைய தெழிவிபு மாக விகப்பு, நிலனு கீடிய விமையமு
கீ. இவையரதும் பேரெண், ‘அத-யுல்’ தனிச்சொல். “இன்னோ ரணையை
ரணையை யாவென, வன்னோ யாமிகட் காணு மையிற், பொன்னணி கோமி கலல்
கோன் டேற்றிய, மன்னுயிர் முதல்குண யாதவி, என்னோ ரணையைநின் புர
ழோமும் பெரலித்தே.” இது சரிதகம். “கின்னென்கும் புகழ்ச்சிமுலகை, பொன்
னென்கு முடையவை, புள்ளின் சொடியவை புரிவளை யினைவை, என்னுநர்க் கடத்
தட்ட விகனே மியவை, மண்ணுற்ற மணிபா புருவியவை, எண்ணிற்ற புர
ழவை யெழின்மார் பினைவை,” இவை சிற்றெண்ணும், பேரெண்ணும், இடை
யெண்ணும். ‘ஆங்கு’ தனிச்சொல். “காமரு சுற்றமொ டொருங்குநின் னடி
புறத, யாமியைச் சொன்றபு வைகளும் பொலிகளை, வேழுறு கெஞ்சத்தேம்
பாவுதும், நீயாய்மொழி முதல்குணின் குணித ரெழுதே” இது சரிதகம். இது
கவுள்வாழ்த்து. ஈண்டோதப்பட்ட வுறுப்புடன் மிக்குக்குறைத்தும்வருதலின்
அப்பாயிற்று இயல்பென்றகொங்க. பிறவும் பரிபாடலாகத்தக் கண்டுகொங்க.
“மரிலக் தோன்றாமை மலிபெய னிலைஇ, யேமகீ தெழில்வான மிருதரு
போழி, னாகீண் மணியரை கதமலர் பலவிரைஇக், காமரு வைையை கடுகின்றே
கடல், நீரணி கொண்டன்று வைையை யெனவிரும்பித், தாரணி கொண்டன்
தவகை தலைக்கடி, வாரணி கோல மொருவ சொருவரிற், சேரணி கொண்டு
நீரமென்று வெவ்வெறு, நீரணி கொண்ட சிறையணி யக்காடி, யேரணி
செண்டா ரிகல். கைபுனை தாரினர் கண்ணிய, ரையெனு மூடைய ராடையர்,
கெய்யணி கடத்தலர் பித்தையர், மெய்யணி யான மிசையார் பொய்யெனத், தன்
ளர் சிறப்பிற் தளிரிய லாச்செல்லப், பொங்கு புரவிப் புடைபோ லோரும்

¶ “வாய்மொழிப்புலவ” என்பதும் பாடம்.

மென் னெஞ்சு" என்கிற தொகுப்பு, ஐயெ போலு மயில்" கைவி தருவ
போலும் வரை" (கவி-100) இவை முச்சீரடியானவற்றைப் காற்சீரடியான
வந்தனவுண்பின்னதொருணர்ந்தரு "கருவன்" "உருவது" "தொகுப்பு"
"உருவன்" எனத் தொடைக்கவியிட்டுத்தந்தையே யமர்ந்தின்முன்னிற்
சொற்கள் வழியவையுணர்ந்த சொற்சீரடியாயவையொகாண். இவை யிடை
நிலைப்பட்டன, நீக் கொச்சுமகலின் வரைபவையின்னித் "தொகுப்பு" ஐயெ
போலு மயில்" என காற்சீரடியானவற்றை. இவை மேலெண்ணையும்பெய், இடை
கவிக்கணவருங்கா சொத்தாழிவை யினும் உ ருக்கவினும் முயெய்வங்காணையும்,
அவற்றைத் தொச்சீரடியவருங்காற் தனிச்சொல்லையொழி வாகையையும் கொச்சு
பெய்குக்கீ, வையமுக் தேரு மணம்போரு மெய்வையும், பெயெண்ணப் புண
படக் கூட்டிப் போருகும் மெய்வர்ப்பு மெய்வா முயெவா வையத்துக், கூடுக
ருட கொழிப்பா ருணக்குகா, தாயொர் பாலே தாற்பாச் கருவாக்கீ, கோவா
தோழித் தாள்வாப்போ புற்றவரைத் தேடுகா ருக்குத் திரிகா நிலராகித், கற்ரு
கும் கல்லா தவருக் கவருகும், பெற்றாற் பிறழாமத பெண்டிரும், பொற்றோன்
ருணும் பொலம்புரிசைக் கூடலு, முற்றின்று வையத்து தலை; தலைபயிற்
காதலர் தோன்புண மாசு, மலையாடு ணரை யறிபாச் மயங்கிப், பிந்தையேத் த
விய தொல்லாருக் தம்முன், னிசுரு சிகழ்ச்சி யெம்பாவென் றுக்கே, விசுறு
செல்லும் வினாத்தவப் கணம்பா, வகவாங்கும் வையையத் ஓவற. காதலர்
மர்ப்பிற் கமத்தாச் புணல்வாய்க், யேநுணக் கூத்த விடைக்கண்டு மந்த
தாதா வென்றாட்டுத் தானே புனதத்த, கேயத்த தென்ன வினாத்தவம ம
தத, கோதலே செத்தே ணுணவ்வைய சிச்செவ்வி, போத ணுண்டாக்கெ
லறித்த புண்புணர்ந்த, தொன்றே பெரிதும் விடப்பு. கயத்தக்க பூப்பெய்
காமக் கிழமை, கயத்தரு கல்லாநைக் கூய்பா கூய், முயக்குக்குச் செவ்வி முய
முயக்கத்து நீரு மலட்டுத் துணைக்கண்ணி சீச்சிட்டோய், நீயு மலட்டுத் துண
பணிவி லுயர்ந்தெய்திற் பஞ்சவன் கூடல், மணிபெயின் மாமேனி முத்த முற
லணிபவன்ச் செவ்வா யறங்காயற் பெண்டிர், மணியணி தம்முரிமை மைத்தே
டாழித், தணிவின்று வையையப் புணல். புணலோடு போயதாறாய்ப் பூண
கொண்டை, பெணலுழ் வையபெய்திற் தென்றேற்றக் கொண்டை, புணலு
காடி யறிதப்பு மாலையப்பி, திணவாரை கெடுகிடுக்கண் செய்புங்கா லண்டின்
கூடாழு ணூடல் கொடியிதல் கூடினன், கூடானோ ழுத்தலன்வன் தாத்த
எனவாங்கு சுப்பா யடுகாடுக் கொண்டில் வினாதெனப், பாப்பா தொழிந்த
படிவு. மைத்தக் மகளிர் மணவிரை தவித்தென், தந்தனர் துல்லா தாத
வையையே மேய கருவாழ்ப் புற்றென், தையவாய் பூகா ளாறு. விரியரி வின
தரை கரைவழி பிழி ழுத்தருப்புணல், கரையொடு சடைவிடை வரையொடு க
விடை தினரநிறைதருத்துறை, தரையுடன் மதருதோ திரிதரு புணல்வரை ட
சியசெலுமறிகடல், புருமா வாயியந்திறை தணிவின்று வெள்ளமிகை, வ

நீக்க இது னோடிக் குறித்து" (தொல்-செய், ௬௩) என்றவையின் ஒழியரை உருவமாயும், நீக்க நுகக்கூடியவை வீணென் சொந்திரடியானவருமாதலுணர்நார்க. இவை பரிபாடற்கே புரித்தென்னுளோனும், இயல்பென் தானுணர்வன்மிகுதலும் இலக்கணமென்பதபெற்றும், அது "பா.அ.வண்ணஞ், சொந்திர்த் தாழ் அந்பாற் பவிலும்" (தொல்-செய் ௨.௩.௩) என்பதனானுமுண்டாக, முடிபெயர்* முற்காட்டினும், (௩௨.௩)

௩௨.௪. அங்குதந் தானே யறிபதத் தெரிவிற்
செம்பொருளின் கரந்த தென்கிரு வலகத்தே.†

இது முறையானே அங்கதல் உறுகின்றது.

இ-ள். வரைச்செய்யுளைக் குற்றமறவாராவின் செம்பொருள்கதமும், பழிப்பாந்தமும் என அங்கியுலகையினைபுடைத்து. * இ-று.

அவை புகழ்போன்ற வரைகததலும், வரைபோன்ற புகழ்தலும்பா.வருமென்றற்கு அரிதா. என்பார். "தூற்றுவாநிலைகிளாக, குறல்குறத்திர் டதனார் பான்ம்" எனது, புகழ்போன்ற வரை, மரபோன்றதவனார்தலின் இது கரந்த தன்பாற்பெம். "கொடைமடம் படுதவல்லது" (புறம்-௧௪௦) என்பது வரை. பான்ம புகழ். இது செம்பொருளின்பாற்பெம். இதனானே அங்கதமாகாதென் று கருத்தாவிற்று. (௩௨.௪)

த. னவையுள் கவிதவளி பரிசெழுநில், மணிவளி யானையினா னமந்தரு மடவரு, கொக்கிர் குழிநு வினருடன் சென்று, குருடன் யானை வியதென்ப் பொருடன், சீமருது முன்றலை முந்திக் குறவித் தெரியருதம் பாடுப பினிகொள் யாழ்ப் பாணர், பாடிப்பாடிப் பரவுபுண், லாட பாடி யருளியவ, குடிழை யுணரப் புகன்று, புகக்கடி மறுப்புமறிது. நேமத்தேயச் சிறைபுகிறைது, நுகச்சுடிக் கை நேழுதுதொழுது, மறுகொடு நின்ற மலிபுணல் கையைய, விழுதகை கல்லாரு மந்தரு மாடி, யுமிழ்வுது போன்ற வின்னிகரண குணக்குச் சான்றிர் முழுதுது கிச்சிவவுண்டு, சாக்தல் கமழ்தாரும் கோவதயுஞ் கண்ணமும், சுத்ததலம் வீழ்தயுஞ் சேர்ந்தன பூவின மல்லாந், சிறிசாணு கீர்ந்தித் தோன்றா திவ்வையைய னற. மறைநீ ராருளாத்து வாய்ப்புரி யாகித், கழுநீர் மஞ்சளக் குங்குமக் கவம், விழுநீர்விழுநீர் வன்று கையைய, வெருவருத் கொவ்வானை வீய்குதோன் கறன் தருகூட லரோடுகையைய கருபுண, லாடியதன்மை பொருவுக்கா, விரு ளுன்னீர் கையைய பகர்த்தென்னு பாணார்க், கொளுநிலை மாற்ற வியையா வரு மாடி, னகத்தர வரபாற் குயிரல் கண்ணினு, னீர்த்திரிசெழுந் தகைத்த". இது செம்பொருளாகக் கொண்பாமிக்குவந்த பாட்டு. ஏ-து உலகமாய்சரியருளா.

* செய்-௩௨.௩. னரைபார்க்க.

† ஏ-து, அங்கதச்செய்யுளானவனன்..... ந்த. அங்கதமாகது குற்றமற்ற வையின் செம்பொருளுன்னவும் கரந்ததெனவும் இருவகைப்பெம் ஏ-து. அவைய னுணர்க்காட்டினும். ஏ-து ௨ ௩௩. பகர்வியருளா.

கஉரு. செம்பொருளானவன வசைபெணப் படுமே.*

இது முறையே செம்பொருளாகத்தல் கூறுகின்றது.

இ-ள். ஊங்கரவாது கூறப்படும்வரை செம்பொருள்வரை பெணப்படும். (கஉரு.)

அவ்வ வெண்பாவேயன்றிச் சிறுபாள் வம் மற்றைய பாக்களானவருமென் னாண்க. உ-ம். “இருவர் மணிவிளக்கத் தேழிலார் கோவே, குருடேயு மன் த நின் குந்த-மருடேயும், பாட்டி முனையும்பயிலா தனையிணை, டோட்டைச் செவிப் புண” இஃது புதிர்க்காணவ ஓவ மயமானிடையது. “பாம்பிக்கு கோதவன் தம் மிகழ்வோரே, ஏம்பரிசு நூரவர் தம்மிக நூரே, தம்புடி ழிகழ்கா சொம்பு ழிகழ்வோர், பாசி யோரி கள்ளி வெழிலினிசை, பேகன் பெருத்தோண் மலைய னென்றில், வெழு கரு னொருகண மல்லி யதனா, னின்றினை கோவ தெருளே முட்டாந்ருக்குறைத் தட்டிபொல, நீயு முறையே யின்னன் னெருக்கே, மானு முளனே தீம்பா லோர்க்கே, குருதினும் வெளியோய் தேவத் தப், பருகுப வன் னவென் சொல்லாகுத் தெனே” (—, கவிப்பாட்டாங்குருகண கலகக் உததினுட் கண்க. “அறக்களவையின் னவையெயிற்றினன், மலிர்மெய்யான் மாகடையினன், பொய்களாயத் புக்குமே வன், மைகூத்த மயவதியினன், மேகருல், திதப்பி னாஞ்சி, யாவரும் வெருக மாலிக் கோவே” (—) இது வஞ்சி. (கஉரு)

கஉரு. மொழிகரத்து மொழிநினைது பழிகரப் பாகுமட.

இது பழிகரப்பக்கதல் கூறுகின்றது.

இ-ள். வசைப்பொருளினன் செய்பொருளாக சமஸ்கரப்பது பழிகரப் பங்கதமாம். (கஉரு.)

“செயை விரத்தல்” (புறம்-உபச) வன்னும்பாட்டினான் “தென்னிற் பரப்பி னிமிழ்நிலைப் பெருக்கட, னுண்ணா நாகுமக் கீர்வேட் டோரே” என்றயழி நின்செல்வம் கடப்போற்பெரிதேனும் பிறக்கின்றதாய் தகரப்படாதென வரை யைச் செம்பொருளாகாமற்கூறியவாது காண்க. புறத்தினுட் பலவு மில்லாதே வருகண காண்க. வெண்பாவிற்குருகண வந்துழிக் காண்க. (கஉரு)

இ-து, செம்பொருளாகிய அக்கதமுணர்.ந்தது. செம்பொருளாகிய அக்கதம் வசைபெணப் பெயர்பெறும். இ-து. இ-து உரையாசிரியருரை.

† இப்படிய்த் தமிழ்க்காலச்சிவ தயில் ஒள்கவையர் ஒழுவண்ப்பாடி அவன் இகழ்ச்சென்கல் அப்போதுபாடிய அக்கத தகவல் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

† இ-து, முறைப்பொருளாகிய அக்கதமுணர்....ந்தது. நான் மொழியை முறைத்துமொழியி னது பழிகரப்பெணப் பெயர்பெறும். இ-து. இ-து உரையாசிரியருரை.

௧௨௭. செய்யுட் டாமே றேண்டென மொழிப.*

இது மேற்கூறிய இரண்டினையுமே இவ்வகையானும் பகுக்கப்படுமென்பதும்.

இ-ள். முற்கூறிய செய்யுட்டாம் ஒரோவொரு திரண்டாம். ௭-ஐ.

அவை செம்பொருட்செவியுறையங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறையங்கதம், செம்பொருளங்கதம், பாழிகரப்பங்கதம் என நான்குகூறப்படும். ௭-ஐ

| பாய்த்துள், யிக்குள் என்னுன்போலச் செய்யுனென்பதற் தொழிற்பெயர்.()

௧௨௮. துகளொளியெ மொருளொளியெ புணர்ந்தன் றுபிற

செவியுறைய செவ்யு ளாதுவென மொழிப.†

இது முற்கூறிய இருவகைச் செவியுறையும் கூறுகின்றது.

இ-ள். துகளின் தனக்குரிய அபிவிருத்தி நம்பியபிரிவாயைக் கூறுகின்றதேயும், அவ்வதம்பொருளின் பம்பயக்கக் கூறுகின்றதேயும் ஒரு செய்யுட்டி. வந்ததாயின் அது செம்பொருட்செவியுறையங்கதம், பழிகரப்புச் செவியுறையங்கதம் எனப் பெயர்கூறப்படும். ௭-ஐ

துகளாவது படை, குழி, கூழையாக் கட்டி அடவெண்ணுமியற்றைப் பதாசுவாதிருத்தல். உ-ம். கதவினிகு முக்கீ தேயன் மாக, கயிமிடை வழுக்கா வானஞ் சூய, மண்ணுள் இவ்வுகை என்ன பிழிச் சிதழிச், முடிசமுறக்கு தானை மூலகுள்ளு, மரசெண்பய்வது என்னே மெரு நுகல்களுகனிச் கணலிகரல்குவிற்றேன் தீறு, மிளக்குகனி கொச்சி தென் டும் படரிது, மந்தன் காவிரி வந்துகவாழ்ந்த, தோள்கொள் வேலின் தோற்றம் போல, வாழ்கு தரும்பின்† வெண்பூ தடங்கு, காடெனப் பவெது நினதே யத்தை, பாக்க, காடுகொடு செவ்வத்துப்பீடு கொடு வேந்தே, நினவ கூறுவ வெனவ கேண்ம, யறம்புரிச் தன்ன செக்கோளுட் டத்து, முறைவேண்டு பொழுதிற் பசனெளி யோரின், அறைவேண்டு பொழுதிற்

* ௭-ஐ, நேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுள் தொகுத்தனார்.ந்து. அன்மையால் வேண்டப்பட்ட செய்யுள். இரண்டுவகையென்தொல்லுவார். ௭-ஐ. அவை முன்னர்க்கூட்டுதும். ௭-ஐ உரையாசிரியருரை.

† ௭-ஐ, செய்யுளைப் பாருபடுத்தினுதலிற்று. புலமொழி மொருளொழிம புணர்வரின் செவியுறையச் செய்யுனென்துகுதவன் புலவர் ௭-ஐ. ௭-ஐ உரையாசிரியருரை.

‡ கணநகர...-இன் எழுத்து...-இன்பெருமை

பெயல்பெற் றுரே, ஞாவிது கமத்த னோடுதன் கொண்மூ, மாகலிகம்பி னவியுதித்
 றுக்குச், கண்பொர யினக்குநின் யின்பொரு யியன்ருட, வெயின்மறை,
 கொண் டன்ருே வன்றே உருத்திய, குடிமறைப் பதுவே கட்கெய்வனவ, வெயித
 தப்பனக் துணியின் வீற்றவீற்றக் கிடப்பர், களிற்றுக்கணம்பொருத கண்ணகம்
 பறந்தலை, வருபடை தாங்கிப் பெயர்புறத் தாத்த னப், பொருபடை தருஉள் ளெத்
 தமு முழுபடை யுள் றான் மருங்கி வீன்றதன் பாயின, பணிபொய்ப்பினும் வரி
 ருன்றினு, மியற்கை யல்லது செயற்கையிற் றேன்றினுட், காவலப் பழிக்குநிக்
 கண்ணகன் ஞால, மதுகற் தரித்தலை யாவி னீயு, கொதும் லான் *பொறுமெழு
 கொள்ளாது, பசுபுறத் தருகர் பாரமோம்பிச், குடிபுறத் தருஞ்வே யாலினின், அடி
 புறத் தருகுல ரடக்கா தோரே” (புறம்-௩௮) இது இஞ்ஞால மியற்கையல்லது
 தமது செயற்கையிற் றேன்றினுட் காவலிணப்பழிக்கும்; இதனை யுமுணராதே
 வேந்தரசர்க்குப் பெறுதற்கரிதாயிவ் செத்தகாட்டினை நினதாக்கப்பெற்றவைத்து
 அதனையழித்தின்றது கிணக்கரபொலன் றென்ற அகவியுடையழித்தமைகூற
 வில், துடிசொடுபுணர்வு, குடிபுறத்தரின் நினக்குச் செங்குமுதலிய செத்தவிற்
 பணகவர் நின்னை வணங்குகொணப் பொருளொடுபுணர்வும வெளிப்படக்கூறவிற்
 செம்பொருட்செவியுறையங்கதமாவிற்ற. *வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புன்விற்
 போடி, கொடியவென் னுது கரம்பல கடத்து, கடிவா காலின் கல்லாங்குப் பாடிப்,
 பெற்றது மகிழ்த்து கற்ற மருத்தி, லோம்பா தண்டு உம்பாது கிடு, வரிசைக்கு
 வருத்தாயிப் பரிசலவாழ்க்கை, மறர்க்குத் தீதநிக் தன்னே வினதே, தறப்பட, கண்
 னார் கால வண்ணத் தேடி, யாங்கினி தொழுதி னல்ல தோம்புபுகழ், மண்ணுள்
 செவ்வ மெய்திய, தம்போ ரண்ண செம்மனு முடைத்தே” (புறம்-௪௦) இது
 சோழன் கலங்கின்னியுணழினை உடைபூர்ப்புக்க இளத்தத்தனென் னும்புலகவினக்
 காரியாத்தத்தஞ்சிய நெடுவின்னினி ஒற்றவந்தானென் னுக் கொவ்வுழி உவ்வரசர்க்கு
 வருகின்றதுகளினினக் கோழந்திழை புலப்படாயற் செய்யுள்செய்து தமதுசொல்லி
 யரசன்செட்டஞ்சினென்னெனும் பொருளாகித் ததவிற் பழிகார்ப்புச்செவியுறை
 யங்கதமாவிற்ற. இவ்வாதே புறத்தினுட் செவியுறைச்செய்யுட்கன்பலவும் வரு
 லனவுள. அம்வேறுபா னென்க்தகொள்க. †புகழொகும் பொருளொகும் என்ற
 பாடமோதின் மேல் “கவசையொகும் கனையொகும்” (செய்-௩௨௬) என்பது
 பொருத்ததாம். (௨௨௮)

*௨. கூ. விசையொகி கவசையொகும் புணர்த்தன் றாடி

னங்கதச் செய்யு னென்மனார் புலவர்.†

* பொய்ம்பெழுதி எனவும் பாடம்.

† இப்பாடம் உரைவாகிரியர்கொண்டது.

‡ என்பதமது, கவசையொகும் கனையொகும்புணர்த்தசெய்யுள் அங்கதா
 செய்யுளைப் பெயர்பெறும் ஏ.த.

இஃது ஏழிந்த அங்கதச்சொப்பு விருவலைத்தென்மின்றது.

இ-ள். வலைப்பொருளொன்றும் அதனாற்பிறந்த வலைப்பொருளொன்றும் ஒரு செய்குடிக டிவருவாயின் அதனைச் செம்பொருளாகாதும் பழிசொப்பங்காதும் எனப் பொருத்தப்படும். எ-று.

அவை இலக்கியச்சொப்புளுட்காண்க. முன்னர்ச் செம்பொருள்வலைக்குக் காட்டிய உதாரணங்களினும் இவ்வெதாவாய்த், துணர்க. (கஉக)

தகட. ஸ்தூதர ஸ்ரீமாத கச்சிதூர்த்தினியை 1911-ல்

* கொச்சக கழகமுதலாதி கவிசாலை யுரைத்தே. *

இது கவிப்பாவென்னும் உதப்பின இத்தனைப்பகுதியினுள்வருமென வந்தது வருகு செய்குப்பற்றி விரிவுபடுத்திவந்தது.

இ-ள். உததாழினைக்கவியும், கவிவெண்பாவும், கொச்சகக்கவியும், உதழ் கவியெனக் கவி கண்டுபாடும். எ-று.

ஒத்தாழினைவென்னமுதப்படிவந்த ஒத்தாழினைச்சொப்பும். அது உத தாழினைவென விரிந்ததெனவெனவும் உழிவெனவந்தது உட்கூறக்கலிக்குத் தாவு மிகத்தன்மாதவாத தாழினை. உதவாத் குடிபட்டவருதலிற் பெற்றபெயர். இத்தன்மாவருவது உட்கூறக்கலியே. இப்பெயர் பன்மைப்பெற்றதெனப்படும். இனி ஏழித்தவறுப்பிற் றாழினை கொச்சகக் கவிவெனவந்தபெற்றபெயருமாம். இனிச் சீர்கவையெனவரும் கவிக்குத் தாவு மிகத் தன்மையுமும்; இதற்குத் தாழினை யெனவ தாழும்பட்டே வருதலும், உதவானமம் பித்திரியத்தீர்வருதலும் கொச்சக. எனவே கொச்சகத்திறாவிற்குழினைக்கலியே, கவிவெனக் காழகம் கீழ்க் கட்டிப், புண்மான் மரீஇய கப்பு தெரிதியே" (கவி-உ) எனத் தாழும்பட்டோகையின்றி வரும். இனிச் கவிவெண்பாட்டிற் கவிவெனவெண்பாட்டு; இது முன்மொழி கிலையம். கொச்சகம் உதப்பினுற்பெற்றபெயர். உதழ்கவி பொருளினுற்பெற்ற பெயர். தம்மி னெனத்தவருதவாளும் சிறப்புடைமையாளும்; ஒத்தாழினை முற் றதிற்து. ஸ்தூதரம்பதகவியுள்ளும் ஒத்தாழினைக்கவி அதுபத்தெட்டு வந்தது.

எனவே இருவாற்றினும் செய்யன் செய்யப்பெறும் எ-று உ-று உரை விரிவருரை.

* எ-று, கவிப்பாப் பாசுபகிளவணர். உ-று, ஒத்தாழினைவும் கவிவெண் பாட்டும் கொச்சகமும் உதழ்கவியென வான்குடைகப்படுந் கவிப்பா எ-று.

அவையையாத், முன்னர்க்காட்டுதல். * இருவாழி னென்த மொவ்வா விய | வினா, தெரிவியழ மகாரொடு மகத்த சீகடகருகக், கைட்டெய ராவியு என்க

இதற்குப் கொச்சைத்திறு மிவையே கலிவெண்பாச் கூறிற்று. அஃதும் இவ்
பேரல வுறுப்புக்குமுடையதாயுமென்றற்கு, தாவும்போக்குஞ் சிறபான்மை
யன்றியுமவருதலிற் கொச்சை மதன்பின்னதாயிற்று. அடக்கியலின்றியும், அடி
நிமிர்ந்தும், ஒழுக்கையின்றியுமவருதலின் அதன்பின்னது உறழ்கலியாவிற்று.
பரிபாடலால் கலியாகாவோவெனின், கலியும் பரிபாடலுமென வேறாக இரண்டு
தொகை வழங்குதலானும், உறப்பின் வேறபாட்டானும் வேறென்றணர்க, (1)

கருக. ஒத்தாழிசைக்கரிசிறுவகைத் தாகும்.*

இது முறையே ஒத்தாழிசைப்பகுதி கூறுகின்றது.

† இ-ள்.

(கருக)

கருக. இடைநிலைப் பாட்டே தாவுநிரக் கூடையென
கூடையின் றொழுது மொன்றென மொழிபட.†

இது மேற்கூறிய ஒத்தாழிசையிரண்டினும் ஒன்று தாழிசைவுத் தாவுஞ்
கரிதகமும் தனிச்சொல்லாம் என காண்குறப்பாகப் பவின்றுவருமென்றுகூறு
காப்புலவர். எ-று

அவ்வாறுபவின்றுவருமெனவே இத்திறையெனவொன்றாம் பவியதுகரு
மென்பதாம். செய்யுளியடையேற்றவாறாக, தீழ்மயாட்டியொசையளிபு-
வருவனவுக்கேட்டற்குத் தாழிசைவொன்றை பொதுவாக இவையிலையென்றார்.
அவைதாமே பாட்டாயுமவருதலும், அன்றனம் கருங்கு வொன்றாம் பவவுமாயும்

இவை மடபின்னி விலாத் தோன்றிப் பெலியென புணர்ந்த பொருட்டிற முண்ட
ய.....ப் பரிசு வ் காட்டுதலாகும்.* என்று அபந்தியவாரோதகலிற்.....
வகப்பொருளுள்ள வழங்கப்படும். எ-து உரையாசிரியருரை.

* எ-து, ஒத்தாழிசைக்கவிப்பாப் பாருபவொதுணர்.....ந்து. ஒத்தாழிசை
கவிப்ப இரண்மொகைப்படும் எ-து. அவை முன்னர்க்காட்டிலும். எ-து
உரையாசிரியருரை.

† இக்குத்திரவுரை கிடைத்த ஏன்களி லிவ்வ

‡ எ-து, இடைநிலைப்பாட்டிப் பாருபவொதுணர்.....ந்து. தாழிசைவும் தா
வும் கரிதகமும் அடைநிலைக்கலியமென காண்குறப்பிசையுடைத்து ஒத்தா
ழிசைக்கலி எ-து.

இவை முறையினால், தாவு தாழிசை கரிதகமெனத் திடக்க
முறையானேகூறுது, தாழிசையை முந்த. நியவதனால் இப்பாவிற்கு ஒத்தாழிசை

கூ.ச. இடைசிலைப் பாட்டு:

தரவாள் மட்ட மரபின தென்மட^௪

இதுவும்.

கூ.ச. தாழிசைவது தவறிக்கருக்கின முறைமையினையுடையது. (கூ.ச.)

அகப்படுத்தென்பது அகம், புறமென் திருகடறுதொய்தவழி முந்தந்தி ணுடம்படுதல். மூன் காலமுன்னும், எனவே ஆதமுதல் இரண்டடி காலம் வரப் பெறமென்றகொள்க. மரபின் என்றதனான் கான்கடித்தவறிற்று கான்கடித் தாழிசைவருதலும் கொள்க. இவற்றிற்குதாரணம் மேற்காட்டுதல். இதனானே பன்னீரடிவிகத்த “கீரர் சொவின்” (கலி.௪௫) என்ற தவறிற்றும் “எவ்வி வருதி பெயன்ருறித் தனைபெனச், சொல்லா திருப்பெ னுவி மெய்வென, விரிபுநச் கலிமன் தேரொடு வந்த, விருத்தெறிச் கோடவின் மறைப்ப மென்றும்” (கலி. ௪௫) எனத் தவறப்பட்டதாழிசை வருதல்கொள்க. (கூ.ச.)

கூ.சு. அடைசிலைப் பாதி தாழிசைப் பின்னர்

அடைபின் தொழகு மரபென நனசி^௫

இது தவறிச்சொற் கிடங்கு தவன்றது.

கூ.சு. ஆங்கென்ற மறைச்சொல்லைய அடைசிலையையொழித் தாழிசை யின் பின்னே பயின்றவரும். (கூ.ச.)

ஆங்கென்ற மறைச்சொல் பயிலுமென்கே அல்லாதன ஈடைசிலிவதன பொருள்பெறவருதல் பெரும். ஆங்கென வழனுபா விடப்பொருளுணர்ந் திற்றெல் பாண்டல் பொருளுணர்ந்தல்வேண்டும். அவ்வணம் கில்லாணயின் அகச்சிலையிற்று. உதாரண மேற்காட்டுதல். (கூ.சு.)

* (கூ.சு) தாழிசைக்கு அடியாமாறுணர்ந்து. தாழிசைக்கு அடி தவிற் கருக்கிவரும் (கூ.சு). “தவவகப்பட்ட மரபின்” என்றதனால் அதற்கோதப்பட்ட கான்கடியின் மிகாதென்பதாலும், மூன்றடியானும் இரண்டடியானும் வரப்பெற மென்பதாலும் கொள்க. வருகின்ற குத்தித்தான் “ஒத்த மூன்றகு பொத் தாழிசை” எனக்கூறுதலானும், இப்பன்னையினே “ஒத்தாழிசைக்கவியெனச் கூறுதலானும், தாழிசை ஒருபொருண்மேல்மூன்றடுக்கிவருமென்றகொள்க. (கூ.சு) உதாரணநியுருக.

† (கூ.சு) தவறிச்சொல்லையாறுணர்ந்து. அடைசிலையையொழிய தவறிச் சொல் தாழிசைப்பின்னர் கடக்கலைப் பயின்றொழுகுமெனச் சொல்லுவர்.

கூ.சு - அரை. தாழிசைப்பின்னர்கடக்கலைப்பயின்றொழுகுமெனவே, தாழிசைமூன்றடிவருதல் சிறுபான்மையென்றகொள்க. (கூ.சு) உதாரணநியுருக.

த.சு. லே.நீக் கியல வகையே னவப்பெனப் பரிசே. ௧

இஃது ஒழுகத் கரிதகம் உணர்-றது.

ஞ-நி. போத்தின திலக்கணப்பகுதியை வைப்பென் றக. ரப்பயிம். ௭-து. ன்றது போக்குதலும் வைத்தலுமென்னும் இரண்டிலக்கணமுடைத்து. ௨-து. செவ்வன் பிறிதொன்றினையவாவாமற் கடைபோகக்கொத்தலிற் றுமர்கெனவும், முற்கூறிய தரவு தரவுள்ளவளிற் பொருள் களைக்கொண் டொருத்துவைத்தலின் வைப்பெனவுமடபிம் ௭-து. இதனை அடக்கி வொன்றும், வராமென்று மேற்கூறுவார்; ஆன் டப்பொருள்களுமுண்டக. (1)

த.சு. நீரலிய லொத்து மெனகப் பரிசே
புணரநீ ரிறுதி சிறையுரைத் தீன்றே. ௧

இதாவது கரிதகத்தெல்லெவதுவன்றது.

ஞ-ள். சிறப்பானவை தரவுகளாகவெ றதது. ௨ மணமவன் ஏறிலும யுமாலினும் பெரும்பான்மை தரலின்பதகம்பெறுதலை விலக்கணமாக யுடைத்தால்வரும் அங்குணவருமிடத்துப் பெரும்பான்மையும் இடை தலப்பாட்டின்பொருளை முடிவுகக் கடியெடுத்தும் ௭-து

௧ ௭-து. கரிதகப்பொருளாக று கரிதகமென்பது வைப்பெனவும டபிம். சுறு தரவோடெ ற்தர ௭-விற்துமிடும், ததலிற் குறைக்கவளளிற் றுவியும் குறந்தீர்த்தபாட்டிண் இரெளியையவைத்தென் றவரது.

தரலியலொத்தவாவது சிறமை அணங்கு பெருமை பன்னிரண்டி டபி வருதல். அதனாகப்படுத்தலாவது ௨-துவும் ௩-து தகப்பினும் இரண்டி டபினும் வருதல் இக்குத்திரங்களை நினைமுணர்வுகளேவருமென்று கொங்க. மேல் துணைவொறைத்தாடி உரைமுதலாகவெ வண்பாவழிச் சீரமிக்கு, கரிதகம், ஆசிரியத்தானுதல் வெண்பாவாறுதல் வருமெனவுல் கூறிய விலக்கணங்களு மறித்தொன்ற. உதா-“பாடின ரிப் பசத்தண் னபதல் பனியிங்க, வாடுபு வண்ப்போடி வறங்குறை வறியுத, வாடுபு வறியுதா தகனதவர் திறத்தினி, பரிசுகா னினப்பதொன் றுண்டயென் னன் னதுவத்தான்” இது எண்ணத்த தரவு. “தொன்னவக் தொலை நீக டபு தையருழிப்பத் தறத்தொரர், தன்னினை கதலத் தறத்தெரு மாரிடைத், ண்மினை யருப்பேதக் கணவெரி சிறதென், வின்னினை யெழிவியை விதகயு மியைவதோ, புணரவிதா ய்க்குலம் புறப்பொருள் வெகுமுமம், முனைவெண் னர் கதலத் முன்னிய வாரற்றிடைத், சிறையுடக சினைக்குள் சினைதனித் திகெனத், கணகதிரக் கனலியைக் காளுத வியைவதோ, ஒளியிதா ய்க்குலாக தாங்க, எப் பொருளவாழ்வு, னனினொருது கதலக் கண்ணேரு மாரினை

இயலென்றதனாற் தாயின்பொருள் சொல்லிமுடியவார்ப்பொழைந்து கொள்க. சிறுமைக் கொள்ளுகருமையின் துளிவாதிற்கும்குறிய மூத்தடியே சிறுமைமாயும். அகப்பலிமெனியே தாயின்மொழியை ஐந்தடியே உயர்விற்கொண்டென்பதும். இய்யிற் கொள்ளுகருமையிற் பன்னிசுடித்தரவித்காலிது மூன்றடியே வகுமென்பது ௩. ம. அடிவகையித்த தாயிற்று மிகவாரோடுமென்பதற்கு கொள்க வெவ்வேறுபாதிதகத்திற்கும் இயெதொக்கும். ஒத்து மென்றியை ஆதிக்வும் மண்டலமாயவகுதலு கொள்க. இறுதி மென்தது ஐடைவிடப்பட்டடை. ௪. ம. தரவு மிகத்துள்ள மற்ருழினை தாழம்பட்டுவகுத கட்டளைக்கல் வகுதுழிக்காண்க. “வலிருள் பின் வலுவென்ற வாகைகப் புண்டோக்கிற், சுந்தமை வில்லாற் கரிவனர் பிதைதா, சற்றம்பார்த் தங்குந் கடுங்கண் மதவந்தாக், கொள்ளும் பொருள் காலினும் வம்பவர், துள்ளுநர்க் கண்ணார் தொடர்கதையி் வெவ்வலிற், புகளுடி வகுநகாப் புளாப்புகொ ளாரிலை, வெவ்வேடு வளத்திற் பொருடாக் வேட்டகையி, ஐயுள்ளவரி மொன்ப தறித்தன மென்றேழறி, காழ்விரி கணவயா மீவரு மினமுலை, போத்திடைப் படக ஆமை குயங்குவு மனமயாசொன், குத்ததுப் பணிஞவர் காதலர் மந்தவர், குத்தவரை வெவன்கொ ளறிவே மென்தும்; முன்னுதத் முனையெலிற் துபித்ததும் தீகினை, கன்னினு மெற்றொடி மெனவுரைத்த மனையாசொன், பெருள்ளினை திருத்தனர் க: தனி மந்தவ, குள்ளுவ செவன்கொ வறியே மென்தும், தன்னெழுந் மனையா ௬. ௭. கன்னியாகத்தம், கன்னெழுந் தொத்தென் கொகையி மனையாட்டான், மென்துணைதல் கீவுவர் காதலர் மந்தவ, மென்துத் வெவன்கொ ௮. ௯. ௧௦. மென்தும்; ஆககு, கழிபெரு வகைவென் றுடைத்தென வெவ்மொழி, உழிவொடு கல்கிய வெவ்வதத் தொகுநாயர், பொழுதிடைப் படகபயன் வாழ்வாசொ,

முளியின் மூங்கிய வெவ்வைமதிக் தேவகை, யனிதருஞ் செக்வினை வரத்த தவு மியைவதோ;” இவை தாழினை. “வனவாகு” தனிச்சொல். “கெய் பொருட் சிறப்பெண்ணிற் செக்கொர்மா” ஐயொழை, தெய்வத்திற் நிறவேக் கித் தெருமா தேமொழி, வறனோடின வையதது வானற்குந் கற்பிலா, னிறனோடிப் பசப்புந்த றுண்டென, வறனோடி கிலக்கின்றவ ராண்வினைத் திறத்தே” (கலி ௧௫-வதுபாலை) இது கண்காடித் தாயும் காண்கடியான் மூன்று தாழிசையும் கனிச்சொல்லும் ஐந்தடிக்கிதகமும் வந்த ஒத்தாழிசைக்கல்பபா வென்ப; இதனை வேரிசைவொத்தாழிசைக் கலிப்பாடுவென்ப. “வெவ்புகழ் மன்னவன் வினாவிய வொழுக்கத்த, னல்லாற்றி ஐயிற்காத்து கெக்கறத் தாண்டொயத, தொல்வினைப் பயன்தய்ப் பத்துதக்கம்வேட் டெழுததாப்போத், பல்லதிக் ஞாயிறு பகலாற்றி மலைகோ, வானாது கறுத்தொண்ட வுலாத்து மந்தவ, னேனையா னனிப்பான் போல்கலிருள் மதிப்பன், குடைத்த வகைநார்க்கு மாறிய வகுவார்க்கு,

[illegible]

ஹம் யாமுமக்குர், சிறுதன யாத லறித்தனி ஈயி, ஸீனிரு முகரீர் வளிகலக்
 யெனவயி, னுண்விறைக கழிந்தோர் போல லல்லனதக், கேன்பெருக் தகை
 யோ டெயன்பல மொழிசுவ, னுளுங் கோண்மீன் நகைத்தருக் தகைமே;
 கல்மெனக் கவின்பெற்ற விழுவாற்றுப் படுத்தபின், புல்வென்ற கணம்போ
 லப் புலம்புகொண் டமைவானோ; ஆம்பவர் கலக்குற வலிபெற்ற காலிபோத்,
 பாழ்பட்ட, முகத்தோயி னைபதல்கொண் டமைவுளோ; ஓரிடா வைகலுட்
 டாமரைப் பொய்கைவு, ஸீரீரீத்த மலர்போல கீத்பின் வாழ்வானோ; என
 வாக்ரு, பொய்க்கல்கல் புரித்தனை புறத்தால் கைவிட், டெங்கானோ செவித்
 தகாய்கீ செல்வ, தங்கல்கொண் டுறக்குரிய னரும்பெற லுயிசே" (கலி-௫)
 இது நெய்மைக்கெல்லுகூறிய ஈரடித்தாழிசையும், ஆசிரியத்திற்குக்கூறிய
 நெய்மைவான்வந்த மூன்றடிக்கரிதகமும் பெற்றது. "இமயவில வால்பெ
 வீஞ்சுடை யத்தன, னுமையமர்ச் துயர்மலையிருத்தன னாக, னவயிரு தலை
 னாகக் கோமான், நெருப்பொலி தடக்கையிற்செழுகுத் தம்மலை, பெருக்கல்
 செல்லா துழப்பவன் போல, வுறுபுயி யுருவேய்ப்பப் பூத்த வேக்கைகைப்,
 கறுவுகொண் டதன்முதற் குத்திய மதவானை, கடிரு விடாகக் கெல்லப்
 கூடய்த்தன், கோடுபுய்க் கல்கா துழக்கு காடகை" (கலி-௬) என்ற விதம்
 உன்னுறையுமவத்தாற் றலையி லிரும்கூ றியதனை யு முடன்கொண்டு, கரித
 கத்து "கின்னுறு விழாமக கூறக் கேட்டல், வருமே தோழி கண்மலை பாடல்,
 வேய்க்கை விரிவிட கோக்கி, விவகையறப் பனைத்தோல் வரைத்தான் கொ
 லற்கே" (கலி-௭) என்ற கூறுதலின் இவ்வென்ற இவ்வொன்றாவின்
 பொருள்கொண்டிருக்கரிதகமவத்தது. "பாடின்றிப் பசுத்தகை னைபதல்
 பணிமல்க, ஸாஸ்பு லனப்போடி லனைவிறை வளாபூச, வாடெழி லிழிவஞ்சா
 தகைநவர் நிறத்தினி, கெடுககா னினைப்பதொன் டுடைபெய்க்கன் னது
 வுந்தான்" (கலி-௮) என்று வான்கடித்தாலிற்றுக் "கொப்பொருட் சிறப்
 பெண்ணிச் செல்லார்க்காட் டுணையன, தெய்வத்துத் திறஞ்செய்த தெருமா

முன்னி லுள்ள முன்னு வந்தே" (கலி, ௮-வது செயதல்-1) கரிதகம். இது
 தாழிசைதோறும் தனி-கொற்பெற்றுவந்த பேசினையொத்தாழிசைக்
 கலிப்பா, "வயக்குற மண்டலம்" என்னுங் கூப்பாவில், தாவ பன்னிரண்டு
 டடியவ்வத்தே "இவவ்கொளி யருப்பிற் கைம்மா" என்னுங் கலியுள்
 இரண்டடியாற் றுழிசை வந்தன: "உண்கடன்வழிமொழிந்து" என்னுங்
 கலிப்பாவில், தாழிசை மூன்றடியான்வந்தது. ஆறறியுந்தனர் என்பதும்
 கடவுட்பாட்டியானுரை மூன்றடிக்கரிதகம் வந்தது. இனி வணையடிசைகள்
 வருக் தரவுக் தாழிசையுக் கரிதகமும் கவித்தொகையுட் கண்டுணைக்க.
 வ-று உ ளாஃகரிசுருரை.

தேமொழி, வதனோடிங் கவையத்து வான்றருங் கற்பினு, னிதனோடிப் பசப்
புத்த னுண்டென, வதனோடி விலங்கின்று வானவினைத் திறத்தே” (கலி-
௧௧) எனச் சுரிதகம் ஐந்தடிபாண்மிக்குவந்தது. இது ஒத்தும் என்ற வும்மை
புற் கொண்டது. “அரிதே தோழி! னிரும்பாமென் றுணர்நல், பெரிதே
தாமமென் னுயிர்தவச் சிறிதே, பவலே பாமம் பையுளு முடைப, சிலவே
பெய்மோ சோவு மன்றி, வழுவீர் வயங்கிழை பெய்ர்ப்ப வுலகம், தெழி
வெஞ்சு மயிலி னடுங்கிச் சேக்கையு, எழலா கின்றவர் க்கத்தன் பயனே;
மெய்விய வெஞ்சு பையுங்கு தத்தந்த, கொல்லிடு நெய்தமை உல்ல தவர்
ம்மை, வல்லவன் தைஇய வாக்கமை கடுவிறை, வில்வினு நெய்தலோ
விலர்ம னுயிழை, வில்லி னுங் கடிதவர் செல்லி னுட பிறந்தனோய்; ககைமுத
வக கட்பினு நெழுந்த, தகைமைவி னவித வல்ல சவர்க்கமைப், வகைமைவி
நெழுந்த தொன்முரண் முகலாம், பகைமைவி னவிதலோ விலர்ம னுயிழை,
பகைமைவிற் கடிதவர் தகைமைவி னவியுகோய்; கீயல நென்றென்னை உன்
பினிற் பினித்தகஞ், சாயலிற் கடுத வல்ல தவர்க்கமைப், பாயிரு னீர்க்கு
கோய்தபு கொஞ்சுடர், திவினார் கடுவதோ விலர்ம னுயிழை, திவினாங் கடித
வர் சாயலிற் கனலுகோய் சூங்க, அன்னர் சாதல வாக வயர்க்கம், கின்னுயிர்
போத்தரு மகுத்துவ வாயிற், வாக்கா வதனோ றேழி கொண்பா னுந், தாக்
குதல் வலித்தன் றுவி, கீங்கி துறகன் தாரு - ிய கோயே” (கலி-௧௩-௪)
இது இடைசிலைப்பாட்டுடன் ததனாற் குடிப்பட்டோரைகளின் றிவந்த இடை-
சிலைப்பாட் கடைதடியுங் கந்தது. ஆதடிபான்வருவன் வகதவழிக் காண்க.
“இன்னரிச் சிலம்பிற் கின்மொழி னவாம்பாத், பின்னெடு கொழிஇய தடவா
ல்கு, னுண்வரி வாட வாகாந விலுநாந், தண்ணக் துறைய தகாஅங்
காண” (கலி-௧௩-௫) இதுவுத்தாழிசைபல்லாவிடைசிலைப்பாட்டு. “காணுமை
மிகுன்பப்பிச் கையற்ற கஞ்சுலாண், மாணுகோய் செய்தாந்கட் சென்றங்
மற் தவணாக், காணவும் பெற்றாடோ காணயோ மடகெஞ்சே” (கலி-௧௩-௬)
இது தாழிசைபெனவும், இடைசிலைப்பாட்டு எனவும்படும். இடைசிலைப்
பாட்டாய்த் தனியேவருவன கொச்சகமென்றுணர்க. வெண்ணக்கரிததத்
தான்முடிவனவும் வந்துழிச்சாண்க. பகாசொன்றதனாற் குழிசைப்பொரு
னையன்றி அவற்றோடு போக்கியற்பொருளுக்கொண்டு புடைபடாதுவரு
வனவுங் கொண்க. அது “அசெனு சிலையிலாநப் பொருளாகு கச்சபனோ”
(கலி-௧) என முடித்தலின் “கச்சல் கடாது பெரும விச்செல, வெழிதல்
வேண்டவல் சூழிற் பழிபின்” (ஐடி) எனத்தாழிசைப்பொருளுக்கொண்டு
பின்பு “மன்னவன் புறத்த வருவிருத் தேம்பி, கன்னகர் விழையக் கடி,
கின்னநல் வியன்மார்ப வதமனுப் பொருளே” (ஐடி) எனப் போக்கியற்
பொருளையும் கொண் டித்தது பிதவாண்க. (௧௩-௭)

கூடாது. ஏனென்றோ,

தேவர்ப் பரதாப முன்னிலைக் கண்ணே.*

இஃது ஒழிந்த ஒத்தாழிசை கூறுகின்றது.

இ-ள். ஒழிந்த லொத்தாழிசை முன்னிலையிட மாகத் தேவனைப்படி
வும்பொருண்மைத்து. எ-று.

எனவே இது அகலிலைச்செய்தியாகாதென்பதுவும், முன்னைய தகலிலைச்
செய்யுளாமென்பதுவும் பெறுதும், முன்னிலைக்கண்வருமெனவே முன்
நாற்பாவிற்றமுரிந்தென்ற வாழ்த்திலும் காண்குவிக்கு மெய்திற்தேனும்
அவை தேவபாணியாகாவாவிற்ற. அங்குவுடம்பாவினும் படர்க்கையாலவழிப்
புறநிலைவாழ்த்தேயாம். பாட்டுடைத்தலைவினைக்கட்டிக்கூறினு மென்பது
பெறுதும்; எனவே பாட்டுடைத்தலைவினைக்கட்டி ஒரு கூட்டரவியினும்
தேவர்ப்பாவிற்றேயாம்; முன்னிலையென்பதுபெற்றும், கலிப்பாப் புலனெறி
வழக்கேயன்றிக் கிறுபாண்மை கடவுட்பரதாபபொருளானும்வருமென்றத்
திதிரைப் பிற்கூறினர். தெரிந்தானே கிண்ண வான்காப்பெனெனக்கூறும்
உலகவழக்கமாகாதென்றுணர்க. (கூடா)

கூடாது. அதுவோ,

வண்ணக மொழிப் புகழ்ப்புகழ் அனைத்தே +

இஃது வண்ணயான்றெனாற்பெயர்ந்ததற்குஞ்சு வண்ணக லொத்தாழிசை
யெனவும், ஒருபோகெனவு மிசைந்தாம். எ-று

இதன்பயன் இவற்றுள் ஒருபோகு ஒத்தாழிசையெனப் பெயர்கூறப்
பெருதென்பதாம். அது அகலிலையொத்தாழிசையை முற்கூறிப் பின் கிறு
பாண்மைதோன்ற வண்ணயான்றெனவுகூறிய பின்னரு முற்கூறிவொத்
தாழிசையைச்சே வண்ணகத்தைவைத்துப் பின் ஒருபோகென வேறுபட
மைத்ததனாலும், அதனிலக்கணங்கூறுகின்ற “ஒருத்தே கொக்காம்” (செய்
கூடா) என்னுஞ்ஞாந்தத் தாழிசையுறுப்புப்பெறுமெனக்கருமையானது
முணர்க. இக்காலத்தார் ஒருபோகினாலும் ஒத்தாழிசைகொண்டத் தாழிசை
பெய்துரைப்பவர்; அது தொலைப்பியனார்கருத்தன்மைபுணர்க. (கூடா)

* எ-று, கொல்லாதொழிந்த லொத்தாழிசைக்கணிப்பாவுணர்க்.....த்தது.
ஒத்தாழிசைக்கணிப்பா முன்னிலையிடத்தத் தேவனைப்படியும் பொருண்
மைத்து எ-று. எ-து உணரவாரியருரை.

† ஏது, மேற்கொல்லப்பட்ட முன்னிலைப்பாவில் ஆவதான...த்தது.
தேவரிடத்த முன்னிலைப்பாவொழிவதுதான் வண்ணகமெனவும் ஒருபோ
கெனவும் இருவண்கப்படும் எ-று. எ-து உணரவாரியருரை.

கசு௦ வண்ணக் தரவே,
தரவே தாழினை யெண்ணே வாசமென்
நக்கால் வனகயிற் றேன் னு மென்ப *

இது முறையானே வண்ணகங்கு துயின்றது.

இ-ள். வண்ணகவொத்தாழினைதான் தாவுத் தாழிளையும் எண்ணு
நப்புந் கரிதாழ்மென் றெண்ணிய வன்குமுன்றையவாத் தோன்றும். எ-று.

தனிச்சொல்லையும் அதிகாரத்தாற்கொங்க. தவிலுந் தெய்வத்தை
முன்னிலையாகக் குறித்தித் தாழினைவாத் பெய்வத்தை வண்ணித்துப்புகுந்த
லின் வண்ணகமாயிற்று. ஒழித்தவுறுப்பான் வண்ணிப்பினும் அதற்குக்
தெத்தவுறுப் பிதுவேவாம்; எனவே அகலிலைச்சொல்லுந் தாழினை வண்
ணித்துவராவாயிற்று. எண்ணுறுப்பு மேற்குறுப். உ. தாணமு நெற்காட்டி
தம். அங்வுறுப்பு கீர்த்தினைபேரன் முறையே கூருக்கிவருதலி னதலை
யம்போதாக்கவொத்தாழினைபென்றும், வண்ணகமென் ததனை தாக்கவுறுப்
பாக்கி வங்வுறுப்புண்டவது வண்ணகவொத்தாழினைவென்றப். உ.றுமாரா
றனர். இது பின்னும் கொர்க் கியது எடுக்கவா முததுவரைபின், கொக்
பாப்பியானுணாமாறுபுதல். டதபன்சென்க. (கச௦)

சேக. தரவே தரனும,

சென்ரு மாறு மெட்டு மென்ற

சேரடி பற்றிய செலவைத் தருமா.

இஃது வணிகவென்றதற்குக் காலிலக்கணவுடறுயின்றது

இ-ள். தரவுதரலும் என்னுமு. சத்பன்னிசண்டடித்துதியவராது;
தவபாணிக்காலின் எட்டும் ஆறும் வான்கு மென்ற சமலிலைவப்பற்றிய
மைத்தாய்வரும். எ-று.

இதனாற் நிலையவு, இடையவு, கையவனவுகளாம். ஒழித்தவுறுப்
பிற்கு மிலைகொங்க. சேரடிபற்றியவென்றதற்கு தனவடிவென்ப நினைக்க
உறவேண்டாமையிற் சமலிலைவான்நி விலைவாசன்வாராவென்பதே
பொருளாயிற்று. (கச௧)

* எ-து, வண்ணகவொத்தாழினைக்கலிப்பாவாமா றுணர்.... ..ந்து.
வண்ணகவொத்தாழினைவாவது தாவும் தாழிளையும் எண்ணும் கசிதக
மும் என்னுச்சொல்லப்பட்ட னான்குறுப்பினையுண்டத்த எ-து. எ-து உரை
வசியியருவா.

† எ-து, தவிற்கு அடிவரைவையுணர்.....ந்து. வண்ணகவொத்
தாழினைக்கலிப்பாயிற்று, தவ அனவ வான்கும் ஆறும் எட்டொடுப அன
வடிவிலுல் வருமென்றவாறு.

சுண்டு சேரடிபென்றது சேரகசத்தாவப்போலவாராமென்கென்று
கொங்க. சொல்லப்பட்டவடியினும் முன் தடியே விதற்குவருமென்றவாறு
யிற்று. எ-து உகையாசியியருரை.

௧௬௨. ஒத்துமுன் ஐது மொத்தா முனையே,*

இது தாழிசைகூறுகின்றது.

இ-ள். பொருளும் அளவுக் தம்முனொத்து முன்னுய்வருக் தேவய வளிக்கண்வருக் தாழிசை. எ-று.

இவை பொருளொக்குமெனவே அகலிலொத்தாழிசைக்கண்வருக் தாழிசை இறுபான்மை பொருளொவ்வாறுவருதல் பெற்றும். உ-ம், “கல் லெனக் கவின்பெற்ற” (கலி. ௭) என்னுத்தாழிசையை இடப்பொருளோடு உவமைகூறி “ஐரிசா வைவலும்” (ஐரி) என்னுத் தாழிசையை இடத்தியல் பொருளோடு உவமைகூறியவாறுணர்க. (௧௬௨)

௧௬௩. தீரவித் தருவகித் தோன்று மென்ப.*

இது முன்னுய்த வெத்தாழிசைபோற்றாழிசை தாவோடொத்த வாகாவென ஐயமடைந்தியது.

இ-ள். எட்டும் ஆறும் காண்குமென்ற வண்ணத்தின்றாயிசையுஞ் சே ருவத்தாவிறு கருங்கித்தோன்றும். எ-று.

வாகாதே கருங்குமென்றதோலும் தோன்றுமென்றதற்குத் தாவின் பாதிராகிய தாண்டாயு முன்றாயுமே தனக்குப் பெருமைக்குஞ் சிறுமைக்கு மெல்லிவென்றுகொள்க. காணவொன்மும்வாறுதொடர் தவின் தாண்டகத்தா விற்பாகமாகிய காமுத்தாழிசைவாகா தாவிற்று. இவ்வணங்குஞ்கால் ஏழடி பெருமைவாகாத தாழிசைகோடல்வேண்மிக. இதனும் கூறியகாண்கடியாலு முன் தடியானுமன்றி ஐத் தடியானு பிரண்டடிவனுமவாகாதென்பதாவிற்று.

௧௬௪. அடக்கியல் வாரத் தாவோ டொக்கும்.†

இது கரிதத்தெல்லகூறுகின்றது.

இ-ள். அடக்கியல்பிறகுயி கரிதகத் தாவோடொக்கும். எ-று.

முன்னர்ப் பல்வகையாற்புகழ்த்தெய்வத்தினையொருபெயர்ொழித்த அடக்கித்தலின் அடக்கியலாவிற்று. தெய்வத்தையன்றி மக்களைப்புகழ்த் தடியுய்வருதலின் வாகாவிற்று. சிறுத்தமுதையானே என்னுதற்புணர்த் தாது மயங்கக்கூறியவதனானே தனிச்சொல்வருக்கால் எண்ணிற்றப்பின் னுஞ்சுரிதகததின்முன்னும் புணர்க்க. - (௧௬௪)

* எ-று, தாழிசையல்வாதேயுணர்... ந்து. இக்குத்தாம், இத்தத காத்தென்றகொள்க. தாழிசையும் தம்மு அளவுமொத்து முன்னுய்வர மவை தாவிற் பொருங்கித்தோன்றுமென்றுகொள்க. எ-று உணையாசிரியருரை.

† எ-று, கரிதகமாகாதுணர் ந்து. அடக்கியலாகிய கரிதகமும் தாவோடொத்த வாகக்களத்த வென்றவாறு. எ-று உணையாசிரியருரை.

கட்சித் தொண்டினியுருமை பெருகித் தருங்குமென வணங்கோ. 3

இஃது எண்ணுறுபாபமாறுணர்த்துவனர்தா.

இ-ம். எண்ணுவது முற்படப்பெருகியவழிமுனையாத் தருகியவர்ப் பெறும். ௪-து.

தொடையென ததனான் ஒழிந்தபண்களுக் தொடையெனததனம் கோக்கா ரவீர்த. முற்படவெனவே பிற்படச் சில வகுமென்பது பெற்றும். பெருகி யென்றதனான் ஈடடியா னிண்ணெடைகட்டி வயிறுனறகருகியவருமெனவே ஈடிவிற்குங்குமி யோகடியையும், ஓடிவிற்குங்குமி விகுசொடியும், இருசீர்த் தருகிய பெருசொடியும் ஒன்றற்கொன்று பாகமே கருங்குதல் கொள்க. “காத் ஈடிக்கொண்ட தகொணப்பயிம்” (கொ-க. ௨) என்பதலின் அளவாகியே கொள்க. இருசீராவருவன இரண்டினின்ற அளவடியாத் தருகிய தொடைய கொண்டு கவியபடவதனானும், ஒருசீராவருவனவும் காண்கின்றன அள வடியாத் தருகிய தொடையென ஈட்கவியபடவதனானும் அளவடியும் அள வககண்டவீர்த. மண் ஆக்கமாதலிற் கருகியும் பலவாதற்கொள்க. ஈடி ம் ஓடியும் இருசீரும் ஒருசீராய்வா கருகியவாதற்கவும் இரண்டிற்கு ன்கும், காங்கிற்கு டட்டி, ௩ டுத்குப் பதினாறுமார். ஒன்றற்கொன்று தப்புவனவொரு ஓர் டுத்குமெனவொரு டுத்குமொருவருவன குறைய வண்புபிதலின் மேற் கிணைமெனப்பன அடிவியட்டகாவொருசீரேவா ர்த. ஆகவே இரண்டையொழிந்தனன் குறையும் காண்குமாவத தலவெண், ௩யடவென கொட்டவெண் வளவு பதினாறுமேதக மேல் “என னுருத் தின்ன தம்” எனப் பி திகோ டவ. ௩-சி அளவடியாத்கருங்குமென ஒன்ற் இவ்வா டவிற்குருகிய இருசீரையும் கருவாய்க் தின்னமெனவுமபயிம். இனி ஈடி ம் இரண்டினைப் பேசொன்னெனவும், ஓடிய வதலிற் குறையத் திந்தெண் னெனவும், இவ்வதற்கு, பின்ன்கருகியெனத்திற்கும் இவையேயித்தலின் இருசீரை இரண்டையென்னெனவும், முடியிற்று அளவாய்க் தருகியின் னத்தினா அவவென்னெனவும் பெயர் உரினு மனமயும். இருசீரினை முத் தோக்கியும் ஒருசீரினை விகுசொக்கியும் கருகவைப்பின் அதற்கவையுங்குமும் இரண்டையொருசீராவருவனாக. (4௪௮)

* ௪-து. எண்ணுறுபாபமாறுணர்த்துவனர்தா. முத்தெருவிததவதப்பிப் பெரு கிப் பின்னெருகிக்குமுதப்பக கருகிய பென்வருமென தனாறு.

அதனை இரண்டடியாவ்ருவன இரண்டிம், ஓடியாவ்ருவன காண்கும், ஈடியாவ்ருவன வெட்டிம், குறையாவ்ருவன பதினாறும், எனப் பிதனாநிரியருவாப்: இவ்வாசெய்க்கு வனாவனதலினைவரும். ௪-து. உணரவாநிரியருவா.

கருகூர், எண்ணிவை, கொழித் தலை மீன்தே

1. சின்ன மல்லகம் காலம் உண்டா

இது மேலதந்தே புறப்பட.

இ-ங். முற்கூறிய எண்களின் நிவருதல் செய்யுட்கு எதரினது, சின்ன வெண்ணென் றுநிலைவாதவிடத்து எ-று.

எனவே சின்னவெண்ணெழுந்தாத் துவகைவெண்ணும் முழிதலும், சின்னவெண்ணெழுதியுரி தது துவகைவெண்ணும் ஒழிநாதுவருதலுஞ் கூறவருடைத்தாயிற்று. இவ்வெண்ணெழுந்தாத் துவகைவெண்ணும் வெண்ணு மல்லகம் எட்டி எண்ணாவியும், பற்றாது எட்டாமெய்யு குறைத்துவருதலும் கொங்க. துவகைவெண்ணுஞ் சின்னமும்பெற்றுவருதல் சிதப்புடைமையு த நின்றுவருதல் பெறுதலும். இ-ங். “மணிவிளங்கு திருமார்பின் மாரைநாண் கீற்றியுர்ப்பு, பணிதயங்கு கேரியும் பானிதத்த கரிசங்கு, நிரு கட்டுமே விருகத்தி வேந்தியாட மார்போலும், பககாத்தி றுண்டுவோலும் மாகத்தோர் பகங்கொடிக்கேர், செத்தழந்தகண் ணுதலோலுந் திருவகா கீ வெய்பார்த், கவால்த முண்டத் த ன்வுருவா யல்மாத, பிறவுருவு தவென் னிற் பிறவுருவு தியோன, யணப்பரிய கானமனதவா ணுணர்ந்துதற் கரியோ னே; வல்லுயிர்க்கு முயிரேவா யிவர்க்குளின் டுந் திராம் யல்லுயிர்த்த டைக் கியே யருளாது சித்தவிரும், வெய்விரைசெய தவையுழகுது வெய்பிறலி கடலுழகுத், வல்லிசெயை வகைமும் னிதபத்கண் ணருளந்தே, பல்லுயிரும்

எ-று, மேலதந்தே புறப்பட உண்டா தது மேலதொல்லைப் பேய் எண் டொவெண் றை வெண்ணுதலுருதல் குறையாகாத், தனிச் சொல்லல்லாதவழி எந்தவாறு

எனவே தொல்லைப்பட்ட வுறுப்புக்கள் களிக்கொல்லுருவழி இடை கொழியாமல்வருதல் வேண்டுகெண்டவாறு தனிச்சொல்லுட்பட அவ் துறுப்புடைத்தாயிற்று. இனித தனிச்சொல்லி எண்ணிவைபிட்டவழி கருபொருளைப் பெயர்பெறும் உதா. “கெட்கு மாமுனிவர் கிளர்க் துடன் குருகுதேத்தக், கடக்கெழு கண்கடசித்[கலத்தொனியும் வாறு னைய, வதல்விரா கழல்கெழு கண்கடவாய் மல்கதொனீத், தாரொடு முடி பிறிதத் தமனியப் பொடிபெருக, வார்புன விழிக்குதி யல்விட முடைவைப் பர். குருநாண் மார்புடத்த கொலைமலி தடக்கையோல் தகவு. ”முடி காலா லியன்மதுரை முருகுவதக் தலைபணிப்பப், புனாதொடி திரமண்டோட் போர்மலைத் தமமன்னர், அகமொடு முடியிதப்புண் டயர்கதவர் நிலஞ் சேரப், பொடியெழு வெண்கணத்திற் புடைத்ததின் புகழாமோர் கலியொலி

1. சின்ன மல்லகம் காலம் உண்டா என்பதும் பித்திபெறும்.

கடப்பதற்கின் பண்பென்றே பகர்வனாக, வல்லியினையின் வலிப்பட்டு வருந்
 துருவிர்தம்மை, வல்லியினையே பறிக்கித்து கடுக்கஞ்செய பணக்கிவிட, வல்ல
 தவா வழுந்தாம லெகத்தவது மருகனன்றே; அழிப்பதற்கின் குறுழிவென்றே
 தந்தாது முயிசெல்லா, மொழித்தவதது னுணர்வுகளை பொருகலா துட
 திறத்திப், பழிப்பின்சிறிப் பங்கதது நிப்பரிசெ பறித்ததற்கு, னழிப்பதற்கு
 தீயினா லாகத்தவது மருகனன்றே; வேல்வி யாதற்றி விதியழி செயலுமிய,
 ழாத்தி லெகதணர் தம்மினே உபயினே; லினையி னீங்கி விழுத்தவஞ் செய்கு,
 ழாணர் தமக்கு முத்தி லாயினே; இலவென விக்கத்தோர்க் லெவது மாயினே;
 தனென வுணராதோரக குணவு மாயினே; அருளரு வெண்மோரக் கணவு
 மினே; பொருவற வினக்கிப் பேசத் மாயினே; பாணித வண்ணன்,
 திமதிக் கடவுளே, தீனித வருவுகீ, உதயிசு கணவிகீ; உதருக வெருவ
 து யானிதந் கடவுளே, பெறுதிரு வருவுகீ, பெப்பன பிறவுகீ; மண்ணு
 டின்னலாகீ, மலையுகீ, கடலுகீ, பண்ணலுகீ, வெழுத்துகீ, யிரவுகீ, பகலுகீ,
 ன்ணலுகீ, பாவுகீ, பாட்டுகீ, தெருருகீ அண்ணன் யானை னருளுகீ,
 பருளுகீ; ஆங்க, இலையை யாடிய விதைவதின் னடியினே, சென்னியின்
 க்கிப் பண்ணுள் பாவது, மார்தலை யுலகின் மண்ணுயிர்க் கெல்லா, வல்லிய

புணரலக் கலத்து னாணிடுங்க, வலியிய லலியாழி மாரொதிர்த்த மருத்
 தலு, மாணாது னா மோடு தறம்பிடுகி வெதிக்கலி னோதலு; பு
 சம்பிற் செருத்ததயின் சிவமாமோ, பரிமலன் லினகலை பாசுதட, னிரிக்
 தடக, கடுமுக செனாநாலைத்த காரொலி சயழிவேறு, செரினெரு லருப்
 த வித்ததுமெய், பு ல்குமலு உபரு. சந்தமுல் னுதத்ததற்கு ன்
 லினே; இவை மூன்றுக தாயினா இவ்வெனா மாக க மெழின்மிகு
 ன்கடல், வலம்புரி ததடகையோட மாணு சிவனினும், விரிவினர்க்கோங்க
 க் வெந்தெரி பகம்பொன்னும், பொருகனி தட்டோர புணவு சின்
 வது; இவை மோரெண். 1. சண்மவர் கதிர்முடி கணலுஞ் சென்னியை,
 க்கட ருதபகை தணித்த யாழினா, துலியிய லலக மோங்கு. கெரு
 க, வலியிரு க்கட மாற்றிய வையினே” இவக அகவெண். “போ
 க்க் கடத்தோங்கிது, புணாமருதம் பிகு சிறங்கித், தீரகல மலத்தோங்
 , கழறிகவழம் படைபோங்கிது” இவை மீண்ட செண். “வெழிந்தி வருகு
 யுருவுகிது, வருவுகிது, யாழிகிது, வருளுகிது, சந்தமுல், மதமுலு” இவை
 மெண். “வணவாக்கு” தனிச்செண். “தடுத்த கொருகலுத் பாவது
 கோன், செருகயுத் கொடுவது” மகட்டெதின மார்பித், கபகொடு
 த் கிவையுடன் கொடுவதிக், பு னுதத் தட்கலக கொடுவ லெகதன,
 க்றிய லலக முருவது, மொண்டபுரி திமிரி யுருத்தியோ வெனவே
 குறகசுகரிதகம். இவ்வாறுவருவதனை ஒருகலாசிரியர் அம்போதகக்
 ததாழினைக் கலிப்பா ன்ருக. ௨-த உணரலாசிரியருரை.

பிறவியை கத்தல் வேண்டி, முத்திய பற்றெடு செறத கேசி, முனியை யாகிய மூலா முத்தியை, மூலத வலித்தகின் மலையி, வரிய வன்றி யுதிந் தனிற் பெறவே” இவ்வாறு எட்டாடித்தொடர் தானின்பாகம்பற்றிய காத் கடித்தாழிசைமூன்று, அடியிலாவதும், ஐயடியாகும், இருபெட்டும், ஒரு சீர்ப்பிழைமுடியிய காத்வலையெண்ணெக தனிச்சொல்லும், எட்டாடிக்கிதக மும்பெற்ற தடையவ்வுவண்ணகப்பெருகதேவபாணி, பவியுறவிற் கேலாத படைமழுவான் வலினைத்திப், புல்குரிமேற் பைத்த லாதாந் பூங்கண்ணை கீழித் தமைத்துக், கண்ணகருத் திருமேனி விவண் ஹூரலின் கலின்பகைப்பத், தன் கமழ்பூத் தாரிதழி தலைமலித்த பிறைதயங்க, மொழிவலித்தான் மலையாதே முதுவலாத் குலாதே, யிழிவலத்தா னுருவழித்தோன் னெட்டகண் கிணற் வழியாக், கலிதெழு கடத்தகர்க்க் கமழினர் தேமலி, தென்தனிரு முலை கவலி முடன்சிறப்ப வலவுக்காக்; கீழேறக் திருமேனி கெடும்பகலே கிலவெறிக்க, வேதேறிக் கடைதோறு நிலபகீர்து வருதிர, வேதேறி கிடுபலிக்கு வரும்பொழுது நிலையிரியாக், கடேறும் பகம்பாசக் கொன் னாமோ கொன்னாதோ; பல்வேற்ற பரிசலததுப் பல்வேறதன் மேலிட்டு, வல்வேற்ற முலைகனிக் கணமேற்ப கருதிராக், வல்வேற்ற முலைகனிக் கணமேற்ப கீர்வருக்காக், கொல்வேற்றக் கறுகிடனா கொன்னாமோ கொன்னாதோ; காணாக கட க்கைதலாயாத பலிக்கென்று கட்டகாரத், பூணு கை தழிஞ்சுகொளினும் பொங்காது பெண்டாயத், பூணுகை தழிஞ்சுகொளினும் புணையுரித்துப் பொங்காத, கோணுகை கலத்தருபாண் குடிக்குமோ குடி யாதோ; வரிகலி னிணைக்கக் கிடுவலித் தெரும்ககைப் பரிசல வேன்றும்பரி சிறை ததுகொல்; லுணையவன கிலக்கை மொல்குட னனா, பிணையவன் தம்மை யிவ்வான் டதுகொல்; பூண்டவேறு பொல்க்கைகு பிணையப்பலிற் கொல் வேதே, கடைதோறு மதுதப்பக் கற்பித்த வாறெவன்கொல்; இப்படி வேட்டதுகேட் டுணையவசென் பட்ட னகே, பரப்பர்க் கக்கையோ படா கடைலிற் காத்ததே; பூண்ட ன வெண்பு, புணைவது தும்பை, ஆண்ட ன பூது மறைவன வேத, பிணைப்பன பல்பே, பெய்துயித கீனை, வணைப்பன வேனி, யநாவன பொற்கழல்; னணவாக்கு; எவ்வகை மகனி சிடுபலி கணைஇப், பல் கடை திரிதருகு செல்வந்த பரவுதது, கொடியணி வேனம் பொடியனிக் கை கிடப்ப, வடதிணை வாசக ருமத் தென் னகை, வென்றி கால்த்தடி வன்றி வன்வ னியிழிசை வேடகடம் போகாந்; கலிழகதது, காவலொடு பெய்யி னூலக், காவல் போற்றி வாழிக் கெழுதே” இவ்வாறு ஒருசீர்த் திணை மொன்று மொழித் தல்லிணைவெல்லா முற்கூறியவதாணம்போல வந்தது. “ஆயின்

1 வண்ணகப்பலிம் பெருகதேவபாணி என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வன்னுவிடில்வ என்பதும் பிரதிபேதம்.

3 தாழித்து என்பதும் பிரதிபேதம்.

[illegible]

1 அறலூர் என்பதற்கு மீதாதிபேதம்

காலங்களை யுருவிற் பாண்டியே றுமிய, கால ருதல்வக்த் பாவது ஞாலத்த, ஸ்ரீலங்கை கல்லங்கை வெல்லா வினாறுது, செல்வ கோக்கி னெய்திய வல்லிதிர், றப்பொரு தொல்லியை நீக்கிப், பெயராக் கந்தம் பெறுகல்வா மெனவோ இது துறவுத்தாவும், மூன்றடித்தாழினை மூன்றாம், ஒருசீர்க்கின்னம் பதி னுறும், தனிச்சொல்லும், துறவுக்கரிதாமும் பெற்றறுவத்த இடைபளவு வண்ணத்தேவையானி. 14¹ செடலரு மாமுனியார் சென்றதுடன் செழு தேத்தல், கடல்கெழு கண்கடரிற் கலத்தொன்கும் வானுனை, பழல்விதிர் கழல்செவ்க ணரிமாவால் மலுத்தானைத், தானோடு முடியுதிதத் தமனிப்பு பொடிபொங்க, வார்ப்பு வயிடுகுருதி வகலிட முடனனைப்பல், உருவாம் மாப்பிடகை கொலைமலி தடக்கையோல்; முகாதிர் வியன்மதுனா முருவதுத் தலையணிப்பல், புறாதொடித் திசுடிண்டோடப் போர்மலுத்த மறமல்ல, எடி யொடு முடியிறப்புண் டவந்தவத் திலக்குோப், பொடியவது வெங்கைத்துப் புடைத்ததுகின் புகழாமோ; கயிலோவி வியனுரைக் கலத்துட னனியிலு, வலியோ லலிகாழி மாடுதெறித்த மருட்கோவு, மாணுதா குடம்போடு மறம் பிறகு வெதிர்கலங்கர், செழுநய ரிருமிசம்பித் கொருதததுகின் னெனாமோ; மலிமணி வினக்கை பரத்தட னிரித்தோடல், கிருசு நெனநிர்மலுத்த காதொளி வெழிவேறு, வெசிகெழு மருப்படா கீழ்த்துதிதம் வேருக, வெரு மலி பெருக்தொழுவி னிறத்ததுகின் னிகொனோ; இலக்கொளி மாகத மெழின்மிகு வியன்டடல், வலுப்புகித் தடக்கை மாக வரின்னிதம்: விரி விணர்க் கோல்களும் வெந்தெரி புடம்பொன்னும், பொருகளி தட்டிடல் புறாயு தின்னுடை; கண்கவல் கதிர்முடி கணதுஞ் சென்னியை, தண்ட குறுபகை தவித்த வாயிறை, ஒளிபல றுவண் மோங்கிய கொடியினை, வலி யுயர் கட மாற்றிய வடியினை; போரவுணர்க் கடத்தோட்கீ, புணர்மருதம் பிணத்தோட்கீ, கீர்கல மனத்தோட்கீ, கிழறிக்கைழ் பண்டமோட்கீ; ஊழிக், யுளருகீ, யுருவகீ, யருவகீ, வாயிரகீ, யருகூகீ, பறமுரகீ, மறமுரகீ; வன்காக்கு, அடுதித லொருங்கிற் பாவது மெய்கோன், செருகெழற் கொடும்பூட் பட் டெழின் மாப்பிற், கயிலோடு கலந்த சிவையுடைக் கொடுவரிப், புயறுநத் தடக்கைச் செவ்வே லக்கதன், ஞென்று முதிர்சட றுலக முருதுட, 2² சென்னதுபரி திமிசி யுருட்குவோ னெனவே. இது இருசீர்க்கின்கும் ஒருசீ கொட்கும்பெற்று வந்தது. இதுனுட் போரவுணர்க் கடத்தோ வென்பதனை முக்கிரகியும், ஊழிக் வென்பதனை யிருசீர்க்கியும் பின்னுள்ளோர் காட்டுகல் பொருத்தானையுணர்க.

(௧௯)

1. 14¹ வினக்கத்தனாப்படிய செடலருமாமுனியவொன்னுக்கலிப்பாப் புற கிலையாழ்த்தாய்வந்ததுபிறவெனின் அஃ தானிரிவக்கரிதத்தாலவந்தமை யார் குற்றமில்லை என்பது யாப்பருவகலவிருத்தி.

2. ஒன்றதிமிசி எனவும், ஒன்றுபுதிமிசி எனவும் பாடல்.

புள். ஒருபோதாய்வுகையு மிருவகைத தாரும.*

இது ஒத்தாழிசைவிரண்டணன் வளைபோன்றனை வண்ணகம், ஒரு
சகை இருவகைத்தென்றார், அவற்றுள் ஒருபோதும் இருவகைத்தா
முன்விந்தது. உம்மை விடுத்ததுதழீஇய வச்சவும்மை.

பு-க. ஒருபோதின்னுமாயும் இரண்டுகளும் பு-க.

இதன்பயன் ஒருபோதின்னிக் கொங்கம் அம்போதாங்கமென்றும்
புயர்வழங்கினு மமைபுமென்றவாறுயிற்று. (௧௪௭)

௨௮. கொக்கை வொருபோதமபோ தாங்கமென்

முற்பு நாடி யுணர்தல் வேண்மம்.†

இது மேல் வகுத்த இரண்டாகும் பொருள் முறையுள் உறுவிந்தது.

பு-க. கொக்கைவொருபோது அம்போதாங்கவொருபோது என்
புண்டாகப் பெயர்கொடுத்தது பொருத்த ஆரக்கணனாப்படு மமை. பு-க.

கொக்கை எனது - கொக்கை பொருள்பாண்மைபு நினைவுவருவது கொக்கை
வெண்ணை, அது அது. புக்கை முறை போதாக்கொக்கை, ஒத்தாழிசைபுரு
பும் குயிலைகை என் கொக்கை விரிந்து கொத்தாக்கொக்கை அம்போ
தாங்கமென்றும் உயிரார். இவையும் ஒத்தாழிசைப்பகுதியென்பார் போக்
கை வொத்தாழிசையானே ஒருபோதென்னுணைக் கொக்கை. அம்போ
தாங்கவொருபோதென்பது உறு. ஒருபோதென்பது பண்ணுத தொணன்
புத்தன்மொழி. இதை விடவெளவிலத்தினை கொருபோதென்ப வாகவின்
புது ஒப்பினுவிவபெயர். ஒருபோதெனத்தனைத் திரித்கோட்டவெளி
ன்றதுபோலக் கொக்கை. (௧௪௮)

* எ-து, ஒருபோது பாடுபடுவதெனது. புது. ஒருபோதென்னு
வி விரண்டுவகைப்படுமென்றவாறு. * உ-து உணராய்சிவபுராணம்.

† வன்பது உறு. ஒருபோதெனது உறு. கொக்கை வொருபோதெனது
புத்தாழிசைவொருபோதெனது கொக்கை பொருத்த ஆரக்கணனாப்படு
மமை. பு-க. உணராய்சிவபுராணம். இத்தகுத்திததுன் பொருட்டி யுணர்ததல்
வெண்ணென்று பாடவகொண்டா ரிவர்.

† தோட்ட வன்வம் திரிதிடதமுண்டு

லாம்பலக் தீக்குதல் கேளாமோ தோழி; கேள்விவகு சாத்திரஞ்ஞெ
சித்த மடவல, னெல்லாம் மானுள் வகுமே லவன்வாலின், முல்லைவக் தீ
குதல் கேளாமோ தோழி” (சிலப், பக்-௧, ௧௧). இது பட்டர்க்கைப்பாவவந்
முன்றல்க்கிவாழி முன்றலவன்வந்தது. இது கத்திரவமார்த்தத்தா னிட
பட்டர்க்கி கான்கடியாமாது முண்ட “காணத்தோல் போர்த்துப் புவி
னாரிவல்த்துக், காண் வெகுணைக் கருத்திடுமே னின்றொடல், காணுள் வ
வக் கடிவதமேன் மானுளவி, காணக் கொழுந்தல் மெய்க்கி லி வேலிப்பாங்;
காணுள்வகை காணத்தி னாவிடற் செத்தாக், கலிவிலி கோட்டிக் கலி
வகமே னின்றொடல், கலிவகைப் மேலக் காமலக்மேன் னன்னும், கலிகதிரு
கோதி கிளக்காதி வேலிப்பாங், கல்கமும் கல்கமும் தாமனாக் கைவேத்தித்,
கெவக் காரிமாண் கிளவினாமே னின்றொடற், கல்கை முடிக்கலிவதக் கண்
னாதலோன் பாகத்த, கல்கைப் புருவாப் மனதபோற்ற வேலிப்பாங்”
(சிலப், பக்-௧, ௧௨) இவை முன்னிலப்பாக்களாக் முன்றல்க்கி கான்கடியாக்
வந்தன. பதிலப்பாட்டிக்கு ஞானங்கு ரீக வேதபாயாந் கிருவக் கொழி,
திருப்பாட்டிக் திருமகத்தா னன்னந்த கொள்கெருகு போருகலித் கான்க
அவை ௧௧ கவடிகளாகையிற் காட்டப் பட்டதும் இவ் கொள்கத்தான் ஒரு
பொருண்மேன் முன்றல்க்கிவருகளுக தேவபாணிகளாக் காப்பிழைப் வேத
பட்டி கருவவவதற்கன் கட்டா. தட்டன் க் முன்றல்க்கி காணாது தெட்டத்த

புறத்திருத்த, வினைவகு பருவால் போலத் தரினவகு, செஞ்செவ்வெ கருத்
தின்னப் பெரிசேன் எனவரும். அத்தாழினை தாமேயுள்வரும். தாழினை
யின்றித் தாவுமுதலானவந்ததருகச்சொலவுன் 1 “செவ்வெ தீவிச செவ்வெ
கவத்தெயி, அவை முடக்கிய வக்கான் தவ்வெல்லவெ, பொருவதலி யாக்
மெக் கதிகோகத்தவதைய, வகனகக் கொள்ளக் கலத்தலித் தத்த, பன்னுள்
செஞ்செவ்வு முன்ன கதிகத்தென், மகனல்லி மன்ற வினிது” தாவு. “செவ்
வினைக் சென்றலி செவ்யும் வினைமுற்றி, யன்பந மாநிலை முன்னக் துத்த
வன், பன்பு மதிதிலே கென்று கருவானக, வென்றிதம் யாதும் வினவல்
வினவிற, பகயின் வினாகுறின் செம்மல் கிளதலத், தவவருகு செவ்வினை
முன்னமை காண்டோ, கல்கக் பகததா முன்ன” இது கலி தகம்- தாழினை
யுத் தனிச்செவ்வெல்லினை. என்னவினாட்டியிற் செவ்வெருகலிவதற்குத்
செவ்யும் 2 “காமலக் முண்டக தில்லைபோட் கொருகுடன், காண் கனிக்
வய்மண செவ்வெய், சீர்பிடு கிதப்பிடுஞன் மாமுதத் ககாதத், கீய்க்
காகம்போற் பதத்தக்கு முடத்தாகத், பூமலக் தவவபோலப் புன்னல்கு
தவவகென்” தாவு. “குத்தத வென்பதொன் தல்க்கவக் குதவதத்,

1 பாண்கவல்—கக.

2 செவ்வெய்—கக.

மனஞன் னிருவதற்கு மெனப்போனான். மனங்கொன் மத்தென்கொன்
மருட்டியதோர் தெய்வங்கொல், பேரெய்கு காலவேன் பொருளுறையே
விதுவென்று, காட்சியைத் தணித்தன்றிக் கணவனைக் கைகூடேன், நீயே
தன் தனைக் கண்டு திறக்கேட்டால் யானென்று, சென்று செழுந்தா லிட
ருத்த தீகாரு, கின்று ணினைந்தா மென்கொயற்க ணீர்சேசா, கின்று
ணினைந்தா மென்கொயற்க ணீர்சேசா, சென்று ணாகன் தெழுந்தோ
லில் வாயிடுவார். (சொப். சார்க்கும்) இவை தொடந்தபொருளாய் காண்கோ
டுண். “நொன்னது, னொவது கோல் ணணியார் குளுகிதும், கணயாமல்
வாழ்விய கன்வகு மெய்தே, கணகாரபல் வால்விர கன்வகு மொந்தே, குண
கதன் மாகீகன் தொழுகுறித தாகே, எனப், பொங்கி யெழுந்தான் விரும்
தான் பொழிகுதிதீர், திகைன் முகிலேலிஞ் சேணியல் கொண்டெனக், செல்
கண் சிலப்ப வழுதாடன் சேகன்விரை, பெய்க்குது வென்னு வினைத்தேகி
மாழ்துவான்” (சொப். ஷன்ப.) இவை தனிக் சொற்பெற்றுத் தணிவத்
தனை. “இவ்வா வெயிற்றி சீவைகாணின் னொவர், தணவாண் வேட்டத்துத்
தந்த கிணகன், சொல்லன் றடியன் சொல்லாபண்கீர் கல்ல, கல்லியழிப்
பாணந்த முட்டி னி கந்தன். முருத்தே சினகாடி காலகாண் னொவர்,
காணை காலக 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502. 1503. 1504. 1505. 1506. 1507. 1508. 1509. 1510. 1511. 1512. 1513. 1514. 1515. 1516. 1517. 1518. 1519. 1520. 1521. 1522. 1523. 1524. 1525. 1526. 1527. 1528. 1529. 1530. 1531. 1532. 1533. 1534. 1535. 1536. 1537. 1538. 1539. 1540. 1541. 1542. 1543. 1544. 1545. 1546. 1547. 1548. 1549. 1550. 1551. 1552. 1553. 1554. 1555. 1556. 1557. 1558. 1559. 1560. 1561. 1562. 1563. 1564. 1565. 1566. 1567. 1568. 1569. 1570. 1571. 1572. 1573. 1574. 1575. 1576. 1577. 1578. 1579. 1580. 1581. 1582. 1583. 1584. 1585. 1586. 1587. 1588. 1589. 1590. 1591. 1592. 1593. 1594. 1595. 1596. 1597. 1598. 1599. 1600. 1601. 1602. 1603. 1604. 1605. 1606. 1607. 1608. 1609. 1610. 1611. 1612. 1613. 1614. 1615. 1616. 1617. 1618. 1619. 1620. 1621. 1622. 1623. 1624. 1625. 1626. 1627. 1628. 1629. 1630. 1631. 1632. 1633. 1634. 1635. 1636. 1637. 1638. 1639. 1640. 1641. 1642. 1643. 1644. 1645. 1646. 1647. 1648. 1649. 1650. 1651. 1652. 1653. 1654. 1655. 1656. 1657. 1658. 1659. 1660. 1661. 1662. 1663. 1664. 1665. 1666. 1667. 1668. 1669. 1670. 1671. 1672. 1673. 1674. 1675. 1676. 1677. 1678. 1679. 1680. 1681. 1682. 1683. 1684. 1685. 1686. 1687. 1688. 1689. 1690. 1691. 1692. 1693. 1694. 1695. 1696. 1697. 1698. 1699. 1700. 1701. 1702. 1703. 1704. 1705. 1706. 1707. 1708. 1709. 1710. 1711. 1712. 1713. 1714. 1715. 1716. 1717. 1718. 1719. 1720. 1721. 1722. 1723. 1724. 1725. 1726. 1727. 1728. 1729. 1730. 1731. 1732. 1733. 1734. 1735. 1736. 1737. 1738. 1739. 1740. 1741. 1742. 1743. 1744. 1745. 1746. 1747. 1748. 1749. 1750. 1751. 1752. 1753. 1754. 1755. 1756. 1757. 1758. 1759. 1760. 1761. 1762. 1763. 1764. 1765. 1766. 1767. 1768. 1769. 1770. 1771. 1772. 1773. 1774. 1775. 1776. 1777. 1778. 1779. 1780. 1781. 1782. 1783. 1784. 1785. 1786. 1787. 1788. 1789. 1790. 1791. 1792. 1793. 1794. 1795. 1796. 1797. 1798. 1799. 1800. 1801. 1802. 1803. 1804. 1805. 1806. 1807. 1808. 1809. 1810. 1811. 1812. 1813. 1814. 1815. 1816. 1817. 1818. 1819. 1820. 1821. 1822. 1823. 1824. 1825. 1826. 1827. 1828. 1829. 1830. 1831. 1832. 1833. 1834. 1835. 1836. 1837. 1838. 1839. 1840. 1841. 1842. 1843. 1844. 1845. 1846. 1847. 1848. 1849. 1850. 1851. 1852. 1853. 1854. 1855. 1856. 1857. 1858. 1859. 1860. 1861. 1862. 1863. 1864. 1865. 1866. 1867. 1868. 1869. 1870. 1871. 1872. 1873. 1874. 1875. 1876. 1877. 1878. 1879. 1880. 1881. 1882. 1883. 1884. 1885. 1886. 1887. 1888. 1889. 1890. 1891. 1892. 1893. 1894. 1895. 1896. 1897. 1898. 1899. 1900. 1901. 1902. 1903. 1904. 1905. 1906. 1907. 1908. 1909. 1910. 1911. 1912. 1913. 1914. 1915. 1916. 1917. 1918. 1919. 1920. 1921. 1922. 1923. 1924. 1925. 1926. 1927. 1928. 1929. 1930. 1931. 1932. 1933. 1934. 1935. 1936. 1937. 1938. 1939. 1940. 1941. 1942. 1943. 1944. 1945. 1946. 1947. 1948. 1949. 1950. 1951. 1952. 1953. 1954. 1955. 1956. 1957. 1958. 1959. 1960. 1961. 1962. 1963. 1964. 1965. 1966. 1967. 1968. 1969. 1970. 1971. 1972. 1973. 1974. 1975. 1976. 1977. 1978. 1979. 1980. 1981. 1982. 1983. 1984. 1985. 1986. 1987. 1988. 1989. 1990. 1991. 1992. 1993. 1994. 1995. 1996. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 21

[illegible]

தேறலிர் கடைக்காத்து திரிபுரத் திமடுத்துக், கூறாமற் குறித்ததன்மேற் செல்லுங் கடுங்கனி, மாறப்போர் மணியிடற்ற வெண்ணகலாய் கேளினி; படுபதை பலவியம்பப் பல்லுருவம் பெயர்த்துநீ, கொடுகொட்டி. யாடுங்குந் கோயி ரகலுக்குந், கொடிபுணை துகப்பினுள் கொண்டிர் தருவானோ; மண்டமர் பலகட்டி மதுகையா னீறணித்த, பண்டங்க மாய்க்குந் பணியெழி லினைமென்றோச், வண்டதததுங் கூத்தலிள் வளர்துக்குத் தருவானோ; கொலையுழுவுவத் தோலனை இக் கொண்மைத்தார் சுவற்பு ளத், தலையங்கை கொண்டுக் காபால மாய்க்கான், முலையணிந்த முதுவ லான் முற்பாணி தருவானோ; எனவாக்வு, பாணியுந் துக்குஞ் சீரு மென்றிவை, மாணிழை யரிவை காப்ப, வாணியில் பொருளெனமக் கமர்ந் தனா யாடி” (கலி. கடவுள் வாழ்த்து). இது காண்குறுப்பான் வந்ததேனுத் தேவபாணியாய்வருதலின் “முதனியையொத்தாழினா யாகாது. என யொன்றே பெய்ந் ஒத்தாழிசையேயாமலினும் தவந்திர்த்துரிய எண் ணுஞ் சின்னமும் இழந்தலிற் கொச்சக வெருகு போகாதிற்று. கடக்கிய லின்றி யடிசிறிற் தொழுதியு மென்பது அடக்கியல் தனித்துவருதலின்றி யவ்வடக்கியலோடு ஒருசெய்யுளாய் அடிபாச்சொழியும் அடக்குமியல் பின் நென்றது முற்கூறிய வுறுப்புக்களைத் தனியேவந்து அடக்கிவிற்கும் இலக்கண மின்றியே வரும். ௩௮௩. எனவே “பழுதி ரிறதியா சிரியந் கலியே” (கேய. ௩௮௩) “கெண்பாசியலினும் பண்புத முடியும்” (செய். ௩௮௩) என்ற விதிதார் பெற்ற இயதி ஒருதொடராய் இற்றுவிற்றதும், அடி சிறிதும் என்றதனான் முற்கூறியவற்றின் அடிவகையதையை விகத்த லும், ஒழுக்கும் என்றதனான் எழுதி ரிறதியல்லாத எல்லாவடியும் கலியோய பொழுதிவருதலும் பெற்றும். ௩௮௪. “மழைதழைது புறப்பட்ட மதியரு ஞாயிறும்போ, துழை வந்நகு வலம்புரியுக் திசியு மொளிரிறப்பப், பச் சென்ன வாணிட்ட வில்லேபொற் பகந்துழாய்க், கச்சென்னக் கனல்கின்ற ஈதிர்முலைபோற் கலின்மெய்ய, வந்தோகத் திடைப்பிதத்த கையருமே நதி கலிப்ப, னைமர்மேனி மருக்கிச வர்பேறு வால்புடைப்ப, வின்டோயு மணிநீல வெந்திரைட் வேய்மிடைந்தாங், நெண்டோளு மிகநீழ வினல்கிளி கள் களிகூசுங், சொதியாது கொதித்தெறித்த கோட்டெருமைத் தலையின் மிணை, மிதியாத சிறடி மிதித்தன போற்றோன்றத், தாங்கிய புள்வா னும் கேட்கமுந் தனித்தனி, வாகிய கோளவ மதியமும் போன்றி லங்க, னைமொடுத்த கடற்புறஞ்சூழ் மலையென்ன மணியல்கூல், கொய் துடுத்த பொற்றுவிவின் கொழுஞ்சோதிச் கொழுந்தோட்ட, நீளின்ந லடி வத்தா னெடியோனை முதற்பயந்த, தாயென்று முதுமறை பாலினும், யாயென் தல்ல தியாக்துணி யலமே” எனவரும். தேவபாணியான் வெண்பா லியலான் முடித்தது வந்துழிக்காண்க. இக்கருத்தறியாதார் வெண்பாவில்

தாற் பண்புறமுடிந்த கவிபடியுடையதனை வெண்கலிப்பாவென்பர். யாப்பி
தும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையதென்பது மேற்கூறியவாறும் இனி
தருவின் தவாறுமின்றி யாப்பின்வேறுபடுதலும் பொருளின்வேறுபடுதலும்.
என. அவை இருசீர்முதல் என்சீர்காறும்வந்து முற்கூறியவாறன்றி அடிச்
சூன் கங்காண்காய்வரும். சில பிறவுடையாடியும்வருவனவும், பலவடிவத்தும்,
நன்கடிவத்தும் பாமயக்கிவருவனவும், இனி வீரடியான்வருவனவற்றுள்
சுற்றடி மிக்குக் குறைத்தும் குறைபாடும்வக் திவலைச்சீர்பெற்றவருவன
வும், ஒகையும் பெருகு மினிதாசாதுவருவனவும், அவ்விரண்டடிச்செய்
புள்ளமுடித்துவிடவும், சுற்றடி பொன்றும் இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிற
வகுப்பவருவனவும், இனி மூவடி யான்வருவனவற்று வீற்றடி குறைத்தும்
சுதலடிமிக்கும் இடையடி குறைத்தும் இறுதியடிமிக்கும் மூன்றடியிற் குறை
ததும் பிறவாறும் வருவனவும், இம்மூவடியிற்றியன் சுற்றடியொன்றும்
இரண்டும் மிக்குவருவனவும், பிறவாய்வருவனவும், இனி நான்கடியாய்வரு
வனவற்றன் முதலிலடக்கையிற் குறைத்தவருவனவும், அம்முதலிலட
க்கைண்ணே யோசடியுமீசடியுஞ் சீர்திக்குவருவனவும், பிறவாறும்
வருவனவும், அக்காண்கடியிற்றியன் சுற்றடியொன்றும் இரண்டும் மிக்குவரு
வனவும், இவ்வணம் மிக்கு ஒருபொருளுடையதென்றுந் தயிக்க வருவனவும்,
சுதலடிவருவனவும், அவ்வியன் செய்பவனவும், இனி மைய்சடியான்
வருவனவற்றுள் சுற்றடி குறைத்துவருவனவும், அவ்வைய்சடியிற்றியன்
சுற்றடியும் சாடியும் மிக்குவருவனவும், முச்சீரின் இற்றுச் சீரின் மிக்குவரு
வனவும், இனி ஆறுமுதலியவடிவகளைவருவனவும், இவ்விலக்கணமெல்லாம்
பெற்றவருதலும் கடவுட்பொருட்டொடர்விலாகம். பல தாவுக தாழிசையு
மாகி விடையிடையச்செய்வனவும் அடக்கியலின்றி யடிநிதிக்கு அடக்கியல்
பெற்றவருதலும் இன்னோகன்ன பலபகுதிகளாகக் கொள்ளப்படும். பொருள்
வேறுபடுமென்றலிற் புறப்பொருளான்வருவனவுக்கொன்க. இவற்றுட் சிவ
ந்திருவமர்த்தத்தான் இடைமடக்கிவருவனவுக்கொன்க. உம். செய்
யொடு தியொக்கம், செய்யாண்க் சேர்வார்க்குப், பொய்யாதவுன்னமே, மெய்
தால்வேண்மீம் இது குறையு காண்காண்வந்தது. இது குட்டம்படாத
மையணி கண்டனை வானே, வாய்க்கை யடியைச் சேர்வாய்ப், மையாத வம்பல
இது, மெய்யானே மையாத வீரேட் இது சிங்கய காண்காண்வந்தது. மூவாய்
வலைச்சைச்சொன்வருவது உந்துழிக்காண்ட. கீதானித்த மருமேனி தெருங்
ருவல் விளைத்ததுபோற், உறணிக்க குக்குமக்கொன் டொருமுனையேர்
நிசெய்ய, வேறணித்த கடரெறிப்ப வேணிலாற் தெரிவிழித்த, வேறணித்த
தல்கொடியோ பெய்வுயிரிற் தவிர்ந்தானவோ “வென்றான் வினையின்
சுனையாய் விரிந்து தனக, னென்றாய்ப்பாத்த வுணர்வின் னெழியாத
ற்றன், சென்றான் நிகழஞ் சுடர்கு மெனினுமர்ந்தியாதி தின்ற வையுள்ளிப்

பணித்தார் வினைகளை என்ருர்" (குறா-சாப்பா) நுகழவி னுவின்கி ருத்
கடரு கண்ணுருதுமே" (குறா-ததவு-கா) இது சொர்க்கம்போல
அழகிவரையு தாழ்மப்பட்டவோரைத் தாவுகொச்சகம். "ஒருவாங்கு
செருகை டாடவிப், பெருகாமே பூணும் பெருகை, னருவான னுவினு மன்
பர்க், குருவானு னுன்மத்தி னுன்மே" இது அங்குமாத் தாம் சிவையரைத்
சொல்லுகொற்கண்வந்து பிறவுடி விராஅலிற்று. தனாச்சிநின்றி விரவைய
வருவன தர்வுகொச்சகமார் 1"முதக்குதிவை . பவே" இது பிற
பொருளான் அகவொய்வாது மலவடிவத்து பாடினாங்கிந்து. 2"தடர்
தாட்கொத்த தமனிகாள் மிளப்ப, மடத்தா ககாபய பாய்ப்பாய் மிளர்,
வெண்ணி திருத்தலை விராஅவை துகொட்ட, வினருவி மருகலிந்தை
சினைவாரோ வினாவிலே" இது கான்டிபுமொத்தப் பாடியவ்கிவத்தது.
3"அவையுடியு பகலிசின் னடியிலினை, தகரு செஞ்சினர் தன்வரு பிறவியை
கீப்பார்" இது அடியுடி வீற்றாடி பித்தது "பயினாலவர்க் கடம்பின் பூத்தார்க்
சேகை, சிவையடி பாவதும மாய்" இது அடியுடிவீற்றாடி குறைத்தது.
4"சொன்னா வேட்டை செல்லு அடவை சென்ற செந்தித் தொழுகோ
ராமே" இது அடியுடி முகையுடையாது துட்டகைகள் அடியோ மருவத்தது
5"அதவர்க் அதுவான செந்தி. 2" இது அடியுடி பொருளு
மிளரிதாசகாதது "சொன்னாசே" அடியுடி செந்தித்தம்போல்
மேலிலேயே, சென்னாசே மெலையுடை மலையுடை மருகை. சென்னாசே
நிச சிவகதி சேர்வதோர், கண்ணி வெவறதவாமே" இது அடியுடிவீற்றாடி
வீற்றாடி விரைவர்க் கிருவகை, என்ருதப்பட்டது. "உன்பிடுதென்று யே சொல்
லார், முகப்ப என்ரு முகப்படுவாயிர், அடியுடிவையுடை முது முகநாடிமன்

1 முதக்குதிவைக சொர்க்கையேதன் முழுதகை மேல்க்கெய மொழி
செய்கோமான், யழங்குகிள் னாணமாதன் மார்க்கெழியன் னுக்கரிய கை
வேல்பாடி, கைங்கிசின் னுடனாக எருதன் அகவன, மிளக்குகை மிளங்கி
வீருகைவி மிப்பெயார், தமங்கண்மா கிவயிழ்த் தாடவா மெலியன், பொலன்
கொன்பூர் தடங்கட்கே புரிக்குநின் குசெவாய், விலகடியுன் னத்தப விள்கித்
வே ருப்பவே" இது அடியுடியு முதலிசண்டையுன் அதுவோய் ஒரோகை
யாங்கிவந்து பிள்ளைத்தகை வந்தோகை வேடுவாணையுன்வந்த வேற்கெடுகிவென்
குவை என்னார் அப்பாருகையுவிருத்தகை

2 தடர் தாட்கொத்த என்பதும் பிறதிமோதம்

3 "அதவர்க் கதவையப் பெற்றவ கவுத்தி, மதுவது பததிளி போர்வை
கிளீரே" என்பது காப்பியருகையுச்சரிக்கையை

4 வெண்ணி என்னுடை மெலையுடை

தது சந்தடி குறைந்தது அகைக்கொணித்தது. தாயாள் சல்லுதார் தாம்ப
...ல சாயக்கா லெண்ணெயென்னும், லாவினயல் கண்டஞ்சி லாவின தன்
தோஷமன்றும், நீலிபோத் தாங்குது விடுமபிலித்தி லாவகே” இது முதலாக
தந்தது. “பூண்ட பறைபறைதயப் பூத மருள், கீண்ட கடைபா னுவிமே,
தீண்ட கடைபா னுவிமேட்பு, மாண்டகாயன் கலையகன் காணவே காணவே”
இது இடைபடி குட்டம்புட்டு இது தியடி பிச்சது. சுத்திருவமார்த்தத்தான்
இடைமடக்கி லாண்கடிவுமாம். “வாணுற விழித்தனை வைபக மனத்தனை, பான்
சதி விழத்தனை பந்துவி சோம்பினை, கீனித வண்ணநின் னிறைகழல்
தோழுதனம்” இது மூன்றடி மருறைதது. “பிறைபணித்த கடைமுடி
போன் பிஞ்ஞகன் பெம்மான், கறைபணித்த கண்டத்தான் கையின்ரு
தலத், திறைபணித்த கெஞ்செனோக் கின்றும் பிறவி; இம்மைப் பினிவு பிய
தும் பரிவொலி, தம்மைத் தறத்திச் தாலிசு புகழுந் தாம்” இது மூன்றடி
சித்ததன்மே லாடிபுகழுந் தது. “சுதர்முக வொருவ கின்றா ணடைத்தே,
முதிர் மிகு கிரு னழுத்த பிப்பன் லாவின, திருவுறு கிணைமத்தாம்பு போதெ
கக கூறியித்பா, சிறிவன ரிருவையு மசுத்தாகக் கூப்பித்தபார்” இது லாண்
டையாப் முதலடி குறைதது. “சதுவெழு வரிவையவைத் தருமணம் புணாப்
பின், முனிவுறு தொழிலினை மூனா, ணணிதவிந்த திலங்கிவி லாடொது
கடெழுந், வலியென வலியென்றும் வலத்தமத் தவர்கே” இது இரண்டா
டியு குறைத்துவந்தது. “கலையவக தன்னிதத்திடு வலித் துறைபயத்
சமர்காட்டி, லலாவின சூலா னொருபாக மாடுப ஞானத்தனை, வெல்
லாகு மேத்தப் பவிவாண வெஞ்ஞான்துஞ், கொல்லாதாகக் கெல்லாக் துப
ல்ல திவிலைத் தொழுந் தான்” இது சந்தவையடி குறைத்து, சோடியாசிரி
பத்தான் சோடிமுன்னிதுமென்ற விடைகளைக் கொக்ககன்வந்தும் பாலின்
வேறப்பட்டதாம். “ஊண்டணி கொண்ட மதுமலர்க்கொன்றை பிணமாலை
கொண்டணி கொஞ்சடைக் கோட்டினக் திவகன்போலை, பண்டணி வாகப்
பலந்தொழுந் சக்கைகீர் வைத்தா, ஊண்டணி கொண்டாஞ் கண்பார்க்
கசித்தாகுமே” இது அளவடியிளவிலு மைஞ்சாடியிளவிலு வந்தது. “கண்
மெழப் பாணவதனக்காம் பிடிப்பாவித், கொண்ட வற்பேணித் குடிக்கு
விளக்காகுப், கொண்மெழி கொழிமெழி தன்னகத்திப்போல்... மத்தெருகு
குடிக்கன் தன்னாவே” இது முதலடியிச்சது. “போதது முக்குடைப் பொன்
மெழி கொருவன், குதது தாயாள் சாடின, தாது தாயாள் வடியடைத்
தாசெனித், தது தீவினை சிலசே” இது சிலவடி குறை திடைமடக்கிப்
பிறவாறுபித்தது. இவை யாவையுயின் வேறப்பட்டவாறுண்காண்க. “கடல்முடி
குருதியுக் காலித்தத்த பச்சைப், படாமும் புவித்தோனுஞ் சாத்தும் பதம
விடாமுண்ட கெற்றிவா வெஞ்ஞான்தல் கண்ண, விடாமுண்ட வாக்சடை
பான் வெண்ணி துளித்தான, கொடியு கொழித்தே கெடுவா துலாத்திவா,

வையுறு டெஞ்சில்லை யாதா த தொன் தில்லை.” “வேயே திரண்மென்பருங்
கில்லே கொடும்புருவம், வாயே வளர்பவன மாந்தனியே மாமேனி, வேயே
முலையுமப்ப வென்ஞேர் கருகிருந்த, கோயோ கிவனெஞ்சுத்தி பேடிவே
வென்ஞர், எரிமணிப்பூண் மேகலையோ பேடிவே வென்ஞர்” (இந்தா-652)
இவை நான்குத்தொழுவில்தான் சுத்தநீயிரண்டும், ஒன்றும் மிக்ருவந்தன.
“முவுலகு மீடிகளான் முறைசீரம்பா வனகமுடிவத், தாவியோ வடிசெய்த
கம்பியொகை தான்போகது, கோவாசனம் பேர்மடிவத் தொல்லிவன்கை
கட்டழித்த, சேவகன்சீர் கோத செவியென்ன செவியே, திருமால்சீர்
கோத செவியென்ன செயலே” “பெரியவனோ மாவனினப் பேருடை
மெல்லாம், விரிகமல யுத்தியுடை விண்ணவனைக் கண்ணூர், திருவடியுட
வையுட கணிகாயுத் செய்ய, கரியவனைக் காணாத கண்ணென்ன கண்ணே,
கண்ணிமைத்தத் கான்பார்தத் கண்ணென்ன கண்ணே” “மடந்தாழு
டெஞ்சுத்தத் கஞ்சொர் வஞ்சக, கடத்தாண தாத்தவர்பா னுற்றிசையும்
போற்றப், படந்தா ணமுழக்கப் பஞ்சவர்க்குத் தது, கடத்தாண யேத்
தாத தாவென்ன வாயே, வாராய னுடென்னு வாவென்ன வாவே” (சிலப்-
பூம்பி) இவை படர்க்கைப் பாவனாய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றகிக்களன்
கடியிற்றியின் ஓடிநிற்குவந்தன. இவ்வாதே பத்தகிக்கிவொருபொருண்
மேற் பதிகப்பாட்டார் வருவனவும் இதனுண்மைக், 2“வெறியுற கமழ்
கண்ணி லே . பின்” இது செந்தடியானக்த சுத்தடி முட்டம்பட்டது.
“வாய்மதின் வந்தருவையின் வந்தின்னே, மாவுமடமகளி செல்லிருங் கேட்கரி,
சூய மடமகளி கொல்லிருங் கேட்டாடக்க, பாய்வினா யேயிப் படுபொரு ணிய
றித், காவகதிரர் செல்லவே கவ்வனே வெனகணவன், கவ்வனே வல்லன்
கருவகவற்கண் மாதா, பொன்னெரி புண்ணுரிவ் ஐசென்ற தொருநாள்”
(சிலப்-தும்ப) இது ஐத்தகடி செய்யுண்முடித்தயின் காடிநிக்கது. 3“கோழி
யுட கூவின் ...வாய்” இது ஐத்தடியானவந்த சுத்தடி முட்டொன் இத்த

1 பேர்முடிவ என்பதும் பிரதிபேதம்.

2 வெறியுற கமழ்கண்ணி வேந்தர்கட் காவின், முறவுற வருவன்
வரைப்பன் வரைப்பன்மற், செறியுற தொழிலின் சிறதன சிவர்க்கட்,
கறியுற தொழிலசென் தல்லவை கொல்லவையின், பிறபிற சிகழ்வன் பின்.
இஃதையுடைய வீற்றடியொன் ஒருநாள் குறைத்துவந்த தொல்காப்பியன்
கதை என்னுர் யாப்பருங்கலவிநுத்திகாதி :

3 கோழியுட கூவின் குக்கிவையுத்தன, தாழியு ணீலத் தடகைண்ணீர்
போதாரிசே, வாழியுழ் வையத் தறிவ னடியேத்திக், கடைய ணீலாக்
குடைத்த குளிர்புன், ஐழியு மன்னுவோ மென்றோகோ செம்பாவாய்” வந்
தீர் காலடியான்வருவத் கலியிருத்தமென்று வரையதுத்துக்கொன்னுர்.
இஃது ஐத்தடியானவந்ததாலினும் ஒருபுடைவொப்புமைகோக்கித் கலியிருத்
தத்தின் பதப்படுத்த வழங்கப்படும். இஃது அவினயனார் காட்டியபாட்டு. இந்
தோத் தவ்வுகொக்கமென்பாரமுதல் . என்பர் யாப்பருங்கலவிநுத்திகாதி.

தழயிற்றிண்கண் இருசீர்மிக்கது. தீதுவெம்பாவை வெட்டியவன் வக்
 நிவ்வாற்றின. இக்காலத்து ஒருபோருகனிற் தாவுக் தாழிசையும்
 இடைபிடைத்துவருமாறுகாண்ட, பிறவும் வந்துழிக்காண்ட. இவையெல்லாம்
 கொச்சகமாமென்று கூறுவர்புலவர். ஏறு, இனி யிவ்வாறுவந்த
 தொச்சகக்கணையெல்லா மொருவகையதைப்படுத்தப் பாத்தோற மினஞ்
 சேர்த்திப் பண்ணித்ருத்திதம்போலப் பின்னுள்ள ஆசிரிய ஈடக்குவர்;
 தநனை வகத்திப்பழத் தொல்வாய்பியழும் உணர்ந்த அயர்ந்தருத்தறிந்த
 துசிரியர் அவ்வாறடக்காமைக்குக் காணங்கூறுவர். அவர் கூறுமாறு,
 மொன்றை வேங்கத செல்லு னடியை..... காமே” சுதமயான்வருதலின்
 வெண்டெத்துறையென்பார்க்கு ஒருசீருகையலின் நிவரு கலின் வெண்பாவித்
 தினமாகாது கலிப்பாவிடுகுகடற்றிற் தினமாதனுஞ் சோனும் தனையா
 னும் ஆசிரியத்திற் தினமாதனு முவடத்தென்றமதப்பர். இனிச் சந்தரு
 சினதந்த புன்பொருளாய்வருவனவற்றைத் தாழிசையெனின் குழம்பட்ட
 வோசையும் விழுநிய பொருளுயிலைவற்றிற் சுப்பெயர்குறில் முந்திய
 தாழிசைக்குஞ் சந்தருசினதந்த புன்பொருளாய் வருதலுரித்தமாம்.
 ததனும் அப்பெயர் காணுகெனவு மறுப்பர் “கந்து குணிலா” (சிலப்-
 ௧௧௭) இது வெண்டனையான்வருதலின் ஆசிரியத்திற் தினமாகாதென
 மறுப்பர். இனி இது காண்கமயான்வருமேற் கலியிருத்தமா மென்பார்க்கு
 “கருப்புச் சிழித்து விழித்ததோர் செந்து, யருப்பிற் பொடிபட் றிருவிழித்த
 ளாம், தனருப்புக் கணையா னடப்பட்டார் மாதர், விருப்புச் செருகின்னா
 விரும்புகின் றுமே” என்பதுகாட்ட வெண்டனையாட்டலின் வெண்டாழி
 சைக்கு இழுக்கின் னையுக் கலத்தனையின் னையிற் கலிக்கு இனமாகாமையுக்
 கூறிமறுப்பர். இனிச் குசாமயானுஞ் சுதமயானும் வருவனவற்றைத்
 சேனவான் வஞ்சிக்கெனமென்பார்க்கு அவை காண்கமயான்வருதலானும்,
 பா வேறுபடுதலானுஞ் சீர் இவற்சேனலானும் ஆகாதென்ப, குறையச்செய்
 புன் மூன்றுவரிற் குழிசையெனவுஞ் சிதையுமெய்யுன் மூன்றுவாசாவென
 வுக்கறின் அதற்கு மோர்சாணங்கூறலரிதென மறுப்பர்; பிறவு யிவ்வாறு
 ஒன்றற்கினமாயது ஒன்றற்கினமாயுவருதலின் இன்னுஞ்சேர்த்தலாகாதென
 மறுப்பர். இங்ஙனம் இன்னுஞ்சேர்த்துதற்கரிவவற்றைக் கலிப்பாவென அடக்
 யெது பெரும்பான்மை கலிக்கேற்றவோகையே பெற்றுவருதலின், இத்
 தொல்காப்பியம் “முந்தையாக்கண் மூறைப்படவெண்ணி” (தொல்-பாலியம்)
 எல்லெய்தலின் எல்லாவற்றிற்கு மொரு பரிசாசல்கொடுத்துக் கொச்சகத்து

1 பண்ணையும் அவற்றின் நிறங்களையும் “பண்ணும் நிறையும் பழித்த
 ிஞ்சொல்” என்னும் சிலப்பதிகாச ஆழ்காண்காதையடிக்கு அடியார்க்கு
 லிலாகுரைத்த விசேடவுரையிற் கண்டுகொள்க.

2 “கருப்புக்கணை” என்பதும் பிழைபேதம்.

எடக்கினா. அது மேற்கொண்டுவந்ததையு. இனிப் பொருள் வேறுபடுதலை வண. தொல்லைப் போர்ச் சைவர்க்குத் தடுத்துக் கட்டிப்பொருள் ப்பெயர் கொண்டு படுதலும், புறப்பொருளுகாது தொடர்ந்தலும், முற்கூறியபொருள்கள் பிற வரது வருதலுமாம். இங்ஙனம் பொருள் வேறுபடுதலின் இதனால் ஒழிவ ளாக்கற்கும் வாய்ப்பேறுபட்டவற்றிற்கும் பொது வெட்டுமுதற் பாடாண் மணியோடு வெட்டிப் பொருள் வேறுபாடுகளை உண்டாக்கினா; தவறு முற்கூறிய இரண்டிற்கும் உரித்தாகவில்; அது பெரும்பான்மை பாணிக்கொண்டிரு இடைவிடாவதும். இங்ஙனம் கொச்சுத்திற்கு வணக்கோடு தலை ஆகியவரும் வெண்பரவும் ஒருபொருள்மேற்பல மூன்றாம் ஐந்தாம் வரும் ஒன்பதாம் பதமாவியவருதலும் பிறவாருங் வருதலும் வணக்காதவியலான. அவை ஐக்குறது, முத்தொக்காலும், சீழ்க்கணக்குறு தவியவற்றும் ஐயும் பிற கற்றுள்ளுக்காண்க. தேவபாணியிலாகச் செய்யுண்டொம் வாய்ப்புப்பொரு ளுக்கு கோலேறுபடுமென்றாண்க. அது முற்கூறியவற்றுக்காண்க "வெண் பரிக் காந்த முழுமெய்யு மெய்யு, யுண்பலிக் கூருர் திரிவது மேலிடிக், கண்பலிக் கொன்று புருத்த கபாலிமு, வெண்பலிக் தாளிகை பாதுவாய் வானே. இது "காமப் பருதி கடவளும் ஓங்கலார்" (தொல், புறத் ௨௮) என்ற பாடாண்டிணையாகவின் பொருள் வேறுபட்டது. "கந்தகுணிலா" (நிலப. ஐயுக்கி) என்பது அங்குத்திற்கு உத்தேயவதனை அடியு பகாவுதலிற் காக்கின்றன. இவை பட்டிதகத்திடுக வேறுபு கொச்சுக்கொருபோ டென்றும் பொது மிலக்குள்ளுணையிற் பொதுப்போ தொல்லாவற்றிற்கு மாளுகின்ற மல்தலிற் கார். ஆகுமென்றதனால் ஒருபொருளெனது சிற பாணமை கொச்சுக்கொன்றுபுத்தலுமென்றகொண்க. (௧௪௧)

௧௫௦. ஒருபாவு அதுவாய் கந்தடிபந னுயர்பே."

இது, அந்நகரத்தானின்றான் கிணும் துதிநின்று அடக்கியலின் தி யடிமிரிந்த கொச்சுக்கொருபொருள்கு தளவுகதுகின்றது.

இ-ம். ஒழிக்காக்கொல்லாரும் உள்சூரப்பட்டபற்றி வளவுகநிலார், பத் தடியிற் கருகாது இருபதடியினே ஏதுவரும் அடக்கியலின் தி தடிமிரிந் தொழுதுமென்ற கொச்சுக்கொருபொருள்கு எ-று.

இது முன்னுது கந்திதொழுதுமென்றதற்கோ வணக்காதகதி ஐய கந்தரிவது. இங். தேர்ப்புத்தொடலென்பதனாலும் அதுமென்ற ஒருமை பூணுக் கொண்டி. உ-ம். கதட்கடற் பூத்த தாமரை மலராகி, உடக் கந்த முந்தியா னருமனை வண்டுகைப்ப, வாயி வாராழி வயிரிதழிற்

...எ-று, மேலதற்கோற்புறண்டயுணர்.....ந்து. மேற்கொல்லப்பட்ட கொச்சுக்கொருபொரு பத்தடிச் சிறுமையாகவும், இருபதடிப் பெருமை யாகவும் வரும் எ-று. எ-து உணரவாரிசியருளா.

வேளிப்பட்டி, சேலிதழைத் தொண்டுகள், செம்பகலி வீராவதாரம், பரிமாணப் பகைக்கப் பருவத்து மழைவாரணை, வெங்கை குளிக்க உரீவைபாற விழுகூறி, வண்டங்கள் பண்படுத்த வயன்முதலா விழையோவாக், கொண்டங்கு வெளிப்படுத்த கொங்கையை வரதவி, நேருங்குப் பருதிபஞ் செவ்வின், வீங்கா வுள்ள நீக்கல்மா செமக்கோ இது பத்தழகிற்சுருங்காது அடக்கிவ வின்றி யழகிற்செந்தொழுவியது. மே மீருபதடி யடதுழிக்காண்க. (சுருள்)

தமிழக ஆய்விதரகரங்கு ஸ்ரீ ராஜேஸ்வரி அம்பிகாபதி

செய்ததன் விளைவு, விருத்தியைக் கொண்டுவர.

[illegible][illegible]

* எ-து, அம்பேத்கர்கொருபோருக்கு அநினைவையுடையது. அம்பேத்கர்கொருபோரு அறபதகு பெருமைக்கொன்றுமாம். கவி. சி. க. சீல சிறுமைக்கொன்றுமாம். எ-து "செம்பகல்வாச" செம்பகத செம்பகதி செம்பகம். மும்பதகு சிறுமை எ-து எ-து, உ.எ.உ. சி.சி. ந.உ.

கருட. எருத்தே கொச்சக மாகஞ் சிற்றெ

ண்டக்கியல் வராமோ டங்கிலைக் குறித்தே.*

இது முன்னர்க்குரிய அம்போதாக்கவுதப்பு இவைவாய்துமெனக் கூறியவாறு.

இ-ள், தாவுக் கொச்சகமும் அகாகமுஞ் சிற்றென்னும் அடக்கியல் வராமென ஐந்துறுப்புடையது அம்போதாக்கவொருபோரு எ-று.

(தாவெனினும் எருத்தெனினும் ஒக்கும்.) பலகோடுபட அங்கு யுதிக்கும் உடையினைக் கொச்சகமென்பவாகலின், அதுபோலக் சிறியவுட பெரியவும் விரிவுவாகலின்புத் தம்மு சொப்பவகித்தியும் வகுஞ்செய்யுனை கொச்சகமென்னுந், இது ஒப்பினையெய்தும். இக்காலத்து இது மகளிர் குரியதாய்க் கொச்சகமெனது வழங்கிற்று. இது முறையே சுருகுவியரும் எண்ணப்போலாத அடியுஞ் சீருத் தனையும் சுவறுபட்டுகருமென்றணர்க. வெண்பாவாகிற் பெரும்பான்மை அகாகமாகது அருதுகுகிச்சேறல் பிறி தொன்றுபெய்த ஆற்றவேண்டித் துணைச்செய்யதாவிய பொண்ணை அகாகித்த தென்பவாகலின் இதுவும் ஒப்பினையெய்தும்; மாத்நினை கிண்டித் துணிந்து வராத குற்றெழுத்தாப்பயின்ற உருண்டுவருதலின் சிற்றென்னுவது; கால்வகையெண்ணினும் குறுகியின்ற மணவாகமுதகலிற்று உ-ம். "கொஞ் சுடர் வடமேரு விருகொஞ் துரிசினத, வெஞ்கடரு மதவழும்போல் வேலொடுகே டாஞ்சுதல, மாலிருமணிப்பீர் மலிலெருத்திற் குென்றுகாத,

*என்பதறுது. அம்போதாக்கத்திற் குறுப்பாராறுணர் ற்து. என் டெருத்தென்பததாவ, கொச்சகமும் அகாகமும் என்ற கொல்லப்பட்டன. எண்ணினுட் பேரெண்ணிற் சிற்றெண்வகப்பெறுமாயின் இனிச் சொல்லப் பட்ட அறுபதுறுப்பும் முறையாவ்வுருதலும் மயக்கியருதலுக்கொங்க, பரிபாடற்கு இவைதாமே யுறுப்பாய் அதனோ டிதனினிடவேறுபாடென்னை லெனின், அறுபதிற்தடியிற் குறைத்தவரின் அம்முறை பிறழ்த்தவரு மெனவும், ஒத்துவரின் அறுபதின்மிக்ருவருமெனவும் கொள்ளப்படுமி. உ-ம். 1 "கண்ணக னிருவிகம்பிற் கதழ்பெயல் கடைத்தெற்றத், தண்ணதும் பிடவழும் தவழ்சொடித் தனவழும், வண்ணவண் டோன்றியும் வயல்திணர்க் கொன்றையு; மண்ணவை பிறவம் பன்மலர் தாழ்தயத், தளையுப் கோவையு பிறையு மென்றிவை, கைஇயினர் மகிழ்த்து வினாவின் யாடு, மடமொழி. வாயத் தவரு ளியவ்யா குடம்போ. டென்னுயிர் பக்கன ளின்று" தாவ, "ஒவியவன், பொருபுக் கண்டேறு கொண்பவ கல்லாத், நிருமாமெய் தீண்டல் சென்று கருமமா, வெல்லாரூக் கேட்ப வரைத்ததைத் தெப்பொழுதுஞ் சொல்லாத் தாப்பட்டவன்; செல்லாக, பாணியே மென்று கறைகென்குர்

* தேயோனி கடற்பிறத்த செந்தீர் செந்தெறிப்ப, மறுவருத்தம் மணத்த
 ஹகைக் கலுழ்ச்சொன் லுளந்ததெடுத்த, வறுவருத்தம் முலைகாத்தாக் ககல்
 விகம்பு சிலுவைத்த, ஆருருவத் தெயின்மூன்று மொருங்கவித்தோன் வியப்
 பியத்த, வீருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மறுக்கதத்த விகல்வெய்யோய்;
 நூக்க, வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத், தனாவருத் தத்த மறம்
 ிரித் தாங்கு, முனையகி கொற்றத்து முன்னுன் குருவித், கலைகடல் கடட்டன்
 ன்; தேவரு மக்களுஞ் செற்றத்தா னஞ்சாமைக், காவல் புரியுங் கதிர்தமி
 போது, மூவிரு தோன்றன் மூகம்; மடமகள் வள்ளி மணிக்கம் பலம்போ,
 விடையிடை சுற்றது னின்றது தவிசா, தொடையலை தார்கடம்பன்
 றோன்; ஆவ்வுழி, யடியினை கோர வவுணரை தாவகிப், பொடிப்பொடி யாகிப்
 பொருப்பொடு மாய, விய்யுமிழ் லாணத் திடைகன்று கூடல், கொடியணி
 தோழிக் குகல்; விழுந்த மகர் விகம்பிடைத் தோன்றிப், பழிச்சென் றூர்த்
 தார் பலர்; உருகெழு முருகிய வுருமென வுதித்தோது, மருகெழு சிறகொடு
 ணவரு மணியலில்; பெருகிய வுருமறை பெறுதோடு மொழியொடு, பொரு
 ள் வழியிடை புக்கவன் சிறுதான்; சூத்தன் திசை சிலம்பினை மலை, சிலப்
 னை தலை சகம்பினை குளறு; சூர்த்தன் னுறையாடினர் பலர், போர்த்தன்
 ரகன் பொழித்தனர் மலர்; சூக்கன் தோன்றிய, வடுபோர் வென்றியின்,

பாரித்தார், மாய்ந்தை யாருககாது; காத்தன், பெண்டாய்ந்தார் கண்
 பூத்த கோக்குப்பா வெல்லாம், விடைபெறி னேனார் தகைத்த^௭. இவை
 கொக்ககம். "தனகவலை யினைக்கைப் பாட்டா கார்த்துட, செந்தீரார்
 சென்றார் பலர்; கொலையல் கலைகொறி செயர் சின்னஞ்சிற, தருத்தெழுத்
 தோடின்று மேல்; எழுத்தது துகன், வந்தது மார்பு, கவிஞ்த்தன் மருப்புக்,
 லைகின்னர் பலர்; இவை சித்தெண். அவருள் மலர்மலி புக்கெழு வலர்மலி,
 தருமணி புக்ககயிற் தோன் பினைது, எருகதோ யுமிலிடை தோன்றினுன்
 றோன்றி, வருத்தலுன் மன்றவங் வேறு^௮ முடுசெயல்கவகக் கொக்ககம்.
 "வந்தெவ்வக் காணு வெழுத்தா செவன்கொலோத, வேறுடை கலிலார் பகை;
 டவதோ கல்லாய் மக்க னெருளை, யடவேற் தெருத்திதத்தாரக் கண்டு
 ன் தின்று, மூடவேறு கோட்காத்த வார்^௯ இவைவருக் கொக்ககம். "ஆங்
 கினித், தண்ணுமையப் பாணி தனகா தெழுமுகின், பண்ணமை யின்சீர்த்
 குளவையுட் டென்கண்ணித், தின்னோட் கதலொளி மாயப்போர் மா
 மேனி; யந்தவ கார்டைப் பொதுவருடாய்த், முதுவலான் மென்றோன்பா
 டட்டிக் சிறுருடி, மன்றம் பாகத தகை. (கவி கலஉ.) இது...பிறவும்
 இன்னதாக்கொக்க. யாப்பினும் பொருளினும் வேறுபட்ட கொக்ககவொரு
 போகை அதன்பின்னகோதின மையான் இத்தற்குக் காமப்பொருண் மேற்
 பட்டது. இவ்-து. உறையாசிரியகுறா.

வீங்கிருத் தொழிதொழ் விடவா மனக்கே, மனத்திற் றனவயிற் தழித்
புணைத் தேத்துக, மின்னித் தக்க தாயினு தன்னெதிர், ளாபின மாக வேண்டும்
யாணர்க், கடம்பும் ளையிற் பிலியுத் தட்டுகளை, தோடு மின்னயின் மாத், த்,
வாசாப் புன்னை வருகையா தொக்கே" என்பது இடைபாடவம்போதாக்க
வொருபொரு. இவ்வுத்ப்புக்களின் அடிவக ளாவின் மத்தவாற்றித்
கூதப்பயிம். இது கூதப்பதுகன் கடியகன் வந்தது. இவை பிர்க்கலத்த
பிகவழக்காது. ஒருபொருபொருள் மிதற்கமனவ முத்தகதிவது அம்போத
ரக்கவொருபொருள் அகவே மேற்கூறுகின் தழுன் தபாக்கட்கும் அனவேன்
தற்றது. இவ்வதிகாத்தான் வருகின் தவந்திது இத்தகுருபபிலக்கமன் வந்
பன வரித்துகொக்க. கொக்கவரிவாசாற்றிமின் தவருகென் தமின். அக்
வனவை மேல்வருகின் தகவென்பாட்டிற் கிள்தொதுணர்க. (கருட)

கூறிக் புத்தியிற் றுணர்க்கிற் றுமய்க்கிற் றுபாணம்
நிதிக்கிற் றுமயகது கிளியிற் றுபாணம்

இது முவறையே கவிவெண்பாக்கடறுவந்தது.

ஒரு பொருளைத் தருவிவாசாதிற் புவேறமொருபொருளே படவரு
தொற்றொடர்க்குத்திட்டபதிதெடுக்கப்பட்ட வெண்கையடிவாற் திரியின்
வருவது கவிவெண்பாட்டாம். மரு இவ்வெண்ததனற் கட்டினையடிவாற்
வருததுக தனக்குரிய வெண்டினையாவருததம பன்னையுணவருத
தும் பிதவுமாவிய இவ்வகனது கனகையதவாற்றத்திற் றுருபொரு ளாதல்
காவென்கொது. அதுவாசாற் நித் தித்தவருவது ஒருபொரு ளுக்கள்க
கவிவெண்பாடாம். மறு, அவ்விளக்ககனத்திற் திரித்தான் திருக் கனவரு

*எ-து, கவிவெண்பாவானதுணர்-ந்து, சுற்றடியவவும், ஒருபொருளைக்
குறித்த வெண்கையடியவாற் திரியின் திரு கையகது கவிவெண்பாட்டாம் எ-து.
கவிவெண்பாட்டெனினும் வெண்கவிப்பாட்டெ னினு மொக்கும். “வெண்
கையடியவான்” என்பதையவான் வெண்டினையான்வந்திற்றது முச்சொன்வரு
வனவும் பிதவையான்வத் திற்றடி முச்சொன்வருவனவுக் கொக்க. கூ-ம்
“மன்காடா மாலவா மாறி வறப்ப, வகையோக் கருஞ்சுத் தாசிடைத் செல்
யோர், கன்கையிற் றுத்திற் றுக்குத்திற் றுபுலையோர், முன்னையிற் றுத்திற் றுபுலையோர்
வாழி மயிலே, தன்னையிற் றுத்திற் றுபுலையோர், தன்னையிற் றுத்திற் றுபுலையோர்
குட்குவினாத்திற் றுத்திற் றுபுலையோர், தன்னையிற் றுத்திற் றுபுலையோர், தன்னையிற் றுத்திற் றுபுலையோர்
கூடுல் செவித்தகா பெய்நமவு, மன்பதற் குதாதே வத்திடை தும்மொது
துண்பத் துணையாத் தாடி னதுமல்ல, தின்பரு முண்டே வெய்க்கு” (பாலை)
(கவி-ஞ்) இது வெண்டினையான்வந்த வெண்கவிப்பா. அப்பேரல், இது செவி
வெண்பாட்டித்தோதிய விளக்கணத்தான் வருதலின், பட்டுரு டைவெண்பா

வந்ததும் அடியிலுந்தும் பாடளை சிதைத்தும் ஒருபொரு ணதலியும் வெண்
கையலாண்வதனவுல கவிபோலையாமென்றுணர்க. இதனான் ஒருபொரு
ததலியது கட்டளை யாந்த திரியின் திருமெனவும் ஒருபொரு ணதலா தது
நிலைகயாய்த் திரியுடைத் தாயவருமெனவுங் கூறித்தும். ௩-ம். "அரும்
பொருள் வேட்டைகவி னுள்ளு தூப்பப், பிரித்திறை குழாதி லையு விரும்பி
த, பெண்ணோ னெழுதிய தொயிலும் யாழகிள், னைத்தடை மார்பிற்
கணங்கு சிலை த்துக்காண், சென்றோர் முகப்பப் பொருளுக் கிடவா, தொழிற்
தவ செல்லாரு முன்னுதுங் செல்லா, சினமைவுக் காமமு மேர்மாக்குப்
பெற்றும், வனமை கியழத்தக் துண்டோ வுணா, னொரோஒனக தம்முட்
டழிஇ மொரோஒனக, யொன்றென்க. குடை புழிப்பவரே யாலினு, மொன்
சினா லாழ்க்கையே லாழ்க்கை வரிதரே, சென்ற வினமை ததற்கு
யி. ௧௩.) இது பன்னிரடியாகக்கூற ஒரு பொரு ணதலிய கட்டளைக் கவி
வண்பா. இரண்டி பெண்டின்மயக்கு ஏனா தன் பொருளினினைத் தலைவ
னதிரின்மறுணத்ததுமான் செய்வன்க. குறு தலைவன் பன்னிகு தின சில
நிலையாடிக்கொண்டி உறுகூற்ற. கிததததவென்பது யாம் உண
கி. உயின்முது இவனென்பதபட. ணதலையின் ஒருபொரு ணதலி
தலிற்ற. நது அகப்பொரு ணதலையாழம் ஒழிந்தபாக்களும் அகவையவரு
மேனா அகவண ததலிபொரு ணதலையென செயவுள் வேறுபடாமையில்
தும்பி ஆராய்க்கிவந்து. இது வெண்பாவாழிற் குறித்தபொரு ண மறைத்
தகட்குறு செய்க்கு தலிவேண்டும். இது தன்னதன் பிப் பொருள் வேறு

யும், வெண்கடம்பாடுவெனத்தென்றோவெனின், புணர்ந்தம், பிரிதல், இருத்
ல். இகங்மல், ணடல் மனவுங், ணகர்கினை, பெருந்திணையெனவுஞ் சொல்
ப்பாட்ட பொருள் யழனுன்னும யாதானுமொருபொரு ணதலாககுறித்த வண்கு
கிப்பாக்கிப்போத தகவும், தர்ப்புணவும தனித்தனி பொரு ணதலக் கரித
த்தார நெருசுதவரு நிலைகயாக்குறித் திரியின் திருமெனது, ததனை
யிவெண்பாவெனவும், புறப்பொரு ண்கண்கும வெண்பாக்கிப்ப பட்டி
தருடைவெண்பாவெனவும், பரிபாடற்குறுப்பாவ்வரும் பட்டுடைவெண்
பாக்கிப்ப பரிபாடலெனவும், சொர்க்கக்கலிப்பாவிற் குறுப்பாவ்வரும் பட்டி
குறுடைவெண்பாவைக் சொர்க்கக்கலிப்பாவெனவும் கூறுதலின் அது து
சிபர் கருத்தென்ற சொர்க்க அன்னதக "செய்வெண் பாட்டே குறு
வெண் பாட்டே" (செய, ௧௩.) என்னும் யாப்பினால் வேறுபரித்தராகி
ணகர்கினை பரிபாட் டக்கதர்கொய்யுணென்ப் பொரு ணதலும் இனத்தானும்
வேறுபரித்தேதியுணையானும் சொர்க்க. இனி, முல்லைக்கலியின் பட்டி
பாடல் கருத்த கலமாற்றிக் கந்தெல்லாக், தாய்பிற் பின்னித்து மணிகு
யாய்தலு, பூங்காணா சிலை பூண்டதாது மெனாணைஇய், பாங்கரு முல்லை
கலா பாட்டி யாரா குறுபுயம் புல்லாண தகவுள் ககலிரொ டிடவா,

பதினான்கு துள்ளிவருதலானால் கலிவெண்பாட்டாயிற்று. “மகையா
மால்கவா” (கலி. ௬.) என்னும் பாட்டிப் பதினோடிவாண் ஒரு பொரு
ணாதலிற்று. தூற்றைம்பதகவியுட் கலிவெண்பாட்டி எட்டி. அலுந்துங்
ஒருபொருணாதலிவருவனவற்றின்பொருள் வல்லாந்வாகக் கேட்டினாக.
இன்னும் இயலென்றதனாற் பன்னீரடியி விரித்து ஒரு பொருணாதலிவரு
வனவும் தயவுகனம் வந்து தலை விரிவ் வருவனவுக்கொள்க. “கடந்தேர
கேளாய் தெருவினா மாடும்” (கலி. ௧௧.) என்னும் பாட்டி அடியிகத்த
ஒருபொருணாதலியது. “கயமல ருண்கண்ணாய் காணா பொருவன், வயமா
னடித்தேர்வான் போலத் தொடைமாண்ட, கண்ணியன் வில்லன் வரு
மென்றோ கோக்குபு, முன்னத்திற் காட்டித் தல்லாத தானுற்ற, கோபுரைக்
கல்லான் பெயருமற் பன்னாணும், பாயல் பெறேன் படர்க்கைத் தவண்வா
யிற், கோயென்மன் யானுத் தயருழப்பே ஸ்ரீவிடைத், கண்ணின்று கூறுத
லாற்றா னவனாழிற், பென்னென் துணைத்த கமக்காவி வரினனதுவக்,
காணான் கழிதறு முன்னென் தெருகாணென், தெருணெழி வுற தயகாற்
துணித்தோர், காணின்மை கெய்தே னதுததா னேன, வினக்கிவி உவ
கழக் தோம்பும் புனத்தய, ஓசலுந்க தாட பொருளுன்ற வந்தானை,
வைய சிநிதென்றோ பூக்கி பெனக்கடந்த, கையா னன்றென் தவனாக்கக்
கைகெழிபு, பொய்யாக கீழ்த்தே னவன்மார்பின் வாயாக்கெத், தொப்
பென வாக்கே பெரித்தான் கொண்டான்மேன், மெய்யரியா தேன்போற்
கெய்தேன்மன் ஸ்ரீவிடை, மெய்யரிய தேற்றெழுவே ஸ்ரீவினாற் தெருப்
பென, பொன்னுதாய் கெய்கெவக் கூற வின்கெய்க், னவக ணுடை
னவன்” (கலி. ௧௨.) இது கையா னன்றென்று இவ் மெய்யினும் பெய்
யினும் வழிநிலைபொருளாகத் தெழி தலைவிக்குரைத்தது. இதுகேட்டுத்

மொருங்கு வினையாட வல்லவி வந்த, குருத்தம்பூக் கண்ணிப் பொதுவன்
மற் றென்றோ, முறிநிழை பேர்மட கல்லாய்க் காலிடு, சிற்றில் புனாகோ
சிநிதென்னு னெல்லாக், பெற்றேம்பா மென்று பிற்செய்த வில்லிருப்
பாய், கற்ற நிலைமன்ற காணென்றேன் முற்றியாய், தாதுருத் கூத்தற்
தகைபெறத் கையுய, கோதை புனாகோ கினக்கென்னு னெல்லாக், பேதி
லார் தத்தபூக் கொள்வாய் கனிநிகப், பேதையு மன்ற பெரிதென்றேன்
மாதார, வைய பிரித்த கணக்கணி மென்முலைமேற், தெரு வயி லெழுதுகோ
மற்றென்றான் யாம்பிறர், செப்புந் கோக்கி விருத்தமோ கிபெரிது, மையக
மாதோ வின்கென்றேன் னையலாய், கொல்லிய வாநெல்லா மாதமா நியான்
பெயர்ப்ப, வல்லாந்தான் போலப் பெயர்த்தா னவனைக், யாய் மகளி ரியல்
புரைத் தெகையையும், யாய் மறிய வரைத்தியின் யானுற்ற, கோபுல் கை
ருவை மன்” (கலி. ௧௩.) என்னும், இம் முல்லைக்கலிவெண்பாவினுட் பிற
தலைவருதலிற் பிறதலையானும் வந்த கலிவெண்பா. எ-து. ௨. கையாசிரிய

ருரை.
1 “கமமேனே ஒரு கண்ணோட்டமுடையன்” என்ற வகையான
பாடமாறல் கண்க.

தலைவர் தன்னை நயத்தானென இவன் கருதினான் போலும் மெனத் தலைவி
 ருதுமாற்றுத் குேழிகூறியவாறும் இதனானே தலைவி யினிக் காத்தொழுதி
 டடம்படுக்குமென்பது மொருபொருளாயிற்று. இது “அறக்கழிவுடை
 யு” (தொல். பொருளி. ௨௮.) என்னும் பொருளியற்றுத்திரத்தில் வரு
 மனமத்தவாறுபு காண்க. “திம்பால் கறத்த கலமத்திற்கி கண்டெல்லாந்,
 தம்பிற் பினித்த மனைகிதி இ லாய்த்து, பூசகரை கீலம் புடைதாழ் மெய்.
 புகைஇப், பாங்கரு முல்லையுத்தாய பாட்டடங்காத் குேழிகும், புல்லினத் தாயர்
 கனிகோ டெல்லா, மெருக்கு வினையாட வவ்வழி வந்த குருத்தம்புய்
 ண்ணிப் பொதுவன்மத் தென்னை, முற்றிசுழ யேனர் மடகல்லாய் கீயாடுஞ்,
 நற்றில் புணைகோ கிறதென்று எனெல்லாக், பெற்றேம்பா மென்று பிறர்
 செய்த வில்லிருப்பாய், கற்ற திலைமன்ற காணென்றேன் முற்றிய, நாது
 ளும் கூந்தற் தனைபெறத் தைஇய, கோதை புணைகோ கினக்கென்று எனெ
 லாக், யேதிலார் தத்தடிக் கொள்வாய் கனிகிரகப், பேதைமைய மன்ற பெரி
 தென்றே னாயிழா, மைய பிதிர்தை கணகுகணி மென்றுமேமெற், குெய்யி
 லெழுதுகோ மத்தென்றான் யாம்பிரர், செவ்புற கோக்வ யிருத்துமோ
 பெரிது, மையவை மாறோ விடுகென்றேன் னையவாய், சொல்லிவ
 யாதெல்லா மாறமா நியான்பெயர்ப்ப, வல்லாந்தான் போலப் பெயர்த்தா
 சவனாக், யாயர் மகனி ரியல்புனைத் தெனதையும், யாய மறிய வுரைத்தியின்
 மறுத்த, கோயுக கிணருவை மன்” (கலி. ௧௧௧.) இது தலைவியாவி மையு
 றையும வந்து ஒரு பொருளுதலாதது. “குேழி எனெடுவேலி”
 (கலி. ௧௨.) என்னும் பாட்டித் தலைவியாவி வல்லாறுவத்தது. பாவகை கிதைத்
 தன் வந்துழிக்காண்க. [ஒன்றென மருமத்தலாத் பொருள்வாககிதைதலாந்
 காண்க. அவ்விரண்டிலு டேசா கிதைதனை இக்காலத்தார் கூறுகின்ற
 டலாச்செய்யுளாம்.] இனி யிக்காலத்தார் கூறும் மடற்செய்யுளும் பாவகை
 கிதைவின்றேனும் 1 “வறிய மடற்றிதம்” ஆகிய பெருத்திணைப்பொருளாக
 ின் அதனைக் கலிவெண்பாட்டென்று கோடும். மேலிற் குத்திரத்தாற்
 டறல் கலிவெண்பாட்டுக்களும் பெருத்திணையாயும் வருதலின்; இதனை
 வெண்பாவெனிற் குேலிகாப்பியனார்..... கலிவெண்பாப் பெருக்
 கிணைப்பொருளின்வாசாதென்றுகொள்க. “வெண்பா விதியான் விசவுறுப்
 பின்றித், தன்பா வாகையொடு பொருடைய பொருளே, மொன்றுவினைக்
 கீற்ற விறுதித் தாகும்.” என்று இளைஞர் இளம் இவ்வாறேயோதிக்கொ
 க் செய்யுளுமுளவென்றார். இதனால் விசவுறுப்பின்றியென-வெண்டாது
 டறியவதனால் விசவுறுப்புடையது வேறுபொருள்வினையாதெனவும், விச
 றுப்பில்லது வேறுபொருள்வினைத்து இறமெனவும் அவ்வாறே விசவுறுப்
 பில்லாக் கலிவெண்பாட்டிற் வேறுபொருள் வினைக்குமென ஈண்டுக்கறி
 ரீவுறுப்புடையது “வெண்பாவியலான் வெளிப்படத்தோன்று”மென்று
 மலைச்சூத்திரத்தாற் கூறுகின்றார்.

(௧௪௩.)

தேவன்மையில் செயல்படும் செயலுரிமை

*இது தீர்ப்பும போக்கும பாட்டிடை மிடைதது
கமஞ்சி செஞ்சு மாறுமெய் பெற்றது
வென்பா சிவனன் வெளிப்படாத தேவன்தம்.*

இது மேல் வெளிப்படுபொருட்டு...வென்பா விசயம்
உமரின் வேதவேதகருவின்மேல்.

இ-ள், தவ...தம் எ-து தவிற்கும் போக்குக்கும் இடைவண் பாட
பிரிப் பவீந்தம். இதுயும் எ-து. வேதவின் தவொருசிறினை வளவடி
பொட்டென்கத இதுவேயும். குற.....தம் எ-து அம்வாதே யிரு
இது குறையுள் பெற்றதும். வெண்.....தம் எ-து வென்பா வெளிப்பட்ட வறப்பி
சியந்தை விவதயாதற் பொருள்புலப்படத் தோன்றும் எ-று.

எனவே தவவும் போக்கும முந்தவியவாதே முன்னும் பின்னும் கிற்
தம் கரிதகமரின் தவவதும் வென்றவியவொருததும் தவவ தனி
கொற்பெற்றும் பெருதும் கிற்றதும் கொள். பாட்டிததற்கும் போக்
கினைத் தவோடு முந்தவியது தவியுதி கொள்துமாதபோல வென்ற
கரிததரும் ஒரோவழிக் கொள்துமென்றதற்கு. உ-ம், “உமர்தவ மாறும்”
(அவி. அப.) என்னும் வருசக்கலியுள் “ஐயவெய், காதற் கன்குருது வரங்கி
பெயர்வோரும், பொதிர் வறங்குததற்கொள்வதை கின்றவா, மேதலை
கன்கரய நுக்கை விவ்வொளியிற், குதுதே கன்றும் கிளப்பத் தைது

* எ-து, தவொளிய வறப்பும், கரிதகமரின் வறப்பும் முதலு முடிவு
வருதவின் இடைவந்த தோன்றியும். எ-து, உமர்தவவான் வாத
என்ப கொள். குற மெய் பெற்றதும் எ-து, தவ, தாழினை, தனி
கொள், கரிததும், கொள்கை, முகிவெய்வென்னு மர்துறப்பினையும்
பெற்றதும், எ-து, உமர்தவாத் பெருது மென்ற கொள். வென்பா.....
தோன்றும் எ-து, மேற்கொள்ளப்பட்ட வறப்புகளியுடைந்துவெய்து
தவியும் வென்பா விவப்பினுற் புலப்படத் தோன்றும் எ-து, புலப்படத்
தோன்றதவாவது, விவயுறப்புகளில் வென்பா மிகுதல். இன்னு மீத
ஒருனை பிறபவம்களும் வந்த வென்பாவிவப்பினுள்முதததும் கொள்.
“ஆம் மெய் பெற்ற” மென்பதற்கு ஆகாமென்னு முன்றறப்பை
கட்டி, முகிவெய்வென்னு முன்றறப்பைப் கழித்து, உரைப்பது மென்ற
உ-ம் தவ, குறிஞ்சிக்கலியுள் “காமர் கலம்புனல் கலந்தெம்மோ டாகி
டகமவக்கண் புதைத்தஞ்சித் தனர்த்ததனோ டொழுக்கா, வீனாக நம்
கைந்தாம் தவகற்பாப் தருவினாற், பூனாக முற்த்ததினப் போததா வ
வகவம், வகுமுந் புணர்க்கா வென்பதனோ டொள்குழி, வகுமதை தனி
உமர்தவ வறப்பிவா 'பெருமையினே' இது தவ; இதனும் இடை

தூதராக வரிபாடக் காண்டும் எனத் தேவையா விரிந்தது. குனிப் பாட்டி
தூப போக்கின்பின்னவத்தகனூற் போக்குப்போ னுந்நீரா விரிதம்பாட்டிம்
மருந் தொபான்மைவென்றுகொள்க, உம், “கந்தாங்கே விண்ணுநீரே
தேவமும் நீதே, பார்த்த கண்கவிற்பனைத்தோனாம் பண்பு” (சுய.க.ச)
னாவரும். இங்ஙனம் வைபபவே வருகின்ற ஐத்திரிசுமீக்கதாம் ஆறுமைய
பெருததாம் இப்பாட்டிம்கணத்தி, மேலாவாயின. இதுனை வீற்றுகண்
வத்ததனானே மேற்குதுங் கொக்கமுக தசவும் போக்குரின்றி விப்
பட்டிரிடைத்தம் வருமென்பதாம் இங்குநிதாக்கத்தாற் கொள்க. மெய்
ன்றதனூன் அகிருஞ்சீர்தன் மூதப்பினும் இதலிலினும் வருமென்று
காள்க. இவர்கைகிவதயாமற் குேன்றமெனவே கட்டளையும் கட்டளா
யல்லதுமென்ற வெண்பாலிலுக்கணநீரான்ருகு சிவதயாமைவருமென்ற
நாம். வெளிப்படவென்றதனூற் திரைவிரிவருததாம் கொள்க, காவும்
போக்குமென்ற உம்மைமகம் பண் ணுமமைமகம். ஒழிந்த மூன்றும் இதத்தது
தீயிய எச்சவுமமை. கருவெண்பாட்டித் தனிநிலவின்னி விரிவதப்பாயும்
மருமென்றவின், “காந்தவிரி வாயிரியோ காந்தவிரி மென்றும், பிறர் கோயுக்
த்கொய்போற் போன்றி வதனறிதல், காந்தவர்க் கெல்லாங் கடனானு
விலிருத்த, காந்தீ குமக்கொள் தரிவதப்பென் மான்ற, துனிலிடை மின்
தூபபோற் குேன்றி கொருத்தி, கொளிரியோ இருவெண்ணைக் காட்டி வரிபா

மேல் பாய்ந்துகொண்டிருந்தது. “அவனுக்கான், உன் கிதனைத் தறிப்புகா
ண்டியங்கும், வாணார் ஈதியை வரைகோரி ஈங்கவரைத், தேனி னிருவென
வேனி விலைத்திறுக்குற, ராணா ன் பான்” இதுவும் முதற்கணின்
தது உண். “சிறகுடிவீசே, வள்ளி நீழ்விடா வரைபிலைத் தேன்குடா,
கொல்லு குளங்காங்கி வீறு மலைவாண, கல்ல புரித்தொழுக லான்” இது
ஊர் முதலாகிய வடி. “காத்தல் கமகமழல் ஈங்கவாற கிருத்திலம்பின்,
காங்கை மென்றோடு குதவர் மடககளிர், தாம்பிழையார் கேள்வற் குழு
தேழலாற் தம்பையருந், தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல்” இவை
முதல் கொக்கர்மொன்ப்புகள். “வனவாங்கு” தனிக்கொல் “அறத்தொடு
இன்றினைக் கண்ணி திறப்பா, வெண்ணைப் பூத்தொடுத்த ட் பாய்” இது.
வண்ணக் கரிதகமாகி விலைவந்தது. “அவரும், தெரிகளை கோக்கி
கொக்கித் கண்ணே, கொருபர் மெல்லா முகுத் தெழுத்தாறி, கிருவர்
பூத்தொடு கிரிப்பா லென்று, தெருகந்து சாய்த்தார் தலை; தெரியுமாய்
புரின் கோளும் புணை, வரையுறை தெய்வ மூவப்ப வவந்து, குரவை தழீஇ
யா மடக் குரவையுட், கொண்டு சிவாபாய் கண்ண” இவைவிரண்டுக
ளாகத்தம். “நல்லாய்” தனிக்கொல். “கண்ணு டையரு மெல்லா கமர்
லிவ், தக்காண்டா தாமருவா மென்றோற் தனக்கொல்” இது பேசொன்.
‘புனவேகை தாதுக்கும் பொன்னை முன்றி, னைவிற் புணர்கு

சென், செஞ்சாறு கொண்டா எதற்கொண்டுத் துஞ்சே, ணணிபலல் கவி
காப் பூவோ டெருக்கின், பிணையலல் கண்ணி பிணைது மணிபார்ப்ப, வேங்
கிரும் பெண்ணை மடலூர்த்தே செவ்வனோய், தாங்குத நேற்றா விடெம்பைக்
குயிர்ப்பாக, கீவ்விறை மாதர் திறத்தொன்று நீங்காது, பாடுவென் பாய்மா
ரிதுத்து; யாமத்து மெல்லையு மெவ்வத் திசையலைப்ப, மாமேவி சின்று
மடல்புணையா நீந்துவேன், நேமொழி மாத ருறு அ துநீஇய, காமக் கடலைப்
பட்டு; உய்யா வருகோய்க் குயவாகு மைய, ஓநீஇயா வீத்தலிம் மா; காணு
கொன்னக் கலங்கித் தலைவக்தே, னுனெழின் முற்றி யுடைந்துள் எழித்தரு,
மாணிநை மாதரா னேனொண்க் காமன, தானையான் வந்த படை; காமக்
கலம்பகையிற் றேன்றிநோர்க் கேம, மெழிநுத வீத்தலிம் மா; அகையெரி
யானுதென் னுருவி கொஞ்சம், வகையினு னுள்ளஞ் சுமதருமன்றே,
முனையே ரிலங்கெயிற் தின்னகை மாதர், தகையாத் தலைக்கொண்ட கோய்
அழன்மன்ற காம வருகோய் பிழன்மன்ற, கேரிநை வீத்தலிம் மா; ஆங்கதை,
அறித்தளி சாலிற் கூன்றலிற் தான்றல, மொரீஇத் துறக்கத்தின் வழிஇ
யான்தோ, குள்ளிடப் பட்ட வாகனைப் பெயர்த்தவ, குயர்கில யுலக முநீஇ
யாங்கென், றுயர்கில தீர்த்த னுத்தலைக் கடனே” (கவி. ௧௩. ௨) இது தர
வும் போக்கும் பாட்டிடைநிடைத்த கவிவென்பாட் டாகிரியக்கரிதகத்
காணவந்தது. இவ்வாறே வென்றோர்க்கரிதகத்தான்வருவனவுங் கொங்க.

கடக்குமா மன்றோ, கனலிற் புணர்க்கி கடர்க்கு மாங்கே, கனலிற் புணர்க்கி
கடிதுமா. மன்றோ; விண்டோங்கன் னுடனு நீயும் வதுவையுட், பண்டறியா
தீர்போற் படர்க்கிற் மற்கொலோ, பண்டறியா தீர்போற் படர்க்கிற் பழக
கேண்மை, கண்டறியா தேன்போற் காக்கித்பென் மற்கொலோ;” இவை
வீரன்குத் தாழிசை. “மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காலுமற், கையாத்
புதைபெறுவங் கண்ணுல் கண்ணே;” இது பேசெண் “என்னமன்,
கின்கண்ணற் காண்பென்மன் யான், கெய்த விதமுன்க ணின்கணு தென்
கண்மன்;” இதுவுக் கொக்ககம். “எனவாங்கு” தனிர்கொல். “கேறியறி
கெறிருறி புரிதிரி பறியா வறிவனை முத்துநீஇத், தகையிரு தொகையகை
யறியுஞ் கான்றல ரினமாக, வேய்புனா மென்றோட் பசிலையு மம்பலு, மாயப்
புணர்க்கியு மெல்லா முடலீங்கக், சேயுயர் வெற்பணும் வத்தான், புவெழி
னுன்கணும் பொலிகமா விரியே.” (கவி. ௧௩. ௩) இது சுரிதகம். இதனும்,
முதலையு றுநீர்முடுகியல். இரண்டாவ தைஞ்சீர்முடுகியல். இது, இவ்வாறு
வருவன கொக்ககக்கலிப்பாவெனப்படும். ஒத்தாழிசைக்குத் தாழிசைபா
வியவுறுப்பு ரிக்குவந்தாத்போற் கொக்ககக்கலிக்கும் வெண்பாவாய்
வறுப்பு ரிக்குவருமெனக்கொள்க. இனி வீண்டோதப்படட் வறுப்புக்கன்
குறைத்தும், மயங்கியுய், ரிக்கும் வருபவை கவித்தொகையுட் கண்
கொங்க. ௭-து. உகையாகிரியருரை.

ண்டவி செல்லாக் கதுமென வந்தாங்கே, பண்டறியா திர்போல போக்
 குவீர் கொண்டது, மாவென் துணர்மின் மடலென்று மந்திரவை, பூவல்ல
 பூனை யுழிநுளுயொ டியாத் த, புனவரை விட்ட மயங்குதார்ப் பீவி, பிடி
 புமை தூலெனடு பெய்ம்மணி கட்டி, யாட்பொன் னவிகேய்க்கு மாவிகங்
 ண்ணரி, கெடியோன் மகனாக துகத்தாக் கணைய, வடிய வடித்த வனப்
 பினென் னெஞ்சு, மிடிய விடைக்கொள்ளுஞ் சாய லொருத்தி, கடியுறை
 ஈட்டிய செல்வேன் மடியன்ரி, னன்னே நெருவனென் யான்; என்னு
 ளும், பாடெனிற் பாடவும் வல்லென் னிறிதாங்கே, யாடெனரி லாடலு மாந்
 தகேன் பாடுகோ, வென்னு ன்மும்பை தணிக்கு மருத்தாக, ண்ணுத வீத்த
 லிம் மா; திங்க னசவுறித் தீர்க்கல்லா ஈயினுத், தங்காதல் காட்டிவந் காண்
 தவ ரின்காய, லொண்டொடி போய்கோக்கிற் பட்டவென் னெஞ்சுகோய்,
 ண்மங்கண் ணோடாதிவ் ளுர்; தாவகாச் சினத்தொடு காட்டி. யுயிர்செருக்
 கும், பாய்பு மாவப்படி லுய்யுளாக பூகசன், வணர்ந்தொளி னயம்பாலான்
 செய்தலிற் கார, முணர்ந்து முணாதிவ் ளுர்; வெஞ்சுழிப் பட்ட மகற்குக்
 கணாசுன்னு, சஞ்சவென்னு ளு யுயிர்ப்புண்டா யின்சீர், செறித்தோ முறுவ
 லான் செய்தலிற் கார, மறித்து மறியாதிவ் ளுர்; ஆக்க, ண்மங்கண்மும்பை
 பறியினே லுக்கட், டெருளுத கோகலத் தொயுகா லின்னு, மருளுத
 மேயொடு மயம் சகல, விருளுதக் கூதலா சென்றோ, மருளுதக் செயினு
 மக் கதனுமா சதுவே" (கலி. 440.) இது 'பாடெனரி' லென்றும், 'ஆடெனரி'
 லென்றும் எதுகையினைத் துணவடி 'என்னு' என் வேறுபடுத்திகோ
 மிக்கடி வைத்தொடுக்கிற்று. இதனுள் 'ஆக' எனத் தனிச்சொல் வந்தது,
 "காராபப் பெய்த" (கலி. 406.) என்னு மூலம்பாட்டு "இவடான்,
 திருத்தாக் கமட்டின னேனைத் தோன்வீதி, வரிக்கத் வட்டி தழீஇ வரித்
 குளமு, யாடந் தணகயன் கழுத்திலும் வாலிதி, னுண்ணிதாத் தோன்று
 தகப்பு" என்ன ஐஞ்சொடுக்கியும் "இவடான், வகுத்தகோய் செய்திறப்பி
 னல்லான் மருத்தல்லன், ஊர்க்கு மணங்காதல் சான்றனென் னுர்ப்பெண்
 டர், மாங்காய் கதுக்கடி கூட்டிவேம் உக்கு, மெழுஞ் சிவையொடு போ
 வென்று தத்தல், கொழுங்கைப் போகாமற் காத்த முழுநாளும், வாலி
 மடைப்ப வரும்" என ஐஞ்சொடுக்கிய கரிதகத்தாலும் வந்தது. "அரிதி
 னித்தோன்றிய வாக்கை புரிபதாம். வேட்டவை செய்தாங்கே காட்டிமற்
 ருக்கே, யறம்பொரு ளின்பமென் நம்முன்றி நென்றன், திறஞ்சொர்
 செய்யச் தொழில்க னைத்தன், தணிசிலப் பெண்ணை மடலுர்த்தொருத்தி,
 பணிசைம் பாடி வதற்கு; ஓசொருகா லுள்வழியா ளாகி சிதைமதி, கீரு ணிழந்

போத் கொளற்கரியன் போரு, னடண்மாமே னாற்றுவே னெண்ணை மடண்
 மாமேன், மண்நம் படர்வித் தவன்; வாழி சான்றீர், பொய்தி ருலக
 மெடுத்த கொடியிசை, மையறு மண்டலம் வேட்டனன் மையம், புதுநூக்கு
 முன்னத்தே னெண்ணை வியுக்கு, மின்னா விமேம்பசெய் தான்; அம்ம
 சான்றீர்; காத்தாகே யின்னாநோய் செய்யுமத் திடுதோ, பாத்த கண்கெற்
 பனைத்தோனான் பண்பு; இடியுரிழ் வானத் திவிருள் போரூய், கொடி
 மின்னாற் கொள்வெனென் தன்னன் வடிவாவின், வல்லாரமுத் கொல்லுலவே
 னெண்ணைப் பிதர்முன்னர், கல்லாமை காட்டி வவன்; வாழி சான்றீர்;
 என்னாகே, வருத்தமா ளுந்தா மறுமின்கட் பாடத், திருத்திழைத் கொத்த
 மெவிசேட் டாக்கே, பொருத்தாதார் போர்வல் வருதிந் கருத்தினை, போலத்
 கொடுத்தார் தமர்” (கலி. ௧௪௧.) இதனுள் “வாழி சான்றீர்,” “அம்ம
 சான்றீர்” என ஈற்றுக்கண்வந்திர்களை முதலடிக்கட் பொருள்முடியு
 மாறுகட்டி ஐஞ்சொடுக்கியால் கவிக்க அறுசொ னவ்வாறுவந்ததாம். இதற்கும்
 அறுசொடுக்கியும் எனக் கூட்டிப் பொருளுடைக்க. என்னுக்கு, தனிச்சொல்,
 “புரிவுண்ட” (கலி. ௧௪௨.) என்னும் செய்தற்கலியுள் “புரிவுண்டபுணர்க்கி
 யுள்” எனக் கவித்தனாயுங்கூற “புல்லாரா மாத்தினை, வருகுவித்
 தொருவரை யகற்றலித் தெரிவார்கண்” எனவும் “இளைத்து கொத்தமுதன
 ளுரினைத்து கீழிவீர்த் தனன்” எனவும் இயற்சீர்கிணையவன்றியும் பாவேறு
 பட்டு “எல்லையு மிசவுக் கழித்தனவென் தெண்ணி யெல்லிசா, கல்விய கேவ
 வரிவண்மன்ற மெல்ல” என ஐஞ்சொடிவந்த வெண்ணைக் கரிதகமும் பெற்ற
 கலிவெண்பாட்டு. முதற்குரிய சொற்சொடியே ஈண் டைஞ்செரும் அறுசொறு
 படுக்கின என்னுணர்க. இதற்கு இணைச்சீர்களை வித்தோதவே கவிக்கு
 னேர்ந்த சொற்சொடி ஒத்தாழிசைக்கும் இதன்முற்குரிய கலிவெண்பாட்டிற்
 கும் வாராவென்னுணர்க. இதற்கினையுரிய முடுகியலும் அவ்விசையுற்றும்
 வாராவை கொண்க. இடத்திற்கு வரையாது அம்போதாக்கத்திற் கோதிய
 வரையாதையே வேறின்றென வுணர்க. இனிப் பலவுறுப்பின்றி யவ்வாறு
 ஒருபாட்டே வரின் அதனை வெண்வலிவெண்பாரு முனர். துற்றைப்பறு
 கலியுள் அவ்வாறுவருவன இன்மையின் அது சான்றோர் செய்யுளொடு
 மாறுகொள்ளுமான மறுக்க. தாமற்படாமைவின் இடைநிலைப்பாட்டென்
 னுதேயுந் துன்னுஞ் செப்பலும் என்னு மிருவகைக்கொச்சகமும் ஒருங்கு
 வாராவைவின் கொச்சகமென்னும் பேர் கொட்டாறும் பாட்டென்னார், அதனை
 வெண்பாவியலான் வெளிப்படவருமெனவே வெண்ணைக்கொச்சகமென்ப
 பதும். ஈ-று.

இதி. பரமேஸ்வரன் அவையே கொச்சகக் கச்சினு

தானில் புலவர் தயவனநறைந் தனதே.*

(தி-ள்)

இது கிழத்தமுறையே கச்சினுக்கொக்கக்கல்லி கூறுகின்றது. மேற்
புலவிகள் நினைவுகையான் கொக்கக்கல்லியாமென்று தவறிக் த கச்சினு
புதித்தணித்தனர் எனும்.

அதை-தணித்தல் “அதைக்கரும்பு” (பொரு. ௧௧௬) போல, பரமேஸ்வரன்
யென்றது மேல் லொருபேரெனக்கூறிய கொச்சகப்பரமேஸ்வரன் கொச்சித்த,
ததவும் கொச்சகித்த, தணித்தன கொச்சதனல் அநிகாத்தாத்
தீட்டிக்கூறிய “தாவின்குவித் தாழினை பெற்றும்” (செய், ௧௧௬) என்ற
தொன்றையே தணித்த மாற்றியொழிந்தன பரமேஸ்வரனையான் இங்
கச்சினுக்கொச்சகமும் வருமென்றுணர்க. எனவே பரமேஸ்வரனென்போல
வெளிப்பட்டு அகச்சினுக்கொச்சகம் வராவென்றோகம். வகையென்றதனும்
ததிகாத்தானின்ற கச்சினுப்பரமேஸ்வரன் பரமேஸ்வரன் கொச்சகப்பெயர். அது
கொச்சகமால் முன்னிற் குத்திகத்தீட்டிய கச்சினுக்கொச்சகம் கொச்சகப்
பெயர். “ஒருபொருளுதவிய” (செய், ௧௧௭) என்னுஞ் குத்திகத்தீட்டிய
கொச்சகமாதென்றனர்க. எனவே ஒருபொருளுதவிய வெளிப்படத்
தோன்றும் கச்சிப்பாட்டினுதப்பொத்தித் தாவிப் போக்கும் பாட்டும் இகூட
நினைத்தும் பாட்டில் கொச்சகமாயும் அநுபந்திக்கும் துறிகுறிகி
வருதனமெல்லாம் கொச்சகப்பெயர். இவ்வாறுத்தான் வெண்பாவில்
நினைத்தது ஒன்றும் பொருளும் வேருகலத் கொச்சகமென்றார். தாவினை
வராவது யாப்பின் வேறுபட்டு ஒருதாவே வந்தாத் கொச்சகமென்றதும்
கச்சினுத்தழித் கச்சிதகம்பெறதனும் வேருகலத் கொச்சகமென்றார். தா
வினைத்த தனிச்சொல்லுஞ் கச்சிதகமுமுடன்பெறதனும் கச்சினாம் யாப்பின்
வேறுபட்டகொச்சகமென்றதும், ஒத்தாழினை லுண்டுகிவிது மவற்றின்
வேறுபாட்டித்த கொச்சகமென்றதும், தேவபாணியாகாதவழித் காமப்
பொருள்பற்றிவராத அநம் பொருளின்பம் வீடென்னு வங்கும்பற்றிப்
பெய்குஞ் வேறுபடவந்தன கொச்சகமென்றதும், பாவேறுபட்டன கொச்சக
மென்றதும், பிறவும் உணர்வோசை தவறியுலவர், அல்லாதார் துறண்கா
தென்பதறிவித்தற்கு தானில்புலவென்றார். எனவே கொக்கக்கல்லியு
ஒருகாசனவற்றை இனமென்பார்க்கு அவை அங்கப்பாக்கன்கவரின் இங்
ககையே கொச்சகமெனல்வேண்டும் அது பொருத்தாதென்றவாறுவித்து,
உ-ம். “செய்விய நிவிய சொல்லி வவற்குடு, சபய முயல்விய வஞ்ஞான்
தன்கெல்லாம், பொய்யாதல் வான்யாந் கதிசோமந் தைய, வகன்கள்

* உ-து, பரமேஸ்வரன் அவையே. (இதற்கு உரைமாமுனியருளா வேல்
புலவியு.)

கொன்னா வலந்தலைத் தந்து, பகன்முனி வெஞ்சு முன்ன லிந்தேன், மக
னல்லி மன்ற வினிது; செல்வினைச் சென்றகி செய்யும் வினைமுற்றி, யன்பு
மாரியா முன்னத் துறத்தவன், பண்பு மறிதினோ வென்று வருவானை, பென்
றிறம் யா ளும் வினவல் வினவிற், பகலின் வினவருதின் செம்மல் வினவத்,
தவறாருஞ் செய்வினை முற்றும் லாண்டோ, அவலம் பதிதலு முண்டு (கலி.
௧௧) 'இது தாவினைக்கொச்சகம். கொச்சகம் வெண்பாவாயும்வருதலானு
தாழிசையோல் தொடாதுவருதலானும் இவை கொச்சகமாவிற்று. ௭௫
பொருளுதலி யிவ்வாறுவரினும் கொச்சகமென்றுணர்க. "மா மலர் முன்
டச் தில்லையோ டொருங்குடன், காண லணிந்த வுயாமண லெக்கர்மேற்,
சீர்நிகு சிறப்பினேன் மாமுதற் தகைத்த, கீர்மலி காக்கம்போற் பழத்தங்கு
முடத்தாணழப், பூமலர்க் தவைபோலப் புய்னல்குக் துறவைகேன்; ஆற்றா
லென்பதொன் தலத்தவர்க் ருதவுதல், போற்றாத லென்பது புணர்ச்சிதாளைப்
பிரியாமை, பண்பெனப் பவவது பாடநிக் தொழுத, லன்பெனப் பவவது
தன்மினை செருமை, யறிவெனப் பவவது பேதையார் கொள்ளோன்றல்,
செறிவெனப் பவவது கூறியது மருமை, சிதைவெனப் பவவது மறைபிற
ரதியாமை, முறையெனப் பவவது கண்ணோடா துயிர்வெனவல், பொறை
யெனப் பவவது போற்றாமைப்பொறுத்தல்; ஆக்கதை யறித்தளி ராயினென்
ரோழி, நன்னுத லானுண்டு துறத்தல் கொண்ச, தீம்பா லுண்டோர் கொள்
கலம் வனாதலி, ளின்றலை வருத்தியா யொஞ், சென்றனை சனோமோ பூண்க
கின் தோரே" (கலி. ௧௧௨) இது தனிச்சொல்லின்றி யாசிரியக்கரிதகம்
பெற்ற தாவினைக்கொச்சகம். "மின்னொளிராயித லிடைபோலும் பெயலே
போற், பொன்னகைத் தைவமிர் வகைநெறி வயங்கிட்கிப், பொழிவிடை
யிட்ட கமழ்வுறும் பூங்கோதை, யின்னகை யிலக்கெயிற்றுத் தேமொழித்
துவர்க்செவ்வாய், நன்னுதா ளின்னக்கொன்று கூறுவாய் நேரினி, தில்லென
சிறத்தா ளிறுத்தே வந்து, ததலு முகனுக் தொளுங் கண்ணு, மியலுஞ்
சொல்லு லோக்குபு நினைஇ, யையதேய் தன்று யிறையு மன்று, மைநீர்க்
தன்று மதியு மன்று, வேலமன் தன்று மலைபு மன்று, பூவமன் தன்று
களைபு மன்று, மெல்ல வியலு மயிலு மன்று, சொல்லத் தளரும் கிளியு
மன்று; எவ்வாறஞ், அனையன பலபா சாட்டிப் பைபென, விலையர் போலச்
சொற்பத னென்றியென், னெஞ்சு கெயித்த செவ்வி சாணாடப், புலையர்
போலப் புண்க னென்கித், தொழலுக் தொழுதான் ரெடலுக் தொட்டான்,
காழ்வரை கில்லாக் கென்களி நன்னேன், ரெழுமடக் தொழுட மயின் தன்மை,
யேழைத் தன்மையே லில்லை தோழீ" (கலி. ௫௫) இது தனிச்சொல்லும்
ஆசிரியக்கரிதகமும்பெற்ற தாவினை. "வெல்புகழ் மன்னவன் விளங்கிய
வொழுக்கத்தா, னல்லாற்றி னுயிர்காத்து கெக்கைத் தான்செய்த, தொல்
வினைப் பயன்றுய்ப்பத் துறக்கம்வேட் டெழுந்தாற்போற், பல்கதிர் ஞாபித

தலாற்றி மலையே, வானாது கலாநிகாண்ட வலகத்து மற்றவ, வேணையா
 தனிப்பான் போ விலகிருண் மதிசீப்பக், குடைசிறு லாண்டோற்கு மாலிய
 மருவாற்று, மிடைபின்ற காலம்போ விதத்தத்த மருண்மாலு; மாலிகீ,
 தவறத் துறத்தாணா கிணைத்தலிற் கயம்பூத்த, போதுபோற் குவித்தலென்
 னெழினல மென்னுலா, யாய்விதை வண்டார்ப்பக் கிணைப்பூப்போற் தலை
 மிட்ட, காதலர்ப் புணர்ந்தவர் காலிகை கடிக்கல்லாய்; மாலிகீ, னைபெனக்
 கோவலர் தனிக்குறு லிணைகேட்டுப், பையென்ற கெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா
 ராட்வாய், செவ்வழியாற் காய்ப்பன்ன இளவியார் பாசாட்டும், பொய்தீர்ந்த
 புணர்ச்சியுட் புதுகலம் கடிக்கல்லாய்; மாலிகீ, தகைமிக்க தாழ்கிணைப் பதி
 சேர்ந்த புன்னார்ப்பப், பனகமிக்க கெஞ்சத்தேம் புன்மைபா ராட்வாய்,
 தகைமிக்க புணர்ச்சியார் தாழ்கொடி க்தமுல்லு, முகைமுசுத் திறக்கன்ன
 முறமலும் கடிக்கல்லாய்; எனவாய், மாலியு மலகு கோகு தெம்வயி,
 கெஞ்சமு மெஞ்சுமற் நிலை வெஞ்சி, புள்ளா தமைத்தோ ருன்ன, முள்ளி
 பன்ன முன்னு ளுவத்தே”(கலி-௧௧௮) இது “கடைகலின் ரெழுரு மாக்கென்
 னெலி” (செய். ௧௨௫) என்னுமிலக்கணஞ் சிதைய இடைவிடை சொற்
 சீடி பலவருதலின் ஒத்தாழிசையாகாத எண்ணிடைவிட்டுச் சின்னங்
 குன்றிய கொச்சகமாயிற்று. இனி “அகன்னாலம்மயங்கியோரே”
 (கலி. ௧௧௯) “எவ்வடை தொட்டகார்” (நெ. ௨௨) இவையும் இவ்வாதே
 வ்தன. இனி “பாப்பின் வேறுபடவந்த அருமர்ந்த காட்சி” (கலி. ௧௨௦)
 “யெனும்வாய்மையும்” (கலி-௧௨௦) வன்பனவும் ஒக்கும். இனிப் பலவகைப்ப
 பொருட்டொடைய தற் பொரு ளின்பம் வீடென்பன விராய்ப் பொருள்
 வேறுபடவருக் தவகொச்சகம் “ரின்னாள்ளோர்க்கெரித சித்தமணி முதலி
 பனவாம். “கொடியவன் கோட்டவு கீரின்றி சிறம்பெதர்ப் பொடியவழற் புறக்
 தத் பூணப்பூம் பொலங்கோதை, தொடிசெறி யாப்பமை யரிமுன்னகப்
 பணைத்தோனா, யடியுறை யருளாமை பொத்ததோ சின்னகை, காத்தகா
 நிருக்கூந்த கெஞ்சாது கணிபற்றிப், பொலம்புனை மகாவாய் துக்கிய கிசுழி
 கை, கலம்பெறச் சுற்றிய குசலனை கொருகாழ், விரைமுறைச் சுற்றி மேகக்
 ளு மோத்தன, னரு அ வயிழ்த்தன்னலென்மெல்விசற் போதுகெண்லு,
 செரு அக் செங்கண் புதைய வைத்துப், பரு அக் குருவி னுயிர்த்தலு முயிர்த்
 தனன், ரெய்யி வினமுலை வினியன னைவந்த, தொய்மலக் தடக்கலின்
 வீழ்பிடி யளிக்கு, மையல் யானையின் மருட்டலு மருட்டினன்; அதனாலு,
 துல்லல் கணைத்தனன் ரெழி கன்னக, தருக்கடி கீவாமை உறி னன்னென,
 கின்னெடு குருவ ரெழி கயம்புசித், தின்னது செய்தா வியனென, மன்னு
 வலகத்து மன்னுவ துபுணைமே” (கலி-௧௨௧) “அதனாலு” எனத் தனிச்சொற்
 பெற்று அடக்கியவிலக்காதகத்தோடு அடிசியித்தோடிற்று. “பாள்

மருண் மருப்பி னூல்புணை பாவடி, வீர்குறும் கமழ்சடாத் தினம்பிறி
 பொருத்த, லாறுகடி கொள்ளும் வேறுபுலம் படர்க்து, பொருள்வயிற்
 பிரிதல் வேண்டுமென்னு, மருனில் சொல்லு நீகொல் வினையே, கன்னர்
 உறுதது னயந்தனை நீயி, கின்னிற் பிரிவென னஞ்சலோம் பென்னு, கன்னர்
 மொழியு நீமொழிக் தனையே, அவற்றுள், யாவோ யாவன மூதன் மடனே,
 கிழவ ரின்னோ சொன்னுத பொருடான, பழவினை மருங்கிற் பெயர்பு பெயர்
 புறையு, மன்ன பொருள்வயிற் பிரிவோய் கின்னின், நினைம்புலனு
 வாழாண் மடவோ, ஈமைக்கலின் கொண்ட தோளினை மறந்தே” (கவி.
 ௨௧) “அவற்றுள்” யன ஐஞ்சேடிவந்த தனிச்சொல்லும் துடங்கியறுப்பின்
 கரிதகம்பெற்று அடிநிலிந்தோடிற்று; “அகன்னூலம் விளக்கும்” (கவி.
 ௧௧௬) தொக்கவொருபோகோடு ஒப்பாமாறு. “மன்று பார்த்து, கின்று
 தாயைந், கன்று பார்த்து, யின்றும் வாரார்” இஃது இருசீர் காண்கடித்தவ
 கொச்சகம். “தஞ்சொல் வாய்மை தேற்றி, யஞ்ச வேயம்பென் தகனந
 வஞ்சர் வாரா ராயி, வெஞ்ச சிவ்வ தேகான்” இது முச்சீர் காண்கடித்தவ
 கொச்சகம். “நீகலத் துற்றத் துயிலா வெடுக்கஞ்சுல், வாரல எயி வவறே
 வயித்தமைத்தா, வாரார் வாவகா ஈன்றில்கா ஈன்னக்கா, னூவல
 துற்றவா னுள்ள முருவேனோ” இது ௪-தரோவள்கடித்தவகொச்சகம்
 “கன்னி ஞாழற் மழ்ப்பூ காணல் காண்கண்ட, பெண்ணு மெடினை
 யின்னோ சிவ்வை போலுமான, மன்னல் கார்கு மன்னேற் கூற்றம் வாவஞ்சி,
 யன்ன தொன்று படைத்த உயி னெவன்செய்கோ” இஃது நைஞ்சீர்களின்
 கடியான்வந்தது. இவரி “தானலில்புலவ” உவந்ததனால் இதனைக் கோவை
 உாக்கி பெழுத்தெண்ணி யனவியற்படுத்திச் செய்வனவுத தாவுகொச்சகம்,
 அவற்றுள் பேசெழுத்துவருவனவல் கொச்சகமாம். ௨-ம், “திருவள்ளு தாமரை
 ஞாவளர் ஞாவிந் தீசுத்திலைக், குரு . . . ன்ந்தே” (திருச்சிந்த. ௧)
 “போதோ விசும்போ. . . பதியே” (ஹே ௨) இவை பதினேழும் பதினாறு
 மாய்வந்த தாவுகொச்சகம். “சூயிலைச் சிலம்படிக்க கொம்பினை . . . பனிக்
 கதையே” (ஹே ௨௪) “காணனி கற்பகன கதறவர் கற்றுனை பாணசொக்கல்,
 சிணை . . . முதியமே” (ஹே ௪௦௦) இவை யோரோவெழுத்துமிக்க தாவு
 கொச்சகம். “காண்பா னவாவினாற் காதலன் காதலியின் னடவா கிற்ப,
 நாண்பால ஞாகுதலா னன்னுதனை சேவன்மூன் னடவா கிற்ப, வான்
 பான்மை குன்று வயிவவே லவன்நனக்கு மஞ்சொ ள்ட்கும், பான்பால்
 வரிவண்டு பாடு மருஞ்சாரும் பதுபோன் தன்ந்தே” இஃது அறுசீர்காண்கடித்
 தாவுகொச்சகம். பிறவு மன்ன. “இலங்கொளி வெண்மருப்பி னிட்டளை
 னுக்கவொ மேத்தல் யானை, கலக்கரு செய்திக் கதூஉக் கவனங் கடைவாய்
 கோசக், சிலம்பொழி குன்றென சின்றது செய்வ தெவன் கொ லன்னாய்”
 இஃது அறுசீர்மூன்றடிக்கொச்சகம். “தன்னை துதைவன் குர்மேற்

பாண, யண்ண வண்டு யாறா தந்தே, உண்ண வண்டு யாறா தாவீர், மண்ணு கில்லாதே காண்” இது மண்கடிகாசிரியர்கள் இதுதி முகாரான் கூறிய பாப்பு வேறுபட்டது. “கண்ணகொன் புறாவுண்கு முன்னினின்று நனோப் புதறையக் கிடாகக், கணகுகொன்வண் டார்த்துலாவு கன்னி கறு குழலி கையி னுன்றி, மண்ககமழ் பூலாணன் மன்னிமற் றுண்டோ, கணங் குறையு மென்ப தறிவே னறிவேனே லையேன் மன்னோ” (சிலப்-காண்ட) இது சாற்றவலகுறைத்தது. இதனைப் பரமகக்கத்துக்கும் ஏற்றுகிறதின் கண்டிக்காட்டிற்று “அறியாமோ” (செவ்-கா) என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறித்தொழுவென்பது. இது ஒருபொருள்கேள் மூன்றங்கிவருதலுங் கொள்க. “கோடல்விண்டு கோபலுந்த கொல்லுவாய், மாடுமன்ற கொன் றறையறி மெனவலபூத்த பாடுகொன், மாடுமஞ்ஞை கண்ணகய லாபவலு நோன் மகதா, பாடல்-மகந்தர் தேரும்வந்து நோந்துமே” இது கவிசாடி த்க்கது. “இரங்கு குலின்முழுவா வின்னிசையாழ் தேனா, வாய்க் மணி முழிலா வாடும்போது மிளவேணி, லாகக மணிபொழிலா வாடுமாயின், மகுகொன் மண்கதகன்றார் கொஞ்சமென் செய்த திளவேனில்” “வண் டன் பூகதார் வளவகொன்றைத் தாண்டே” “முத்தரும்பிப் பாய் பாண் மலர்த்து முருகுவிர்க்குந், தொத்தருடிகொன் துதைபேர், துதைவக் தெமது தொன்னலும காணு, கிணதவிரையும யவனவி கதையற்றா னுஞ் சேர்ப்பன்” இவை அடியும் தகையுஞ் சிறு நிலைமடக்கிச் சிலவறு குறைந் தன. இவை வகையுஞ் சீரும் அடிமடக்கியுள்வரும். “புண்ணி கீழ்வின்றார் யார் கொ, லண்ண காணின் வாழாநே தோழி” “மல்ல ளா விவ்வி லன்றார், பல் ழுந் கோதை யில்” இவை நாடியா யீற்றடி குறைபாதுக் குறைதகதும்வந்தன, “கொய்தினை காத்தம் குளவி கடுக்கத்தெய், பொய்தற்” “நெருடி வரவீ கலவ கலம்பேண்டின்” இது நாடியா யீற்றடிவிக்கது. இதுவும் ஒருபொருள் மின் மூன்றங்குதலுங் கொள்க இன்னும் முக்கூறிய கொள்ககொரு பாகின்பகுதியால் வேறுபட்டுவருவன வந்துநிற்காண்ட. “வடிவுடை கெடு முறுவானவர்க்கும் வெலந்தகரிய, கடிபடுதும்மைபந்தர்க் காவலர்க்கு காவல ளுந், கொடிபடு வகைமலர்பிற் கோழியார் கோமானே; துணைகூறாதோ சிவண்மெலிவத் தொன்னலக் தொடர்ப்புண்டாய், கினை மலர்த் தாகுளுமே விதுவிதற்கொள் மாடுறென்று, துணை மலர்த் தடக்கண்ணர் துணைவாகத் கரு துனோ; அதுஞ், செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிநத், தெவ்வா குக்கொளி தென் சிய வாதே” இது தனிச்சொல்லுஞ் கரிதகரும்பெற்றுப் பொருள்வேற ட்ட தாவினை. இனித் கவிஞர் உறுப்பொத்துப் பாடுதெபடுவன குறைய. “ஒன்று, இரப்பான்மேல் கொண்டு கொண்டு மூலகம், புரப் பன் போகுவதோர் மதவையு முடைவன், வல்லி வடிபுட டொன்றிற் மன்போ, னுக்கொள்கட் டென்ற படக்கது மூலகம், இவ்வே பகச

ஊனகயிற் றவரிக்க, வல்லான் போல்வதோர் வண்மைவு முண்டாய், அன்னு
 னெருவன் தன் னுண்டாக விட்டெனனைத், கொல்லுஞ்சொற் கேட்டி கடநி
 ழாய்ப் பன்மாணும்; கின்னின்றி யகையலேன் யானென்னு மவனாயி, என்னுன்
 சொ ணம்புண்டல் யார்க்குமிய் கரிதாய், என்னுற்ற பிறர்க்குமாய் குள்
 கொல்லோ சுறுதுதால்; அநியாய் வகுத்துவல் யானென்னு மவனாயித்,
 மயியசே றுணிவிற்றல் பெண்டிர்க்கு மரிதாய், னனியசோ வெம்போல
 வீங்கிவன் வலைப்பட்டார்; வாழலென் யானென்னு கீகீப்பி னவனாயி,
 னேனதுய சொண்ப்பலர் கூறுஞ்சொற்பழியாயித், குழங்கா னினைப்பதொன்
 தறிலென் வகுத்துவல், குழங்கா னுறுததா னம்முளே குழ்ருவம்; அவனு
 ணடப்பெயர்த் தமைக்குமாய் கொல்லாது, பேணின் சொண்ப்பிதல் பெண்
 மையு மன்றவன், வெனவி முயங்கு மாத்திறா வாவெனத், கூறுவேன்
 போலக் காட்டி, மற்றவன் மேவழி மேவாய் கொடுக்கே” (கலி-௯௭) இது
 ஒன்றெனவும் அவனெனவுஞ் சொற்குக் தனிச்சொல்லுமவந்த இடை
 கிடைப்பாட்டினுள் ஒன்றோடியிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றுவருதலின்
 ஒத்தாழிதகயாகாது கொச்சகமாய்க் கலிவெண்பாட்டின் வேராயிற்று.
 “வேனி றுழந்த வறிதுயக மோக்கரிது, வானீர்கு னவப்பின் வழகாத்தேர்
 கீர்க்வாய், காணக் கடத்தி சொனக் கேட்பின் யானென், தகாவுகோ வைய
 ிறிது; கீயே, செய்வினை மருகித் செலவயர்க் தியாழகின், கைபுனை வல்
 வின் ஞாணுளர் தியே, இவட்டே, செய்வுறு மண்டில மையாப் பறபோன்,
 கம்பில் வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே; கீயே, வினைமாண் காழகம் வீக்கக் கட்
 டிப், புனைமாண் மரீஇய வம்பு தெரிதியே; இவட்டே, கனைமா னீலன் காசெ
 திர் பவைபோ, னினைகோக் குண்க னீர்சில் லாவே; கீயே, புலம்பிய னுள்ள
 மொடு பெருஞ்விதிச் செலீஇய, வலம்பி திசிரி வாய்க் வுதியே; இவட்டே,
 யலங்கிதழ்க் கோடல் வீவுரு பவைபோ, லிலங்கே செல்வனை விதைபூ ரும்மே;
 எனகின், சென்னவை யாவத்த மினைவவை கீகீப்பித், தன்னலம் கடை
 கொள்ளப் பீறிதலின் மற்றிவ, னின்னுயிர் தருதது மாற்றுமோ, முன்னிய
 தேனத்து முயன்று செய்ப்பொருளே” (கலி-௯) இது கலிவெண்பாவிற்கோதிய
 வுதப்புப்பெற்றதேனாத்தவ்வு வெண்பாவாய் ஒழிந்தன வெண்பாவன்னமயிற்
 கொச்சகமாயிற்று. “காமர் கலிம்புனல் கலந்தெம்மோ டாகிவா, டாமரைக்
 கண் புதைத்தஞ்சித் தனர்த்ததனோ டொழுகலா, னீனாக சுறுத்தண்டார்
 தயக்கப்பாய்க் தருளினான், பூனாக முறத்தழிஇப் போதத்தா னகலகலம்,
 வருமுலை புணர்த்தன வெண்பதனா லென்றோழி, வகுமறு தார்க்வேண்டித்
 தருகிற்றும் பெருமையனே; அவனுத்தான், வன விதனத் தகிழ்புக வுண்
 டியங்கும், வானூர்மதியம் வரைகேசி னவ்வரைத், தேனி னிரகுலென வேனி
 யிறைத்திருக்குத், காணகாடன் மகன்; சிறகுடியீசே சிறகுடியீசே, வன்னி
 கீழ்விதா கரைமிசைத் தேன்றொடா, கொல்லை குள்காக்கி கினு மலைவாழ்,

‘வல புரித்தொழுந லான்; காத்தன் கடிசமழுந் கண்வாய் கிருஞ்சிலம்பின்,
 ழாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர், தாம்பிழையார் கேள்வர்த்
 தோழதெழுவார் தன்னையருந், தாம்பிழையார் தாத்தொடுத்த கோல்; ஏன
 மாகு, அறத்தொடு கின்றேனைக் கண்டு திறப்படி, வெண்ணையர்க் குய்த்
 றகாத்தான் யாய்; அவரும், தெரிகளை கோக்கிற் சிலைகோக்கிற் கண்ணே,
 தோருபக லெல்லா முகுத்தெழுந் தாறி, விருவர்கட் குற்றமு மில்லையா
 லென்று, தெருமத்து சாய்த்தார் தலை; கிரைவிழாய் கீழ்கின் கேளும் புண்ட,
 றகாவுறை தெய்வ முவப்ப வுவத்து, குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்,
 றகாண்டு சிலைபாடிக் காண்; லெல்லாய், கண்ணு டுவைரு மெல்லு உமர்மலைத்,
 ற்காண்டார்க் தாங்குவா சென்றோற் தனர்கொல்; புனவேங்கைத் தாதுறைக்
 தும் பொன்னனற முன்றி, னனவிற் புணர்ச்சி கடக்குமா மன்றோ; னனவிற்
 னார்க்கி கடக்கறு மார்கே, னனவிற் புணர்ச்சி கடிதுமா மன்றோ; விண்
 டாய்கண் னுடனு கீழும் வதுவையுட், பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்திந் மத்
 றகாலோ, பண்டறியா தீர்போற் படர்ந்தீர் பழக்கேண்மை, கண்டறியா தேன்
 பார் காக்கிற் பென் மற்கொலோ; மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணு
 ற், கையார் புதைபெறுடல் கண்ணுந் கண்ணோ; என்னைமன், நினைகண்
 னற் காண்பென்மன் யான்; செத்த நிதழுண்ணன், னின் கண்ணு கென்கண்
 ன்; எனவாங்கு, தெரியசி செந்நிலி புரிநிலி பறியா வறிவலை முத்துநீ இந்,
 கையிரு தொகையகை....., ..வினியே’ (கலி-௨௧) இதுதான் “எனவெத
 றத்து” என்பது முதல்படி கொச்சகங்கள் வெண்பாவாய்ப் ‘புனவேங்கை’
 உதலியன துன்னலோசை விராய்த் தலையொன்றிய கொச்சகமாய் ஒழிந்த
 றவு மயக்கிற் கசிதகமும் முடுகிவருதலின் இது கொச்சகமாயிற்று. “கொடு
 டு னுஞ்சிலான்” (கலி-௨௧) என்னும் பாட்டுட் “பாதுய்ப் பாதுய்ப் பகக்
 ன்று துதல், சாதுய்க் சாதுய் கெழித்தன தோன்” என முட்டடிவின்றிக்
 துறவுசீர்த்தாயிய சொந்தசீடியருதலின் இதுவுக் கொச்சகமாயிற்று.
 மலிதிரையூர்த்த” (கலி-௧௦௪) என்னும் முல்லைப்பாட்டுக் “இரிபெரு பதிர்
 திர் பிகுதுடன் பலர்க்குக்” “தானெழு துணிபிணி விகைதவிர் கின்றி”
 னவும் முடுகுதலிற் கொச்சகமாயிற்று. இவற்றுட் கலிவெண்பாப்போலக்
 சாந்தசீடியும்வந்தன. பிறவு மன்ன. மேலைக்குத்திரத்துள் இத் கதி
 ராம்பட இடைசிலைப்பாட்டினை வீற்றின்வைத்தமைவிற் தாவும் போக்கு
 ன்றி விடைசிலைப்பாட்டேவருதலுக் கொச்சகமாகம். உ-ம். “காலவை,
 பெபான் விரையு விரைகூற்றொடு, பொடியுழற் புறத்தத் கெய்யுது
 ன்வினரி; உடுத்தவை, கைவினைப் பொலிந்த காகமை பொலங்காழ்மேன்,
 மயில் செத்துகிற் கோவை யவற்றின்மேற், னறியு பூத்துகி லைதுகழ
 லாருகிறை; கையதை, யலவன் கண்பெற வடக்கக் கற்றிய பலவுது கண்
 னுட் சிலகோ ஸவிர்தொடி; பூண்டவை, யெறிநா காணு மெற்றா யுய்வுஞ்,

செறியக் கட்டி யிரிடைத் தாழ்த்த, பெய்யுல ருதாய்ப் புகர்ந்தத் துறியிற்
மையற வினங்கிய வானேற் தயிர்ப்புண்; குருண, இருங்கடண் முத்தம் பக்
மணி பிறவு, மொருக்குடன் கோத்த வருணமே முக்காழ்மேற், கரும்பாற்
கண்ணிக்குக் குழல லாக, வரும்பலித் தீவத் தாலிதத் தானக், கரும்பாற்
துப் படுத்த மணிமருண் மாலு; ஆக, அவ்வும் பிறவு மணிக்குணி யாககிங்,
'செய்வுறு திண்டேர் கொடுஞ்சிறை கைப்பற்றிப், ஸபம்பயத் துக்குகிங்
மெய்வித சிறை, வேதறு முண்டக் கொண் டுத்தி, செம்மானின்ப லுண்
ணிவ; பொல்போர்த்து, பாண்டலு விட்ட பலவல் புலையினத், துண்டலு
விட்டத் துட்கித்தாம் வேண்டலார், கொஞ்சம் பணித்த நெழிலாத்
திரிதரு, தந்தைபா லுண்டி சில; தந்தைவாய், மாயக்கு டேறி மயக்குறேய்
காசிரிகப், பூவெழி லுண்டன் பணிபாப்பக் கண்படச, ஞாயாப்ப லுண்டி சில;
அன்னைமே, லாமெம் மகனைப்பட னாட்டக் கறுமெனத், தாம்வந்தார் தாம்பா
லவரெய் தம்னம், வறுகென்றார் யார்கொறோ லீங்கு; எண்பாலம், பாசாட்
மெய்தோய் குடியுண் கத்தை; என், பாசாட்டைப் பாலோ சிலசெருக்குறித்
தாசா, யுவகைக்கத் தாட்டிம் வரிசைப்பெரும் பாட்டொ டெல்லாம், பரு
தெனாத் தண்டிவெண் ஞாயார் மாட்டைப்பால்" (கவி-௧௫) என இப்பாட்டு
இடைநிலைப்பாட்டோ முழுதும் வந்தது. இஃது உறற்பொருட் டண்மை
யிதிகொச்சகம். இவை மெல்லாம் கவிவெண்பாவதுப் பொத்தப் பாலேத
பட்ட கொச்சகம். "எருததேகொச்சகம்" (சொல் ௧௫௫) என்னுஞ் சூத்
ரத்தே, அம்போதகங்கத்திற்குக் கூறியவனவே மேல்வருகின்ற மூன்றுபா
ட்டு மனவென்றுகூறிப்போத்ததனும் அளவு முணர்க. இனிக் கொச்ச
வொருபொருடன் மாட்டெறிதலின் அதனளவு இதற்கும் அளவாமெனின
ஆகா; வண்ணத்திற்கேரியுயுறுப்பமைய வாராதது கொச்சகமாதலின் அத
கோதியுளவே கொச்சகவொருபொதிரு அளவாயுஞ் சிறிதுவேதபட்டு
வரும். இது அமைனம்வாசாதென்றுகொங்க. இகற்கு இரண்டடிமுத,
பத்தடியளவுமவருவன தாவுகொச்சகமாமா நூதானத்திற் காண்க. (௧௫௫)

கருகி கூற்று மாற்றமு மிடைபிடை மிடைத்தும்

போக்கின் ருத லுறழ்கலிக் கியல்பே.*

(திரு முறையானே உறழ்கலி கூறுகின்றது

இ-ள். ஒருவர் ஒன்றுகூறுதற்கு மதுமாத்தம் மந்தொருவர் கூற்
கென்று பின்னர் அவற்றையடக்குவதோர் கரிதகயின்றிருமுவது உறழ்க
லாம். எ-று.

* எ-று, உறழ்கலிப்பாவாமாறுணர்-ற்று. உறழ்கலிப்பாவித் திலக்கன்.
கூற்றும், மாற்றமும் விசயிவந்து கரிதகயின்றிருமுவது, எ-று. இதனை
கொக்ககலியின் பின்னவத்தமையான, கொச்சகவுறுப்பின் ஒப்பன இது
குறுப்பாகக்கொள்ளப்படும். உ-ம், "யாரிவ னென்கூத்தல் கொள்வா னித
மோ, ஞானம்மோக் கொத்த படிதனுடத் தெம்மோ, வாசலீ வந்தால்"

போகின்றனவே ஒழித்தவுதற்புகளென்றை உரிவென்பாட்டிற்
 டாதிவகாரே வருமென்ப தாகம், பா மவ்வெருகுமென்பதாம், அம்போ
 தாக்கத்தினனவே யனவென்பதாம் மேனின்ற வதிகாத்தகாற் பெற்கும்.
 இயல்பெனவே இயல்பன்றி விகராவகையாற் சில போக்குடையவாதனும்
 அவை தாம் ஆசிரியமேயாகனும் சில தாவும் போக்குமின்றிவருதலுஞ் சிறு
 பான்மைகொள்க போக்குடையன தாயின்றி வாராமைமயற் கொள்க,
 வென்றிக்கொச்சாகம் பலவக்து அவதந்துன் ஒன்றைத் கரிதாமெனின் அதற்
 சூப் போக்பெயற்பொருண்மைமீன்மையான அதனைக்கீழ்ப் போக்பெயற்
 பொருண்மையின்றேனும் ஆசிரியமவந்துழி யப்பாட்டிற் கோர முடிவு
 மட்டிமித்தலின் ஆசிரியமே போக்பெயலாமெனக் கொண்டாம். நாடகச்
 செய்யுட்போல வேறுவேறு துணிபொருளவாயிப பலதொடர்த்த வேறு
 பாடுகோக்கியும் பொருள்வேறுபாடுகோக்கியும் வசலாற்ற முறைமைக் கோக்
 கியும் அதற்குரியதோர் இலக்கணத்தால் உறழ்கலியென வேறேச் செய்யுட்
 ளென்றார். கொச்சகத்தில் அடக்காமையின் “மரபுநிலை திரிதல் செய்யுட்
 கிலை, “மரபு வழிப்பட்ட சொல்லினுள்” (மரபியல் ௧௮) என மரபு உற
 வின். உம் “அரிநீ சலிந்தில மலையி யனிகசம், புரிநெயிற் முல்லை ஈறவோ
 டார்த்த, தெரிமலர்க் கண்ணியு தாரு கபத்தார், பொருளுண்சீதற் கிதை
 த்த ரெருணையி, வின்று கண்டென்றை உணி; துணைமென்றோளாய், செய்
 பாற் சொல்லிக் சிலவுவதிக் கெவ, நிக உத்தா ளென்றைக் கதியா திதிக்கின்மை,
 தெய்வத்தார் கண்ட தெளிக்கு மந்த, து, அறிவலயா னின்று ளிளத்தாக
 ஸ்லார், தெரிதொடி யுற்ற வவெவுக் குறிபொத்தார, கூருகிற் சாடிய மார்
 புல் குணத்தின், குருத் ததர்ப்பட்ட சாத்தமுஞ் சேரி, வரிமத குண்கண்ணு
 ளாசாக் கவயிற், பரிசுழிக் தியாசுளன் மேனிகண் டியாணுஞ், செருவொழிக்
 தேம் சென்றி யிளி; தெர்விதாய், தேற்றய சுவாதனை காண்பாய்கீ நி
 ளின்மை, யாற்றி னிதப்பல் பணிந்து; அன்னதே யாதற்க் காண், வேறுபட்
 டாங்கே கணுங்கி யசப்பயன், மாறுபட்டாகவே மயக்குதி யாதொன்றும்,
 கூறி யுணர்த்தலும் வேண்டாது மந்தகீ, மாணு ரெயினு மறுத்தாங்கே கின்
 வயிற், காணி னெயிடுமென்னெஞ்சாயினென்னுற்றாய், பேணுங்கீ பெட்பச்

தாறு; ஒன்னிழை, என்னிவைய, பூருயிர் பன்னி விருதலை யுன்னொன்று,
 போதொழித் தற்றுப் புலவனீ கூறினென், னூருயிர் கிற்றுகா றியாது.” இது
 தலைமகன் கூறறு. “ஐ, தெளிந்தேம்பாய் காவாதி பெயல்லாமல் செல்லா,
 பெருக்காட்டுக் கொந்திக்குப் பெய்கொடிசு சாரு, வகுத்தனீன் வஞ்ச
 முகைத்து” இது, தலைவி. “மருத்தின்து, மன்னவன் சேறிற் தவறான்போ
 கியத்த, விண்ணை தீதேர் விலேன்” இது, தலைமகன். “மாண்மத
 தன்னாத காவலிக் கிப்போ, புறஞ்சையத்து கண்டைப்பாய் செஞ்சே
 புறத்திவரினப், பொய்ப்ப விடேமென செருகெற் தப்பினெ, னென்றடி
 சாத்த முன்ன” (கலி. ௮௩.) இப்பாட்டிற் கரிதகம் வத்தவாது கண்டு
 கொள்க. வற்றுக்கு இதுதிக்கண் வத்ததாகாதோவெனின், கரிதகமாவது
 சூழிப்பாட்டினு மிடைவலிப்பாட்டினு முன்னபொருளைத் தொகுத்துமுடிப்
 பது. இது, தன்னதன்றென்க. உறு உரை:சிரியருரை.

செயல்". (கலி. ௧௧) இது தாவும் பாட்டு முடைத்தாய் ஐஞ்சொகென்பும் ஆறு மெய்பெற்றும் வந்தும் போகின்றியுற்ற உறழ்கலி, முற்கூறிய பொருளைத் தொகுத்துக்கருமையி னிறுதிசின்ற "பேணுங்கீ பெட்பச் செயல்" என்றது வெண்ணெய்கசிதகமகாதாம். அது "அன்னதேயாவிறு மாகவத் குவிழாய், என்னக யுன்க முகங்குவாய் கன்னெஞ்ச, மென் னெடுகி னின்ற தெனின்" () எனப் பின்னுமொன்று தலைவன் கூற்றற்கும் உடம்பட்டு கிற்றலின். இவ்வாறன்றி யாசிரியர் செய்யுளை முடித்துக்காட்டுதலின் அதனைச் சிறு பான்மை கொண்டார். கலிநிக நக் திய நயவரு தடமென்றே, னலமா லமருண்க ண்கல்லாய் கீயுநீஇய, வுல மா றுயவுசோய்க் குய்யுடா றணுத்துச்செல்; பேரோமுற் றுர்போல முன னின்ற விவக்குவா, யாடுல்லா கின்றை யறித்தது கில்லயழி, தளரியா வென்னறிதல் வேண்டித் பகையஞ்சாய், புல்லினத் தாயர் மகனென் மத் தியான், ஒக்கும், புல்லினத் தாயனைக் காயிற் குடங்குட்டு, கல்லினத் தாய ரொமர்; எல்லா, கின்னெடுகி சொல்லி னேதமோ கில்லைமன்; ஏதமன் தென்னை வருவான் விடு; விடேன், உடம்பட்டு கீப்பார் கினையி மடம்பட்டு, மெல்லிய வாத லறிவினு மெல்லியா, னின்மொழிகொண் டியானே விடு வேன்மற் தென்மொழிகொண், மென்னெஞ்ச மேவல் செயின்; செஞ் சேவல் செய்யா தெனலின்குய்க் கெஞ்சிய, காதல்கொன் காமன் கல க்ருத வேதிலார், பொய்க்மொழி தேறுவ தென்; தெளிந்தேன் தெரிய ழாய் யான்; பல்லாடியாக் கான்யாத் தவிர்மணத் தன் பொழி, லலா லகலரை யாயமொடாடி, முல்லை குருத்தொடு முர்சி வேய்க் தெல்லை யிவற்ற தின்னக் கழிப்பி யவற்ற, தருமி னறிகுங் குரப்போற் பொருமுர ணல்லேறு காருட னின்றன, பல்லா னினசொ காமுடன் செலந்தே (கலி. ௧௧௩) இது போகிலெக்கண கில்லயழி யாசிரியர்கசிதகம்பெற்ற உறழ் கலி. "வாரி செறிப்பட்டு" (கலி. ௧௧௪) என்னும் முல்லைப் பாட்டும் "கணகணனி வனமுட" (கலி. ௧௦) என்னுங் குறிஞ்சிப் பாட்டிமது "ஒருடகி யெய்குத்தல் கொன்னல்யா கின்னை, வெருஉதுங் காணுங் கடை தெரியிழாய்; செய்தவ தில்லுழி யாக்குச் சினவுவாய், மெய்பிரிச் தன்னவா மாட்டு; ஏடா, சினக்குத் தவறுண்டோ கீவிக் பெற்றா, விமைப்பி னிறுத் துழையர் தவறு; அனைத்தோளாய், தியானப் போலத் திறனின் றுடத் துதி, காயுத் தவறிலென் யான்; மாணுக்கி கீயழ கீத்தவ னுனது, காண்க னுவி னவிறத் தவன்வயி, னுனதெ லென்னே வினி; இனி, யாதுமீக் கூற்ற காமில் மன்ற, தகையது கண்டைப்பாய் கெஞ்சே பனியானாய், பாடிக்கண் பாயல் கொள்" (கலி. ௧௧௫) இது தாவும் போக்குறின்றிவந்த உறழ்கலி இவற்றான் ஐஞ்சொகும் ஆறுசொகும் உத்தன. சொந்தொடி வந்தன வந்துழி கான். பிறவு மன்ன.

கருள் ஆசிரியப் பாட்டி எனலிற் கெல்லை
யாவிர மாகு மிழிபுழை நடியே.*

இது கிதத்தமுறையே ஆசிரியத்திற்கு அளவிலல் கூறுகின்றது
கு-ள். ஆசிரியப்பாவின் பெருக்கத்தக்கு கெல்லையாவிரமாகும். கருள்
சத்திற்கெல்லை மூன்றடியாகும். எ-று.

உ-ம். கில மேனி வாலிழை...பாகத் தொருவனிருதா ணிழந்தீழ்,
முவகை யுலகு முகிழ்த்தன முனையே* (ஐங்குறு-வாழ்த்து) இது கருக்கத்
திற்கெல்லை. 1கூத்தரற்றுப்படை தலையளவிற்கெல்லை, மதுரைக்காஞ்சி
யும் பட்டினப் பாலையும் ஒழிந்த பாட்டேளும், பரிபாடலும், கலியும் ஒழி
ந்த தொனையுறும் இடையளவிற்கெல்லை. பாட்டினெல்லை பென்னாது
தளவென்றதனால் அதனியற்குரிய வஞ்சிக்கும் இவ்வாறே கொள்க, "செம்
என்மேதி கரும்புழக்கி, யக்ளனிலத் தலாருத்திப், பொழிற்காஞ்சி சிழந்
தயிலுஞ், செழுநீர் கலவயற் கழனி யூசன், புகத்த காரைப் பெருவண்
மையனே" இது சிந்தெல்லை. பட்டினப்பாலை விடையளவிற்கெல்லை.
மதுரைக் காஞ்சி தலையளவிற்கெல்லை. (கருள்)

கரு-அ தெடுவெண் பாட்டு மூக்கர லடித்தே
குறவெண் பாட்டிற் களவெழு சீரே.†

இது முறையே வெண்பாவின் அடியளவை கூறுகின்றது.

கு-ள். தெடுவெண்பாப் பேசெல்லை பன்னிராடியையுடைத்த. குற
வெண்பாச் சிந்தெல்லை வீரகூனையுடைத்த. எ-று.

இதனை வெண்பாட்டளவிற்கெல்லையென்னாது குற வெண்பாட்டு
தெடுவெண்பாட்டெனப் பெயர் கொடுத்தக் குறனமையும் தெடுமையும் அள
வியலோடு படுத்தக் கொள்ளப்படுதலின் அளவியல் வெண்பாட்டு மூன

*எ-து, ஆசிரியப்பாவி னளவுணர்-ற்று. ஆசிரியப்பாட்டினவிற்கெல்லை
பாகது, கருக்கினது மூன்றடி, பெருமை யாவிராமடியாக விடைப்பட்டன
வெல்லையடியானும் வரப்பெறும். எ-து. கருக்கினபாட்டிற்கு உ-ம் மேற்
காட்டப்பட்டது. பெரியபாட்டு, பத்துப்பாட்டுக்குச் சிலப்பதிகாந்
தள்ளும் மணிமேகலையுள்ளும் கண்டுகொள்க. "ஆசிரியடைத்தேவஞ்சி,
(செய், கரு.) என்றதனால் வஞ்சிப்பாவிற்கும் சூரியமடிப்பெருமையாகக்
கொள்ளப்படும். எ-து. எ-து. உரையாசிரியருரை.

† எ-து, வெண்பாவிற்கு கடிவனையறையுணர்-ற்று. தெடுவெண்பாட்டிற்கு
கெல்லை பன்னிரண்டடி. குறவெண்பாட்டிற்கு அளவடியுஞ் சிந்தடியு
மாயிய வீரண்டடியும். எ-து. எனவே இடையுள்ள வடிகெல்லையாசிரியர்.
உ-ம் மேற்காட்டினும். எ-து. உரையாசிரியருரை.

வெண்பதும், அது சிறப்புடைத்தென்பதும் பெறுதும். எனவே, வெண்பாவின் பன்னிரண்டிற் பாகமாகிய ஆறடியே யளவியல்வெண்பாவுக்குப் பேரொலியாகவும், அதன்பாகமாகிய மூன்றடியே குறுவெண்பாவுக்குப் பேரொலியாகவுங் கொடும். அங்ஙனங் கொள்ளவே செடுவெண்பாவிற்குச் சிறுந்த வெண்பை வேறுபாடாகவும் அளவியல் வெண்பாவுக்கு இழிந்த வெண்பை என்ன்கடியாகவுங் கொள்ளப்படும். இங்ஙனம் அளவியல்வெண்பாச் சிறப்புடைமை நேரக்கி யாகிரிவு. “அம்மைதானே யடிநிரிர் வீந்தோ (செய். ௨.௩௧) என்ற செடுவெண்பா நேர்த்திலர். அடிநிரிர் வீந்தென்றது ஆறடியின் மிகாமைமைய, உரையிற் கோடலென்பதனாற் செய்பிர்கூறுஞ் செய்யுட்கு என்ன்கடியே மிக்க சிறப்புடைத்தெனக் கொண்க. “சிறப்புடைப் பொருளைப் பிற்படக் கிளத்தல்” என்பதனாற் குறுவெண்பாவுஞ் சிறப்புடைமை பெறுதும். இக்கருததானே கீழ்க்கணக்கில் என்ன்கடியும் ௧௧ அடியுமே மிகவுந்தவாறும் முத்தொள்ளையரித்து என்ன்கடியே மிகவுந்தவாறுக் காண்க. ௨-ம். “யாதானு ளடாமால்” (திருக். ௩.௩௭) 1 “இரு தேவ பார்ப்பா ரிடை” (ஆசாசு. ௨.௧) “துகடர் பெருஞ் செல்வம்” (சாறு. செல்வ) “இனிதுண்பா வெண்பா னுயிர்கொல்லா துண்பான், முனி தர்கா வெண்பான் முகனெழிந்த வாழ்வான், நனிய நெண்ப்படுவான் கெய்தகன் திகிலா, னினிய நெண்ப்படுவான் யாற்பாரீக்கே யானு, முனியா வொழுநகத் தயன்” (கான்மணி ௧௦). “ஆரெலின் மூன்று மழித்தா னடியேத்தி, டாடிடத்தத் தாணரித்த மாதநிலையா னாசாசு, யாரு மதிய தறனாக் கந்தவந்தை, யாசாசுக் கோணங் பெணத்தொருததான் தீராத், திருவாயி லைய சிறநவன் கயத்தார்ப், பெருவாயின் முன்னியென் பன்” (ஆசாசு. ௧௦.௪௪) என இவை முறையே வந்தன. ஒழிந்த செடுவெண்பாட்டு வந்துழிக் காண்க. (௧௨௮)

கருநி அங்குதப் பாட்டள வவற்றோ டொக்கும்.*

இது வகைப்பாட்டெல்லை கூறுகின்றது.

ஆ-ள். வகைப்பாட்டி வெண்பை முந்தையவைபோல ௧௧ அடிகிறமையும் பன்னிராடிப் பெருமையுமாய் வரும். எ-று.

௨-ம். 2 “இருவர் மணியின்கத் தேழிலார்” இது என்ன்கடியான் வந்தது. பிறவு மன்ன. (௧௨௯)

எ-று. அங்கதப்பாட்டிற் களவுணர்ந்த அங்கதப்பாட்டாகிய வெண்பாவிற்கெல்லை, தெருமை யிசண்டடி, பெருமை பன்னிரண்டடி. எ-று. உதாரணம் சில காட்டப்பட்டன. என்ன வாதவழிக் கண்டுகொள்க. எ-று. உரையாசிரியருரை.

1 இருதேவர் பாப்பா சிடைபோகார் தமநினு, மிக்கார் வருத்திற் றொழுதெழுநக - வொப்பாரீக் - குடன்செல்ல னுள்ள முவந்த. என்பது.

2 இப்பாட்டு முழுதையும் இவ்வியல் ௧௨ இடும் குத்திரவுசையிற்குநினர்.

புது கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
முநிலை வாயுடை செவியறி வென்றியை
தொகுநிலை யளவி னடிநிலை வென்ப.*

இது “ஒருபொருளுதலி” (செய், ௧௧௧) என்னுஞ் சூத்திரத்திற்
புவகக்கலிவெண்பாவிற்கும், கைக்கிளை மருட்பாவிற்கும் அடிவரை
முதலின்மை கூறுகின்றது. கலி...நிலை எ-து கலிவெண்பாட்டு, கைக்
கிளைச் செய்யுள், புதநிலைவாழ்த்தப்பொருண்மேல் வருஞ்செய்யுள், வாயுடை
வாழ்த்தப்பொருண்மேல் வருஞ்செய்யுள், செவியறிவுடைப்பொருண்மேல்
வருஞ் செய்யுள் என்றில்லைவக்தும். தொகு...ப. எ-து பெருமைக் கலிவை
புதுணைமேனத் சொகுத்துக்கூறத் தன்மையையுடைய தனவாக்கிலரும்
தமையையுடையவல்லவென்று கூறுவர். புலவர். எ-று.

உ-ம். “கூடர்த்தொடி கேளாய் செருவிரு மாடு” (கலி, ௧௧௧) இது
ஒருபொருளுதலிப் பதினாறுபாண்டவதது “புருத்தியாய் கேளாய்” (கலி,
௧௧௧) என்பது இருபத்தொன்பதடியான்வந்தது. இதனைக் கைக்கிளை
யோடெண்ணுதலிற் கைக்கிளைப்பொருளொடு கலிவெண்பாட்டுவருதல்
காண்க. தது கலித்தொலகக்கண்ணையிற் காட்டாமாவினும், புழித்த
முதப்போடுகடிய கலிவெண்பாட்டுக்கள் பெற்ற அடிவரை...வதையும் அறி
வுதாரணங்களுட் காண்க. இனி “கூளவினித் தரணசொடர் கண்ணுங்
லந்த, கணவினுன் முன்விலக்கு காணு...நிலைவக்தும், பொக்கோதம்
பேரூம் புகா, தர்ப் பெருமாளு, செக்கோல் வடு பெப்பத் செந்து” (புத்
தொன்.) இது புறப்புறக்கைக்கிளை. இதனைக் கைக்கிளைப் பொருண்மேல்
வந்த கலிவெண்பாட்டெனின் இது கூட்டி யொருவர் பவர்த்தொண்ட
பாடகண்ணினைப் புறப்பொருளாகலானும் கல் வெண்பாட்டு அப் பொருண்
மேல்வருதல் சிறு பான்மையாதலானும் இது பன்னீசடியினிகவாதவருத
லானும் வெண்பாவேயாம். இவ்வாறு புறப்பொருளாக வதது இரண்டொப்
பாயும் ஒருதப்பாயும் பாவும் பொருளார் வேறுபட்டு வெள்ளடியினிகந்த
கருத் கலிவெண்பாவாடிய உலாக்செய்யுள் அடிவரையன்றி வருமாறும்
பெருத்தினைப் பொருண்மேல்வரும் மடற்செய்யுளுக் ஒருதப்பாய் அடியி
ந்தவருமாறும் இக்காலத்துக் கூறுகின்றவாறுதட் காண்க. தது நீதுவுலாப்
புறத்தின்கும் “வாமான வீசன் வருத்” (சுழியுலா.) என முடிந்தது

* எ-து, அடிவரையதையிலாத செய்யுளுரைத்த கலிவெண் பாட்டுக்
கைக்கிளைப்பொருட்செய்யுளுஞ் செவியுறையும் வாயுவதவாழ்த்தம் புற
நிலைவாழ்த்தமென்னும் பொருண்மை...-எனும் வெண்பாக்களும் தனவு
வரையத்காப்படா, பொருண்முடியுந்தாரும் வேண்டிய அடி வரப்
பெறும். எ-து. எ-து, உணவாசிரியருரை.

மேல் வேறொருதப்பாய வாரும் ஒழிந்த உலாக் கருள் வஞ்சியுரிச்சிற் புருத்
வாரும் அடிவகையதை விண்மையுமாம். அகப்புறமும் புறப்புறமுமாக
மருட்பாவாய்க் கைக்கிளை யடிவகையதையின்றி வந்தன வந்தாழிக்காண்ட
காமஞ்சாவா இளமையோள்வயின்வந்த கைக்கிளையும் காட்டுமுதலி
கைக்கிளையும் சூசிரியத்தினுள் வஞ்சியினும் வாரா. எனவே பொழிந்தபாவு
ணர் எல்லாக்கைக்கிளையும் வருமாயிற்று. “என்னை, புற்கை யுன்மெ
பெருத்தோ னன்னே, யாமே, புறஞ்சிறை விருத்தும் பொண்ணன் னம்மே
போரெதிர்க் தென்னை போர்க்களம் புதினே, கல்லென் பேரார் விழவுவட
யாங்க, னெழுந்தும் கழித்த மன்னர்க், குமணர் வெருடக் துறையன்
னன்னே” (புறம். 10) இது சுட்டி யொருவர்ப் பெயர்க் கொள்ளாத்
பாடாண்டினைக் கைக்கிளை, “விடியல் வெக்கதிர்” (கலி. 26) என்னு
குறிஞ்சிப்பாட்டினுள் “எல்பொர தடக்கலிற் காக்கிகை யருவியின், மாஸ்
வகை மலிகனை மலரோய்க்கு மென்பதோ, புல்லாசாப் புணர்ச்சியாத் புலம்
பிய வென்றோழி, பல்லிதழ் மலருண்கண் பசப்பீர் சிதைத்ததை” என்ப
தூஉம் “நீறலினை வகைத்தார்க்கும்” (கலி. 28) என்னும் மருதப் பாட்டி
னுள் “அதிகு லெனக்கொண்டாய் சிங்குடை வக்குடை, புறகீழற் பட்
டாளோ விவரிவட் கண்டுகா, பிறைததல் பசப்புரப் பெருவிதப் புந்
ருளை” என்பதூஉம் சுட்டி யொருவர்ப் பெயர் கொள்ளாத கைக்கிளைய
மேனின் இவ்வ நிலைவனப்பின்மை மெய்யளவின்னதே கைக்கிளையவதை
அவ்வகையு கடாவதும் ஊடதூஉம் காணமாக அன்பிலனென்றவி ளொரு
தலைக் காமமன்று. ஒழிந்த அடிவகையின்றி வருமாறு மேற்கொண்ட. (கக0)

ககக புறகிளை வாயுறை செவியறி வுறாவெனத்
திறகிளை மூன்றுக் திண்ணிதிற் தெரியின்
வெண்பா வியலினை மாகிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாகினை வெண்பா.*

இது கைக்கிளை மருட்பாவல்லாத மருட்பாவும் அதுவே போலவர
மென்றற்கு உடம்பட்டமைகண்டு கூண்டுக் உதவின்றித.

சூன். இம் மூன்றும் மூன்பு வெண்பாவும் பின்பு சூசிரியமுமாக
வரும். எ-று.

* எ-று, மேலானவற்றிட் சிலபொருட்டுரிய வேறுபாணென்ற
புறகிளைவாழ்த்தும், வாயுறையாழ்த்தும், செவியறிவுறாவும் மருட்பாவி
னானும் வரப்பெறும். எ-று. எனவே, மருட்பா காண்குபொருளினில்லாத
வரப்பெறுவென்றவாறாயிற்று. உதாசனம் வந்தவழிக்கொண்ட. எ-று,
உகைக்கிரியைகளை

“மருட்பா வேளை யிருசைல்லது” (செய். அரு) என்ற வழி இன்ன வறு மென்றமைபின் இது கைக்கிளை மருட்பாப்போல வறுமென்ற மரு முன்பு வெண்பா விடவிலும் பின்பு ஆசிரிய வியலிலும் முடியுமென்று அவை வருமுறைகூறினார். முன்னர் இம் மூன்று பொருட்கும் இலக்கணக் கூறிப் போக்தவற்றிற்கு இன்னவாறுஞ் செய்யுட்செய்த லுரித்தென்று ஈண்டி ஓர் செய்யுள் வேறுபாடு கூறினார், இது புறத்தினையுள்ளல் மத வாசா வென்றற்குத் தின்னிதினென்றார். எனவே இவை ஸாக்ஷோ மருட்பாப்போல ஆண்பாற் கைக்கிளையும் பெண்பாற் கைக்கிளையுமாய் அகலும்புதலும்பற்றிவாசாவென்பது பெற்றும். இவ்வென்று இருகாத் கூறியவதனால் இரண்டுபாலும் இயத்தோன்வருதல் சிறப்புடைத்தென்க. ‘பண்புற’ என்றதனால் வெண்பாவின்மீழிபாசிய எழுச்சோனன்றி யுண்கோன் வருதலும், ஆசிரியத்தினிழிபாசிய மூன்றடிவரினும் எருத்த ருட்டம்பட்டு வருதலும் வெண்பா காலடிமுதற் பன்னீரடியானவு முயாதல் சிறப்புடைத்தெனவும் வெண்பாப் பலவடிவரினு மாகிரிய மூன்றி ரிகவாவென்றுக்கொள்க. பாவின் வென்றதனால் இவ்விருபகுதியுக் த்தம் பாக்கள் வேறுவேறு திகழுமென்று கொள்க. “எறம்பி யுளையித் தம்பல் கணைய” (குறுக். கூ) என்னும் பாட்டுப்போல வேகை கலந்த ரா. உ-ம். “சென்ற விடைபோக்த தேனார் உயழுக்கீழ், முன்றில் கைவிரியு முத்தரீர்த் தண்கோளூர்க், குன்றமர்க்க சொல்லேற்ற னிற ப்பவென்றும், தோகண்பித் தேயும், சிச்சாட் செல்வமொடு பொலிமதி சிற த” இது புறநிலை. 1 இஃது அடியிலுத்தது வந்துழிக்காண்க. “பல னறையு மோம்பப் பவியன ஸோனின், சொலன் முறைக்கட் டோன்றிச் சீர்மணித்தே றுர்தது, சீலமுதையி னுண்ட நிகரில்லார், மாட்டுஞ், சில னிற யல்லது செல்வர்க ணில்லா, விலங்கு மெறிபடையு மாற்றது மண் கலக்கதல் கல்வியுக் தேர்த்தரு மேனைப், பொலிஞ்செய் புனைகலனோ வாரி னுறும், விலக்கவருக் கூற்ற ரீக்கலு மாகா, தனைத்தாத னீயிருவ னடிர்-நினைத்தக்க, கூறிய வெம்மொழி பிழையாது, 2 தேநீர் சொழுவிற் றறுபயன் றருமே” இது வாயுறை. “பல்யாளை மன்னர் முருங்க ருமுத்து, கொல்யாளைத் தேசொடுங் கோட்டந்து கல்ல, தலையாலங் கம் பொலியத் தொலையப், படுசனம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞ், சடுக வேட்டோன் மருக வலிதிற, ஸாழி சிறித்தோட் பெருவுழித் தெஞ் றது, மீர முடையையா யெனவாய்ச்சொத் கேட்டி, யுடைய வழுவரை தானுங்க் கொண்டு, வருக்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்பன், சிமைக்கும் வகைநா ணிதிற்பீட்டன், காட்டு மமைக்கா யாற்றத்

1 இஃதென்றது புறநிலையை.

2 தேறக்கொழுவின என்பதும் பாடம்.

தெனிய, லடைத்த வரும்பொரு ளாதன் லி லெனவலி, னத்தை பெரும்
பொரு ளாணையாற் சென்று, பெருக்குழிந், மந்த மறக வடமுதி யென்று,
மதப்புற மாகி மதனாண னோம்பு, மதப்புற மானாப் பட்டைக் வறத்தா,
லையையார் கொலிசுத் திருத்தி னையாக, கட்டார் குழிசி சிதைவாதி யெட்
டார், செவியுதைக்குந் தீய கடுஞ்செ ளிய்படைத்தாய், கற்றூர்க் கிண
னுவித் கல்லாகக் கடித்தொழுவிந், கொற்றூர்க் கெருத்தகிற் சேர்த்தாணா யாந்
குதி, யற்ற மறிந்த யறிவிலுய் மற்ற, நிலையினைய கீவா தொழுதி னரிசு
யாப், பொருகட லாடை லையக, னொருகுடை கீழ்த் துஞ்சலன் மண்ணோ
இது செவியுதை. (கக௧)

கக௨ பரிபா டல்வே,
நாளி னறம்ப றுயர்வழ யாக
அவையுந் தாகு மிழ்வடி க் கெல்லி.*

இது முறையே பரிபாடற் கெல்லுகதுமின்றது.

இ-ள், பரிபாடற் குதம்பாடிய வெண்பாவும், பொதுப்பாவும் ஈனா
றடி பெருக்கத்திற் செல்லுமாயவம் இருபத்தைதக்கடி கருக்கத்திற் செல்லு
மாகவும் பெறும். எ-று

தலை ! தொல்காப்பி ளான். (கக௨)

கக௩ அளவியல் வகையே லாணையகப் பரிபாடற்

இது பிறன் கோட் கூறல்.

இ-ள், பாண் கூறிய துளியிலின் கூறுபாடி அத்துணைப்பகுதிப்பமும். எ-று
என்றது பாண் சிறப்படைத்தெனக் கூறிய பெருமைக்கெல்லு வந்து
ணைப்படுமெனவே பிற்பெருமைக்கெல்லுகொன்றது சிறப்பின்
தென்றவாறுவிற்து. (கக௩)

* எ-று, பரிபாடற் கடிவகையறையுணர்ந்தது. பரிபாடற் செவியு
நாணுறடியுடையாக விரூபத்தைத்தடி விழிபாக வுணர்ந்திற் தென்றவாறு,
எனவே, இடை வெண்மாவடியுடனும் வாப்பெறும். எ-று. கலிப்பாவினுள்
ஓத்தாழிணர்க்கைய நேற்கு தரப்பட்டது. கலிவெண்பாட்டிக்குவகையறா
மேற்கூறப்பட்டது. கொக்கக்கலிப்பாவுக்கு வகையறைகருமைவா
பொருளும்படிவகாறும் வாப்பெறுமென்று கொள்க. ஆவ்வழிப் பவவுது
பாடி வகுதலின் அத்தொழிப்பாடிய செவியுத் துளவிற்துதல்வேண்டும்
உறழ்கலியுக் கொக்கக்கலிப்பாற்பமும். எ-று, உணையாசிரியருரை,

† எ-று, மேற்கொல்லப்பட்ட.....தொருத்தணர்ந்த இவ்வதிகார
தினு லீண்டதிகரிக்கப்பட்ட துளிய லீண்டுச்சொன்னவகைப்பமும். எ-று
எ-று உணையாசிரியருரை

† தொல்காப்பியம் - வட்டித்தொலை.

தகைசு எழுநிலை தெழுநத செய்யுட டெரிவி
னடிவரை வில்லை வாறென மொழிப.*

இது காண்குபாவிற்குமனவு முற்கூறிய அளவிற் படாதன கூறுகின்
பது.

இ - ள். அகமும்புறமுமாவிய வழுநதத்திலுநதோன்றியசெய்யுளை
யாராயின் அடிவரைவின் திருமுன இலக்கணத்தன ஆறென்றகூறுவர்
புலவர். எ-று.

எழுநிலை மென்றதற்குப் பாட்டு உரைநூல் முதலியனவுமாம். (ககக)

கககி அவை தாம், தூலினை வுரையினான்
நொடியொடு புணர்கத பிரிவி னான
வேறு துதலிய முதுமொழி யான
மறைபொழி னெந்த மந்திரத் தான
கூற்றிடை வைத்த குறிப்பி னான.†

இது முற்கூறிய ஆதற்கும் பெயரும் முறைவும் உணர்த்திற்று.

இ - ள். முற்கூறிய அடிவரை வியாசத்தால் தூலிக்கண் ணுவனவும்,
உரையின் கண்ணுவனவும், நொடியின் காத்திரையவாழிப் பிரிவின் கண்ணு
குவனவும், ஒருமொழிக்கேதமகாவிரும் முதுமொழிக்கண்ணுவனவும்,
மறைத்துக்கூறுகொள்ளாதகூறிய. உதிர்த்துக்கண்ணுவனவும், கூறுகின்ற
பொருளை விடைக்காத்துகூறுங் குறிப்பின் கண்ணுவனவுமே ஆறுவனகப்
படும். எ-று.

தூலினை எ-து குதிரை செய்யுட்களுள் ஆசிரியமாய் வந்த நகலை
பெரு தனவற்றைநோக்கிற்று. அக்குதிரைநடைநோக்கவருமுறையும்
ஒரு செய்யுளாம். ஒழிந்தன வடக்கின் கண்ணுக்கு செய்யுட்கண்ணும் வரி
ளும் ஈண்டுச் செய்யுளைநோக்குதற்கு அவற்றுக் கண்ண வென்றார். இவை
புழிதளவிரித்தாவருவனவே. அவ்வு முற் கூற்றிற்கும். (கககி)

* எ-து, அடிவரையறையின்லாதன வகையறுத்துணர்-ற்று. எழுநிலை
மனை:—பாட்டு, கரை, தூல், வாய்மொழி, பிரி, அக்கரம். முதுமொழி
ஈன்பனவற்றுட் பாட்டொழிந்தவாதும் அடிவரையிலை. எ-து. எ-து,
உரையாசிரியகுறை

† எ-து, மேதொரக்கப்பட்ட கூறுவகையு மாமறுணர்-ற்று. வாய்
மொழியெனினு மந்திரமெனினு மொக்கும். அக்கதமாவது:—“மேம்
பொருள் காத்த தென்றிரு வகைத்தே” (மாயபு.உ) எவ் கதனுள், கரக்
கவக்கதமெனினுஞ் சொற்குறிப்பெனினு மொக்கும். அவை வருமாத
குறியின் னுத்திட்டிகாற் உ-றுது. உ-றுது உ-றுது உ-றுது

ககுக அுவந்துள் துலெனப் படுவது |
முதலு முடிவு மாறுகோ வின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி.
யுண்ணின் தகன்ற வுரையொடு பொருந்தி .
துண்ணிதின் வினக்க ளதுவதன் பண்பே.*

இஃது அஃதுல்கள துலக்கணக் கூறுவின்றது.

கு-ள். து...து...து துலென்று நெய்ப்பித்துச் சொல்லப்படுவது. முதல்
ன்றி. எ-து முன்னும்பின்னுமாறுபடாது. தொகை...காட்டி. எ-து
தொகுத்தும் கருத்தும் பொருள்காட்டி. உண்...ந்தி. எ-து தன்னுள்ளே
யடங்கிநின்ற விரிந்த வுரையோடு பொருத்தப்பட்டி. தண்...யு. எ-து பருப்
பொருட்டாகாத தன்பொருட்டாகப் பொருள்விளக்கலாகிய அவ்விளக்கணம்
அதனிலக்கணம். எ-து.

அது எழுத்தா முப்பத்த மூன்றெனத் தொகுத்தநினைப் பின்னர்க் குந்
தும் கொடியும் மூவினமுஞ் சாப்பிற்றேந்தமுமென வகுத்தார்போல்வனவுந்
பிறவுமென் தணர்க. சாதிபற்றிப் படுவதென ஒருமையாக் கூறிஞர். (கக)

ககுக அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தேர்

இஃது அஃதுற்பகுதி காண்கமென்கின்றது.

இ-ள். அஃதுற்பகுதி காண்கம். எ-து.

(கக)

* எ-து, துலையாதுனர்-ந்து துலென்று சொல்லப்படுவது. எடுத்த
கோடற்படுவதும், கடுக்குட்பொருளும் மாறுபடாமற் கருதியபொருளை
தொகையினும், வகையினும் காட்டி, அதனகத்திற்குந் தும் விரிந்தவுரை
யோடு பொருத்தமுனடத்தாகி துண்ணிதாயிப்பொருள்விளக்கலாவது தந்
தியப்பாம். எ-து. அகன்றவுரையோடு பொருத்ததலாவது:--சொல்லாத
பொருண்மையெல்லாம் விரிக்கவேண்டியவழி அதற்கெல்லா மிடனுண்டா
தல். எ-து, உரையாசிரியருரை.

† எ-து, தல்பாகுபடுமாதுனர்-ந்து, மேற்கொல்லப்பட்டதால், காங்கு
வகையுடைத்து. எ-து. அகையாமாது முன்னர்க்காட்டுதும், எ-து,
உரையாசிரியருரை.

† துலெனப்படுவது துவலுக்கலை என்ற பாடம் கச்சிஞாக்கினிய
உரை எடுக்கவில்லை.

நீங்கள் அருபொரு ணுதலிய சூத்திரத் தான
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு
மூன்றுதப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
ருக்களை மரபி னியனு மென்ப.* . . .

இது அக்காண்க்கும் பெரும் முறைபு முணர்ந்திற்று.

சூ-ன். ஒரு...னும். ஏ-து அத்தாம் ஒருபொருளெருதிகருஞ் சூத்திரத்
தானும், இன.....னும். ஏ-து இனமாய்பொருளாக்கிய வோத்தினானும்,
பொது...தானும். ஏ-து பவபொருட்டுப் பொதுவாகிய இவக்கணக்கினைக் கூறிய
உலர்ந்தானும். மூன்று...னும். ஏ-து மூன்றுதப்பையடக்கியும் பிண்டத்தா
னும். என்.....ப. ஏ-து என்று கூறிய அத்தன்மைத்தவையொழிணர் கடக்கு
மூன்றுகடையர் புலவர். எ-று.

ஆங்கென்ற மிளையாற் பிண்டமேயன்றிப் பிண்டியென்பதும் ஒன்றை
தென்ற கொள்க. (கசஅ)

நீங்கள் அவற்றுட், சூத்திரத் தானே
யாடி சிமுலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணாறி லிளவக
யாபபிணுட் டோனற யாத்தமைப் பதவே.†

இது முறையே சூத்திரவிலக்கணம் கூறென்றது.

சூ-ன். அவற்...ன்றி. ஏ-து அக்காண்களும் ஒருபொருளுதலுஞ் சூத்திர
தாவது: ஒருபொருளுதலுக்காற் கண்ணுட தெரிதாலினும் அன்றபட்ட
பொருளை யறிவித்தாங்கு அறியத் தோன்றி. காடு...க்க. ஏ-து தெரிதல்வேண்
டாதபடி அங்கவன்ற பொருளை மிகவும் விளக்குமாற்றும். யாப்...ப. வே. ஏ-து
செய்யுளுட் டோன்றச்செய்த முடிக்கப்படுவது. எ-று. (கசக)

* ஏ-து, மேற் குறையொழிக்கப்பட்ட தானமாமா தணர்-ற்று. “ஒரு
பொரு ணுதலிய சூத்திரத் தானும்” ஏ-து, துசிரியன் யாசொருபொருளைக்
குறித்தக் கூறலானும். ஏ-து. “இனமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்”
ஏ-து, இனமாய்பொருளைக் கொல்லப்படுமென்றதானும். ஏ-து. “பொது
மொழி கிளந்தபடலத் தானும்” ஏ-து, மேற்பொருளென்பட்டினக்கப்பல
வற்றையுக் கூறப்படுமெ படலத்தானும். ஏ-து. “மூன்றுதப் படக்கிய
பிண்டத் தானும்” ஏ-து, இம்மூன்றினையு முற்றுப்பாகவடக்கிய பிண்டத்
தானும். ஏ-து. “ஆங்களை மரபி னியனு மென்ப” ஏ-து, அம்மரபிணுளியனு
தல். ஏ-து. தவற்று லிலக்கண முண்ணர்க்குறப்படுமெ. ஏ-து, உரை
யாசிரியருரை.

† ஏ-து, சூத்திரத்திற் கிடைக்கணமுணர்-ற்று சூத்திரமாவது, கண்ணுடி
சூழற்போல விளக்கித்தோன்றி யாசாரயமத் பொருணாறிவிளக்குமாறு,
யாப்பின்னண்ணேதோன்ற யாப்பது. ஏ-து. ஆடிநிழலினறியத் தோன்று
தலாவது, சூத்திரப்படித்தவளிலே யதனூற் கொல்லப்படுகிறபொரு

௧௮௦ தேரின் மணியை நிரலபட வைத்தால்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப ளுயர்மொழிப் புலவர்.*

இஃது ஒத்திலக்கணம் கூறியுள்ளது.

இ-ள். இனமொழி கிளக்குவதற் றதன் துவிடப்பட் பலவேந்தர்க்குச்
யாது, மணியை நிரலவைத்தாற்போல ஒரினப்பொருளையெல்லாம் ஒருவழியே
தொருப்பது ஒத்தென்றுகூறவர் சிறந்த சொற்புலவர். எ-று.

கோரினமணியெனவே பொருசாதிவினாக் தம்பி னொத்தனவே கூறு
வேண்டும். எ-று. 'வேற்றமையேதந்தம்' 'வேற்றமையெய்யெனும்' 'விள
மரபும்' என மூன்றன்பொருளையும் ஒன்றாக வேற்றமையேத்தென்னுது
வேறுவேறுவைத்தவாறுகாண்க. (௧௭௦)

௧௮௧ ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.†

இது முறையே படலம் கூறியுள்ளது.

இ-ள். ஒருபொருள்செறியன்றிப் பலவேறுவைக்கப்பட்டபொருளெல்லாம்
வற்றிற்கும் வேறுவேறிலக்கணங்கொடுக்காது யவற்றக்குப் பொதுமொழியாகத்
தொடர்ந்துவரின் அது படலமாகும். எ-று.

† 'பொதுமொழி கிளக்க படலம்' எனவே யொருநெறிப்பட்ட பொருட்
குப் பொதுவாய்வுருளையும்விடக் கிளவிப்பொருட்டுப் பொதுவாக மொழி
வது படலமாயிற்று. படலமாகாது அநிகரமாகும். (௧௭௧)

பொருளுக்குதோற்றல். ௧௮௧தலன்றிப் பொருள்களிலிணக்கலாவது, தன்
கணுக்கப்பட்ட சொற்குப் பொருளாசாரமற்ற புலப்படத்தோன்றுமாறு
யாததல். உ-ம். "வேற்றமை தாமே யேழுன மொழிப (தொல்
கொல், பொற்ரு-௧) "விளியவாறு வதன்கண் விளியேற டெட்டே" (ஐடி ஐடி
ஐடி. ௨.) என்றவழி "ஃப்பினுள்ளே பொருடோன்ற யாத்தவாறு. கண்
ஐடி சிறப்போலக் கருதியபொருளுக் தோற்றியவாறு கண்ணொள்க. எ-று,
உணர்யாசிரியருரை.

* எ-று. ஒத்திற் கிணக்கணமுண்டி-ந்து, ஒத்தவினமாயிய மணியை
யொருக்கு சேரவைத்தாற்போல ஒரோவோரினமாயி வரும்பொருளை யோ
ரிடத்தேசேரவைத்தா பொத்தென்று பெயராம். எ-று. எனவே, அங்
வினமாகித்தோன்ற நிலைக்கு பொத்தென்று பெயராம். எ-று. அது வேற்று
மைபொத்தென்பதனு னறிச்சு. எ-று, உணர்யாசிரியருரை.

† எ-று. படலத்திற்கிணக்கணம் காணாந்-ந்து, ஒரினமாயிய நெறியின்றிப்
பலநெறியாய் வருவன பொருளானே பொதுமொழியாக் குறட்புபுடன்
அது படலமெனப்பெயராம். எ-று. அது, கிளவியாக்க முதலாகஎன்கவிய
ன்றாகநிடைத் தொன்பதோத்தினும் வேறுபாடுடைமையினும் சொல்
வினக்கண முணர்ந்தினைமைபாற் சொல்லதிகாரமெனப் பெயர்பெறுதல்.
அதற்காங்குமொன்றும் படலமாயினுமொகரும். எ-று, உணர்யாசிரியருரை.

1௩2 மூன்றுறுப் படக்கேய தன்மைத் தாரிற்
மூன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப.¹

இது பிண்டம் உறுகின்றது.

இ.வ. குத்திரமும் ஒத்தம் படவருமென்கின்ற மூன்றுறுப்பினையும் உள்
படக்கேய தன்மைத்தாய்வரின் விளக்கியவொழியையுடைபடிவைய ராதனைப்
பிண்டமென்று பெயர்கூ ளாக. இ. ௩.

அம்முன்றினையும் உறுப்பெனவே பிண்டமென்பது உறுப்பியென்பது
பற்றாக். தொல்காப்பியமென்பது பிண்டம் அகரத்தான் எழுத்துக் சொற்றொரு
வென்பது படலம். ஒத்தஞ் குத்திரமு மொழிந்த விரக உறமாம். தொன்ற
மொழிப்புலவரென்றதனான் பிண்டத்திலே அடைக்கிறப்படுவேறு பிண்ட
மென்பபேர். அது ழதனாலாகிய அகத்தியர் என்று? இயற்றமிழ் துறைத்
தமிழ் நாடகத்தமிழ் என மூன்று பிண்டத்தினையும் அடக்கி மந்தயின். (௧௪௨)

கநந பரட்டி லுட னவந்த குறிப்பி னுணர்
பாவின தெழுத்த னெளி ளாணர்
பொருளொடு புணரப் பெய்ம்மொழி யாணர்
பொருளொடு புணர்க்க ருள் மொழி ளாணரென்
று தலவந ருடனோ ளென் னொ மொழிபு.

இது “அன்னுள் யுளாய்நுண்” படிபடி. ௧47; என உதத முகையோ
துணுணத்தி யுளவுகறகென் தது.

இ.வ. பாட்டிடை வைத்த குறிப்பினுணர் உறு ஒடு பாட்டினை விடை
விடை கொண்டிருக்க; அருத்தினவருகனவும். உறு. அகல தகடு
யாத்திவையும், சீலப்பக்காழம் டொல்வன. ஆண்டு பிறபாடை தருவிகளு
கன தமிழரை யாளாயலின் கண்ட டாதாப்பி மினும். அகன் டட்டிபுலர
யன்ன கண்ட டங்கும். பாலின் தெ ள்க சொலி டாலும் உ-த பாட்டின்ரி
குத்திரத்திற்குப் பொருளுழநகன?பாக்வன குத்திரப் பாட்டென்பபட.

* உ-து, பிண்டமென்பதுணர்-ந்து. மூன்றுறுப்படக்கேயதன்மைத்
ததுயின், பிண்டமென்று சொல் ஓவர் உ-து. மூன்றுறுப்படக்கேயதவது-
குத்திரம் பவருடைத்தாரி, ஒத்தம் படவரு பூவிருவெரிணும், ஒத்தப்
பவருண்டாகிப் படவரின்றிலரிணும். படவர பவரவெரிணும் அதற்குப்
பிண்டமென்னும்பெயராம். உ-து. உவந்துள், குத்திரத்தாற் பிண்டமா
யிற்று, இவையறுகி னவியல். ஒத்தினத் பிண்டமாயிற்று பவருபடவல.
அதிகாரத்தாற் பிண்டமாயிற்று, இத்துவென்றுகொள். இவற்றைந்
தெனல், இடைதல், பெருதல் எனப்படும. உ-து, உகையாகிரிபருகை.

† உ-து, உகை பாருபமோ றுணர்-ந்து பவ சொற்குடர்க்கு
பொருள் காட்டிவைவந்துள் ஒகைதழிஇவகையுறப் பாட்டென்குர். ஒகை
யின்றிச் செய்யுட்டன்மைத் தாய்வருவது. ஒகைகெனப்பட்டது. தவ்வரை
யின்றிச் செய்யுட்டன்மைத்தாய்வருவது. தவ்வெனப்பட்டது பாட்டிடை

பாட்டும் உரையும் நூறுமொன்கேடுதலின். அன்றியுஞ் குத்திரங் கருகியு
பொருளையன்றி யுரைநான் வேடுகுன்பொருள்கறி அதனைத் தொடர்புபடுத்தி
கருமையில்; ஆன்மம் ஒருவன் கதிரயத்தரு ஒருவன் பொருள்கதறியு
ளும்; ஒழிந்த பாட்டிற்கும் இவ்வாதே உரைகருவனவுமெக்கும். பொருளொரு
புணராய் பொய்ம்மொழி யானும். ஏ-து பொருண்முறைமையின்றிப் பொய்
யாகத் தொடர்க்கருவன. ஏ-து. அவை ஒர் யாழையுள் குதிரையுள்¹த்
முன் கப்பாடி இன்னுழிச் சென்ற இன்னவாறுசெய்தனவென்ற அவற்றக்
மெய்யாய் பொருள்பட்டதோர் தொடர்நிலையாய் ஒருவனுழை பொருள்கன்ற
வரலாற்றமுறைமையான் வருகின்றன. பொருளொடு புணர்ந்த நடைமொழி
யானும் ஏ-து பொய்பெண்ப்பாது மெய்பெண்ப்பாட்டு கருதற்கேதானுத்
தொடர்நிலையானும். ஏ-து. இவை திண்கூறியுரையும், தந்திரவாக்கியமும்
பேரங்கன. இவை பெயர்நிலைப்பாது உவமிவகையெ கைதோன்றாதலின்;
என் றுரைவகை கடையெ காண்கென மொழிப. ஏ-து. என் றுரைப்பகுதி
வழக்கு இவ்வாக்குமென் றுரைப்பர் புலவர். ஏ-து. வகையென்றதனும்
உரைப்பகுதி பிரித முன். அவை மரபிலுட் கூறப்.

(சேக)

வைத்த குறிப்பாது, பாட்டினடைவக்கப்பட்டுப் பொருட்குறிப்பிலுளும்
உரையாம். ஏ-து. அவைவாமாறு—கூடும் “நார்க்கா னியுத்த பொதுமயகு
ணர்க்காண்” (சலி-இக.) என்னு குறிப்பிக்கலிலுளன் “இவனைச், சொல்லா
டிச் காண்பேன் தகைத்து” என்றது உரைக்குறிப்பு. இனி “ஒருகூர்,
கொரிமியணல்லை” (சலி-அக.) என்னும் மருதகாவிலுளன் “செய்யதக
மிய சொல்லத் தக்கா மன்ற” என்பதுமத சிலப்பதிகாரத்திலும்.
புறச்சிவந்தூரையுள் “காவெழுதிய விரய செற்றியி, வயவெழுதிய
புலியும் வில்லு, காவல் தன்பொழின் மன்னசோ, டெவல் கேட்ப வு
சாண்ட, மாவெவன்குடைப் பாண்டியன் கோயிலுட், காவ முரையிட
மாதல், நெய்ம் முண்தாமக் கிண்குருமென, வையவதன் மகளைக்கூடல்
கடைகலித் மத்தல் கொண், மடை முதுமகன்வந்த தோன்றுமன்” என்
பது, பாவின்றெழுத்த விலையாவது, பாக்கைப்பொழியத்தோன்றிய சொல்
வகையானும் உரையாம். ஏ-து. வழுக்கென ஒருபொருளைக்குறித்த
வினவுவாகுஞ் செய்வாகுங் கூறல்குற்ற. அதுவு மிலக்கணம் பிழையா
மற் கூறல்வேண்டினானும், ஒருபொருளைக் குறித்துச் செய்யப்படுதலா
னுஞ் செய்யுளாம். இதனைக்குறித்ததே “செய்யும் வினவும் வழுக்
லோம்பன்” என்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட வினக்கண மெல்லாமென்று
கொள்க. “பொருண்ம பில்லாப் பொய்ம்மொழி யானும்” ஏ-து, பொரு
ளியையில்லாத பொருள்வகைத் தாதலிற் பொய்ம்மொழியாய்நிற. “பொரு
ளொடு புணர்ந்த நடைமொழி யானு” மென்றது, பொருளைப்பொருத்திய
கையழி மொழிவால்வருகின்றது. ஏ-து. கைமொழியாவது, மேற்
சொல்லப்பட்டவுரை பொருட்சாதனை விழுந்தகூறல், அங்கிவந்தகிழின்
பின்னர்ப் பொருளுணர்ந்தும் உரை பிறக்குமாதலிற் பொருளொடு புணர்ந்த
கைமொழியானும் உரை வருமென்றார். “என் றுரைவகை காண்கென
மொழிப” ஏ-து, இவ்வகையினுணவுரை என்னுரைக்கப்படும். ஏ-து. ஏ-து.
உரையாசெய்குணா.

என அதுவே தானு மீடு வகைத்தே.*

இது அந்நாண்டினுள் முதலன இரண்டும் ஒன்றாகவும் ஏனைய விரண்டும் ஒன்றாகவும் தொடங்கப்படும்; அகற்றும் பயன்சொன்னும்வகைத்தே. எ-து. (கஎச)

கஎடு ஒன்றே மற்றது செவிலிக் குரித்தே
பொன்றே பார்க்கும் வகைநிலை சின்னே.†

இது மேனின்ற அதிகாரத்தான் இறுதியின்ற இரண்டன்பருகியுமாயி
ஒன்று செவிலிக் குரித்தே. ஒழிந்த இரண்டனாகிய ஒன்றும் வகைநிலை
எல்லார்க்கு முரித்தே. எ-து.

தலைவியை கற்புதற்கும் செவிலியர் புனைந்துரைத்த நகுவித்துப் பொழுது
போக்குதற் குரியர். எ-து. இக்கருத்தானே சான்றோர், “செம்முத செவிலி
ய் கைம்பிகக் குழிஇக், குடியவு கெடியவு முறைபல பயிற்றி, யின்னே வரு
குவி ரின்றுணை போரென, முகத்தவை மெழியவு மொல்லான்” (கெடுகல்
கடுகல்) என்றார் பாட்டினுள். பிறசான்றோரும் 2“செம்முத செவிலியர்
பொய்க் கொடி பகர்” என்றார். மற்றம் ஒன்றான இவையே யன்றி வரு
கின்றபிரியுஞ் செவிலிக் குரித்தென்க. இனிப் பாட்டிடைவைத்தகுறிப்பும்
பாவின்றெழுத்தினையிதும் வகையறையின்குறிப்பும் பகைத்துள்ளுந்
தான்க. (கஎடு)

* எ-து, மேற்கொள்ளவுரை இரண்டுவகைப்படும். எ-து. இரண்டு
வகையாவது:—கைம்தர்க்குரைப்பனவும், மகளிர்க்குரைப்பனவுமாம். எ-து,
உரையாசிரியகுறை.

† எ-து. மேல் இருவகைப்படுமென்ற வகையை யுரைத்தற்குரியாரை
புணர்ந்து. மகளிர்க்குரைக்குமுரை செவிலிக்குமுரித்து, கைம்தர்க்குரைக்கு
முரை செவிலிக்குமுரித்து. எ-து. -செவிலியிலக்கணத்தி னுரைக்கின்ற
வுரையும், பாட்டினுரைக்கின்றவுரையும் கூறுவதோவெனின், அவ்விடங்
களின்வரு முரை பொருள்பற்றிவருதவி னப்பொருள் கூறலென்க. அன்றி
யும், “அதுவேதானும்” என்பது பொருளொளி புணர்ந்த கைமொழியைச்
கட்டிற்றாக்கி யம்மொழி விரண்டெகதப்படுமெனப் பொருளுரைப்பிடு
மமையும். எ-து உரையாசிரியகுறை.

1 ‘பாட்டி’ என்பது பத்துப்பாட்டு.

2 செம்முத என்பதும் பாட்டம்.

கள்ள ஒப்பொடு புணர்ந்த வுலமத் தானா
தோன்றுவது கிளந்த துணியின் துணை
மென்றிரு வதைத்தே பிடுவதை கிணையே *.

இது முறையே பி. சி. கிணையென்றது.

தன்கட் கிடந்த வெப்பமையே குணத்தோடு பொருந்தியருளன்றை வுல
மப் பொருளானும், இனி பொன்னுதற வென்றதோன்றல் துணியிற்றுகக்
கடந்த. கடற்றானும் என் திருகூற்றதானும் பிடு கடற்படு கிணையம். எ.று.

அவ்வ, “பிறை கல்லி மலர் கடக்கு” இது ஒப்பொடு புணர்ந்த வுலமம்.
இது யானையென்றும், “முத்துப் போற் பூத்து முடிபிறிற் கிணிகண்ண, கொய்த்
தோர்ச் சூருந் பிறக்கொண்ட, வித்ததிர்த்த” என்பது மது. இது கழுவிற்
மேற்றது. “பிரதாசன் பார்ப்பா லிதந்துமெய்யா லிதாடி, ஞானம் கீர்த்தகக்
கை” இது தோன்றலுதலிதந்ததுவிட. இது பொருள்பெயர்ந்தும், கருவியென்
றதானும் இது வெவ்விதேயுதிற் சென்க. (கனக)

கள்ள நுண்ணாயுஞ் சுருக்கமு மொளியுடை மையு
மெய்மையு மென்றியை விளங்கத் தோன்றிக்
ருந்த பொருளை முடிந்ததற்கு வரும
மேது தாதுவிய முதுமொழி யென்பது.

இது முதுமொழி உறுவென்றது

பி. சி. தண்ணையுஞ்...தோன்றி உறு கர்மையும், கொற்குருக்கியிருத்
தலும், விருப்பமும், வளிதிற் பொருள்செறிதலும் என்ற இக் கள்களும் விளந்
கத்தோன்றி. குறித்த.... காரணம். எ.று அறப் பொருள் விளப்பினென்று முன்
றணுள் ஒன்றை முடித்ததற்கு வருமாவின். எ.று.... என்ப. எ.று அந்நன்ம
வந்ததனை அப் பொருள் முடித்ததற்குக் காரணமாவிய பொருளினின் கருவியுரு
முதுமொழியென்பார் புலவர். எ.று

“உழை வுழத்தஞ்செய் பூர்க்கண்ட மேயத், கழுதை செவியறித் தந்தே
வழுதியைத், கண்ட கருந் கவிருப்பப் பெரும்பிணத்தோள், கொண்டன
மன்னே பசப்பு” இதனுள் ஒன்றன் விளப்பயன் ஒன்று தார்க்கதெனக் குறி
த்த அப்பொருள் விளப்பின்மை கூறி யதனைச் சொற்றோட சிவிறவிளக்காதே
றாம் முற்கூறிய முதுமொழிக்கண்ணே யப்பொருளை முடித்ததற்கு வருமாவிய
இயையின்மை கிடந்த முடித்தலையு கண்டது. இதனுள் வண்மைமுதலிய
நான்றன்காண்டது. படிமொழி விவ்விதக்கணம் பற்றிச் செய்தது. (கனக)

* எ.று, பிடுகிணையகையாடாணர்-ந்து. ஒப்பொடுபுணர்ந்த வுலமையே
நிலையானும் பிடுகாவதொன்று வருவதெனச் சொன்னது துணியினுள்ளும்
பிடியாம். எ.று. உ-ம்-“அக்கப்போற் பூப்பூக்கு மம்மென்னும் காய்காய்க்
கும்” எ.று, பிடு. இது உலமையற்சிறித்தது. எ.று, உலையாசிரியருரை.

↑ எ.று, துண்ணமவிளக்கவும், கருக்கம்விளக்கவும், புவியுடைமை
விளக்கவும், மென்மைவிளக்கவும், என் நிண்ணோண்னைவிளக்கவும், தோள்
நினைகருத்தின்பொருளை முடித்ததற்கு வருமென்பவகுறித்தது முது
மொழியென்று சொல்லப்படும். எ.று. எ.று, உலையாசிரியருரை.

கனஅ, சிறைமொழி மாக்ந்த ராணியிற் கனகந்
மொழிமொழி தானே யந்திர மென்ப.*

இது மந்திரச் சொல்லுள் உறவின்தது.

இ-ள். சொல்லிய சொல்லின் பொருண்மை யாண்புகழ் குறையினது. பயக் கச்சொல்லுமாத்நனுடையார் அம்மண்ணையார் மெக்கப்பட்டுப் புறததார்க்குப் புல னுதரமை மறைத்துச்சொல்லுஞ் சொற்கொடசொல்லாம் மந்திரமெனப்படும். எ-று.

அவை வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. தானேயென்று பிரித்தார், இவை தமிழ்மந்திரமெனதற்கும் மந்திரத்தான் பாட்டாடு வங்கத மெனப்படுவனவுள், அவை கீக்குதற்கு மென்றுணர்க. அவை, “ஆரிய ண்று தமிழ் தேனவு ளைத்த, கரியத்தாற் காலக்கேடப் பட்டானச்—சீரிய, கந்தன் பொதியி ளத்தியனா ளானையாற், சொந்தமிழே தீர்க்க ிகவா” முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேன் காயி, பாலா கயிலும் காயி—யானிய, லானந்த வேணை யான் கேட்கேகக் குயக்கேட, னுனக்கஞ் சேர்க் கவா” இவை தேற்கில் காலில்திறவாத பட்டிமண்டபத்தோர் பொருட்டு தக்கார் ஓதவன் வரையுஞ் சாலவுய்ப்பாடி ஸ்ரீராமவாறகவேகி கவித்தப்பொருட்டாய்வத்த மந்திரம் பாட்டாய்வதனின் அங்குமையிற்* இதுஞன் “சிறைமொழி மாக்தர் பெருமை நிலத்த, மலர்—மாயி காட்டி கிமம்” (கிருக ௨௮) என்றார். (கனஅ)

கனஅ. மாக்ந்தொடங்கு சொல்லொடும பணராகா இப்

பொருட் புறத்ததானே குறிப்புமொழி யென்ப.

இது முறையிய உத்திரமடவவகை குறிப்பணர்ந்தவின் தது.

இ-ள். எழுத நுமுடி க்கவாற்றனுஞ் சொற்கொட்க்கவாற்றனுஞ் சொற் பம்பொருளுஞ் செக்கன் பொருளையவரிதாசிப் பொருட்புறத்தே பொரு ளுடைத்தாயும் கிற்பது குறிப்பு மொழியாவது. எ-று.

* எ-று, மந்திரமாமா னுணர்ந்து. சிறைத்தமொழியினையுடைய மாக்தர் தமதானையாற்சொல்லப்பட்ட மறைத்தசொல் மந்திரமாம். எ-று. அது வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. எ-று உணராயிரியருரை.

† எ-று, எழுத்தொடுஞ்சொல்லொட்புணராதாயிய சொல்லினு னுணரப்படும்பொருளின்புறத்தது குறிப்புமொழி. எ-று. மேல் அங்கத மோடு.....ன்ருகுறிப்புமொழியென்றதனு னிச்சொல் வரைகுறித்தும் வரு மென்றுகொங்க. புகழ்குறித்ததுவந்தாற் குற்றம் எண்ணியோவெனின் ததனை வெளிப்படக்கூறக்கோட்ட . மின்ம்பலத்தினிற் குறிப்பினுக்கறவேண்டு வது, வகையென்றுசொள்ளப்படும். எ-று. எ-று, உணராயிரியருரை.

1 கவரகம் என்பதுக்குச் சுவை என்னு வகேசினுள்ளது.

உ-ம். “ருடந்தலையர் செவ்வாயிற் கொம்பெழுந்தார் கையி, னடக்கியு
மூக்கினர் நாம்” இது குஞ்சுசமென்ப துணர்ந்திற்று. இது கூறுகின்ற
பொருளைக் காத்துகூறப்பட்டு ஏதழுதலியலற்றோடு புணராதுவின்றது. இது
பாட்டுவடிவிற்கும் வருதலிற் பிசியெனனுமாகாது. குறித்தபொருளை முடிய
நாட்டினுந் சொல்லியவான் யாப்புவுழிப்படாமையின் மரபுழிந்த பிறவுந்ருமை
தலிற் பாட்டெனவுப்படாந்நிற்று. - அதனான் இது அடிவரையறையின்
முயிற்று. (கவுக)

1கஅபுலாட்டிடைக் கலந்த பொருள வாகப்

பாட்டி. னியல் பண்ணாத்தி யியன்பே.*

கஅக் அதுவே தானும் பிசியொடு மாணும்.†

கஅஉ அடி நிமிர் னென் னீரா னாகும்.‡

* எ-து, பண்ணத்திறமா துணர்-ற்று. மேல் இத்துணையும் பாவின்
வழங்குவனவும் எடுத்தோடுகூர். இனிப் பிறதாலாசிரியர்விரித்துக்கூறின்
இசை துலின் பாவினாமா துணர் த்தலின் இது... . “பாட்டிடைக்கலந்த
பொருளவாகி” எ-து பாட்டினிடைக்கலந்த பொருளையுடைத்தாகி எ-து
எனவேதவ்வடி, பாவிற்குரியபொருளேகொள்ளப்பெம். “பாட்டினியல்
பண்ணத்தி” என்பது, பாட்டுக்களினியல்பையுடையவாம் பண்ணைத்தோற்ற
விக்குஞ் செய்யுட்கள். எ-று. பண்ணைத்தோற்றுதலின், பண்ணத்தி
என்றார். அவையாவன:—சிறிசையும் பேரிசையு முதலாக இசைத்தமிழ்
லோதப்படுவன. அவையாமாத வருகின்றகுத்திரத்தாத் காட்டுதும், எ-து
உரையாசிரியருரை.

† எ-து, மேற்சொல்லப்பட்டதனான் ஒருதாணமுணர்-ற்று. மேற்
சொல்லப்பட்டபண்ணத்தி பிசியோடொத்தவனவிற்து. எ-று. பிசி எ-து
இரண்டடியவளவின் கண்ணேவருவதொன்றாகவின் இதுஇரண்டடியாம்.எ-து
உ-ம். “கொண்டை வேய்த்த செல்வனடியை, என்றுமேத்தித் தொழுவோ
நாமே” இது, பிசியோடொத்தவனவிற்குப் பாவையொழென்னும்பண்ணுக்
கலக்கணப்பாட்டாவெகுதலிற் பண்ணத்திறவிற்து. பிறவுமன்ன, எ-து.
உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, பண்ணத்தி பகுதிபெமா துணா-ற்று. பண்ணத்தையனினும்
பாவின்மேனினு மொக்கும். “நாத்சீர்கொண்டதடியெனப்படுமே” (செய்
கூஉ.) என்றதனான் அடியென்பது நாத்சீரான்வருமென்று கொள்க. நாத்
சீரின்மிக்குவரும்பாட்டுப் பண்ணிசன்மும் அவ்வுழி வவ்வடியின் வேறுபட்டு.

1 இது முதலிய ஐந்து குத்திரங்கட்கு கச்சினூக்கினியருரை விடைத்த
ஏடுகளில்லை.

வருவனவால் பகாணப்படுமீ. ஏ-து. இதனாற்சொல்லியது இருசொடி முதலாகிய எல்லாவதுகாணாது மூவடிக்கீதமையாத் வேறிவரும் பாவின் மென்றவாரும். பன்னிசண்டாவன ஆசிரியம், வஞ்சி, வெண்பா, கலி பெண்க் கொல்லப்பட்ட காண்குபாவிலேனும் தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னு மூன்றினத்தையு முதழப் பன்னிசண்டாம். அவற்றுள், தாழிசை யாவது ஆசிரியத்தாழிசை, வஞ்சித்தாழிசை, வெண்பாழிசை, கலித்தாழிசையென நான்காம். துறையாவது, ஆசிரியத்துறை, வஞ்சித்துறை, வெண்புறை, கலித்துறையென நான்காம். விருத்தமாவது, ஆசிரிய விருத்தம், வஞ்சிவிருத்தம், வெளிவிருத்தம், கலிவிருத்தம் என நான்காம். அவற்றுள், ஆசிரியத்தாழிசையாவது மூன்றடிமொத்தவருவது. அது “கீடற்க கலினைவென்ற கொஞ்சினுள்ளி கிதைமலர் காத்தினேடு, கீடற்கு தண்மையின் விரித்தசென்று விண்ணொடு மண்ணிடையே நண்ணும்பெற்றி, பாடற்கு மகளிர்க்கு.....தசொற்சீர்ப்பகலன்ற னடியினைபே பணித்து காமே” எனவரும். அவ்வழி பொருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவருவன சிறப்புடைத்து, என பொருசா குதாணக்காட்டுமாறு:—அவை, “பாம்பு கலிசூக் கடல்கடைத்த மாய, வீரகு நம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி, லாம் பலக் தீங்குதல் கேளாமோ தோழி” “தன்று குணிலாக் களிவெறித்த மாயாய, என்னுந்ம் மாணுள் வருமே லவன்வாயி, கொன்றையத் தீங்குதல் கேளாமோ தோழி” “கொல்லையஞ் காத்திருந்தொடுத்த மாயவன், எல்லை நம் மாணுள் வருமே லவன்வாயின், முல்லைபு தீங்குதல் கேளாமோ தோழி” (லெப்துயர்க்கி) இவை மூன்றடியான் மூன்றடிக்கிவந்த ஆசிரியத் தாழிசை. ஏ-து. இனி வஞ்சித்தாழிசை குறையடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றடிக்கிவரும். அவை, “மடப்பிடியை மதவேழத், தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு, மிடைக்கா மிறத்தோர்க்கே, கடக்குமென் மனனேகான்” “பேடைபை...மனனேகான்” “இரும்பிடியை...மனனேகான்” அக்டேல் இவை மூன்றடிக்கிவருதலிற் கொக்கவொருபொருளைவெண்மெனின் அவ் வடி.....அவ்வடியான் வாராமையினு னாகாதென்க. இனி வெண்பாழிசை யாவது; மூன்றடியான்வந்த வெண்பாப்போல்தம். அது “கண்பி தென்று தீயசொல்லாக், மூன்பு கின்று முனிவு செப்பாக, கன்பு வேண்டிபவர்” எனவரும். இதிலல் வெண்பா பொருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவருவது. வெண்ணொத் தாழிசையென்பது. அது, “அன்னு யறக்கொ ணல்கிளர் சேட்டுசென்னி, யொன்னு குடைபுறம் போல கலக்கவந்தது, தன்னுன் துறத்த விடல்; ஏன யறக்கொ ணல்கிளர் சேட்டுசென்னி, கூடா குடைபுறம் போல கலக்கவந்தது, கீடான் துறத்த விடல்; பாவா யறக்கொ ணல்கிளர் சேட்டுசென்னி, மேவா குடைபுறம் போல கலக்கவந்தது, காவான் துறத்த விடல்” எனவரும். கலித்தாழிசையாவது, அடியவையின்றி மொத்துவந்ததும், சுற்றடி. லெசீர்

யிக்குவருவதும். அது “வான்வழி வேல்லை வதாருஞ் சிறுசெறியெய், கேட
வரும் போதி னெல்லாழி வெண்டிகளாய், கேள்வரும் போதி னெழு
தாய்க் குறையினோ, கீதாயி வாத் தெரிதேவாழி வெண்டிகளாய்” என
வரும். இத்தாழிசையொருபொருளமேன்ருன் தருகிறவருவனவும் கொத்
செவொருபோகெனப்பட்ட சலித்தாழிசையெனப்பயிம். *அடிக்கு வருத
லான். இனி ஆகியதில் உதயாவது, காஞ்சடியா விடைவிடை சிலஜே
ருதைத்துவரும். அது “கதைபொரு காள்வாந்தம் கல்லித செம்முள்ளி
வருதிராயி, னனாவிருள் யாமத் தடுபுவிபோ தும்மஞ்சி வகன்று போக,
கதையுருமோ, தவண்கேலெஞ்சு தும்மை, வண்டய மன்னையர் வெனவுத
லஞ்சுதும் வாதலபோ” எனவரும், வஞ்சித்துவதையாவது: குறையு. கங்
கெஞ் தனியிருவது. அது “முல்லுவாய் முதுவலித்தன, கொல்லுவாய்க்
குருகின்றன, மல்லல்லாய்ம... மஞ்சின, கொல்லாதேர் வாக் காணென்”
எனவரும். இனி வெண்டிதையாவது: மூன் தடிச்சிதையையாக வேழடிப்
பெருமையாகவருவது, இது திவடிக்கண் சிலவருவது, “குழலிசைய வண்
டினாகக் கோழிலைய செக்காத்தட் குலமேற் பாய, வதுசெலியின் முத்தின
வா ல்க்தோ வளியவென் தாய்வாழ் மீதல், கறுப்பினபோ னெஞ்சாகவது
கல்லிருவிதாய், கழல்வகை கன்னு— னீப்பாடு வல்லன” எனவரும்.
மேலும் வந்தவழிக்கண்டுக்கொன்சு. சலித்தாழிசையாவது: கெடிகடியாயிவ
வைகுசையு கவகிஞ்சுமருவது. ஓடி பற்றினதும், பதஞதும், பதினேழு
மெழுத்துப்பெற்றவருவன. அவை “மாணு தோழியு மாலா மாயி
ததைநன்னித், காணுத் தேரும் பாணும் வந்தென் னைனுண்டான்,
தேனும் பாளும் போல்குன செகிலிப் பிரியானேத, காணும் புஞ்சுரை கை
தையு மெல்லாக் சரியன்சே” எனவரும். 1 “கல்லார் பழிப்பி னெழிந்தெம்
பவனந்தை வான் கின்ற, பெல்லா முசுத்தெங்கன் போதக மேபு
முன்ந்தொத்த, வில்லா னனிக்த விராய் சேயென்த மெய்ம்மெழ, வல்லார்
மன்ததன் தி மட்டா னிருக்க மனர்த்திருவே” இது கேசை முதலாகிய
பதினொருமுத்தான் வந்தது. 2 “காசியுக் கிணவொடு வடொறுக் காதல்
செயுமடியாரி, இளிய னிலவொரு வினஞக் கெவ்வொ ரும்வண்கைப், பளி
வெண்பிதைதும் கொன்றைத் தடைப்பவிதேரியந்தை, முனியன் சிறவன்
பெருவன் கொல் வான முசுத்தவனே” இது சிவையகையாகிய பதினே
மெழுத்தான்வந்தது. இனி ஆகியவிற்குத்தமாவது:—அதசர் முதலாக
மிக்கவடிவின்மையு மொத்த வருவது. அது, “இனாக்கு மஞ்சினைப்
புதையக செண்ப்பொரு தினவண்டு புடைருது, துணைக் சென்னுமக்
குழம்புகொ டெருண்டெழு துடம்பிய வலவத்தாத், திணைக் கக்களிற்

1 முத்தாயுந் திருவிசுட்டைமணி மாலை உ.

கஅருநி னைக்கிளை முதலா வெழுபெருந் திணையு
முற்றினர் தன்னே முறைநெறி வகையின்.*

இது சிறுத்தமுறையே திணை யென்னும் உரைப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். னைக்கிளை.....திணையும். எ-து, னைக்கிளை முதலாக முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், செவ்வம், பெருந்திணை பென்ற ; ஏழ்கிலனும், முறை.....வகையின். எ-து, அவற்றிற்கு முறைமை வழியாத புறமென அடைத்த வெட்சிமுதற் பாடாண் பகுதி வீழுவை ஏழ்பகுதியோடே கூட்ட முற.....மே. எ-து முன்னர்க் கிளக்கப்பட்டனவையாகச் செய்யுட் குறப்பாச் சிற்கும். எ-று.

எனவே, அகமேழும்புறமேழும் அவ்விதண்டற்கும்பொதுவாகிய கார்த்தியொன் னாமாசப் பதின்க்கணம் ஒன்ற செய்யுட்குறப்பாயல்வது வேறுறப்பின், தென்றவாகுயிற்று. (கஅரு)

கஅருநி காரமப் பணர்ச்சி, மிடக்கலைப் பார்ப்பும்

பார்க்கொடு தழாறு நோழியிற் புணர்வுமென்

றாக்கால் வகையினு மடைத்தசார் போடு

முறைவென மொழிதன் முறையே நாதே.†

இது முறையே னைக்கோட்செய்யுட்குறப்பாய்வு கூறுகின்றது.

நைக்கிளையன களவு கற்பு. அனை தரளி காமத்தின் கண்ணெழுதபுகல் அவற்றாட்பிறத்த வுள்ளாகிக்கும் விவாதிடாதமேற்றிற்குத் துபெருதி யகைப் பகுதி யெனக் கொள்ள. அவற்றைத் தொகுத்தனை செய்யுட் குறப்பென்றார்.

* எ-து, சிறுபுகழுமுறையானே திணையான நணர்-ற்று. திணையாகுத னைக்கிளையு முல்லைபுக் குறிஞ்சியும் பாலைபு மருதமு மெய்தனம் பெருந்திணையும் வண்ண மிணை முறைமையினும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எ-து, முறை மையினூற் சொல்லுதலாகவது பாடாண்பாட்டினைக் கைக்கிளைப்புறமெனவும், வஞ்சியை முல்லைப்புறமெனவும், வெட்சியைக் குறிஞ்சிப்புறமெனவும், காகையைப் பாலைப்புறமெனவும், உழிஞையை மருதப்புறமெனவும், தும்பையை செவ்வப்புறமெனவும், காளினைப் பெருந்திணைப்புறமெனவும் ஒழியகெறி கொள்ளப்படும். இவ்வகையொன்றையே பதினாறுதிணையு மேலாகியுட்குறப்பிற்று. எ-து, உதையாசிரியருரை.

† எ-து, னைக்கோள்வகைவிக் களவாம நணர்-ற்று. இயற்கைப்புணர்ச்சியும், இடத்தலைப்பாடும். காற்றைப்பட்டும், நேரழியற்குட்பட்டும் என்ற சொல்லப்பட்ட காண்குறவையான மலத்தைச் சார்ந்துவருகின்றவியாணம்வரு வன களவென்றுகூறாது. வேதமறிகோள்கெறி. எ-து. இதனுட் கள வென்னுது முறைவென் ததமுன், இது சிணையாக்குகளைவன்மையகொள்க-துயி - எண். எ-து, உதையாசிரியருரை.

சாய்.....வும். எ-து இயற்கைப்பணர்ச்சியும், அதன்பின்ன சித்தவாப்பாடும், அதன்பின்னர் அவன்வயிற் பாய்க்கையி பாய்க்கும்கூறி வயகும்கூடுதலும், அதன்பின்னர் அவன்வயிற்பாய்க்கையி நோயிலையிவகை குறைமுடிந்தி கோடலும். வன்.....பொரு. வது என்ற ஈர் கூற்பகுதிக்கண் ணும் பொருத்திய சார்பினும், மறை.....நே. வது கனொசுடிக்கி இறவென்று பிறர்களுக்கி செய்புன்செய்தல் கந்திருவகழ்க்கம். எ-று.

கந்திருவர்க்கு மறையோர் ஓடுவ செறி அருவகலிம் மறையோராதென் றார். என விரியெச்சம். எனவே பாய்க்கண்கி நோயிடி முணர்ந்தியிபுள் ளார் வென்றல் மறையோர்வழக்கு. எ-து. இக்கவையி இல்லகன் றி புலம்பலாதலின் கிறையுடையார் மறைவெளிப்பாடநொடியலிற் குமெசென்று இடத்தையிப்பாட் டிற் கூடுதலும், அது கிழவையிபுள் கூட்டிசுழ்ந்து அவன் ஆயத்திலுடனின் ற வயிபுள் அவருடையிந்த பாய்க்கையுடம்புத்திக்கூடுதலும். அவன்நோயி னையிப்போலக்கூட்டுத்தண்ணிலுதலிற் நோயிபாத்கூடுதலுமென முறைமை கூறினார். எனவு இக்கவையி பருதியுணுதலும், உ.ம. "கோட வெதிர் முறைப்பகலி முய்ய" (குறந்தொகை-கஉ) இது இயற்கைப்பணர்ச்சிக்கித்தய. "உறநோயி...நோய்" (கிருக்குறன் ககாக) "கொல்லிற் கொல்லெதிர் கொல்லாய்" (கந்திரிண கக) "கோட்ட பொருதின உ" (கிருக்குறன் ககபடு) இவை கவையிபுத்தெய்யெச்சம். (உ.க.சு.)

-க.மு. மறையெளிப் படுகூறு தயகிற் பெயுத்தது

கிருமுத வாயிப வியகொறி தியு து

மலிலும் புலவிய துடது வுணர்வம்

பிரிவொடு புணர்ந்தது கற்பெனப் பந்தோ.

இது கற்பெண்ணக் கைகோண்டுகின்றது.

இ-ள். மறை.....ஊம். எ-து. மறைத்தொடியும் ஓடுகலாத வெளிப் படுதலும், தய்கொடுப்பக் கணவகையிற் பெறுதலும், இது...து. எ-து என்னும் இவ்விரண்முதலிய ஆசன்முதலியோர் செய்கிக்கும் கழக்குகொறி திரியாத. மலி...தது. எ-து மலித்தியும், புலந்தலும், ஊடலும், கணர்ந்த லும் காணும் பிரிவுணப்பட்ட ஊதும் புணர்ந்தது. கற்...ம. எ-து கற் பெண்படுகி. எ-று.

மலிவுமுதலிய கைத்தல் கைகோளின்பந்தார்த்திற் தலைவனுக் தலைபி யும் ஓடுகும் ஓடுகலாதெனவே படுகி. முக்கி மறையெளிப்படுதலும் பாயிற் பெறுதலுமென்னுர் இரண்டிற் பிறநோயிப்பாட்டுநோயுடையும்கூடுதலும். (உ.க.சு.)

* எ-து, கைகோள்கலையில் கந்திரிண நுணர்ந்தது.

1. அதன்பின் தங்கியிற் பாய்க்கையி என்பதும் பாயும்.

ஆரான்முதலியோசர்செய்வீர்தலின், மலிதலென்பது இல்லொழுக்கமும் புணர்ச்சியுமுதலியவற்றான் மெழ்தல். புலவியென்பது புணர்ச்சியாகவந்த மெழ்தல். குறையுடையதற் காலங்குறுதிக்கொண்டெய்ப்பதேவர் உன்னிகழ்த்தி, ஊடலென்பது உன்னத்துகிழ்த்தலினைக் குறிப்புமொழியானன்றிக் கூற்று மொழியாகாதுரைப்பது. அர்வனம் ஊடலிசழ்த்தவழி யதற் கேதவாகிய காரிய மின்மை உணர்வீர்த்தலெனப்படும். இவ்வதுகிக்க மயக்கத்தோலுணர்த்துதலான் உணர்த்துதலெனவும் ஆரான் உணர்த்தலான் உணர்வெனவும்கூடும். புலவியாழி ணுணர்த்துது குனிப்பக்கூறித் தனிப்பமுயர்குதல்முதலியவற்றா னீர்க்கும், பிரிவு இக்காகன்கற்கும் வேறுபடுதலிற் பின்வைத்தார். அதனை ஐடலெனெனவுப் பவே யல்லுடனுட்பிறக்கதுணியும் பிரிவின்பகற்படும். அது காட்டக்காறுது காந்தமாதலின். உம். “எம்மினை முத்தறத் தருவோ, தம்மினை யுய்க்கு மோ யாதலன் குறிப்பே” (அகம்-ககஇ) இது மறைவெளிப்பாடு: “பேரிற் கிழத்தி யாவெனத் தாமிதா, கோரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குல்” (அகம்-அக) என்பது தமிறப்பெறுதல். “விரிநிறைப்பெருங்கடல்” (குற-க-க௦க) இது மலிதல். “காணுக் கடுக்குரைய னாடுப், புலவி வெய்யனா முயர்க்குக் காவே” இது புலவி நோய், “நோய்சோக்த திறப்பன்னலி கின்பகன னெம்மினை, கீசோக்த வில்விலும் லாராமை பெறுகற்பின்” (கவி-எஎ) இஃது ஊடல் “விருத்தெலிர் கொன்னவும் பொய்க்கு னஞ்சவு, மரும்பெறற் புதல்வனை முயங்கக் காணவு, மாந்தவிக் தொழியுமென் புலவி” (கவி-எஇ) இஃது உணர்த்தல் “திறனல்ல யான் கழற யாரா நகுமிம், மகளல்லான் பெற்ற மகன்” (கவி-அக) இது தனி. துளித்தல், வெறுத்தல். பிரிவெனவே ஆறுமடற்கும். அவை முன்னர்க் கட்டினும். (கவுஎ)

கஅஅ மெப்பெற வனவயே கைகோன் வகையே.

இது புறத்திணைக்கைகோன்குறவென்றது.

இ-ள். மெப்பெறக் கைகோன்வகை வகையே எ-து, பொருள்பெறவரும் கைகோட்பகுதி அகத்தினோக் கைகோனோ: எ-று.

எனவே அகத்திற்குப்புறனாயினும் புறத்திணைக்கைகோன் அங்ஙாறு வேறு வகைப்படக்கூறப்படா. பொதுவகையானே மறைத்தவொழுக்கமும் வெளிப்படும் என இரண்டாய் அடற்கும் அவை. எ-று. அவை வெட்டித்திணை யுள்ளும் ஒழித்திணையுள்ளும் காண்க. (கவுஅ)

கடவுள் பாட்டாளர் பங்குடன் தேர்தல் செலவிலி
சீர்ததகு கிழப்பிற் கழுவன் கெழ்த்நியொ
டனவியன் மரபி னுதவனாக யோருள்
கனவிலிற் கிணகிக் குரீய ஓரன்பு.²

இத உத்தேசமுதற்புணர்த்துகின்றது.

இ-ஊ. பார்ப்பாளர்முதலாகச் சிறுவன்சிற்றிடுவோடெண்ணப்பட்ட
உதிர்த்து எவ்வையாகஉதிர்த்து முலையமணியுடைய அழகுநூல் காவொழுக்கத்
தீயத்தின் உதிருவாகவல்லது வந்திடுவோராகச் செய்யுன்செய்யப்பெறு. எ-ஊ.

[illegible]

தக-0 1. பரணன் கூடங்கள் கிறிஸ்தி பரத்தைத்
பாணாந்து சமீபத்து வறியவர் மனப்போக்கை
பேணுகரு சிறப்பிப்பு பாசுப்பாகல முறையால்
முன்னுறுதல் நிரூபித்த அனைத்துவித விவரங்களிலும்
உள்ளுள்ள இனிமை மாற்றம் கற்பிக்கும் குடியிருந்தார்.

② 54410 57.

ஆங்கிலேயர்களின் கையாளுதலுக்கு எதிராகப் போராட்டம் நடத்திய அந்த
மக்களின் குழுவைப் பற்றித் தகவல் கேட்க விரும்புகிறேன். அந்தக் குழு
பெறத் தவிர்ப்பது என்ன?

கெய்மெய்னாறுக்குடைய சண்டிப் பொருளாயேற்ற. இவ்வப்பின்னாறு
காடகமாதலின்: பாணப்பின் கூற்றாலும், பெண்பாணாலின் விறப்பாலும்
விறவி அகப்பின்னும், அய்யினத்தல் பற்றாது அகப்பின்னும், அப்பொருட்டிற்
செய்வாணயின் அறப்பொருளினும் ஆறிய அகப்பின்னும், எதிரெதிரிய
தொட்டோர் அகப்பின்னும் வையதார். தொன்மைநிரப்பின் வந்ததனும்

* ஏ-து, காவிரித் தொழிலாளர் தலைவர்... இப்பெயர் தனது, பாப்பாவினும், பாக்களினும் பெயர் கீதர் குடும்பமோடொன்ற பெயர். பாப்பா-உயிருக்குத்தொகுதிய தோழன். பாக்கள் ஒத்தவர்களும் கிரிந்த வுத்தினுமாய் தோழன். ஏ-து, உயர்வுக்கியருள்.

[illegible]

பாசனும் தாதுகூறலு மன்னமும். அவை புறப்பொருட்டுச் சிறந்தன. “தென் னாழி கம்பாழி பூரினாவினென் னையெனத், கடவுள் காழ்த்திப் பையன்மென் றிறத், தவ்ந்திறத் செம்பென் னண்டனென் னானே” (அகம்-௧௪) இது பாணன் கூறலு. “ஆடவிற் பவின்னை யென்கு தென்னுரை, ஆடவிற் நெளிதல் வென்னிற” என்பது கூற்றன்கூற்று. “மாத்தலை மணத்த கணத்தலைக் காணத், தலத்தலை வெண்தல் நிரூத்த லுடனாகு, பொன்மெய் கொல்லணி விரியி தெளிர்ப்பப், பெய்மணவி யார்க்கு யிறைவென் றென்தோர், வன்பான் முரம்பி யேனவி யவிரச், சென்றிசின் லாழியோ பனிக்கடி காணே, விரைச்சுரத் தெழிவி யுறைத்தென னார்பிற், குறம்பொதித் கொண்ட சாத்தமொடி, உறத் தன்னவினா னோகோ யானே” (கற்றினை-௧௧௪) இது கண்டோர்கூற்று. “விதையர் மெய்த முறையத் பூழி, விரிமுறை நிரப்பிய வீரின வாகின், கணவத்திற் கறித்த கலன் மடப்பினை, வர்க்கு யாங்காட் டிசையொவாடிவழியும், புறவிற் தம்மீ யார்தோ ளுறவே, செல்லி யிட்டினன் வேத்தெனச் செல்லுறு, பரியல் வாழ்வின் கண்ணி கண்ணவ, விரியினப் பொலிந்த வீக்குசெவற் கவின, வன்பரி தயங்க வேறிற் தன்பல, காண்பதற் திரிமணற் கறையிதக் கொழிய, மெய்விறுத் தயகு மனைவி, மெய்விறைப் பினைத்தோட் கிவினமா யோயே” (கற்றினை ௨௨) இது பாணன்கூற்று. ஒழித்தன கற்பியலுட் கண்க.

(௧௧௦)

ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக
ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக
ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக
ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக
ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக ககக

இது பொருள்பாண்மையுள் கூறப்படாதோரைக் கூறப்படுகின்றது.

ஆக அளவிற்குப் பற்றித்தும் பொது. உம். “கா ளவெழக் கோரி கல்வென, வானு தயவெழ வறகரி வண்ண”, (குறக்-௨௧௨) “தெரிநனை கோக்கிச் சில கோக்கிச்.....செய்ததாத்தலை” (ஊரி-௧௧) “எந்தையுநிலனுற.....யென்னும்” (அகம்-௩௨) என்னுற் போகவன கொண்க. “துறத்ததற் கொண்டி துயரடக் சாய்” (ஐங்குறு-௧௧௧) இது அயலோர்கூற்றுச் சிறப்பான்மைவக்தது. அகத்தினைக்கண் இங்ஙனம் வருமெனவே புறத்தினைக்கண் அகர்கூறவும் பெறமென்பது. இது கோக்கிப் பெரும்பான்மை வருதானாயுட்குறிஞர். முன்னையுறும் தம் பெண்பா னும், கோய்மருங்கிசை இருபாலும், ஒழிந்தார் ஆண்பாலுமென்றன்க. (௧௧௧)

* உ-ற, மேற்கொணப்பட்ட விருகளைக் கைகோளிற்குமுளியதோர் மாபுணர்-
ந்து, வளரிவள்ளாகும், கோளிலுள்ளாகும், அபன்மணியிலுள்ளாகும், கோய்ப்பப்
கல் குறிப்பிதாலிகூறும், தந்தையும், தமையனும் இருவரைக்கைகோளினும்
மட்டகன்மையுட்கொண்டு பிரிதொன்மையெடுத்தமொழியினன்வது பட்டகப்
பு: கூறாவிடமை வலியுறுத்ததோளதும். எ-று. எனவே வலியில்குறிச் சிற
பான்மை விதமும்பெறும். “எந்தையு, நிலனுறப் பொரு அன் தோடி செப்ப,
பிசைவன் னு னபக வியக்குத் தென்னு” (அகம்-௩௨) இது, தந்தை யுட்கொண்ட
கூறுவது. பதமும்பென, எ-று உலையாசரியுணர்.

தகை கிழவன் நன்னொடுங் கிழத்தி தன்னொடு
பற்றும் கூறின் முற்றந் தோன்றாது.*

இஃது எந்தாதெய்தியித்தது.

இ-ள் கிழவனொடுங் கிழத்தியொடுங் இவையிட்டு கற்றும்கூறாதல் கீதம்
பத்தோன்றாது. எனவே அல்லுழிக்கறப்பொறும் கற்றாயும். எ-று.

உ-ம், “செறித்த சேசிச் செவ்வன் னாது. தறித்த மர்க்கட் டாகுந் திவன்”
(அகம்-௧௫) இது கற்றும் அல்லுழிக்கறியது. தாவென ஒருவையாத் கூறவே
தலைவியுடையகற்றாயாயிற்று. தந்தை, தன்னையர்க்கும் இஃது ஒக்கும்.
முற்றவென்றதனால், தலைவன் தன்பகருக் கூருரெனவுணர்க. தோன்ற
தென்றதனானே புறத்தினைக்கண் வரைவின்றி யுழச்சிற்குப்பொருத்தமாத
கொள்க. (௧௧௬)

தகை ஒண்டொடி மாதர் கிழவன் கிழத்தியொடு
கண்டோர் மொழிதல் கண்ட தெனயர்

இதவுமது.

இ-ள். ஒன்றியந்தாமியினையுடைய செவ்வியொடுங், தலைவனொடுங்,
தலைவியொடுங் இவையிட்டு கற்றும் அல்லுழிக்கறியது. தாவென ஒருவையாத்
கூறவே தலைவியுடையகற்றாயாயிற்று. தந்தை, தன்னையர்க்கும் இஃது ஒக்கும்.
முற்றவென்றதனால், தலைவன் தன்பகருக் கூருரெனவுணர்க. தோன்ற
தென்றதனானே புறத்தினைக்கண் வரைவின்றி யுழச்சிற்குப்பொருத்தமாத
கொள்க. (௧௧௬)

ஒண்டொடிமாதரொன்றார் செவ்வியிறையுடையமகென்க. கண்டதென
யினையுடையகற்றாயாயிற்று. தலைவன் கண்டமென்க. தாவென ஒருவையாத்
கூறவே தலைவியுடையகற்றாயாயிற்று. தந்தை, தன்னையர்க்கும் இஃது ஒக்கும்.
முற்றவென்றதனால், தலைவன் தன்பகருக் கூருரெனவுணர்க. தோன்ற
தென்றதனானே புறத்தினைக்கண் வரைவின்றி யுழச்சிற்குப்பொருத்தமாத
கொள்க. (௧௧௬)

* எ-து, கற்றும்க்குரியதோர்மரபுணர்-ந்து. தலைமகன் நன்னொடுங் தலை
மகளொடுங் கற்றும்கூற வில்லை. எ-று. எனவே, ஏனையோர்க்கே கூறவென்ற
னாகும். எ-து, உதையாச்சியுருரை.

’ கண்டோர்க்குரியதோர்மரபுணர்-ந்து. ஒண்டொடிமாதரொன்றார் கற்ற
யுடிக் தோழியுடு செவ்வியும். இவையொடுங் தலைமகனொடுங் தலைமகளொடுங்
கண்டோர்க்குறதன் தாணப்பட்டது. எ-று. எனவே, ஏனையோர்க்குடைய
கூறித்தலைவன் தென்றதனாகும். எ-து, உதையாச்சியுருரை.

’ “செவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன்
தன், எவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன்
செவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன் றெவ்வொன்
என்பதனுமையிற் காட்டியது.

கக௯ இடைச்சர மருங்கிற் கிழவன் கிழத்தியொடு
வழக்கிய லாணையிற் றெனத்தற்கு முரியன்.*

இதுவும் கூற்றுவிகற்பக்கூறலின்றது.

கு-ள். இடைச்சரத்தி லுடன்போய்ச் கிழத்தியொடுங் கிழவன் கீறினல்
வழியாற் றெனத்தற்கும் உரியன்.* எ-று

அது தலைவிதமர் இடைச்சரத்திந்தண்ணுநின் அவர்கேட்க அவட்டுக்
கூறுவானாய் வழக்கியக்கூறலும் உரியவென்க. கீறினல் பிரழக்கூறின்
இரக்கதமாம். உ-ம். "தாமர்வக் ளோர்ப்பி னல்லது தமர்வரின், முக்கீர் மண்டல
முழுது மாற்று, தெரிகளை விடுத்தலோ விடினே, யரிம்தர் மழைக்கண் கறுழ்
வகை யெவனே" உம்மையான் அவ்வாதந்தி மருட்டிக்கூறவும் பெறும். உ-ம்.
"அழிவில் முயலு மார்க் வ மாக்கன், வழிபடு செயலும் கட்டுகண் டாஅன், கவரக்
வருத்தக் தீர...மாநே" (எந்தினை-௬) இது செயல்மப்போல விடுத்தன்மையினை
யல்லியெனமருட்டினான். (௧௬)

கக௯ ஒழித்தோர் னெளி கிழவன் கிழத்தியொடு
மொழிந்தாக் குரியர் முன்னத்தி னெடுத்தோர்

இதுவும் கண்டோர் கூற்று.

கு-ள். கண்டோர்கூறல் கூற்றும் தலையன் தலைவியொடுமொழிந்தோர்
போல வழக்கியவனையாற் றெனத்தற்குரிய. எ-று.

* எ-து, தலைமகனுக்கு முரியதோர்மொழிந்-ற்றது. தலைமகளை யுடன்
கொண்டுபோகு மிடடச்சரத்தின்கண். தலைமகன், தலைமகள் வழக்குநெறி
யானையானேகூறுதற்குமுரியன். எ-று. உம்மை யெறிமறை. ஆனை
யென்பது ஐக்கினை, கூட்டுறழிச்சிறிது. பம்பலியல் காமரீடுமிடத்த
ஆக்கினை கூற்பெறுவானானும் கண்ட வேண்டினென வெடுத்தோதப்பட்டது
உ-ம். "தீவினை யாடுக ஐந்திதே யானே, மதக்கறி தருஞ்சிறப் பராவர வேண்டை, மனை
விடு மருங்கி னிருபுறம் பொருக்கிய, மாவரி னஞ்சென் போக்குவெ, னுயர்வரின்
மறைகுலென் மாஅ யோனே" (நற்-௩௩௨) என்பதனுட் கண்டிகொள்க.
மெல்லியமகனார்முன்னர் உண்மைகூறத் தலகானமயி னினுவழுவமைத்தவாறு.
எ-து உதையாசிரியருரை.

† எ-து, தலைமகனுக் தலைமகனும்லாதார்க்குரியதோர்மொழிந்-ற்றது.
தலைமகளையுக் தலைமகளையும் ஒழிந்த பதின்மரும், அத்தலைம்குறிக் தலைமக்
ளோடுஞ்சொல்லிப்போக்கமாயினுந். சொல்லப்பெறவாற் றிடனுல் காலமுக்
குறித்து. எ-று. "மொழிந்தாக்" என்பதனை வழக்கியவானையெனினு
ஈமமையும் அநோவது தலைமகனைப் பார்ப்பதும் பாங்கனும் புறதும், தோழி
யியற்பழித்ததும், தலைமகளைச் செவிலியலுத்ததும், பாணர் கூத்தர் பாசறைக்
கீழேசென்று கூடலும், தோழி தலைமகனை வற்புத்ததனு முதலாயின. எ-து,
உதையாசிரியருரை.

பெயிரடிகளில் "ஆக்கினை" என் தொழுவப்பட்டுள்ளது.

தலைவனுர் தலைவியும் ஒழித்தோராளார் கண்டோர். அவர் வழக்கியவனை
தற் கிளத்தற்கு உரியர் என்பார் முன்னத்தினெடுத்தக்கூறப என்றார். அந்
தரத்தான் அதனாற்குத்தான் உரைப்பென்க. “பலவுறு நறுஞ்சார் தம் படுப்
புக் கல்லதை, மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கலவரசு மென்செயு, பிணையுங்கா
ழும்மா னுமக்குவல் கிணையே” (கலி ௧) எனவரும். இவ்வாறும் கழக்கிய
வினையாற் கிணையவை “கண்டோர் பொழிசை கண்டது” (அகந், ௪௦) என்
தனாற் கூறிற்று. (௧௧௫)

தனிமையோன் களவியுங் கிழவன் கிளவியு,
நிணையுங் காலைக் கேட்டுக ரவரே.*

இது கேட்போரென்னமுறப்புகூறகின்றது.

௫-௭. முன்னர்க் கூற்றிற்குரியர் என்ற பன்னிருவரும், தலைவினைவி
யையும் தலைவன் கிளவினையும் கேட்டற்குரியர் அவ்விருவரையும் ஒழித்த பதின்
மும், ௭-௫.

மலையோன்கிளவியுங் கிழவன்கிளவியும் என்பதனை மேற்போலினை கூற்றிற்
தம் கூட்டுக. கேட்ட வே, அவ்விருவர் சிவவி மேற்கூறகனவும் கேட்பனவும் என
வும், தத்தக்கிளவி உருவம் கேட்டவர்க்கு “கூறியவராயுவிற்று. இவ்வ
கம்பிலக்கியகூற்றுந் கெடப்படவருவன மேற்கூறியவர்க்கு. தத்தக்கிளவியைத்
தம்மிற்றும் கேட்பவரென்றே விதந்தொட்கெண்டாவையின், தலைவனுர் தலை
வியுக் கேட்பவரென்றாயினார். நிணையுங்காலை என்றதனால் தலைவனுர் தலை
வியுத் தனித்தனிகூற அவற்றைக்கேட்ட பதின்மரும் தாம் கேட்ட கூற்றிற்குக்
செய்யத்தருவன தம்முளாய்ந்தகேடற்கு உரியர் என்று கொள்க. எனவே
தலைவன் கூறப் பரத்தகேட்டதும், தலைவிகூறப் பரத்தகேட்டது முதலியவற்
தன்புலனெனியுக்கிற்று எனவன விவரிக்கப்பட்டன. ௨-௭. “விளக்குதொடி முன்
கவனைத் துழந்து சுத்த, சின்மார் படைதவி னிணிதா கின்றே” (அகந், ௫௨) இது
தலைவிகூற்று. தலைவன் கேட்ட. ௩. “கந்தா தேருமதி வாலெயிற் குறையே” (நற்
பிணை. ௧) இது தலைவன்கூற்று. தலைவன் கேட்ட. ௪. “கிணேன், புதுவது பன்னு
தம்பாசுட்ட யாது, பிடுகொன் து கட்டென வெண்ணி யாதோ” (கலி. ௨௪)

* ௭-௫, ௫-௭. தலைவனுர் தலைவிகுந் கூறக்கேட்போர் மேற்கொண்ட
பதின்மரும், ௭-௫ இதுவ முதலாகக் கேட்போரைக் கூறகின்றது.

எனவும் “மனையு முன்னா தாயிற் றான, யான்ன குவன்சொல் பன்ன வென்ற, மனையோன் சொல்வெனச் சொல்லல் சொன்னே” (அகம். ௧௪) எனவும், “உயர்வின் தன்னையென் மெய்பென் தனாது” (அகம். ௧௭) எனவும், தண்டா தகலமு முன்னுடைய பனியே” (குறத். ௧௪௨; எனவும், எவ்விரு மென்செய்தி தென்னா கருதிரோ” (கவி. ௧௪௨) எனவும், இவை தோழியும் பாணனும் செவியிலும் அறிவரும் பேப்பத் தலைகூற்ற வந்தன. “இடிக்குந் தேவீர் தங்குதறயாச” (குறச்சொலக. ௩௨) எனவும், “எனவ ரொது தென் முற ணன்ப” (குறத். ௧௨௧) எனவும், “ஊர்க பாச சொருவினா கழிபு” (அகம். ௪௪) எனவும், “பேரமர் மழைக்கண் ணின்றோழி சொப்ப, வாரதுத் வருத்தல் கணைய யோவென” எனவும், “சான்றவிர் வாழியோ சான்றவிர்” (கவி. ௧௧௧) எனவும், இவை பாப்பாணனும் பாங்கனும் பாணனும் தோழியும் என் டோரும் கேட்பத் தலைகள் கூற்றுகொண்டன. “ஒன்றித் தோன்றும் தோழி மேன” (அகத். ௧௧) என்றவின், தோழிகூற்றும் தலைகூற்றேயாம். (௧௧௧)

கன்ன பாப்பா தரிவ ரென்றிவர் இவன்

யார்க்கும் வகையார் யாப்பொடு புணர்ந்தே.*

இதலுத.

இ-ள். பாப்பாரும் அறிவருமென்றிவர் இருவர்கூற்றும் பாபுர் புறமுறைய வர்க்குந் தென்பென்றவற்றோடும் பொருத்திவருதலின் அகத்தினையோர்க்கும் புறத்தினையோர்க்கும் கேட்டலை வகையார். எ-று.

இனி வகையாசென்றதனை வெச்சப்படுத்துந் திலக்கு வகையப்பரி மென்றகொண்ட. அங்ங் பாப்பார்கூற்றத் தலைவனுஞ் செவியிலும் மற்றுயும் கேட்பினவற்றை பிறர்கேட்டற்கெலாமைவும், இவர்கூற்றத் தலைவனுந் தோழியுந் செவியிலும் மற்றுயும் கேட்டற்குரிமையும் புறத்தினையென்னும் பொதுவியந்தகந்தையோர்க்கும் பாப்பார்க்கெவியேனாது அறிவர்கெவியேற்குமென்றதும் பிறவுமாக. எனவே தலை அறிவர் வாலையவழி மருதமையும் புறத்தினையத் தலைவர்க்குமுகவாரே அவர்வழித்தல்வேண்டுகென்பதும் கூறிற்ற. அறிவாரவார் முக்கொழு மூணர்க்கோரும் புறவருணர்க்குபுலனையோரும். உ-ம். கூறிவவற் றுள்ளும் பிறவற்றள்ளும் காண்ட. (௧௧௨)

* எ-று. பாப்பாரும், அறிவரும் கூறக்கூற்றாக கேட்போரைபுணர்...ற்ற. பாப்பார், அறிவோர்ந்தொன்லப்பட்ட இருவர்கூற்றும் எவ்வகைகூறக்கேட்பு பெறல்க் எ-று. எ-று உதையாசெய்குதா.

கூழுபரத்தை வாயி லெனலிடு விற்றம்

தேவநாபுரி கி. 1850-ல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி கீழ்க்கண்ட கவிதை மிகவும் சுவாஸ்தியமாக உள்ளது.

உறுப்பினர்,

தி.வி. பாத்மத்யக் வாலிச்சுலம் பள்ளம் இரண்டிலேயுடைய பிள்ளைகள் கண்ணும் கிழந்தி கேட்பாசனாக் கருகி வருகின்றதுப் பரவின. 68-9

மீதத்தினைக்கட்டாவெனத் தலைப்பிபாங்குள்ளோடுபடக்கூறுதலு
மனையும், உம், "செறிதொடி தெளிப்ப லீரின் செறிதிய, ணுலமற்ற
வகுஞ் சென்மோ தோழி" இது தலைக்குப் பாங்குவினாச்சேட்பக்
கூறியது. வாரிசுக்குத் தலையிழுப்பதோடுகூறவேண்டுதலின், ஆகக்
சேட்பவேகதவாழிற்று, இன்னு மதனுனை தோழிசேட்ப வாரிசுள்
கூறியு மனையும், உம், "ஐகுறிய மாந ஈகலி வரிவருந், நீதா துடன்
தன்ன மன்றே" இது வாரிசுள் கூறா தலைச்சேட்பு எனத் தோழி
சேட்புணராய். (ககம்)

கருது வாபி ஆசாவே கம்மு ஸ்திரிய,†

Q. 4 **प्रमाणित करें कि**

இ-ஊ. முத்துலிங்க அடிகாத்தனார் எழுதினது. 19 செப்டம்பர்
இராசவர்தன் குமாரசாமிநாயக்கர் அவருடைய கையாட்சு தலையின் கீழ் 18-19

அனுவர்தம் தலைநகரத்திலேயே 1000000000 ரூபாய் செலவாகியும், மீதமுள்ளதை கர்ப்பம், மரணம் (குழந்தை) முதல் பருவமணி வரையிலுள்ளதாகிறது. மேலணைப் பொருளாக மாணா ந.சி.யன்மணி என்னெருவரும், அணைப் பொருதென் நிழிக்குதின் அன்புள்ளி காட்டுவத, வலரைப் பொருதென் தழுவியிழித் தோண் பல்லம்புண்டாகம், அணைப் பொருள்கிதியாடுவென் கொல்லோ கருதியதே (குறும்பி-கூகல்) இதுபேரின்மன பிறவும் வாயில்கள் தம்முடையன. உம்மை வெளிர்மனையாகவிக் கேட்டுகரவதெனப்பட்டவான் தித் தம்முடையதேயுடைய செவ்வான்மை வாய். (தக.க)

* என்பதையும், ஒருரைகூற்றித்திருமயங்கியப்பணர், த்து. பரந்தொரு
பெயரும், ஓர்வென்றற்கொல்லப்படும் வேறுபட்டினதுக் கலையாசைத் திட்டம்
கூற்றுப் பயனில்கு எ-து. எ-து உடையச்சிறியது.

↑ எ-து, காயில்லக்குரியிதற்குமட்டனா.....த்தி. யயிவி. மகாப. 17
விபத்திற் கீழ்த்தியைவிடது கந்தமுறு ஊகாயுதாபுரம். 17
வந்தவழிக்கலையென்க. எ-து உகையாட்சியுறைய

உ00 ஞாபித திங்க ளதிலே காணே
கடலே கானல் விலங்கே மாணே
புலம்புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே
யவைவரை பிறவு நுவலிய தெரியாத்
சொல்லுக நிபாலவுத் கேட்டுந் போலவுஞ்
சொல்லியாத் கலையு மென்மனார் புலவர்.*

இது கேட்போரும் கூற்றும் வேறுபடவருமாறு கூறியுள்ளது. அவை பொருளியலுள் வருவனவழிகடவனவுத் கேட்டுந்வுமாய் ஈண்டு வருதலின் ஆராய்கின்றார்.

ஞா. ஞாபிதமுதல் கெஞ்சினுக்கறியனவும் அவைபோல்வன பிறவும் மேற் “செய்துமாபிற் றெழிற் பகித் தடக்கியும்” (பொருளியல்-உ) எனப் பொருளியலுட் பொதுவாகையாற் கூறியவாற்றான் அவைதாக்கூறவன போலவுத் கேட்பன போலவுத் கூறமாறாமையு மென்ற கூறவர் புலவர். எ-று.

கூற்றும் உடன்கூறினார் மேற்குத்திற்குரியன இவைவென வகையருமைபின் பொழுதாவன மாணவும், யாமமும், எற்பாடும், காரும், கூறும், பனியும், இவையெனினும்போல்வன. பிறவுமென்றதனும்

* எ-து, சழிபடப்பொருண்மைக்குவருகதோர் மாபுலமுருதலையுதவிற்து. ஞாபிதமுதலாக, கெஞ்சுகச்செய்வப்பட்ட பதினென்றும் அந் தன்மையிதவுமாயின மஃனலாகதபொருண்மை பெய்தியகெதிலினுற் சொல்வியபொலவுத் கேட்டுந்போலவுஞ் சொல்லியாத் கலையப்பெறும் எ-து. ஆங்கு அகாச. உ-ம் “புறத்தது ஞாபிதே பசுதரியா தார்கண்” (கலி-காக) எனவும், “மாதர் முகம்போ லொளியிட வல்லுமேத், காதலு வாயி மதி” (திருக்-காக) எனவும், “உறுதி துக்கத் துங்கிய லதிகே, தெரிதே விரைய லென்னு மாவில” (கத்-உஅ) “கேர்த்தாக் காதலர் கேபி கெடுத்தின்டே, ருந்த வுழிசிறைய வுழ் தியா லோதமே, பூத்தன் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே, யீர்த்தன் னுதையே விததா தென்னீரே” (சிலப்-காணல்) இதனான், கடலுக் கானலும் புள்ளு மா முல் கூறப்பட்டது. “மாணல், வையெனக் கெளவல் தனிக்ருது விரையேட்டு, வையென்ற கெஞ்சத்தேம் பக்கம்பா தாடுவாய்” (கலி-காக) “வருத்தின வாயிய கெஞ்சே” (அகம்-எக) “மன்றப் பனைமென்மாச் தளிரே” எ-ம், இந்நிகரனவொள்க. இத்தனையுஞ்சு-தப்பட்டன கேட்போரியல்பு. எ-து உரை யாசிரியருரை.

புல்லும் புதலும் முதலியனவுங்கொள்க. உ-ம். “உதிர்ந்த பசு ஓரவிதே
தல்சேத்தி யாயி, னவரை கினைத்து கிதக்கென்கை கீட்டித், தருகவை,
யாயித் தவிகுமென் னெஞ்சத், தயிர் திரியா மாட்டிய தி”. (கலி-௧௭௨.)
“வான்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுசெறிசெயல், கேள்வரும்போழ்தி னெழால்
வாழி வெண்டிழ்கான்” 1 “உறுதி னகத்த்-துவ்விய வறிவோ” (நற்றிணை ௧௮௪)
“கேர்ந்த நல் காதலர் கேயி வெறித்திண்டே, ஞர்ந்த வழிநினைதல் ஆர்வின் த
யோதமே, பூத்தண் பொழிலே புணர்ந்தாடு மன்னமே, யீர்ந்தண் டெறையே
யிததகா தென்னீரே” (சிலப்-காணல்வரி) “பொருகி முக்கீ ககமெலா
ளேக்குபு, திவ்ஞாட் டோன்றி யிருந்த குதமுயா, வெச்சே ளிதனாகத்
தன்வழிக் காட்டமோ” (கலி-௧௭௪) “காய்த்த கோயுழப்பாணைக் கலக்கிய
வந்தாயோ.....மலி” (கலி-௧௨௮) “கீ காணவும் பெற்றுயோ கணையோ
மடநெஞ்சே” (கலி-௧௨௩) எனவரும். புன்னெனவே வண்டு முதலியனவும்
அடங்கும். “அம்மெ னரிணா வடம்புகா னன்னவ்கான்” (சிலப்-காணல்.)
ஒழித்தன வத்துழிக்காண். (௨௦௦)

௨௦௧ ஒருசெறிப் பட்டால் கோரியன் முடியும்

கரும நிகழ்ச்சி யிடமினா மொழிப.*

இது கனமெனப்பட்ட வுத்பயுத உதவினதது.

இ-ள். பல்வும் ஒருவழிக் தொக்கவந்துக்கெல்லாம் ஓரிலக்கணத்
தான்முடியும் கருமநிகழ்ச்சியை விடமென்று உதப. ௭-௩.

* எ.து, நிறுத்தமுறைபாணே இடமாமுறணர்.....ந்து. ஒருசெறிப்பட
வருதல் ஓரியன் முடிதலாவது, அகத்தின்கண் கனமென்னுந் கற்பென்னுந்
வரின, விரிவகையொன்னுந் பற்றியருதல். புறத்தின்கண் நிரைகோடலானும்,
மீட்டலானும், மேற்சேறலானும், எயில்கிணத்தலானும் யாதானு மோரியல்பு
பற்றியருதல். கருமகேழலாவது அப்பொருளைப்பற்ற யாதானுமொரு வினைநிகழ்
பிடம். இன்னும், “கருமநிகழ்ச்சி” பென்றதனான் தன்மை, முன்னிலை,
படக்கையெனவுக் கொள்ளப்படும். உ-ம். “செல்லாமை புண்டே வெங்குரை
மற்றுநின், வல்கரவு வாழ்வார்க் குரை” (திருக்-௧௧௫௧) என்றவழிப் பிரி
பொருண்மைநிகழ்விடஞவீற்ற. முன்னின்குணைக் கையற்றததலானின்
முன்னிலையென்னு மிடமாவீற்ற; யாதமொப்பொருள் நிகழ்வுழி அதற்காகு
மிடத்தொடுநிகழ்தல்வேண்டமென்று இப்பொருண்மை உறப்பட்டது. ஒரு
செறிப்படாதும் ஓரியன்முடியாதும்வரு மிடம் வருவாம். ஆதாவது புணர்கல்
வேண்டித் தொழியை விரந்து குறைபுறவான், அவ்விடத்திற்குத்தக்கவுரை
கருது தன் குற்றமும், ஆற்றாமையும், பிறவுக் கூறல். உ-ம் “மெல்லிய னல்லா

1 கனவியல். ௧௪-ம் குத்திரவணாவீ வப்பாட்டை. எடுத்தோதிலா.

காலமெனினும் இடமெனினு மொக்கும். அது ஒருசெய்யுட்கேட் டால் இது இன்னஇடத்தகிசுத்தென்றறிதற்கு ஏதாவாயதோருநப்பு, அது காட்டியும் இயமூர் தனியும் புணர்ச்சியும் கலப்பும் பிரிவுச்சமும் வன் புறதையும் இன்னோர்னையும் ஒரு செறிப்பட்டய இயற்கைப்புணர்ச்சி யென்னும் ஒரிலக்கணத்தான்முடியுமென்பது. கருமகிசுத்தென்பது காமப்புணர்ச்சியென்னுஞ் செயப்படுபொருளாகித்தி. ' இது வினை செயிடம். "எனவகிரு அர்" (குறுக்-உஉஉ) "கேளின்னாழியோ" (ஐ-உஉ) என்பன பாங்கற் கூட்டரிடஞக ஒருவழிப்பட்டன. பிறவு மன்ன. இது புறத்தினைக்கு மொக்கும். (உஉக)

உ.உ. இறப்பே நிகழ்வே பெநிச தென்னும்
நிறத்தியன் மருங்கிற் தெரிந்தன ருணரப்
பொருளிகழ்வுரைப்பது கால மாகும்.*

இது காலமென்னுமுறுப்புக்கூறுவின்றது.

கு-ள். இறப்.....து. ஏ-து இறப்பும் கிசுவும எதிர்ப்பும் என்னும் மூன்று காலத்தே. இயன்.....மருங்கில் ஏ-து எல்லாத்தினையும் கிசு கின்றகிசுச்சிர்க்கானே. பொருளிகழ்வுரைத்தெரிந்தன ருணரப்பது காலமாகும். என்பது பொருளிகழ்ச்சியுரைத் தெரித்தனராயுரைப்பது காலமென்னும் உறுப்பாம். எ-து.

யமையா யதயிறத், தொன்னூகட் கூற்றுக்கு முக்குடைமை-யெல்லாரு, கல வுருட் சகலச் சலமே கலவரு, ணன்மை வரப்பாய் விடல்" இவ்ருறுமகிக, ஆன்றியும், "பெய்முன்னுள் கெல்லு முதலை யகிப்புனறு, ணீக்கி னைப்பப் பிற" (நிருக்-சகரு) எனவும், "உண்ணற்க கங்கா யுனிலுண் சான்றோர, வெண்ணப் படலேண்டா தார்" (நிருக்-கஉஉ) இது தன்மையாரையு முன்னின் ருணரயுமொத்தப் படர்க்கையானாத் தொழிப்படுத்தலின் உண்ணற்கவென் னும் படர்க்கைசேரப் படர்க்கைப்பொருளொடியேர முடித்தலின்றது. பிறவு மன்ன. எ-து உரைவாசிரியருரை.

* ஏ-து நிறத்தமுறையானே காலமாதணர்.....ற்று. இறத்தகாலம், கிசுத்தகாலம், எதிர்ப்பாலமெனக் கூறப்பட்டியலும்பக்கத்தி ருராய்த்த கோக்கு மாறு பொருளிகழ்ச்சியெய்க்குறமது காலம் ஏ-து. உ-ம். "முதுக்குறைத் தனனே முதுக்குறைத் தனனே, மீளைய னெய்யேற் கண்ணி, முலையும் வரரச முதுக் குறைத் தனனே" இது, இறத்தகாலத்தின்கட் புணர்ச்சியுண்மையதொன்றவந்தது. இனி, "ஆன்னூர் தேந்திய வனமுலை தனரினும், பொன்னேர் மேனி மணியிற் றுழந்த, கன்னெயல் கூத்த வனாபொடு முடிப்பினு, கீத்த லோம்புமகி பூக் கே லூர்" (கநி-௧0) என்பவழி கிசுக்கால விளையப்படுவன்தோன்றவந்தது. இது னுள், "கீதலோம்புமகி" யென்பது வ.திக்கலஞ்சூரித்தூரிசுறது. இவ்வகையி னுற் காலமு மிடறு பெல்லச்செய்யுளின்சன்னும் வருமென்றணர்க. ஏ-து உரைவாசிரியருரை.

உ-ம். “விலலோன் காவன கழலே.முன்னியோனே” (குற-௭.) இன்னும் விலலோன் தொழிலோனென்பன பொருள். முன்னியோர், ஏ-து, தம்பொருள் சிகழ்ச்சியாகவன் இஃ திறத்தகாலமெனப்படும். இதற்குச் சிறத்தகாலர்களாதலின் அவர்களே பொருளாயினார். “மருத்தெனின் மருத்தே னைப்பெனின் னைப்பே, உருப்பிய கணங்கி னம்பகட்ட னுளமுலைப், பெருந்தோணுணிய தகப்பிற், கல்செழுக்கானவர் கங்குதமகனே” (குற-௭௧) இது சிகழ்காலம் “பகலும் பெறனவயிவ டடமென் றோனே” (அலி-௧௧) இஃ தெதிர்காலம். பறத்திற்கு மிகவாதேயின் தியனமயாதென்பது; பெரும் பொழுதஞ் சிறப்பொழுதும் முதல், கரு, உசிப்பொருளோடு உடித் திணையாகவின் இக்காலம். அவற்றின்மேலும். (௨௦௨)

20௩ இதுதனி பயக்கு மிதன்மா தென்னு
தொனகரினென் னினனி பயனெனப் படுமே.*

இது பயனென்னும் உதப்புக் கூறுகின்றது.

கு-ள். இது பிடியமபயக்கும நுதனெனத் தொகுத்துக் கூறப்படும் பொருளும் பயனென்னுமு தப்பாக. ஏ-து.

உ-ம். “மாறாக் காதலா மங்கமற் றனசே, மாறாக் கட்டனி வரலா னுமே, வேரு மென்றோன் வராமென் றும்மே, கூறல் தோழியாள் வரமு மாதே” இது தோழியைத் தாதுவிடுத்தப்பாடுகவத்தது. இது புறத்திற்கு மொக்கும். இங்ஙனம் பயனுதப்பாகவே சொல்லுவருமாதனர்க. (௨௦௩)

* ஏ-து, திறத்தமுறைபாசே பயனுதனார்.....ற்ற. யாதானுமொரு ப்பொருளைக்கூறியவழி வதன்பின்பு மிதுபயக்குமென விரித்துக்கூறுது முற் றியசொல்லினுனே தொகுத்தக்கூறல் பயனெனப்படும் ஏ-து. உ-ம். “சூரல் பம்பிய சிறகாள் யாதே, சூர மகளி ளாணன் னெனே, வாரல் வரினே னனஞ் கவலே, சா னுட ியா ளாதே” இதனுற் பயன் வரைத்துக்கோடல் கூறுமென்பது. “ஒன்றாக கல்லது கெல்லாமை மற்றதன், பின்சாரப் பாயபாமை கன்று” (திருக்-௩௨௩) இதனுற் பயன் வேண்டுகார் இவ்வாறாய்வுவென்றமென்றல். இவ்வாறாயினுனே.....புறநாட்டினும் பயன்படக்கூறல் னுண்மென்பது பயனென சொல்லுபொருளாகிற்று. ஏ-து உரையாசிரிய

உபசு உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருளான்
மெய்ப்பாட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும் *

இது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்புக் கூறுவன்றது.

அஃதாவது உவகத்தார் உன்னிகழ்ச்சி ஆண்டுகழ்த்தவாதே புறத்
தார்க்குப்புலப்படுவதோ ஞாந்ருண் வெளிப்பல்லை, உய்த்துணர்விலிந்த
செய்யுளிடத்தவதெனபொருளானே கண்ணீராகும்பல், மெய்ய்மயிர்விலித்
தன்னுதலிய சத்தவம்படுவது வெளிப்படச்செய்வது மெய்ப்பாடென்னு
முறுப்பாகும். எ-து.

அது தேவருகைமுதலியவற்றைக்கூறியும் கண்டாகாதிவச செய்யுள்
செய்தல் செய்யுறுதல்பென்றார். உ-ம். “கமையற வினவிய மணியரு
ளவ்வாய்தன், மெய்ப்பொரு மழலையின் விளக்குபூ ணின்ததாப், பொலம்பிறை
யுட் டாழ்த்த புனைவினை யுருள்கலை, கலம்பெறு கமழ்சென்ணி னைபொரு
துயல்வா, வருவெஞ்சா நிலைகாட்டு முடைகழ ள்த்தை, லரிபொலி மின்
கினியார்ப்போவா சடிதட்பப், பாளே டலந்த மூலைமதாது முற்றத்துர்,
கால்வதேற் கையி னிரகங்கி னுடையிற்று, வாலமர் செல்வ னனினால் பெரு
விறல், பேலவருமென் னுயிர்” (கவி-அக) இவைபோலவளவாற்றும் தவ்வாறு
காண்க. தலைவருபொருளான் எனவே வேககுறுப்பானுணர்ந்த பொருட்
பிறம்பினைக்காட்டுவது மெய்ப்பாடாமென்றுகொள்க. (உ௦௪)

உ௦௫ என்னவாக வியவெதி 19 - முயக காஞ்

முன்னுறமக ளென்த முடிவின் ததுவே.

* எ-து, நிறத்தமுறைமையான் மெய்ப்பாடெனமுய்துணர்.....ந்த. யானது
மொன்றைக்கூறிய வழி யதனகப்பொருண் மமையாக்காரித் தானைக்கூறுத்
வின்றி, மய்யிடத்தவருக பொருண்மயின் மெய்ப்பாடுதோன்றமுடிப்பது
மெய்ப்பாடெ.....ப்பாமென்றவாறு. உ-ம். “ஐயோ வெனின்யான் புலியு
கவலே, யுய்த்தணன் கொளினே டார்பெய்க் சல்லே, னென்போற் பெருவித்
புறக வென்னை, யின்னா செய்த வறனில் கூற்றே, கிணரவளை முன்னக பந்
வரைகிழற் சோக கட்டத்திற் சிதிதே” (புறம்-உருகு) இதனும், அருகையாகி
மெய்ப்பாடு புலப்படவந்தவாறு கண்டுகொள்க. செய்யுட்செய்வகார் மெய்ப்பா
தோன்றச்செய்கவென்பது கருத்து. எ-து உரைவாசிரியருரை.

† எ-து, மெய்ப்பாடாஹுணர்.....ந்த. அது, கனகமுதலாயிய வெட்
மெய்ப்பாட்டுவெனியையும் பிழையாதாவி தேற்றொல்லப்பட்ட விலக்கணத்த
புடைத்து. எ-து. அஃதாவது மெய்ப்பாட்டியவறிதகாட்டதும். எ-து உரை
வாசிரியருரை.

1௬ சொல்லொடுங் குறிப்பொடு முடிவுகொ ளியற்கை
புல்லிய னொளி பெச்ச மாறும்.*

இது முறையே பெச்சமென்னுமுறப்புக்கதவின் தது.

இ-ள். கூற்றினுறுங் குறிப்பினுறும் முடிக்கப்படும் இலக்கணத்
தொடுபொருத்தியினவி பெச்சமென்னுமுறப்பாம். எ-று.

முடிவுகொளியற்கையெனவே செய்யுட் கண்ணதன்றிப் பின்
நாணர்த்துமுடித்தல் பெற்றும். உ-ம். *செங்கனம் படக்கொன்ற...
சூலக்கா தட்டே* (குறு-௧) இக்காத்தனார் யால் குறையுடையமல்ல
மேனத் தலைவற்குக்கறிற் கூற்றெச்சமாம். அக்கூற்றுஞ் செய்யுட்குச்
நிறையின்மையின் அதுகாண்பாயாகிற் காணெனத் தலைவியைநோக்கி
கூட்டுய்த்துக் கூறிற் குறிப்பெச்சமாம். அவனைக்கூடுகெனத் தான்
உருளாகவின் ௨௦௬)

20௭ இவ்விடத் திம்மொழி விவரிவர்க் குரியவென்
நவ்விடத் தவரவர்க் குறாப்பதை முன்னம்.†

இது முன்னமென்கின்ற உறப்புக் கூறவின் தது.

இ-ள். இவ்விடத்துத் தோன்றிய இம்மொழி கூறற்குரியோருங்
கேட்டற்குரியோரும் இன்னொன்று அச்செய்யுட்கட் டோன்றின் அறி
யாமற் றுணங்குமறிதற் குறித்தாக காட்டமுதோகிடத்தே கூறுமோர்க்குங்
கேட்போர்க்கும் ஏற்றவுகையாகச் செய்யுளுட் கிடத்திக் கூறவது
முன்னம். எ-று.

* எ-று, நிறத்தமுறையானே எச்சவகையானுணர்.....ற்ற. பிரதோர்
சொல்லொடுங், பிரிதோர்குறிப்பொடும் முடிவுகொள்ளுமியற்கையைப்பொருத்
தின்மையுள் எச்சமாகும் எ-று. எனவே சொல்லெச்சங் குறிப்பெச்சமென
விருவகையாயின. அது, எச்சவியலுள் *பிரிநிலவினை* யென்னுஞ்ஞந்திரத்
தன் *பிரிநிலவினை* என்பது முதலாகச்சொல்லப்பட்ட.....வகையானும்
யருவன சொல்லெச்சமாம். குறிப்பென்றோசப்பட்டது குறிப்பெச்சமாகும்.
எ-று உரையொளியஞரை.

† எ-று, நிறத்தமுறையானே முன் அமையுணர்.....ற்ற. இவ்விடத்
திம்மொழியை விவரிக்குச்சொல்லத்தகுமெனக் குறித்து, இவ்விடத் தவரவர்க்
திம்மொழியையுரைப்பது முன்னமாம் எ-று. எனவே, இடமுங்காணுமொழித் த
கேட்போர்க்குத்தக்கவாறுமொழிதலுஞ் செய்யுளுறப்பெற்றவாறாம். *வந்தது
தொண்டு வராகதுமுடித்த* யென்பதற்குச் சகமும் சொன்ன. எ-று உரை
யொளியஞரை.

இவ்விவர்க்குரியவென்றறிவான் செய்யுட்கேட்போனெனவும், அங்
யிடத்தவாவர்க் குணக்கவென்றார் ஆசிரியனெனவும் கொள்க. என்றென்
பது ஈண்டு வினியெய்தும். சொல்லெச்சமன்று. அறிவென வொருவினை
வருவிக்க. அது உணர்ப்பதைவென்னும் வினைப்பெயரொழியும்கூடும்.
உ-ம். “யாரிவ னெக்கூத்தர் கொள்வா னி தவமோ, ஞானம்மைக்கொத்த
படிதடைத்த” (கலி-அக) என்றக்கால் இஃகூதவென்குந் தலைவியென்பது
உம் கூறப்பட்டான் தலைவனென்பதும் முன்னத்தான் உணரப்பட்ட
வாறு காண்க. இவை அகம் பதமென்னும் இரண்டற்கும் பொது. (௨௦௪)

௨௦௮ இஃபழ மிடுமடையும புணர்வும பிரிவு

மொழக்கமு மென்றிவை யிழக்கு நெறியின்றி
சி துவா தெத்தினைக் குறிப்பொரு ளென்னுது
பொதுவாய் நிற்கம் பொருள்வகை பென்பு.

இது பொருளென்னும் உறுப்புக் கூறுகின்றது.

இ-ள். இன்...ன்றி. ஏ-து இன்பமுத்துன்பமும் புணர்தலும் பிரித
லும் உலகவொழுக்கமு மெனப்பட்ட இவை தப்பும்வழியின்றி. இது...து
ஏ-து இத்தினைக்குரியபொரு ளிறவாகவென்று ஆசிரிய மோதிய பொரு
ளன்றி. பொது. ப ஏ-து அவற்றுக்கெல்லாம் பொதுவாகப் புலவனாற்
செய்யப்படுவது பொருட்குறணப்படும். ஏ-து.

இன் ப த் து ன் ப க் கூ து த லி த் பு த த் தி ர் கு ட் கொ ள் க. ஒழுக்கம்
இரண்டற்கும்கொள்க. வகையென்றதனாற் புலவன்குன் வகைத்தே
பொருளென்றொள்க. கூதலின்றித் செய்யுச்செய்தலாகாதென்பது
கருத்து. உ-ம். “கைகலியாக் சென்று கண்புறையாக குறுகிப், பிடிக்கை
யன்ன பின்னாக் தீண்டித், தொடிக்கை கையாக் தோய்த்தலு கொல்லோ,
நாணொடு மிடைத்த கற்பின் வாணுத, லத்தீய் கெளவிக் குறுமகன், மென்
ருள் பெறாமை இக் சென்றவென் னெஞ்சே” (அகம்-௧) என்குந்
போலப் புலவன் வகுப்பனவாம். இப்பாட்டுப் பாலையேனும் முல்லை
முதலியனவற்றிற்கும் இப்பொருள் பொதுவாம். பொதுமைவென்றது
எல்லாவற்றிப்பொருட்கு மேற்றப் பரிவேறுவகையவாகச்செய்தல். இவ்
வாறுவருவன புறப்பொருள் கூறியவற்றுள்ளுக்காண்க. (௨௦௮)

* ஏ-து, திறத்தமுறையானே பொருளையாதுணர்.....ந்து. இன்பமும்,
துன்பமும், புணர்வும், பிரிவும், ஒழக்கமுமெம். தசொல்லப்பட்டவை கூறுவு
நெறியின்றி யத்தினைக் குறிப்பொருளென்னுது, எல்லாப்பொருட்டும் பொது
கூடுகின்றயுட்குருள், பெருள்வகையாம் ஏ-து. ஏ-து உலகஉயிரியுறரை.

உரு அங்ஙனம் மாக்களும் விலங்குமன்றிப்
பிறவணன் வரினும் திறவநி னுந்
தத்த மியலான் மாபொடு முடியி
னத்திறந் தானே துறையெனப் படுமே.*

இது துறையென்னும் உதப்புக் கூறுவன்றது.

இ-ள். அங்ஙனம். எ-து ஐயக்களிலத்திரு முரியவெனப்படும் பல்வேறுவகைப்பட்ட மக்களும் மாவும் புள்ளும் "ஒதிவந்தவாறன்றி. பிற திறவதின் கடியவன்வரினும். எ-து பிறவற்றைத் திறவிதாக ஆராய்க்க செய்யுட்கண்ணே புலவன் படைத்துச்செய்யினும் ஒக்கும். உ-ம். "ஊர்க்கா னிவந்த பொதுப்பரு னீர்க்காத், கொழுமிதன் னாழன் முதிசினர் கொண்டு, கழும முடித்துக் கண்டுகு கூற, கவன்மிதைத் தாதொடு தாழ வகன்மதி, தீவநிர் விட்டது போல முகனமர், தீக்கே வருவா னிவன்மர்க்கொ லாங்கே யோர், வல்லவன் தைரிய பாவைகொ ண்லா, குறுப்பெலாங் கொண் டுயற்றி யாங்கொல் வெறுப்பினால், வேண்டிருவங் கொண்டதோர் கூற்றங் கொ லாண்டார், கடிதிறவன் காவார் விதெல் கொடியியற், பங்குல்க்கிழ்வுக் கவிக்கத்த லீக்கிதோர், கல்குக்கத்தர் செல்வ மகன்" (கா-இ-உ) இதனுள் னாழல்முடித்தானென செய்ததற்குணியேபோலக் கூறி "ஊர்க்காளி வந் த பொதுப்பரு" என்றதனால் மருதத்துக்கண்டான்போலக்கூறிப் பின் குறிஞ்சிப்பொருளாகிய புணர்தல்கிமித்தம் உரிப்பொருளாகமுடித்தான். இங்ஙனம்மயக்கால் குறிஞ்சித்தவாப்பாச்சப்பட்ட துறையுறப்பான்வந்த தென்க. இது ஓசிய இலக்கணமன்றியினும் ஓரக்கூறிய பொருள்வகை போற் புலவர்க்கையதோருறப்பு; இதுவுக கொள்ளப்பெறுமென்றார். இது புறத்திற்கும் ஒக்கும். (உரு)

உரு அங்ஙனம் பொருள் உட்பிணு மணுவை நிலையினு
மியன்று பொருண் முடியத் தத்தன ருரைத்தன்
மாட்டென மொழிப பட்டியல் வழக்கின்.

இது மாட்டென்னும் உதப்புக் கூறுவன்றது. மாட்டிதலாவது
கொண்டென்தொருத்ததன்

* எ-து, துறையானது.....த்த. அகப்பொருளாகிய ஏழுபெருங்
திறைக்கும், புறப்பொருளாகிய ஏழுபெருந்திறைக்கும் உரியவந்தர் உயர்க்கு
பட்ட மாவும், புள்ளும். உம்மையான் மாருதலையினவும், "பிறவணன்வரினும்"
மென்றமையான், நிலம், நீர், தீ, வளி, முதலாயினவுஞ் செய்யுட்கண்ணருமிடத்
துத் திறப்பாடுடைத்தாகவாசய்த்த தத்தமாகேந்தியப்பெயரும், பொருந்திய
மாபொடுமுடியி னிவ்வாறு திறப்பாடுடைத்தாய்வரும் துறையென்றுஉதப்பபடும்
எ-து. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, சித்தமுறையானே மாட்டெனது.....த்த. இதுவும்,

இ-ள். அகன்—ஊம். எ-து பொருள்சொளுக்கால் அகன்று பொருள் கிடப்பத் செய்யினும் அணுகி்கிடப்பத் செய்யினும். இயன்...தல். எ-து இவ்விருவகையானுஞ் சென்று பொருளுழியுமாதற்குஞ்சொன்னு வந்து கூட்டியுரைப்பதெய்தல். மாட்...கின். எ-து மாட்டென்னும் உறப்பென்றது உறவர் செய்யுள்வழக்கினான். எ-று.

இது மொழிமாற்றப்பொருள்கொணுதல் புலவர் வேதசெய்வ தோர்செய்கை. இது பலபொருட்டொடராத் பலவடிவானவரும் ஒரு செய்யுட்கண்ணும், பலசெய்யுளைப் பலபொருட்டொடரால் ஒரு கவையாகச் செய்யுமிடத்தும் வரும். உ-ம். முதுகாற்றப்படையும் மால்வரை சிவந்த சேணுயர் வெற்பிற், கின்னெரி கவையுயர் வென்றொஞ் தோடிச், கணைக்கால் வாய்விட தகப்பிற் பணைத்தோட், கோபத் தன்ன தோயப் பூத்திடை, பங்காக சிவந்த சிலகாழ்ந்த, கையுணைத்தியற்குக் கவிஞ் பெறுவனப்பி, னுவலொடு பெயரிய பொலம்புனை வலியுழை, சேனிகுத்து வினக்குஞ் செவிர்தீர் மேனிக், துணையோ ராய்த் தவினார் கோதிக், செக் கால் வெட்சிக் சிறிதழிடைவிடுபு, கைபந்தாட் குவணைத் தவிர்த்து கின்னிக், தெய்வ வுத்தியொடு கலம்புரி வலின்வைத்துத், நிலகத் தையுயர் தேங்கமழ் திருதுதன், மகாப்பருவாய் தாமமண் ணுறுத்துத், தவர முடித்த தாகனது முச்சிப், பெருத்தன் கண்பகஞ் செரிஞ்ச் கருத்தகட், இனப்பூ மருதி னெள்ளினா ரட்டித், திணைக்கவிஞ் நெழுதரு தேக்கிற் செல்வரும், பரிணாப்பிற பிறையல் விரைஇத் துணைத்தக, வண்காது சிறைத்த பிண்டி. வொண்டளிர், துன்பு னுரை திரைப்பத் திண்காழ், நுறுக்குற மிரிஞ்சியுழைச்சேத்த் தேய்வை, தேங்கமழ் மருதினார் கலிப்பத் கோக்கின், குவிநூட் பிறமுனைக் கொட்டி விரிமலர், வேகவை துண்டா தப்பித் காணவச, வெள்ளிற் குறுமுறி கின்னூபு தெறியாக், கோழிபோல்கிய வேன்றி விதற்கொடி, வாயிய பெரிதென் தேத்திப் பலருடன், செறிதழ் கிலம்பகஞ் கிலம்பப்பாடிச், குசர மகளி ராடுந் கோலை, மந்தியு மறியா மகம்பலி லடுக்கத்துத், கரும்பு முசாச் கடர்ப்பூல் காத்தட், பெருத்தன் கண்ணி மிலைத் தென்னியன்....., பார் முதிர் பனிக் கடல்” (திருமுருகாற்றுப்படை) இதனால் அருமதல் மேனியீரையுள்ள வற்றையுடைய குசாமகளிப்பலருடனே கின்ன, இடைவிடுபு, வைத்து, பண்ணி, செரிஇ, இட்டு, விரைஇ, திரைப்ப, கொட்டி, தப்பி, தெறியா, ஏத்திப், பாடி, ஆகும் வெற்பில் அடுக்கத்துத் கோலையிற் காத்தடகண்ணி மிலைத் தென்னியனென அகன்றும் அன்னியும் மாட்டியவகாதுணர்க: இப் பாட்டும் பிறபாட்டுக்களும் இவ்வாதே மாட்டுறுப்புறமுறாதுணர்க. 1ஆரிய

1 “ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுத்தியம்பும், பாரி பறம்பின்மேற் தன்னுமை-காரி, விறன்முன்னுர் வேங்கைவி் தானுணர் தோனா, னிற னுள்ளு ருள்ள தலர்” என இதனால், பாரி பறம்பின்மேற் தன்னுமை தானுணர் தோனாள் எனவும், விறன் விறன்முன்னுர் வேங்கைவி் எனவும், பிறையுள்ளுந் தாகிய அலர் ஆரியமன்னர் பறையினெழுத்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னுங் கொள்வழியறித்தொளுவப் பொருளெ திரியைத் தவாது மயங்குகொள்க. என்னுர் தோளுவையர் (தொல்-தொல்-எச்ச-கூ.)

மன்னர் பறையின்” என்பதமது. இனிப் பலசெய்யுட்கண்வருமாறு சீர்தாமனியுள் யாங்கூறியவுரைதன்பலவற்றது முணர்க. அருமைமும் பெருமைமும் உடையவாய்ப்பரத்தசொற் குடார்க்துபொருள்தருவதோ சின்பம்நோக்கிச் சான்றோர் இம்மாட்டிலக்கணமே யாண்டும் பெரும் பாண்மைவரச் செய்யுள்கெய்தலிற் பின் தொடர்ந்திசைச்செய்யுள்கெய்த வர்களுள் இம்மாட்டிலக்கணமே யாண்டும்வரச் செய்யுள்கெய்தாள். இதுவும் பொருள்வகைபோற் புலவர்செய்துகொண்டதாயிற்று. (௨௩௦)

௨௩௧ மாட்டு மெச்சமு காட்ட சின்னி,
யுடனிலை மொழியினுக் தொடர்கிலை பெறுமே.”

இது எய்தியதுவிலக்கிறது.

இ-ள். தொடர்கிலையென்பது முற்கூறிய இருவகைத்தொடர்கிலைச் செய்யுள். மாட்டு...ரி. எ-து முற்கூறிய மாட்டிம் எச்சங்கடும் நிறுத்த வின்றி உடனிலைமொழியினும் பெறும். அச்செய்யுட் கிடத்தவாதே யமைவச்செய்யினுஞ் செய்யுட்டன்மைவைப் பெறும். எ-று.

உ-ம். முட்டாச நிறப்பிற் பட்டினம் பெரினும், வாரிருக் கூத்தல் வயங்கிழை யொழிய, வானேன் வாழிய கெஞ்சே” கேளினும் செய்ய காண மவன், கோலினுக் தண்ணிய தடமென் றோனே” துகன்றகிடத்து மாட்டி னின்றிவந்தது. “யானே விண்ணையேனே” (குறுக்-௧௮) என்னும் பாட்டு துணுதி மாட்டிவன்றிவந்தது. சீர்தாமனியுள் மாட்டிம் எச்சமுமின்றி யுடனிலையையமைத்தனபலவும் யாங்கூறியவுரைபாறுணர்க. எச்சமும் மாட்டிம் என்னுத முறைபிறழ்ச்சியானே எச்சமுதலிய ஈன்குறப்புமின்றி ஆச்செய்யுள் வரப்பெறும் என்று சொல்க. “வாரா வாயினும் வரினு மவர் மும், வியாசா வியரோ தோழி நீர்கிலைப், வைப்போ துனரிப் புதன்மலி றோன்பொறித், கருவிரா யாட்டி துன்மு ளீக்கைச், செவ்வரும் பூழ்த்த வண்ணத்துய்மல குறிரத் தன்னென், நின்னுதெறிதரும் வாடையோ டென்னு வினன் கொ வென்னு தோரே” (குறுக்-௧௧௦) இது எச்சமின்றி வந்தது. “தரீமலா புகையுங் காமர் கோவடி” (குறுக்-௧௮வுள்வாழ்த்த) இப் பாட்டு முன்னமின்றிவந்தது. “மருந்தெனின் மருந்தே வைப்பெனின் வைப்பே” (குறுக்-௪௧) இப்பாட்டுப் பொருளின்றிவந்தது. “ஈயற்புற்றத்து” (அகம்-௨) என்னும் பாட்டுத் துறைவகையின்றி வந்தது. மாட்டிம் எச்சமு மெடுத்தோதினார் முன்னமும் பொருளுக் துறைவகையுட்போல இன்றி யமைவாச்சிறப்பினவல்லவென்றற்கு. (௨௩௧)

* எ-து,.....இவ்விரண்டும் குத்தித்தொத்தபொருள்வளங்கும். எ-து உரையாசிரியருரை.

௨௧௩ விண்ணம் தானே நாலில் தென்ப.*

இத முறையே வண்ணம் இத்தலைபகுதித்தென்சென்றது.

இ-ள். வண்ணந்தாம் இருபதென்றாகுதலுள் புலவர். எ-று.

தானேயென்றார். அலை தூதும்பலிவுமாக வேறுபடக்கொள்ளினும் இவ்விருபதின்மன்னேயடங்கும் வேறு சத்தவேற்றுமைசெய்யாவென்றற்கு. அதுதன்னுணர்வுடைபோர்க்குப் புலனுமென்றுணர்க. (௨௧௨)

௨௧௪ அனவதாம், பாஅ வண்ணம் தாஅவண்ணம்

வல்லிசை வண்ண மெல்லிசை வண்ண

மிவையு வண்ண மனபெடை வண்ண

நெடுஞ்சீர் வண்ணங் குறுஞ்சீர் வண்ணஞ்

சித்திர வண்ண நகரீபு வண்ண

மகப்பாட்டு வண்ணம் புறப்பாட்டு வண்ண

மொழுகு வண்ண மொருஉ வண்ண

மெண்ணு வண்ண மனைப்பு வண்ணம்

நாங்கல் வண்ண மேத்தல் வண்ண

முருட்டு வண்ண முடுகு வண்ணமென்

நுதவன மறிப வறித்திசு னேரே.†

இது மேதகறப்பட்டவண்ணங்களின் துபெயர்வேறுபாடுகடறபின் தது.

இ-ள். முந்தைய நாலில்தாம் அவ்விருபது பெயர் வேறு,..... (இதுமுதல் ஆறு குத்திரங்கட் குறையிலலை.)

௨௧௫ அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்

சொற்சீர்த் தாவி தூற்பாற் பரிலும்.‡

* எ-து, வித்தமுறையானே வண்ணமாதணர்.....ந்து. வண்ண மாவன, வண்ணமாய்வருவது எ-து. அவற்சீன்பாருபாடு முன்னிருத்திரத்தாற் காட்டிதம். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, வண்ணவிறப்பாற்றணர்.....ந்து. இதுவுஞ் குத்திரத்தாற் பொருள்வியங்கும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, பாஅவண்ணமாவது சொற்சீர்த்தாவி அலிங்கப்பயின்றனரும் எ-து. உ-ம், “து-து உய்யுண்டிருத்தி” எ-ம், “கொல்லெனயம்; எல்லெ யிபகம்” எனவும்கூறும். எ-து உரையாசிரியருரை.

௨௧௫ தாஅ வண்ண,

மிடைவிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்.*

௨௧௬ வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் பரிலும்.†

௨௧௭ மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிருமே.‡

௨௧௮ இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிருமே.§

௨௧௯ அளபெடை வண்ண மாபெடை பரிலும்,||

கு-ம். இரண்டளபெடையும் பரில் செய்வது. எ-று.

உ-ம். “மராதா மரோடு விராஅய்ப் பராதும்” 1 “கண்ணனென்னை கண்கள் கேடும்” எனவரும். “தாஅம் படுகர்க்குத் தன்னிருளகொல்லோ, வாஅம் பல்லிழி யன்பனை பறிவுறில், வாஅம் புராயி வழுதி யொடெம்மிடைத், தோது தவனுமில் சூர்” இவ்வளபெடைத் தொடையாம். (௨௧௯)

* எ-து, தாகண்ணமாவது இடைவிட்டெதுகையான்கரும் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, வல்லிசைவண்ணமாமாறணர்.....ற்று. வல்லெழுத்துமிக்கு வருவது.....யன்ன தொடர்பு முட்புண்ணைக்கீழ்க்கட்ட.....ட்டிக் கண்ணிதொட்புபவர் தாகவுழப்புகொட்டி.....ட்டி யுன்னம்மிடாது நிலையு மெனவிட்டொட்டொட்டி சீர்க்கேதோ கொட்டு எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, மெல்லிசைவண்ணமாமாறணர்.....ற்று. மெல்லெழுத்துமிக்கது மெல்லிசைவண்ணமாம் எ-று. எ-து உரையாசிரியருரை.

§ எ-து,...உ-ம். “உகல்வென் னருவி வரமிசை யிழியவுய் செ...ன” எ-து உரையாசிரியருரை.

|| எ-து, அளபெடைகண்ணமாமாறணர்.....ற்று. அளபெடைபயின்று வருவது அளபெடைகண்ணமாம் எ-று. உ-ம், “தாஅட் டாஅமரை மல முழக்கிப், பூஉக் குகோப் போத தருநிக், காஅய்ச் செக்கெந் கறித்துப் போதும், மாஅத் தாஅண் மோதட் டெருமை” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

1 “கண்ணனென்பது சீர்கிலையெய்தித் தேமாலாயிற்று. “தண்ணென என்றவழித் தட்பத்திற்குச்சிறப்புக்கூறுதற்காக இயந்திரக்கண்ணைகாவொற்றினைநிகர்கொடுத்த அளபெடுத்தது” செய்யுள்செய்தான்” என்றார் முன்னும் (செய்-௧௨.)

௨௨௦ நெடுஞ்சீர் வண்ணகெட் டெழுத்துப் பரிலும்.*

இது நெடுஞ்சீர்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். நெடுஞ்சீர்வண்ணமாவது கெட்டெழுத்துப்பரின்னவரும். எ-று.

உ-ம். “மாவா கா தே மாவா கா தே” எனவரும். “நீரூர் பாளு யாதே காடே, நீலூர் காயாப் பூலி யாதே, யூரூர் பாகா தேரே, பீரூர் தோளாம் சிறா ரோளே” இதுவு மிறைக்கலியாம். (௨௨௦)

௨௨௧ குறஞ்சீர் வண்ணம் குந்தெழுத்துப் பரிலும்.†

இது குறஞ்சீர்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். குறஞ்சீர்வண்ணமாவது குந்தெழுத்து மிக்குவரும். எ-று.

“குரங்குளிப் பொலிந்த கொங்கவற் புரவி” (அகம்-௪) எனவரும். “உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், நிறகொடி யவரை பெரு திளையலிழச், குறிவகு மிறவென மறுகுபு, செறிதொடி கூறுத த லுழிய, லறி யலை யரிவைவார் சுருதிய பொருளே” இதுவும் மிறைக் கலியாம். (௨௨௧)

௨௨௨ சித்திரவண்ணம்,

நெடியவுல் குறிவவு நேர்த்துடன் வருஉம்.‡

இது சித்திரவண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். சித்திரவண்ணமாவது கெட்டெழுத்துப் குந்தெழுத்தும் ஒப்ப விராய்ச் செய்வது. எ-று.

1 “சா னா நீவா லாதே” எனவரும். “ஊர்வழிதீர் தெர்தார் வாசி பேரச், சேரி சார்வரி தெகல்லாதிப், பீர்தீர் தோழிதோளே” இதுவும் மிறைக்கலியாம். பல்வண்ணம் படுதவின இதுளைச் சித்திரவண்ண மென்றார். (௨௨௨)

* எ-து, கெட்டெழுத்துப்பரின்னவருஞ்சீரினையுடைய வண்ணம் நெடுஞ் சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். “நீரூர் பாளு யாதே காடே, நீலூர் காயாப் பூலி யாதே” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, குந்தெழுத்துப்பரின்னவருவது குறஞ்சீர்வண்ணமாம் எ-று. உ-ம். “உறுபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச், நிறகொடி யவரை பெரு திளையலிழ” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, சித்திரவண்ணமானதனார்.....ற்றது. கெட்டெழுத்துப் குந்தெழுத்தும் கார்ந்துவரும் எ-று. உ-ம். “ஓரூர் வாழினஞ் சோனா மார்க் குமய் கார்” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

1. “குரல் பம்பிய நிறகான் யாதே
குர மகனி ராசனங் கினரே
வாசல் வரினே யானஞ் சவிலே
சா னா நீவா லாதே” என்பது

௨௨௩. நலிபு வண்ண மரத்தம் பரிலும்.*

இது நலிபுவண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். நலிபுவண்ணம் ஆய்தம்பலின்றுவரும். எ-று.

“அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெஃகாமை, வேண்டும் பிறன்னைகப் பொருள்” (நிருக்-௬௭௮) “ஈஃகான் றஃகா னுன்கணுரு பித்ரு” (தொல், எழுத்-௨௧) எனவரும். நலிபென்பது ஆய்தம். “ஈஃகோ டவன் கேட்ப வேமறத்தான் போதென்ற, யஃருநீர்க் கான்யாத் தவிர்மண லெக்கர் மேல்” என்றும் நொடைப்பாற்படும். (௨௨௩)

௨௨௪. அகப்பாட்டு வண்ண,

முடி யாத் தன்மைமீன் முடித்ததன் மேற்றே.†

இஃது அகப்பாட்டுவண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். அகப்பாட்டுவண்ணமாகவது முடியத்தக்காட்டாத் தன்மையாலே முடித்ததன்மேலே நிற்பதாம். எ-று.

அது தன்னைமுடித்தற்குரிய ஈற்றைச் சேகராத்தான்வாசாது இஃது இடையடிபோன்றுகிற்பது. “பன்மீ ணுணங்கற் படுபுன் னோப்பியும், புன்னைநண் டாது கம்மொடு தொகுத்தும், பன்னுன் லுத்து பணிமொழி பயிற்றியு, மணத்ததற் கொல்வான் நணந்துபுற மாறி, யினைய னாடு யிக்குத் துறத்தோன், பொய்த லாயத்துப் பொலத்தொடி மகளிர், கோடியர் வெண் மண லேறி, யோடுகல மெண்ணுத் துறைவன் ரேழி” “ஆணயில் பொரு ளெமக் கமர்த்தனை யாடி” எனவரும். (௨௨௪)

* எ-று,.....

† எ-று, அகப்பாட்டுவண்ணமாகவது முடியாததன்மையின் முடித்ததன் மேலது எ-று. உ-ம். “பன்மீ ணுணங்கற் படுபுன் னோப்பியும், புன்னைநண் டாது கம்மொடு தொகுத்தும், பன்னுன் லுத்து பணிமொழி பயிற்றியும், மணத் ததற் சேர்க்கான் நணந்து புறமாறி, யினைய னாடு யிக்குத் துறத்தோன், பொய்த லாயத்துப் பொலத்தொடி மகளிர், கோடியர் வெண்மண லேறி, யோடுகல மெண்ணுத் துறைவன் ரேழி” எனவரும். எ-று உரைபாசிரியருரை.

உஉரு புறப்பாட்டு வண்ண,
முடித்தது போன்று முடியா தாகும்.*

இது புறப்பாட்டு வண்ணக்கூறுகின்றது.

இ-ள். புறப்பாட்டுவண்ணமாவது இதுதியடிப் புறத்ததாகவுந் தான் முடித்ததுபோன்றுநின்றல். எ-று.

“இன்று வைகல் வாரா முன்னே, செய்கீ முன்னியவினையே, முக்கீர் வரைப்பக முழுதுடன் துறத்தே” (புறம்-கூஉக.) ‘முன்னியவினையே’ முடித்ததுபோன்றுமுடியாதாயிற்று. (உஉரு)

உஉரு ஒருகு வண்ண மோசையி னொழுகும்.†

இஃது ஒருகு வண்ணக் கூறுகின்றது*

இ-ள். முற்கூறியவாறன்றி யொழுதியவோசையாற்செய்வது ஒருகு வண்ணம். எ-று.

ஒழித்தனவும் ஒருகுமேனும் ஆகற்றின் வேறிலக்கணமுடைய “ஆம்ம வாழி தோழி காதல, சின்னே பனிக்கு மின்னா வாயையொடு, புன்கண் மாலையு மின்று கலிய, வய்யவ வரிவென வுணரச் சொல்லிச், செல்லுநப் பெறினே சேய வல்ல, வின்னினி யிறந்த மன்னவர், பொன்னணி கெடுந்தே பூண்ட மாவே” எனவரும். (உஉஉ)

* எ-து, புறப்பாட்டுவண்ணமாவது முடித்ததுபோன்று முடியாதாகவரு எ-று. உ-ம். “நிலவுமண லகன்றறைய லலவ னேவலின், நெறிமணிப் புன்னிசை மொய்ப்ப அருகதும், வந்தன்த கொண்கண் தேரே பின்றும், வருகுல தாயி, சென்றசென்று வம்பர் தடைத்த, புண்ணத் தாதுகு தண்பொழில் மெல்ல மென்முலை நொழுகப் புல்லினே கடுகு, மெல்லியை நீயே கல்காது விடுகை யாயின், வைகலும் பட்டமிதி புன்னமொடு, மடன்மாவேறி, புறதாய ருலகுட னதியச், சிறகுடிப்பாச் சத்தப் பெரும்பழி தருமே” எனவரும். எ-து உரை யாசிரியருரை. -

† எ-து, ஒருகையொழுதிக் கிடப்பது ஒருகு வண்ணமும் எ-து. உ-ம். “ஆம்ம வாழி தோழி காதல, சி..... பசிக்கு மின்னா வாயையொடு, புன்கண் மாலையு மின்று கலிய, வய்யவ வரிவென வுணரச் சொல்லிச், செல்லுநப் பெறினே சேய வல்ல, வின்னினி யிறந்த மன்னவர், பொன்னணி கெடுந்தே பூண்ட மாவே” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

22௭ ஒரு உவண்ண மொழி இத் தொடுக்கும்.*

இஃது ஒரு உவண்ணம் கூறுகின்றது.

கு-ங். ஒரு உவண்ணமாகவது யாற்றொழுக்குப்போலச் சொல்லிய பொருள் பிரிதொன்றினை யவாவாணம் அதுத்துச்செய்வது. எ-று.

“யானே, மீண்டை யேனே யென் னவனே, டானா லோயோலி...மன் தத் தத்தே” (குறா-கௌ.) எனவரும். “செரியகட் பெறினே யெமக்கிய மன்னே, பெரியகட் பெறினே” (புறம்-உகௌ) என்பதாமது. இஃது யாப்புப்போலப் பொருளுைக் கோசையேசோடலானும் அடியிந்ததோட லானும் யாப்பெனப்படாதது. “இனிமெல்லாத் தொடையும் ஓர் இச் செத் தொடையாற் றெழிப்பது ஒரு உவண்ணமெனக்கறிப் ! “பூத்த வேர்க்கை” என்பது உதாரணங்காட்டுவது தொடைப்பகுதியாகும். (உஉ௭)

22௮ எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பரிதும்பு†

இது எண்ணுவண்ணம் கூறுகின்றது.

கு-ங். எண்ணுவண்ணமாகவது அமக்கண்ணே பயின் றவருவது. எ-று.

இது காரணப்பெயர். “கன்ன சேனரை நமம்பு னாத்தி, தன்னருங் கலெத்திற் கக்கன் காட்டி, பொன்னணி வல்லிற் 2பொன் தறையெற்றுக்கு” (அகம் ௪௪) எனவரும். “என்கோ டிக்கண் ஞாயிறு களையழல்” (பதிற்று-இரண்டுகா) “ததலுக் கோளுர் திசை யாக்குலும்” (அகம்-கக௬) என்பதாமது. (உ௨௮)

* எ-து, ஒரு உவண்ணமாகவது நீக்கித்தொடையாகிப்பிப்பது எ-று. அது செத்தொடையாகும். உ-ம். “தொடிகெழிற் தனவே கண்பகம் தனவே, யான் செந்துறையின மன்னோ, சொல்லாய் வாழி தேவழி வரைமீசை, முன்னாத் பொதுளிய வலக்குருகை கெடுவெய், கதிப்பொக்கு வரலின மறை துடைப்ப, மணிரிசை விரியுங் ஞெந்து கிழகோற் கரு.....மே.” எ-து உரைபாசிரியருரை.

† எ-து, எண்ணுப்பயின் தவருவது எண்ணுவண்ணம் எ-று. உ-ம். “நில நீர் வளிவிசும் பென்ற நான்கி, னளப்பரிசையே, என்கோ டிக்கண் ஞாயிறு களையழ, லெத்தொருக்கு புணர்ந்த வினக்கத் தளையை” (பதிற்றுப்பந்த-௧௪) எனவரும். எ-து உரைபாசிரியருரை.

1 “பூத்த வேர்க்கை யிவ்விரினை யெறி” இதுனை இவ்வியல் னாரும் ஞத்திரவுகையிலெடுத்துக் காட்டினார்.

2 “பன் தறைய எனவும் பாடமுண்டு.

௨௨௬ அகைப்பு வண்ண மறுத்தலுத் தொழுகும்.*

இஃது அகைப்பு வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். அகைப்பு வண்ணமாவது விட்டுவிட்டுச் சொல்லும் ஒசையை யுடையது. எ-று.

அகைத்தல் அறுத்தலாதலிற் காணப்பெயர். ஒருவழி கெடல் பவின்றம் ஒருவழிக் குறிப்பயின்றம் அற்றம் வருவது. “வாகா சாயினும் வரினு மவர் நமக், வாகா விவரோ தோழி” (குற-௧௯) எனவரும். “தொடுத்தேவம் பின்பிறைத் துதைபோக் கையிடை, படுத்தவ நரு மலை யட்டுண் டிண்ண, வென்பா னியன்ற வேளை முயற்சி, யம்பசம்பு தானே யெதிர்முயன்ற வேந்த, ருயிர்முடிக்கும் வேலின் னவன்” என்பதுமது. (1)

௨௩௦ தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பரிலும்.†

இஃது தூங்கல்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். தூங்கல்வண்ணமாவது தூக்கலோகைத்தாமி வரும். எ-று.

அது வஞ்சிபோலத்துத் தோல்] “வானூடத் தானுணர்த்த வானுணரா விட்டபின், ருனூட யானுணர்த்தத் தானுணரான், நேனுடும்” (முத் தொன்.) எனத் தூங்கல் வண்ணம்வந்தது. (௨௩௦)

௨௩௧ எத்தல்வண்ணஞ், சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது நிறக்கும்.‡

இஃது எத்தல்வண்ணம் கூறுகின்றது.

இ-ள். எத்தல்வண்ணமாவது ஒருகாற்சொல்லியசொல்லானே சொல் லப்படும் பொருள்நிற்பச் சொத்தல். எ-று.

எத்தல் ஒருசொன்மிகுதல். உ-ம். “எவகலும் வைகல்.....துணா தார்” (நாலடி-௩௧) “கூடுவார் கூடல்சன் கூட வெண்ப்படா, கூடலுட் கூடலிலே கூடலும்-கூட, லரும்வே முல்லை யரும்பவிழ் மாலைப், பிரிவிற் பிரிவே பிரிவு” எனவரும். (௨௩௧)

* எ-று. அகைப்பு வண்ணமாவது அறுத்தலுத்தியலும் எ-று. உ-ம். “தொடுத்த வேம்பின் மிசைத்துதைத் த போந்தைமிடை வசைத்தலாக்” என வரும். எ-று உரைபாசிரியருரை.

† எ-று. தூங்கல்வண்ணமாவது வஞ்சியுரிச்சீர்பயின்றவரும். உ-ம். “வசையிப்புசம் வயங்குவீன்பின், நிசைதிரிந்து தெத்தேகிலும்” (பட்டினப் பாலை-௧, ௨) எனவரும். எ-று உரைபாசிரியருரை.

‡ எ-று. எத்தல்வண்ணமாவது சொல்லியது சொல்லியிற் சொல்லப்பட் டது நிறக்கும் எ-று. உ-ம். “கூடுவார் கூடல்சன் பிரிவு” எனவரும். எ-று உரைபாசிரியருரை.

1 இப்பாட்டுமுழுதையும் கத்தியல் ௧௯-ம் குத்திரவுணாவினெடுத்தோதினார்.

௨௩௨ உருட்டு வண்ண மராகம் தொடுக்கும்.*

இஃது உருட்டுவண்ணம் உறுகின்றது.

சூ-ள். உருட்டுவண்ணமாவது அராகத்தொடுக்கும்து. எ-று.

உருட்டிக்கொல்லப்படுவது அராகமாதலின், நெய்தல் தருண்ட போகைத்தாலின், இது நுதஞ்சீர்வண்ணத்தின்பேராம். உ-ம். “உரு செழு முகுதிய முகுமென வந்திதோது, மருசெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்”¹ எனவரும். (௨௩௨)

௨௩௩ முடுகுவண்ண,

மடியிறல் நோடி யதனோ ரத்தே.†

இது முடுகுவண்ணம் உறுகின்றது.

சூ-ள். முடுகுவண்ணமாவது முடுகெய்தொடுத்தி அடியோடு பிறகடி வேறுபடத் தொடர்க்தோடுவது. எ-று.

உ-ம். “செறி வறி செறி குறி புரி திரிபு” (கலி-௩௩) என்னுஞ் சுரிதகமும் “இரிபெழு பதிர்பதிர் பிசுத்த” (சுலி-௧௦௪) என்பது முதலியனவுமாம். இவை வேறுபாடு கோட்டு விதினைச் சொந்தீசடியும் முடுகிய லடியுமெனப் பரிபாடற்கு விதத்தோதினார். (௨௩௩)

௨௩௪ வண்ணந தாமே யிவை பென மொழிப.‡

இது புறனடை

சூ-ள் சத்தவேற்றுமைசெய்வன இவையல்லது வேறில்லை. எ-று.

* எ-து, உருட்டுவண்ணமாவது அராகத்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். “தாதுது முறிசெறி தடமல ரிடைபிடை தழலென விரிவன பொழிம்” எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

† எ-து, முடுகுவண்ணமாவது காதீசடியின்மிக் சோடியாகத்தொடுக்கும் எ-று. உ-ம். “செறிவறி செறிகுறி புரிதிரி பதிய, வறிகுறி முத்தரிதித் தவையிடு தொகைவை” (கலி-௩௩) எனவரும். எ-து உரையாசிரியருரை.

‡ எ-து, மேற்கூறப்பட்டவண்ணமெல்லாம் தொகுத்தணர்...ற்று. உண் ணக்களவான மேற்கொல்லப்பட்டன எ-று. இதனூற்பெற்றதென்றே. இப் பொருள்களும் மேற்பெறப்பட்டதாலெனின் ஒருபயன்உரினாருரைக்க. என்னை? உண்ணம் பாருபெின்றது தொகையினுணன்றே துன்னும் மேற்கொரு..... குப்பாருபெய்தோருமென்றறிவித்தல். அஃதாவது குறில், கொடி, வல்லி னம், மெல்லினம், இடை யினம் என்ற சிறுத்து அகவல், ஓடிவல், வல்லினை, மெல்லினை பெண்பனவற்றோடு நெறு இருபதாம். அவற்றைத் துக்கினை, எக் தினை, அடுக்கினை, பிடித்தினை, மயங்கினை பெண்பனவற்றோடு நெறுது..... தரை குறிலகவற்றுல்லினைவண்ணம் செடிவகவற்றுல்லினைவண்ணம் என கொளுதாசிரியர் வழக்குப. எ-து, உரையாசிரியருரை.

1 “செஞ்சுடர் வடமேறு” என்னும் பாட்டிற்கான்க. (செய்-செய் ௨.)

வண்ணமாவது சத்தம், தாமேயென அவற்றின்செதப்புக் கூறிற்று. இதன்கருத்துப் பாக்களோடும் பிறவற்றோடும் உறழ் அது பலவகைப் பரித்தினும் வகையகையின்மூலமாயினும் அவையெல்லாம் இருபதின் கூறாகிய சத்தவேற்றமையாவதல்லது சத்தவேற்றுமை விளக்காவா ராயிற்று. (௨௩௩)

௨௩௪ சிண்டிரைப் பொழியாத் றுய பணுவளி
னம்மை தாமே யடிநிமிர் ளின்னே.*

இதன் தொகைக்குத்தொத்தும் ஆறுதலைவிட்டவகையில்தமனைக் கூறுபடுத்தி வேறுவிதிப்பின்ன சொட்டுதப்பெனக்கூறியதென்னா யெனின் அவை யொரோசெய்யுட்கோடிய வுறுப்பென்பதும் இவை பல செய்யுளுக் திரண்டவழி இவ்வெட்டுறுப்பும்பற்றித் தொகுக்கப்படுமென்ப னாம் அறிவித்தற்கொணக்கொங்க. இவற்றை வணப்பென்று பெயர் கூறிற்றுப் பலவுறுப்புத் திரண்டவழிப்பெறுவதோ கருகாதலின். இப் பெயர் குத்தொத்தந்தப் பெறுவெண்ணொர் “வணப்பிய குணே வகுக்குவகாலை”, சிண்டிரை மொழியால்” என்பாடமோறுப. 1 இது பெரும்பான்மை பல செய்யுறுறுப்பாய்த்தொண்ப்பெருகிய தொடர்க்கிலைக்குப் பெறுவதோ கருகென்பதும், சிறுபான்மை தனிச்செய்யுட்கும் இவ்வழகு கொண் ணெண்ணென்பதும், இருபத்தாறுறையும் அங்குங் திரண்டசெய்யுட்கு முறித்தென்பதும் உணர்த்துதற்குத் தொகைக்குத்தொத்தும்பி பிளித் தொழிப் பின்னும் ஓர்ணப்படுத்தி பொருகுத்தொகாகவே யோதின. ஞன் றணங்க. இவ்வணப்பை யொரோசெய்யுளுக்கொண்ண 10 கத்தினா முதலியவற்றின் அஃகு பிறவாதாம். இஃகணம் வகுபயவ தளிச்சிலைச் செய்யுளுக் தொடர்க்கிலைச்செய்யுளும் ஞன்ச் செய்யு ளிரண்டாயிற்று. இனிக்குறியின்றன தொடர்க்கிலைச்செய்யுளென் றணங்க.

இது முறையே அம்மை கூறுகின்றது அம்மை குணப்பெயர் அமைதிபட்டு சிந்தலின் அம்மைவாயிற்று.

இ-ள். சின்...யால், எ-து சின்மையாய் மெல்லியவாய சொல்லானும் தாய். பணுவலின். எ-து இடையிட்டி வந்த பணுவல் இலக்கணத்தாலும், அடிநிமிர் ளின்னதுதான் அம்மை. எ-து அடிநிமிர்வின்ருய்வருவது தான் அம்மை பெணப்படும். எ-று.

* எ-து, திருத்தருணையானே வணப்புப்பாருபெக்குமாறு அம்மையாகிய செய்யுளுணர்...ற்றது. சிலைய மெல்லியவாகியமொழிகளானே தொடுக்கப் பட்ட அடிநிமிர்விலாதசெய்யுள் அம்மையாகும் எ-து. உ-ம். “அறிவின ளுதவ துண்டோ பரிதினோய், தன்னோய்போற் போற்றுக் கடை” (திருக் குறள்-௩௩௫) என்கருக். எ-து உரையாசிரியருரை.

1 இஃகணம் பாடல்கொண்டார் பேராசிரியர்-உரையாசிரியரும். சிண்டிரைக்கிளிவர் “வணப்பியகுணே வகுக்குவகாலை” என்னும் அடியிலே தாகவையத்தே உரைகூறுதல்கொண்க.

அடிவிராதென்றது ஆறடியின் ஏறுமையை, சிலவாதல் சொல்லெண்ணுந்
 கருஞ்ஞதல். மெல்லியவாதல் சிலவாதிவசொந்தகனும் ஏழுத்தினான் அகன்று
 காட்டாது சிலவெழுத்தான்வருதல். தாயபனுவலின் என்பது அறம்பொரு
 ளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணங்கடறவகை போன்றும் இடையிடையே
 அன்றாயுந் தாவிச்செல்லதென்றவாறு. அங்கனம்வந்தது பதினெட்டிநீதி
 கணக்கிது. அதனுள் இரண்டடியானும் ஐந்தடியானுள் சிறபான்மை யாதடி
 யானு மொகோசெய்யுள்வந்தவாறும் அவை இன்மென்மொழியாவ்வந்த
 வாறும் அறம்பொரு ளின்பத்திலக்கணங்கடறிய பாட்டுக்களும் பயின்றவந்த
 வாறும் இடையிடையே காண்பதாய்துத் தவையிநாற்பது முதலியன வந்த
 வாதல் காண்க. உன்னுறப்பாப்ப் பதினெட்டையும வளப்பெனப் படுமென்
 றுக்கொள்க. “பொருள்கருவி காலம் வினையிடேற டைத்து, மிருகா வெண்
 ணிச் செயம்” (திருச்ச-கஎஞ்) இஃது இலக்கணங்கடறவிற் பனுவலினென்றும்.
 “மலர்காணின் மையாத்தி செஞ்சே யிவன்கண், பலர்காணும் பூவெக்கு
 மென்ற” (திருச்ச-கககஉ) இஃது இலக்கிய மாதலில், தாயவென்றார். தாவு
 தல் இடையிடையே. அதனுள்ளுறப்பாபிய பாட்டுக்கடோறும் மாத்திரை
 முதலியவறுப்புக்களேற்பன பலவுமவருமாதும் இவ் வளப்பெட்டனுள்
 ஏற்பனபலவும் வருமாறு முணர்க. ஆசார்க்கோவைவுள் “ஆசையின் மூன்றம்”
 (தந்திரப்பி) ஆறடியாத் சிறபான்மைவந்தது. (உஉரு)

2.௩-௩ செய்யுண் மொழியாற சீர்புனைத் தியாப்பி

னய்வனகாதானே யழகெனப் படுமே.*

இது முறையே அழகு உறுவென்றது.

2-௩. வழுக்குச்சொற்பயிலாமற் செய்யுளுட்பயின்றவருஞ்சொல்
 லானே சீர்த்தப் பொலிபுபெறப்பாடின அப்பகுதிஅழகெனப்படும். ௭-௩.

அவ்வகையென்றதனுள் அவை வேறுவேறுகவந்து அண்டிய தொகைநிலைச்
 செய்யுளென்றனாக. அவை 1. செருத்தொகை முதலிய தொகையெட்டுமாம்.
 அது தலைக்கங்கத்தாரையொழித்தோர் சிறபான்மை வறற்கும் பெரும்
 பான்மை செய்யுட்சொல்லுமாக இவ்வினக்கணத்தாற் செய்தவாதே இந்
 காவத்துச் செய்யிலுமாம். ஏ-று. தாயபனுவலின்மையின் முவடிமுப்பது முத
 லியனவும் அதிசென்பாற்படும். இவற்றள்ளும் ஒரோசெய்யுட்கண் மாத்திரை
 முதலியவறுப்பும் இவையும் ஏற்ற வகையான் வருமாறு காண்க. (உஉஉ)

* ஏ-று, நிறத்தமுறையானே யழகென்னுஞ்செய்யுளுணர்.....ந்து.
 செய்யுட்குரியசொல்லினுற் சீர்புனைத்தொடுப்பின் ஆங்குணப்பட்டசெய்யுள்
 அழகெனப்படும் ஏ-று. உ-ம். “தனியரும் பரப்பகல் குறைய வாக்நி, மயிநிசா
 ரடுக்கன் முற்றிய வெழிலி, காவொடு மயங்கிய கணவிகு ணடுகாள். யாங்குமன்
 தனியோ கணங்கல் வெற்ப, கெய்வகை மருந்திற் பாம்பென் விழிதரும், உய
 வரற் கறுழி கீதி, வல்லியம் வழுக்குல் வல்லத் தெதியே” எனவருமா. ௩-௩
 உறையாசிரியருரை.

உருள் தொன்மைதானே,

யுறையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.*

இது தொன்மைகூறுகின்றது.

இ-ள். தொன்மைவாய்வு உணர்வியா அஃப் பழமையாயிவ ததை பொரு ளாகச் செய்ப்படுவன. எ-று.

அனவ பெருந்தேவருஞ்செய்த பராதமும், தகடுநீங்குத்திரையும் போல் வன. நிலப்பங்காழும் அதன்பாறபடும். (உ.உ.எ)

உருள் இழுமென் மொழியான் விழுமியது தவலினும்

பாத்த மொழியா னடிமிர்க் தொழுதினும்

தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்,†

இது தோல்கூறுகின்றது. அஃது இருவகைய. கொச்சைத்தானும் அகவலானும் செய்யப்படுவனவாம்.

இ-ள். இழுமென்னுமோசையையுடைய மெல்லென்ற சொல்லானே அதம் பொரு ளின்பம் வீடென்னும் விழுமியபொருள்பயப்பச் சொல்லினும் அடிரியப்பட்டான் ஒருகதைமேற்கொழிப்பினும் தோலென்றகூறு வர் பழகெழியையறிந்த புலவர். எ-று.

யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது (சொல்-காசு) என்ற வழிப் பொருள்வேறுபட்டிக் கொச்சைத்தாற்செய்யப்படுவன தோலாம், எ-று. இவை பொருட்டொடர், அவை சித்தாமணி முதலியன. அவை

* எ-று, நிறத்தமுறையானே தொன்மைசெய்யுளாகாறனார்.....ற்ற. உறையொடும்பொருத்திப்போத்த பழமைத்தாவிவ பொருண்மேல் வருவனவாம். அவை இராமசரிதை பாண்டவசரிதை முதலாயினவற்றின்மேல்வருஞ்செய்யுள். எ-று உறையொடுவருவா.

† எ-று, நிறத்தமுறையானே தோலையிவசெய்யுளாகாறனார்-ற்ற. இழு மென்மொழியினுன் விழுமியபொருளைக்கூறினும் பாத்தமொழியான் அடிமிர்க் தொழுதினும் தோலென்னுஞ்செய்யுளாம் எ-று. உ-ம். “பாவினும் பரப்பாம் புதையப் பாப்பக, மாவீர மணியினக் கழறுஞ் சேக்கைத், தணிதரு கென்சத் துயிலெடை பெயர்க்கு, மொவரீனினுன் காட்டு வெயிடுதனக் கூறி, ஸிம்மை யில்லை மறுமையில்லை, கன்னடி யில்லைத் திமை யில்லை, செய்யா சில்லைச் செய் பொரு ளில்லை யுதிரா சில்லை.....” (மார்க்கண்டேயனுக்காட்டு) இழு மென்மொழியான் விழுமியதுவந்தது. “நிருமறை தலையு விருவறி விசம்பி, னென்னும் கூத்தாற்றப்படை” பாத்தமொழியா னடிமிர்க்துவந்தது. எ-று உறையொடுவருவா.

பாவின்னமாயிடின துணையும் விருத்தமும் பற்றிச் செய்தன வென்பார்க்கு அப்பல்லவர்கெழுப்பெய்கின்ற நகலத்திற்கு தலத் தொல்காப்பியமாயவாரும் அவர் இனங் கொள்ளாதவாரும் அவ்வின்னங்கடாம் இலக்கணக்குறைபாடு இடையவாரும் கொச்சகம்போற் சிறப்பின்னமையும் முன்னர் விளக்கக்கூறிய வற்றைப்போன்றும் பின்புசெய்ததுகட்கு முன்புசெய்த செய்குப்டு விதியர்க்காவாறுங் கொள்ளுமிறுக்க. பின்னோர் தாளுஞ்செய்த துக்கிட்டு அனவ உதாரணமாகக் காட்டலின் அச்செய்யுள் அக்கதுக்கட்டுமுன்னுலவாறு முணர்க. இனித் தொல்காப்பியனுரைப்போலுத்த ஆசிரியர் பதினொரு வரத் தலை இறுமுன்கொண்டார். அதுபற்றி யங்கப்பருக்கல முதலிவந்த நிறும் இனங்கொண்டாசென்பார்க்கு அவர்க்கு அத்தியனுத்தமாரா உதல்செய்தவாசாவர். அனவ வறுதுதெனப்படாமென்கு மறுக்க. இனி யவாசிரியப்பாவான் அடியிற் தவய்தன தேரிக்பா முதலின. (உ.அ)

உதக விரும்புத தானம்.

புதுவது கிடைத்த பாப்பின் மேற்றே, ௩

இது விருந்த உறுதிப்பாடு.

இ-ம். வீரூதென்றகதப்படுததானும் புதிதாகத்தொடுக்கப்
படு தொடர்சிலச்செய்யுளில்மேற்று. எ-று.

தானுமென்றவுமைய விறத்ததுதழிஇ விற்து. முத்தநிப தோல் பழையகனையைப் புதிதாகக்கூறவென்றார், இது பழையதும் புதியதுமாகிய கதைமேற்றன்றித் தான் புதிதாகப்படைத்துத் தொடர்ச்சிலச்செய்யச் செய்யவென்றும் பொருத்ததருகலின் அமைந்ததோகோனாயிற்று வீணாகு ளார் பாடலுயர்மொழிநகறிய கலப்பகச்செய்யுள் முதலியவற்றைப் பாடுதலுமாயிற்று. (உருக.)

உ.சு.0 இரகர முதலா னகா விற்துப்
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே.†

இந்த இலையு உதவியின்றது.

திரு. கு. ஸ. க. ம. ன. வ. ச. வ. க. ம. ன. என்னும் பதினெருபுள்ளியுள் ஒன்றையே குறிக்கொண்டு செய்யுநீர்ப் பொருட்டொடாகச் செய்வது இடைபெண்ப்படும். எ-று.

* எ-து, நிறுத்தமுடையதென விஞ்ஞானத்துக்குரியவருடன்.....நிறைவிருந்தாவது முடிபு.....ப்புதிதாகப்பிண்டி யாக்கின்மேலுத எ-து. புதிதாகப் பிண்டியாவது ஒருவன்யொன்ற பொழியினியல்வழியின்றித் தானே தேற்ற விர்த்தம். அது வந்தவழி கண்டுபொர்க்க. இது பெரும்பான்மை மனிசியப் பரணங்கூறித்தது. எ-து உண்மையாகியிருந்தது.

† ஏ-து, நிறுத்தமுறையானே இலையாமதணம்.....ற்று. ஓ, ண, ந, ம, ன, ப, த, ல, ள, தி, வ, என்னும் பதினெழுபத்தியேழுக்கருவெய்யுள் இலையென்னுஞ்செய்யுளாம் ஏ-ற. உ-ம், கந்தயுதிக் கண்டுகொள்க. ஏ-து உலையாசெய்யுளை.

இவை பென்றதனானே பொருளியைதல்பெற்றும், பரந்தமொழியா லடிசிறிந்த தோல் உயிரீற்றவாயேவரும். எனாவற்றா னிற்றுப் பொரு டொடர்ந்தன மணிமேகலையும், உதாணன்கதையும். ஒழிந்த வொத்துக் களுக்கும் இலக்கணமுன்னமயின் இலக்கியம் இக்காலத்து வீழ்த்தன போலும், எனப்படுவதென்றதனான் இக்காலத்தால் கூறும் அந்தாதிச்சொல் றொடருக்கொங்க.

(உச௦)

உச௧ 1சேரி மொழியாற் செவ்விதற் கிளக்
தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனை மொழிப புலனுணர்ந் தோரே.*

இது புலன்குறவென்றது.

இங். பாடி மாற்றங்களுளே செவ்விதாகக்கூறப்பட்டு ஆராய்ந்து காணுமை பொருள் தானே தோன்றச்செய்வது புலனென்றுகூறுவார் அறிவறிந்தோர். எ-று.

அவை வினக்கத்தார்கூத்து முதலிய வெண்ணெறச்செய்யுளென்று கொங்க.

(உச௧)

உச௨ ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி யொப்பித்
தோவிய மொழியா னுண்ண மொழுதி
விழையி னிலக்கண மியைந்த தாகும்.†

இஃது இறநிலிந்த இழையுகூறவென்றது.

இங். ஒற...து. எ-து வல்லொற்றெடுத்த வல்லெழுத்துப்பயிலாமல் குறள்...து. எ-து இருசீரமுதல் எழுசீரடியளவும் அங்னவத்தடியினையும் ஒப்பித்த. ஒவ்வி...ன். எ-து செட்டெழுத்துப்போல் ஒசைதரும். மெல்லெழுத்தும் வகரா வகராகச்சொழாடைய கொல்லானே முற்கூறியவாறே தெரிந்தமொழியாற் கிளத்து ஒதல்வேண்டாமற் பொருள் புலப்படச் செய்யும். இழை...ரும். இழையினது இலக்கணம் பொருத்திற்கும். எ-று.

* எ-து, நிறத்தமுறைவானே புலன்என்னுஞ் செய்யுளாமாதுணர்...ற்று.இக்கப்பட் டாராயவேண்டாது பொருள்வள்ளக்குவது புலனென்னுஞ் செய்யுளாம் எ-து. உ-ம். பரங்கடன் முகத்த பருவக் கொண்பு,செறி முரசின் வழங்கி யொய்க்கார், மலமுற்றின்தே வயங்குதளி சித்திரி, சென்றவ டிருமுதல் காணக் கடுந்தே, ரின்று புக்க கடவுமதி பாச..., மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல, விரும்பிடி யுடைய தாகப், பெருங்காடு மித்த காமி களிதே" எனவரும். எ-து உணரயாபிரியகுறை.

† எ-து, நிறத்தமுறைவானே இழையாமாதுணர்...ற்று. ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது ஆசிரியப்பா.....காலெழுத்தாகியாக இருப தெழுத்தின்காறும் பரந்த பதினெழுத்தின்க லுத்தடியும் முறைபாசனே வரத்ன்னுஞ் செய்யுளாம் எ-து. உ-ம். "போன்ற போன்ற சார்த்த சார்த்து,

கழிவெழுவையானும் வருமென்றோனும் எழுசின்மிகாதென்ற
கொங்க. ஒப்பித்தென்றதனாற் பெரும்பான்மை காந்தொடியான்வருந்
செய்யுட்கண்ணே யொழிந்த ஊங்கடியும்வருமென்றகொங்க. அவ்வாறு
வருவது கருவும் புரிபாட்டும்போல நிரூபிப்பாட்டாயிடுகின்றதை மாரக்
கத்தன ளுன்னார். இவ்வகப்பு இனத்திற்குரியவாதலிற் தேர்தல்
வேண்டாது பொருள்தோன்றச்செய்கவென்றார். இத்தொட்காப்பியனார்
மேற்கூறியது இரைத்தமிழாகவின் அகற்கு விதியாய்ப்பட இதனை நற்றுத்
கண்ணவத்தார். இனி யாப்பநூல்களமுதலியவற்றிற் கூறிய கீத்திராகவி
வினையும் எண்ணிக்கோக் கூறகவெனின் யத்திரா மத்திராமாயத் தெய்வத்
திற்கே புரியவாகக்கூறும் நிறைக்கவி இம்முப்பத்தினுக்குதற்பும்போல
வகைத்திற்குரிய கான்றோர்செய்யுட்குதற்பாய் வாராவென்றும் அத்
திணைக்குரியமாய் குழவித்தென்றும் கருதித் தொல்காப்பியனார்க்குமை
யானும் தாவந்த திலக்கணங்கூறிய துளியரும் அவற்றிற்கு இலக்கியஞ்
சான்றோர்செய்யுட்கனுட் காணாமலின் 1*வடவெழுத்தொரிபு எழுத்
தொடு புணர்ந்த சொல் லானன்றி வடவெழுத்தாற் பெரும்பான்மை
வாச் செய்யுள் தாமேசெய்த இலக்கியமாகக் காட்டினு காணாணும்பாரும்
இப்பிறைக்கவி விளக்கணம் எண்ணிக் கூறுமாயினும். (உசஉ)

உ 11௩ செய்யுண் மருங்கின் மெய்ப்பெற்ற காடி

சிறைமுற்க ளிலக்கணம் நிகழ்த்தனபேல

வருபடியுள் வேலும் வந்தவற் றியகசற்

நிரிசின் றி முடிந்த தென்னியோர் கடனே.*

இது இவ்வொத்திற்கூறிய யாப்பிலக்கணத்திற்கெல்லாம் புறனடை
கூறுகின்றது.

தேர்த்ததேர்த்த மூலி தேர்த்த, வண்டு குறு வின்டு குறு வின்டு கீங்கி, கீர்
காய்க் கொண்ட நில மூங்காய், பூதை வீச ளூச காய, மதியோர் துண்டோ
டொக்கி மாலை, கண்மணல் கமழும் பன்னல் ளூச, வணமயேர் வளைத்தோ ளும்
பரி கெடுக்க, ஊரிலையீ ரோதி யேத்தின வனமுலை, யிரும்பன் மலரிடை
யெழுந்த பரவி, னறுத்தன் மு துயல்குருஞ் செறிந்தேர் தஞ்சு, வணிகளைகளைஇய
வரியமர் சிலம்பின், மணிமருள் கார்குழல் வளரிசின் பித்ததத, ஸோனி
கிலவு வயர்கொறு புருவுடை மாலிரொடு, களிமுழவு முழக்கிய வணிகிலவு
மலரிக்க, சிருத்தவவு மகரளவு கரும்பு கறல் தொடையான், கலணளவு கல
ணளவு கலணளவு கலணளவு, பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவா, தொரு
மறைப்ப கொழிசுவ தன்தேர் எனவுரும். உ-து உரைபாசிரியருரை,

* இது குத்திரத்தாற் பொருள்விளங்கும்.

1 வடசொற் தினயி வடவெழுத் தொரிபு, வெழுத்தொடு புணர்ந்த
சொல்லொ குங்கே" என்பது (தொல்காப்பிய-எச்சவியல்-இ.)

பு-ங். செய்யுண்மருங்கின் மெய்ப்பெறாடி யிழைத்த இலக்கணம். எ-து செய்யுளிடத்துப் பொருள்பெற ஆராய்ந்து தத்திட்டுசெய்யப்பட்ட இலக்கணத்தில், யிழைத்தனபோல வருபவனவேனும். எ-து வழியின போன்று பின்னொன்று வருவனவுளவேனும். வந்தவற்றியலாத் திரிபின்றி முடித்தல் தெள்ளியேன்கடன். எ-து முற்கூறிய இலக்கணத்தொடு திரி யாமன் முடித்துக்கோடல் வறிவுடைமேன்கடன். எ-று. அவை யெண் டிரின்பிக்கனவற்றைக் கழிவெழுறுப்பாற்சார்த்தவனவும் வெண்பாவாயே வந்து கொச்சகமாகடக்குவனவும் ஆசிரியம் அங்காறுவருவனவும் கொச் சகங்களின்வேறுபாடுத் தொடைவேறுபாடுகளும் பிறவுமாம். (௨௬௩.)

எட்டாவது செய்யுளியல்
பாறத்துவாசி நச்சினுக்கீனியகுரை
மிறைவேறியது.

பிழைதிருத்தம்.

முதல்காரப்பதாரமங்கத்தின்மேல் எட்டுப்பக்கங்கள் மறித்துத்தவருக முப்
பதமும் முதல் கார்ப்பதவரை இலக்கமிடப்பட்டவற்றை முறையே கார்ப்பத்
தொன்றுமுதலாக கார்ப்பத்தெட்டி.துதியாகத் திருத்திக்கொள்க. எண்பத்தெட்
டாம்பக்கத்திலுள்ள தொண்ணூற்றொன்பதாஞ் சூத்திரமும் உரையும் மறிக்கம்
தவருக எண்பத்தொன்பதாம்பக்கத்திலும் பதிக்கப்பட்டுள்ளன.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௪	௩௦	வியல்புணர்ந்தோரோ	வியல்புணர்க்கோரோ
௧௧	௨௨	பிரித்து	பிரித்து
௧௮	௩௧	இயலையை	இயலையை
௩	௩௧	என்றார்	என்றார்
௧௧	௧௨	வடாஅது	வடாஅது
௩	௧௩	படாஅது	வடாஅது
௨௦	௧	பொதுப்போதும்	பொதுப்போதும்
௨௧	௫	வஞ்சிச்சீரே	வஞ்சிச்சீரே
௨௮	௧௫	தன்றே	தன்றே
௩௦	௩௧	யாப்பருள்	யாப்பருள்
௩௪	௨௫	அஃதேயெனின்	அஃதேயெனின்
௩௫	௨௫	துக்கலாவது	துக்கலாவது
௪௧	௧	விரட்டை	பிரட்டை
௮௦	௧௨	தொடைமை	தொடைமை
௮௧	௪	இயலாவிரிய	இயலாவிரிய
௮௩	௪	தெடுத்த	தொடுத்த
௮௪	௧௧	அனபெடைத்	அனபெடைத்
௮௮	௩	பொழிப்பென	பொழிப்பென
௮௯	௧௮	வின்னா	வின்னா
௯௫	௨௪	யொரோவொன்	யொரோவொன்
௧௦௧	௧௪	முடிவினிட	முடிவினிட
௩	௩௩	காண்காற	காண்காற
௧௦௨	௧	கார்ப்பத்	கார்ப்பத்
௧௦௪	௧௧	பதின்மூன்றானு	பதின்மூன்றானும்
௧௧௧	௧௧	மெய்துவிக்க	மெய்துவிக்க
௧௧௩	௨௪	வெளிப்படத்	வெளிப்படத்
௧௧௦	௧௮	வெரினெடு	வெரினெடு
௧௮௧	௧௧	தொடைதவும்	தொடைதவும்
௧௮௪	௨௪	வரைபரை	வரைபரை
௧௮௮	௧௨	துறைவகென்	துறைவகென்
௧௯௦	௧௪	காலார்	காலார்
௩	௨௧	யொரோவெடுத்த	யொரோவெடுத்த
௨௦௪	௧	எழுத்து	எழுத்து
௨௦௮	௨௧	கொத்தியானல்வார்	கொத்தியானல்வார்
௨௧௩	௩௨	வீடற்கு	வீடற்கு